

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

REGI REGVM

ET

REGINÆ CÆLORVM

B. VIRGINI MATRI
MARIÆ.

Lementissime Deus, tuâ sunt omnia, cæli & terra, & quidquid cæli ambitu continetur; & si quid offerimus tibi, tuum; quod à benignissimâ manu tuâ accepimus, reddimus; ut ad suum principium, ex quo fluxerunt omnia, revertantur. Ideoque hoc opus, non meum, sed tuum, quàm humillimè offero: **VIA** hanc **VITÆ** tibi, qui es **VIA**, **VERITAS**, & **VITA** **NOSTRA**, nec non **BMÆ** **MATRITVÆ**: ac rogo, ut cum eâ ad istam, & omnes, qui eam legerint & iniverint, benignè respicere digneris, ut in te, qui **VERA VIA** es, ambulent, & in **VERITATÈ** permaneant; & ad te, qui **salus** es, & **VITA NOSTRA ÆTERNA**, perveniant; atque ita eò, unde omnia, revertantur. Amen.

Facultas R. P. Præpositi Provincialis Provinciæ Flandro-Belgicæ.

Librum *VIA VITÆ ÆTERNÆ* inscriptum, & à R. P. Antonio Sucquet Societatis nostræ confectum, atque à destinatis arbitris lectum & approbatum, ego Florentius de Montmorency Societatis *JESU* per Flandro-Belgicam Provincialis; ex auctoritate admodum R. P. N. Generalis Mutij Vitellesci in lucem prodire permitto; & concedo facultatem typis eum mandandi. In cuius rei fidem hæc manu meâ subscriptas, & sigillo officij mei munitas dedi. Bruxellæ 7. Septembris, Anno, 1624.

Florentius de Montmorency.

A P P R O B A T I O.

Liber hic inscriptus *VIA VITÆ ÆTERNÆ*, Auctore R. Patre Antonio Sucquet, Societatis *JESU* Theologo, & ab eodem iam recognitus, est doctus, & nil nisi devotionem spirat, ac simul adorationem instigat, ut etiam doctiores viam meditationum facillimè per hunc inveniant. Quare omni studio admittendum puto, ut typis mandetur, quò in plurium hominum manus perveniat. Quod testor 1. Maij. Anno 1624.

Egbertus Spitholdius S. T. L. Canonicus
& Plebanus Antverpiensis.

P R Æ

Digne Lector, accipe hanc *Viam* vite aeternae, quam tibi ut filio offert Dominus IESVS vita nostra per me indignissimum servum suum: omnia enim opera nostra in nobis operatus est. Illum autem assidue rogo, ac rogabo & multi mecum, quos in hac negotiatione (ut sic loquar) habeo socios, & apud Deum Oratores, ut me, & te, & omnes qui viam hanc legent, gratia sua praevenire dignetur is, qui est fons omnis gratiae, & bonitas infinita Christus IESVS. Tu vicissim id ipsum pro me, ac te, & illis, qui pro te orant, roga. Orationem ad hoc habes initio libri preparatam, pag. 3. Deinde inter legendum, Deum quasi loquentem audi; etenim juxta S. Augustinum, nobis infinita illa majestas loquitur, dum sacra legimus. Paratum verò habe cor, ut monentem audias, sequaris Deum praeuntem; ipse enim *Via*, *Veritas*, & *vita*. Et agitur, agitur, mi frater, agitur, attende, & appende obsecro, de aeternitate, aeternitate tuâ, & meâ. Ut verò inoffenso pede hanc *Viam* per gratiam Domini nostri IESV CHRISTI decurras, si quis pro humanâ fragilitate irrepperint errores, & in calcem libri rejecti sint (etsi verè magnâ charitate, & diligentia plures intenderint correctioni) corrige eos, rogo, initio ne aliàs inter legendum remoram experiare, & molestiam. Nunc quid in novissimâ hac editione prestitum Dei, & B. Virginis auxilio, habe. Certè quae

Isaia 46.

Oratio pro Lectore.

Orandum pro Auctore, &c.

Quomodo legendum, & audiendus Deus.

NOTA Lector, Primò errata corrigenda.

PRÆFATIO.

Quid in
Iac editio-
ne præsti-
tum.

Divisio
operis.
Exercitia
divisa.
Omnia ha-
bent appli-
cationem
ad Com-
munionē.
Meditatio-
nis auctæ.

NOTA
diligenter.
Exercitia
communia
sunt in 1 &
2. parte.

NOTA.

NOTA.
sedulo usū
horum ex-
ercitiorum.

Vita Chri-
sti
addita.

post primam editionem hætenus cognovi desidera-
ri, conatus sum, quoad licuit, perficere, vel adijcere.

Quæ, inquis, illa? 1. Effectum ut opus hoc, si quis ita
cupiat, dividi queat in partes duas. 2. Exercitia sin-
gula sunt in complura distributa, ne cui longiora
videri possint. 3. Ea omnia ad communionem quo-
tidianam seu spiritualem, seu sacramentalem sunt
accommodata. 4. Meditationes subinde auctæ. 5. Cū
harum puncta qualibet meditationem contineant,
ijs subnexi exercitia varia communia, idq̄ San-
ctorum exemplo. Hinc verò colligere potes medi-
tationes nullo die facile defuturas.

Observa, rogo, illa exercitia, quæ quasi præcipua,
& communia omni meditationi sunt, in prima &
secunda parte haberi; in prima in initio, in secunda
in fine libri 3. ne si quis duabus partibus compingi
librum vellet, in alterutra hæc requireret. Nota
verò solùm citari numerum paginae primæ partis,
neque numerum adjectum illi semifolio, quod in
fine ponitur. Quare cū citationem videris paginae
in prima parte folio primo signato posita, (v. g. Hæc-
cine vera &c. ut supra p. 7. Hæcine firma fide, p. 8.)
memor esto eadem in fine secunda partis reperiri,
& quidem auctiora, idq̄ folio ultimo sine nota al-
phabeti, sine numero. Imò commodo tuo curavi, ut
in exemptitio folio ea excuderentur, ut commodior
tibi eorum foret usus in omni meditatione: neque
solùm in hoc opere, sed & in omni lectione cujusvis
pij libri, ut experientia ipsa monstrabit 6 Accessere
deinde puncta de IESU CHRISTI amantiissimi
Domini nostri vitâ. Hæc habes lib. 3. c. 3. ut autem
Euangelium cuique diei juxta Ecclesie ritum assi-
gnatum.

P R Æ F A T I O .

gnatum reperias, vide Indicem Concionatorum: Primus enim numerus paginam indicat, ubi puncta ex textu Evangelij diei, de quo agitur, invenias. 7. Ut verò hæc puncta condirentur, præter illa brevia exercitia communia, de quibus l. i. c. 1. p. 5. & seqq. habes complura de affectibus pro omni meditatione commodis l. 2. c. 51. & seqq. Horum autem ubi, & quis usus post singula puncta in vitâ Christi l. 3. c. 3. indicatur. 8. Diarium etiam auctum est. V. c. 20. l. 3. 9. Pro singulis item statibus brevis norma vivendi data est, & meditatio cuique propria quotidie, aut certè crebrò usurpanda. Vide l. 3. c. 21. 22. 23. 24. Capite 25. discas, ut perseverare debeas in vocatione tuâ. 10. Documenta habes aliquot rariora Sanctorum, eaq; in calce libri p. 1115. simul posita. 11. Initio verò post præfationem habebis praxim, seu usum libri, quem, rogo, considera, & boni consule. 12. Indicem quadruplicem qui requirebatur. Primum Caputum. Secundum Materialium pro meditatione. Tertium Rerum. Quartum Concionatorum; quibus novæ notæ marginales subserviunt. Primus, qui Caputum, est ut mox videas, quid hoc opere toto contineatur. Secundus tibi eadem capita distribuit, ut assignet commodam materiam quotidianæ meditationi, cui etiam Quartus est accommodus, scilicet Concionatorum. Etenim (Nota sedulo) hunc non solum esse in usum concionatorum, sed tuum, sed cujusvis: nam quod Concionatori usui erit volenti de Evangelio Dominici, aut festi alijs dicere, id tibi, & omnibus de eodem volenti meditari. Ad hoc habes de vitâ Christi universa Dominicis omnibus, ac festis, &

Tractatus de Affectibus.

Diarium auctum, Norma vivendi pro quolibet statu.

Documenta Sanctorum. Praxis libri

Index quadruplex. Et quis eorum usus.

NOTA. sedulo de Indice Concionatorum.

P R Æ F A T I O.

NOTA
bene, quã-
tus usus
Indicis
Conciona-
torum.

Oratio pro
Lectore.

Omnia
Deo tri-
bucnda.

*alijs diebus puncta ex ipsis Euangelij verbis concin-
nata, & distributa. cap. 3. lib. 3. Igitur tu Conciona-
tor, vel Lector, si de Euangelio Dominica alicujus
aut festi dicere, vel accommodatè meditari volue-
ris, primò inspice Concionatorum indicem. Hic ti-
bi quærenti quod sit Euangelium, monstrabit: unde
istud, seu puncta petere debeas. Primus enim nu-
merus illud notat, reliqui materias accommodatas.
Nunc rogo humillime te JESU CHRISTE, dul-
cissime Redemptor mi, qui ades hîc, & es nobis Via,
Veritas, & Vita, ut eum, qui hæc legit, & me infi-
nitâ misericordiâ tuâ ad te ita ducas, ut vitam ali-
quando habeamus, & abundantius in te æternum
habeamus, & amemus æternum te ô omne bonum,
omne bonum.*

*Te verò, ô Lector, rogo, ut si quid hîc legas
quod placeat, non mihi tribuas misero peccatori,
& inutili servo Domini mei, id est, non tribuas ca-
lamo scriptionem, sed scriptori; non lumen later-
nae, sed luci; non picturam penicillo, sed pictori; aut
donum parum fideli dispensatori, sed Deo largitori
omnia tribue, à quo omne bonum, & donum ema-
nat. Illi soli honor, & gloria in secula seculorum,
Amen.*

P R A X I S

PRAXIS LIBRI.

TRIPLEX est, 1. ut à viâ mortis ad viam vitæ redeas.
2. ut in eâdem proficias. 3. ut in eâ te perficias.

Si ergo, ô Lector, eheu! in peccato es, & vivens mortuus es, quod absit, rogo te per JESUM, & salutem tuam, cave vel ad momentum remanere in illo statu infelicissimo, & esse hostis Dei, sub potestate diaboli, reus æternæ damnationis; sed cùm possis gratiâ Dei mox resurge, & ad hoc utere, l. 1. cap. 4. 5. 6. 7.

*Conversio
ut curanda.*

Si verò tentaris, id est, non mortuus, sed æger animo es, ægreque virtutem exercere, aut vitium possis vitare, generalia remedia pete ex lib. 2. cap. 38. & seqq. ubi reperies adversus omnia morborum genera, & pro omni virtute acquirenda media 12. Item in cap. 51. & seqq. de Affectibus, & l. 3. cap. 17. de Pace. Propria autem suis locis invenies.

*Remedia
morborum
animi unde
petenda &
tentationū.*

Si de aliquo dubitas & deliberas, lege l. 2. c. 1. 2.

Quid in dubio faciendū.

Si acedia surrepat, utere stimulis, l. 2. cap. 11. 12. & seqq.

Quòd si jam sanus es, Disce operari Dei gratiâ, ei que cooperari & perficere opera tua; ad hoc enim vivis. & vide c. 5. l. 2. l. 3. c. 20.

Operum directio.

Vt in adversis te gerere debeas, vide lib. 2. cap. 6. 7. & l. 3. cap. 17.

Quomodo in adversis.

Quomodo in prosperis, l. 2. c. 20. 23. 44.

Quomodo in prosperis te geras

Omni tempore & loco Deum ut finem tibi propone, & lux intentionis bonæ in tenebris hujus vitæ nostræ præcedat te, de quâ l. 3. c. 11. Idque ut omnes cogitationes, verba, & opera ad ejus gloriam dirigas. Quò enim potiùs? Dic precor.

Quid omni tempore.

Intèrio reserata.

Quotidie verò, 1. manè meditare exemplo SS. & magnorum, etiam Principum, ut Caroli V. &c. Meditationis materiam aptam diei, liber hic Dei gratiâ dabit.

*Quid quotidie faciendū.
Meditandū manè.*

*Sacrum au-
diendum,*

Vide Indicem materiarum pro meditatione cujusque diei, & Indicem etiam Concionatorum, qui communis etiam est meditantibus. 2. Sacrum audi, de quo l. 3. cap. quod 9. sequitur per errorem non notato, cui etiam subserviet exercitium meditationi subiectum, uti & Spirituali, vel Sacramentali Communioni, de qua breviter in capp. singulis, & fusè l. 3. capp. 6. 8. 9. 3. Examen semel, saltem vesperi facito, de quo l. 2. cap. 4. 4. Lectioe piâ animum excita, de qua l. 2. cap. 33. 5. Opus aliquod manuale exerce, de quo l. 3. c. 20. in Diario.

Vel stude, de quo l. 2. cap. 31.

6. Collige te crebriò & maximè horis singulis, de quo l. 3. cap. 20. in Diario.

In his, & reliquis per diem ut te gerere debeas, Diarium breve te instruet l. 1. c. 13. p. 151. & Diarium longius, L3. c. 20. & varij tractatus eadem tibi fusè explicabunt.

*Quid hebdo-
madatim
faciendum.*

Quot hebdomadis, Dominica Confessio instituenda. vide l. 1. c. 7.

Et sacra synaxis adeunda. vide l. 3. cap. 6. 8. 9. Meditationes accommodæ diebus per hebdomadam infra assignantur, in *Indice materiarum*. Sabbato verò recollectionem institue ut significatur l. 3. c. 5.

*Quid in
Quadrage-
simâ.
In Paschate.*

In *Quadragesima* habes mysteria, & maximè quæ de Passione, l. 3. c. 10. Similiter & in Paschate, ejusque tempore, L3. c. 3. cui etiam subserviunt Meditationes de virtutibus Theologicalibus, l. 2. cap. 37. Et intentione purâ L3. c. 11.

*Quid festo
die agendum.*

Si festum inciderit B. Virg. vel alicujus Sancti, vitam illius lege, & exercitiis illis communibus inter legendum utere, vel ex vitâ illius tria collige puncta. 1. Quomodo à Domino electus sit & vocatus, & in purgativâ se exercens cum timore & tremore operatus sit salutem suam, atque æternitatem apprehenderit, pœnitentiam egerit, & mundum contempserit, & imitare. 2. Quibus virtutibus aliis moralibus tibi præluxerit,

*Quomodo
Sanctorum
vita sit imi-
tanda.*

luxerit,

luxerit, & cur tu id non possis, vel nolis ad te percuncta-
re, easque exercere statue: & animæ potentias ac sen-
sus quinque conforma illius potentiis & sensibus; ju-
verit ad hoc velut præsentem eum intueri. 3. Vide quan-
tâ fide & spe, & charitate in vitâ, & morte Deo se con-
junxerit, & eum honorât: Quomodo vicissim illum
Deus honoret, & illarum actibus virtutum ad Sancti
honorem te Domino conjungo, ei que & Sancto gra-
tulare. Huc pertinet Meditatio de B. V. l. 3. c. 19. Et
de imitatione SS. l. 2. c. 44. De fervore eorum, lib. 2.
cap. 14.

Quolibet mense saltem unum diem tibi tribue, & te
propius inspicere, & finem ac progressum tuum, uti in-
strueris, l. 3. c. 5. & 20.

*Quid men-
sibus singulis
agendum.*

Quotannis, i. die anni æternitatem cogita, & numera
annos & dies tuos præteritos & reliquos, Deoque
consecra, & saltem ex anno toto tibi tempus aliquod
sume pro curandâ salute tuâ, vel domi tuæ solitudi-
nem quærendo, vel in domo Religiosâ. Porro pro
secessu & sui renovatione accuratiore, lege de Solitu-
dine, l. 2. c. 30. & per aliquot dies manè & vesperi ru-
mina unam ex illis octo considerationibus, l. 1. cap. 4.
Deinde præpara confessionem generalem, & Collo-
quio, ibidem, cap. 5. p. 52. posito te excita. Denique si
uno tantum die tibi vacare possis, eundem sic distri-
bue. Meditare, Primò manè de fine hominis; Secun-
dò, de morte. Tertio, de judicio; Quarto, de æternita-
te: reliquo verò tempore vitæ tuæ actiones recogno-
sce, & confessionem institue juxta lib. 1. cap. 6. & pro-
posita scribe, ut ibidem p. 77.

*Quid quot
annis.*

Quòd si triduum cum Christo latere placebit, eâ-
dem præparatione præmissa, primò meditare de fine;
deinde reliquas decurre meditationes positas, l. 2. c. 39.
& seqq. pro meditationis affectu excitando, succisivis
horis exercitium quadruplex, lib. 2. cap. 3. 4. 5. 6. per-
tracta.

Quòd

Quod si tibi non licet aliò abire, saltem domi quolibet semestri in festo omnium SS. & Paschæ quasi ad mortem te para hoc pacto: Per dies aliquot renovationem meditationibus in modo meditandi propositis. lib. 2. cap. 39.

Ac deinde juxta id, quod l. 1. c. 6. p. 77. traditur, de te tuisque rebus dispone.

Quid refugis? Nonne vitæ tempus ad hoc unum tibi datum, ut salutem cures tuam; & dicere potes Deo, aut animæ tuæ, Non vacat? Dicere quidem potes, sed non credet Deus, neque ullus qui te Christianum novit, neque tu, si te noris.

NOTA,

NOTA

*Quid die &
hora mortis.*

Quid denique faciendum tibi sit die illo, qui de omnibus judicabit, à quo pendet æternitas, & horâ illâ quam alia non sequetur. Vide l. 3. c. 26. & Vale in Christo JESU, ei que vive, & morere.

Index

Index Capitum Viæ Vitæ æternæ.

LIBER I.

- C**aput 1 de fine hominis, p. 3.
Exercitia quadam omni meditationi communia, p. 5. 6. & seqq.
Eadem habentur in fine lib. 3. ultimo semifolio non signato.
Cap. 2. de fide, p. 13.
Cap. 3. de statu vitæ deligendo, p. 30.
Cap. 4. de maturâ conversione, p. 43.
Considerationes 8 pro eadem, p. 50.
Cap. 5. de pœnitentia & contritione, p. 52.
Cap. 6. de confessione p. 62.
Examen pro confessione generali, p. 67.
Cap. 7. De frequenti Confessione, p. 80.
Cap. 8. de confessario, p. 89.
Cap. 9. de satisfactione, ac primo de ieiunio, pag 96.
Cap. 10. De Eleemosyna p. 104.
Cap. 11. de oratione, p. 115.
Cap. 12. de lectione horarum, p. 133.
Cap. 13. Regula ad perfectionem, p. 145.
Diarium breve, p. 151.

LIBER II.

- C**aput 1. De modo deliberandi, p. 158.
De notis spirituum, p. 160. (p. 168.)
Cap. 2. deliberatio de perfectionis studio,
Cap. 3. de gratiarum actione, p. 179.
Cap. 4. de examine generali & particulari, p. 186.
Meditatio pro vitio extirpando, pag 199.
Meditatio pro virtute acquirenda, p. 200
Cap. 5. de consideratione agendorum p. 203
Cap. 6. de consideratione malorum. p. 214
Cap. 7. de patientia in proprijs malis. p. 223
Cap. 8. de contemnendis hominum iudicijs, p. 231.
Cap. 9. de peccato veniali, p. 243.
Cap. 10. de tentationibus. p. 248.
Cap. 11. de Acedia mortificatione, p. 262.
Cap. 12. de stimulo ex brevitare vitæ, p. 270
Cap. 13. de periculo vitæ, p. 276.
Cap. 14. de fervore SS. p. 280.

- Cap. 15. de charitate erga Ecclesiã, p. 286.
Cap. 16. de charitate erga animas in purgatorio, p. 292.
Cap. 17. de zelo animarum, p. 297.
Cap. 18. de mortificatione, p. 302.
Cap. 19. de passionibus edomandis, p. 311.
De odio sui, p. 318.
De curiositate, p. 321.
Cap. 20. de mediocritate tenenda, p. 326.
Cap. 21. de superbiã, p. 335.
Meditatio de humilitate, p. 338.
Cap. 22. de obedientiã, p. 349
Cap. 23. de moderanda cupiditate bonorum, p. 358.
De Avaritia, p. 368.
De paupertate. p. 371.
De bonorum usu, p. 378.
De bonorum dispensatione, p. 383.
Cap. 24. de delectationum appetitu moderando, p. 390.
De castitate, p. 396.
Cap. 25. de modestia, p. 404.
De conversatione cū proximo, p. 408.
Cap. 26. de temporis habenda ratione, p. 414
Cap. 27. de monitore eligendo, pag. 419.
Cap. 28. de amicorum delectu, p. 428.
Caput. 29. de familia delectu, pag. 438.
Caput. 30. de solitudinis bono, pag. 446
Caput. 31. de studijs. p. 458.
Caput. 32. de officio eius qui alium docet, & concionatur, p. 467.
Caput 33. de lectione pia, p. 477.
Caput 34. de perseverantia, p. 486.

SECUNDA PARS.

- C**ap. 35. de meditando methodo, p. 498.
Cap. 36. de Nativitate Christi, p. 517
Caput 37. de modo meditando per fidem spem, & charitatem, p. 523.
Meditatio de verbis illis: Omnis qui se exaltat, humiliabitur, p. 532.
Caput 38. de confidentia in Deo, p. 550.
Caput

Index Capitum Viæ Vitæ æternæ.

- Caput 39. de ponderatione virtutis, & vitij, p. 559.
- C. 40. de prudentia filiorum sæculi, p. 568.
- Cap. 41. de morte, p. 577.
- Cap. 42. de extremo iudicio, p. 584.
- Cap. 43. de aternitate, p. 593.
- Cap. 44. de imitatione SS. p. 602.
- C. 45. de pace animæ per virtutem, p. 611.
- Cap. 46. de gaudio ex virtute, p. 620.
- Cap. 47. de imitatione Christi, p. 629.
- Cap. 48. de beneficijs Dei, p. 638.
- Cap. 49. de perfectionibus Dei, p. 647.
- Cap. 50. de petitione, p. 656.
- Cap. 51. de affectibus in genere, p. 660.
- Cap. 52. de affectu fidei, p. 663.
- Cap. 53. de affectu admirationis, p. 668.
- Cap. 54. de affectu compassionis, p. 672.
- Cap. 55. de affectu contritionis, p. 678.
- Cap. 56. de affectu spei, p. 684.
- Cap. 57. de affectu imitationis, pag. 689.
- Cap. 58. de affectu gratitudinis, p. 694.
- Cap. 59. de affectu gaudij, p. 701.
- Cap. 60. de affectu amoris, p. 708.
- Cap. 61. de exercitijs præcipuarum virtutum, charitatis proximi, resignationis, humilitatis, contemptus rerum humanarum, paupertatis, obedientiæ, castitatis, patientiæ, abstinentiæ, fervoris Sanctorum, p. 715. & seqq.
- C. 62. Exercitiũ post meditationẽ. p. 726.
- L I B E R III.**
- Cap. 1. de perfectione, p. 745.
- Cap. 2. de imitatione Christi, p. 751.
Regula ad perfectionem, p. 761.
- Ca. 3. de vita Christi meditationes XCI. p. 764. Quæ cuique diei juxta ritum Ecclesiæ assignetur, & quomodo eandem facile invenias, docebit te Index Concionatorum.
- Cap. 4. de desiderio perfectionis, p. 790.
- Cap. 5. de renovatione sui, p. 795.
- Caput 6. de Communionem p. 805.
- Cap. 7. de officio Sacerdotis, & præparatione ad Sacrum, p. 816.
- Cap. 8. Ante Communionem meditatio, p. 824.
- Cap. 9. de Communionem, p. 854.
- Cap. de modo audiendi sacrum, p. 864.
- Hoc caput numero suo notari non potuit, quia seriùs error deprehensus.
- Cap. 10. de Passione Christi, pag. 876.
- Cap. 11. de pura intentione, p. 898.
- Cap. 12. de præsentia Dei, p. 914.
- Cap. 13. de amore Dei, p. 925.
- Cap. 14. de charitate proximi, p. 937.
- Cap. 15. de dilectione inimicorum, p. 946.
- Cap. 16. de contemplatione, p. 958.
- Cap. 17. de pace animi, p. 978.
Exercitiũ pro confidentia in Deo existenda in scrupulis & adversis, p. 1011. & seqq.
Consolatio animæ afflictæ, p. 1015.
- Cap. 18. de notis salutis, p. 1016.
- Cap. 19. de imitatione B. V. p. 1024.
Ludov. Blesij Rosarium, p. 1035.
- Cap. 20. Diarium, p. 1042.
Recollectio mensura, p. 1061.
- Cap. 21. de statu matrimonij, p. 1063.
- Cap. 22. de statu viduitatis, p. 1071.
- Cap. 23. de statu cœlibatus, p. 1076.
- Cap. 24. de statu Religiosi, p. 1082.
- Cap. 25. medit. de Perseverantia in propria vocatione, p. 1087.
- C. 26. de præparatione ad mortẽ, p. 1091.
- Cap. 27. de vita aterna, p. 1106.
- Documenta pro Resignatione perfecta, & perfectione, p. 1115. Alia è D. Vincentio, pag. 1123. Alia ex D. Bernardo, p. 1126. Alia ex D. Thomã, p. 1128.
Epilogus ad B. V. Exercitia quadam omni meditationi communia, quæ etiam pleraque habes, l. 1. c. 1.

INDEX MATERIARVM.

Quo quisque uti potest, ut aptè Meditationem
die quolibet sibi sumat.

Pro via purgativa.

Diebus Luna.

- D**E fine hominis, p. 10.
De ponderatione virtutis & vitij,
p. 559.
De vitio in genere, p. 199.
De peccato veniali, p. 243.
De periculis vitæ hujus, p. 276.
De brevitæ vitæ, p. 270.
De morte, p. 577.
De purgatorio, p. 292.
De extremo judicio, p. 584.
De æternitate, p. 593.
De matura conversione, p. 54.
Considerationes 8. pro eadem, p. 50.
De pœnitentiâ & cõtritione, p. 52. 678.
De frequenti confessione, p. 80.
De satisfactione ac jejuniis, p. 97.
De abstinentiâ, p. 724.
De eleemosynâ, p. 104.
De tentationibus, p. 248.
De acediâ, p. 262. 265.
De curiositate, p. 321. 323.
De superbiâ, p. 335.
De avaritiâ, p. 368.
De contemnendis hominum judi-
ciis, p. 231.
De Pater noster, p. 761.
De notis salutis, p. 1016.

Pro via illuminativa.

Diebus Martis, Mercurij & Iovis.

- De studio perfectionis, p. 168.
Huc pertinent Documenta, l. 3. pag.
1115. & seqq. ex Sanctorum scriptis
collecta.

- Regula ad perfectionem, p. 145.
De prudentiâ filiorum sæculi, p. 568.
De statu vitæ eligendo, p. 30.
De statu matrimonij, p. 1063.
De statu viduitatis, p. 1071.
De statu cœlibatus, p. 1076.
De statu Religiosi, p. 1082.
De examine generali, p. 186.
De consideratione agèdorum, p. 203.
De modo deliberandi, p. 158.
De notis spirituum, p. 160.
De fervore Sanctorum, p. 280, 725.
De charitate erga Ecclesiam, p. 286.
De zelo animarum, p. 297.
De mortificatione, p. 306.
De passionibus domandis, p. 313. 315.
De odio sui, p. 318. 319. 320.
De consideratione malorû, p. 215. 216.
De patientiâ in proprijs malis, p. 223.
723.
De mediocritate tenendâ, p. 327.
De humilitate, p. 338. 341. 717.
De cõtemptu rerû humanarû, p. 718.
De diffidentiâ sui, p. 550.
De virtute in genere, p. 200.
De obedientiâ, p. 349. 352. 721.
De moderanda cupiditate bonorum,
p. 358.
De paupertate, p. 371. 70.
De eleemosyna, p. 104.
De bonorum dispositione, p. 383. 385.
De bonorum usu, p. 378.
De delectationum appetitu mode-
rando, p. 390.
De castitate, p. 396. 398. 722.
De modestia, p. 404.
De conversatione, p. 408.
De temporis habendâ ratione, p. 414.
De

INDEX MATERIARVM.

De monitore eligendo, p. 419.
De amicorum delectu, p. 428.
De solitudinis bono, p. 446.
De perseverantiâ, p. 486. 488. 490.
De lectione piâ, p. 477.
De Meditatione, p. 498. 500.
De petitione, p. 656.
Exercitium post Meditationem, p. 726.
De Oratione, p. 121.
De lectione horarum, p. 133.
De imitatione Christi, p. 629.
De Christo Duce sequendo, p. 751.
De vitâ Christi medit. xcj. p. 765.
Quomodo, inquis, utar? Respondeo aut ordine, quo posite sunt, eas meditare, aut unamquamque eo die, quo Ecclesia Evangelium ex quo desumpta sunt, legit, & ad hoc tibi magno usui erit Index Concionatorum.
De Nativitate Christi, p. 517.
De imitationis affectu, p. 689.
De imitatione SS. p. 602.
De gaudio ex virtute, p. 620.
De pace animæ per virtutem, pag. 611.
De studiis, p. 458. 460.
De confessario, p. 89.
De Concionatore, & eo qui alium docet, p. 467.
De Fide, p. 18. 663.
De Spe, p. 684.
De modo meditandi per fidem, spem & charitatem, p. 513.

Pro viâ unitivâ.

Die Veneris.

De passione Domini, p. 876.

Die Dominicâ.

De perfectione, p. 745.
De vitâ æternâ, p. 1106.
De Communione, p. 805. 842. 854.
De modo audiendi Sacrum, p. 86.
De præparatione ad Sacrum, p. 816.
De perfectionibus divinis, p. 647.
De intentione purâ, p. 898.
De præfentiâ Dei, p. 914.
De amore Dei, p. 925.
De amore proximi, p. 715. 937.
De zelo animarum, p. 297.
De dilectione inimicorum, p. 946.
De conformitate voluntatis nostræ cum divina, p. 978.
Exercitium pro confidentiâ in Deo excitanda in scrupulis & adversis, p. 1011.
Consolatio animæ afflictæ, p. 1015.
De Resignatione, p. 716.
De Admiratione, p. 668.
De Compassione, p. 672.
De gratitudine, p. 694.
De beneficiis Dei, p. 638.
De Gaudio, p. 701.
De Amore, p. 708.
Die Sabbathi.
De renovatione sui, p. 795.
Recollectio, p. 801.
De imitatione B. V. p. 1024.

LIBER PRIMVS

VIA

INCIPIENTIVM.

PRIMÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

Considera, ô homo, finem tuum &
vias tuas.

A **C**onsideratoram Deo, quo sine **B** creatus sis, duplicemq; esse terminum, **C** felicem, & **D** infelicē: ad hunc devolvitur **E** mundus: qui in fumum abit, tripliciq; ardet concupiscentiā: & ut **F** mare naufragum syrtibus ac scopulis plenum semper agitur. Ad illum sive celestem gloriam triplex ducit **G** via: quā significatur triplex vitæ status; Religiosus, per directā: Ecclesiasticus, per obliquā: secularis, per sinuosam multum ac ambagiosam: Quia scilicet minùs ad perfectionem ex naturā suā accommodus est, etiā si per sapē qui in eo sunt, alijs in perfectiore statu viventibus virtute multum antecendant. Per triplicē illam similiter viā, purgativa seu Incipientium, illuminativa seu Proficientium, unitiva seu Perfectorū via ac vita designatur. Imò etiam in quolibet statu, gradu, actione moneris viam seu agendi vivendiq; modum esse triplicem. Vide an in omnibus rectissimam teneas, **H** Deumq; semper ob oculos habe, & oraturus in omni loco accede ad Deum, vel ut **I** reus de peccatis ingemiscens, vel ut pauper & inops à virtutibus, aut velut sponsa flagrans amore (Quæ personæ triplicem viam spirituales exprimunt.) & dic: *Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine, juxta eloquium tuum da mihi intellectum.*

Psal. 118.

ORATIO

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

20

4

11

12

O R A T I O

Quâ lector gratiam petit legendi & lecta
faciendi.

DIXISTI, Domine IESU, Nemo potest venire ad me, nisi Ioan. 6.
Pater qui misit me traxerit eum, & omnis qui audivit à
Patre, & didicit, venit ad me. Igitur te humillimè rogo, Deus
meus trahere me, doce me dñ̄ hac lego justificationes tuas; quisquis 1. Pet. 4.
enim loquatur quasi sermones tuos accipio, nemo enim
dicere potest Dominus IESUS nisi in Spiritu Sancto. Veni igitur Constitutio
S. Spiritus, doleo enim vehementer quòd non amaverim sic meū
amantem: veni, loquere mihi, quia audit servus tuus; si surdus est,
fac audire, & mutum loqui magnalia tua, aliosq; ad te trahere,
ut doctrina hæc, si eam cum facere possim negligam, non sit mihi
in improprium. Scio enim non casu, sed hac mihi destinatò à te
velut per Epistolam mitti ex infinito amore, & suavi providentiã
tuã, rogoq; ut bajulo retribuas in bonum. Et ut sicut gratiã tuã
invitantem volo sequi hodie, & amantem non deserere, sic tu non
me deseras salus & spes mea in æternum, Amen.

C A P V T P R I M V M.

*Consideratio de fine hominis, & auxiliã ad ora-
tionem ritè faciendam.*

SEMADMODVM nauta ante
omnia quem petat portum sibi
statuit, viator terminũ quò ten-
dat; ita etiam nihil magis ne-
cessarium est in viã & vitã mor-
talitatis nostræ, quàm finem
creationis, navigationis (ut ita
loquar) atq; hujus peregrinatio-
nis nostræ diligentissimè cõsiderare; ut hoc pacto cætera
omnia, quæ in vitã agenda sunt, eò dirigãtur. Aliàs enim
aut sepè recedimus à viã & termino, aut saltè per ambra-

*Finis consi-
deratio ne-
cessaria.*

*Sap. 5.**D. Thom.**I. 2. quest. 89**art. 6.**Fines varij.**Fines noster**Deus & cœ-*
*lum.**Quod in Me-*
ditatione
omni Dei
presentia
attendenda.

gesimus, viaſque ambulamus difficiles & laborioſas. Deus bone, quantus hic error in omni hominum vitâ! quotus enim quiſque, dum primùm ratione uti incipit (quod oportere hominem facere S. Thomas ait) tendere ab exilio ad patriam, cogitationeſque, ſtudia, verba & actioneſ eò dirigere ſatagit? Ferè qui viſ fineſ vaniſſimoſ honorum voluptatumque ſibi præſtituit, curſumque, eheu! miſeri quò dirigant, aut dirigere debeant, ignorant: cumque vocati ſint ad magnos honoreſ in cæleſti Hieroſolyma die ſtatuto capeſſendos, errabundi, & ludibundi, longè à Jeruſalem in Jericho proficiſcuntur. Nulla certè reſ magiſ luctuoſa, nulla magiſ digna lacrymiſ, tanto fine creatum hominem ad eò. ſui & Dei immemorem vivere, ut de fine minima cura ſit ac ſollicitudo. Ne ergo communi vulgi errore abripiariſ, rogo te quicumque hæc legiſ, ut finem tuum conſideres, ut oculiſ priùſ in terram, unde ortum habes; deinde in cælum, cujuſ regnum ut aliquando poſſideres à Deo factuſ eſ & creatuſ, attollas, lacrymoſoſ inquam, ad Deum oculoſ peregrinuſ & advena, in terrâ deſertâ, loco horroriſ, & vaſtæ ſolitudiniſ.

Ante omnia memento in omni Meditatione, Oratione, & conſideratione Deum tibi eſſe præſentiſſimum; cui proinde cave velut abſenti loqui irreverenter, & indevotè; ideoque orationem præparatoriam præmittere non erit abſ re, ut operationeſ tuæ ſincerè ad Dei gloriam dirigantur, & gratiam ad bene meditandoſ Dominuſ largiri dignetur: quæ oratio ſit vel mentaliſ, vel vocaliſ. v.g. *Veni creator Spirituſ; vel, Miſere-re,* aut aliqua alia quâ te excitari ſentiaſ.

ORATIO PRÆPARATORIA,

cujvis Orationi longiori, vel Meditationi communis.

POTENTISSIME Deus, coram quo omnia sunt quasi non sint, dirigatur vel nunc saltem quæso hæc exulus, & prodigi Filij tui oratio, & omnis operatio sicut incensum in conspectu tuo ad gloriam magni nominis tui. Tu enim calum, & terram creasti pro me, & conservas longanimiter, aliàs interitura; ut tandem aliquando ô Conditor meus, & omne bonũ, cognoscam, & diligam Te. Et quĩ fieri potest, ut Te diligentem me ab æterno non amem? Nonne Tu Pater amantissime, innumeris beneficijs me filium prodigum affecisti: & ego te, eheu! injurijs? Tu mihi te, filiumq; tuum dedisti, ut me redimeret in sanguine suo. O Rex regum, & Domine dominantium, qui ubique es, & contemplaris in omni loco bonos & malos, & scrutaris cor & Præsentia Dei. Actus spei. renes; ecce fide vivã & fiducia magnã (dixisti enim: Quidquid petieritis fiet vobis) accedo ad thronum gloriae tuæ, ut reus ad Emendatio vitæ. judicem, filius pauper & prodigus ad patrem, & quã possum * cilicet quem examine particulari persequeris. charitate ad te quem diligit anima mea; ut uni tibi placeam, & vitam seridõ corrigam, maxime defectum illum * N. ut offeram tibi sacrificium laudis ex toto corde meo, & cum omni Vnio. desiderio omnis creature, quæ fuit, est, eritq; & esse potest, Laus Dei. etiam si infiniti mundi potentiã tuã crearentur: idq; in unione Gratiarum acti. amoris & meritorum Christi Jesu, & B. Virginis, & Sanctorum omnium. O Sanctissima Trinitas, desidero te laudare pro omnibus qui te ignorant & blasphemant vel in terris, vel in inferno. Benedico te igitur cum Sanctis tuis, & gratias ago pro omnibus donis humanitati Christi Jesu, B. Virgini, ac Sanctis omnibus, & mihi concessis, & precipue pro amore tuo erga me servum tuum. Restituo etiam me tibi ut fonti omnium, totumq; trado, ut de me disponas in tempore, & in eternitate: animam & potentias ejus tibi dico, ô Sanctissima Trinitas, ut te ijs cum curiã tuã, & omni creaturã tuã ex toto

to corde laudem. Da quaeso, gratiam, ut humiliter, attentè, & ferventer id faciam, tot beneficijs obstrictus tibi Deo meo. Sine te enim quid sum? quid possum? aut quid cupiam extrà te? Nihil mihi est in celo, & à te nihil volui super terram: sed in te sum, vivo, & morior. Atque utinam! utinam nunquam vel momento recedam à te ne elongeris à me!

Hæc vel similis mente attentâ recitari potest; quæ *Oratio preparatoria* in decursu semper vocabitur. Aliam habes similem infra cap. 9. de Oratione.

*Imaginatio
Loci utilis.*

NOTA 2. Ut animus avocetur ab alijs rebus, quoties orandum, aut meditandum, perutile esse fingere, ac imaginari locum orationi accommodum sive in celo, sive in terrâ. v. g. desertum aliquod, aut religiosum locum. Rem quoque meditandam, si corporea, finge coram te geri: si autem spiritualis, humano aliquo modo repræsentari. Hoc *Primum præludium*, vel *compositionem loci* vocabimus.

NOTA 3. rogandum Deum, ut concedat id quod præsentī Oratione ac Meditatione proponitur ac intenditur: idque *Præludium secundum* dicetur.

Post hæc ingredi in conspectum Domini, & quieto animo ac corpore sic singula considera; quemadmodum facit avarus; qui omnia ad suam utilitatem, quoad potest, trahit aut rapit.

Cùm verò minus exercitatis hic labor meus desudet; en tibi subsidia inter legendum, seu meditandum, uti confido in Domino, non prorsus inutilia. His sic utere. Postquam legeris, aut consideraveris punctum aliquod Meditationis, animum oculosque attolle ad Deum, ac Dominum nostrum præsentissimum, & pijs affectibus insiste; fidemque velut intermortuam suscita. Id verò poteris primò Orationem, quæ Meditationem sequitur, legendo post lectionem alicujus puncti, eamque vel totam aut per partes repetendo, (nam idcirco omnes divisæ sunt, ne cui longiores sint aut videantur

deantur nisi volenti) aut aliquam harum orationum sensim & attentèvolvendo, & appendendo verba singula: vel Jaculatorias iterando, quarum aliquas, accommodatas viæ triplici seu statui Incipientium, Proficientium, & Perfectorum, hîc habes. Possunt enim illas in omni meditatione usui esse. Post lectionem, seu meditationem tibi esse poterit usui hæc quæ infra subjungetur Oratio.

Exercitium fidei & virtutum aliarum in Oratione.

HÆCCINE vera sunt? Hæcine vivâ fide credo? & quasi *Actus fidei*
 crederem, sic vivo, cogito, loquor, & operor coram te? & in *Spei,*
 te spero, ô Spes unica, & te amo, ô infinita bonitas, hîc mihi præ-
 sentissima? Credo, Domine adjuva incredulitatem meam, spero *Amoris,*
 in te solo, & scio, non confundar & te solum quero. Extra te enim
 vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Et sicut amore tui super
 omnia doleo, quòd offenderim te, ita toto corde amo te super *Actus Con-*
 omnia. Et an aliquid N. ultrâ me separare poterit à te? ô JESU, *tritionis,*
 ô vita, ô amabilissima charitas! ô omne bonum Deus meus, Deus *Abnegatio*
 cordis mei & omnia! *sui,*

Aliud Exercitium in Oratione.

CREDO tibi, ô eterna veritas, quæ mihi judicia tua aperire *Actus fidei,*
 dignata es; credo, ô Majestas infinita, te hic, & in corde
 meo, & ubique esse per essentiam, presentiam, & potentiam: in te *Præsentia*
 ergo ego & omnia ut in mari spongia, & tu in omnibus & nobis *Dei,*
 es omnia, & circa nos omnia, velut lumē, aër, nebula, ignis, & in
 me omnia, & in omnibus operaris propter me, & in corde meo
 velut throno & templo tuo requiescis; quare in te solo confido, & *Relinquo;*
 spero desiderata obtinere N. quia toties, ô veritas, dare per filium
 tuum postulata promisisti, ideoq; & omnia tibi committo, ac *Actus cha-*
 diligo te ex toto corde meo, & omnes propter te, & desidero pro
 imu-

Oblatio *hui* innumeris beneficijs N. & vita mysterijs N. & peccatis meis qua detestor, & quia dignissimus es, offerre tibi omni affectu possibili hoc Sacrificium cordis mei & bonæ voluntatis N. ultimum fortè coram curiâ tuâ, & cum eâ, & pro omni creaturâ tuâ. Da mihi, benignissime JESV, à te vocato ad hoc gratiam, & suscipe in unione omnium meritorum tuorum me, & omnia mea, & hoc propositum meum N. Amen.

Aspirationes secundùm tres vias, quibus inter legendum vel meditandum anima excitari potest.

Secundùm viam purgativam.

HÆCCINE firmâ fide credo, & hoc à me postulat bonitas tuâ? certè sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, Deus, vivifica me, & deduc in semitam mandatorum tuorum.

Psal. 37.

O Pater amantissime, peccavi in cælum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus, sed fac me, benignissime JESV, sicut unum ex mercenarijs tuis Et quæ merces mea? tu es, bone JESV, & verè magna nimis.

Lucæ 15.
Psal. 118.

Psal. 5.

Amplius lava me, bone JESV, ab hac N. iniquitate meâ, & à peccato meo munda me, qui sic dilexisti me, & lavisti me in sanguine tuo.

Isaïæ 55.

Sana me, Domine, & sanabor, saluum me fac, ô JESV, & salvus ero, & dum inveniri potes, quæram te in toto corde meo.

Psal. 29.
Psal. 70.

Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? igitur ne elongeris à me, Deus meus, in auxilium meum respice.

Psal. 26.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Secundùm viam illuminativam.

Psal. 118.

O via vitæ, ô lux mea, quis mihi tribuat ut ambulem dum te habeo, & sic N. curram in viam mandatorum tuorum? ut comprehendam te sicut comprehensus sum.

O omne bonum, quando satiabis me gratiâ & charitate tuâ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

accepto, à paternâ manu tuâ, ac toto corde te diligere, & tibi ser-
uire desidero, Amen.

Nota, quoties N. ponitur indicari, secundùm subjectam
materiam opportunû ibi esse, aut beneficia Dei aut vitæ Chri-
sti mysteria, aut defectus tuos, aut pia desideria, aut illa quibus
indebitè adhæres, considerare.

Oratio pro executione bonorum desideriorum.

Considera-
tio Exēpli
Christi.
Quàm fa-
cile Deum
sequi.

1. Ioan. 5.

Gratiâ Dei
utendum.

Psalm. 64.

Scire & nō
facere in-
utile est.

Philip. 2.

DIGNATUS es, *amantissime Magister CHRISTE JESU,*
in sudore vultus tui, exemplo & sanguine tuo signare do-
ctrinam istam N. sis benedictus in æternum. Dignatus es has Pra-
xes faciles (mandata enim tua gravia non sunt) mihi pro-
ponere, ut sequar tua tuorumq; vestigia. Itaque cum possim per-
te, propter te volo ut placeam tibi dolens de omnibus peccatis meis.
Sis benedictus in æternum, Visitasti terram & inebriasti
eam imbri & rore gratiæ tuæ, da obsecro incrementum semi-
ni sancto tuo, ut sis à me benedictus toto affectu in æternum. Si
enim hæc sciente me, gratia tua in me vacua sit, quid erit quod
moriens, quod in iudicio, tibi & charitati, & immensa bonitati
tua vel ad tot exempla respondeam? Da igitur velle & perfici-
tere, & amare te, amantissime JESU, & vivere tibi o vita nostra
in æternum, in æternum Amen, Amen.

De his opportuniore loco infra agemus fusiùs, cum
de præparatione ad Orationem, & fine illius; & rursus,
cum de Meditatione. nunc obiter dixisse sufficiat.

MEDITATIO.

De fine ob quem homo creatus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, vt suprâ.

PRÆLVDIVM I. seu COMPOSITIO LOCI:
Constituete coram Deo, & finge velut in deserto va-
stissimo sedere, ac spectare omnes homines ab orbe
condito ex sinu magnæ matris in vitæ hujus prosce-
nium prodire, & transire per portam mortis, quasi post
sparium, in diversissima regna, infelicissimam aut fe-
licissi-

licissimam æternitatem, uti in libri fronte videre licet. Aspice Deum ac Sanctos te hortantes, ut aliorum periculo cautior sis.

PRÆLUDIVM II. Suppliciter roga Deum, ut dignetur tibi viam ostendere, quâ ambules, & concedere, ut tot miserorum infelici spectato exitu, felicioram vitam & terminum possis sortiri.

PUNCTVM I. Considera Primò nihili abyssum, *Homini priusquam mundus creatus esset: ubi & quid tunc fuerit rerum hæc machina, Reges, ac Principes, homines omnes, & quæcumque mundi ambitu continentur, ubi pleraque, ubi tu post breve tempus futurus sis in omnem æternitatem: & subsiste.* *1. Cor. 7.* Præterit enim figura hujus mundi, & transeunt omnia tanquam umbra. *Mundi vanitas.* Diligenter igitur adverte vanitatem omnium rerum, ut in illâ nihili abyssu manifestè vides; nihilque te cæteraque omnia fuisse, potuisse, aut scivisse, omniaque accepisse à conditore tuo; & humilia te sub potenti *1. Pet. 5.* manu ejus, neque umquam nisi in eo glorieris. Quis enim te discernit? quid habes, quod non accepisti; si *1. Cor. 4.* autem accepisti; quid gloriaris, quasi non acceperis?

Hic si libet utere Oratione infra positâ pag. 15 qua incipit.

Omnipotens sempiternæ; vel parte ejus, vel unâ duarum supra positarum, vel Iaculatorijs ibidem positis.

Hoc autem sæpè tibi indicari videbis, & ad eas te remitti, quando initium earum puncto alicui subicietur.

Prima incipit: Hæcine vera sunt, &c. Altera: Credo tibi, &c. pag. 7.

Considera Secundò, te ipsum ex illo chao seu nihilo *Omnia à Deo accepimus.* velut recens divinâ manu prodijisse, & ab eâ statutum in amplissimo mundi theatro, & quasi vastissimo deserto: & vide qualem formaverit Deus de limo terræ, ut inspiraverit spiritum vitæ, atque ad imaginem suam formaverit, cum animam dederit intellectualem, *Anima præstantissimæ.* spirituales, ubique totam, omnia moventem, immortalem, unam, & tribus potentijs ornatam: corpus verò sensibus & numeris omnibus absolutum. Et mox agnosce,

*Bernard.
serm. 2. de
Nat. Do-
mini.*

ſce, ô homo, dignitatem tuam, agnoſce dignitatem conditionis humanæ. Eſt tibi cum mundo corpus: ſic enim decet eum qui conſtitutus eſt ſuper vniuerſam huius creaturæ corpoream molem, aliquâ ei ſimilari ex parte: ſed etiam eſt tibi ſublîmius aliquid, nec omnino cõparandus eſ cæteris creaturis. *Hæcine vera, &c. f. 7.*

*Finis crea-
tionis.*

Tertiò conſidera Deum tibi præſentem uti Adamo recens creato, & ſuppliciter pete, quorſum te creaverit; & audi dicentem, quòd omnia fecerit propter ſemetipſum & gloriam ſuam, & ut eum in hâc vitâ laudares, ei que ſervires, ſicut facit omnis creatura, ac tandem perpetuam in cælo felicitatem obtineres: & tu creatura, plasma, figmentum, ſervus ac filius ejus deſpice te eum, & in contumeliam ejus vivere audebis? Aſpice monſtrantem tibi cælum, cui civis ſi voles adſcriptus eſ; deſpice ante te inferni barathrum, in quo, ſi ſecùs feceris, perpetuò cruciandus ſis. Et vide, precor, anima Chriſtiana, quanta tibi impoſita ſit rectè vivendi neceſſitas inter æterna ſupplicia & præmia conſtitutæ. *Credo tibi, ô aterna veritas, &c. vt ſuprà pag. 7.*

*Studiosè ad
finem tende-
re oportet.*

PUNCTVM II. Finge Primò te in illo vaſtiſſimo mûdi deſerto verſari, & vide quàm alta ſit patria, quàm arduus aſcenſus; & meritò ſuſpira, ac cogita, quâ viam tenere debeas, cùm agatur de omni æternitate. O quantâ ſolicitudine, curâ ac vigiliâ perpetuâ ad hoc incumbere debes! moveant te creata omnia, quæ ad finem ſuum magno impetu tendunt. Ecce, quomodo ad locum naturalè elemèta properent, quomodo ad ſua oblectamèta & finè ſuũ animalia ferantur. Attende filios ſæculi omnes cogitationes potentiaſque animæ convertere, ut vanũ ſibi finè honoris aut voluptatis conſequantur. Age verò, quoties tu de fine tuo cogitas? de viâ ac ſemitâ ad eum? Aſpira ut ſup. pag. 8. *Hæcine firmâ, &c.*

*Nobilitas
finis.*

Conſidera Secundò, quàm ſit nobilis finis tuus, ſervire Deo; quàm utile tibi adhærere illi, & unum ſpiritum eſſe cum eo, & æternâ frui felicitate: ni-

hil certè præter hoc unum tibi utile; sed unicum & solum bonum hîc tuum est tendere ad illum finem creationis tuæ; eoquæ beatiores quo propinquiùs accedis. Ea enim conditio est finis cuiusque rei, ut ejusdem sit perfectio & beatitudo. Absit igitur, ut aliud bonum quæras: bonum tuum quære, ô anima. est enim bonum aliud alteri; quære bonum tuum: nemo bonus nisi summus Deus; quid ergo tibi deest cui summum bonum est? Sunt & inferiora bona, quæ alijs & alijs bona sunt. Pecori quid bonum est? nisi implere ventrem, carere indigentia, dormire, gestire, vivere, sanum esse, generare, tale tu bonum quæris? cohæres CHRISTI quid gaudes, quia socius es pecorum? erige spem tuam ad bonum bonorum omnium. *Omnipotens, &c.* ut infra pag 15. vel *Credo*, ut supra pag. 7.

Beatitudo hominis est finem attingere.
Aug. in Psal. 102.

Considera Tertio, quæ præsidia tibi ad viam data à Deo sint, nempe creaturæ omnes, quas immensâ liberalitate creator tuus & ad usum, & oblectationem plurimas dedit. Quot, Deus bone! artes ac scientias? quàm præclara Sacramenta subsidiaque spiritualia (quæ verè & propriè media sunt) eaque plurima etiam largitus est? suntque hæc omnia velut viæ & auxilia ad viam longissimæ & felicissimæ æternitatis. Quocirca gratias âge immensas tam munifico largitori.

Media ad finem.

Attende verò, nisi insipientissimus sis, his omnibus non aliter utendum, neque amanda ea, aut quærenda, nisi in quantum tibi auxilio esse possunt ad finem, id est omne bonum tuum consequendum, optimaque tibi media eligenda esse, id est viam tutissimam. Tunc enim, si in patriam eundum est, deteriore viam eligas? si sanitas curanda, periculosiorem adhibeas medicinam? si navigandum, magis cariosum & quassatum quàm firmum eligas navigium? Vestem, equum, currum, domum, optima eligis; & viam unde pendet æternitas (proh dementiam!) eliges periculosiorem? Ah utinam homines saperent, & intelligerent, ac novissima provi-

Quomodo utendum medijs.

Optima via eligenda, id est media.

Deus. 32.

derent!

*Affectus o-
portet mode-
rari.*

derent! Considera hîc quas inclinationes erga hono-
res, opes, & voluptates, & c. sentias, & vide ne affectu in-
discrimen æternæ vitæ, & vitæ rapiare. *Hæcine vera sunt,*
ut supra f. 7.

*Hierem. 10.
Indifferentia
necessaria.*

*Incerta via
nostra.
Prov. 16.*

Simile.

*Deus rogandus
ut viam
monstrat.*

Psal. 26.

PUNCTUM III. Considera coram Deo te ignarum
esse vitæ quâ ad salutem pervenire possis. unde Jeremias
Domino aiebat: *Scio Domine; quia non est hominis via ejus:
nec viri est ut ambulet, & dirigat gressus suos.* Et Sa-
piens: *A Domino diriguntur gressus viri:* quis autem ho-
minum intelligere potest viam suam? Et quot cheu!
sunt vitæ, quæ videntur homini rectæ, quarum tamen
novissima ducant ad mortem? Vide quàm incertæ sint
omnes humanæ providentiæ. O quoties status, aut oc-
cupatio eligitur, prospero quæ, ut ita dicam, solvitur
vento, & in syrtes miseriarum, atque charybdes æternæ
salutis, tempestate coortâ ferimur, quia viam rectam
non delegimus! Cogita igitur quotiescumque munus,
aut vitæ status, aut negotium suscipiendum est, quasi
propositas tibi ægro plurimas medicinas, varia quæ po-
cula, quorum unum atque alterum letale sit, hoc casu
tunc temerè eligeres? Tibi sortes oblatas, atque in ijs
non unam mortis esse sempiternæ. Istasne tu jacere te-
merarius auderes? Finge denique te stare velut in mul-
tivio periculoso admodum, & in vastâ solitudine.
Quid tum ageres miser in tenebris positus, & viarum
ignarus? Tunc sciens deteriorem eligeres? Quid dico?
An ullam eligere auderes, & ducem præsentem respue-
res? An in unam partem omnium ignarus propendere
posses? Tunc cæcus viam eligeres? Nonne potius dili-
gentissimè ducem quæreres, & suppliciter illius arbi-
trio duci te flagitares? Igitur in his omnibus indifferens
esto, id est, neque ad unam, neque ad alteram partem
inclinatus, sed suppliciter roga Deum, ut vias tuas diri-
gat, & dic cum Propheta David: *Legem pone mihi Domine
in viâ tuâ, & dirige me in semitam rectam propter inimicos
meos.*

EXERCITIUM.

OMNIPOTENS sempiternae Deus, qui universa haec creasti de nihilo potentis manu tuâ, & me formasti ad imaginem & similitudinem tuam; concede, obsecro, ut numquã obliviscar tui. Adhereat potius lingua mea faucibus meis, & oblivioni detur dextera mea, quàm ego à te factus, & ob hoc solùm, ut laudem & amem te, aliquando obliviscar tui, & sic elevetur cor meum ut obliviscar originis meae. O spes mea unica Deus meus ne sinas obsecro ut veniat mihi pes superbiae, ubi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem.

Finis creationis.

Et verò quomodo elevari cor hominis poterit qui de nihilo est, & in nihilum quolibet momento rediturus; nisi tu supponeres manum tuam? Nisi elementa ceteraq; ad vitam necessaria conservares infinitâ bonitate ac beneficentiâ tuâ? Quid autem retribuam tibi Deus meus pro his omnibus quae retribuisti mihi? Ab aeterno enim, & ante mundi constitutionem dilexisti me: Vbi tunc eram qui nihil eram? in te eram, & non eram: quod enim factum est, in te vita erat, & ego eram tibi cognitus, mihi verò ignotus, quia aliquando futurus eram benignitate tuâ. Et ubi ero, Deus meus, post dies paucos, & malos peregrinationis meae, quando qui iam sum non ero, qui verè sum temporis spoliū, & vapor, & fumus? Ero ero in aeternitate. sed in quâ? spero equidem in misericordiâ tuâ quod deducet me in terram viventium dextera tua, quodq; in multivio vita hujus eris mihi via, & in morte mihi optatissima vita.

Psal. 35.
Actus humilitatis.

Gratiarum actio.

Psal. 115.

Psal. 38.

Vbi quaeso homo brevi-futurus es?

Proponit tibi mors & vita, utrum eligis?

1. Cor. 2.

Iob 14.

Psal. 24.

Psal. 118.

Tantum hoc unum à me postulat bonitas tua; ut finem meum gloriam tuam, & salutem meam semper ob oculos habeam. nisi enim hoc fecero, aeterna supplicia mihi comminatus es, & si fecero, praemia quae nec oculus vidit, nec auris audivit, promittere dignatus. Eia, creator mi, operi manuum tuarum porri-ge dexteram, ut perpetuò cogitem de te, & loquar de te, ô unicum bonum meum: & sic operer ut veniam ad te desiderium collium aeternorum. Vias tuas rectas, & absque ullâ iniquitate demonstra mihi, & semitas tuas edoce me; ut numquam declinem à mandatis tuis, quae dilexi super aurum, & topazion.

ECCO

Propositū
Deo servi-
endi.
Intentio
pura.
I. Cor. 10.
Prov. 16.

Ecce coram te, & curiā tuā ambulare per gratiam tuam propono, & in viā immaculatā ut tibi serviam omnibus diebus vite mee. Ex nunc sive comedam, sive bibam, sive quid aliud agā, omnia ad gloriam tuam Domine IESV CHRISTE faciam, tuamq̄, unius spectabo voluntatem, qui ullā in re quid eligam ignoro. Ecce enim via non raro videtur homini recta, & novissima, eheu! ducunt ad mortem, mortem sempiternam. Nescit omnino homo finem suum, nescit viam, introitum, & exitū suum. Ideò rogo te, Domine, intimo cordis affectu, ut dirigere me digneris in viam bonam, quā scis me perventurum ad finem optatum.

Resignatio

& portum peregrinationis hujus. Fac semper de me sanctissimum beneplacitum tuum; Tibi enim Domine mi, & Deus meus revelavi causam meam, me millies tibi consecravi, & iterum, iterumq̄, me totum in aeternum consecro, & devoveo. Utinam toties, & eo affectu possem, quo debeo, & desidero; maxime dum

Præparatio
ad Com-
munionē.

video quòd te ipsum dederis mihi, & in mortem preciosam animam tuam, & in cibum etiam hodie corpus & sanguinē tuum. Ecce hodie paratus es facere voluntatem nostram, & omni momento descendere in manus sacerdotis; & me pigebit parēre tibi; imò potius vivam tibi, & cibus meus erit facere omnes voluntates tuas, & diligere te ex toto corde meo. Amen.

Praxis de fine sibi præstituendo.

Intentio re-
cta.

POST Meditationem hanc statue Primò tendere ad finem creationis tuæ, & coram Deo sæpè hoc propositum renova; & ex te percunctare, Ad quid creatus sum? Quid intendo his studijs, cogitationibus, occupationibus meis? Quò pergo? Illuc enim tendis, ad quod tua fertur intentio. Imò talis es qualis illa; si divina, divinus; si profana, profanus; si perfecta, perfectus.

Qui passus
in viā vita.

Secundò cogita, quæ viæ ad illum ducant, & decerne tibi commodam ac utilem ad eundem consequendum. Passus in hisce vijs sunt cogitationes, verba, & actus nostri. Quare, ut viator, sæpè interroga te ipsum, & alios ne à rectā viā devies, magnisque ambagibus & dolore in eam redeundum tibi sit.

Error mor-
balium.

Tertia praxis esse potest, cūm ubique ob oculos incurrant, videte obliqua hominum studia, & intentiones, & errores: cūm omnes propè quæ sua sunt, quærant, & nō quæ IESV CHRISTI.

Quarta

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CAPVT II.

*Deliberatio de primo ac præcipuo ad finem
medio, Fide.*

*Fides lux
est.*

HOMO. O Sol iustitiæ, tunc in tenebris lucas mihi lux vera? Tunc splendes mihi, & imples intima cordis mei? Equidem te video, & gratias tibi ex intimo corde ago, quia dedisti mihi in luce fidei veræ ambulare. sed, héu! vereor ne tenebræ me comprehendant. Quot, Deus bone! fallaciæ! quot devia! Millenæ hæreses quot non tenebras offundunt mortalitati nostræ! O lux vera illuminans omnem hominem quomodo evadere hætenus potui? Quomodo mei non penè moti sunt pedes? Porrigere Pater misericordiarum filio tuo parvulo dexteram, ut in luce fidei Catholicæ vivam, & in te moriar, & propter te; finem enim vitæ ostendisti mihi.

Heb. II.

*Clemens
Lib. 2.
Strom.*

CHRISTVS. Ecce finem tuum jam cognoscis, prospicis portum: quid superest, nisi ut quæras ad eum mediâ & viam? nulla autem verè magis necessaria, quàm fides. Sine fide enim (ait meus Apostolus) impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se remunerator sit. Imò, fides æquè est necessaria, ac ei, qui in hoc mundo vivit, ad vivendum, respiratio. Vides, quo studio orthodoxiæ adhærere, & in eâ se confirmare oporteat, eandem verò quærere, si fortè quis erraverit, quàm sit omninò necessarium? *Credo tibi, &c. pag. 7.*

Psalm. 5.

*Vna est fides,
hæreses plu-
rimæ.*

HOMO. Domine, deduc me in iustitiâ tuâ: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam: non enim est alius, qui dirigere possit gressus nostros in semitis tuis, ut non moveantur vestigia nostra, in tot hæresum & sectarum numero. Equidem quis non hæreat aut erret, velut in multivio, nocte horridâ, viæque ignarus viator? quis non moveret penè pedes suos, ni-
si tu,

si tu, lux vera illuminans omnem hominem, illucesces in cordibus nostris? Non enim est volentis, aut currentis, sed tui, Deus misericordis: neque enim caro, aut sanguis revelare possunt viam tuam, sed tu solus, qui habitas lucem inaccessibilem; à quo velut patre luminum, omne datum optimum, & omne donum perfectum descendit: qui que omnes ad agnitionem veritatis vis venire; ideò non reliquisti nos sine testimonio, sed viam certam, & legem, veluti faciem, in mundo hoc lucere voluisti, quàm omnes, sicut filij Israël per desertum, si quidem vellent, deduci possent in terram sanctam, & terram viventium. Alienum esset à bonitate tuâ, & crudele, si ad viam ignotam vocares, neque quam sequeremur, ostenderes. Clamat id ratio, & sanguis tuus pro nobis effusus: dicit enim ratio veritatem esse unam, ut tu, Deus meus, unus es, & Christus unus, una Ecclesia, velut arca, extra quam non sit salus. eheu! quàm triste videre diluvium errorum, quo mergitur totus ferè orbis terrarum; quo scinditur vestis tua inconsutilis, & inane redditur precium sacratissimum mortis tuæ, Domine J E S U!

Ioan. 1.
Rom 9.
Matth. 16.
1. Tim 6.
Fides donum Dei.
Iac. 1.

Deus viam ostendit.
& Ecclesia.

CHRISTVS. Respice, & vide quanta fecerim animæ tuæ, qui te inter tot errantes feci veritatem intueri, & viam bonam. *Benedictus es*, ut infra pag. 24.

HOMO. Quid retribuam tibi pro hâc dignatione tuâ? numquam certè condignas agere gratias poterò; vocatus in admirabile lumen tuum.

Gratiæ pro Fide.
1. Pet. 2.

CHRISTVS. Ego equidem neminem perire volo, & ostendo omnibus viam bonam; & Ecclesiam, velut Pharum in naufrago mari, velut columnam & firmamentum veritatis.

Ecclesia est Pharus.

HOMO. Unde igitur, Domine JESU, tot dissensiones, sectæ, schismata, & hæresum periculosæ charybdes ultrò quærantur?

CHRISTVS. Fili, nōne & lex mea perspicua ac lumine naturali nota est? nōne jugum meum suave?

*Vnde hæresis
nata.*

*Seulè hære-
ticus renuit
credere.*

2. Cor. 3.

*Vna est fides
necessaria ad
salutem.*

Tit. 3.

Psal. 85.

*Gratiarum
actio pro Fi-
de.*

Psal. 55.

Psal. 72.

Psal. 18.

attamen multi malitiâ suâ ita excæcantur, ut ratio natu-
ralis planè obfuscerur, & mandata mea gravia & im-
portabilia existiment, arguant sapientiam & bonita-
tem meam, quasi ego damnationis eorum cupidus ju-
berem, quæ seruari non possunt: perinde, ac volare sine
alis, sine pedibus stare. Scrutari omnia volunt, neque
quidquam credere se, priusquam intelligant, profiten-
tur. Quasi verò Trinitatis mysterium capiat quisquam,
aut ulla naturæ arcana perfectè comprehendere possit.
Sic & ridiculè credere se Scripturæ ab Ecclesiâ traditæ
profitentur, sensum verò illius respuunt ab eâ intellige-
re: atque ita, quos spiritus non vivificat, littera occidit.
Sunt, qui nihil horum pensi habent, & quavis in reli-
gione salutem sibi promittunt. Quod si ita foret, quor-
sum Euangelium annuntiassem vobis, & quæ hause-
ram è Patris sinu, enarrassem? Quorsum hæreses jussu
meo damnatæ fuissent? Martyres pro fide meâ Catho-
licâ occubuissent? Apostoli, ut Euangelium prædica-
rent universo mundo, missi fuissent? Quod esset inter
Judæos, Turcas, Christianos discrimen? Cur manda-
set Apostolus meus ex me hæreticum devitari post se-
cundam correptionem, quòd subversus sit qui hujus-
modi est, & proprio judicio condemnatus? *Benedictus es,*
&c. ut infra, pag. 24.

HOMO. Confitebor tibi, Domine, in toto corde
meo, & glorificabo nomen tuum in æternum, quia mi-
sericordia tua magna est super me, & eruisti animam
meam ex inferno inferiori: eripuisti animam meam à
morte, & pedes meos à lapsu: tenuisti manum dexte-
ram meam, in voluntate tuâ deduxisti me, & cum glo-
ria suscepisti me: gloria enim magna sequi te, Domine;
& sanctam legem tuam, legem immaculatam, conver-
tentem animas: judicium tuum verum, illuminans par-
vulos.

CHRISTVS. Planè immaculata, & sancta est lex
mea, & hæc tibi nota sit catholicæ veritatis. Nónne
enim

enim hæretici castitatem, quam ego commendavi, impossibilem aiunt? vota verò & abstinentiam, impia esse claimant: me peccati auctorem volunt, & libertati ac nequitiaæ suæ velamen prætexunt. Quorsum verò leges, poenæ ac præmia, si peccatum vitare homo non potest?

Fidei vera nota.

HOMO. Hæc luce clariora esse vidi, dum posuisti animam meam ad vitam, & non dedisti in commotionem pedes meos. Sed & illud me plurimùm confirmat, certumque in tantâ rerum incertitudine reddit, quòd Catholicos salvari posse etiam hæretici profiteantur. Quæ ergo dementia esset, cum Catholicis non stare, quos etiam adversarij salvos esse decernunt? Cui enim non suaderem tutiorem in tanto discrimine viam eligere? illa autem est, quam probat utraque pars, etiâ si sibi adversariæ. Sic nemo dubitat utriusque medici iudicio medicinam probatam tutiùs accipi, quàm alterius opinione damnatam.

Psal. 65.

Dementia est Catholicum non esse.

O quantas in horâ mortis angustias patiuntur, tot (cheu!) jactati erroribus, quot ferè capita reperiuntur! non est; ubi pedem firment, sed dubii vivunt ejusmodi, dubiique moriuntur: & qui ausi sunt, dum vivunt, arguere te, quòd viam certam non monstraveris, ceriò in æternæ damnationis barathrum sese præcipitant. O quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut plorem interfectos populi mei? Quid excusabunt miseri? Quid dicent, cum ad te Deus meus iudicem suum venerint? non enim habebit te Deum patrem, qui Ecclesiam, dum viveret, noluerit habere matrem. Quid aliud audiet quàm laudari abs te opera bona; quòd boni esurienti tibi dederint manducare, & sitienti potum præbuerint, & ob hoc æternis à te præmijs honorari; qui verò secùs fecerint, sempiternis supplicijs addici? *Hæcine vera*, &c. ut sup. pag. 7.

Actus xlii.

Jerem. 9.

Hæretico nulla excusatio.

CHRISTVS. Quid respondebunt mihi, quod apostatis nullis miraculis claris, sed criminibus, spurcitiâque notis adhæserint, & tantâ antiquitate & miraculis ro-

*Hæreticorū
fundamen-
tum.*

boratam Ecclesiam deseruerint ; hoc solo argumento quod Scripturam, ac Patres dicerent ipsi sese melius explicare, suoque id sensu. Adverte an ullum aliud, ut ad se homines trahāt, hæretici adferre possint argumentū.

*Cruce hære-
ticos dam-
nabit.*

Quid dicent, cū signum crucis meæ fulgebit in cælo, qui omnem carnis afflictionem abhorruerunt, & exemplum meum spreuerunt? laboranti in vineâ meâ promisi præmium, & villico reddenti fructum in tempore: an verò, cū omnia illi opera, peccata esse dicant, peccatis ego præmium statui, aut ea fructus appellavi? tunc erubescant coram orbe terrarum, qui dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt: & quæcunque non intellexerunt, blasphemant; nihil certi habuerunt, nisi quod illi iudicauerunt.

*Premium nõ
debetur hæ-
retico.*

*O Æterni-
tas!*

HOMO. Et si quidem de æternitate omni non ageretur, minùs affligeret me perditio eorum. Sed ò æternitas, æternitas! quàm gravis illos manet æternitas! Misere, Domine, misere, quia tempus miserendi, quia venit tempus. *Benedictus es Domine, &c. ut infr. p. 24.*

Psal. 101.

*Nusquam
Sancti nisi
in Ecclesiâ.*

CHRISTVS. Mihi proprium est misereri semper & parcere: sed cū hortor, moneam, clamem in plateis, nemo interrogat de viis antiquis. Si enim id facerent, ecce, quot Monachorum sanctorum agmina illis lucem adferrent? quot Episcoporum lumine caliginem dissiparent? quos Missam fecisse, & ritu Catholico vixisse testatur omnis antiquitas, & templa loquuntur, & anathemata clamant. Quot enim olim ego hodieque ad Matris meæ honorem miracula edidi? quot Sanctos iisdem illustravi? at sicut Judæi me in principe dæmoniorum ejicere dæmonia dicebant: ita hæretici cæci præstigias, & mendacia vocant, quæ totus orbis testatissima novit & probat.

*Miracula in
Ecclesiâ.*

Luc. II.

*Quales re-
formatores
quærat
IESVS.*

Quid sibi volunt isti Reformatores ego innocens, impollutus, agnus sine maculâ (cujus oculi respicere ad malum non possunt) mittam, ut Ecclesiam reformat, apostatas, & homines ventri ac deliciis dedi-

tos? & quomodò prædicant si non mittântur? hinc fit ut inexcusabiles sint, qui hæc nôrunt, magistri eorum: qui populum meum errare faciunt, ut ducant eos velut oves errantes, & occidant & mactent, donec in infernum perveniant, ubi mors depascet eos. *Psal. 48.*

HOMO. O patiens & longanimis super malitiâ hominum! miserere saltem populi innumeri, & turbarum, quæ sunt sicut oves sine pastore. Vide ut infernus dilatârît os suum; aspice, Domine, & ne memineris iniquitatum nostrarû, citò anticipent nos misericordiæ tuæ. Tu enim pastor es, tu dux noster, legifer noster. Da illis gustare semel pacem, quam multam dedisti diligentibus te, & venient & adorabunt te, Domine, & confitebuntur nomini tuo. *Credo tibi, &c. pag. 7.* *Isaia 5.*

CHRISTVS. Pax non est nisi in humili corde: quæ verò humilitas esse potest in eo, qui audet grandi supercilio Scripturam meam censere, vellere, truncare; Patres verò falsis erroribus aspergere, aut eos stupiditatis & inscitæ insimulare? Nónne veritas una est? nõnne ubi divisio, ibi dissensio? quot verò illic capita, tot sunt sententiæ; cùm quivis spiritum suum audeat appellare auctorem. Nihil enim discriminis est inter sectas illas, ut dixi; nihil adferre possunt, nisi, Nostra hæc explicatio germana est, nostra melior. Quis hoc confirmat? spiritus, sibi scilicet contrarius; Et verò nõnne veritas una est, & falsitas multiplex? Quis ignorat in omnem partem Scripturam, & Patres torqueri malitiâ hominum posse, uti & leges? Quare nisi iudices & arbitri essent, nõn forent illæ pacis auxilia; sed dissidiorum fomenta: ideoque ego arbitrum Ecclesiam statui, columnam & firmamentum veritatis, quam si quis non audiret, esset sicut Ethnicus & publicanus. Ego ne & Apostoli mei sic probavimus veritatem doctrinæ, dicentes: Spiritus meus hanc vobis doctrinam ut sanio-rem proponit? Quis enim sua commenta sic venditare nequit? Ego verò dixi: nisi opera fecissem in eis, quæ *Ioan. 15.*

*Pacem non
habet nisi
humilis.*

*Vnicum ar-
gumentum
hereticorû.*

*Arbitrarius, &
iudex.
1. Tim. 3.
Matth. 18.*

*Nota Eccle.
sua miracu-
la.*

nemo alius fecit, peccatum non haberent. Atque hoc sigillum doctrinæ meæ non mihi soli servavi, sed libens discipulis meis tribui, atque ad eò promisi fore ut majora me facerent; nullumque ævum est vel erit, quo non & miracula, & Sancti velut stellæ in firmamento Ecclesiæ meæ fuerint, & futuri sint. *Hæcine vera*, ut supra, pag. 7.

*Libertas
carnis invi-
tat ad hære-
sim.*

HOMO. Hoc etiam animadverto, numquam à Catholicis deficere ullos, ut meliores fiant, sed ut libertatem carnis, quam prædicant hostes tui & crucis tuæ, consequantur. Vivere cum hæreticis, & cum Catholicis, eheu! mori frustrà ut plurimum optant, qui prudentiores eorum: cum securè, etiam cum iis, omnium iudicio, moriantur. Heu miseri! usquequò gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Psal. 4.

E X E R C I T I V M.

*Psal. 65.
Ecclesia
audienda.*

BENEDICTVS es Domine Deus, qui non amovisti misericordiam tuam à me, sed revelasti mihi aurem, ut audirem Ecclesiam tuam, & non essem sicut Ethnicus, & publicanus. Benedictus sis in æternum, ô infinita bonitas, qua notas mihi fecisti vias vitæ, cum extra Ecclesiam tuam nulla via sit salutis. Obsecro te Domine fac me stare constanter super semitas antiquas tot sanctorum Patrum testimonio firmatas, & eorundem vestigijs, sive exemplis calatas. Illumina me ô lux vera, & ita confirma me ne unquam obdormiam in morte; ne quando dicat inimicus meus: Prevalui adversus eum.

*Extra illam
nulla salus.*

Psal. 12.

Rom. 11.

O altitudo divitiarum sapientie, & scientiæ Dei! quàm incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viæ eius!

*Isaiæ 5.
O quot
pereunt
animæ!*

Quis cognovit sensum tuum Domine, aut quis consiliarius tuus fuit? Ecce pereunt in horas singulas innumeri propè mortales, & dilatavit infernus os suum absque ullo termino, & vix est qui

Psal. 67.

*O quanto
studio que-
renda salus!*

annos æternos in mente habeat, qui æterna supplicia, & solatia consideret sempiterna. Quo enim studio, bone JESU, si ea cogitarent homines, veritatem quærerent? quo fervore Ecclesiam Catholicam, cum una sit via salutis complecterentur. Neque

certe

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

quibus impendet longa æternitas, exite de medio Sodomorum, de Synagogâ impiorum, & cum Abrahamo de Vr Chaldaeorum. At nemo potest venire ad te, nisi traxeris illum. Trahe ergo, Domine, animas illas vinculo charitatis tuæ, fac ut gustent, quàm suavis sit panis tuus, & frumentum electorum, & vinum germinans virgines. Miserationum Domini recordabor, ô anima mea; laudem Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus, & super multitudinem bonorum, quæ largitus est nobis secundùm indulgentiam suam; & secundùm multitudinem misericordiarum suarum. In dilectione tuâ, & in indulgentiâ tuâ redemisti me, bone JESU, & portasti me, & elevasti me cunctis diebus sæculi. O utinam, Pastor bone, audirent oves tuæ errantes vocem tuam! certè cum Moyse fide relinquerent Aegyptum, & tenebras ejus, & venirent ad te, pastor animarum nostrarum; te, bone JESU, qui expandis manus tuas totâ die ad populum incredulum, qui graditur in viâ non bonâ post cogitationes suas; te, ô Sapientia æterna, quæ foris predicas, & das in plateis vocem tuam, dicens: Usquequo parvuli diligitis infantiam, & stulti ea quæ sibi noxia sunt, cupient, & imprudentes odibunt scientiam? Illumina, ô bone JESU, animas eorum, & meam, & confirma me, & adauge mihi fidem, tu qui illuminas omnem hominem. Sparge, ô bone JESU, redemptor mi, radios pietatis tuæ, & miserere; recordare Domine miserationum tuarum, & preciosi sanguinis tui, quo redempti sumus. Perduc nos, pastor bone, ad vera paradisi pascua; libera nos de morte æternâ, ô vita nostra, & unicum refugium nostrum.

Praxis pro conversione ad orthodoxam fidem.

Oratio.

P R I M ò, necesse est hominem ad Deum confugere, & lucem ab eo postulare.

Indifferètia.

Secundò, affectus deponere, atque odia ut animo defæcato de re totâ possit judicare. affectus autem maximè erga bona est exuendus, qui multos irretitos tenet.

Lectio Patrum.

Tertiò, legere expedit antiquos Patres, sed non eos, quos pessimo majorum suorum hæreticorum exemplo, nostri temporis hæretici depravârunt.

Quartò,

Quartò, conferre cum viro docto, non animo disputandi, *Collatio.*
sed veritatem agnoscendi.

Quintò, eleemosynas eâ intentione largiri, & orationi humiliter ac crebrò incumbere. Et vel Angelum mittet Dominus, *Eleemosyna.*
ac compellet novum Petrum aliquem venire, id est, Apostolicum virum, vel ut Eunuchò Philippum dabit. Qui enim vigilat *Prov. 8.*
ad fores sapientiæ, & observat ad postes ostii illius, beatus est, & inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino.

Sextò, beneficiis animus errantis, quem juvare desideras, primò conciliandus plus enim trahit charitas, quàm suadeat multa disputatio, atque ita celebrem illum Anachoretam Paphnutium conversum fuisse legimus. *Conciliatio proximi.*

Septimò, libellos pios errantibus submittere, eorum proles educandas suscipere, atque in orthodoxâ fide instituere, egregia est charitatis industria. *Lectio piorum libellorum.*

Octavò, adultiores si quis studeat in viam reducere, juxta *Vitiorum fuga.*
consilium R. P. Petri Fabri è Societate nostriâ, eorum primùm animus à vitiis avocandus, & vitæ licentia: hæc enim ferè unica remora esse solet.

Nonò denique, cum infidelitas primùm peccatum non sit, *Veneratio caeremoniarum.*
ut quisquam se in fide conservet, utile est Ecclesiæ mores ac præcepta ubique defendere, uti & Patrum traditiones ac Superiorum mandata, diligenterque iis parere; vitam denique, non vulgi lege tepidè, sed ex Sanctorum exemplo ferventer instituere.

Decimò, nutanti circa fidem expedit, Primò, certò credere multas hæreses esse; imò, ut Apostolus loquitur, oportere ut hæreses sint, ut qui probati sunt, manifesti hant. Secundò, hæreticos ab Ecclesiâ & Patribus censeri damnatos. Tertiò, considerare veritatem unam esse, quæ ut omnibus innotesceret, misit Deus filium suum: tantum abest, ut eam consultò occultâit, errori viam ministrans. Illam proinde toto animo proponat quærere: verùm enim verò magnâ cum humilitate. una enim superbia omnium hæresum fons est & origo. Hæreticus siquidem Concilia omnia, Patres, Doctores, Sanctos & majores omnes damnat erroris, ut unus sapere videatur; neque ullam suæ doctrinæ rationem potest reddere, quàm se, genuinum, supra omnes, sensum Scripturæ esse consecutum. *i. Cor. II.*
Aug. de fide ad Petr.
Veritas est una.

Oratio pro executione, &c. supra pag. 10.

Oratio pro errante in Fide.

INTER mille angustias constitutus, de aeternitate vehementer anxius, in tenebris ambulans sicut ovis quæ perijt, ad Te venio, **JESV** benignissime, lux mea, & pastor animæ meæ, qui venisti in hunc mundum, & sic me dilexisti, ut sanguinem, & vitam tuam in ignominiosâ crucis arâ pro me effunderes, deduc, obsecro te per viscera misericordiæ tuæ, me in viam salutis. Doleo enim vehementissimè ex amore tui, quod ullâ ratione recesserim à te: spero quòd non despicias opus manuum tuarum. Tu enim vis omnes ad agnitionem veritatis venire, & ego eam abs te humillimè efflagito: & paratus sum in tanto salutis negotio nihil omittere, quod ad illud pertineat. Memento quaeso, Domine, me esse opus manuum tuarum. Et quid proderit tibi si peream, quem tanto precio redemisti? Tu non vis mortem peccatoris, sed magis ut convertatur, & vivat. Convertite igitur me, & cōvertar ad te. Perveniat ad te clamor meus, quia tempus miserendi, & quia venit tempus. Tūne negare mihi potes lumen, ô lux vera, quæ toties dixisti: Petite, & accipietis; querite, & invenietis? Quæro ego te, dum inveniri potes, & abrenuntio omnibus, quæ seducere me valent abs te. Quid enim in iudicio excusare possem, si me à veritate seduceret torpor, aut vanitas, aut opes, aut honor, aut favor? cū momento hīc vivam, ut felix vivam, vel infelicissimus semper moriar in omni aeternitate. Libens omnibus renuntio ut tuus possim esse discipulus. Tot clamant in auribus meis Sanctorum voces, tot miracula cecutientem trahunt, tot eruditi invitant ad lumen. Nolo insanus videri mihi præ omni antiquitate sapere, sed paratus sum captivare intellectum in obsequium fidei, & servire tibi omnibus diebus vitæ meæ. Testis mihi tu es, Angele mi custos, testes Sancti omnes, & tu testis cordis mei Deus meus, quòd sincerè placere tibi desidero, atque orthodoxæ fidei, & tibi dulcissime **JESV**, & Ecclesiæ tuæ adherere. Tu enim es via, quam quaero, tu veritas, quam indago, tu vita, ad quam suspiro.

Contritio.

Deus vult omnes salvos fieri.
1. Tim. 2.

Ezech. 33.

Obsecratio.

Omnia abneganda propter salutem.

Superbia est & infamia summa non credere.

Praxis disputandi cum hæreticis.

SI disputationem cum hæretico evitare nequis; primò petendum ex eo, ne frustra fiat, quis arbiter sit disputationis vestræ futurus. Si enim dicat, Scripturam, quære quænam illa sit, & unde eam habeat? Ab Ecclesiâ, inquiet: Cur ergo eam, dicit, truncant hæretici, & convellunt: cur, si absque ullo dubio credant Ecclesiæ Catholicæ, ut veraci, dicenti: Hæc est Scriptura; respuunt ejus, ut mendacis, interpretationem? Jam verò, quòd si ex Scriptura sola agendum; ubi scriptum, libros, quos Scripturam appellamus, esse Scripturam? Unde colligis multa & præcipua credenda, quamvis scripta non sint, & ad Ecclesiam ut columnam & firmamentum veritatis accedendum: de quâ Augustinus: Evangelio non crederem, nisi me Ecclesiæ commoveret auctoritas: Quòd si tunc ad Ecclesiam ire cupiat, quærenda ea est certis notis, antiquitate, sanctitate, unitate doctrinæ, & Apostolicâ traditione. Stultum enim est, & petitio principij, consulendam esse de sensu Scripturæ Ecclesiam, & cum quæ sit, quæritur, unâ notâ illam definire, nempe, Quæ optimè Scripturam explicat. Et rursus, Si quæram, ecquæ illa sit, suam assignare. si mihi urgeam, quis hoc asserat, suum quem habet spiritum erroris, scilicet & vanitatis proferre; si petam unde constet eum spiritum habere, id ipsum tantum asserere, ac denique fidei totius fundamentum hominis vani delirium constituere. Accuratiorem cum hæreticis disputandi rationem tradit R. P. Veronius in suâ Methodo.

Aug. epist. cont. Manich. cap 5.

J A C V L A T O R I Æ,
quibus affectus deliberationis per diem
foveatur.

Accedite ad eum, & illuminamini, & facies vestra non confundentur. Ita fac Angelum custodē tibi loqui, vel potius audi Dominum te invitantem his verbis: *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* Hæc Dominum Iesum verba tibi ingeminare, *Audi aure cordis tui, illudque, Noli obdurare,*

Psal 33.

Matth. 11.

Vel illa: *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.*

Vel: *Ego sum lux mundi, ego via, veritas, & vita.*

Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra. Audi, fili, accipe consilium intellectus, & ne abicias consilium meum, investiga sapientiam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne de relinquant eam.

Ioan. 7.

Ioan. 8.

Psal. 94.

Eccl. 6.

Ruminare etiam potes aliquam ex sequentibus sententijs.

state

Jerem. 6: *State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in eâ.*

Deut. 32, *Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; maiores tuos, & dicent tibi.*

Prov. 22. *Non transgredieris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui.*

Matth. 24. *Videte ne quis vos seducat: surgent enim multi pseudoprophetae.*

C A P V T I I I.

Deliberatio de secundo medio, seu de statu vitæ eligendo, ut finem consequamur.

CHRIſTUS. Post fidei cognitionem, alterum ad salutem medium necessarium est status electio: cum verò varios dederim instinctus, qui à primâ pueritiâ ferè emicant, & singulos ad aliquod vitæ genus, ut prudentissimus pater-familias liberos suos destinem (non enim ad otium, sed ad laborem creati estis) planè de illo maturè statüendum est. Sic Adamum, mox ut creatus fuit, in paradiso constitui, ut custodiret & operaretur illum. Attende autem certum esse, plurimos idcirco malè vivere, & æternâ excidere salute; quòd vitæ genus non eligant, aut perperam suâ libidine potiùs quàm voluntate meâ. Si quis autem vitæ statum nactus sit, is in eo se firmare debet, neque perpetuò fluctuare; sed in suo se perficere. Non levis enim est tentatio sibi nunquam constare, aliorum vitam laudare, de suâ queri. Nullus status est, in quo perfectio, quæ in charitate consistit, nequeat acquiri. Et quamvis forsitan error in prima electione fuerit, quando tamen is mutari nequit, in eo se perficere oportet, atque ad me Patrem misericordiarum confugere, ne fiat novissimus error peior priore. *Credo tibi, ut inf. pag. 7.*

Psal. 62. *ANIMA. Ecce, Domine Deus metis, ex bonitate tuâ immensâ creasti me; sed scio, meliùs mihi esset natum non fuisse, nisi viam noverim, quâ peregrinus in terrâ desertâ, in viâ & in aquosâ, perveniam ad te finem meum, & summam felicitatem meam. O lux vera quæ omnes illuminas! ô via, ô veritas, ô vita! quâ ibo, ut veniam ad*

Ioan. 8.

Varij sunt status.

Cuiq; in suo statu manendum.

te pastorem meum? Deduc me, Domine; quia cæcus & puer parvulus ego sum, ignorans egressum & introitum meum. Multæ sunt viæ, multi status, & si hunc elegero, in speciem bonum, forsitan terribissimus erit exitus; si illum, similiter. Est enim via, quæ videtur homini recta, & novissima ejus ducunt ad mortem. Quis novit viam hominis? quis scire potest? omnes enim sunt incertæ providentiæ nostræ. Idcirco, ego supplex per viscera charitatis tuæ rogo, ut ostendere mihi digneris viam, in quâ ambulem, in hoc loco horroris, & vastæ solitudinis. Tria enim difficilia mihi, ait Sapiens tuus, & quartum penitus ignoro; viam aquilæ in cælo, viam colubri super terram, viam navis in medio mari, & viam viri in adolescentiâ. *Veni Creator, &c. pag. inf. 35.*

3. Reg. 3.

Deus rogandus ut statum donet.

Prov. 16.

Prov. 20.

Sap. 9.

Prov 16.

Prov. 30.

CHRISTVS. Vide itaque, ut non nisi me, qui sum Sapientia æterna, & ubique adsto paratus, consulto quid statuas; vide ne præceps ruas; pro re natâ eligas statum qui offertur, utpote vxoris copia, præbendæ, dignitatis, opum, sociorum & commoditatum: sed scito nullam rem diligentius esse considerandam, cum à status electione sæpè aut felicitas, aut miseria dependeat sempiterna.

Electio status maxime momenti.

ANIMA. Valdè me distrahit multitudo statuum, & omnino nescio, quem eligam. Illumina me lux vera, & deduc me in semitam rectam, semitam mandatorum tuorum: quia ipsam volui.

Psal. 118.

CHRISTVS. Cùm ita velis, cave certum destinare statum; sed esto paratus, ut eum suscipias, qui ad salutem tuam ex meâ voluntate & directione maxime sit accommodus. Quòd si enim certum tibi delegeris statum, & in speciem deliberas, & meam voluntatem non sequi, sed meam tuæ vis accommodare, nequaquam aptus es qui deliberationem instituas: sed ita comparatum te esse oportet, ut quod certum est me velle, id velis: quod certum est me nolle, similiter execreris; quod autem incertum est utrum velim

Resignatio deliberanti necessaria.

an nolim, neque velle ex toto, neque penitùs nolle de-
bes: sicut enim æger peritissimo medico committit va-
letudinem, tantumque petit curari, paratus etiam ut
fecet, urat, si pro suâ tuendâ vitâ ita iudicaverit: sic te
facere pro vitâ æternâ convenit. Et iursum; sicut viator
viæ ignarus, quam novit periculosissimam, ducem
quærit, neque repugnat quin ducatur; ita fac, & veni
sequere me. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

ANIMA. *O utinam*, Jesu dulcissime, ô utinam sci-
rem, quâ mihi eundum esset!

Act. 9.

CHRISTVS. Id assiduè me roga, & dic cum Paulo:
Domine quid me vis facere?

Psal. 107.

ANIMA. Quid vis me facere, Deus meus, in domo
tuâ, quam viam ingredi, quod munus gerere? paratum
cor meum, Deus, paratum cor meum, respice in me, &
miserere mei.

Tob. 5.

CHRISTVS. Non cesses clamare ad me: de mane
vigila ad me, ut benedicam tibi, & mittam Angelum,
qui te ducat ut quondam Israëlem, Tobiam, & Jacob.

*Fiducia in
Deo locan-
da.*

*Deus indicet
voluntatem
suam.*

Quidquid verò petes, crede quia accipies, & fiet tibi.
Nónne id quod à seruo, aut filio fieri superes, ipsi ultrò
indicares? Quòd si verò sollicitè expeterent quid ab eis
fieri velles, idq; desiderio placendi tibi, nónne æquum
foret ut iis mentem explicares tuam? præsertim si sup-
plicium grave neglecto mandato appositum foret, &
præmium observanti.

Apoc. 3.

*Quantò magis ego Dominus, qui sto
ad ostium, & pulso: ut conlulam, ut ducam, ut portem et-*

*Considera
finem crea-
tionis ut ritè
eligas.*

iam te in humeris meis, aperiam tibi postulanti volun-
tatem meam? Propone autem tibi finem, ad quem te
creavi, & vide, an status hic vel iste ad eum te perduce-
re commodè possit; siquidem certum hoc habe, eum-
dem omnibus minimè convenire. Quorsum enim tot
status ordinassem, tam varia vitæ genera; nisi quia scie-
bam figmentum meum; variisq; viis volebam venire
ad me, & trahere oves meas, pro cuiusque talentis &
viribus? finem igitur attende ante omnia; deinde ad

eum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

esse; quæ jam terrent & tenent. Nónne enim tunc securiorem viam & vitam elegisse te optabis? sed in iudicio illo meo terribili, si consilia appendas tua, manifestè mundi argues vanitatem. Jam commoditas, opes, honores, velut glutino retinent; tum votis summis securissima in tantâ perplexitate te elegisse optabis. Age, quid Sancti mei fecerunt? etiam in solitudinem abierunt; hoc ut salutis negotium seriò tractarent, & audirent quid loquerer sibi. Scriptum est enim: Ducâ eum in solitudinem, & loquar ad cor ejus: vox enim hæc, ut dicit servus meus, vox hæc non sonat in foro, nec auditur in publico; secretum consilium, secretum quærit auditum. Secede igitur si potes; nec desit tibi tempus vitæ pro te, pro animâ tuâ; ac potiùs erubefce totum aliis rebus sæpè frivolis impendi, & grave tibi videri, si dies aliquot solidos animæ tuæ tribuas, propter quam omnia, tempus, studia, opes & occupatio cōcessa sunt. Si hoc feceris, futurum, ut postea in vocatione, quâ vocatus eris, constans sis & quietus; cùm alii semper studia laudent aliena, plurima experiantur aduersa, plurima metuant. Quemadmodum enim is, qui initio vitæ aberravit, perpetuò metuit, ne quò longiùs provehitur, longiùs aberret; ita hi delegerunt vitam absque me duce, & terrentur, meritoque pericula in viâ ignotâ & lubricâ reformidant. Vita siquidem via est. Et vehementer mihi displicet, quòd ubi ego, Sapientia æterna, adsum semper, & paratus sum ego consilij magni Angelus, non me dignentur interrogare de viâ rectâ, & voluntate meâ famuli mei; quodque cùm providere futura nequeant, ruant in id, quod primò aridet; etsi inquam ego, qui attingo à fine ad finem fortiter, & suaviter omnia dispono, paratus sum semper, ut viam ostendam, viam rectam & planam, viam immaculatam & salutis. Me etenim ubique præsentem ita consulere debetis, atque si me inter homines conversantem videretis. Nónne ideò cum hominibus usque ad consummationem

*Quid Sancti
suadeant
tandem.*

Osee 2.

*In solitudine
mētis Deum
conspice.*

Bernard.

*Quàm utile
in secessu de
fatu cogitare.*

*Deum con-
spice coram
Ven. Sacra.*

Sap. 8.

Matth. ult.

mationem sæculi in Eucharistia esse volui, ut oraculum, ut tibi propitiatorium verum esset & fidelibus meis? Cùm ergo hoc eis præstiterim, & innumera quotidie beneficia; quid est, quòd meum consilium despiciant? extendam manum, & non sit qui aspiciat? *VO-* *Prov. 1.*
luptas, scio, hunc trahi, ad hunc illumve statum; illum honor, vel ambitio, alium libertas invitat; hæccine verò media ad finem, hæccine sunt humana consilia? Hæccine vera, ut sup. pag. 7. vel Veni creator, ut infra.

Hic Oratio duplex subjicitur: altera pro deliberante, altera pro eo qui statum nactus est, ut per bona opera satagat certam facere vocationem suam.

Oratio pro deliberante.

VENI creator Spiritus, & emitte celitus lucis tuæ radium: Veni pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium: paratum enim cor meum, paratum cor meum, *Psal. 56.*
 ut faciam omnes voluntates tuas. Hoc profiteor hodie coram te Deus meus & Rex meus. Ecce ego; voca me quæ lubet: tuus sum ego: ecce ego lutum in manu figuli, fac, obsecro, *Eccl. 33.*
 de me vas in honorem quale volueris, & non in contumeliam. Utinam placeam tibi dilecte anima mea! Utinam sequar te quocumque ieris, sive ut Iosephum velis in servitutē ire, sive ut Moysen in desertum, sive ut Abraham, egredi de terrâ, de domo, & de cognatione meâ, sive ut Iacob peregrinari super terram; paratum cor meum. Tantummodo fac mecum secundum misericordiam tuam, ut in omni eternitate enarrem universa mirabilia tua. Tu scis, pater optime, quis mihi conveniat status, hunc unum peto. Et cùm dixeris; petite, & dabitur vobis; accipiam *Luc. 11.*
 spero, id quod convenit mihi. Quid, inquam, mihi? Potius dicam, & meliùs tibi; sive quod mihi, pro obsequio tuo Rex meus, quod mihi pro infinitâ charitate tuâ; utilis est ut cantē tibi gloria mea, & non compungar in æternum. Ostende mihi *Psal. 142.*
 viam, in quâ ambulem, & gratiâ tuâ sequar. Si difficilis sit, tu potens es: si humilis sit, scio sapiens es corde, & magnitudinis tuæ non est finis: si laboriosa, ibo ad te, bonitas infinita, ses-

Ioan. 6.
Matth. 16.

Ioan. 10.

Ioan. 10.

1. Cor. 19.
Psal. 26.

sus, & oneratus, & tu reficies me. Sed eheu! quis potest venire ad te nisi traxeris illum? Trabe igitur me quo lubet, voluntatem meam sacravi tibi; & si nemo potest venire nisi qui tollit crucem suam, amplector omnem quam maiestati tuæ placuerit imponere mihi; Tu enim Dominus, nos servi, & filij ancilla tua. Tu pater, nos filij dignatione tuâ. Tu Rex es, nos subditi. Tu sapientia, & lumen, nos cæci. Tu denique pastor es, & nos oves. Fac igitur obsecro per viscera misericordiæ tuæ, ut audiam vocem tuam, & cognoscam, & sequar. Qui enim non audit, non est ex ovibus tuis, neque ex electis tuis, qualem me esse confido, quodq; me paratum sequi te non deseres in hoc loco horroris, & vastæ solitudinis. Quæsiisti enim me ovem perditam, & invitasti ut pascua inveniam, ut vitam habeam, & abundantius habeam in te, ô vita mea, & omne bonum meum. Quid in horâ mortis me fecisse velles? Hoc volo. Quid in iudicio tuo à me non esse factum exprobrares? Id toto corde desidero. Quid infinitus amor tuus ô Deus admirabilis, fortis, æterna sapientia, infinita bonitas, magni consilij Angele à me in omni æternitate factum esse optaret? Id ego, dum vita datur, & tempus est miserendi, ex amore tui, & propter honorem nominis tui cupio, & volo. Custodi hanc voluntatem meam Deus, & dirige me in semitam rectam propter nomen tuum. Amen Amen.

Oratio pro eo qui statum vitæ elegit.

2. Petr. 1.

Coloss. 3.

O ÆTERNA Sapientia, & infinita bonitas, vocasti me, & in hoc vitæ genere constituisti; sed quia non est in manu hominis via ejus, obsecro te, da mihi gratiam ut satagam per bona opera certam facere vocationem meam, & quidquid in eâ acciderit, accipere de manu tuâ; velle enim meum consecravi tibi, & prebui tibi cor meum, & prebeo ut nullum præter te diligat, quandoquidem elegeris me ante constitutionem mundi, ut essem filius tuus, & in hoc statu sequerer te. Omne ergo, quodcumque faciam in verbo aut opere, omnia in nomine tuo Domine JESU CHRISTE faciam. Per te offeram hostiam laudis, id est, fructum labio-

rum nostrorum confitentium nomini tuo, qui de tantis periculis eripuisti me, in quo spero quoniam adhuc eripies. Quocumque enim in statu fuero, scio hominem me natum ex muliere, & brevi vivētem tempore, & repleti multis miseriis, & numquam in eodem statu permanere. Solatio verò id mihi permagno est, quòd capilli capitis mei apud te numerati sunt, & non fines me tentari supra id quod possum; imò & facies cum tentatione proventum, ut possim perfectus esse in statu meo sicut pater tuus celestis perfectus est. Quæ enim dementia mea foret, posse me gemmam comparare preciosam; & vilia mercari? Principem esse posse, & malle inter lixas latitare? Si domum, equum, vestem optima mihi deligo, cur non animam optimam, qua placeam tibi? Cur qui in omnibus seu artibus, seu studijs, seu nobilitate ad primas naturâ tendimus, in æternum vili & abjecto animo cōtemptibiles esse volumus? Nunc de regno, nunc de mansionem in regno Patris tui agitur, & ego qui maximus hic esse velim, in regno tuo minimus esse volam? Et cum sedere in throno tuo possim, in tui, ut sic dicam, contumeliam longè sedebo à te in æternum? A te? inquam, qui sic me dilexisti Deus meus ut filium tuum vnigenitum dares, qui sic me dilexisti Fili Dei, ut animam tuam dares in mortem propter me.

Ecce dico in abundantia meâ: non movebor in æternum, quoniam tu es fiducia mea: in te inimicos tuos ventilabimus cornu, & spernemus insurgētes in nobis. Persequatur me licet Pharao cum sequi te cupio; & inspirationem tuam; non timebo mala quoniam tu mecum es. Et scriptum audio. Dicite iusto quoniam bene, & fructum ad inventionum suarum comedet. Magna enim securitas, & magna in morte potissimum tranquillitas, & in universâ hac mortali vitâ, & in adversis, subitisq; casibus, & vitæ hujus tempestatibus, quibus omnes iactantur; quòd tu dominaris mari, & motum fluctuum ejus mitigas. Testes discipuli mihi sunt, quibus aderas dormiens, sed benignissimum cor tuum vigilabat super illos. Testis Israel, cui cessit mare, & in deserto cibo pastus est Angelorum, & aquæ amara injecto ligno ei factæ sunt dulces. Et de carcere video prodire Reges, quos ducit manus tua: & rursùm

Prov. 28.
Psal. 26.

de folio excidere eos, quorum ut Balthassaris appendisti merita, & dies numerasti. Ideò justus ut leo confidit; & ego, etsi consistant adversum me castra, non timebit cor meum; plures enim nobiscum, quàm contra nos: & tu unus, bone JESV, sufficis mihi, qui à dextris es mihi ne commovear: & providentiâ tuâ attingens à sine usque ad finem, fortiter, suaviter omnia disponit. Fac igitur de me secundum divinam voluntatem tuam: & quamvis venirem in altitudinem maris, & tempestas demergeret me, scio quia justus es Domine, & quia omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes viae tuae misericordia, & veritas. Imò virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt. Ideò misericordiam, & iudicium cantabo tibi Domine; non enim fecisti taliter omni nationi, & voluntatem tuam circa statum non manifestasti eis. Quis verò sum ego, ut memor sis mei, aut filius hominis quia visitas eum? Magna enim gratia audire loquentem te, vocari ad obsequium tuum, & videre quàm suave sit, & quanta gloria sequi te Domine caligine passionum dissipatâ, & radio benignitatis tuae affulgente mihi ut cor meum, & caro mea exultent in te Deo meo. Confirma, hoc Deus, quod operatus es in nobis à templo sancto tuo in Jerusalem. Conserva me Domine, quoniam speravi in te: Deus meus es tu, & bonorum meorum non egēs.

Psal. 68.

Psal. 23.

Psal. 147.

Psal. 67.

Psal. 15.

Praxis in vita statu diligendo.

Sap. 1.

Devotioni instandum.

PRIMA est, secessum, si fieri potest, captare, vel saltem negotia aliquantisper seponere, atque Sacramento pœnitentiæ animam purgare; in malevolam enim animam non ingreditur sapientia. Observa deinde maximè necessariam esse resignationem; quâ homo paratus est viam sibi monstratam sequi, neque vult divinam sapientiam suæ insipientiæ conformari; aut illius voluntatem sanctam & benè placentem, suæ accommodare. Præterea verò orationi instare, si unquâ, oportet, elemosynis item aliisque piis operibus, cum res sit omnium maxima, & voluntas Dei unica exquienda sit, qui solus novit talenta nostra quæ dederit, quæ dare decreverit, quis status nobis conveniat, Ad hoc juvabunt Notæ spirituum, de quibus infra dicetur.

Sacra Communio frequenter

Secunda, frequenter accedere ad sacram communionem; & post eam suppliciter, animoque ad Dei nutum sequendum comparato

comparato petere: Domine quid me vis facere? Multis enim id *quentanda.*
 venit, uti & B. Aloysio Gonzagæ, ut tum vocem Domini, &
 voluntatem penitens intelligerent.

Tertia, viros spirituales & sinceros super hoc negotio au-
 dire. Solet enim Dominus per alios, maximè tamen confessa-
 rios, aperire quid à nobis fieri velit. Ita S. Paulo ad Ana-
 niam missò dictum: Surge, & ingredere civitatem, & ibi dicetur
 tibi quid te oporteat facere: ita etiam evenisse B. Teresæ refert *AA. 9.*
 P. Ribera. Anima enim viri sancti enunciat aliquando vera plus
 quàm septem circumspectores sedentes in excelsis ad specu- *Eccli 37.*
 landum.

Cavendum autem huic consiliario, ne præiie Deum potius
 velit, quàm subsequi: ne hunc vel illum statum suadeat: cum *Quid con-*
 solus Dei sit vocationem dare. Ideoque qui indifferens non *siliario ca-*
 est, & nimio affectu in hunc fertur statum, aut ab illo alienior *vendum.*
 est; parùm commodus habetur. Hunc S. Bernardus egregiè do-
 cet exemplo suo dicens: Laudo omnes ordines, & diligo ubi-
 cumque piè, & justè vivitur in Ecclesiâ, unum opere teneo, cæ- *Bern in*
 teros charitate. Tales verò qui suum ordinem omnibus præ- *apost.*
 ferunt, aliosque contemnunt, nec nostri, inquit, nec cuiuspiam *Omnes or-*
 esse ordinis veriùs dixerim; quippe qui etsi ordinatè viventes, *dines aman-*
 superbè tamen loquentes cives se faciunt Babylonis, id est, *di.*
 confusionis, imò filios tenebrarum, ipsiusque gehennæ, ubi
 nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

Quarta, in primis quidem utilem dixi secessum in istâ deli-
 beratione, verùm si is obtingere alicui non potest, tum vesperi *Considera-*
 saltem per aliquod spatiũ ruminare ac considerare expedit illa *tio in vacan-*
 capita quæ in Modo deliberandi & meditandi infra ponentur; *dum.*
 maximè illud, quod in horâ mortis quisque optabit vitæ se ge-
 nus delegisse. Neque tamen ideò sequitur omnes eandem viam
 inuitos, v. g. securissimam & Religiosam: multis enim ea non
 convenit, imò neque secunda est: habet unusquisque donum
 suum, & vocationem. Unusquisque autem in quâ vocatione
 vocatus est, in eâ permaneat oportet, juxta D. Pauli cõsilium. *I. Cor. 7.*
 Numquid enim, ut idem monet, dicit figmentum ei, qui se fin-
 xit, Quid me fecisti sic? Varia sunt equidem in corpore mēbra, *Rom. 9.*
 neque eundem actum habent, alterumque altero indiget, ne-
 que quidquam hinc æmulari oportet, præter charismata me-
 liora, id est, charitatē: non est enim personarũ acceptor Deus.

Quinta est, sanctum Angelum custodem colere & invocare, *Angelus cu-*
 cum enim ille nobis sit datus dux & comes viæ in patriã, velut *stos in vo-*
 Tobiaë Raphael, dubio procul hoc illi maximè curæ est, ut nos *candem*
 eâ ducat viã, seu vitæ genere, quod divinæ voluntati maximè

est accommodatum; hoc enim clientes sibi commissos, & Dei filios ad cælestem Patrem, & patriam novit peruenturos.

*Resignatio
procuranda.*

Sexta, ante omnia, ut dixi, necessaria ea animi præparatio, qua homo firmiter statuit cognitam Dei voluntatem amplecti, neque inchoanda deliberatio, priusquam mens nostra in æquilibrium posita fuerit; ut momenta divinæ voluntatis clariùs perspiciamus. Quòd si eam in nobis resignationem non inveniamus, sæpè exercere eam oportet, inclinando voluntatem ad eam partem, quam magis averfatur.

Septima, Ut autem commoda atque incommoda ad finem consequendum clariùs perspicias, plicata charta scribendæ rationes & commoda quæ hoc vitæ genus suadent, deinde illæ quæ dissuadent; considerando an commoda incommodis non præponderent; & objectiones scripto in quiete examinando.

*B. Virgo in-
vocanda.*

Octava Praxis, Nunc si umquam stella maris beatissima virgo invocanda; illa enim mater nostra est, eique curæ, ut filij statum optimum consequantur; atque ideò peregrinationem ad locum aliquem celebrem instituisse multis utile fuit. Et cum ipsa, ut P. Platus egregiè demonstrat, Religiosorum Ordinum patrona sit, procul dubio ad aliquem aspiranti optima est cynosura.

Patronos etiam suos invocare, aut deligere in hanc rem salutare est, & eos, qui in vitæ genere, de quo deliberas, aut primi aut eximii fuerunt. Et hinc profectum in cuilibet opificio moris sit patronum eligere tum ad præsidium, tum ad exemplum.

*In concione
& lectione
loquitur
Deus.*

Nona, Conciones, dum quis deliberat, & lectionem piam frequentare omninò expedit, maxime Scripturæ: De quâ vide Bernardum ad sororem Serm. 50. Et Chrysostr. Homil. in illud: *Astitit Regina.* Sic D. Augustinus conversus lib. 8. conf. cap. 6. & S. Ignatius, & S. Childebertus Sur. 29. Decemb. Concione verò S. Nicolaus Tolentinus, & Babylas: de quo in prælo spirituali. Consortio verò & alloquio bonorum S. Romoaldus, & innumeri alii; ideoque hoc magnoperè à Sanctis commendatur. Cum enim variis viis & modis Dominus vocare solitus sit, prudentis est omnem, ut sic dicam, aperire fenestram, quâ solis justitiæ radius in animum nostrum penetrare possit. D. Martinus eleemosynâ sibi ad Sanctitatem viam aperuit. R. P. Borgiam cadaveris spectaculum impulit ad sæculum descendendum, & S. Sylvestrum, ut Sur. 26. Novemb.

*Resignatio
necessaria.*

Decima, Coram Ven. Sacram. suadeo omnem affectum utriusque partis, de quâ deliberatio est, exuere, & sic divinæ voluntatis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Psal. 118.

Prov. 16.

Prov. 12.

Prov. 20.

1. Reg. 3.

Prov. 21.

Psal. 118.

*Servus tuus sum ego; da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua
Cor hominis disponit viam suam sed Domini est dirigere gressus ejus.
Via stulti recta in oculis ejus: qui autem sapiens est, audit consilia.
A Domino diriguntur gressus viri; quis autem hominum potest in-
telligere viam suam?*

Loquere, Domine, quia audit servus tuus,

*Omnis via viri recta sibi videtur, appendit autem corda Dominus,
Utinam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas.*

SECUNDÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

Quid tardas converti ad Dominum Deum
tuum, & omne bonum?

Convertere citò, ô peccator, ad creatorem ac
redemptorẽ tuum, neq; ut **A** iste, dubius mo-
rare: ecce enim instat mors, ecce tibi **B** JESVM pa-
ratum ut te recipiat, aspice vulnera ejus, **C** tormẽ-
ta attende, & benignissimum occursum illius. Cõ-
temne **D** mundum, ejusq; fallaciam, detestare **E**
peccatum, teterrimum monstrum: & sequere **J**E-
SVM; ac **F** virtutem, quam **G** Angelus monstrat
tibi ejusq; præmium attende, atque ad eam **H**
contritione de peccatis excitatâ, & **I** confessione
sacerdoti factâ convola, ac **K** pœnitentium exem-
pla, ut Deo satisfacias, imitare. hâc viâ à jugo Pha-
raonis infernalis liberabere, & servitute eius, quẽ-
admodum **L** filij Israël exitu de terrâ Aegypti. Ne-
que hîc subsiste, sed perge in patriã, viator, viam-
q; sterne ac muni **M** eleëmofynâ, **N** jejunio, & **O**
oratione. O quàm gaudent **P** Angeli super uno pec-
catore pœnitentiam agente! O quantis præmiis in
caelo anima illius coronabitur.

CAPUT IV.

Deliberatio de maturâ conversione ad Deum & finem nostrum, postquam de via vimus.

ANGELVS custos ubiq; præsens: Verùm, ô viator, quid tibi proderit finem vitæ novisse; fide Deû & ad Deum viâ scire, statumq; elegisse; si in hoc declines à viâ, avertaris à Deo, & finis tui ac beatitudinis obliuiscaris? utique præstabat Deum ejusque voluntatem non cognovisse. Servus enim qui scit voluntatem domini sui, & non facit, plagis vapulabit multis. quemadmodum illos Apostolus ait inexcusabiles, qui cum Deum cognovissent, non sicut Deum glorificaverunt, aut gratias egerunt; sed evanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratû est insipiens cor eorû: dicentes enim se sapientes, stulti facti sunt, & propterea tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam, in passiones ignominia. Quòd si igitur pro fragilitate humanâ adhuc à Deo, id est, omni bono, patre amantissimo, creatore potentissimo, averfus es qui hæc legis; quæso te per sanguinem Christi, & salutem tuam, ne tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Subitò enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te; sed revertere hoc ipso momento & ingemisce, Ecce enim manus ejus extenta est; revertere, & convertere in viam, & ad Dominum Deum tuum. Dixit enim: Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miserebitur ejus, & ad Deû nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Hæcine credis, & adhuc tardas converti ad Dominum inter tot hostes constitutus, & fide certus, quòd, quâ horâ non putatis, filius hominis veniet, & forsitan hâc ipsâ? *Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.*

HOMO. Credo, & scio, ac manifestè cognosco, finem creationis meæ esse, ut Domino ferviam; & ob hoc creatum esse me, & in eo positam esse omnem felicitatem

Luc. 12.

Rom. 1.

Scire Deum & peccare grave est.

Eccli. 5.

Sera conversio raro vera.

Isaia 55.

Psal. 37.

tem meam: sed quid agam Angelemi? ecce ut inveteraverunt iniquitates meæ, & sicut onus grave gravatæ sunt super me. Video, eheu! me descendisse ab Jerusalem in Jericho, qui ab Jericho in Jerusalem cælestem ascendere debebam.

*Dilatio no-
xia.*

ANGELVS Custos adstans. O quanta mortalium cæcitas! Dum tempus est pœnitentiam agendi, & resipiscendi, illud negligere, & profectum suum, & mercatum! Quis verò illis prômisit spatium pœnitentiæ postquam semel neglectum est? An contemptum Deum sperant sibi magis propitium postquam aut peccatis, aut imperfectionibus velut opprobriis diutiùs eum saturaverint? An, cùm mundus ob ætatem sibi ineptos projecit, & despexerit, tum respicere ad Deum statuent, ut illi fæcem tribuant, qui omnia illis largitus est, & mundo vinum bonum? An æquum est, vide, ætatis florem in conspectu Dei nostri, coram quo stamus, & loquimur, offerre hosti ipsius, etsi eum maximè cupiat, ac reipsâ dicere: Ille coram te Deus meus florem habebit, & meliorem mei partem: tuum verò erit quod evanidum, aut despectum superfuerit.

*Nota.**Peccatoris
impudentiâ.*

Nunc invitantem ad emendationem, & perfectionem nō audiam, cùm verò ab aliis desertus fuero, tunc exaudiri à te petam. Nunc vires integras consumam in mundi militiâ stipendio nullo; serviam illi, & amori proprio; cùm defecerit virtus mea tunc tibi servire volam, postquam & te, amoremque tui amor meo posthabuero, & gloriam, omniaque bona tua promissa, & te neglexero.

HOMO. O quàm vera hæc de me parabola! sed ô bone JESV, quem præsentem agnosco, & audio rursus suavissimè vocantem, & dicentem: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos: confido in misericordiâ tuâ quòd seridò resipiscentem non despicias. *Credo tibi, &c. ut supr. pag. 7.*

Matth. 11.

JESVS. Omne quod venit ad me, non ejiciam foras, et si stans ad ostium, & pulsans sæpè repulsam passus sim.

Ioan. 6.
O quanta
Dei bonitas!

HOMO. Misericordia tua super omnia opera tua. Utinam! utinam numquam te offendissem, amantem odissem, sequentem repulissem! *Infelix ego, ut inf. pa. 48.*

Psal. 25.

ANGELVS. Spera in Domino, & fac bonitatem, & pasceris in divitiis ejus. Tantummodo ne tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Citò convertere, ne quando ut leo rapiat animam tuam, & non sit qui redimat, neque qui salvum faciat.

Eccel. 5.

Psal. 7.

Nescis quia serò sæpè paratur medicina, ubi invaluit morbus? Quæ, precor, ex dilatione commoda evenient? Vides arborem non flecti nisi cùm virga est, itaque & tu beatus eris, si maturè cervicem tuam flexeris ad suave jugum CHRISTI JESV Domini nostri: *si alliseris*

Dilationis
incommoda
gravissima.

Babylonis parvulos ad petram, ne postea superare nequeas. Quis æger expectat dum morbus invalescat? quis prudens viator iter differt, donec pluvio cælo alveus vadari nequeat? Quis expectat, donec filum quod abscindere vix potest, in nauticum funem excreverit? id est, dum prava consuetudo fortiùs alligârit, dum clavus altiùs infixus erit? Et quis longiùs errare pergit, ubi errorem deprehendit? Quis, si fascem peccatorum jam levare nequit, ut ad pedes CHRISTI JESV & sacerdotis deponat, ubi plurimis auctus fuerit, tollere poterit? Quod igitur alteri suaderes in re (*aliquantisper hic subsiste*) ejusmodi, tibi consule. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

Psal. 136.

HOMO. Eheu! nõnne hæc memoria mortis mihi sanè persuadere deberet, quæ veniet sicut fur in nocte, & cæ ipsâ horâ quâ non puto?

ANGELVS. Quando ergo venturum putas? vel potiùs dicito mihi: Nõnne omni horâ paratum te esse oportet, ut vocanti judici respondeas? Respice quæso, & hiantem infernum intuere. Circumspice mille pericula,

cula, & mortis causas etiam sempiternæ. Jam verò an paratus es, ut mecum ad iudicem proficiscaris? Et tu audes in conspectu eius vel momento stare in imperfectionibus, & peccatis, & non resipiscere? *Hæcine vera*, ut supra pag. 7.

August.

Vide ne hæc animadversione percutiari: ut qui, dum vivis & sanus es, oblivisceris Dei; in morte, & tui, & illius obliviscaris. Acerimè tunc hostis instabit tot victoriis animosior, quot tu peccatis debilior: tantò violentior, quantò magis defecerit virtus animæ & corporis tui. Etiam si verò veniam pœnitenti promiserit Deus, tamen peccanti neque gratiam ad hoc, neque crastinum, neque horam promisit. Quàm graviter verò in iudicio arguêris, si occasionem hanc salutis tuæ neglexeris; perditionem verò maximo discriminè, labore, sudore quæsieris? Quam tunc gloriam & laudem accipiet, qui omnem vitam malè traduxit? quid metet, qui, dum viveret, seminavit sibi dolores, & pœnas sempiternas? Numquid colliguntur de spinis uvæ, aut de tribulis ficus? an ista præparatio est ad placandum iudicem, criminum acervum cumulare?

Gregor.

Occasio salutis non negligenda.

Matth. 7.

Rom. 2.

HOMO. Video, video nihil tristius in omnem æternitatem futurum, quàm, dum tempus erat veniæ, thesaurizasse sibi iram in die iræ & vindictæ; ideoque iniquiorem, & magis Deo iniurium fuisse, quo se benigniorem erga nos exhibuerit. *Credo tibi*, ut supra, pag. 7.

Dementia peccatoris quanta.

ANGELVS. Age verò, quamvis salvus fieres horâ extremâ, quæ dementia hîc in statu hostis Dei & latronis permanere, in servi conditione potiùs quàm liberi, sinere omne tempus merendi & Deo placendi frustra elabi? Si autem in æternitate amaturus es Deum, an vis eum jam odisse? si tunc amaturus, quantum tristaberis quòd tam diu Patrem, & Dominum, & omne bonum exosum habueris? Hîc nullam occasionem lucri temporalis elabi sinis: æterni omnem projicis? Ecce, Sancti quàm sollicitè ambulabant coram Deo? & tanquam tumentes

Job 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hosti per ambitionem, avaritiam, & sæculi vanitatem? Jerusalem, Jerusalem, convertere, convertere ad Dominum Deum tuum. Credo tibi, &c. ut supra, pag. 7.

August. l. 8. Conf. c. 5. Homo. Non est, ô Angele mi, quod respondeam tibi dicenti: Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus: cumque undique cognoscam te vera dicere, jam non est omninò quod respondeam veritate convictus. Si enim credo me locum veniæ non inventurum, quæ dementia peccare sine spe remissionis? si autem cogito Dominum meum bonum & misericordem, qui, etiamsi plurimis peccatis meis gravissimè offenderetur, ignosceret tamen; quæ malitia mea velle malum esse me, quia bonus est?

Exercitium convertentis se ad Deum.

*Rom. 7.
Psal. 119.*

Job 4.

Job 14.

Ibid.

Ibid.

Job 7.

INFELIX ego homo! quis me liberabit de corpore mortis huius? Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est. Habitavi cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Surge, surge, propera, & sequere vocantem, imò clamantem voco grandi. Hodie, ô anima mea, si vocem Domini audierimus, ne obduremus cor nostrum. Putasne, bone JESU, mortuus homo rursum, vivet? Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocasti me, & vocant me vulnera tua, & lacrymæ tuæ: impellit mors, quam video imminere capiti meo. Vocastine ergo me, & non respondebo tibi? Imò & operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, quibus erravi sicut ovis quæ perijt; sed jam obsecro ô bonitas, ô amor inutilem & vilissimum quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus. Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed curasti iniquitatem meam benignitate tuâ. Si lapides excavant aquæ, & alluvione paulatim terra consumitur, etiam cor meum lapideum excavet imber sanguinis tui, & quidquid terrenum est in corde meo, diluvio bonitatis tuæ consumatur. Sed quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, & subito probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glu-

tiam salivam meam? Peccavi; quid faciam tibi o custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi met ipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, & aufers iniquitatem meam? sicut enim onus grave gravata sunt super me iniquitates meae. Sed dixisti: Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis: Venio igitur timens & tremens, sed magis te amans; & ex amore tui facta est magna velut mare contritio mea. Recordare Domine, quia tempus miserendi, quia venit tempus. Numquid contra folium, quod vento rapitur, ostendes potentiam tuam? Numquid oblivisci poteris misericordiarum tuarum quae à seculo sunt? Numquid poteris vocare fugientem, & revertentem ad te repelles? Quis mihi det ut veniat petitio mea, & quod expecto veniat mihi, & det mihi? osculum scilicet pacis filio prodigo, & misero misericordiam, & pauperi panem Angelorum, & sitienti fontes aquarum, & anima mea te ipsum? Quid enim mihi est in caelo, & à te quid volui super terram? Numquid irasceris mihi usque in finem, & non cum iratus fueris, misericordiae recordaberis? Hac spes reposita est in sinu meo, & licet occideris me, in te sperabo. Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus. Si igitur dixisti: quacumq; hora ingemuerit peccator, quod non recordaberis iniquitatis ejus: ecce gemo; oblivifere igitur iniquitatum mearum, & reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quae à seculo sunt. Propter nomen tuum Domine propitiare peccato meo.

Matth. 11.

Iob 13.

Iob 6.

Præparatio ad Communionem.

Psal. 72.

Habac. 3.

Psal. 37.

Praxis ad maturam conversionem.

PRIMA; apud se statuere stultum esse quævis alia negotia huic anteponeere, à quo omnia pendent & universa salus hominis. Quid enim prodest homini si universum mundum lucratur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Matth. 10

Secunda, quotidie vespere unam ex infra positis considerationibus ruminare; quibus excitetur & urgeatur: & simul attendere ante somnum an paratus sit mori. Verè enim somnus mortis est imago, & via. Quoties is qui in somnum capit inclinavit, telo mortis se improvidus induit. Quot sani incubuerunt, quos somnus simul cum morte oppressit! Quisquis prudens est, somnum non capiet, & aeternæ simul mortis periculo sese

exponet. Horrendum est incidere in manus Dei viventis.

Tertia, horas aliquas succisivas certò huic negotio tribuere, præsertim festis diebus. Sed heu! eò cæcitatibus ac teporibus venimus, ut succisivas nobis, animæ nostræ, salutis, Dei cultui vix impetare à negotiis possimus; cum illis vita tota concessa sit.

Considerationes breves pro conversione, & vitâ bona, sæpè, & maximè sub noctem, breviter expendenda.

Attende quò vadās.

*Psal. 41.
Psalm. 119.*

An progrediāris.

Vanitas mundi.

Eccl. 1.

Servitus Dei & mundi.

CONSIDERA Primò, te velut viatorem, & peregrinum; & teipsum interroga: Quò proficiscor? quo fine creatus sum, & iter hujus vitæ ingrediellus? Certè ut in Jerusalem cælestem pervenirem. Eòne me mea vita & via ducit? Quando veniam, & apparebo ante faciem tuam, Deus meus? Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! *Credo tibi &c.* ut suprâ pag. 7.

Considera Secundò, viatorem quotidie progredi oportere, & vias maximè securas & breviores quærere: & vide an sic agas. Sane si in itinere compendiosius & tutius occurreret, nonne illud eligeres? Si in re aliquâ gravi, aut expeditione varia sese offerrent consilia, nonne tutius, maximè si à sapientissimo id daretur, eligeres? Eâdem prudentiâ in animâ utere. Audi quid Sapiencia æterna suadeat: & quod alteri suaderes, ipse fac: frequenter confitere, & communica, & miserere animæ tuæ placès Deo, ita ut nunquâ, vel ad horam maneat Dei inimicus, ab eoque deseraris, & in dæmonis sis potestate, & pio ejus arbitrio vivas. Heu! quanto prudentiores sunt filii hujus sæculi filiis lucis in generatione suâ? *Infelix ego, &c.* ut suprâ pag. 48.

Considera Tertiò, occupationes hominum varias, & quorsum vis animi & corporis vires omnes impendant; nempe ut vel opibus, vel honore, vel favore hominum augeantur, idque ad horam unam vel momentum vitæ nostræ: & hæc omnia in illo momento sæpenuerò, vel culpâ levissimâ, vel malevoli verbo uno, vel ictu globi unius deperdi: quanto ergo satius de æterno honore, favore æterni regis & opibus cogitare? Vanitas vanitatum, vanitas vanitatum, & omnia vanitas. *Hæcine vera &c.* suprâ pag. 7.

Considera Quartò, quid sint Reges & principes terræ, quis verò Deus? illi terræ vermes, & mancipia seu conservi nostri: hodie sunt, & cras non erunt. Attende autem, quomodo hinc vermis & servus ab hominibus obsequium petat, inde

Deus:

Deus: & vide quàm prompti sint homines & indefessi, ut ser-
viant principi, qui conservus est, quot verò opus habeat Deus
promissis, exhortatoribus, ut sibi vel decima pars præstetur;
nec hanc quidem illi concedi, nisi conervo arrideat, & permit-
tat; & quàm id turpe & indignum, & dic, Mihi autem adhærere
Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam. *Credo*
&c. *suprà pag. 7.*

Quintò, considera Primò, jam reversos ab inferis eos qui in
gentilismo & christianismo tuæ conditionis fuerunt, seu Cæ-
sares, seu bellatores; Principesque, Consiliarios, &c.

Quanta sit & quàm brevis merces laborum, quam à mundo
retulerint. Summa est fumus famæ, & honoris, sed quid mihi-
is prodest laudari ubi non sunt, & cruciari ubi sunt? Secundò
quàm multa bona pro Dei gloriâ tui quispiam similis præsta-
re possit si tot labores, & pericula subiret pro Deo quo tu ut
mundo servias? Certum unumquemque ad magnam sanctitas-
tem pervenire posse, & latè Dei gloriam propagare, si quan-
tum pro fumo, & mundo, tantundem pro Dei gloriâ, quaque
salute præstiterit. Tu igitur sperne mundum, & Deo adhære; &
dic: Quid prodest homini si universum mundum lucretur, ani-
mæ verò suæ detrimentum patiatur. *Infelix ego, &c. pag. 48*

*Audi vocat
tuos.*

Matth. 16.

Considera Sextò in rebus agendis. Primò, nihil sine Deo te
posse, proinde: ob illi humiliter omnia tribue, qui deponit po-
tentes de sede, & exaltat humiles; & ante omnia cura, ut illum
habeas propitiū. Secundò, ut famuli, & alii quibus ad exe-
cutionem uteris, quoad potes boni sint. Non enim sunt, ut pa-
tet, apta instrumenta fidei tuendæ, & gloriæ Dei propagandæ;
aut agendi præclara, inimici Dei, & diaboli mancipia qui eos
ad mala omnia trahit & instigat. Tertiò, impossibile esse even-
tus futuros providere, propterea, postquam diligentiam adhi-
bueris, omnia scias esse relinquenda Dei providentiæ. Quartò,
cùm ipse sit solus Dominus, solus altissimus, ejus honorem &
gloriam præ oculis semper habendam. Alioquin enim meritò
graviter indignabitur, & consilia non fortunabit, in quibus vi-
debit magis gloriam quæri servi, quàm suam: dicit enim, Glo-
riam meam alteri non dabo. Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat, & humilia respicit in cælo & in terrâ. Qui-
cunque glorificaverit me, glorificabo eum: qui autem contem-
nunt me, erunt ignobiles. *Hæc inæ vera, ut suprà pag. 7.*

*Deum vocat
sine quo ni-
hil potes.*

*Isaie 42.
1. Re. 2.
O qui in brachiis
vis vestras*

Considera Septimò vitæ brevitatem, quodque instar navis,
sagittæ, cursoris & vaporis transeat. Quocirca præmitte the-
sauros bonorum operum & eleemosynarum eò ubi perpetuò
victurus es; ibi principatus potius stude acquirere, quàm hic

ubi horâ unâ manendum. Secundò, incertitudinem mortis. Ideò omni horâ esto paratus; nec unquam cubitum concedas nisi Deum excusâ conscientîâ placaveris, memor illius verbi Veritatis æternæ: Quâ horâ non putatis, filius hominis veniet, *Hæcine vera* &c. ut suprà pag. 7.

Luc. 12.

*Monitorem
fac habeas.*

Confidera Octavo, principes habere qui curent diligenter pecuniam suam, qui curent corpus suum, & magna præmia illis tribui, qui damna prævertunt, signa morbi indicât, hostium-que machinationes clandestinas significant. Refer ad animam, & habe saltem confessorium, à quo moneri petas, si quod animæ periculum videat, si quem morbum detegat, aut hostium infernalium molimina, ut occurrere malo venienti possis. Sic autem crebrò Deum invoca: *Vias tuas Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas! Juravi & statui custodire iudicia justitiæ tuæ. Credo tibi,* &c. ut suprà pag. 7.

Oratio pro executione. *Dignatus es,* &c. sup. pag. 10.

I A C V L A T O R I Æ.

Psal. 7.

N *isi conversi fueritis, gladium suum vibrabit, arcum suum tendit, & paravit illum.*

Psal. 79.

Deus virtutum converte nos, ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Psal. 84.

Converte nos, Deus salutaris noster, & averte iram tuam à nobis.

Jerem. 31.

Converte me, Domine, & convertar ad te. quia tu Dominus Deus meus es.

C A P V T V.

De pœnitentiâ verâ salutis semitâ, quâ homo ad Deum & salutis viam revertitur, ejusq; parte prima, Contritione.

POSTQVAM homo coram Deo statuit reverti ad viam salutis, & tendere ad terminum creationis, & vitæ suæ, contritioni, & dolori operam det; hoc pacto enim velut compendio, itinere tridui perget in desertum ex Ægypto, & de Pharaone, & exercitu ejus Deï gratiâ triumphabit. Hujus tridui dies primus con-

tritione

tritio, secundus confessio, tertius satisfactio dici potest.

Quemadmodum autem admirabili & suavi providentiâ suâ statuit Dominus, ut anima, quæ concepit dolorem & peperit iniquitatem, morte moriatur; sic decrevit ut eadem post peccatum concipiendo verum dolorem, & contritionem, in vitam revocetur. Atque ita peccati proles dolor est, qui si ex amore Dei concipiatur, infelicem matrê proles optima destruit, & pro interitu nobis restituit salutem. Duplex verò dolor est, alter Attritio appellatur, cùm quis ex peccati fœditate, & timore gehennæ, aut simili consideratione de præteritis dolet. Alter Contritio dicitur; quo anima ex puro amore non ob pœnam, non ob amissionem bonorum, non ob molestiam; sed ob id gemit ac dolet, id est, optat non à se patratum delictum (etsi non sentiat teneros affectus ac lacrymas) quòd benignissimum Patrem, liberalissimum Dominum contristârit, injuriâ affecerit, quem omni amore & honore prosequi debuerat: atque hic est filiorum dolor, Deo Patri gratissimus usq; adeò ut ad salutem sufficiat, quando Confessarij copia defuerit. Huic igitur acquirendo plurimum insistentum est potiùs, quàm anxie peccatorum enumerationi, cùm plerumque secùs fieri solitum sit, id eo que hîc subsidia ad contritionem propono. Nónne Magdalena dolore & amore peccata delevit? Publicanus verò in pristinam gratiam tum receptus est, quando eructavit ex intimo sensu, & charitatis affectu verbum illud bonum & salutare: Deus, propitius esto mihi peccatori.

Completitur uterque dolor in se, etiamsi non semper explicitè, propositum servandi præcepta. Inter hæc illud, quo confessio præcipitur, omnino suo tempore explendum est, maximè cùm ea vis ejus sit ut ex attrito contritum faciat. Ideo que memento eam crebrò usurpare, ut certam vocationem, & salutem tuam facias.

*Dolor est
medicina
peccati.
Psal. 7.*

Duplex dolor.

*Summum
bonum.*

*Contritionis
utilitas.*

*Propositum
emendationis.*

COLLOQVIVM CHRISTI JESV

*cum animâ peccatrice, pro contritione
excitandâ.*

*Deut. 32.
Job 38.*

*Consule cor
vultu &
audi.*

Isaia 1.

*Psal 21.
Peccator il-
ludit Deo.*

Isaia 1.

Psal. 50.

Job 14.

Job 4.

*Peccator vi-
detur non
credere.*

Matth. 23.

Psal. 4.

CHRIŒTUS. Audite cæli quæ loquar, audiat terra verba oris mei. Ecce interrogabo te N. responde mihi. Nónne ego te creavi ex infinito amore & spontaneo, in laudem & gloriam nominis mei? Age verò, nónne ubi conscius est cor tuum, quòd vivas, & coram me, in opprobrium meum, ut meritò, si vita tua nota mundo foret, propter te blasphemaretur nomé meum; & tamen te ut filium enutrivim & exaltavi. Tu autem sprevisisti me, & tacuisti; & cognovisti bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui, tu verò me non cognovisti: sed quia longanimis sum super malitiâ hominum, patiens fui.

ANIMA. Verè, Domine, factus sum sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Creatorem te vocavi & Regem & Deum meum, & ad contumeliam tuam te vilissimæ creaturæ posthabui. Neque verò si interroges me, causam scio, nisi quia mihi lubebat, etsi veteres; quia sic recreabar, etsi tibi doleret. Eheu! à planta pedis usque ad verticem capitis non est in me sanitas. Sed quò ibo? Ad quem confugiam nisi ad te ô Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis? Ne proicias ergo me à facie tuâ, & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Operi manuum tuarum porrige dexteram Domine meus, & Deus meus.

Actus contritionis : Domine JESV, &c. infra pag. 60.

CHRIŒTUS. Si ego sum Dominus, ubi est timor meus? Si Pater, ubi est amor meus? Credisne Dominum esse me, & contemnere potes? Patrem vocas, & mea, mea quæ mandata, ut capitali tuo placeas hosti, despicias? Quoties te volui congregare sicut gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Quoties dixi: usquequò gravi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

justificeris. Nōne retribuisti mala plurima N. pro bonis Sterilitatem animæ meæ? Nōne ego te redemi precio magno sanguinis mei, non corruptilibus auro, vel argento, ut glorificares, & portares me in corpore tuo? Quid verò tu fecisti?

*Stultitia
peccatoris.*

Matth 16.

HOMO. Vendidi, cheu! animam meam sine precio. Quid enim sunt universa hæc, quæ Apostolus tuus verè arbitrabatur ut stercora ut te lucrifaceret? Et quid prodest homini si universum mundum lucretur, & animæ suæ detrimentum patiatur? Et fieri potuit ut hæc mallet, & quærerem, quæ neque invenire, neque retinere possum; & tu mihi tam vilis fieres omne bonum, ut non pro pulte cum Esau, nec triginta argenteis cum Juda, sed pro fumo, & inani voluptate venderem, & perderem te? *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Domine IESU, &c. infra pag. 60.

Isai 48.

Matth. 20.

Isai 28.

*Peccator fœdus facit cū
dæmone.*

Iob 10.

CHRISTVS. Recordare quòd dilectam animam meam dederim in mortem propter te, ut sperares & confideres in me. At verè nervus ferreus cervix tua, & frons tua ærea. An fili mi, quia ego bonus sum, oculus tuus nequam est? Cur avertis faciem tuam à me qui tibi sum vita, & salus? Cur fecisti pactum cum morte, & pepigisti quondam fœdus cum inferno in perditionem tuam, in mei contumeliam? Cur, obsecro, vis ut triumphet hostis meus de sanguine meo, & precio illius, id est, te, qui ut viveres, à me morte meâ redemptus es. *Domine IESU, &c. pag. 60.*

HOMO. Tædet animam meam vitæ meæ: dimittam adversus me eloquium meum: loquar in amaritudine animæ meæ. Et quid dicam tibi, infinita bonitas? Dicam Deo, Noli me condemnare, quia pro me damnatus es: Noli me derelinquere, qui triginta tribus annis quæsvisti me. Noli mei oblivisci qui in manibus tuis descripsisti me.

Esai. 49.

*O quantus
Dei bonitas!*

CHRISTVS. Numquid oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui? Etsi illa oblita

oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui. Ego enim te dilexi, & lavi in sanguine meo; mundus verò, & caro hostes tui sitiunt sanguinem tuum, cui, obsecro, adhærere tibi bonum est? Ego te creavi; & hostis tuus mille modis te destruere nititur: ego æternis præmiis invitavi, & invito; ille vanissima voluptate, & æternis suppliciis: ego summum bonum; & ille summum malum. Clamabone igitur ad te, & vocabo, & nõ exaudies? Rogabo, *Luc 19.* & repulsam patiar? Lacrymabor ob tua pericula, & ir- *Heb. 5.* ridebor abs te? Revocabo te ab iis, & tu in iis gaudere perges, imò & majora quærere, & me contristare?

Credo tibi, &c pag. 7.

Domine Jesu, &c. pag. 60.

HOMO. Miserere Domine quoniam defecimus in *Psal. 89.* irâ tua, & in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, & sæculum nostrum in illuminatione vultus tui. Pudet meminisse ob turpem voluptatem, inanissimam vanitatem tot molestiis petendam, tantâ curâ servandam, etsi servari non possit; ob hæc, inquam, mundi decreta durissima servari, & mandata tua diligenda super aurum, & topazion, & *Psal. 118.* dulciora super mel & favum, nec æternis propositis præmiis, vel suppliciis custodiri.

CHRISTVS. Obtupescite cæli super hoc, & portæ *Ierem. 2.* ejus desolamini vehementer. Duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. Quid enim superest tibi ex *Fructus peccati.* iis, in quibus nunc eribes? Quid tibi profuit superbia, aut divitiarum jactantia quid contulit tibi? Et nunc quid tibi vis in viâ Ægypti ut bibas aquam tui- *Ierem. 2.* bam? Et quid tibi cum viâ Assyriorum ut bibas aquam fluminis?

Nõne ego plantavi te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo cõversa mihi es in pravum vinea aliena? Expectavi, ut faceres uvas; & ecce labrus- *Isaia 5.*

*Peccator ab-
utitur Dei
misericor-
diã.*

cas. Quid debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci? Quid invenisti in me iniquitatis, quia elongastite à me? nonne silui? nonne tacui? nonne patiens fui, longanimis, & misericors super malitiã hominum? Verumtamen post hæc omnia, quia facilis eram ad veniam, & bonus, crebrius me offendisti: confregisti jugum, & dixisti, Non serviam. Gloriatu es in malitiã, potens in iniquitate. Hæccine reddis mihi, popule stulte & insipiens? Vbi sunt dij tui consolationes tuæ, in quibus habebas fiduciam? nonne abierunt omnia tamquam umbra, & tamquam navis cujus non est invenire vestigium in fluctibus? quod mundus voluit, quod sensualitati allibitum fuit, mox fecisti, & conatu quidem magno; quod ego præcepi, consului, rogavi per amorem & sanguinem meum, ut mortificationem meam in corpore tuo circumferres, despexisti, & ecce quod tot annis mandavi, commendavi per Prophetas & præcones meos, id est Superiores tuos, nonne sæpè quasi nihilum reputasti? hæccine prima charitas, quã omnibus propter me in baptismo renuntiasti? quã ad omnia te mihi obtulisti? hæccine retribuisti mihi? & dicis, Nequaquam faciam, adamavi alienos, & post eos ambulabo.

*Nemo potest
Deo per se
satisfacere.
Iob 14.*

Iob 7.

Iob 16.

Iob 6.

Iob 29.

ANIMA. Ah, Domine, quis stabit ad loquendum tibi, aut respondebit vnum pro mille? Cæli non sunt mundi in conspectu tuo, & in Angelis reperisti pravitatem. sed quis bone JESU, redemptor mi, potest facere mundum de immundo conceptum semine, nonne tu qui solus es? Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis, & memento, quia ventus est vita mea. Quid faciam tibi, ô custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi? Et eheu! factus sum mihi metipsi gravis. Ecce oppressit me dolor meus, & ad nihilum redacti sunt omnes artus mei. Sagittæ tuæ in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum. O quis mihi tribuat, ut sim juxta menses pristinos, secundum dies, quibus

quibus tu, Domine, custodiebas me! Domine JESU,
&c. *Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.*

CHRISTVS. Quare recessisti, & non reverteris ultra
ad me? Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut
sponsa fasciæ pectoralis sui? Tu verò oblita fuisti mei
creatoris tui diebus innumeris. Revertere, revertere, en
paravi tibi stolam primam, extendi brachia mea ad
amplexus, caput ad osculum pacis inclinavi.

*Jerem. 2.
Invitat
Christus
animam.*

ANIMA. Pater, non sum dignus vocari filius tuus:
Verumtamen respice in me, & miserere mei, quia uni-
cus & pauper sum ego. Eheu! Ecce invenio aliam le-
gem in membris meis repugnantem legi mentis meæ:
& non quod volo bonum, hoc ago.

Luc. 15.

Rom. 7.

CHRISTVS. Ecce ego arguam te, & statuam contra
te, faciem tuam. Si morbo aliquo pressus fuisses, nōne
in medicos plurima expendisses? si lismota de jugero

Psal. 49.

terræ, etiam maria transiisses. Et si decimam partem
eorum quæ pro mundo præstas, pro animâ fecisses tuâ,
nōne beatè vixisses? nōne ego Veritas dixi: Iugum

*O quàm fa-
cile est Deo
servire!*

Matth. 11.

meum suave & onus meum leve est; & Mandata mea
gravia non sunt: & tu difficilia asseris? verbo & factō

1. Ioan. 5.

& exemplo tuo alios in perniciem trahis? Non possum
inquis, abstinere hoc consortio, hoc peccandi pericu-
lo: & si quis amicissimus injuriam vel levem dixisset,

*Peccator
mentitur
sibi.*

Jerem. 12.

nec rogatus conjungi ei velles, nec placari. si peste lo-
cus aut amicus infectus foret, vitares omninò, aut si me-
dicus hoc vel illud cibi genus vetaret, pareres: ut verò

animæ consulas, ut corpus edomes, mihi placeas &
obedias, nihil facere aut pati dignaris? Me ergo solum
non timebis, & à facie mea non dolebis? nōne con-

testans contestatus sum, & dixi: Audi vocem meam, &
non audisti, nec inclinasti aurem tuam, sed abiisti in
pravitate cordis tui mali? ecce hac horâ forsân rapieris
ad iudicium severissimum, iturus es in domum æterni-

tatis tuæ: & ecce manus tuæ adhuc plenæ sunt sangui-
ne. Popule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui

tibi?

Mich. 6.
Passionem
Christi con-
sidera.
Jerem. 3.
Cant. 5.

tibi? Recordare, anima, fellis & paupertatis meæ, & lacrymarum mearum, quibus pro te deprecatus sum, quia preciosa eras in conspectu meo; tu tamen fornicata es cum amatoribus multis. Verumtamen revertere: revertere, ecce sto ad ostium & pulso: aperi mihi soror mea sponsa, caput meum plenum est rore sanguineo, & cincinni mei guttis noctium.

Psal. 24.

Esai. 38.

ANIMA. Excitavi iracundiam tuam, Domine, & peccavi super numerum arenæ maris; agnosco iniquitates meas: sed ne simul perdās me cum iniquitatibus meis, neque in æternum reserves mihi mala: ostende mihi bonitatem tuam, & reminiscere miserationum tuarum antiquarum, & projice post tergum tuum omnia peccata mea. Ecce enim coram te & curiā tuā cælesti syncerè statuo numquam ultrā te offendere, occasiones illas devitare; tibi Deo meo potiùs quàm dæmoni servire. Accipe, Domine IESU, & ne despicias cor contritum & humiliatum; tu qui scrutaris cor & renes, tu nosti, tu nosti suspirium & desiderium meum. *Infelix ego, ut sup. pag 48.*

Oratio, seu actus contritionis.

Actus fidei,
 Contritio-
 nis.
 Propositū
 de emen-
 datione &
 confessio-
 ne.
 Oblatio
 sui.
 Actus spei.

DOMINE IESU Christe, verè Deus & homo, creator pariter ac redemptor, doleo ex intimo corde me offendisse divinam tuam majestatem, quia tu es Deus meus & omnia, quem super omnia diligo & colo. Proinde firmiter statuo ac propono, me nō ampliùs te offensurū, sed omnes peccandi occasiones pro viribus devitaturum, insuper de noxis meis ritè confessurum, & pœnitentiam quacumque imponetur impleturum: ad pleniorē verò satisfactionem, hodie tibi me ipsum offero, vitam meam, & mea omnia, & omnes labores meos. Et quemadmodum rogo te suppliciter & flagito veniam delictorum meorum, ita confido me eam impetraturum per infinitam misericordiam ac benignitatem tuam, per merita quoque preciosissimi sanguinis ac sanctissimæ passionis tuæ: daturum te quoque gratiam emendandi vitam meam, & in bono usque ad finem perseverandi: Amen.

Praxis

Praxis de contritionis frequentiori usu.

Primò, commendatur hîc à viris doctis ac piis, potissimum manè, ut, cùm Deo reconciliati sumus, opera nostra aliàs mortua, vitæ æternæ meritoria sint. Secundò, vesperi in examine conscientie contra repentinam mortem. Tertiò, post peccatum graviùs admissum, ne inimici Dei permaneamus: Quartò, ante omnem orationem: non enim est speciosa laus in ore peccatoris. Quintò, in omni periculo mortis, & graviori tentatione. Sextò, quoties negotium arduum tractandum, & gratiæ cælestis auxilium implorandum.

Actus autem contritionis brevissimo spatio fieri potest. Sic enim David verè contritus postquam dixisset: peccavi Domino; audit à Prophetâ: Dominus quoque transtulit peccatum tuum. Assuesce igitur vel dicendo JESVS amoris illius magnitudinem in te velut intueri, & conterere. Vel ex aspectu creaturæ, aut benefici alicujus recordatione assurge in amorem Dei, & animo dic: ô Deus meus doleo ex toto corde de omnibus peccatis meis. idque maximè quia tuæ divinæ displicent Majestati. vel hoc pacto. O JESV doleo ex amore tui quod offenderim te. Dum auditur hora, si libet, contritionis & amoris actum sic excita: O JESV, ô summum & omne bonum, cur unquam te offendi? Ah! verè pœnitet ex intimis medullis, ideoque vel maximè quia tibi soli peccavi. Et quid jam ago? Te æstimo, te unum amo super omnia propter te ipsum, qui hoc amore meo, omni que alio sine fine dignus es. Oratio *Dignatus es*, ut suprà pag. 10.

IACVLATORIÆ

A Deamus (ô anima) cum fiducia thronum Domini ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Hebr. 4.

Revertere ad Dominum, & avertere ab injustitiâ tuâ, & nimis odito execrationem, & cognosce justitiam & judicia Dei. Eccli. 17.

Vivo ego, dicit Dominus, Nolo mortem impii, sed ut convertatur à viâ suâ, & vivat. Convertimini à viis vestris pessimis, & quare moriemini domus Israel? Ezech. 33.

Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris Domine. Psal. 24.

Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis. Psalm. 50.

Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò accipient nos misericordia tua, quia pauperes facti sumus nimis. Psal. 78.

C A P V T V I.

De Confessione, secundâ parte pœnitentiæ: ac primò de generali; ejusq; utilitate.

CHRIŒTUS. Verumtamen contritio non sufficit, sed secundæ diei iter sive pars illius superanda; ut sicut corde creditur ad justitiam, sic ore fiat confessio ad salutem. Quid hæres aut horres? homo es, & humani à te alienum nihil; errare, labi, ignorare. dic igitur cum Prophetâ: Dixi, Confitebor adversum me injustitiam meam Domino; & tu remisisti impietatem peccati mei. Non ergo declines cor tuum in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis, neque confundaris confiteri peccata tua. Qui enim abscondit scelera sua, non dirigetur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit, misericordiam consequetur.

Vis ergo converti in toto corde ad me Dominum tuum? ecce viam; recogita omnes annos tuos in amaritudine animæ tuæ; & sinceram ac veram institue confessionem generalem, nisi aliud Confessario videatur. Neque formides molestiam aliquam subire pro animâ tuâ; sed scito eâ, si methodo uti velis, æquè facile esse quàm sit aliquibus unius hebdomadæ. Utere examine quod subjicietur, singulaque peccata in suas classes refer, ac confitere: nec difficilius tibi erit dicere; *Milles, quàm centies, peccavi Domino meo.*

HOMO. Verùm permolesta præteritorum recordatio, præsertim cùm nulla necessitas compellat.

CHRISTUS. At tu in iis quæ sæculi sunt, nõne & utilitatem spectas? An sola prorsus necessaria corpori tribuis, seu de commodis ejus, seu de victu, vestitu, opibus, honoribus agatur? Cùm itaque omni in re spectes & utilitatem maximam, & commoditatem simul ac jucunditatem, quæ dementia in negotio salutis omnium maximo vix quidquam velle agere quàm quod

necessitas

Psalm. 31:

Psalm. 140.

*Confessio
sincera in-
stituenda.*

Ecc. 4.

Prov. 28.

*Confessio
generalis
facilis.*

*Utilitas
confessionis
generalis.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sint: dum enim in consideratione suorum peccatorum, quæ tenebræ sunt, versantur, magis obtenebrescit intellectus.

HOMO. Si verò fiducia & charitate in te Deum tendant homines, ad te accedunt, & illuminantur.

*LUC. 10.
Alterius iudicio acquiesce.*

CHRISTVS. Denique nõne certum est aliquando quiescere oportere? & dubio procul melius id alterius iudicio, de quo tibi dictum: Qui vos audit, me audit, quàm tuo. Accedit, quòd impossibile sit hominem assequi certò numerum peccatorum suorum: ergo certum eum ad hoc non obligari, sed sufficere, ut adhibeat moralem diligentiam, sicut fieri in re seriâ solet est enim Sacramentum pœnitentiæ à me non ad carnificinam institutum, sed solatium. Et hæc quidem ad præterita peccata pertinent.

Remedium contra scrupulos.

HOMO. Quantum ad præsentia spectat, audio eomuni iudicio Doctõrum, & Sanctõrum, quibus repugnare maximè in causâ propriâ stultum omninò, ac temerarium esset, quòd is qui verè timet te Domine, & nullo pacto infinitam bonitatem tuam vel cogitatione sciens ac prudens offendere vellet, quod quoties is dubitat, sibi possit persuadere aut nullum fuisse, aut saltem non deliberatum consensum. Siquidem cum tam serium, ac grave, & tot repetitis vicibus tantâ cum deliberatione coram te Deo suo decretum fecerit seruandi præcepta tua, & animam suam, & omne bonum, irritum id non potest esse, neque facilè præsumi, nisi actus contrarius, plenâque cum advertentiâ factus fuerit. Protestor ego coram te Deus meus, me ratum non habere quidquid vel levissimè displiceret Majestati tuæ, crebroque hoc usurpare decrevi, maximè manè aduersus pericula diurna, & vesperi ne nocturnis incautus involvar. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

Protestatio contra scrupulos.

CHRISTVS. Obserua etiam illis qui turpem vitam egerunt, maximè mulieribus, & semel generalem rectè instituerunt, non conuenire; siquidem præteritæ

vitæ recordatio, ac multò magis enarratio periculi plena est; & longè meliùs illa post se relinquere, & ad anteriora sese extendere, destinatũque profèqui bravium. Certissimum in hâc re consilium prudentis confessarii sequi; qui si verè talis est, non permittet confessionem generalem iterari ab eâ, quæ semel generaliter eam instituit, nisi necessitas Sacramenti id exigeret; & illusionem diabolicam facilè detegat, quâ irretitas peccatis, aliquando etiam liberatas, in pristinum statum & laqueos specie pictatis pertrahere conatur.

*Confessio
gen. aliquã-
do noxia.*

Oratio ante Confessionem.

O CLEMENTISSIME Deus, qui scrutaris cor & renes meos, concede per sanguinem Filii tui, propter quem negare mihi nihil potes, ut recogitem tibi annos & delicta mea in amaritudine animæ meæ, priusquam moriar, & compleas furorẽ tuum in die indignationis tuæ. Renovetur nunc, obsecro, ut aquila juvenus mea, ut purissimis tuis oculis placeam, dilectæ animæ meæ; & non ex necessitate aut consuetudine, sed sincero corde cum spe bonæ remissionis, charitate perfectâ, delicta mea tibi & vicario tuo non abscondam. Qui enim abscondit scelera sua, non dirigetur: qui autem confessus ea fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur. Tu omnia nosti, & contemplaris omnia in omni loco, sed & multus es ad ignoscendum. Recordare, Domine, quòd sicut lutum feceris me, & toties refeceris, ut verè dicere possis, Quid debui facere vineæ meæ, & non feci? Quot enim ad salutem meam, quot in sanctissimâ vitâ exempla virtutum multo cum labore & sudore dedisti, quæ piguit sequi? quot incentiva amoris in passione & morte tuâ reliquisti? Et eheu! expectasti ut facerem uvas, & ecce labruscas. Pater, peccavi, & sicut arena maris sunt multiplicata iniquitates meæ, quas tepor mentis meæ coacervârat; sed venio ut laver, ô fons æternæ vitæ, ad quem sitio ut cervus ad fontes aquarum. venio ut illuminer, ô lux mea: ut amem te, ô amor æternæ, Sana me à phrenesi meâ, qua te & remedia respicio. Veni, lux mea, duc me in viam bonam.

*Præsentia
Dei.*

*Sinceritas
commen-
data.*

Prov. 28.

Iob 10.

Isaiæ 5.

Contritio.

Amor Dei.

O Pater eterne, da meminisse peccatorum meorum; ô Fili Dei, da cognoscere & expendere; ô sancte Spiritus, da detestari, scilicet mortem & hostes meos, & te omne bonum non abhorrere.

Finis cur
vivamus.

Considera-
tio præte-
riti tempo-
ris.

Ingratitu-
do pecca-
toris.

Benignitas
Dei.

Præparatio
ad Com-
munionē.
Psal. 70.

Occasionū
detestatio.

Quorsum enim venimus in hanc vitam, anima mea? nōne ut perfectè Domino serviremus, cunctis diebus, aut momentis potiùs, quibus hīc militamus? Respice, & reflecte oculos ad præteritum tempus, quod datum ad pœnitentiam, ad amandum, & cælestes opes requirendum; quid ex eo iam superest, nisi bonorum tantorum amissorum tristis recordatio, & malorum commissorum erubescenda memoria? Pulsantem te, bone JESV, sponsum non admisimus, sed demonem ejusque assecclas. Sed audiamus tamen vel nunc, parentis dulcissimi, & amantissimi Regis & sponsi vocem, dicentis: Convertere fornicatrix, & suscipiam te: veni dilecta mea, & iniquitatum tuarum non recordabor. Quomodo dilecta, bone JESV, quæ tuos filios enecavi, scilicet sanctus inspirationes, & te repuli ut gratificarer adulteranti sensualitati, & hosti quærenti animam meam? Nam si humilitatem, paupertatem, mansuetudinem, charitatem, patientiam sanguine tuo signatam commendasti; ego exaltavi cor meum, nihil mihi deesse volui, nihil pati, ut parerem mūdi legibus, & tuus proculcarem. Verumtamen ecce audio mellifluam in auribus meis vocem, Fili, præbe mihi cor tuum: ecce ego me in cruce pro te immolo, & tui amore langueo, & abluere rursus meo sanguine volo, & te pascere corpore meo. O Domine JESV qui pascis me à juventute meâ, ecce jam video & fido in visceribus misericordie tuae, quod usque in senectam, & senium non derelinques me, neque ego te fontem aquæ vivæ. Cùm autem, ter Maximè Deus, dignatus sis super me hodie aperire oculos tuos, non dabo somnum oculis meis, donec præparem tibi cor meum, tabernaculum Deo Iacob.

Ne jam sis mihi formidini tu spes mea JESV; perveniant ad te voces & singultus ovis perditæ, & filii prodigi redeuntis à regione longinquâ, ô pater, ô pastor, ô sponse animæ meæ: detestor culpam omnem & occasionem N. quâ te graviter offendi. Pater mi, nolo esse, aut vivere sine te, sed propter te: sana me per vulnera tua, dolores tuos, & ignosce mihi. numquid enim lataris in morte peccatoris, qui ut viverem pro me dignatus es mori? num-

quid

quid tibi proderit perditio mea, qui de celo venisti relictis nona-
 ginta novem ovibus, ut me queres inter dumeta, & reportares
 in humeris tuis? Utinam oratio mea sit sicut incensum in conspectu
 tuo; hoc ultimo fortè die peregrinationis meae! Juravi & statui
 custodire judicia iustitiae tuae, & saepe quidem irrita proposita feci
 defectu contritionis, & fragilitatem meam novi: verumtamen
 nunc gratiam tuam, quam supplex peto; sine qua nihil omnino va-
 leo, propono in aeternum non declinare à mandatis tuis in conspe-
 ctu tuo, Deus meus, Deus cordis mei, & illa N. potissimos fontes
 malorum vitare. Ita statuo in praesentiam beatam Mariam Virginis,
 & Sanctorum tuorum; quo omnes in testes hujus desiderii mei &
 auxiliares, maxime patronos meos, invoco. Adjuva me, o JE-
 SV, unica spes mea. Amen.

Propositum
firmum.

Psal. 118.

Protesta-
tio.

Praxis, seu methodus examinandi con- scientiam.

CIRCA I. PRÆCEPTVM.

AN in his quæ ad fidem pertinent ab Ecclesiâ dissenserit, op-
 positum cum pertinaciâ credendo, aut alios docendo? quàm
 multos, & quoties? Is autem pertinax est, qui suum errorem de-
 fendit, sciens Ecclesiam contrarium tenere.

An fecerit aliquem exteriorem actum infidelitatis, vel hæ-
 resis; nempe verbo, signo, vel opere aliquo hæresim profitendo,
 etiâ si non mente, licet ex timore fecisset, ut cærimonias hære-
 ticorum proprias exercendo, sub utraque specie comunican-
 do; carnes cum hæreticis prohibito tempore comedendo.

An dubitaverit pertinaciter de aliquâ fidei veritate? quales
 non sunt dubitationes quædam, quæ voluntatem in veritate
 firmam contristare solent.

An hæreticis contra Catholicos favorit, eosque defenderit?
 quoties & quo modo?

An nimiam cum hæreticis familiaritatem habuerit cum pro-
 babili periculo incidendi in hæresim? quamdiu?

An hæreticorum vel prohibitos libros scienter legerit, vel
 eos domi servaverit? quoties, & quamdiu?

An incantationes vel maleficia exercuerit, vel divinos con-
 suluerit, per se, vel per alios?

An schedulas supersticiosas apud se habuerit ad sanitatem

aliámve rem obtinendá? & an alios induxerit ad earum usum?

An fidem habuerit somniis vel auguriis, accipiendo illa pro regulâ suarum actionum?

An artes magicas didicerit, aut alios docuerit? quàm multos. & quoties? Et, an earum artium libros apud se scienter retinuerit? & an adhuc retineat?

An valdè negligens fuerit in addiscendis necessariis ad salutem? ut sunt decem decalogi præcepta Ecclesiæque, ad quæ erat obligatus, & articuli fidei.

An de emendatione vitæ, de consequendâ æternâ salute, vel Dei misericordiâ, & peccatorum remissione aliquando desperaverit?

An impediverit verbo vel opere profectum spirituales proximi, dissuadendo vel simili ratione impediendo ingressum in Religionem, aut alia bona opera.

CIRCA II. PRÆCEPTVM.

Notari debet ad hujus præcepti cognitionem, quòd jurare est Deum in testem ejus quod dicimus vocare. Vocatur autem Deus in testem duobus modis: uno modo expressè, ut quando quis per Deum jurat; altero modo tacitè, ut cum jurat quis per Sanctos, per crucem, per animam suam, vel per aliam creaturam, quatenus in eâ relucet divina bonitas: non tamen juramentum est dicere, Veriè, certissimè in veritate.

An mendacium aliquod, etiam officiosum, juramento firmaverit, aut id de quo dubitabat an esset verum?

An jurarit deliberatè se aliquod peccatum mortale patraturum, & quale peccatum?

An jurarit advertenter absque animo adimplendi?

An violaverit advertenter suum juramentum, quod servare tenebatur? quale non est quando quis jurat se aliquid mali facturum; tunc enim servari juramentum sine peccato non potest.

An causam dederit alicui ut falsum juraret, vel non observaret juramentum licitum, & an id fuerit cum aliquo damno alterius?

An nimis præcipitanter juraverit, maximè ex consuetudine non discutiendo verumne esset aut falsum quod jurabat? quàm diu hæc consuetudo durarit, & an duret adhuc?

An diabolum invocaverit, aut ejus auxilium implorarit, deliberatè & ex animo, cum intentione ut ab illo juvaretur?

An jurando sibi imprecatus sit gravia mala, ut malam mortem, damnationem, &c. & quoties hoc contra veritatem, vel dubitans?

An in judicio jurarit falsum, vel juridicè interrogatus non responderit veritatem ad intentionem judicis. An hoc aliis fuaserit? Id quo casu non solum est peccatum mortale, sed et-

jam onus incurritur reparandi damnum & injuriam illatam proximo.

An dixerit aliquam blasphemiam. Est autem blasphemia dicere contra Deum vel Sanctos aliquid contumeliosè: ut quando quis Deo vel Sanctis maledicit; vel asserit Deum esse injustum, vel non curare humana; aut cum quis indignatus Christi & Sanctorum membra contumeliosè nominat. Possunt autem hæc solo corde committi, ut, exempli causa, optando, Utinam Deus mea peccata nesciret, non esset justus, &c.

An voverit aliquid Deo absque animo adimplendi?

An votum legitimè factum violaverit advertenter?

An promissa, maximè juramento firmata, deliberatè violaverit?

An Scripturam sacram facetiis applicarit, maximè si crebrò & ad turpia?

CIRCA III. PRÆCEPTVM.

An festos dies violaverit, servilia in eis opera exercendo vel præcipiendo, consulendo, aut consentiendo, idque per multum temporis, sine necessitate? Servilia autem opera vocantur quæ ad artes mechanicas pertinent. Si non audivit Sacrum diebus festis; vel notabilem partem omisit, sine legitimâ excusatione, & an causam alius dederit idem faciendi. Notabilem Sacri partem omittit, qui omittit usque ad Euangelium, vel qui ante communionem recedit.

An in festis per notabilem partem Missæ distractus fuerit sive fabulando, sive profana legendo, sive aliis se exterius occupando, exteriorem saltem attentionem impredientibus.

An curarit sibi subditos diebus festis interesse Sacro? Huc pertinent quæ contra Ecclesiæ præcepta fiunt, vel Sacramenta.

An non confessus sit semel in anno, aut non curarit ut idem facerent omnes suæ curæ commissi.

An iverit ad confessionem sine aliquâ saltem præparatione & examine, vel sine proposito deserendi aliquod peccatum; vel peccatum aliquod mortale sciens in confessione subticuerit expudore aliâve causa; & an postea illud peccatum sit confessus in sequenti confessione, prioremque confessionem illam repetierit.

An omiserit communionem tempore Paschatis in propriâ parochiâ, postquam ad eam venit ætatem, ut iudicio confessarii communicare jam posset.

An communicarit cum conscientia peccati mortalis, quod nondum erat confessus.

An cum conscientia certâ vel dubiâ peccati mortalis receperit,

rit, vel administrârit aliquod aliud Sacramentum Ecclesiæ,

An comederit cibos prohibitos in Quadragesimâ, vigiliis, & aliis diebus interdictis, etiam si propter ætatem jejunare non teneretur.

An post completum vigesimum primum annum, jejunia Ecclesiæ violauerit, sæpius comedendo, licet à cibis vetitis abstinuerit.

An causam dederit aliis violandi jejunia, veluti suadendo, vel aliis prohibito tempore cibos vetitos ministrando, vel alios cibos, quibus jejunium solvant; nisi legitima esset causa.

An, cum excommunicatus esset, sciens perceperit Sacramenta, dederitve, aut sacris interfuerit.

An contumeliâ aliquâ vel irreuerentiâ affecerit imagines, reliquias Sanctorum, aliasque res sacras.

An putet se fecisse aliquid, cui sit annexa excommunicatio.

An obligatus ad recitandum Breviarium, omiserit recitare sive totum, sive partem ejus notabilem; veluti unius Horæ officium, sine sufficienti excusatione, ex tædio rerum spiritualium.

CIRCA IV. PRÆCEPTVM.

An parentes contempserit, aut verbis & factis contumeliosis offenderit.

An maledixerit patri vel matri, vel in eorum absentiam iis detraxerit.

An verbo vel cogitatione illis mortem propter ipsorum bona, aut ob aliam causam, aliudve grave malum sit imprecatus deliberatè.

An eis obmurmuraverit, asperiusque fuerit locutus.

An in re gravi vel ex contemptu jussis eorum non obtemperârit.

An in notabili necessitate subvenire illis recusârit.

An testamentum parentum defunctorum fuerit executus.

An fuerit paratus propter amorem parentum transgredi præcepta Dei, & peccare mortaliter.

An Superiores suos sive sæculares, sive Ecclesiasticos contempserit, & justas eorum leges in re notabili violauerit.

An de Superioribus & majoribus suis detraxerit in re gravi; aut etiâ de Religiosis, sacerdotibus, magistris, doctoribus, &c.

An decimas, vectigalia, & alia quæ illis debentur, retinuerit.

An prædicta deliberatè facere proposuerit, etsi non fecerit.

An, si filios habeat, iis maledixerit, nec eos Christianæ fidei mysteria, Dei præcepta, aliaque scitu necessaria docuerit.

An filios reprehenderit & correxerit, maxime in peccato gravi.

An

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

non correxerit, cùm spes alicujus emendationis esset, & idfacile poterat.

An homicidis & extorribus favorem aut receptaculum præstiterit.

Huc pertinet peccatum scandali, quo quis ad peccatum mortale provocat alterum, verbo vel opere aliquo, quod naturâ suâ præbet occasionem ruinæ; & explicandum est ad quam speciem peccati induxerit; ut, Induxi alium ad omittendum Sacrum die festo, aut ad fabulandum per notabilem partem Sacri, ad non jejunandum cùm teneretur, ad furandum, &c. De quo si (præter ea quæ singulis præceptis) occurrat aliquid, poterit illud huc revocare.

CIRCA VI. ET IX. PRÆCEPTVM.

An turpes cogitationes habuerit, in quibus voluntariè sit delectatus, etsi opere perpetrare noluerit id quod cogitabat. Est enim peccatum mortale.

An cum desiderio perficiendi opèris, tales cogitationes habuerit, & an objectum cogitationis fuerit virgo, soluta, conjugata, Religiosa, &c.

An turpia & obscena locutus fuerit animo lascivo, vel libenter audierit. & an turpes cantilenas cecinerit animo lascivo, maximè aliis præsentibus.

An libros impudicos legerit animo lascivo, vel ex solâ curiositate cum probabili periculo delectationis morosæ, vel consensus. & an adhuc tales libros habeat.

An inhonestas choreas duxerit cum probabili peccati periculo.

An aliquam personam aspexerit cum periculo probabili consentiendi peccato.

An probabili peccandi periculo se exposuerit, loca quædam periculosa adeundo, vel cum certis personis conversando.

An conatus sit verbis vel aliquo facto suo pellicere aliquem personam ad res turpes. Hic personæ circumstantia est exprimenda.

An lascivo animo turpia oscula & alios contactus impudicos habuerit, vel se turpiter contingi permiserit, vel an seipsum voluntariè polluerit, & quid tunc cogitabat. Est enim species cogitationis exprimenda.

An nocturnas vel diurnas pollutiones procurarit, vel experrectus se oblectarit in pollutionibus, vel turpibus somniis.

An ipsum peccatum carnis opere expleverit. Explicetur species peccati; quales sunt fornicatio, adulterium, stuprum, incestus, sacrilegium, & vitium contra naturam.

CIRCA

CIRCA VII. ET X. PRÆCEPTVM.

An aliquid furto sustulerit. Explicet speciem peccati : & an rem sacram in loci sacri tutelâ. Exprimat quoque quantitatem, quando notabilis summa est.

An invito domino rem alienam alicujus momenti retineat adhuc absque animo restituendi.

An inventa notabilis valoris non restituerit domino, si eum adhibitâ diligentia poterat rescire.

An aliorum hortis, agris, vel similibus bonis notabile damnum intulerit.

An ex eo quòd debita suis creditoribus non solverit, cum alioqui posset, aliquod damnum incurrerint.

An in emptione vel venditione fraudem fecerit, cum notabili proximi damno; vel res furtivas, aut quas dubitabat esse alienas, emerit vel vendiderit.

An mercedem famulis, subditis, vel operariis subtraxerit, aut ministerium ad quod conductus fuerat, fideliter præstiterit.

An ratione mutui vel anticipatæ solutionis aliquid acceperit: & est usura.

An pro Beneficio Ecclesiastico obtinendo pecuniam vel rem pecuniâ æstimabilem dederit, vel alius quispiam eo sciente; & est simonia, collatio nulla, & fructus omnes sunt restituendi.

An plura Beneficia habeat: quàm multa & quamdiu?

An desideraverit accumulare opes per fas & nefas; aut habuerit voluntatem determinatâ accipiendi, si posset, re alienâ.

An pecunias sibi à parentibus ad victum collatas, in lusus consumpserit, vel in convivia immoderata, aut aliis modis profuderit.

An ex parentum bonis quidpiam notabile acceperit contra ipsorum voluntatem: & est ipsis restitutio facienda; secus, si constaret de ipsorum voluntate.

An litem aliquam contra justitiam moverit, vel mendaciter aut fraudulenter in eâ obtinendâ processerit.

An luserit ludis vetitis, vel ludendo fraudem fecerit, cum notabili proximi detrimento.

An lucratus sit notabilem summam in lusbis, etiâ sine fraude, ab iis qui pecunias exponere non poterant; ut sunt filii familias, &c. vel. an fuerit causa ut aliquis bona parentum dissiparet.

An injustè lucrum alterius impedierit, aut consilium vel auxilium præstiterit, ad injustè nocendum proximo.

An furantem non impediverit cum posset.

An aliquid ex dictis deliberatè concupierit.

CIRCA VIII. PRÆCEPTVM.

An alicujus famæ detraxerit, grave aliquod crimen, vel ignominiosum quidpiam alicui falsò imponendo, & tenetur retractare coram eis, quibus præsentibus famam alterius læsit.

An peccatum grave alicujus, verum quidem, sed occultum, aliis manifestaverit, malâ intentione, vel cum gravi famæ detrimento, quo etiam casu famam resarcire tenetur.

An dicta vel facta alicujus sine ullis aut ex levibus conjecturis in malam partem acceperit, certò & definitivè apud se statuendo illum peccasse mortaliter. Est enim hoc temerarium judicium, & peccatum mortale: si autem tantùm fuerit suspicio, ut cum quis de alterius bonitate ex levibus indiciis dubitat, solùm est veniale.

An detractoribus aures accommodaverit, ex odio illius cujus famæ detrahebatur, vel si detrahentes cum notabili proximi detrimento non prohibuit, cum facilè prohibere posset.

An perniciosâ mendacia protulerit in notabile detrimento alterius.

An præceptores, scholas, convictum apud parentes diffamaverit, falsas ad eos litteras scribendo. & tenetur ad restitutionem retractando seriò, nisi certò sciat parentes ei non credidisse.

An secretum sibi commissum, maximè si sponderit se taciturnum, aliis revelârit, & an inde aliquod detrimento proximi secutum sit.

An litteras alicujus cum damno aliquo, vel saltem periculo aperuerit.

CIRCA GVLAM.

An se aliquando spontè inebriaverit, & an intemperantiùs comederit, aut biberit, cum notabili detrimento sanitatis.

An alios datâ operâ ad ebrietatem induxerit.

Qui officium aliquod administrant, examinabunt se etiam de peccatis, quæ in tali officio vel statu solent committi.

Interrogatorium brevius, in carmen redactum habet P. Polancus in Appendice Directorii.

Oratio post Confessionem.

Misericordias tuas, Domine, in æternum cantabo, qui me toties sanguine tuo lavisti, & lacrymarum tuarum fonte irrigasti. Hæcne tuam Majestatem fundere pro me eheu! siccis oculis intuebor? O bonitas infinita, tantine facis aduleram, ut pro eâ reliqueris domum tuam, & dimiseris hereditatem tuam, & dederis dilectam animam tuam in manus inimicorum

corum ejus? Nönnne facta tibi erat hereditas tua quasi leo in silvâ, Jerem. 12, & fornicata fuerat anima mea cum amatoribus multis? sed respexisti terram & fecisti eam tremere, & longè errantem, & diu expectatam non projecisti à facie tua, sed omnia peccata mea post tergum tuum? Ah! Domine, confirma hoc quod operatus es in me, & miserere mei, ne fiant aliquando novissima pejora prioribus, postquam ad amplexus tuos suavissimos, per veniam peccatorum dedisti pervenire. Ardeat in me amor tui, ne per teporem principatum meum accipiat alter, si in terrâ Sanctorum iniqua geram. Verùm bone JESV quomodo tepidus esse possum, cùm tu langueas amore mei, & gaudia aeterna pro labore momentaneo prepares mihi: & hodie post tot peccata mea frumentum electorum, & vinum germinans virgines, calicem benedictionis pro maledictione, calicem salutaris melle & lacte manantem, pro eo quòd felle te peccatorum potavi. O Domine, ô Deus, ô charitas, da mihi obsecro ut non sint hæc in vanum. Quid tibi in judicio dicere ostendenti vulnera, & labores, Domino meo servus nequam, si nunc contempsero sequi te & Sanctos tuos; qui post tot labores, nunc latantur sicut victores captâ prædâ, & in messe messores? crescebant illi quotidie, & ego in deteriora pro labor, tepidus in amore tuo, distractus in precibus, affectu vagus, quia te, ô Deus, meus, & omnia, dereliqui fontem vitæ, & quæsivi cisternas dissipatas creaturarum, quæ continere non valent aquas. Doleo, doleo, & detestor hæc, & offensas præteritæ vitæ meæ. O amator hominum, doleo quia te offendi, quia bonus es, non ob infernum aut celestium gaudiorum detrimentum. Vtinam ita hoc sentirem, ut sentiuntur incommoda corporis, perditio liberorum, opum, &c. & tamen nönne qui te perdit omnia perdit, cælum, Sanctorum præsidium, amicitiam tuam, omnia bona opera, & pacem animæ suæ, quâ me hîc frui, & beatè vivere cupis? Benignissime Deus, scio, bonorum nostrorum non egres: sed beatè me vivere hîc & aeternum cupis animo tranquillo, & tibi conjuncto. Video & confundor: ac tum magis, dum ob vanam gloriam, pecuniæ amorem tanta fieri conspicio, quodq; amor tuus tantum me impellere nequeat: sed iterum rogo, parce Domine, parce Domine, propter merita & sanguinem Filii tui, quæ offero divinæ Majestati tuæ, & in

Cavendum
à tepore.

Præparatio
ad Com-
munionem.
COR. 10.

Sanctorum
fervor.
Jerem. 2.

Contritio.

Attendite
Dei chari-
tatem.

Oblatio
sui.

*Et in unione meritorum ejus omnia mea ad serviendum tibi:
Illis omninò, & gratiâ tuâ confido in novitate vitæ ambulare:
Adeste Angeli, sancti patroni mei, ut quæ in conspectu Sanctissi-
mæ Trinitatis, & vestro propono, divinæ gratiæ innixus perficere
valeam. Amen.*

*Praxis: seu quæ agenda post Confessionem
generalem peractam.*

Recidiva
cavenda.

Primò, vide quomodo jam multa cum molestiâ in gratiam cum prodigo redieris, & gratias age ex toto corde, atq; imitare Magdalenam, exemploque ejus quidquid vanitati hæctenus in corpore tuo servivit, statue Deo dedicare, &c.

Ioan. 5.
Occasiones
vitanda.

Secundò, cogita tibi dictum illud esse: Ecce sanus factus es, jam amplius noli peccare, & coram Deo, & Sanctis ejus, ut testibus, sæpè contritionem excita, & protestare coram eis, quòd in æternum non declinabis à mandatis Dei tui.

Eccles. 3:

Tertiò, considera quæ sint tibi inclinationes pravæ, & præcipuè occasiones peccatorum tuorum, studiumque eas vitandi scias tibi præcipuum esse debere: qui amat enim periculum, peribit in eo. Neque verò contritus videtur, & ad Deum conversus, qui sciens se creberrimè tali occasione lapsus esse, & frequenti lapsu debilitatum, iterum se eidem periculo committit, v. g. conversationi cum dispari sexu, cum ebriosis, &c. Dic mihi, si in loco aliquo vigesies gravissimam bonorum jacturam fecisses, nòne vitares? Si aliquoties fuisses in eodem graviter vulneratus, nòne diligentissimè caveres? Si quis sæpiùs vitæ discrimen adisset, & naufragii, & famæ, & bonorum omnium, & sciens & prudens absque causâ eidem se periculo exponeret; crederes ei asserenti se naufragium studiosè vitare velle, an potiùs temerariè ruere in certum interitum? Ita in animæ periculis cavendis providum esse omnino convenit.

Stultitia
peccatoris.

Præcipui de-
fectus obser-
vandi.

Huc pertinet videre quibus vitiis potissimùm obnoxius sis; habet enim quisque defectus aliquos, è quibus cæteri ferè manant: & hos eradicare, ac velut fontes obstruere oportet, idque per examen particulare, de quo infra, & studium singulare mortificationis.

Actiones ex-
polianda.

Quartò considera actiones tuas, & occupationes, diligenterque attende, quomodo eas perfectiùs agere poteris.

Adversa to-
leranda.

Quintò considera, quæ tibi molesta & aspera ab aliis acciderè possent, quæque ex vitæ genere tibi obvenire solita sint: & primò accepta eà in satisfactionem peccatorum de manu Domini,

mini, deinde aliis etiam modis ad ea fortiter & Christianè ferenda animum præpara.

Exemplum propositum post Confessionem generalem ad vitæ emendationem.

CONSIDERATIS semitis domus meæ, divinâ misericordiâ statuo.

Primò, benè & christianè me mori velle, atque similiter vitam mihi instituendam; cùm talis sit futura mors, qualis vita fuerit. Ducem autem in viâ hâc, & animæ negotio eligo N. doctum iuxta ac pium, ei que illam omnino aperire, ei que directionem sequi propono, ac de profectu sæpè cum illo conferre, & exposcere, ut amicè & confidenter me moneat. Adjuva me Domine Deus meus, quia tu es Deus fortitudo mea, & refugium meum, & te quærere & amare toto corde desidero. Amen.

*Propositum
de vitâ, &
morte bona.*

Secundò, quoad animam ejusque cibum, propono eam sacrosancto Eucharistiæ Sacramento decimo quinto quoque die saltem pascere, octavo verò per pœnitentiæ Sacramentum expiare: nam video manifestè mihi illusum, & vehementer errasse me; cùm dilatione imparatiór hætenus evaserim, neque sit ulla excusatio apud Deum ob negotia (unicum siquidem & gravissimum est salutis meæ,) & erubesco coram te, Domine, dum cogito me plurimis frivolis. ludo & otio, tempus absumpsisse, lucri, &c. occasionem avidè arripuisse, & solius animæ curam post habuisse.

*De usu Sa-
cramento-
rum.*

Illam etiam oratione & verbo tuo pascere, coram te, Deus meus, statuo, & quotidie Missam audire, examinare conscientiam, & lectioni & piæ quadrantem saltem unum tribuere. ad hoc enim vivo & creatus sum: & si semper jussus sum orare, quomodo hæc negligere potero? Inter morbos verò animæ illum N. primùm diligentî curâ persanare conabor per gratiam tuam, quemadmodum facerem si corpore æger forem.

De Missa.

Quod ad corpus, per tuam gratiam numquam illud tam delicatè nutriam, ut velut servus molliter nutritus contumax fiat & rebelle divinæ Majestati tuæ; sed ut jumentum habebō moderato cibo ac potu, vestitu & recreatione, ut decet statum meum ut que aptum sit obsequio animæ meæ, & tuo in primis, Deus meus. Sensus, imprimis verò oculos, aures, & linguam sic custodiam gratiâ tuâ, ut portas animæ meæ adversus inimicos meos.

*De corporis
cura.*

Tertiò, cùm reddenda mihi sit de bonis ratio (tua enim sunt omnia,

*De bonorum
usu.*

omnia, & jussus sum ego dispensator esse fidelis) propono Primò, non anxie accumulare, sed moderatè ea curare; tum ut vitam sustentem, tum ut creditoribus satisfaciam, ne clament in cælum vindictam graviter pressi inopiâ fratres nostri, & filii Dei ad Patrem misericordiarum. Secundò, ut familiam alant juxta statum, non vanum mundi judicium: neque enim opulentior videri cupio, neque alieno illustrior apparere. Tertio, ad honestam tantum recreationem; quid enim turpius quam opes magno sudore miserorum expressas, & parentum labore partas, quibus mihi cælum parare, & ventres famelicos fratrum meorum pascere possum, prodigere aleæ jactu, &c Non feram deinceps, ut clamet ad pottam frustra pauper, pro unâ panis bucellâ, & ego ludo, & joco, & supervacuis deliciis, dilapidem summam, quâ multi refici & Deum benedicere possent, & benedictio eorum plurima venire super me.

De familiâ.

Quartò, reddenda cum sit familiæ ratio; Primò, non superbe me geram, sed conservos meos famulos existimabo. Secundò, necessaria eis diligenter curabo. Tertio, sollicitus ero ut saltem æquè Deo meo serviant, ac mihi, neque permittam quin singulis saltem mensibus Pœnitentiæ & sanctæ Eucharistiæ accedant Sacramentum: æquum est ut non serviat, quis mihi, qui non servit tibi, Deus meus. Quod autem attinet ad alios subditos potestati meæ subiectos, scandala amoveri, justitiâ breviter & rectè administrari curabo.

De officio.

Quintò, officium quid à me poscat meum, expendi, & video, ô Domine Deus, eò mihi majorem rectè vivendi necessitatem incumbere, quò plura de manu tuâ liberali indignus accepi. Deinde multa occurrunt, quæ in obsequium tuum, & gloriam nominis tui facere potero, atque hæc coram Majestate tuâ decerno N.

De tempore.

Sextò, temporis autem primam mihi rationem habendam esse video, cum preciosissimum sit, & irrecuperabile: quocirca illud distribui ut animæ prius meæ, ut virtutis ac rationis studio, ut proximo, & muneri suum tribuatur.

De sociis.

Septimò, cum nihil ad probitatem magis valeat, quam bonorum conversatio & societas, tales deligo N. quos scio divinæ Majestati tuæ fideles famulos, alios verò vitare volo. Vitia enim serpere videmus, neque potest tibi esse gratum, ut nec ulli patri & Principi, si cum eo filius aut subditus tractet aut agat; qui nihil aliud nititur, quam suadere, ut parentem perimat filius, cliens Regi rebellis. Id enim faciunt mali invitantes ad peccatum, per quod Christus Dominus iterum crucifigitur, & tibi Deo meo rebellis quis efficitur.

Octavo,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ibidem.

Concupiuit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore.

Ibidem.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.

Ibidem.

In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me à mandatis tuis.

CAPVT VII.

Exercitium seu deliberatio de sincerâ ac frequenti Confessione.

Ecll. 40.

Peccator abscondit vulnus meo dico.

Pudor noxius è superbiâ nascitur.

Ecll. 4.

Vide quæ sincera Confessionis utilitas.

Dilatio illius quàm noxia?

HOMO. Grave jugum positum est super omnes filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulturæ in matrem omnium, Nescio enim qui fiat, ut fugiant à facie tuâ, Domine, & abscondant se, & peccatum suum à te, qui contemplaris in omni loco bonos & malos. Sed quid agimus miseri? abscondere nitimur peccatum id est vulnus, ut inveterascat, ut fiat peccatum peccans supra modum. Quid enim est differre confessionem, nisi differre medicinam? quid est celare peccatum nisi vulnera tegere, ut computrescant vulnera, & cicatrices nostræ à facie insipientiæ nostræ? Sana precor, Domine, noxium pudorem, quo impudentia tegitur, honoris vanam cupiditatem, quo æterna ignominia accersitur. Adjuva nos Deus salutaris noster, ut verè & sincerè confiteamur peccata nostra, & miserearis iniquitatibus nostris.

CHRISTVS. Fili, pro animâ tuâ ne confundaris dicere verum: est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam, & gratiam. Expende quid ex sincerâ & crebrâ confessione tibi utilitatis proveniet; quid ex falsâ; quid ex morâ longâ. nonne, si vulnus accepisses grave, & maximè si letale, continuo medicum quæreres & aperires? hoc est peccatum. Si venenum hausisses, differres donec pervasisset fibras omnes? si ab hoste captus esses, differres, cū in manu tuâ esset redimi, donec vinculis, id est peccatis, pluribus esses adstrictus? donec diu durâ servisses servitutē? quis in exilio permanere vult, donec plurimorum bonorum

rum jacturam fecerit, hæreditate amplâ exclusus & honoribus? Quod si verò humiliter statim homo confiteretur, mox veneno liberaretur, & servitute, & in filiorum meorum rursus numerum restitueretur; rursus ei meritis quotidie coronam augere concederetur; & particeps esset bonorum omnium. Qui hæc *Quanta vis* omnia spernit, & differt confiteri, vel erubescit; quanti *noxii prodo-* facit ille esse se filium meum, & servum; quanti animæ *ris.* sanitatem, filiorum meorum hæreditatem; & quod maximum, meam iram vel benevolentiam? Dic mihi, si reus esset capitalis delicti, qui si sciret multos eâdem horâ à lecto ad supplicium rapi, à dextris & sinistris; seque delatum; tortores instare ut licentiam habeant comprehendendi; & si ille verbo uno à morte, à dno *O dementia* supplicio, à jacturâ bonorum, à Regis irâ se liberare, *peccatoris.* verbo uno inquam, confitendo peccatum viro amicissimo, posset, quem & secretissimum sciret; & tamen contemneret, nōne furiosum & amentem appellarer? Aspice repentinas mortes, glomeratos hostium cuneos ut te perimant; plurimi enim sunt dæmones *1. Pet. 5.* qui circumvallant, circumeunt quærentes quem devorent. cur igitur salutem deseris? cur cessas, qui mederi tibi, tantoque potes malo verbo uno? currit cervus ad dictamnum: hirundo ut pullis restituat lumen, ad chelidoniam: & mavult homo jam peccato suo reus, æternum damnandus ad momentum latere, quàm pœnis absolvi, & beatus esse. O miserum, pudoris magis memorem, quàm salutis; qui perire elegit potius, quàm *Cur refugis* vulnus aperire! quid tu hîc amico suaderes tuo? quid *medicinâ m.* tibi: *Hæcine vera,* ut suprâ, pag. 7.

HOMO. Video, Domine, difficilius esse peccata commissâ prodere, quàm non admissâ vitare; & obstupescere debeo insaniam nostram. Obmutui, & quia silui à bonis, dolor meus renovatus est. Ego certè confitebor injustitiam meam tibi, Deus meus, & tu remittes impietatem peccati mei, pro infinitâ benignitatē tuâ:

quia si tacuero, reus magis ero; & quo diutius expecta-
verero, difficilius, ut de echino dicitur, pariam, quod
concepi, peccatum.

*In morte
quid fecisse
velles?*

CHRISTVS. O quot angustiis premuntur in mortis
horâ, qui superbiâ suâ, & vano pudore à crebrâ & sin-
cerâ confessione deterriti fuêre! quot enim sunt, qui
plurimos annos sacrilegè confessi fuerunt, & concul-
cârunt sanguinem meum! ac tum quidem confiteri
vellent, sed vix in mortis horâ sincerè evomere virus
peccatorum possunt. O quàm triste mihi est, id Sacra-
mentum, quod pro solatio statui, exitium fieri ex ho-
minum malitiâ & vanissimâ vanitate longè præsentis-
simum. quid potui dicere dulcius, Fatere peccatum, &
dimittetur tibi; fatere uni soli, verbo uno, & absolutus
eris, etiam ab omnibus mundi, si patrasses, delictis?

HOMO. Ita est, benignissime JESV, facilius nihil esse
potest. sed eheu! difficilius nihil corruptæ naturæ vide-
tur.

*Pudor cres-
cit dilatio-
ne.*

CHRISTVS. Quid ita? an homo aliquando pecca-
tum confiteri statuit? si aliquando? cur, ut dixi, differt,
dum morâ invaluerit malum, dum hostis potentior?
non decrescit morâ pudor, sed augetur. Et verò quæ
tanta pudoris causa?

*Superbia
pessima.*

HOMO. Non video aliam, quàm arrogantiam insa-
nam hominum, qui vel unius iudicio absolvi vere-
mur, potiusque optamus insipientissimè coram orbe
toto accusari & damnari, quàm apud unum nos accu-
sare & absolvi. malumus coram orbe toto ignominiâ
notari, quàm coram unô mortali, misero peccatore res
nostras fateri, & gloriam de victoriâ sui reportare.
malumus à te sæpè in perpetuum reprobari, quàm ab
uno terræ vermiculo facta nostra non probari. Eia, Do-
mine, imperfectum nostrum viderunt oculi tui; adjuva
nos, & dirumpe vincula peccatorum nostrorum.

Psal. 138.

O veritas aeterna. vide infra pag. 84.

CHRISTVS. Quid facies, miser, in die illâ hor-
rendâ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Tunc enim sciebant seniore non permissurum, ut onus gravius imponeretur, quàm ferre possent; quippe qui vires declarassent: nihil verebantur despici, sed optabant. Et certissimum illud nota' decretum meum; *Matth. 23.* Omnem, qui se humiliat, exaltandum. Ideo quæ numquam tales famæ faciunt jacturam, sed nomen potiùs augment: non potest enim fallere verbum meum, & judicia mea manent in æternum. æternâ lege fixum est, ut iterum dixi tibi, Omnis qui se humiliat, exaltabitur; & omnis qui celando peccatum suum exaltare se nititur, serâ pœnitentiâ ignem fumo, vulnus fœtore prodere inglorius cogetur. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

*Humilitas
exaltatur.
Ibid.*

HOMO. Quæ, JESU bone, commoda video! quot bonis, quot nos promissis invitas, ut teterrimam hypocrisim vincamus; ut crebrò in sanguine tuo abluantur animæ nostræ; ut curentur vulnera nostra; ut revertamur ad te; ut mundi simus corde; ut tandem veniamus ad te, & videamus regnantem cum Patre & Spiritu sancto in sæcula sæculorum! Amen.

Oratio pro Confessione ritè instituenda.

Quid præstat, uni a perire an omnibus?

Dementia hypocritæ.

Matth. 10.

O Veritas æterna, Deus meus; nōne tu scrutaris cor & renes meos, & jubes, ut condones mihi, ut tantum confitear peccatum meum; idq; uni homini reo, & peccatori, & concaptivo, & fortè miseriori me? Et fieri potest, ô JESU, ô JESU, ô JESU, ut potiùs quàm uni homini innotescat, malit homo æternùm perire? & à toto orbe damnari? unum metuat infelix & non totum orbem, neque te? Iudicium hominis refugiat & non tuum? forsitan haberi probus optat ad momentũ, & malus esse & cum malus puniri æternùm? Credis hæc, ô peccator? & quæ dementia, quanta fallacia esse remedium & tam facile, & te excludere illud & pacem animæ tuæ longè suavissimã? & tormentum & gehennam intra viscera alere, & à gratiâ tuâ eheu! æternùm ô Deus meus excludi. Et verò nōne certò certius notum; quòd omnis, qui sic se exaltat, turpiter humiliabitur, & quòd nihil sic oper-

opertum quod non reveletur, nihil occultum quod non sciatur? Si vera hac veritas, cur ergo cum ignominia revelari optabo mundo, & confundi coram eo & damnari, quam coram uno, & ab uno, & à te absolvi! Creditne hæc, quisquis adhuc celat peccatum? & scit insuper confessionem à te mandari, frustra, illud celari, cum seriùs, ociùs crimen vel se prodat vel prodatur? Si credit, cur, ô JESU, celat, & audet aliquando te suscipere in Ven. Eucharistiâ, & in serpentum, & draconum foveas, id est, cor suum te projicere & velut in latrinas? quid sperat? à te veniam, quam millies tam facile oblatam sprevit?

Applicatio
ad Com-
munionem.

O Domine, ô veritas mea Deus, protestor coram te hodie, quia sincero corde te suscipere volo, & mundo te amare & amplecti, & confitebor tibi, & non abscondam peccatum meum: si enim ascendero in cælum, tu illic es; & si descendero in infernum, ades. Tu nosti omnia priusquam fierent, & respicere ad iniquitatem non potes. Confitebor ergo adversum me in iustitiam meam, & tu remittes impietatem peccati mei. Confitebor homini, ut tibi Deo meo: & tu, scio, pro benignitate tua, diriges linguam ejus, & vias meas. Scuto me circumdabit veritas tua, & non timebo à timore nocturno; sed tuum iudicium, ô aeterna Veritas, in quo manifestabuntur consilia cordium, & revelabuntur abscondita tenebrarum. Gratia & veritas per te Christe JESU, facta est. Absque te, vani filii hominum, & mendaces in stateris, ut decipiant de vanitate in idipsum, & decipiantur miseri, dum celare volunt omnia videntem, & testem velocem iniquitatis suæ. O quot in iudicio tuo, larvâ & personâ depositâ erubescunt coram orbe terrarum; & apparebunt sepulcra dealbata; nequiterque se humiliasse, quorum interiora plena erant dolo! O insensati, quis vos fascinavit non obedire veritati? puduit coram uno erubescere, & ecce coram universo orbe terrarum revelabitur iniquitas terra.

Protesta-
tio.

Psal. 31.

Psal. 90.

Hypocrita
se decipit.

Ioan. 1.

Psal. 61.

Eccl. 19.

Galat. 3.

Job 20.

Hypocrita
humilia-
tur.

Ibid.

Ibid.

O quam brevis laus impiorum, & gaudium hypocrite instar puncti! Si ascenderit in cælum superbia ejus, & caput ejus, nubes tetigerit, quasi sterquilinum in fine perdetur: & qui viderunt eum dicent, Vbi est? Revelabunt celi iniquitatem ejus, & terra consurget adversus eum. Væ, qui profundi estis corde,

Isaia 29.
Psal. 141.

Et à Domino absconditis consilium! quorum sunt in tenebris opera, Et dicunt: Quis videt nos, Et quis novit nos? Tu nosti, Domine, Et contemplaris in omni loco bonos Et malos: ideoque non declinabo cor meum in verba malicia, ad excusandas excusationes in peccatis: sed voluntariè sacrificabo tibi, Et confitebor nomini tuo, quia bonum est. Tu ostendes mihi viam rectam, per eum quem ducem mihi dare dignatus fueris; eum ipsum ut te audiam: non enim est prudentia, non est consilium contra te, Domine. Incerta sunt omnes providentia nostra: da illi, queso, Domine, spiritum rectum, ut cognoscat mirabilia de lege tuâ, ut aperiat mihi voluntatem tuam; quam scire vehementer desidero, Et uni tibi placere Et servire in verâ sanctitate Et justitiâ, in humilitate Et patientiâ, castitate perfectâ, Et sincerâ caritate omnibus diebus vite meae. Amen.

Praxis ad peccatorum Confessionem peragendam.

Demon jam
maximè peccati
in insidiatur.

PRIMA. Observa diabolum nihil magis hoc maximè tempore moliri, quàm ut efficiat homines incredibili infantiâ, etiam aliquando Religiosos & pios, præsertim mulieres, abscondere peccata sua, excusare, palliare, nullam admittere monitionem. atque ita astu magno, ut S. Bonaventura ait, omnia peccati & defectuum excludere remedia. Quanto acceptiores Deo sunt gravissimi peccatores, quàm ejusmodi simulatores, quia facilius certè illi, quàm hi, utpote tepidi, curantur & sanantur. Assuescere ergo quisque primo debet confessario, & si Religiosus est, etiam Superiori se sincerè aperire, neque defectus tantùm, sed & insuper tentationes, & pietatis exercitia.

Confessarius
mutandus si
libertas de-
sit.

Secunda, Etsi verò laudabile certo Confessario confiteri; tamen si, ut fit, libertati officere videatur, non tantùm mutare convenit, sed oportet, & potius ignotus, & in tenebris a teundus, quàm in pœnas & tenebras exteriores anima per reticentiam à dæmonio muto detrahatur. Idem esto judicium, si periculum animæ ex confessione timeatur; si secreti revelatio. Eapropter Ecclesia mater decievit, ut in mulierum monasteriis quotannis ter ut minimùm alii ab ordinatio dentur Confessarii. Idcò ferè in Jubilæis facultas omnibus tribuitur, etiam Religiosis, cujus approbato confitendi. Sed discreti Superiores, animarum

Conc. Trid.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Modus ad
confessione
separandi.*

age, quòd spatium pœnitentiæ dederit Deus; Secundò, lumen pete, ut agnoscas peccata tua ac detesteris; Tertiò, examina te; Quartò, contritionem excita; Quintò, firmiter propone emendationem, Examina te poteris, quomodo contra Deum, proximum, & teipsum peccatis cogitatione, verbo, opere, atque omissione: vel certè actiones diei percurre, & breviter tria vel quatuor (quando gravius nihil est) collige, de quibus in confessione te accuses; ac potissimum contritioni & proposito intendas. Juvat in examine quotidiano ad expeditam confessionem, confitenda annotare; pro contritione actum illius l. i. c. 5. explicatum recitare.

*Quoties con-
fitendum.*

Quinta, Etsi crebra confessio laudanda sit, est hinc tamen moderatio adhibenda. Sacerdotibus equidem etiam quotidianam Sanctorum exemplo suaserim: sæcularibus piis semel atq; iterum in hebdomade sufficere confiteri, & quidem breviter, nisi necessitas aliud imperaret. Cavendum autem ne ex consuetudine fiat confessio, sed ita semper instituenda est, ac si statim post illam moriendum foret, non tamen scrupulosè. Collationem instituere confessionum, & de profectu suo judicium ex illis facere apprimè salutare.

*Cogitet pœ-
nitens se
Deo loqui.*

Sexta, Quà reverentiâ, humilitate, quoq; titu confitendum sit, passim traditur. Unum moneo, ut in formulâ, quæ confessioni præmittitur, dum pœnitens dicit. *Confiteor Deo*, reflectat, & seriò cogitet non homini se, sed Deo cui omnia patent, loqui: neque humanæ prudentiæ ullius, sed soli Deo eique gratiæ confidat, ut velut in sanguine Christi lavandus accedat. Deinde ad *mea maxima culpa* contritionem iterum excitet, mente saltem adjiciendo, *& doleo quod tot beneficis tanto amoris Dei mei nil nisi peccata reposuerim.* Idem fieri expedit ad eadem verba post confessionem repeti solita. Formulâ longiore si temporis angustia uti non permittat, saltem brevior utendum, hanc vel simili, *Confiteor Deo omnipotenti, B. Maria, omnibus Sanctis, & tibi, Pater, quia peccavi nimis, mea maxima culpa.*

*Post confes-
sionem quid
agendam.*

Post confessionem peractam Primò, gratias age; Secundò, pete gratiam ut te emendare queas, ac tibi diffide, Deoque confide; Tertiò, propositum renova, & quoad potes occasiones prospice, & vitare decerne; Quartò, pœnitentiam exple, orationes injunctas recitando. Addere poteris afflictionem aliquam corporis, aut incommodè flectendo, aut quid simile, & eleemosynam largiri saltem spiritualem, pro proximis orando, & potissimum iis qui malè affecti sunt. sic etenim tria bonorum operum genera expleveris.

Oratio pro Execut. *Dignatus es, &c.* ut supra pag. 10.

JACULATORIÆ,

ECCE sanus factus es jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Ioan. 5.

Delictum meum cognitum tibi feci, & iniquitatem meam non abscondi: dele Domine iniquitatem meam. Psal. 31.

Peccavi in calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Luc. 15.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo. Psal. 18.

CAPUT VIII.

De Confessario seu Ministro Sacramenti penitentiae seu Confessionis.

PRÆLVDIVM I. Considerate coram Deo undique miserum & leprosum, &c.

PRÆLVDIVM II. Gratiam pete ut hoc Sacramentum non sit tibi in perniciem, quod institutum est omnibus ad salutem.

PVNCTVM I. Considera Deum sapientissimum & optimum, cum haberet infinitas vias quibus sibi reconciliare hominem posset, delegisse hoc medium tamquam convenientissimum & suavissimum. Quid enim Confessio facilis. facilius quam reum fatendo, non uni sed alicui ex innumeris propè Sacerdotibus potestatem habenti, absolutionem impetrare? Quid autem magis conveniens quam ut peccator, qui cor, linguam ac manus à Deo avertit, contritione, confessione & satisfactione se ad Deum convertat? Gratias age Deo Patri, qui omne iudicium filio suo unigenito dedit; & Deo filio, quòd illud Sacramentum instituerit; Spiritui sancto, quòd tantâ benignitate gravissima scelera confitenti condonet. Considera secundò quis in republicâ crimen condonet lætæ majestatis? ipse Princeps. & quanta sit Ioan. 5. Christi benignitas, qui potestatem à Patre acceptam cum hominibus communicârit. Et rursus quanta Confessarij dignitas.

Ioan. 20.

dignitas quòd ad illam potestatem vocatus sis à Deo, dicente per Episcopum: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt. Considera tertio, relapsis & naufragis post baptismum hanc secundam tabulam, & arcam alteram in diluuiò peccatorum superesse, & vide precor quantoperè curandum tibi sit, ne avertas quemquam ab illâ; ut idoneus sis, ut tabulam porrigas, & viam aperias: Primò, integritate vitæ; Secundò, doctrinâ; Tertio, industriâ.

O Domine IESV, ut infrà pag. 92.

*Qua'is est
Cōfessarius,
et alis sapè
pœnitens.*

Luca 4.

*Confessariis
pericula.*

Apoc. 1.

PVNCTVM II. Considera, tres esse partes Pœnitentiæ, videlicet, contritionem, confessionem & satisfactionem: quodque hisce iuvare neminem rectè poteris, nisi ipse verè contrito corde, & sincerè confitearis; (in multis enim offendimus omnes) atque pœnitentiæ operibus deditus sis. Non enim usus est Deus superbis, avaris, luxuriosis; sed humilibus; pauperibus, & castis discipulis, ut humilitatem, paupertatem ac castitatem doceret. Noluit enim dici servis suis: Medice, cura te ipsum. Secundò, quanta esset infidelitas aut malitia illius, qui à Rege missus, ut amicissimo pharmacum, etiam regio sanguine paratum ex infinito amore deferret, illud in venenum verteret? Hoc verò fit, quoties hoc Sacramentum perperam administratur; negligentiaque, aut etiam aliquando malitiâ Confessarii, aut in integritate illius, aut contritione aliquid deficit. Tertio, vide quàm miserum sit, medicum animarum, dum alium curare vult, & ad vitam revocare, se perimere, etiam malâ vitâ suâ aliis ad mortem ducatum præbere. Quarto, sicut qui in civitate puteum unicum veneno inficit, gravissimi criminis reus est; sic qui Pœnitentiæ Sacramentum, aut asperitate videri facit horridum, aut pravitate suâ inficit, gravissimè peccat. Hic enim fons est & balneum factum ex sanguine Agni immaculati, qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris.

Hic

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*Pauperes
iuuandi.*

Moysem in iudicio de re quavis, Ita audietis paruum ac magnum; non accipietis cuiusquam personam, quia Dei iudicium est. Sanè, qui pauperes negligit, Christum negligit, & despicit. Nónne enim & ipsum negligeret, si inter pauperes comparèret, uti contigit D. Gregorio? videtur facere, ut chirurgi & medici corporis, qui lucrum spectant, non animas; aut quemadmodum is qui Regem nollet curare, eò quòd non se splendide induisset. Animæ enim omnes regale sacerdotiũ sunt, Immò verò Christus in pauperibus se offert, dicēs: *Quod uni ex his minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Quartò, considera, benignitatem, mansuetudinem & modestiam Christi induere te oportere, ut dicere possis cum eo, in persona illius: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiẽ animabus vestris: iugum enim meum suave est, & onus meum leve. Ideò Dominus rogante Petro, quoties condonaret, respondit: Non dico tibi usque septies, sed usque ad septuagies septies, id est, innumeris vicibus. Et certè cum Deus adeò clemens sit, quid faciet vicarius ejus, & reus ipse & debitor plurimorum talentorum? & verò, præstatne perire animam & precium sanguinis Christi; an eam in Purgatorio detineri? si benignitate ad crebram confessionem adducitur, salva est; si parùm satisfaciat Deo, salva est, sed per ignem.

Matth. 11.

*Matth. 18.
Benigne pœ-
nitens acci-
piendus.*

Oratio ante confessionem audiendam.

O DOMINE JESV Christe, Pater amantissime, scio quantus sis zelator animarum nostrarum: sunt enim omnes & sponsæ tuæ, & precium sanguinis tui. Tu pro iis natus & circumcisus es, sudasti, fleuisti; ligatus, flagellatus, damnatus, illusus, opprobrium hominum factus, crucifixus, & mortuus es. Sciebas utique Sapientia aeterna, quanti essent tibi; videbas aeterna mala

mala, quibus damnanda erant: quid igitur ego, ad hoc vocatus infinita miseratione tua ad hanc vineam, facere debeo? Da igitur, Domine, secundum voluntatem tuam, eis me totum impendere, & lavare eas in sanguine tuo, inferno eripere, tibiq; eas restituere. Sed, quia nihil mihi prodest, si universum mundum lucrer, & animae patiar detrimentum: ecce protestor, quia non communico delictis eorum, sed ex puro tui amore & zelo me applico: neque erit mihi acceptio personarum, sed animas & pauperes (quas tu, Domine, elegisti) pra aliis quæram. verumtamen, quia sine te nihil possum, & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum; trahe nos post te, & doce nos. solus enim qui per te audivit à Patre, venit ad te, neque potest homo à se facere quidquam, nisi ei datum fuerit de celo. Tibi ergo soli sit laus & gloria in aeterna secula, mihi autem confusio faciei meae, qui hoc munus tuum Christe JESU, tam torpidè otheo, qui ultrò venientem nescio trahere ad te. Vae mihi, vae mihi! Iudicium enim durissimum his qui praesunt & iudicem agunt, fiet. Vae, si legatione fungens pacis, & ut jungam tibi, puro amore animam sponsam tuam, avertero verbo aut exemplo à te! quando ab infinita bonitate tua exspecto ut hodie convertas vultum tuum ad me, imò cor tuum, & propines in eo mihi amorem tuum, ut inebrier illo?

Actus zeli.

Diffidentia
sui. Applicatio
ad Com-
munionem.

O IESU unica salus, da, qui solus potes, mihi spiritum bonum, da cor mundum & verè contritum & humiliatum, quia id despiciere non potes. En anima, pro quarum vel unâ nulla commutatio fieri potest, en precium sanguinis tui, agra, vulnerata, lacertata, nuda, surda, & caeca, fortè hac horâ, nisi per me accurras, peritura: ô JESU adsis, ô spes nostra, miserere mea & illarum. Cur ô bonitas & amor noster, in opprobrium tuum perire illas sines, qui neminem vis perire? Recordare charitatis tuae, & reminiscere miserationum tuarum. Doleo pro me & illis, quòd illi & ego te Patrem offenderimus benignissimum, qui me & eas tot bonis prevenisti, totq; alia preparasti diligentibus te. Sed cujus erunt haec nisi miserearis nostri? Ecce omnes morimur, & velut aqua dilabimur in abyssum. Adjutor noster esto, ne despicias nos opus manuum tuarum.

Animæ
præstantia.Actus con-
tritionis.

*O bonitas inexhausta, respice vulnera mea, & excita quaeso
sepultos,*

sepultos in mediis serpentibus, somniantes in crepidine inferni:
*Quere errantes oves, JESU dulcissime: spiritum rectum innova
 in cordibus nostris, collige reliquias populi tui: Suscipe, Pater
 sancte, illos in nomine dilecti filij, & da mihi, ut humiliter &
 amanter eos excipiam, ut tu me prodigum quotidie, & patienter
 feram; qui tam longanimiter nos exspectas, & tot mala toleras;
 neque tantum jam, sed in futurum per me caveas illis, salutaris
 pœnitentiâ, fervore ignis caritatis tue, & gratiâ tuâ ad gloriam
 divinæ Majestatis tuæ. Amen:*

*Praxis ad Pœnitentiæ Sacramentum ritè
 administrandum.*

*Preparatio
 ad audien-
 dam con-
 fessionem.
 Exod. 30.*

*Remedia
 habeat pa-
 rata Con-
 fessarius.
 Cavenda
 Confessario.*

Isaia 65.

*Pœnitentiæ
 sint saluta-
 res.*

PRIMA est, vitam integerrimam ducere; & numquam ad confessionale accedere, quin hæc tria faciat: Primum, saltem conteratur; si quid gravius sit, confiteatur de peccatis. quod Deus per Moysem indicat, statuens, ut ad tabernaculum labrum æneum faceret, in quo Sacerdotes abluerent manus suas & pedes, illud ingressuri. Secundò, gratiam postulet, & intentionem purissimam acuere satagat. Tertiò, naturam pœnitentis consideret ac dispositionem, ut medicus peritus consuevit:

Secunda. Habere, ut decet medicum, in promptu malorum remedia, eaque inaurare: ita ut semper vinum & oleum in vulnera infundatur, sed plus olei: cum eâ mensurâ, quâ mensi fuerimus, remetietur nobis. Cavenda autem tria: Primum, ne numero quis gaudeat potius, quàm fructu. Secundum, ne interrogatione, maximè in materia turpitudinis, laqueum tendat innocentibus. Certè grave iudicium subit, quisquis ejusmodi est. Tertium, ne personarum acceptor sit, sed omnibus paratus, utque possit dicere cum Christo Domino: Inventus sum à non quærentibus me, palàm apparui iis qui me non interrogabant. Ultrò se maximè pauperibus & crebrò offerat.

Tertia. Videre in pœnitentis imponendis, ut utiles & faciles imponantur. Quales sunt vari modi orandi, ut habes c. 9. l. i. eleemosynæ, cilicia, jejunia, silentium, solitudo, lectio libri pii, examen conscientie aliquando faciendum, Sacri auditio, eleemosyna certa quoties in aliquod vitium pœnitens labetur, quâ alicui fido (non expedit Sacerdoti) consignet; & supra omnia crebra confessio, & cõmunio. Observa autem cum disciplinis aut ciliciis aliquid advertitur puritati Angelicæ contrarium, iis abstinendum. Manifestas demonis præstigias novisse potest, qui aliquâ experienciâ valet. Pro orationibus autem

observa,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CAPUT IX.

De Satisfactione tertiâ parte Pœnitentiæ.

Exod. 12.

Tob. 12.

Tria mundi
mala quo-
modo curen-
tur.

ITINERE trium dierum Israëlitæ ad montem Dei Oreb profecti sunt; ut sacrificarēt Domino Deo nostro. Tres illi dies spirituali intellectu de Contritione, Confessione, & Satisfactione commodè, ut suprâ dixi, accipiuntur. Cùm autem de superioribus dictum sit, superest ut de satisfactione agamus, quæ operibus à Raphaële commendatis perficitur. Bonâ, aiebat, est Oratio cum Jejunio & Eleëmofynâ: tria siquidem satisfactionis opera tribus mundi malis remedia per opportuna constituta, sunt: Jejunio carnis concupiscentiæ; Eleëmofynâ verò concupiscentia oculorum; Oratione humili superbia vitæ persanatur. Mandârat Dominus ut holocaustum cremaretur in altari nocte totâ usque mane, & ut cineres sacerdos spoliatus vestimentis sacerdotalibus, & aliis indutus, efferret extra castra, & in loco mundissimo alio igne quàm sanctuarii usque ad favillam consumi faceret. Quid hæc figura adumbravit? nisi holocaustum tui ipsius atque omnia peccata totâ hujus vitæ nocte exurenda igne sanctuarii, id est, charitatis: quòd si quid manè supersit, te ire debere extra castra exutâ mortali veste, ibique igne purgatorii expiandum, donec infaustæ reliquæ peccatorum penitus consumantur, & reddas novissimum quadrantem. Vide igitur ut hîc divinæ justitiæ satisfacias, dum tempus acceptabile & dies salutis.

Ac primùm quidem de jejūnio, & pœnitentiâ, postea de eleëmofynâ, ac demùm de oratione, quia longior illius tractatio futura, differendum erit.

MEDITATIO.

De Ieiunio, primo opere satisfactorio.

COMPOSITIO loci est. Statuere sese coram **CHRISTO** in cruce felle potato.

Oratio præparatoria, ut supra.

PUNCTVM I. CHRISTVS. Considera te positum in hâc valle verè lacrymarum cum parente primo, ut in sudore vultus tui vesceris pane tuo, & cælestem hæreditatem obtinere contenderes, atque ascenderes in montem Domini tui: Nullum verò majus esse impedimentum quàm corpus hoc tuum quod corrumpitur, & aggravat animam; ac proinde illud frano temperantiæ & disciplinæ esse refrænandum; ne è præcipiti dejiciat sessorem suum.

*Corpus ag-
gravat ani-
mam.*

Sap. 9.

HOMO. Eheu! Quàm fœdè per illud & gulæ concupiscentiam prostratus fuit protoplastus Adam in ipso paradyso deliciarum! Illa, illa nos in miseriarum adduxit pelagus, in quo fluctuamus, è quo enavigare, & eluctari vix possumus.

*Gul'a Adæ
nos perdidit.*

CHRISTVS. Vide & obstupescere quid sapientissimum Adamum eò adegerit. Scilicet brevissima à serpente diro hoste propinata, & è pomo uno hausta voluptas. Vide quomodo extrema gaudii luctus occupet?

HOMO. O infelix pomum, in quo omnia mundi mala, & æterna continebantur! Edisti ô Adam, & ecce quàm graviter obstupescunt adhuc dentes filiorum tuorum. *Domine IESV, &c.* ut infra pag 100.

CHRISTVS. Attende verò quemadmodum Eva tua, id est caro, & hostis tuus te sollicitet ad imitationem infelicis parentis, quàm vilia ea quæ appetit, quæque gula proponit: quanto labore & periculo appetantur dum non habentur; & tamen habita quàm brevi omnia fastidio sint. Nónne vides quòd plurimos gula depauperet, & ad indigna compellat?

*Eva caro
nostra est.*

HOMO. Quot JESU bone! ut audio, Religiosos, qui aliàs essent futuri columnæ cæli, in terrâ figit, neque crescere sinit in paradiso cælestis voluptatis, id est Religione, quia in eâ superare se nolunt! Imò non caret certè mysterio Adamum in statu perfectionis positum unâ gulâ deturbatum.

PUNCTVM II. CHRISTVS. Considera gulæ incommoda. Primò enim impedit omnem in spiritu profectum, corpusque spiritui rebelle facit: nam, ut apud mundanos cupiditas seu philargyria est radix omnium malorum: sic apud spirituales, ac Monachos gulæ concupiscentia. Impossibile enim est saturum ventrem pugnæ interioris hominis experiri. Ex uno etenim gulæ vitio innumera vitiorum agmina producuntur, ut Gregorius meus testatur. *Hæcine vera*, ut suprâ pag. 7.

HOMO. Basilius verò tuus ait: vitiis aliis omnibus obnoxios se vidisse resipuisse: qui huic sese subdidisset, aut secretò, aut alieno tempore aut loco edendo, tandem excidisse à Religione: vel si manserint, mancipia diaboli, curiosos, querulos, commodi amantes, obstinatos factos. Neque tantùm spiritui & pietati officere videtur, sed omnes omninò functiones animi præstantiores impedit, & ingenii aciem cæterasque animi potentias hebescere facit. Accedit quod corpus morbis repleat, vitam curtet, multisque afficiat incommodis. Atque ita homo ob voluptatem, quæ, ut Innocentius, spatio loci vix est quatuor digitorum; spatio temporis vix totidem momentorum, vitam hanc tristem, & miseram reddit, & in æternæ se vitæ discrimen adducit, ut caro tantillo oblectetur. Meritò proinde exclamat tuus Bernardus: ô crudelitas! corpori servitur, ut anima juguletur: atque adeò ut corpori tribuatur momentanea voluptas, æterna homo subit supplicia: aut saltem sese eorum periculo exponit.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. CHRISTVS. Considera è contra commoda

*Climachus
gradus 26.
Cassian l. 4.
cap. 3.*

*Greg in 1.
Reg. c. 2.*

*Basil. de ab.
dicat.
Gulosus raro
resipiscit.*

*Voluptas
gula brevis.*

*Innoc l 2.
de cōtemptu
mundi c. 17.*

*Bernard in
Apol.
Gulosus sibi
crudelis.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

niò, & mortificationibus corpus domuisse Moyses jejunio legem, & tecum familiaritatem, uti etiam Elias impetravit: Ninivitæ verò iratum placârunt. Quàm jejunio illustris fuerit Joannes, quo non sur exit major, omnes novimus: & Anna illa Prophetissa. Apostolus Paulus certè de se ait: Castigo corpus meum, & in servitute redigo, ne fortè cùm aliis prædicavero, ipse reprobus efficiar: qui enim CHRISTI sunt, carnem suã crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis suis.

i. Cor. 9.

Gal. 5.

*Exemplum
Christi.
Ioan. 19.*

CHRISTVS. Tu vide coram me an ex iis sis, an oblectamenta carnis quæras, iis inhies, an Spiritus ac salutis tuæ auxilia, ut carni blandiaris, contempnas. Attende ad me exemplar perfectionis, esurientem, sitientem, noctibus orantem, & in laboribus plurimis à juventute meâ, postremò aceto & felle in cruce potatum. Extremum illum actum esse volui, ut temperantiam te edocerem.

HOMO. Ita luebas benignissime JESV, peccatum gulæ quo primus parens noster, & nos filii ejus in tantas ærumnas devenimus?

Exercitium pro pœnitentiâ, & jejunii virtute impetrandâ.

*Aug. l. 10.
Conf. c. 31.*

DOMINE JESV Christe, doce me, quaeso per viscera misericordie tue, ut, quemadmodum medicamenta, sic alimenta, sumpturus accedam. Tu sis mea delectatio, tu mea gloriatio; JESV mundi salvatio. cibus meus sit facere voluntatem tuam: absit ut ego, qui tuus esse volo, carnem non crucifigam, sed ei serviam; ventris sim mancipium, sanguine tuo libertate donatus: da mihi, quaeso, in te delectari, Nonne tu enim panis ille omne delectamentum in se verè habens? Credo; & panis vite. huc spero; panis Angelorum factus mihi viaticum, & medicina, & solatium? Hunc toto corde amo & requiro. Da jam mihi delectari in te, & vanitatem odisse, ut amem te: da quod jubes, & jube quod vis. iste, aiebat Augustinus servus tuus, accepisse se fatetur.

*Aug. l. 10.
Conf. c. 29.
& 31.*

audi

audivi alium rogantem ut accipiat: aufer à me. quis enim JESU bone; vincet eam quâ superati sunt fortissimi athletæ; nisi per te, qui es unica salus & fortitudo mea?

De profundis clamavi ad te Domine, Domine, exaudi vocem psal 119.
meam: veni enim in altitudinem maris, & tempestas deimerfit me. Quis verò me liberabit, Deus meus, nisi tu qui conturbas profundum maris, & sonum fluctuum ejus mitigas? ah! quis mihi tribuat lavare cum Propheta tuo per singulas noctes lectum meum, & lacrymis meis stratum meum rigare, ut eluere possim peccata mea, & irriguo duplici sterilem animam meam fecundare, ut possit eternam luctum, eterna scilicet redimere lacrymas? Si enim gehennæ pœnas in hoc parvo vitæ spatio compensavero, scio quòd tuâ gratiâ eas evadam: neque enim punis bis in idipsum, sed misericordia tua super omnia opera tua, verumtamen vis, ut fructus agamus dignos pœnitentiæ bone JESU; & in te ipso exempla nobis dare dignatus es. atque aded si quis, ut Apostolus tuus ait, tuus est, carnem suam crucifigit cum concupiscentiis suis, non tractat molliter, ut velut servum sentiat contumacem. Si ergo tuus esse nequeo, bone JESU, nisi carnem crucifigam; non mihi & illi perniciosè blandiar, sed vestigia tua, & sanctorum tuorum ita sequar. Non est servus major domino suo; si te oportuit pati, & ita intrare in gloriam tuam, quid me facere convenit?

Egone deinceps audebo delicatus miles molli strato uti, & in- Galat. 5.
dui splendide, & epulari? Quomodo potero carni, & curiositati vix quicquam negare, imò ei curare sedulo, unde anima crucietur, spiritus extinguatur, devotio in tepescat, profectus retardetur, proximus offendatur; ac nihilominus petere regnum tuum qui non habuisti ubi caput reclinares; qui & fame cruciatus fuisti, & felle potatus? Verè si regnum tuum vim patitur, & violenti rapiunt illud, quomodo delicatus in illud penetrabo? si mortificanda membra nostra, quæ sunt super terram, quomodo queram incentiva vitiorum, & hosti præbebo manus & auxilia? si beati qui lugent, eheu! quomodo felices erant quibus nihil placet nisi jocus, cibus & ludus? Cupio gratiâ tuâ benignissime JESU, pœnitentias tum Sanctis omnibus amare: aut enim ipse homo in se Greg. 1.9.
Mor. c. 17.
pœnitens punit peccatum suum (ut tuas Gregorius) aut hoc tu

Deus meus cum homine vindicans punit. Statuo facere fructus dignos pœnitentiæ, ut gaudium tibi sit tandem, Deus meus, & Angelus tuus super me peccatore pœnitentiæ agente, qui toties contristavi Spiritum sanctum tuum, & malum coram te feci. Difficile scio est dignos facere, cum dicat Ambrosius servus servorum: Facilius inveni qui innocentiam servaverint, quam qui congruè pœnitentiæ egerint. Sed, pater mi, omnia tibi possible & facilia sunt, & mihi crunt gratiâ tuâ, quam humillimè rogo, ut mihi concedere digneris, Amen.

Ambr. l. de
vn. pœnit.
cap. 10.

Praxis ad ieiunium servandum.

Gule signa.

PRIMA est, attendere quemadmodum quis corpus suum foveat, an nutriat illud, ut scivum delicatè, sentiatq; eundem contumacem. Id verò futurum est, si gulæ quis serviât, si vetita edat, si noxia, si multa, si intempestivè, si delicatè, ardentè corpus nutriatur.

Abnegationis signa.

Secunda, abnegationis signa percipere an ea in te sint: Primum est, timor, ne quis iapiatur extra metas necessitatis. Secundum; diligens custodia sui ante cibos, & inter edendum, ne præcurrat voluptas necessitatem, & illa huic præferatur. Tertium, si molestum necessitati parere. Quartum, necessaria admittere condimenta, exquisita re; cere.

Mensuram statuere.

Tertia, optima praxis erit statuere sibi mensuram aliquam cibi & potus moderatam. si enim ab animalibus etiam id fieri consuevit, multò magis homini convenit, ut ratione potius quàm sensu ducatur. Si quis verò nos trahat sensus voluptatis, cogitandum nos homines esse, Christianos esse, ac liberos, non voluptatis, nõ carnis mancipia, sed Christi Jesu servos & filios, ad majora natos ac vocatos: imò fingere nos jam eâ fructos fuisse, quòd si enim nobis id persuaserimus, perinde certè erit, ut Bonaventura eleganter ostendit, ac si verè fructi fuissimus.

Bonav. de
perfect.

Quarta erit, condimenta alieno relinquere arbitrio, de nullo queri, imò etiam quæ maximè appetit gula alteri, potissimum pauperi, laici. Quòd quàm Deo ac Domino nostro gratum sit sacrificium, ipse aliquando miraculis declaravit.

Tempus ordinare.

Quinta, horam statam servare, neque etiam extra tempus facile quidpiam sumere.

Sexta, non protrahere mensas ad horas; neque exquisitas parate, turpe certè est sacrificium ab iis quorum Deus venter est, ut Apostolus loquitur, diutius illi fieri quàm summo Deo: ibi longitudinem laudari, hîc etiam breviter magno esse fastidio.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I A C V L A T O R I Æ.

- Galat. 5. **Q**ui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis suis.
- Lucæ. 13. Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis.
- Joel 2. Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejuniis, fletu, planctu.
- Coloss. 3. Mortificate membra vestra quæ sunt super terram.
- Psal. 43. Propter te mortificamur totâ die. facti sumus sicut oves occisionis.
- Abdise 15. Sicut fecisti, sic fiet tibi, retributionem tuam converteret in caput tuum.
- Habac. 3. Ingre diatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat, ut requiescam in die tribulationis.
1. Cor. 9. Castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne fortè, cum aliis predicaverò, ipse reprobus efficiar.
- Galat. 2. Christo confixus sum cruci, vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus.
- Philip. 3. Configuratus sum morti Christi, si quo modo occurram ad resurrectionem qua est ex mortuis.
- Galat. ult. De cetero nemo mihi molestus sit, ego enim stigmata Domini nostri Iesu Christi in corpore meo porto.

C A P V T X.

Meditatio de Eleemosynâ secundo opere satisfactorio.

PVNCTVM I. Homo. Oculi tui, Domine, in pauperem respiciunt, & palpebræ tuæ interrogant filios hominum, si ergo tu in pauperes respicis & in iis me, uti confido, & intima cordis mei, quis despiceret eum poterit, & cum tu desiderium ejus exaudias, quis illum repellere?

CHRISTVS. Vides universum hoc, & omnia quæ in eo continentur? ecce quàm liberalis in te fuerim Deus tuus, quàm munificus in te hominem ingratum, & quidem ultrò ac spontè absque merito tuo: Attende obsecro, quomodo me imiteris. Nónne enim dixi: Estote misericordes sicut Pater vester misericors est? & iterum: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur

quentur? vis ergo tu misericordiam à me, impende alteri, & mitte panem tuum super transeuntes aquas, quia post tempora multa invenies illum *Hæcine credo, ut sup. pag. 7.*

HOMO. Quid pro his omnibus, magne Deus, quid ex his, inquam, tibi non reddi (omnia enim in manu tuâ sunt) sed quid præsentari tibi solum cupis? nihil enim magis indignum, quàm quippiam tibi Regi regum, & Domino dominantium negare. Nulla major ignorantia, quàm te in pauperibus non agnoscere, & cum stulto illo Nabal dicere, Tollam panes meos & aquas meas & carnes pecorum quæ occidi messoribus meis, & dabo viris quos nescio unde sint? Quis enim sis, & unde sis qui per pauperem rogas scimus. Quid enim aliud est facere eleëmofynam quàm tibi id quod tuum est, & in manu tuâ, tibi inquam petenti per pauperem à te missum non tam dare quàm reddere & servare, non perdere sed lucrari? Et hæc credimus, & illiberales erga te esse possumus?

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

DEVS. Attende me peiinde facere ac si puero parens plurima daret, deinde ut videret gratitudinem, & indolem exiguum quid peteret. Ita enim à divite peto per pauperem, pro aureis à me datis, æreos; pro sericis scruta, pro deliciis vilia peto esculenta.

HOMO. Petis, & negantur cheu! tibi sæpè lacrymosâ postulanti voce pauperum, bone Jesu, quæ etiam si penetraret in cælum, aures tuas, Domine Deus exercituum, emollire sæpè nequit dura pectora mortaliū.

CHRISTVS. Considera si parens plurima bona sua ut filio suo nuptias illustres conciliaret, dedisset; atque is deinde filii causâ pauper ab eo stipem; frustumque panis peteret, nōne durissimum & crudelissimum esset hæc negari?

HOMO. Ita certè fieri video dum famelico pauperi,

Deo non datur, sed redditur vel offertur.

2. Reg. 15.

Deo datur quod pauperi.

Preciosa dat Deus, vilia repetit.

Simile.

Ambros.

& ejulanti panis negatur. quem si tu dives egentem non pavisti, occidisti, ut Ambrosius loquitur.

Clementissime Deus, ut infr. pag. 111.

*Vide quid
det Deo,
quid vepe-
tat.*

PUNCTVM II. CHRISTVS. Quid verò est, & quàm vile quod à vobis divitibus mihi cujus est terra & plenitudo ejus eleëmofynæ nomine & quidẽ meo datur? Terræ frustulum, vilis lacerna, is ferè cibus quem tuus venter satur fastidit. Et tamen hæc in pauperibus meis gratanti animo accipio, pro iis gratum me exhibeo, imò centuplum promitto. Et non erubescis hæc mihi negare petenti, imò cum lacrymis & clamore valido postulanti? *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

August.

HOMO. Admiror infinitam bonitatem tuam, quam certè vincere non potest malitia & avaritia nostra. Et audio Augustinum tuum monentem me quasi ex te. Reminiscere non solùm quid des, sed & quid accipias. Panis quem das, terra est de terrâ in terram, ut fulciatur terra. Poterit itaque pauper dicere: vide ne plus tibi præstem accipiendo, quàm tu dando. Si enim non esset qui à te acciperet, non erogares terram & emeris cælum. Contemne me, si nihil petit ab eò qui fecit me & te.

DEVS. Appende hæc in trutinâ rationis coram me; & vide an eleëmofyna parva magnis fructibus & commodis corporis & animæ non longè sit inferior, imò infinitis ferè partibus, & tu illam ut hæc consequaris, malè collocaram putabis.

*Eleëmofyna
servat nobis
qua peritura
erant.*

HOMO. Imò gratiâ tuâ & luce tua vidéo si eleëmofyna à nobis præstetur, perinde esse ac si in incendio, diluvio, in direptionis summo periculo aliena nostræ fidei essent commissa, & omnia nobis præstanda foret pericula: Tu verò Domine velut integerrimis amicis te offerres, ut hæc nobis eripienda servares nobis, & aucta centuplo crederes in æternum. *Hæcine credimus? Hæcine credimus? quæ tamen certiora sunt quàm me vivere, qui hæc lego; quæ insania pòllè tibi tradere quod*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

2. Cor. 9.
*Crudelis sibi
 est, qui par-
 cus in elee-
 mosynâ.*

Galat. 6.

Prov 19.

Prov. 28.

Prov. 3.

Prov. 11.

3. Reg. 17.
*Mendici su-
 mus, & mē-
 dicos aud:re
 noluerunt.*

Prov. 25.

August.

Luc. 16.

ut Apostolus tuus, seminat, parcè & metet. Justo enim iudicio fit, ut hic etiam tales experiantur paupertatem, qui eam in membris tuis levare noluerunt. Quot enim potentes ære alieno & ludo & fastu patrimonia absumserunt, de quibus pauperi arro sam stipem largiri vidèbatur illis esse onus gravius quàm ferre possent? non irideris Deus meus, non irideris. Contrà verò veritas hujus sententiæ manifesta omnium sæculorum experienciâ, quòd fœneretur Domino, qui miseretur pauperis & vicissitudinem suam reddet ei: qui enim dat pauperi non indigebit; qui despicit deprecantem sustinebit penuriam. Hæcine credo, & tanquam si crederem operor? Ergone fallere potes, qui centuplum promisti? qui que dixisti: Honora Dominum de tuâ substantiâ, & de primitiis frugum da pauperibus, & implèbuntur horrea tua ubertate, & torcularia tua abundabunt vino? Verissimum est illud: Alii dividunt propria & ditiores fiunt; alii rapiunt non sua, & semper in egestate sunt. Ita patuit in viduâ paupere quæ Eliam pavit, & dives facta fuit in communi egestate. Et verò nõne scimus nos quoque mendicos esse ad portam tuam, ô Rex regum, & Domine dominantium, te verò pauperem submittere, qui nomine tuo à nobis petat? Quid ergo justius quàm ut qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamet, & non exaudiatur? An ignoramus illud decretum tuum: Date & dabitur vobis: & rursus: Beatius est dare, quàm accipere? quis hæc credit Deus meus, & ea quæ dat, servare se, & cum fœnore recepturum? sic me docuit tuus August. dicens: Quid sunt pauperes quibus damus, nisi delatores nostri? Delatori enim das; in cælum portat: quod das an excidit tibi? & securiùs certè deferuntur divitiæ per manus plurium quàm unius.

CHRISTVS. Mirum non percelli hominès supplicio Epulonis divitis & auari, qui micas negavit Lazaro, qui jam recumbit mecum in cælo: vel Mauritiî Imperatoris,

ratoris, qui militum vitam nec vili quidem nummo redimere voluit, quos ego sanguinis mei precio emeram.

HOMO. Recordor sententiæ illius tuæ, ô sapientia æterna: Date eleëmofynam, & omnia munda sunt vobis. Quæ ergo bona ab eâ non speranda, cum & à peccatis liberet, & pro iis satisfaciat? Ideo quæ aiebat Daniel Nabuchodonosori. Consilium meum tibi placeat: peccata tua eleëmofynis redime. Quoniam eleëmofyna à morte liberat: ipsa est quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam, & vitam æternam. Illa, scio, fidem impetravit Cornelio: illa denique gratiam conservat. Eleëmofyna enim viri quasi sacculus cum ipso, & gratiam hominis quasi pupillam conservabit: super scutum potentis, & super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit.

Dan. 4

Tob. 12.

Act. 10.

Eccl. 17.

CHRISTVS. Attende igitur eleëmofynæ præstantiam, cujus artem scire, teste seruo meo Chrysofostomo, amplius est quàm esse regem, quàm mortuû suscitare.

Eleemosyna
regno uti-
lior.

HOMO. Per hæc enim, tu Deus, de nobis, per illam nos de te Deo meo benè meremur. Eheu! quid in die iudicii respondebit, quia hæc jam surdis auribus audit? & quàm jucunda erit electis vox tua illa dulcis: Venite benedicti Patris mei, possidete regnum. Esurivi enim, & dedistis mihi manducare in minimis meis, in eis me potastis & vestivistis. Quàm verò triste erit: Ite à me maledicti in ignem æternum? & Cur? Quia esurivi & non dedistis mihi manducare, hospes eram, & non suscepistis me.

Chryf. hom.
33. ad pop.
Antioch.

Matth. 25.

CHRISTVS Quid tunc fecisse optares tu qui hæc legis? utram audire vocem? Expende jam quid præstet: habere in hâc vitâ unde tu, filijque tui & cognati luxurientur, & non præbere unde ego egenus reficiar, an fœnerari mihi & centuplum, atque æternam vitam possidere. *Hæcine vera*, &c. sup. pag. 7.

HOMO. Certè si hæc crederent homines, nescio quis

*Hieron. ad
Nepot.
Elemosyna
liberat à
malâ morte.*

*Orat. ad
divites.*

*Basil. hom.
in illud: De-
struam.*

*Lucâ 6.
Prov. 28.
Infidelitas
mortalium.*

*2. Cor. 8.
1. Tim. 6.*

quis pauper dives non esset, & quis dives pauperem non se faceret. Si, inquam, crederent æternam retributionem, peccatorum veniam elemosynæ tribui, & mortem bonam & æternam vitam. Non memini, aiebat ille, me legisse malâ morte mortuum, qui libenter opéra charitatis exercuit. Habet enim multos intercessores, & impossibile est multorum preces non exaudiri, Et tu beatos dixisti misericordes, quoniam misericordiam consequentur, & è monte Olivarum in cælum ascendisti, quòd in illud nulla via commodior misericordiâ. Illa enim nobis aperit cælum, illa tribuit regnum. Quàm ergo infelix, qui illam negligit! dicit mihi Basiliius tuus: non misertus es? non invenies misericordiam; non aperuisti domum? repudiaberis à regno; non dedisti panem? non accipies vitam æternam. Utinam destruat omnis dives horrea sua, & sua esse faciat pauperum domos, ut tua illius sint tabernacula! esurientis verè est panis, quem dives detinet: nudi est pallium quod in vestiario conservat: discalceati est calceus, qui apud eum computrescit. Qui habuerit substantiam mundi hujus, & viderit fratrem suum necesse habere, & clauerit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in illo? ita discipulus tuus. Ut non diligamus verbo, neque linguâ, sed opère & veritate.

DEVS. Nónne dixi: Date, & dabitur vobis? an fallere possum, aut mentiri? nónne dixi: Qui dat pauperi non indigebit? verane hæc sunt? Iterum dico: Appende in staterâ commoda elemosynæ, nec me patieris egenum, ut tu dives sis; nec mihi detrahes quo te vestias, nec tu comedes, & me sines esurire. Er si pauperem te esse oporteret, magnane res te fieri propter me pauperem, qui propter vos egenus factus sum, cum essem dives? dixi per Apostolũ: Nihil intulimus in hunc mundum, verum nec auferre quid possumus; habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Isaia 50.

Iob 4.

Matth. 5.

Ibid.

Psal. 115.

Matth. 5.

in aeterna tabernacula. Non enim bona comitantur, sed misericordia sola, neque hinc quicquam auferemus qui nihil intulimus, nisi id quod manu pauperum premiserimus. Et si hic fregero esurienti panem dixisti: Tunc invocabis, & Dominus exaudiet: clamabis & dicet: Ecce adsum. O quanta fiducia coram te Deo meo est eleemosyna omnibus facientibus eam! Mensura utique bona, & conferta quam nobis optamus.

Scio, scio solos misericordes misericordiam consecuturos. Ecce verè Domine quid est, quod quisquam respondere poterit, quem arguit conscientia iniquitatis, avaritiae, & infidelitatis in dispensatione bonorum tuorum? Nōne enim certò novi tua esse omnia, caelum & terram, & omnia, quae in eis continentur; me verò dispensatorem, cui ratio sit reddenda severissima, nisi reddidero tua tibi: si autem reddidero, mea futura, quae tua sunt idē, in aeternum? Cur ergo quae tua sunt non reddam tibi? Quid peccasti in me, liberalissime Deus meus, quod omni homini infideli & mendaci (Omnis enim homo mendax) credo, & non tibi, qui veritas es? an tanto mei tuiq; odio feror, ut potius nolim esse beatus & felix, quàm reddere tibi, quod tuum est? nolim centuplum habere potius, quàm tibi, quod tuum est, unum largiri, & simul tamen hoc ipsū mihi retinere? Eheu! quae cecitas! nolo in manus pauperis, id est, gazophylacium tuum conferre, ut servetur aeternum mihi; & malo infelix homo rapere tibi (quod tamen non valeo) & perire mihi; quàm tuo consilio omnia servare, & servari. Onerant me opes meae, & va dirum pronuntiāt; sed & mihi fures insidiantur, nolo tamē comiti dare, & lerari; furi opto tradere, & rapi. O misericordia, quae de spinis divitiarum colligis uvas, de malis aliorum bona, de paupertate opes, infirmitatibus vires, ignominiā gloriā sempiternam. O charitas infinita, Deus meus, da mihi cor latum sicut arena maris, ut tui imitator libens omnibus, maximè aduersarijs, tribuam, & honorem te, Domine, miserendo pauperis. Quot enim maledicētes tibi, & idololatrias alis, pascis, & deliciis affluere facis, & solem tuum oriri super bonos, & malos! nolo itaq; deinceps videre, quis sit qui accipiat, sed pro quo ipse capiatur, & cui ego tribuam; nolo parcē seminare, & parcē metere: sed seminare in benedictione, ut tandem

audiam

audiam in illo die dulcissima verba, Venite benedicti Patris mei, Matth. 25.
 & possidete regnum, quod spero, & humillimè rogo per viscera Lucae 1.
 misericordiae tuae.

Imò verò hodie spero adveniet mihi regnum tuum, & tu Rex regum, & Dominus dominantium. Si autè ego postulo abs te, ut des mihi regnum, carnem, & sanguinem tuum, ego ne terra frustū rubra aut alba tibi negare potero? Quā fronte ad convivium tuum properabo, qui te à meo convivio excludo? Quomodo panē supersubstantialem à te petam, si quotidianum tibi negavero? cum ergo te mihi largiri velis, ego gratiā tuā me tibi toto corde offero, totā animā meā. Suscipe quæso hoc cor meum, & fac ibi convivium pinguium, & medullatorum. Suscipe quicquid de manu tuā accepi. Reddo, reddo libens, & me totum tibi, à quo exemptus sum precio tanto, & mirabiliter factus, sed longè mirabilius refectus. Sicut autem tu me non despicias, quin pauperem & claudum etiam ad cenam tuam admittis, ego pariter nullum pauperem repellam, id est te Deum meum. Tu enim Deus meus à me petis, tu qui dives es in omnes qui invocant te. Nullum fastidium quando tu non dedignaris venire in cor meum immundum. Munda obsecro illud, & spiritum rectum innova in visceribus meis, ut te imiter liberalissimum Deum meum, & diligam in latitudine cordis, & serviam tibi omnibus diebus vite meae, Amen.

Applicatio
ad Com-
munionē.

Praxis in Eleemosynis erogandis.

PRIMÒ, inspice rationes, & bona tua, & vide quid in æternā patriā, quid hinc possideas. O quàm sæpè flamma, vis, casus aufert bona; quæ si tribuisses pauperi, æterna tibi fuissent, thesaurumque habuisses in cælo; & argue infidelitatem tuam, invadere domum hostis potest, cælum non potest.

Vide quid in
cælo possi-
deas.

Secundò, partire bona tua, & pauperibus certam de omnibus portionem assigna; eamque humiliter tribue petenti; & nulli eleemosynam nega quoad potes. si pauper, si Religiosus es, argentumque & aurum non est tibi, pète à Domino ut pauperi tribuat: si potes, verbis solare, & benigniore vultu, qui que commiserationem spiret, non indignationem.

Assigna
pauperibus
partem bonorum.

Tertiò, non tantum petenti largire, sed ultrò eos quære, qui tuas opes in cæleste patriam velut bajuli portent.

Ultrò quære
pauperes.

Quartò, filios, & tibi commissos assuesce eleemosynis, sic de

A pueris

*eleëmofy-
nam dilige.*

pietiffimâ Reginâ Hispaniarum Margaretâ memoriæ proditur, ita suos, quos pepererat ad Christiani orbis solatium & præfidium liberos, instruere folitam, ut illi à teneris unguiculis fuâ etiam manu tribuerent eleëmofynam.

Luca 14.

*Convivium
pauperibus
tribue.*

Convivium inftitue illis quandoque, & miniftra. quod folenne eft etiam Regibus, & aliquibus familiis in bacchanalibus; ubi illud Euâgelicum fervatur: Cùm facis convivium, noli vocare amicos: fed voca pauperes, debiles, claudos, cæcos; & beatus eris, quia non habent retribuere tibi.

Luca 14.

*Primitias
omnium
Deo dica.*

*Hom. 43 in
1. ad Corint.*

*Chriftus fit
heres tuus,*

ut tu illius.

*Deus affec-
uator eft.*

Sextò, optima eft praxis de omni lucro diei, nec non artis, industriæ, & contractus Deo primitias dedicare: imò in mercaturâ Chriftum focium habere, ejuſque negotium gerere, & lucrum pauperibus elargiri. luadet D. Chryfoftomus arcam habere, atque in eâ eleëmofynam ante orationem feponere.

Septimò, inter hæredes etiam Chriftum ſcribere; & perpetuò aliquem pauperem Chrifti nomine perfectè alere, bona eft praxis; & uſitata, etſi à paucis.

Octavò, id quod affecutori dares, Deo aut pauperibus tribuere. Sic nobilis mercator Hiſpali feliciffimè negotiatus eft: contra verò cùm Oliffipone alius idem iacere folitus, naves propè in portu afpiceret, & à piâ ſimul confuetudine deſciſceret, mòx illæ ortâ tempeſtate, & herus omnibus fortunis everſus eft.

*Induſtria
bona.*

Nonò, curare, ut pueri petitori pro paupere eleëmofynam affueſcant dicere, Deum petere pro foribus ſtipem; nobiſque hanc phraſin facere familiarem, Deo dedi, vel potiùs reddidi ſua. Deus à me petiit, ego reſtitui. neque erubeſcas Chriſtianâ ac piam phraſim uſurpare, cùm paſſim leges mundi atq; axiomata. loquendi ac ſcribendi formulas civilitatiſque tam accuratè videas obſervari.

Alterâ.

Decimò, ut autem eleëmofyna duplex ſit, poſſunt perſæpè (quod non in uno loco fieri novi) illæ his, qui confeſſi, & communionem reſecti fuerint; vel in Catechiſmo rectè inſtitutiſ attribui.

Tertiâ.

Undecimò, quotidie in menſâ lancem apponere, quæ a Deo appelletur, & de ferculis ſingulis Domino JESU in membris ſuis præcidere, & conſecrare; ut in familiâ nobili fieri ſcio, in quâ etiam ſabbato omne lac armenti in honorem Dei paræ egenis diſtribuitur.

*Tria ſer-
vanda in
eleëmofynâ.*

Duodecimò, obſerva triâ circa eleëmofynam: Primum, praxeres hujus virtutis tot eſſe obvias, & plurimas, & amanti faciles, ac ſunt humanæ vitæ miſeriæ. Sunt autem eæ duplicis generis, corporis, & animi; quibus levandis opera miſericordiæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Chrysoſt. in ex corde contrito & humiliato proficiſcatur; & ſi, ut S.
Pſalm. 116. Chryſoſtomus, magnum aliquod donum Deo offerre
 volumus, nihil habemus laudatione majus, nihil lau-
Eccli. ult. datione difficilius: neque enim, ſolùm animus, ſed &
 corpus patitur, teſtante Spiritu ſancto, frequentem
 meditationem, carnis eſſe afflictionem. Omitto, quod
Pſal. 37. eleëmofynas aliqui præſtare nequeant, aut jejunia to-
 lerare. Imitare ergo Davidem, qui afflictus & humilia-
 tus rugiebat à gemitu cordis ſui, & lacrymoſâ oratio-
 ne Dominum placavit. Sanè D. Auguſtinus pœniten-
 tiales Pſalmos, cùm morituro ſibi ad lectũ affigi man-
 daſſet, ſe dignam pronunciauit ſententiam; neminem
 Chriſtianum abſque pœnitiã mori oportere. Ora-
 tionem igitur inſtare convertentem ſe ad Dominum
 oportet: ſæpiſſimè enim ignis concupiſcentiæ, inunda-
 tio cogitationum, hoſtium oppugnatio clamare com-
 pellit, & levare corda noſtra cùm manibus ad illum.

Varij autem ſunt orandi modi. Primus, ſi perfectio-
 nem ſpectes, eſt contemplatio. Secundus, meditatio, de
 illà in libro tertio, ubi perfectorum exercitia; de medi-
 tatione verò, ſecundo, cùm proficientium maximè ſit,
 commodiùs tractatur. Præter hos, alios hîc enumerabi-
 mus. Nam Primò, poteſt quis alienis verbis orare, ut
 cùm Pſalmos recitamus, aut alias vocales orationes:
 gratumque hoc Domino ſacrificium eſt, animæ ſcilicet
 & corporis, & vitulorum labiorum noſtrorum.

Secundò, proprijs ex affectu interiore naſcentibus
 verbis, divinam maiestatem alloqui: qui modus ex abũ-
 dantiã affectus provenit quando enim ſicut adipe &
 pinguedine repletur anima noſtra, tunc labijs exulta-
 tionis Deum laudat os noſtrum; & cùm lætatum eſt
 cor noſtrum, tunc exultat lingua noſtra. ex abundantia
 enim cordis os loquitur, & facundos efficit amor atque
 diſertos.

Tertius modus mixtus eſt, cùm alienis verbis quaſi
 penniſanima elevatur à terrâ, & poſtea per ſe fertur,
 ſuiſque

1. Alieno-
 rum verbo
 rum uſurpa-
 tio.

Oſea 14.

2. Proprio-
 rum verba-
 rum ex affe-
 ctu eructa-
 tio.

3. Alienis
 verbis ſuorum
 intelſutio

suisque se librat. quod fit, quando quis attentè legit & sensim aliquas vocales orationes, & ex affectu sub oriente ipse pergat sibi formare orationem, ac subinde redit ad aliam.

Quartò, quando vocali oratione non aliam addimus, sed tantummodò affectibus & suspiriis ferventioribus in Deum eam interfecamus, idque aut crebrò, vel post singula verba; aut certè complura attentè expensa: ita ut quævis ferè corporis respiratio sit ad Deum mentis elevatio & aspiratio.

4. *Suspiriorum
in oratione
interfectio.*

Quintus modus est, & compendium totius perfectionis, jaculatoriis velut sagittis cælum petere, & se Deo coniungere. Qui enim adhæret Deo, unus spiritus est cum eo. Illis certè cor amantissimi Redemptoris nostri suavissimè vulneratur. Vulnerasti, ait, sponsa, cor meum in uno crine colli tui, in uno oculorum tuorum. Vel semel enim oculos in cælum attollere cum ardentè affectu, efficax oratio est, & tenerrimè afficit Patrem misericordiarum. affectus enim fons sit oportet eiusmodi orationum; quales sunt dolor de peccatis, compati Christo, desiderium cælestis patriæ, tædium hujus vitæ mortalis, tristitia in adversis, gratitudo magna ob innumera Dei beneficia, admiratio operum ejus, fiducia in Deum, zelus honoris ejus; sed in primis charitas in Deum accensa, quâ anima perpetuis ignitisque desideriis desiderat, ut cervus ad fontes aquarum, haurire aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Affectuum autem hujusmodi ignis maximè in meditatione exardescit, ut loquitur Propheta David: qui proinde toto die jaculatoriis fovendus est, repræsentatâ etiâ sibi personâ Christi, uti in meditatione fuit considerata, velut in communionem, aut alio exercitio, quo affectus singulariter excitatus fuit. si enim sic omnia ad illam referantur, aut Christo offerantur, affectus excitatus magis fovetur & roboratur, cum in omni opere renovatur. Perutile tamen est etiam absque affectu illo certas, ex Psal-

5. *Brevium
orationum
in cælum
sagittula.*

Cant. 4.

mispotissimùm & sacris literis, habere paratas, & usurpare, ut eo pacto sæcularium conversatio, & negotia condiantur spirituali succo, & rerum quas sensibus percipimus species non se tantùm, sed Dei nostri gloriam nobis loquantur. Nihil enim utilius, aut suavius est, quàm istà arte, ut ita loquar, chymicâ, ex terrenis aurum obryzum diuinæ charitatis eruere, & unum in omnibus quærere ac invenire Deum, & ijs, quibus velut pedicis mortales illaqueantur, quasi pennis volare, in Deo requiescere, ac in æstu tentationum os nostrum aperire, & attrahere spiritum verum filiorum Dei.

6. Singulorū
verborum
meditata
expensio.

Sextò, orationis Dominicæ vel alterius orationis verba singula meditatè expendere, atque iis quamdiu sapit insistere, ac deinde ad alia pergere; colloquiis interjectis, quæ in Deum charitas variique affectus dictaverint.

7. Præceptorum, vel Regularum
consideratio.

Septimò, aut Decalogi mandata singula, aut Ecclesiæ præcepta, aut Regulas sui instituti considerare, quoniam nimirum pacto eas servet, & servare oportuerit, quomodo adversus eas deliquerit; atque excitatâ contritione, recitare *Pater*, & *Ave*, aut Psalmum aliquem, v. g. *Miserere, Te Deum*. Idem potest fieri circa peccata capitalia, potentias animæ, sensus quinque.

Triplex orationis
vocalis attentio.
1. Cor. 14.

NOTANDVM I. In oratione vocali triplicem esse attentionem. Prima ac necessaria est ad verba: ut ea debitè, distinctè, intelligentè & integrè proferantur. Secunda, quâ ad sensum animum advertimus, & oramus spiritu & mente, cibumque quasi mandimus, ac ejus saporem degustamus. Tertia est ad Deum, quem oramus, & rem illam, quam impetrare optamus. Quapropter initio orationi finis præstituendus, & quoad fieri potest divinæ præsentia, ac curia cælestis memoria excitanda.

Qua præparatio ad orationem pro-

NOTANDVM 2. in hisce modis orandi prolixioribus in principio oportere animū colligere, velut ante meditationem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

TERTIÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

Ante orationem præpara animam
tuam.

Cum A oratio sit cum Deo colloquium, sedulo ad eam te cōfer, B Deumq̄ presentem cogita, nec eam (quod hic C mundanus facit) ob ulla D mundi negotia differ. Verum omnibus postpositis oraturus E conscientiam examina, detestare F peccatum, teterrimum monstrum, cuius caput est pavonis, venter hydropici, pedes salacis hirci, cauda scorpionis. pavone superbia vite, hydropisi avaritia, concupiscentia carnis petulantis hirci pedibus, scorpionis caudâ peccati venenum, & calvariâ stipedium ejus mors denotatur. G Iejunium (sub quo omnis mortificatio continetur) & H eleemosynâ cum oratione conjunge, ductum tui I Angeli Custodis sequere; animumq̄ K silentio, L solitudine, piâq̄ lectione, ut hic Eremita, para; M spem excita, N orationemq̄, quæ gladium habet verbi Dei, cor accendit, ad vitia superanda animat, ad Dei honorem institue, ut O peccata superes, utq̄ P virtutē à Deo impetres. Hæc autem Deo adstat alata, qui animam à terrenis elevat: armata, quia vinci à malitiâ nequit; sed per crucem & ardua coronam obtinet. Hanc prostratus ante thronum Dei humiliter flagita, vel ut Q reus, aut ut pauper, aut sponsa. Hanc præparationem R Moyses præmonstravit.

Isaiæ 30.

Bona est oratio cum ieiunio,
et elemosyna. Tob: 12.

100

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*Præsentia
Dei in ora-
tione rēti-
nenda.*

*Oratio est
sacrificium.*

Psal. 140.

Psal. 50.

Psalm. 49.

arrogantiâ nondum reconciliatus mihi, & post inju-
rias gravissimas dona maxima ad me petiturus pecca-
tor accedit, cui supplicia parata non præmia? Ita
etiam te & orantes me præsentem oportet ut agno-
scant. Quid enim indignius mihi loqui, & nec præ-
sentem me agnoscere? aut veluti absenti sacrificium
offerre? Sacrificium enim oratio est, ideò dixit psal-
tes meus: Dirigatur oratio mea sicut incensum in
conspectu tuo Domine, elevatio manuum mearum
sacrificium vespertinum: sacrificium Deo spiritus
contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus
non despicias. Nunquid enim manducabo carnes
taurorum, aut sanguinem hircorum potabo? Immo-
la ergo sacrificium laudis, & redde mihi altissimo
vota tua,

Hæcine vera, ut supra pag. 7.

HOMO. O utinam offerre queam quod non de-
spicias, sed ascendat sicut incensum in conspectu
tuo! utinam ligna quantumcumque madefacta, ut
olim ab Eliâ accenderet ignis tuus, id est, amor
tuus, quem voluisti vehementer accendi! secun-
dum enim ligna silvæ sic ignis exardescit. Utinam
quod Bernardus tuus monuit, semper cogitem in-
trans ad orationem propheticum illud: Ingrediar
in locum tabernaculi admirabilis usque in domum
Dei. Omnino siquidem oportet nos orationis tem-
pore curiam intrare cælestem, illam utique curiam,
in quâ tu Rex regum stellato sedes solio, circum-
dante innumerabili & ineffabili spirituum exerci-
tu. Vnde & ipse qui viderat, quia majorem nu-
merum non invenit, millia ait millium ministra-
bant ei, & decies centena millia assistebant ei.
Quantâ ergo cum reverentiâ, quanto timore,
quantâ illuc humilitate accedere debet à palude suâ
præcedens, & repens ranuncula vilis, id est, ho-
mo mortalis? quàm tremebundus, quàm supplex,
quàm

Ecc. 28.

*Bern. serm.
de quatuor
modis oran-
di.*

*Orans stat
coram curiâ
cælesti.*

Dom. 7.

quã denique humilis & sollicitus, & toto intentus animo majestati gloriæ in præsentia Angelorum, in concilio justorum & congregatione, assistere poterit miser homuncio? sed tibi Domine qui suscitans de pulvere inopem, & erigis de stercore pauperem, miserorum non potest displicere deprecatio. suscipe igitur hanc meam & cor & animam meam, & ascendat oratio mea sicut fumus aromatum in conspectu tuo, & da mihi exhibere corpus, & animam hostiam viventem, sanctam, & tibi placentem, cadatque ignis tuus Domine & voret holocaustum, & ligna & lapides, pulverem quoque & aquam tribulationis, quæ est in circuitu meo, nisi aliud visum fuerit pro gloria nominis tui.

*Psal. 112.**Rom. 12.**3. Reg. 18.*

Potentissime Deus, &c. ut supr. pag. 130.

CHRISTVS DOMINVS.

Ante omnem autem orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. Nonne enim tentat me qui absque præparatione ad me venit aliena cogitans, & labiis me honorans cum cor ejus longè sit à me? itaque oraturus statue an me tentare velis & ad iram provocare negligentia tuã vel contemptu, an verò placare. Nonne scis quomodo sancti & electi mei etsi summã sensuum custodiã ambularent semper coram me, sollicitè se tamen paraverint ut mihi loquerentur, cum scirent ab oratione magnã ex parte pendere salutem universam? meministi Jobum pro reverentiã dicentem: Semper ego quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus ejus ferre non potui? Aspice ut Publicanus stet à longè, & nec oculos in cælum levare audeat? Aspice ut Magdalena stans retrò secus pedes lacrymis meos rigavit pedes, & capillis suis terxit?

*Eccl. 18.**Preparatio ad orationem necessaria.**Isaia 29.**Humilitas in oratione necessaria.**Iob 31.**Luc 18.**Luc 7.*

Potentissime Deus, &c. ut infrã pag. 130.

HOMO. Erubescō dum cogito quantã diligentia

Causam dicimus apud Deum.

Præsentia Dei.

Psal. 43.

tiâ, studio, quanto tempore lites apud iudicem instruat patronus, ut à crimine cliens absolvatur, aut frustum terræ acquirit aut retineat. etiam scio coram te supremo iudice, & curiâ tuâ causam me, dum orationem fundo, dicere, & de æterno agere supplicio vel præmio, & potero in eâ torpere, & in ludo ac fabulis vigilare? Accedentem ad Deum tuus aiebat Apostolus, credere oportet quia est. Ita video incredulitas nostra, & cæcitas, quâ te præsentem non agnoscimus, irreverentes nos facit coram te, coram quo tremunt universæ potestates. Humiliata est in pulvere anima nostra, & conglutinatus est in terrâ venter noster. Exurge Domine adjuva nos. Et unde obsecro fieri potest Deus meus ut obliviscamur tui, dum loquimur tibi magis nobis præsentem, quàm nos ipsi nobis?

De negotiis in oratione cogitare nocet ipsidem.

CHRISTVS. Quòd sæpè alia pluris faciatis & magis curæ habeatis, quàm mecum loqui; & haurire aquas benedictionis de fontibus meis. Hæ curæ velut spinæ animam in meditatione pungunt, & ineptum efficiunt inspirationibus meis, & auxilium, quod in rebus gerendis necessarium est, excludunt, ideoque sæpè infelicem exitum habent concio, aliâque occupatio in oratione versata & velut colloquio meo prælata.

Ecc. 38.

Vanum, vanum est vobis filii ante lucem surgere: quamdiu enim illam oratione à me sole justitiæ non tantùm non impetratis, sed etiam excluditis, nonne frustra ire tentatis, & negotia illa tractatis? imò præposterâ hâc & stultâ diligentiam eorundem successus distractione variâ retardatis? Ideò monui per Ecclesiasticum; Sapientiam scribe in tempore vacuitatis, & qui minoratur actu sapientiam percipiet. Quâ sapientiam replebitur qui tenet aratrum, & qui gloriatur in jaculo? neque potest verbum meum semen

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

corpus hoc nostrum, si non adsit anima, profectò mortuum est, ac fœtidum: sic anima, nisi seipsam incitet ad orandum, mortua est, ac misera, & graviter in conspectu tuo olens. in lege igitur tuâ meditabitur die ac nocte, & totâ die meditabor justitiam tuam.

• *Potentissime Deus, ut infra pag. 130.*

*S. Cathar.
dial. cap. 66.
August.
Psal. 118.*

CHRISTVS. Scito tamen quòd non cesset orare, qui non cessat benè agere, ut Catharinæ Senensi aliquando dixi. & verè qui rectè novit orare, rectè novit & vivere.

Sap. 8.

*Chrysost. l. 1
de orando
Deo.*

Phil. 3.

Psal. 54.

Isaia 56.

HOMO. Cùm hæc ita sint, nimirum non omnes vehementer orationi affici, & colloquio tuo. An habet amaritudinem conversatio tua, ô dulcedo ineffabilis? Qui fieri potest ut longæ fabulæ & inanes sermones tædium etiam quandoque religioso non adferant, & molesta plerisque longa sit oratio, & colloquium tuum? cùm videro, ait quispiam, non amantem orandi studium, nec hujus rei fervidâ vehementique curâ teneri, continuò mihi palàm est eum nihil egregiæ dotis in animo possidere. Rursus, ubi quem conspexero, insatiabiliter adhærentem cultui divino, idque in summis damnis numerantem si non continenter oraverit, conjecto talem omnis virtutis firmum esse meditatorem ac Dei templum. Et quoties vacamus orationi, simul & Angelis copulamur, & societatem, quam cum brutis animantibus habemus, procul effugere videmur. Angelorum enim opus est deprecatio. At verò quid suavius eâ esse potest, cùm per illam conversationem habeamus in cælis & ascendat mens nostra? ad te enim primam causam, ejusque proinde instrumentum aptissimum evadit. O quis mihi dabit pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam? Quis adducet me in montem sanctum

Num tuum, & quando latificabis me in domo orationis tuæ?

Credo tibi, ut supra pag. 7.

CHRISTVS. Ideò de luce vigila ad me, & anima tua desideret me in nocte. Equidem nihil mihi magis displicet, quàm orationem, seu meum colloquium aliis occupationibus postponi. Quid enim? ego sto ad ostium & pulso, & repulsam abs te patiar, neque admittar ad colloquium, donec fœx hominum & rerum præcesserit, ut & tum illa obstrepat mihi loquenti, & tibi? Vnde Ecclesiastes meus solummodo hoc inveni quod fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus. Et sic opponit hominem sibi ut non transeat oratio. Dic mihi, si quis instrumentum invenisset, quo omnia sibi compararet bona, velut lapidem philosophicum, quanta putas sollicitudine eum servaret?

*Irreverentia
in oratione
quomodo
comittatur?*

Eccli. 7.

Jerem. lam. 3.

HOMO. Hoc nos in oratione tepidos facere videtur, quòd in eâ fiduciam, ut oportet, non habeamus.

CHRISTVS. Nónne tamen crebrò dixi: Petite & accipietis, quærite & invenietis? & rursus: Omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis & evenient vobis? & rursus: si quis autem vestrum indiget sapientiâ, postulet in fide nihil hæsitans, non enim qui hæsitat æstimare debet, quòd aliquid accipiet à Domino? An hæc sunt vera? si vera hæc sunt, quomodo diffidere mihi potestis cùm & arrham habeatis sanguinem meum & mortem meam?

*Fiducia nec
cessaria in
oratione.
Iacobi 1.
1. Cor. 12.*

2. Cor. 3.

Nemo quidem dicere potest Dominus JESVS nisi in Spiritu sancto, neque sufficientes estis cogitare aliquid ex vobis, quasi ex vobis, sed sufficientia vestra ex me est, attamen omni horâ paratus sum, & etiam si filii mihi mediâ nocte veneris ad me, surgam, & opitularbor tibi: memento verò ejus quod monui. Tu au-

Lucæ 21.

*Solitudinem
amat ora-
tio.*

tem

Matth. 6. tem cùm oraveris intra in cubiculum tuum , & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito , & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Solitudinem itaque ama quantum potes : in eâ enim solitus sum loqui ad cor hominis.

Credo tibi ut suprâ pag. 7.

*Cass. collat.
10. cap. 5.
Isaia 30.*

HOMO. Immò illi soli, ut audio , purissimis oculis divinitatem tuam speculantur, qui de humilibus ac terrenis operibus , & cogitationibus ascendentes sedunt in excelsum solitudinis montem. In silentio enim & spe, ut ait Propheta tuus, est fortitudo nostra.

CHRISTVS DOMINVS. Neque obliviscere moniti, quod Tobiaë dedit Angelus meus : Bona, inquit, est oratio cum jejuniis & eleemosyna. Hanc igitur præsta, seu corporalem seu spiritualem; ideoque ad templi fores pauperes excubare adverte ; Et, ut Chrysostronus meus suavit, arculâ domi habe paratam, in quam oraturus eleemosynam conjicias. sic & mortificationem , quæ jejunii nomine continetur , vel reipsâ exerce vel proponere.

*Eleemosyna
comes orationis.*

HOMO. Ex his colligo omnes virtutes ad perfectam orationem ordinari : & nihil magis à te postulari. Nónne ideò tam severè horarum pensum exiges, usque eò ut mortem etiam , nisi quis præstet, commineris ? O quanta charitas tua Deus meus, dum tantopete desideras meum alloquium, ex infinitâ bonitate tuâ ! utinam sicut tu delectaris alloquio meo qui sum vermis & cinis, ita ego tuo ! utinam saltem miseria mea me anhelare faceret ad alloquium tuum , & sitire sicut sitit cervus ad fontes aquarum ! quàm dulcia inquebat ille faucibus meis eloquia tua super mel ori meo ! Certè magna illa multitudo dulcedinis tuæ, scio non gustatur nisi à perseverantibus in oratione ; si te unum ibi querant & desiderant , te omne bonum toto corde.

*Oratio suaviss cum
Deo sermo.*

Psal. 118.

Quem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Oratio pro reverentiâ in oratione habendâ.

Humilia-
tio sui.

Gratiarû
actio.

Contritio-
nis actus.

Confiden-
tiæ actus.

Luc. 15.

Applicatio
ad Com-
munionē.

Bernard.
serm. 2. de
narali.

Diffidentia
sui.

POTENTISSIME Deus, presentem te hic & ubique scio, at-
que infinita esse majestatis, coram quo tremant universa po-
testates, & jubilent omnes filij Dei: quantâ ergo me, qui sum pul-
vis & cinis, humilitate par esset apparere in conspectu tuo? & quâ
gratitudine, qui me de nihilo creasti, redemisti in sanguine filij
tui, & innumeris me beneficiis omnibus diebus vitæ meæ fuisti
dignatus? Et tamen, eheu! peccavi super numerum arena maris,
neque sum dignus, qui veniam in conspectum tuum. Verum quid
ibo à facie tuâ? veniam potius ad te Patrem misericordiarum,
& Deum totius consolationis; & dicam: Pater, jam non sum
dignus vocari filius tuus, sed fac me sicut unum de mercenariis
tuis; facti sumus ut immundus omnes nos, & quasi pannus
menstruata justitiæ nostræ, & cecidimus quasi folium universi,
& iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos. Et nunc, Do-
mine Pater noster es, nos, verò lutum; fictor noster es tu, & opera
manuum tuarum omnes nos. Ne itaque irascaris, Domine, satis,
& ultra ne memineris iniquitatis nostræ. Ecce respice, populus
tuus omnes nos, & dixisti: Petite & accipietis, quaerite & inve-
nietis, pulsate & aperietur vobis: omnis enim qui petit accipit,
& qui quaerit invenit, & pulsanti aperietur. Quid autem peto,
nisi te amare, suscipere & amplecti in corde meo, ut convertas
ad me faciem tuam? quid pulso, nisi ut aperias mihi, & iis pro
quibus orare debeo, fontem misericordiae tuæ? Etsi omnis qui pe-
tit accipit, spero quod & ego etsi indignissimus servus tuus. Scio
propter innumera peccata mea, in secreto regalis palatii su-
per me latum iudicium mortis; sed venio, Deus meus, ut placare
possim vultum tuum. da mihi, queso per sanguinem Filii tui, ut
oratio mea non fiat mihi in peccatum, & ne projicias unquam
me à facie tuâ. Agnosco, Domine Deus meus, me nihil posse
facere absque te, & omnem spem meam in te colloco, omniaq; tibi
committo, ut oratio mea, & omnia mea dirigantur sicut in-
censum in conspectu tuo, & descēdat super me misericordia tua;
quâ

quã pessim illa, quã à me exigis, maximè orationem, ritè perficere, ad gloriã nominis tui, ac tibi; ex quo, & in quo, & per quẽ sunt omnia, conjunctus esse; ò Deus meus & omnia. Absit ut deinceps te ad colloquium invitantem, & pulsantem ad ostium negligam, præ mundi fallacibus negotiis; inquietus sim & præceps, dum rem omnium gravissimam ago & utilissimam, qui in aliis menses & annos ponere soleo. En venio, ut sincere tibi offeram cor contritum & humiliatum, quod despiciere non soles, certus de promisso tuo, quod petenti tribues, quarenti te offeres, pulsanti aperies, & vincere dabis vitia mea & imperfectiones meas. N. præsertim si jejunio & eleemosynã conjuncta sit oratio mea. O Domine, qui solus potes facere mandum de immundo conceptum semine, munda cor meum & labia mea, ut exultent cum cantaverò tibi. Et reliquie cogitationum de hospite tanto, de adventu tuo, de amore tuo diem festum agant tibi, quod in omni æternitate cum sanctis & electis tuis per tuam gratiam facturum me esse confido. Amen.

Oblatio
sui.

Iob. 14.

Ezech. 16.

Psal. 7.

Praxis preparationis ad Orationem & collectionis post eam.

Primò, pridie tempus, & negotia distribuenda quoad fieri potest; & imprimis orationi, & Missæ sacrificiò certa hora assignanda mirè ad pacem animi valere, & profectum dicebat B. Ignatius. Hoc enim pacto curæ minuuntur; quas etiam, cum potes, exemplo Moysis cum aliis partire.

Secundò, antè somnum mens piã lectione; ac deinde cogitatione; & affectu occupanda; imaginando te juxta crucem, aut coram Deo esse, & SS. Trinitatè, vel in loco ubi mysterium proximo die meditandum gestum est; quod ad loci compositionem pertinet; hæc enim nihil aliud est quam se fingere, v. g. vel in solitudine, vel in cælo, vel in inferno; vel coram Christo modò nato, modò crucifixò, prout res postulat; & sic vagam imaginationem antè orationem, & somnum alligare. Nequè tantum hæc in meditatione valet, sed etiam in omni oratione vocali. Sic stationes, quidam mentè solâ obeunt, & sæpè utilius quam corpore peregrinantur.

Exod. 18.

Ante somnum
quid agendum.

Loci Com
positio quã
sit utilis.

Lectio piã.

Nota verò lectionem piã quotidie statam esse debere, si quidem in eã nobis loquitur Deus. Quid enim aliud est, ait Grégorius, Scriptura sacra nisi quædam epistola omni-

sit statã.

Greg. l. 4.

Ep. 40.

*Lectio pia
quomodo
institueda?*

tentis Dei ad creaturam suam. Quocirca attentè ac reverentè instituenda est, non præcipitanter; sed quasi auscultando, ut audire possimus quid loquatur Dominus. Idque ut facere dignetur, ante lectionem propositum faciendum exequendia quæ divina bonitas dignata fuerit, inspirare. Post lectionem gratiæ Deo agenda, ac sententiæ aliquæ in memoriæ thesauro reponendæ ex consilio D. Thomæ Aquinatis. O quantum is ex cresceret, si quotidie ei aliquid aduceretur. Cujus oportunitatem cum tantam Religiosi quotidie in mensâ habeant, felices fuerint si agnoscant bona sua.

Notâ quod quando ariditas major est, lectio meditationis vices supplere potest, præsertim si sententiis utilioribus insistamus: aut certè hujusmodi lectionem tunc accipimus, quâ aliquando experti fuimus divinæ gratiæ radium nobis affuisse.

*Eleemosyna
juvat ora-
tionem.*

Tertiò, utile destinare aliquam eleemosynam, saltém spirituales: & mortificationem, ut nulla dies abeat quin hæc linea ducta sit. Postridie manè, & quoties orandum, primò negotia sepone, Deoque committe quod est eâ verè oratione promovere. Post hæc excita contritionem ante omnem orationem: scimus enim quia peccatores Deus non exaudit. Tertiò finem orationi propone, qui non est consolationem quærere, sed divinæ bonitati honorem exhibere, & virtutem ac sanctitatem acquirere. Huc igitur dirigenda, ut defectus nostros superare possimus, & sic in oratione cum Deo luctari, ut sicut in Patriarchâ Jacob, ita in nobis nervus femoris concupiscentiæ marcescat benedicente Domino. Dirigenda autem oratio ad virtutem maximè necessariam acquirendam, & vitium primarium, seu maximè progressum impediens extirpandum: neque difficile erit ei qui se novit, & mala sua sentit in omni oratione, & meditatione his remedia conquirere.

*Gen. 32.
Oratio ad
quid diri-
genda.*

Nota autem. Id quod dicitur orationem ad finem certum instituendam etiam in vocali plurimum valere, sic enim pro variis necessitatibus psalmos singulos recitare utile est, & attentionem conciliat. Simile si singulos psalmos pro beneficiis singulis Deo offeramus.

*Præsentia Dei
& Angeli
cõmendata.*

Quartò. Deum atque Angelum præsentem intueri, magnamque excita reverentiam, & veniam cum divinâ maiestate loquendi humillimè postula, ac fidei, spei, & charitatis actum elice cum trinâ genuflexione, si locus patiatur. Nota autem Angeli custodis familiaritatem ac præsentiam, tum in oratione frequentandam, tum in aliis nostris operibus; cum eo consultando, & per eum divinæ maiestati opera nostra offerendo,

*Cultus An-
geli Custodis.*

proximorum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

PRÆLVDIVM II. Rōga ut dignitatem vocationis tuæ cognoscere valeas, & psallere mente ac spiritu.

Omnis creatura laudat Deum.

Sacerdos pro omnibus orat.

Horas legi quantum desideret Dominus.

l. 3. de celeb. Missarum.

Cassian. coll. 10 c. 10. Quomodo Sancti exēplo suo nos doceant.

Distractio Deo ingrata

PVNCTVM I. Considera Dei Majestatem, & quomodo omnis spiritus laudet Dominum, & omnia opera ejus benedicant ei: atq; æmulare. Considera Secūdo, te constitutum; ut pro sæcularibus, distractis, captivis, infantibus periclitantibus de Baptismo, & omnibus de salute, Deum ores; quàm sit proinde æquum, ut devotè id facias. Cogita voces & lacrymas multorum suspirantium in dirâ servitute peccati, in æternæ damnationis periculis. Tertiò, quantum id desideret Deus, cum sub peccato gravi id præcipiat, & quàm proinde perperâ privatæ preces devotè, publicæ distractè recitentur, cū has ritè persolvi infinities plus, ut sic loquar, desideret Dominus. Quid enim est, Domine Deus, te præcipere sub peccato, ut loquar tibi; nisi dicere, Nisi mihi loquaris, eò quòd delector alloquio tuo, in eternum non loquar tibi? O quàm debet cōsideratio cor ejus, qui te amat, accendere; qui te vix timet percellere. *Hæcine vera*, ut sup. p. 7.

De hoc præcepto sic loquitur Innocentius III. Strictè præcipimus in virtute obedientiæ, ut divinum officium nocturnum pariter & diurnum, quantum eis Deus dederit, studiosè celebrent & devotè. Quartò, considera, quanto posses fructu & gaudio Horas legere, si intellectui psalmorum, quos Spiritus Sæctus dictavit, devotè intenderes; ut eos, non tamquam à Prophetâ, ut Cassiani verbis utar, compositos, sed velut à te editos, quasi orationem propriâ, profundâ cordis compunctiōne, depromeres; vel certè ad tuam personam æstimares eos esse directos: quos viri sancti magno affectu & fructu recitare soliti sunt. O quàm displicet tibi, benignissime Deus, ea quæ inspirasti ut iis postulare nos faceres gemitibus inenarrabilibus, recitari quandoque cum fabulis, & risu, aut saltem vanis cogitationibus, id est sordibus, & sacratissimâ verba, quibus longè major, quàm Sanctorum reliquiis, veneratio debeo

debetur, misceri! Quàm Sanctis displicet ea, quibus ipsi Deum honorarunt, verba per te inhonorari; iisque vanas ac turpes cogitationes subnasci: ut fiat detestabile illud, Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me! Quintò, considera, Deum ad hoc tibi de suo patrimonio largiri alimenta, ut ritè id officium sibi præstes; & quàm turpe, in eo negligenter versari! *Mandas mihi, &c. ut infr. 137.*

PUNCTVM II. Considera Primò, orationem canalem esse, quò ad nos Dei gratia derivatur; & quàm turpe, illam tibi fieri, per negligentiam, in peccatum & gratiæ detrimentum. Secundò, esse sacrificiũ, quod sicut Eliæ, igne cælitus misso accèdi debeat, ut fiat illud Psalmistæ: In meditatione meâ exardescet ignis. Sed quemadmodum. Abel optima quæq; offerebat, Cain deteriora; ita tēpus & locum deteriora aliqui eligunt; cōmodiora vitibus rebus, studiis & fabulis tribuunt. Tertiò, esse quasi sacrificiũ thymiamatis, quod ex suavissimis aromatibus conflatum: de quo Apoc. 5. dicitur, Angelos apparuisse, habētes phialas aureas plenas odoramentorũ; quæ sunt orationes Sanctorum. Quidquid ergo virtutis in nobis est, in oratione succendi Deo debet, ut placeant verba nostra in conspectu sūmi principis. *Credo tibi, ut su. p. 7.*

Oratio canalis gratia, & sacrificiũ.

Tempus aptum delige.

Sapiens ait: Aurum tuum & argentum conflat, & verbis tuis facito stateram, & frænos ori tuo rectos: & attende ne fortè labaris in linguâ, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem. Quomodo enim sanabitur, qui orationem, quâ omnia mala avertuntur, efficit suâ negligentia peccatum? Quàm autem turpe, blasphema, turpia, vana cum sacris admittere. Hinc collige, quòd videantur huiusmodi vnâ manu Deo supplicare, alterâ necem intentare: est enim dispositio ad peccatum mortale, per quod crucifigitur filius Dei. Quantâ autē attentione opus sit, jam patet, quòd nihil ex his, quæ per hanc vitam coluntur, ut Nyssenus, & in precio sūt, ora-

Eccl. 18.

Quid faciat distractus suâ culpâ.

Orationis præstantia.

Greg. Nyss. de or. Dom.

tionem præstet. Tantam autem exigebat B. Antonius, ut dicat Cassianus ex eius ore divinam, cælestem, & plusquam humanam sententiam; Nō est perfecta oratio, in quâ se monachus, vel hoc ipsum quod orat, intelligit. Quid enim est, ait Aug oratione præclarius? quid vitæ nostræ utilius? quid animo dulcius? quid in totâ nostrâ religione sublimius? Quanta autem reverentiâ te psallere par est, qui pro omnibus, qui Deum inhonorant, & ignorant, venis ut adores & honores? O quâtâ nos merito verecundiâ affici debemus, quos pudet irreverenter agere cum hominibus, & non cū Deo, Rege regum, etsi is sub peccato mortali præcipiat, ut attendamus? Quid enim gravius est? quod signū manifestius, quàm Deum velle sibi devotè abs te psalli mente, & non voce tantum? Imò omnis oratio, ad hanc publicam perfectè faciendam, & ut voluntatem Dei faciamus, dirigenda est. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

*Aug. in tra.
de miser.
tom. 10.*

*Irreverentia
in oratione
gravis.*

*In templo
sæpè orandū.*

*Luce 18.
Tempus dā
dū orationi.*

*Nota qui
Horas legit.*

PUNCTUM III. Considera qualē ei locum ac tempus deputare oporteat: quàm accommodum, si rei gravitas & utilitas expendatur. Quòd si in templo nequeamus (quid enim potius? quid magis Sãctis in votis, & in deliciis, quã accedere ad tabernaculum fœderis, & juxta illud habitare?) locum saltē quæramus pietati potiùs, quàm distractioni accommodum. Nūc quod ad tēpus spectat, attende verba illa: Oportet semper orare, & nō deficere, & rursus, Sine intermissione orate. Quòd si ita est, quid est, quòd omnia tempus habere videātur, sola oratio & meditatio, quæ omne tempus habere debet, nullū aliquando inveniat? Sanè pudere debet eos, qui solūm privatim Horas legunt; si, cū multis horis psallant alii devotè, ipsi cursim, brevî tempore, & distractè eas decurrant potiùs, quàm legant. Imò, quæ cærimonius, & multoties in oratione consociatione in choro cõciliatur devotio, cõpensari in privato deberet insigni attentione. Nōne omne tempus vitæ ad orationem hîc devotè faciendam, animumq; in Deum eri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

suo, id est, te suavissime JESU. Et quomodo non delectabitur in te, in te pane Angelorum omne delectamentum in se habente? Quomodo omnia ossa mea non dicent, Domine, quis similis tibi? Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum: Illud enim habitatio tua & requies tua uti spero in seculum seculi, & ego in te esse vivere & mori volo.

Ad Tertiã. Celi enarrant gloriam tuam, Creator mi, & opera manum tuarum annuntiat firmamentum. Vae igitur mihi si tacuero. Vae mihi si loquar laudes tuas velut equus & mulus quibus non est intellectus. Si omnis spiritus laudet te & creatura, & confiteantur tibi omnia opera tua, Domine, Vae mihi si tacuero, qui sic amasti me, ut cantarem tibi: emisti precio, ut glorificarem & portarem te in corpore meo. Hoc si hodie dederis mihi, quid ultra addere poteris? Benedic igitur anima mea Dominum, & omnia quae intra me sunt nomini sancto ejus. Benedic anima mea Dominum, & noli oblivisci omnes retributiones ejus. Ecce ut JESVS coronat te in misericordia & miserationibus. Ecce ut replet in bonis desiderium tuum; & te pigebit verba pro tantis bonis illi reponere? Eia, bone JESU, renovetur, obsecro, ut aquila juvenus mea, & aperi labia mea ut annuntiem laudes tuas.

Psal. 102.

Ad Sextam.
Psalm. 22.

Venite exultemus Domino, o anima mea, & jubilemus Deo salutarino nostro: Dominus enim regit me, & nihil mihi deerit; in loco pascuae ubi me collocavit. Ecce enim paravit in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me, & impinguavit in oleo caput meum, oleo misericordiae suae, & calix meus inebrians quam praeclarus est! Misericordia tua Domine, subsequetur me omnibus diebus vitae meae, ut inhabitem in domo Domini in longitudinem dierum, ut habites in medio mei, & magnificet Dominus facere nobiscum, & facti sumus loquentes. Cantabo Domino, cantabo tibi Deus meus qui bona tribuisti mihi, & psallam nomini Domini altissimi.

Ad Nonã.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus es mihi in salutem. Exultavit cor meum in Domino, & exaltatum est cor meum in Deo meo, dilatatum est os meum super inimicos meos, quia letatus sum in salutaris tuo. Benedictus es Do-

es Domine Deus Israel ab eterno, & in eternum, tua est Do-
mine magnificentia, & potentia; & gloria atque victoria,
& tibi laus. Cuncta enim quæ in celo sunt, & in terrâ, tua
sunt, Tuum Domine regnum, & tu super omnes Principes. Tuæ
divitiæ, & tua est gloria, tu dominaris omnium. In manu tuâ
virtus & potentia, in manu tuâ magnitudo & imperium,
& dignum ducis super me aperire oculos, & intendere au-
res ad deprecationem meam, & descendere in cor meum? Quid Psal. 8.
est homo quod memor es ejus, aut filius hominis quia visitas eum?
Cantate Domino, ô beati Spiritus canticum novum, quia mira-
bilia fecit.

Miseri cordiarum tuarum Domine dirumpe petram, & Ad Vespere-
fluant aquæ, & abeant in sicco flumina lacrymarum mea- ras.
rum, quia amarum est mihi vehementer dereliquisse te omne Contritio-
bonum. Sed notum mihi cum feceris salutare tuum, & nis actus,
tu bone JESU non dedigneris meminisse mei, & venire to-
ties ad me, ecce, viderunt omnes termini terra mea salutare
tuum Deus meus, & singulariter in spe constituisti me. Dixisti Actus spei.
enim quidquid petieris fiet vobis. Verène? fallere nequis? Ita-
que ego vermis & non homo, de salute incertus in tot periculis, &
inter tot hostes inermis, venio supplex ut diligenter, (maledictus
enim qui secus facit opus tuum) summo affectu & amore te lau-
dem, pro omni creaturâ tuâ. Ad hoc enim creatus sum, vivo, &
in eternum vivam tuâ gratiâ, ô Creator, Redemptor, & Voca-
tor, & infinitis modis Benefactor mi. Utinam te laudare queam
sicut te laudant Angeli tui in celo, & in terrâ electi tui; inter quos
frigidus adsto! sicut faceret ereptus ab inferis: pro quibus, &
omnibus maledicentibus tibi, & mutis creaturis laudare te desi-
dero; & pro satisfactione peccatorum meorum, & emendatione
defectuorum N. & commendatis mihi, & Ecclesiâ universâ. Desi-
dero soli tibi intendere, vitæ filij tui mysterijs, perfectionibus, be-
neficiis, & doloribus illius.

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in celis, respice Al Com-
quasi in me, & miserere mei, ut exaltem te Deus meus, & pletorium.
benedicam nomini tuo in saculam seculi; ô omne bonum, &
requies mea, suscipe in unione orationum, quas filius tuus
& sancti

& Sancti tui fuderunt laudem ex ore peccatoris. Admitte me intra sacrarium exauditionis tuæ, intra chorum laudantium te, & collaudantium nomen tuum. Adsint, quaeso, mihi Angeli sancti tui, ut pro me misero, & mecum tibi psallant, gratias agant pro omnibus donis tuis; ut psallam sapienter, psallam spiritu, psallam, mente, ut unum te cogitem, te amem: ceteraq; cura tuæ Majestatis relinquam, Pater benignissime: tu enim de me, velut unico, & velut universo sollicitus es: & scio; quia non oblivisceris mei, quem in manibus tuis describere dignatus es.

Praxis ad Horas bene recitandas:

*Statue locū
& tempus.*

*Utere situ
decenti.*

*D. Thom. 2.
2. q. 83. a. 13.*

*Attentio
triplex.*

*Nota sugge-
ri non præ-
scribi.*

*Præparatio.
Commēta-
rius in Psal-
mos legen-
dus.*

*Præparatio
propinqua
antelectio-
nem.*

Primò, locus aptus quærendus, & tempus designandum. Tu autem cum orare vis, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem in abscondito, ait Dominus. Quòd si id fieri nequit, saltem collige paulisper animum, occupationibus distractum; deinde situ decenti utere; varium imitari privatim potes, qui publicè in Ecclesia ordinatur.

Varia industriæ à viris piis excogitatae sunt, ut animum in divino servitio collectum servarent, ne, ut D. Thomas loquitur, Deum deridere viderentur. Triplex autem est attentio: ad verba, quæ necessaria; Secundò, ad sensum melior; Tertio, ad personam, & rem quæ petitur, præstantissima. Quidquid hîc dicitur, ad aliquam harum ordinatur. Ego pauca suggeram, non præscribo, Unctio quemque docet, & Spiritus ubi vult spirat, & quomodo vult spirat: quem sequi oportet. Qui enim Spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt. Tria autem sunt quæ ad collectionem animi conferunt. Primum est, præparatio; Secundum, memoriæ & imaginationis stabilitas; Tertium, post Horas collectio.

Ad præparationem valet, Primò, legisse pium aliquem in Psalmos commētarium, qualis certè est Illustrissimi Cardinalis Bellarmini. Plus tamen de usdem meditationem sensu instituisse. Secundò valet meditatio matutina, & cum Deo communicatio perpetua. Semper enim, maximè Sacerdotes, oportet orare, & non deficere, atque animum collectum servare. Mirum certè est, quot ex affectu orationis matutinæ sensus pii in psalmorum recitatione à Spiritu sancto, ut, venæ aliqua auri suggerantur. Tertia est, & magis propinqua; Primò, conscientiam excutere, & contritionem excitare. Non est enim speciosa laus in ore peccatoris. Secundò, omnia negotia seponere, & de iis cogitationem velle excludere, Deo omnia tribuendo; Tertio,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Quomodo
Christo cru-
cifero hinc
utris eumq;
adorabis.*

*Virtutes 7.
exercere po-
tes & flagi-
tare.*

*Alia praxis
circa SS.
Trinitatem.*

*Considera-
tio de 7. be-
nificijs.*

*Consideratio
de 7. perfe-
ctionibus
Dei.*

*Considera-
tio presentia
Dei.*

*Praxis ex
varijs con-
flata.*

ribus; Tertiò, pro subditis, aut commendatis; Quartiò, pro benefactoribus; Quintiò, pro aduersariis; Sextiò, pro conversione infidelium ad fidem; & peccatorum, ad pœnitentiam; Septimò, pro defunctis: & hoc, quasi coram Christo crucifixo, cujus corpus, est Ecclesia; in cujus capite, Superiores; dexterâ, subditos; sinistra, benefactores: in corde, aduersarios, & amicos: in dextro pede, peccatores; in sinistro, defunctos locant. Atque ita salutantur etiam membra Christi Domini. Alii pro se septem virtutes, capitalibus peccatis contrarias; per septem Horas petunt. Poterit etiam quis capita illâ meditationis, suprâ posita, applicare, & imagines libro inserere, usque se excitare.

Verùm quò anima magis ad unum tendit Deum, utilius est, & oratio ea sublimior, quâ aliqui; quasi in univâ sese exercent; & Sanctissimæ Trinitati, ac tribus personis ejusdem, singulos psalmos offerunt; secundæ tamen personæ, cum geminas habeat naturas geminos etiam psalmos. Huc spectat, Primò Horas singulas in gratiarum actionem Deo offerre, pro septem beneficiis præcipuis: Matutinum, pro creatione; Laudes, redemptione; Primam, vocatione; Tertiam, justificatione; Sextam, conservatione; Nonam, glorificatione; Vespèras; & Completorium, pro Ven. Eucharistiæ institutione: Secundo, perfectiones divinarum laudum, per Horas dividere: ut in Matutino & Laudibus, potentia, Prima, sapientia; Tertiâ, bonitas; Sexta, justitia; Nona, providentia; Vesperis, amor; Completorio, liberalitas extollatur. Tertiò, considerare præsentem Deum, per essentiam, præsentiam & potentiam; Primò, in inferno; Secundò, in terra; Tertiò, aqua; Quartiò, hominibus; Quintò, nobis ipsis; Sextò, aère; Septimò, igne; Octavò, cælo; Nonò, astris; Decimò, Angelis & Beatis.

Hos modos paucis, ut brevior sim, universim suggero; ut unum ex superioribus conflatum. Hoc verò est: Primò, conscientia excussa cum contritione, in præsentia Dei tui te constitue; Secundò, insuper finge, si libet, Christum Dominum mysterium aliquod coram te gerere, cui sic præsentia aut. Horam, aut psalmum recita; Tertiò, gratiam ab eo brevissimè ad orandum pete oratiunculâ sequenti: *Credo, ô Majestas infinita, te in corde meo, & ubique presentem, & in te spero; & confido peccata N. obtinere. Omnia tibi committo; & dilige te ex toto corde meo & desiderio: pro innumeris beneficiis tuis, & peccatis meis qua detestor; & quia dignissimus es, offero hoc sacrificium, ultimum forte, coram curiâ tuâ, & cum omni creaturâ tuâ. Da mihi gratiam ad hoc vocato, & suscipe me in unione meritorum filij tui.* &

omnia mea, & hoc quoque propositum. Amen. Quartò, recita *Pater*, & si libet, septem intentiones, septem petitionibus renova, per B. Virginem, dicendo *Ave Maria*, gratiam pète, & tunc offer; & deinde ad *Gloria Patri*, &c. gratias agè, & intentionem rectam exerce. Initio verò alterius Psalmi, mente dicito: *Ex te, & in te, & pro te sunt omnia.* Pro presentia Dei, & amoris actu, si lubet, & affectus suggerit, addè mente epitheton ad vocem *Deus*, in aliis attende ad verba Psalmorum. Myſteria autem Psalmis attributa, habe. Dominica, recita coram Domino, Primò lavante pedes; Secundò, Sanctissimam Eucharistiã instituyente; Tertio, orante in horto; Quartò, in agoniã posito; Quintò, capto; Sextò, accusato apud Annam; Septimò, apud Caipham; Octavò, illuso ibidem; Nonò, accusato apud Pilatum; Decimò, spreto ab Herode; Undecimò, Barabbæ posthabito; Duodecimò, flagellato; Decimotertio, coronato; Decimòquartò, populo ostenso; Decimoquintò, crucem amplexanti; Decimosexto, eam bajulanti; Decimoséptimo, crucifixo; Decimooctavò, elevato in crucem. Feriatis diebus, Primò, orante in horto; Secundò, accusato apud Annam; Tertio, apud Caipham; Quartò, illuso; Quintò, accusato apud Pilatum; Sextò, ab Herode spreto; Septimò, Barabbæ postposito; Octavò, flagellato; Nonò, coronato; Decimò, populo proposito; Undecimò, bajulante crucem; Duodecimo, crucifixo. Festis diebus, Primò, orante in horto; Secundò, accusato, apud Annam; Tertio, apud Caipham; Quartò, apud Pilatum; Quintò, illuso ab Herode; Sextò, flagellato; Septimò, coronato; Octavò, bajulante crucem; Nono, crucifixo. Ad Primam, Primum Psalmum recita Christo apparenti Matri; Secundum, Magdalenæ, & Tertium, tribus Mariis, hanc priusquam incipias, actiones diei percurre, & in confessione contritionem excita. Secundò, ante *Preciosa*, Sanctorum memoriã recole. Ad *Deus in adiutorium*, à Deo Patre potentiam, à Filio sapientiam, à Spiritu Sancto voluntatem pète faciendi præcepta illius. Ad orationem, actiones omnes offer. Ad Tertiam, Primum, Petro apparenti; Secundum, in Emaus; Tertium, omnibus se ostendenti; Ad Sextam, Primum, Thomæ; Secundum, piscantibus, Tertium, in Thabor se manifestanti. Ad Nonam, Primum, in mensa; Secundum, in monte olivarum; Tertium, B. Paulo. Ad Vesperas, Primum, nato; Secundum, circumciso; Tertium, apparenti Magis; Quartum, presentato; Quintum, fugienti in Ægyptum; Sextum, *Magnificat*, invento in templo. Ad Completorium, disponere te quasi ad mortem per confessionem, & contritionem. Primum psalmum recita, ut in le-

cto mortis; Secundum, ut in articulo; Tertium, ut in via ad iudicium; Quartum, ut ingressus in cælum, eoque aspira, & ex illo affectu dic: *Nunc dimittis*, &c. *Oratio pro Execut.* ut supra pag. 10.

Nota sequendum ductum Spiritus sancti, neque anxie, neque remisse, neque omnibus utendum, sed alicui insistendum.

Oratio post horas.

Psal. 140.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, ô Rex regum potentissime, sapientissime, optime; & errores & euagationes ignoscat clementia tua: & suscipe eam in unione omnium orationum Christi Domini, & Sanctorum in celo & in terrâ; ex omni affectu triumphantis & militantis Ecclesie, ad gloriam tuam, & laudem B. Virginis, & Sanctorum omnium, & eorum, quos hodie colendos suscepi, ad memoriam passionis, gratiarum actionem, pro omnibus beneficiis tuis, ad salutem omnium qui se mihi commendarunt, in satisfactionem pro peccatis, & gratiâ tuâ impetrandâ, & hac virtute N. & concede, ut sicut semper laus tua est in ore nostro, ita etiam in opere te predicemus, modestiâ, zelo, devotione, resignatione, obedientiâ & patientiâ nostrâ, ut omnes te ament & glorificent, Amen.

Leo X. concessit recitanti post officium sequentem orationem, remissionem omnium negligentiarum admissarum in recitatione officii:

Sacrosanctæ ac individue Trinitatis, crucifixi IESV Christi Domini nostri humanitati, & beatissimæ & gloriosissimæ Virginis Mariæ fecunditati, & integritati, ac omnium Sanctorum Sanctarumq; universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus & gloria, ab omni creaturâ, nobisq; remissio omnium peccatorum, nunc & semper, & per infinita sæcula seculorum, Amen.

Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt eterni Patris Filium: & beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Pater noster. Ave Maria. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. Amen. Suscipe clementissimè Deus, &c.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*A passu tua
pendet aeter-
nitas.*

levavi animam meam. Attende, ô frater, quanta sit de-
mentia te passum figere, & nescire in quo loco, an in vi-
tâ an in morte sempiternâ, ab uno enim passu omni
horâ & momento tua pendet infinita & interminabi-
lis æternitas. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

*Angelus cu-
stos dux
noster.*

2. Duces tibi à Deo datos sequere. Hi sunt 1. Angelus
tuus custos, eum in omnibus consule, eo que utere fa-
miliarissimè; sæpè roga de viâ, ei que omnia tua com-
mitte & commenda. Deinde roga superiores, eis que
pare, uti Deo, qui enim illos audit, eum audit. Adjice his
monitorem virum probum, quem maturè delige; &
observa. *Credo tibi. &c. ut sup. pag. 7.*

*Item supe-
riores*

Luce 10.

*Item Moni-
tor.*

*Qualiter in
occurso cre-
aturarum
quis se gere-
re debeat.*

*Deus in
omnibus o-
peratur pro
te*

*Creatura
abneganda,
quia in ijs
mors.*

4 Reg 4.

*Cor hominis
frustra im-
plere quis
conatur.*

3. Occurrent tibi in viâ creaturæ Dei, & opera ejus,
ex his omnibus utilitatem capies, si omnia propter te
velut solum facta, & salutem tuam arbitraris, Deum in
omnibus pro te operari, & ita tibi in omnibus præsen-
tem esse, quasi tu solus cum Deo in orbe esses: & de bo-
nis semper Deum lauda, ei que tribue; quia creaturæ
ejus sunt famuli hæc que jussu ejus tibi præstant. Si au-
tem à viâ rectâ te seducerent, ut sunt pulcra, curiosa,
suavia, &c. seductores agnosce. Cogita certò æterna
bona perdenda aut hæc abneganda esse tibi. Adverte te
hæc satiare, aut replere non posse, & contemne ut la-
queum & venenatum poculum; de quo dicere liceat,
Mors in ollâ. Quis sapiens vas pertusum, aut tale quod
quo plus coneris implere, minùs impleatur, id tamen
implere conabitur? Nonne autem certum est, ut Poëta,
quòd tantum crescat amor nummi & aliarum rerum,
quantum ipse? neque satiam ullo pacto cor hominis
aut impleri possit! *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

*In adversis
qui jacien-
dum*

*Attende ad
Christi pas-
sionem.*

4. Occurrent mala & adversa, morbi, egestas, &c.
Omnia tribue Deo, de que ejus manu paternâ & medi-
câ accipe, illius que providentiæ te & illa committe:
cum que oportuerit Christum pati, & ita intrare in glo-
riam tuam, te & tua mala cum eo, ejus que doloribus
compara, & tolle crucem tuam, & sequere eum. Pa-
cem

cem autem animæ ante omnia serua, ut arcem tutissimam, & fiduciam in Deo eiusque providentiâ loca, quicquid accidat, ei tribue; de futuris nihil inquiras amplius: Ipse regit nos, & omnia novit, & potest. Illi omnia vivunt, & propter eum sunt, ideoque ei committe universa. *Credo tibi, &c.* ut sup. pag. 7.

Resignati

5. Occurrent etiam homines servi Dei, filij eius, membra CHRISTI JESU: sicne huic per illos petenti negare poteris stipem, quibus etiam debes vitam? Itaque sincerè proximos ama, de illorum bonis tibi gratulare, & malis compatere. Ama verò maxime adversarios ut Christi membra, eiusque famulos, & cave vel minimam aversionem vel amaritudinem, aut despectum suborientem admittere; sed hunc excitato actu amoris exclude. Cave aliquem judices, aut severè corripias, vel ulli te præferas: nam in quo tu alium superbe judicas, in eo te condemnas; eadem enim si bene te inspicias facis, quæ judicas. Si tibi homines aliquod bonum præstent, tunc à Deo missos ac justos; si malum, similiter: vel saltem decrevisse ex æterno Sapientiæ dictamine permittere; & si corrigere hos nequis, Deo committe. *Hæcine vera,* ut sup. pag. 7.

Eleëmofynæ Christo danda.

Proximitate amas

Inimicum diligere.

Neminem iudica.

Mala accipe de manu Domini.

6. Ex his Sodales probos & bonos delige, non seductores, non pestiferos, non hostes Dei, quibuscum comprehensus vnâ plectaris, sed qui portare onera tua vicissim velint, te alere in viâ, præsidio tibi & subsidio esse. Cave autem ulli te præferas ob ullam gratiam, aliâs enim eam perdes. Et nescis amore an odio Dei sis dignus, neque quicquam à te habes aut tuum. Cave ulli placere desideres nisi secundum Deum. Estne enim opere precium displicere Deo ut homini placeas? cave cum ullo contentiones suscipere, sed si quis angariaverit te ad mille passus, vade cū illo alia duo, & esto contentiens adversario tuo in viâ, ne rapiaris ad iudicem. *Credo tibi, &c.* ut sup. pag. 7.

Amici quales diligendi.

Vanam gloriam vita

Eccles. 9.

Noli gratiam hominum

querere

vanè.

Contentiones vita.

Matth. 5.

Lapsus resurge.

7. Si lapsus fueris in viâ, mox contritione resurge,

& amore in Deum, & cura per confessionem hebdomadariam vulnera tua, & vires per communionem repara; haustus animæ sitientis erit frequens oratio, & B. Virginis invocatio, quæ est quasi respiratio juxta illud: Os meum aperui, & attraxi Spiritum. Nulla etiam dies abeat, quin lectionem libri spiritualis usurpes & meditationem, si potes. *Credo tibi*, &c. ut sup. pag. 7.

*Ora crebrò
& B. V. cole.*

*Psal. 118.
Lectio pia
commendatur.*

*Custodi sensus tuos.
Iacob 3.
Iacob. 1.*

Prov. 10.

*Examen
conscientiæ
institue,*

Mortificationē ama.

*Contem-
nenda hostis
tentationes.*

*Communionem fre-
quentia.
Adi crebrò
Venerabile
Sacramen-
tum.*

*Communica
cum Deo
eiq; te resi-
ga.*

8. Linguam, oculos, atque aures diligentissimâ custodiâ observa, qui in linguâ non offendit, hic perfectus est vir: & quantumcunq; quis religiosam vitam agat, si non refrænét linguam suam, hujus vana est religio: verax igitur, & sincerus, & amabilis omnibus esto. Qui alius est, & politicus, se decipit, & confundetur à veritate: qui autē moderatur labia sua, prudentissimus est. *Hæcinc vera*, ut sup. pag. 7.

9. Quotidie saltem semel vesperi vide, uti jam moriturus; quantum viæ confeceris, & conscientiam discute, & confitere ut minimum semel in hebdomadâ, & statue de via vitare & præcipitia, seu pravas inclinationes; quas quotidie mortificare etiâ in parvis stude, maximè curiositatem, gulam, & arrogantiam, iram, ac tristitiam: qui enim non odit animam suam mortificando eam, non potest esse Christi discipulus. Nihil facias, si quâ tibi hostis eunti acclamat, in susurri et anxia, obscœna; contemne, ut latrantem canem, neque peccatû arbitrare, quamdiu tibi displicere senseris, *Credo tibi*, p. 7.

10. Saltem semel in hebdomada devotè absque singularitate communica. Viaticû enim est hoc Sacramentum, æternæ gloriæ pignus, reparatio virium, panis confortans cor hominis, solatium viæ, præmium patriæ. Ad hoc confugas velut ad tabernaculum in dubiis, arcem refugii in malis, ut cervus ad fontem, famelicus ad mensam, quam paravit Jesus multo labore, condivit suo sanguine, coxit sincerissimo amore. Sed super omnia, quod satis commendare nequeo, ex omnibus creatis, amoris in creatorem collige faculas, & ad illû adspira, ejusque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Tax cum
omnibus
seruanda.

6. Ex his autem da mihi quæso sodales bonos, non pestiferos moribus, detractionis venena spargentes; non seductores, & ut cum omnibus pacem habeam: quia, ô requies mea, in pace factus est locus tuus, & desidero in pace te hodie, ô Princeps pacis, suscipere amantissimè & arctissimè complecti. Ita enim misero mihi mandas ex infinitâ charitate tuâ.

Contritio
statim post
peccatum
excitanda.

7. Si lapsus in viâ fuero, nōne, ô spes mea, opera manuum tuarum porriges dexteram? & ego per contritionem & amorem ilico erigam me ad te, ne vel momento separer à te, & forsitan eternum.

Sensuum
custodia.

8. Portas sensuum meorum ac linguam ita custodi, ô Custos hominum, ô JESV, ô JESV, ne quis eas intret, nisi missus à te, aut propter te admissus nuntius de terrâ longinquâ, terrâ viventium, de te Pater mi, Rex Regum, & Domine dominantium, nōne enim omnia loquuntur mihi, si rectè videam & audiam, de te magnalia tua? & quanta preparaveris mihi? & vanitatem ac miseriam meam annuntiant mihi, & te esse unicum, & omne bonum meum?

Examen
frequen-
tandum.

9. Denique da per examen quotidie aliquoties explorare, attendam, an pergam ad te omne bonum meum ad quod suspiro, crescā in amore tui ad quem anhele, an in odio mei & mortificatione sensuum, & voluntatis meæ? Hoc enim sacrificium & holocaustum odoris suavissimi expectas à me, & ego te unum die ac nocte expectans expecto, ut iubeas me venire ad te, & venias ad me, & reficias lassum de viâ, tu qui lasso es requies, astanti amore ejus quod non satiat, tu sis mihi temperies; & dolenti de exilio hoc suavissimum solatium. Da mihi obsecro caini mortuo, & prodigo ut reversus ad te comedam panem tuum, & vinum, quod cum melle miscuisti nobis in Venerabili Eucharistiâ, ut inebrier amore tuo, & vivam, & moriar in te ô vita mea, Deus meus, & omnia. O quando erit hoc ut recorderis mei? quando cali em salutaris accipiam? quando vita mea abscondita erit in te? quando tecum unus ero, & vivam in te? & loquentur mihi omnia creata amorem tuum, & magnalia tua, imò verò quando tacebunt omnia in conspectu tuo, & solus loqueris mihi? O vita mea quando moriar pro te? quando orieris mihi dies qui

nescis

nescis occasum? quando illucesces mihi, lux aeterna, quando intrabo in gaudium Domini mei? Non ut gaudeam de bonis tuis, sed de te & propter te, qui es omne bonum, & diligam te toto corde, & animâ meâ.

Diarium breve conflatum ex sacris Litteris.

MEMENTO, mi frater, brevem esse viam & vitam, quam agis. Propositum præmium æternum & brevium. Quid autem postulat pro eo à te Deus? ut salvus esse velis. Si enim volueris gratiâ ejus poteris, & mandata servare, quicquid mundus, quicquid caro oblectetur; Illa enim suavia sunt, & facilia valde. Dic enim, obsecro, difficile est amare omne bonum? & non maledicere, non pejerare? Festis & Dominicis Missam audire? parentibus obedire, non occidere, non mœchari, non furari, nullum calumniari? hæc via nõnne facilis, & suave jugum, & onus leve? Si velis, semitam, ut sic loquar, etiam addo, si libet utere.

Præsentia certè Dei una sufficit in actionibus nostris, maxime si Jaculatoria illa; *Ex te & in te, &c.* quæ subjicietur, cum signo crucis, & pietatis sensu repetatur: tamen varietatis causâ hæc habe:

Mane dum surgis, dic, facto signo crucis:

Anima mea desideravit te in nocte, ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia. Credo tibi Domine mi, & in te spero, ac toto corde te diligo.

Nota. Jaculatoriam illam: *Ex te, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia*, continere Primò sui humiliationem; quia ex Deo omnia esse fatemur; Secundò, per *in te*, memoriam præsentia ejus; Tertiò, per *pro te*, puram intentionem, & amoris Dei actum per illa verba, *Credo tibi Domine mi, &c.* actus fidei, & spei, & caritatis disertè exprimuntur.

Hæc subijci omnibus Jaculatoriis potest, aut loco illarum usurpari.

Oratio item alia esse poterit:

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea, quâ multipliciter tibi caro mea. In terrâ desertâ, in viâ, & in aquosâ, sic in sancto aparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam. Psalm. 62.

Post hæc primò, gratias age; Secundò, peccata detestare & vitare propone; Tertiò, actiones offer ad gloriam Dei: & dic, *Pater noster, Ave, Credo.*

Dum meditationis tempus est, vel piæ lectionis; signo crucis te signa, & dic:

Magister adest, vocat te. Dominus aperuit mihi aures; ego autem Ioan. 11. Isaia 50.

non contradico sermonibus Sancti. & hoc ipso offer te ad faciendam quæ leges. Ex te enim, &c. ut supra. Item Credo tibi Domine, &c.

Dum vadis ad Sacrum, rem omnium maximam:

Exod. 3.

Cogita te ire ad montem Calvarix, & dic: *Vadam & videbo visionem hanc magnam: ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia. Credo tibi Domine, &c.*

Hic primò in Sacro peccata recogita, contritionem excita, & propositum renova bonæ vitæ.

Secundò, quæ tibi faciendâ illo die; singula Deo offer.

Tertiò, in communione sacerdotis spiritualiter communica.

Cùm à Superiore vocaris:

Ioan. 14.

Matth. 26.

Sed ut cognoscas mundus, qui diligo te Patrem meum. Surgite, eamus hinc, Illum ut Deum audi & alloquere.

Dum cubiculum ingrederis:

Cant. 8.

Quis mihi tribuat ut inveniam solùm? Ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia.

Dum pulsatur ad ostium, actum amoris in Deum & proximum elice, & dic:

Intra Domine in animam servi tui, & proximum ut Christum suscipe.

Dum ad exhortationem audicendam te paras:

Reg. 3.

Psal. 122.

Loquere, Domine, quia audit servus tuus. Sicut oculi ancille in manibus domina sua; ita oculi nostri ad te, Domine Deus meus.

Dum faciendum aliquid, intentionem purifica:

Psal. 44.

Eruclavit cor meum verbum bonum: dico opera mea regi. Lingua mea calamus scribe velociter scribentis. Ex te, &c.

Nota, calamū nec per se, nec sine atramēto scribere; ita nec nos sine Deo quidquā facere posse, sed in Domino qui nos cōfortat.

Dum cum proximo conversandum, ut eum Domino

lucris, dic:

Ioan. 6.

Cant. 1.

Nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum. Trabe nos post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Dum Superiorem adis, in illo Deum tibi propone:

Luc. 10.

1 Reg. 3.

Qui vos audit, me audit. Loquere, Domine, quia audit servus tuus. Ex te enim, &c.

Dum comedis, agnosce largitorem, & gratus dicit:

Psal. 70:

Psal. 144.

Deus, qui pascis me à juventute meâ, usque in senectam, & senectate ne derelinquas me. Aperis tu manum tuam, & implet omne animal benedictione: ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia.

Dum bibis, amoris actum excita.

Psal. 41.

Prov. 9.

Ioan. 4.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum. Venite, & bibite vinum, quod miscui vobis. Qui biberit ex hac aquâ, non sitiet in æternum. Ex te enim, &c.

Dum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Contra luxuriam.

Momentaneum, quod delectat : aeternum quod cruciat, Credo tibi, &c.

Contra inuidiam.

1. Ioan. 3. *Qui non diligit proximum, manet in morte. Credo tibi, &c.*

Contra gulam :

Rom. 14. *Regnum Dei non est esca nec potus. Credo tibi. Ex te, &c.*

Contra iram :

Matth. 11. *Discite à me quia mitis sum & humilis corde Credo tibi, &c.*

Contra acediam.

Ierem. 48. *Maledictus homo, qui facit opus Dei negligenter. Ex te, &c.*

In tentatione :

Deu. 13. v. 3. *Tentas me, Domine, an amem te, nec fines ultra id quod possim.*

1. Cor. 10. *En video, sine gratiâ tuâ spernerem te summum bonum pro summo malo, ut hosti terribilissimo placerem : aeternum luiturus momentanea voluptatem. At iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ. Ecce appo-*

Psal. 118. *sita est mihi aqua & ignis : aut tibi, Deus, aut diabolo adherere necesse : aut aeternum poenitere, aut gaudere ; aut vivere, aut mori. Cui vivam nisi tibi, qui amore mei dignatus es mori ? Ex te, &c.*

Dum laudaris :

Psal. 113. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

Si animus aliquâ in re acquiescere velit, dicitur :

Psal. 72. *Quid mihi est in celo, & à te quid velui super terram ? Omnis qui*
Ioan. 7. *sitit, veniat ad me, & bibat. Ex te enim, &c.*

Dum successus bonus est :

1. Timot. 1. *Soli Deo honor & gloria. Ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia,*

Psal. 102. *Deus meus, & omnia. Benedic anima mea Domino, & omnia que intra me sunt, nomini sancto eius.*

Vesperis conscientiam examina, & lectum ingressurus, 1. gratias age, 2. gratiam pete, ut scias & peccata detestetur. 3. examinate, 4. dolorem excita, 5. propone emendationem, & dic :

Psal. 30. *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum : cogitando fore forsitan ultimam noctem, & percunctando ex te an ad mortem paratus sis, & amoris actum excita.*

FINIS LIBRI PRIMI.

QUARTÆ

LIBER SECUNDVS

VIA

PROFICIENTIVM.

Q V A R T Æ I M A G I N I S

A N N O T A T I O.

De tentatione.

Certa bonum certamen, ut bonus
Christi miles.

E T si conversus sis ad Dominum, & egressus de
servitute peccati, nunquam tamen esto secu-
rus. tentatio enim ac militia est vita nostra
super terram. Quomodo resistes illi? cogita hoc so-
lum te stare **A** Christum inter, Dominum tuum, & **B**
diabolum hostem capitalem, qui te ad peccatum &
eternam perditionem nititur revocare; invitat **C**
mundi propositâ voluptate ac **D** vanitate; **E** pecca-
tum illis allicit ad se. verum, ecce, in clamat Chri-
stus, clamant vulnera eius, & tormenta, quæ salu-
tis tuæ causâ perpeffus est. Attende virtutis præ-
mium, peccati momentaneam voluptatem, pœnasq;
sempiternas. vide cui adherere malis: nonne Deo
Opt. Max. abominare igitur hostem fallacem. Aspi-
ce ut **F** filios Israël concupiscentia carniū reduce-
re consimili dolo olim voluerit in **G** Aegyptum; quo
nunc tendentes in celum aut **H** gula, aut **I** avari-
tia retrahere nititur; aut etiam propinquum calo
K vana gloria precipitare. Qui perseveraverit in
finem, salvus erit.

Matth. 10.
& 24.

P R Æ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

P R Æ F A T I O
I N L I B R V M S E C V N D V M .

*De progressu, ejusq̄ impedimentis,
sive tentationibus.*

OST QUAM anima, quæ à fine aberraverat, & à scopo, id est, Deo Opt. Max. ejusque sanctissimâ lege, rediit in viam bonam; similis est filiis Israël, quos in manu forti, & brachio excelso de Pharaonis jugo, & servitute Ægyptiâ Dóminus liberavit. Itaque quemadmodû illi non constiterunt in terrâ captivitatis suæ; sed duce Moyse progressi sunt versus terram sanctam per desertum; ita & illi facere incumbit. Verûm uti Israëlitis accidit persecutione hostili, & asperitate deserti tentari: ita & illa incipiet ad reditum sollicitari. Quid igitur? firmandus animus, & deliberatione seriâ de progressu excitandus, contemptis hostis nostri telis ac robore; Dominus enim pugnat pro nobis: neque permittet, etsi propinqui sint hostes, ut nobis noceant, si boni æmulatores fuerimus; sed nube proteget misericordiæ suæ, statuetque eam inter nos, & inimicos nostros; etsi in nocte tentationis terrores ac timores nocturni defuturi non sint. Exod. 14.

Vt verò modus deliberandi, quo aliquoties suprâ usi sumus, qui que erit in progressu sæpè usurpandus, perspectus sit, eû hîc paucis sub-
jicere

dicere visum est; quem postea in modo meditando pluribus videbis explicatum. Quoties enim dubium aliquod incidit in viâ spirituali in rerum humanarum usu; modus ille consilium explicare poterit, & nutantem firmare, incertumque dirigere.

C A P V T I.

De modo deliberandi.

Quid faciendum ante deliberationem.

Quid in ipsâ deliberatione.

Primo.

Secundo.

Tertio.

BSERVA priusquam deliberationem instituas, ut coram Deo Opt. Max. testas; ab eoque humiliter flagites lumen & gratiam, ut ejus sanctissimam voluntatem cognoscas; siquidem ille solus quid expediat novit. Hoc peracto, Primo, rem deliberandam in medium profer; ut de statu, de progressu in viâ virtutis, de multâ familiâ, officio, beneficio, acceptandumne an rejiciendum; & ita de cæteris rebus, an & quomodo, & quando faciendæ, an omittendæ. Secundo, ante omnia affectum renova, ita ut in neutram partem quoad fieri potest propendeas: quando enim animus velut bilanx in æquilibrio erit, parvo momento huc illucque inflectetur, & advertere significationes divinæ voluntatis licebit. Expende deinde, proposito tibi creationis tuę fine, utrum hæc, an illa pars deliberationis, id est, utrum officij acceptatio aut repudiatio, hic aut ille status, hæc aut alia conversatio, studium, exercitatio, progressus ad finem propositum consequendum magis conducat, majora an minora incommoda habeat; necne. Hoc enim desiderare magis vel minus debemus, quod ad vitam æternam consequendam, & divinam voluntatem implendam magis vel minus conducere potest, sic re & utraq; ejus parte appensâ

CORAM

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

præuenit, & ad sequenda sua sanctissima consilia, & inspirationes invitat, calcar addant oportet.

Investiganda remora.

Quòd si necdum animus, verum cernere & amplecti potest, videndum quæ & vbi remora sit; & deprehensâ eâ, optimum elige, ac tandem divinæ majestati in holocaustum offer, gratiasque deinde age pro lumine, & bonâ voluntate.

Quâ ratione animus confirmandus. Et ad pristinum fervorem revocandus.

Hunc modum expressi in præcipuis piæ vitæ officis. Primò, ut paradigma tibi foret, ô lector, in omnî deliberatione, secundo ut postquam deliberatione factâ piû aliquod decretum feceris, hæc capita revolvens in eo te queas confirmare. Certum enim est omnes qui aut religiosæ vitæ statum, aut aliquod aliud piû vivendi genus maturo consilio elegerunt, pro humanâ fragilitate flaccescere; ac tum ad renovationem perutile esse relegere vestigia, & rationes quibus sanctè illud consilij amplexi erant. Quod enim adeò celebratum est in vitâ religiosâ, & pro spiritus renovatione cõmendatur, representare sibi diem, quo quis egressus est de terrâ Ægypti, quo spiritu, quibus rationibus impulsus fuerit; idem valet in omni exercitio pietatis deliberatè suscepto. varia autem hîc habes; quibus adspirare divinam gratiam ad utilitatem omnium supplex rogo.

Observe autem in omni deliberatione varijs motibus ac spiritibus animam huc illucque impelli: Ideòque illos discernere plurimum expedit, imò necessarium est; ut voluntatem Dei certius exploratam diligentius exsequamur. Quocirca considerationem de spirituum notis hîc subjectam accipe.

Consideratio de notis spirituum.

Mundi pericula.

ANGELVS CVSTOS. Vidésne quantis periculis via vitæ tuæ obsita sit, quot præcipitia, quot devia, & ducem quærere, & sequi moraris? nescis quàm multi amici in speciem se comites viæ offerant, cùm sint hostes capitales? Vide igitur quàm diligenter observandi

servandi sint & probandi spiritus si ex Deo sunt, nam & diabolus transfiguratur sese in Angelum lucis.

HOMO. Hæc me una cura sæpè sollicitum habet, videorque mihi stare non rarò in multirio, cujus viæ variæ sint & irremeabiles: quarum aliæ tutæ, aliæ periculossimæ. O Angele mi, dux vitæ meæ, tu nosti viam meam & cæcitatem; & scio, tibi pro charitate tuâ nihil magis curæ est, quàm ut velut Raphaël ducas me in optatos amplexus Domini mei, & in domum Domini Dei nostri. O quantum mihi tunc gratulabor, quantum tibi gratias agam, ô spiritus purissime, quomodo te amplectar, postquam hoc mare magnum enaviga-vero, & naufragium per te enata-vero, & inter tot spiritus malos & bonos, seu ventos contrarios rectum vitæ cursum tenuero. O benignissime IESU, qui dignatus es mihi dux esse, & via, & hunc Angelum dare, qui me comitetur & ducat ad te, ne unquam permittas, ut ille spe suâ, & ego salute meâ frustremur, alioque spiritu agar, quàm tuo; scio enim, scio quòd qui spiritum tuum non habet, Christe IESU, non est tuus.

*Angelus Cuius
stos sequen-
dus.*

*Gaudium
Sanctorum
de periculis
evitatis.*

CHRISTVS DOMINVS. Aspice quot fallaciæ, & deceptiones in orbe universo insidientur tibi, ut non initaris prudentiæ tuæ. Quot enim ethnicorum sectæ? numera si potes. Quot hæresum capita & deliria, quibus in errorem tot animæ inducuntur, & perniciem? Et verò quid est malorum vita, nisi error in viâ, de quo ipsi serò queruntur in inferno, dicentes: Ergo erravimus, & ambulavimus vias difficiles, & viam Domini ignoravimus. *Hæcine vera*, ut sup. pag 17.

*Fallaciæ
mundi.*

HOMO. Nihil verò magis, ô Salvator mi, percellit animum meum, quàm quòd audiam, & videam etiam Cedros Libani cecidisse, Origenes, Luciferos, Tertullianos, & velut igne fatuo abductos, aut in palustria carnalium, aut ad præcipitia arrogantiae devenisse. Gratias tibi ago, quòd usque in hanc horam

Sap. 5.

Spes in Deo. servaveris me, & cùm ignorem quid serus vesper ve-
hat, & sciam infirmitatem meam, iactō cogitatum
meum in te Domine, & spero quòd duces me, & non
despicias me. *Hæcine firmâ fide*, ut sup. pag. 8.

*Dæmonum
vigilantia.*

CHRISTVS. Vigilate & orate, ut non intretis in-
tentationem: non est colluctatio vestra aduersus car-
nem & sanguinem, sed aduersus principes tenebra-
rum harum mundi rectores, qui tot millibus anno-
rum exercitati, perpetuò vigilant, ut superent in-
cautum.

Numerus.

2. Paral 10.

Ezech 51.

Imbecillitas.

HOMO. Eheu Domine! quis poterit resistere huic
multitudini, & tot rugientibus leonibus præparatis
ad escam? verumtamen si tu Deus pro nobis, quis con-
tra nos? Et didici ex Antonio tuo alijsque Athletis ti-
midissimos illos esse, & cruce tuâ fractos, ubi vide-
riat viriles animos, velut mulieres cedere, & à pueris
& virgunculis in nomine tuo pugnantis superari.
Ideò dico cum Prophetâ tuo, innixus gratiæ tuæ;
Etsi consistant aduersum me castra, non timebit cor
meum.

Psal. 26.

Fides scuti.

Ephes 6.

Prov. 28.

CHRISTVS. Nulla armatura melior quàm scutum
fidei, in quo potestis omnia tela nequissimi hostis ex-
tinguerè; nulla melior confidentia in me, & diffiden-
tia tui. Ideò justus, sicut leo confidens, absque terrore
erit. Vide tamen ut arcem animæ tuæ sæpè explores,
quòd & hostis facit, & quâ parte minùs firma est, eam
muni assiduè, ibi excuba. Adverte item hosti extrâ mu-
ros posito facilè resisti, non ita admissio. Itaque allide
parvulos tuos ad petram, & cogitationes pravas in se-
mine opprime. Attendite, dixi, à falsis Prophetis, qui
veniunt ad vos in vestimentis ovium, & adverte tibi
dæmonem sæpè obsequi; Primò, bonis cogitationibus,
ac deinde incautos seducere, ideòque seriò examina
quò te ducat hæc vel illa cogitatio. *Credo tibi, ô aterna ve-*
ritas, ut supr. pag. 7.

*Principiis
obstandum.*

*Desideria
terrenaretia
sunt.*

HOMO. Gratias tibi ago Deus meus, lux vera,
quæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

1. Cor. 10.

braret sicut triticum; sed tu Domine fidelis es; qui non patieris nos tentari supra id quod possumus. Hæc spes reposita in sinu meo. *Veni sancte Spiritus*, ut infra.

*Tentatio à
Deo cur per-
mittatur.*

CHRISTVS. Si ad modicum te derelinquam, tum fac ut appareat virtus & fidelitas tua, uti in aduersis malorum ignavia ac torpor, quæ sæpè tentationis causa, excute, & humilia te valde in conspectu meo; ut enim infirmitatem tuam discas, vel torporem excutias, vel me patientiâ tuâ honores, ut Tobiaë, & Jobo accidit, tentari te permitto, & vires simul largior ad superandum.

*Vita bonorū
varia, tristis
& læta.*

HOMO. O benignissime Deus verè secundum multitudinem dolorum meorum consolationes tuæ lætificauerunt animam meam: & si boni fuerimus, uti in universa vitâ tuâ, & Sanctorum tuorum contigit, permiscendo tristitia lætis mirâ & suavi varietate vitam nostram contexes.

*Tentationis
remedium
efficax est
spes.
Signum bo-
ni spiritus
pax.*

CHRISTVS. Hæc spe animum erige, quodque ego bonitas & sapientia infinita in pondere, numero & mensurâ omnia faciam; hæc sit consolatio tua, omnemque respue, quæ non trahit ad me, & omne lumen, quod non tendit in me. Quidquid item perturbat pacem mentis tuæ, id à me, qui sum princeps pacis, scias non esse profectum. Gaudium & pax in Spiritu Sancto, quâ supra terrena elevaris, & ab ijs animus avocatus, notæ sunt benignitatis meæ. Ac dum tranquillo uteris, & pace, ad tempestatem & bellum animum præpara. Dum lux est, prospice quâ sub oriente nebulâ tibi eundum.

Nota.

Oratio seu protestatio sequendi bonum spiritum.

*Nisi Deus
luceat in
tenebris
sumus.*

VENI, *sancte Spiritus, & emitte calitus lucis tuæ radium: veni Pater pauperum, veni lumen cordium; sur-*

ge Oriens, & dispelle tenebras meas, ne quando dicat inimicus meus, Prævalui adversus eum. O lux amabilis, quomodo non diligam te potius quàm tenebras meas, quàm principem tenebrarum harum? nisi enim tu illucesceres mihi, paulò minùs in inferno habitaret anima meá: nisi nubem vanitatis dispergeres, numquid rectum iter tenere possem in magno vitæ huius pelago? neque tenere potero, nisi tu spes omnium finium terræ, & in mari longè aperias te mihi, & viam monstres. Ecce, quot miseras animas syrtes infernaq; charybdes absorbent! Ecce quot erroribus & specie recti decepti ethnici abeant, eheu! in tenebras exteriores, quia tu lumen iustitiæ non fulsisti eis! mihi autem verè, verè apparuit humanitas ac benignitas tua, ut abnegando impietatem & secularia desideria, sobriè, justè, & piè tibi vivam, & te sequar, ô vita mea, ascendamq; super altitudinem terræ, ut frustra jaciatur rete ante oculos pennatorum: Quæ enim major humanitas, quàm te Deum fieri hominem? quæ major apparere potest benignitas, quàm te impuri cordis mei fieri hospitem? Non ut pasceris, qui pasceris inter lilia pane Angelorum, sed cibus mihi fias viatori, ut sobriè vivam præclaro hoc calice inebriatus, & justè, sanguine tuo mundatus, & piè amore tuo sauciatus. Veni igitur, & vide, & perfice vineam istam & voluntatem, quàm plantavit dextera tua. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam? Etenim anima mea sicut passer invenit sibi domum, & turtur nidum, ubi ponat pullos suos, nempe Altaria tua Domine virtutum. Beatus homo qui sperat in te; in illis enim sacrificium semper tibi placet spiritus contribulatus; cor contritum & humiliatum, & gemitus animæ quærentis te, sed electæ & formosæ columbæ tuæ.

Psal. 93.

Gratiarum
actio.

Tit. 3.

Prov. 1.

 Applicatio
ad Com-
munionē.

Absit ergo, ut deinceps oculos statuam declinare in terram. Cùm enim videro meas cogitationes ad terrena, ad caduca inclinare; nōne manifestum erit, quòd sapientia hæc terrena sit, animalis & diabolica? sapientia enim quæ de sursum est, à te, Deus, lux incommutabilis, fons bonorum omnium, vocat nos à terrenis ad caelestia, à creaturâ ad creatorem, à transitorijs ad æterna. In his dilatatur animus, & gustat quàm sis suavis, & dulcedo ineffabilis: in illis tenebrescit, & amaritudine repletur,

nec quietescere potest, quia non est ei quies nisi in te. Dignare ergo, Domine, precedere omnes actiones meas, fac ut omnis cogitatio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur; & licet consurgant adversum me castra, non timeat cor meum. nōne enim certò novi, quia non patieris me tentari supra id quod possum, neque relinques sine testimonio? Imò precedes faciem meam, & ostendes viam in quâ ambulem. Ad te levavi animam meam, Deus meus, in te confido, non erubescam, neque obsecro irrideant me inimici mei: etenim universi qui sustinent te, non confundentur, sed in secula seculorum laudabunt te, & benedicent nomini tuo in seculum, & in seculum seculi. Amen.

Capita nonnulla exempli gratiâ allata, in quibus deliberationis modus usui esse potest.

Pro principibus viris in republicâ.

DE Magistratu, an aliquis petendus & suscipiendus. Quomodo Dei hostes ad illius obsequium adduci possint, & animæ, vel à gentilismo, vel hæresi converti.

Qui ad dignitates vocandi.

Quomodo pietas promovenda, & cultus Dei in se & in subditis.

Quomodo justitia administranda.

Qui qualesque consilarii adhibendi.

Quomodo pauperes sublevandi.

Quomodo inimici conciliandi.

De injuriarum oblivione.

De debitorum solutione.

De familiæ ordinatione.

Pro ijs qui in secundis consistunt, ac mediâ fortunâ.

An officium aliquod suscipiendum.

An conjugalis status, an cælibatus eligendus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Tertiò, ad Venerabile Sacramentum, atque os Domini consule, Patronosque, maximè Angelum Custodem roga & interroga de viâ bonâ.

*Alius mō-
dus delibe-
randi.*

Quartò, ad resignationem conducer, si fortè in alteru-
tram partem propendeas, ut exercitio certo voluntatem in
medio, & æquilibrio constituas. In rebus minoris momenti
non est absque exemplo, aperto Euangelio, vel simili libro ex-
plorare divinam voluntatem.

Item certas preces ad honorem Angeli Custodis dicere pro
lumine.

*Iudicio Con-
fessarij plu-
rimum utē-
dum.*

Sed maximè hîc valet consilium Confessarii aut viri pii,
quòd sequendum tibi proponas post varias preces, quibus à
Deo lumen illi, & tibi postulaveris. *Dignatus es, amantissime Ie-
su, ut supra pag. 10.*

I A C V L A T O R I Æ

quibus directio Sancti Spiritus exquiritur.

Psal. 24.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce
me.

Psal. 142.

Notam fac mihi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam
meam.

Ibid.

Docce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

*Actiones nostras, quas tu nus Domine, adspirando praveni, & adju-
vando prosequere, ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper
incipiat, & per te cœpta finiatur.*

Psal. 50.

Cor mundum crea in me, Deus, & spiritum rectum innova in visce-
ribus meis.

Psal. 138.

Proba me, Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas
meas.

Psal. 118.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

Act. 9.

Domine, quid me vis facere?

C A P V T II.

*Deliberatio de perfectionis seu quotidiani pro-
gressus studio, postquam quis in viam rever-
sus est.*

HOMO. O Sapiëntia æterna, Christe Iesu, salus mea,
dux meus, & dulcissimum refugium meum, po-
suisti me in viâ hâc, qui creasti me, & ostēdisti mihi bo-
na plurima, quæ præparasti diligentibus te. & ecce perfe-

perfectiōis veræ studiosus ardet animus, suspirat, & sæpè ingemiscit inter viarum discrimina ac diverticula. Ostende, quæso, bone IESV, viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam: doce me in quo perfectio verè consistat, in quo beatitudo hujus & futuræ vitæ. Quemadmodum enim desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. *Psal. 142.*

CHRISTVS. Via lata & spaciōsa, quam quæris, charitas est, de quâ mandatum primum, & maximum dedit dicens: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex totâ animâ tuâ, ex totâ mente tuâ, & ex totis viribus tuis: proximum autem tuum sicut te ipsum. In his præceptis universa lex pendet, & Prophetæ: plenitudo enim legis est dilectio. In eo autem hæc dilectio, & perfectio apparet, si idem mecum velint homines in re omni, idemque nolint. Ex quo sequitur, ut semper de me ferè cogitent, loquantur, nihil optent nisi voluntatem meam fieri, & me qui sum exemplar omnis perfectiōis, imitari. Hi in pace summâ, & tranquillitate meæ sese providentię committunt, omniaque justa iudicia mea arbitrantur, quæ proinde verè dicuntur justificata in semetipsa. Huiusmodi numquàm queruli, numquàm tristes, semper in me Domino suo gaudentes. *Matth 22.*
Rom. 10.
In charitate sita perfectio.
Pax perfectorum.
Psal. 18.
Quales sunt perfecti.
Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7.

HOMO. Sed ardua res est perfectio, laboriosa, & longi temporis; quis ad eam, Domine IESV, pertingere poterit?

CHRISTVS. Fili mi, si paululùm laborâris, atque in sincerâ mortificatione & oratione: non quantùm filij hujus sæculi defudant; sed vel pro sextâ parte; certè in perfectorum meorum numero esse poteris. Modicum, agebat Ecclesiastes meus, laboravi, & inveni mihi multam requiem. Et si strenuè, non deflectendo ad dexteram, vel sinistram, perrexeris; spatium brevi te ad perfectiōem adducam: sicut in brevi, multos etiam pueros & puellas *Eccles 5.*
Brevi quis potest esse perfectus.

Sapient. 4. & puellas, virgines duodennes ad sinceram charitatis perfectionem promovi. verè enim dicitur de ijs, quòd in brevi expleverint tempora multa. vin' eos imitari? *Surge prope*, ut inf. pag 174. Vel *Haccine vera*, ut suprâ pag. 7.

Psal. 141. HOMO. Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Ioan. 6:
1. Corint. 9. CHRISTVS. Audi verba mea, quia spiritus & vita sunt. Et beatus eris, si audieris me, & ambulaveris in præceptis meis. ecce metam propositam nosti; omnes enim in stadio curritis, sed unus accipit braviũ; omnes imitatores estis, sed unus palmam refert; omnes discipuli mei, & unus lauream evincit. quis verò ille? nisi qui omnia opera sua perfectè facit, se vincit, animo suo imperat. is enim velut in viâ rectam tenet semitam, alius obliquis viis vix tandem ad metam pertingit. Tú-
Omnia opera perfectò obunda. ne amico suaderes cùm viam, domum, vxorem, agrum, hortos, cibum, potum bona habere possit, vt deteriora eligat? viam, domum, vestem, omniaque perfectà relinquat, imperfecta verò sibi sumat? & vide, precor, an tu non optima & perfectà in omnibus eligas, præterquam in animâ tuâ, omniaque te excepto optima esse velis.

HOMO. Utinam, Domine, homines saperent, & intelligerent, & novissima providerent! sed quanta, Deus bone, hî. insipientia hominis est. Si enim animâ bonam haberet, omnia bona forent; etsi verò univ-
sum mundum lucraretur, & animæ detrimentum faceret, quid ei prodesset? uti enim te diligentibus omnia in bonum, ita verè te non diligentibus, & malis, omnia in malum cooperantur.

*Perfectio vi-
ta querenda
est.* CHRISTUS. Et quid quæso est causæ, cur benè habitare, sanus esse, edere, bibere, dormire, ire, loqui, operari, pingere, ludere cùm possis, id non negligas; cū bene vivere, orare, mihi placere potes, id pro nihilo ducas? cuius odio facis? mei, an tui? cuius gratiâ? meâ, an hostis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Bern.ep 91.
Non profice-
re deficere
est.
Prov. 18.*

*Tepiditas
Deo odiosa.
Apc. 3.*

judicaretur. Hi veri filij mei sunt, quorum cibus & omnis delectatio est facere voluntatem Patris mei & meam: certamen nullum inter eos, nisi de humilitate, abstinentiâ, charitate. quàm pulcra lucta! quàm gloriosa victoria! Minimè certè bonus est, qui melior esse non vult, & ubi incipis nolle fieri melior, ibi etiam desinis esse bonus, qui enim mollis est & dissolutus in opere suo, frater est sua opera dissipantis. Quanto-
pere autem hi mihi displiceant, per Apostolum meum testatus sum dicens, utinam frigidus esses, aut calidus! sed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo. Hæc igitur verba mea expende, & quàm mihi, ac curiæ meæ spectaculum sit acceptum videre strenuum militem instar Davidis cum Goliatho decertantem, aut cursorem in stadio cæteros longè post se relinquentem.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

*Esaiæ 40.
Virtus sem-
per præmiū
habet.*

*Boët. de con-
sol.
Fervidorum
ô quanta
solatia!*

*Matth. 5.
Perfectio
nobis man-
data.*

*1. Petr. 1.
Iac. 1.*

HOMO. In his certè animabus complacet tibi Deus meus, & in viâ mandatorum tuorum currunt, quia dilatasti cor earum. Assumunt pennas ut Aquilæ, volant & non deficiunt; etenim nunquam sine pœnâ sunt vitia, nunquam sine præmio virtutes, & rerum honestarum precium in ipsis est. Sicut enim eos Domine, qui te triduo sustinuerunt, pavisti in deserto; ac filios Israël mannâ cælesti, quod omne delectamentum in se habebat; ita sanctos tuos fervidos consolatus es, & de petrâ mortificationis exierunt illis aquæ dulcissimæ, & aquæ amaræ per lignum crucis factæ sunt suaves. Et verò nōne præcepisti nobis dicens: Estote perfecti, sicut Pater vester cælestis perfectus est? Numquid & per Apostolum tuum Petrum sic monuisti: in omni conversatione sancti sitis, quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et rursus per Jacobum mandas, ut servi tui sint perfecti, & integri, in nullo deficientes. Quid ad hoc respon-
debo

debo tepidus, & iners? An credo hæc esse mandata tua, & gravia non esse? An ignoro perfectionem beatitudinem hujus & æternæ vitæ continere?

CHRISTVS. Hæc omnia sæpè versa, quamque brevis vita, & certaminis tempus, quantumque præmium parârim diligentibus me. Attende ad beneficia particularia N. quæ contuli tibi. His certè dilecti mei incitati cessare numquàm poterant, quò quibus possent modis placere mihi totis viribus conniterentur.

*Vita brevis
& labor:
præmium
æternum, &
piget sequi?*

HOMO. Et quid ego tibi, Deus meus, quid ego retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti mihi? utinam invenire queam hanc gratiam in oculis tuis, ut quidquid tuæ Majestati gratum cognovero, id sicut omninò tuâ gratiâ volo, ita promptè exequar.

Psal. 115.

CHRISTVS. Finge duos esse Regis filios; atque unum ex his nihil omittere eorum quæ vetat Rex, eique molestiam afferunt, nisi sub pœnâ capitis mandatum sit: alterum verò nec minimum quidem nutum præterire: quàm dispari, putas, hi loco essent? & utrum Rex plùs diligeret? Tu verò ratiocinare, & inspicere utri ex his similis sis, & quàm turpe sit ob vilem voluptatem perfectionis semitam deserere, id est, felicitatem summam, ac gaudium hujus vitæ. non voco enim vos in immunditiam, sed in sanctificationem, ut gustetis & videatis quàm suavis sum ijs, qui me diligunt: quàm magna multitudo dulcedinis meæ, quam præparavi illis. loquantur & narrent vobis Sancti mei, quanta fecerim illis: quàm dulce fuerit illis absynthium mundi deseruisse. & torrentem voluptatis delibare, quo jam inebriantur in domo Patris mei. Verùm non propterea solùm adhærere mihi bonum existimabant, sed charitate pleni & illustrati, videbant quàm justum esset servire mihi corde perfecto: & erubescabant,

1. Thess. 4:

erubescabant,

bescebant, si quando cernerent promptiùs meliusque dæmoni quàm mihi serviri. O quomodo vrgebat eos charitas mea! requiem non capiebant, fugiebat somnus ab oculis eorum, solliciti ambulabant coram me, ut uni mihi placerent: ibant de virtute in virtutem, crescebat eorum semita quasi lux splendens, & cùm omnia fecissent, dicebant, Servi inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus; & infinita quæ tibi, Domine Deus, Rex regum debentur, omisimus.

Luc. 17.

HOMO. Imperfectum nostrum viderunt oculi tui: operi manuum tuarum, quæso Domine, porrige dexteram, & suscipe hoc desiderium meum; cupio enim amare te toto corde, & sanctis inspirationibus tuis, atque consilijs obedire. Suscipe hoc desiderium meum, sicut incensum in conspectu tuo. Sacrificium hoc vespertinum, & serotinum obsecrationis meæ ne despicias pro infinitâ misericordiâ tuâ. Dignus es. Domine, accipere laudem, & gloriâ, & honorem à me creaturâ tuâ. Dignus es, ut in nomine tuo omne genuflectatur, & omnes serviant tibi in sanctitate, & justitiâ omnibus diebus vitæ suæ. O quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

Psalms 54.

Exercitium pro perfectionis studio.

Cant. 2.

Christus
invitat ani-
mam ad
perfectio-
nem.

CHRISTUS. *S*vrge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni; jam enim hiems transijt, imber abiit & recessit, flores apparuerunt in terrâ nostrâ, tempus putationis advenit, vox turturis audita est in terrâ nostrâ, ficus protulit grossos suos, vineæ florentes dederunt odorem suum; surge amica mea, speciosa mea, & veni, columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceria.

ANIMA. *A*udivi, dulcissime Iesu, vocem tuâ; sonuit illa in auribus cordis mei: postquam abiit hiems peccatorum meorum, & invitas me ut sequar te, quæ diligit anima mea. Sed indica, quæso, mihi ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium meorum. Te enim solum sequi & imitari opto.

quia

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Cant. 1.
Psalm. 55.
Protestatio
seu propo-
sitiū emē-
dationis.

Præparatio
ad Com-
munionē.

Trabe me, quæso, post te, & curremus in odorem unguentorum tuorum. Ecce enim profiteor hodie coram te Domine, qui eripuisti animam meam de morte, & pedes meos à lapsu, ut placeam tibi. In æternum non declinabo à mandatis tuis: expoliavi me tunicâ meâ, quomodo induar illâ? lavi pedes meos, quomodo inquinabo illos? sed ibo de virtute in virtutem, donec videam te Deum deorum in Sion, & habitem in domo tuâ omnibus diebus vitæ meæ. Et quidni desiderem habitare in domo tuâ cæm omnī die pro infinitâ benignitate tuâ paratus sis declinare in domum meam ad manendum ibi? Hac me cura sollicitum perpetuò habere deberet, & stimulare ut anima mea, ô JESV, tibi domus esset vestita auro charitatis, & omni lapide precioso ornata. Verùm cum omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum sit à te patre luminum, aperi, obsecro, manum tuam, & imple animam meam benedictione. Riga, obsecro, hac perfectionis desideria, & vineam istam, quam de AËgypto transtulisti, ut ex eâ bibas vinum in letitia, neque pro uvis reddat tibi labruscas, sed fructum reddat trigesimum, imò sexagesimum, imò centesimum in tempore suo, Amen.

Praxis perfectionis acquirenda.

Primò, vide quem gradum virtutis habeas: ut verò id noveris, vel Albertum Magnum, vel D. Bonaventuram consule; eoque cognito, statue tibi metam, seu gradum aliquem, ad quē certo tempore magno conatu contendas, neque requiem capias, aut desideres somnum oculis tuis, donec illū adsecutus sis. Gradus virtutis commodè tres definiuntur, quorum primus est desiderium ardens. Secundus, efficax prosecutio. Tertius, ejusdem cum facilitate & gaudio executio. Ex his alios facies colliges, & constitues, ut enim quæque virtus varios actus habet, faciliores alios, alios difficiliore, ita varij gradus assignari possunt. Ita charitatis gradus infimus est diligere amicum à quo amaris; secundus etiam inimicum propter Deum; Tertius, inimicum beneficijs superare. Sic ait D. Bonaventura. Gradus est charitatis, cum aliquis utilitatem amici cum proprio lucro quærit: altior quando eam cum damno rerum suarum: altissimus, cum bonum amici etiam propriâ morte quærit, majorem enim charitatem nemo habet, quam ut animam quis ponat pro amicis suis. Et sic de cæteris.

Opusc. de
gradibus
virtutum.
Ioan. 15.

Secundò,

Secundò, præterea utile erit, Angelo Custodi, aut Patrono dedicare talem conatum, seu tui victoriam, ut sic præsidium eorum impetrare valeas, & vitium ejusmodi extirpare. Ad hoc hortabatur omnes D. Chrysoft. dicens: Obsecro igitur vos omnes, ut unusquisque, si non antea, jam operam det, ut vitium, quod affectiones suas magis interturbat, ex animâ excuset, & piâ cogitatione, quasi spirituali quodam gladio utens, seipsum ab affectionibus liberet.

Pij conatus nostri Angelo custodi, aliive Patrono commendandi. Homil. 2. in Genes.

Tertiò, examen particulare ad hanc plurimum conducit, ejusque regulæ.

Examen particulare.

Quartò, reddere rationem profectus sui confessario, aut superiori à Sanctis eum fructu usurpatum fuit.

Quintò, soliti erant etiam complures olim certum genus pœnitentiæ assumere, donec de aliquo vitio triumphassent, atque id ubi affecti erant, solenni aliquo die quotannis beneficium illud recolebant, sicut moris est de urbe obsidione liberatâ vel hoste superato, vel victoriâ partâ gratam memoriam recolere.

Pœnitentiæ ritum usus.

Sexta praxis esse potest, examen suarum imperfectionum accuratum habere velut rationes debitorum suorum, quæ hoc pacto paulatim dissolvere conetur.

Septima. Valdè conducit actiones omnes suas ordinare, atque illum ordinem & modum sibi præstitutum studiosè servare.

Actiones ordinanda.

Octava, Magnoperè etiam juverit vitare minima; qui enim contemnit modica, paulatim decedit; & qui minimis intendit, facilè Dei gratiâ majora devitat.

Vita minima.

Nona praxis sit: Diligentissimè cavere ne quis alteri se præferat, & proximum dijudicet; id enim tum evenire solet, uti multorum experienciâ compertum est, ut in quo quis alium judicat, in eo seipsum condemnet. *Dignatus es.* &c. ut sup. pag. 10.

Humilitatem serva.

JACULATORIÆ.

Sic currete, ais Domine, ut comprehendatis, trahite nos post te, & curremus in odorem unguentorum tuorum. 1. Cor. 9.

Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob: Isaia 2.

& docebit nos v. as suas, & ambulabimus in semitis ejus.

Ego dixi, nunc coepi. Perfice queso gressus meos in semitis tuis. Psalm. 76.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde disposuit: in Psalm. 83,

vale lacrymarum, in loco quem posuit.

QVINTÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

2. Thess. 5.

In omnibus gratias agite : hæc est enim
voluntas Dei.

IMO *omni tempore maximè in Meditatione & post eam Deo A gratias age pro innumeris ejus in te beneficiis, B creatione, C redemptione, D Sacramentis, E dono orationis, F virtutibus, G sanctis inspirationibus. Attende, & gratias Deo age, quòd præsidio H boni Angeli adversus I demonis insidias te tueatur : K à tot periculis, morbis, laniens, latrocinis, ruinis, aquæ, ignisq; injuriis custodiat. Quid verò pro tot beneficijs Deo rependes? gratias Deo age, maximè quòd ad eò longâ patientiâ te tolerârît, qui aliàs fueras cum demonibus & impijs L periturus. Igitur M cor tuum eructans Dei laudem ad perfectionem anbelet, & in eo, ejusq; voluntate solam quietem esse sciat, & con- quiescat.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CAPVT III.

Exercitium de gratiarum actione.

SUPERIORI capite habes de perfectionis studio adhortamenta, & exercitia. Nunc verò subjiciam alia quatuor, quibus ad profectum iudicio Sanctorum iuari poteris. Primum inter hæc locum obtinet gratiarum actio, sicut enim ingratitude fontem obstruit gratiarum, ita gratiarum actio eam nobis copiosiore facit, & uberius eum in nos derivat.

PRÆLVDIVM I. Constitue te in conspectu Dei, & curiæ illius: magnoque desiderio, verecundè tamen, accede ad choros Sanctorum Deum laudantium.

PRÆLVDIVM II. Pete à Domino, ut det tibi gratiam, ut gratias agere possis; à curiâ verò illius, ut tuas laudes suis conjungi non dedignentur.

PVNCTVM I. Considera primò quid sit homo, quòd Dominus ejus sit memor, & quid tu sis. Secundò, quis quantusque Deus, qui nobis tot tantaque confert bona. Tertio, quomodo omnia, quæ in cælo & in terrâ sunt, dona sint Dei, & quanto affectu ea dederit, quàm sincero: omnia enim non propter semetipsum fecit; sed pro te, ô homo. Quarto, quid pro eo petat, unam scilicet gratitudinem. Quintò, quàm indignum undique tot beneficiis obui, & usque in delicias amari, & ingratum esse; neque hoc tantùm, sed pro beneficiis & bonis retribuere mala. Sextò, attende nihil esse quod ita hominibus displiceat, atque eos de quibus benè meriti sunt ingratos experiri, ut vulgò dicatur: Ingrato homine terra nil pejus creat. uti verò hominibus, ita Deo. Audi Bernardum: Ingratitudo, ait, inimica est animæ, exinanitio meritorum, virtutum dispersio, beneficiorum perditio. Ingratitudo ventus urens, siccans sibi fontem pietatis, rorem misericordiæ, fluentia gratiæ. Ergo in viâ virtutis & progressu, hanc studiosissimè

*Ingratitudo
hominis de-
testanda.*

*Serm. 51. in
Cant.*

cave, & detestare. Etsi enim nunquam non Dei gratiâ humiliter imploranda sit, tamen quia vel maximè initio conversionis & profectus gratia Dei necessaria est, ne quis respiciat retrò, hæc gratitudine seruanda & augenda est.

Hæcine firmâ fide credo, ut sup. pag. 8.

Pro quibus agenda gratia.

PUNCTVM II. Considera pro quibus beneficiis gratias agere debeas, nempe Primò, pro iis quæ Capiti & Patri nostro Christo JESV, humanitati ejus collata. Secundò, B. Virgini Matrinostræ. Tertiò, Angelis quos ad custodiam nostram dignatur Dõminus deputare. Quartò, Sanctos quos Patronos nostros esse vult & duces in viâ. Quintò, justis. Sextò, peccatoribus. Septimò, Ecclesiæ toti. Octavò, tibi.

Qua beneficia concessa humanitati Christi.

Secundò, percurrere potissima beneficia illis, tibi quæ collata, & pro illis gratias age, pro donis Christi Domini nostri humanitati concessis, Primò, quòd conjuncta sit verbo divino; Secundò, caput sit Angelorum & hominum; sit quæ Tertiò, in eo omnis plenitudo gratiæ, sapientiæ, scientiæ & sanctitatis,

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

Qua B. Virgini.

Secundò, pro iis quæ concessa B. Virgini, quòd mater sit Dei; Secundò, absque macula ullius peccati; Tertiò, donata gratiâ maximâ; Quartò, maximâ gloriâ super omnes Sanctos, & Angelos Dei exaltata.

Qua Angelis.

Tertiò, pro iis quæ concessa Angelis, pro eorum creatione, electione, & perseverantiâ, gloriâ, & officii dignitate.

Qua sanctis.

Quartò, gratias age ob beneficia Sanctis collata, quòd ad perfectionem eos vocârit; Secundò, tot virtutibus ornârit; Tertiò miraculis honorârit; Quartò, gloriâ cumulârit; Quintò denique, quòd eorum intercessione plurima concesserit.

Qua justis.

Quintò, gratias pro iis age, quæ justis largitur, siquidem sustinet eorum imperfectiones, purgat, illuminat scientiâ, accendit charitate, à malo retrahit, & tribulationibus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

dono orationis.

nia ad nos dona derivari voluit: neque tamē oratione nostrā indiget Deus, sed eam ad multiplicem utilitatem convertit. Oratio enim, ut ait D: Bonaventura, non est causa beneficentiæ ejus, sed via, vt etiam si non propter illam, tamen sine illâ nostri, non misereatur. Secundò, quòd per eam liceat cum Deo colloqui, & quoties libet, ad thronum tantæ majestatis admitti. Tertiò, propter effectus orationis. Primò enim iram Dei placat. Oravit Moyses, ait Scripturâ, Dominum, & placatus est. Secundò, impetrat peccatorum veniam juxta illud; *Matth. 18.* Omne debitum dimisit tibi quia rogasti me. Tertiò, à periculis liberat, & malis, ut patet in Ezechiâ, qui Sennacherib oratione fugavit, & delevit. *4. Reg. 14.* Quartò denique omnia impetrat corporalia & spiritualia: quid ergo utilius? *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

Exod. 32.

Matth. 18.

4. Reg. 14.

Liberalitas Dei & hominum ingratitude.

PARS III. Considera, quanta sit liberalitas Dei erga nos, qui tam facilè, unico sæpè verbo, rogantibus nobis tantâ concedit, ut patet in plurimis Sanctis; & quàm ingratum illi, quòd sæpè non libeat gratias agere, & exercitia pietatis obire, & cum eo loqui, id est, orationem debitè facere, & ad perfectionem ire; vide quàm amanter invitet ipse dicens: Omnis qui petit accipit, qui quærit invenit, & pulsanti aperietur. Secundò, quanta benignitas ejus, quòd tales, tam distractas orationes etiam non refugiat ipse Deus optimus maximus. Tertiò, quòd pro suâ paternâ curâ nobis deneget, quænoxia judicaverit, & in tempore opportuno exaudiat. An enim fallere potest qui dixit: Omnis qui petit, accipit; & qui quærit, invenit; & pulsanti aperietur? Imò benignissimè addit dicens: Quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, nunquid lapidem porriget ei? aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei? si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris; quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona petentibus se?

Matth. 7.

Credo tibi, ô æterna veritas, ut sup. pag. 7.

Canticum

Canticum JESU filii Sirach.

CONFITEBOR tibi Domine rex, & collaudabo te Deum Eccli. xi:
*salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adju-
tor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perdi-
tione, à laqueo lingua iniqua, & à labiis operantium mendaciũ,
& in conſpectu aſtantium factus es mihi adjutor. Et liberaſti me
ſecundũ multitudinem miſericordia nominis tui à rugientibus
preparatis ad eſcam, de manibus querentium animam meam,
& de portis tribulationum qua circumdederunt me: à preſſurã
flammae qua circumdedit me, & in medio ignis non ſum aſtua-
tus: de altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinatã, & à
verbo mendacii, & à rege iniquo, & à lingua injuſtã. Laudabit
uſque ad mortem anima mea Dominum, & vita mea appropin-
quans erat in inferno deorſum. Circumdederunt me undique, &
non erat qui adjuvaret. Reſpiciens eram ad adiutorium homi-
num, & non erat. Memoratus ſum miſericordiae tuae Domine, &
operationis tuae, qua à ſeculo ſunt: quoniam eruis ſuſtinentes te
Domine, & liberaſ eos de manibus gentium. Exaltaſti ſuper ter-
ram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus
ſum. Invocaſi Dominum patrem Domini mei, ut non derelin-
quat me in die tribulationis meae, & in tempore ſuperborum ſine
adiutorio. Laudabo nomen tuum aſſidue, & collaudabo illud in
confeſſione, & exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perdi-
tione, & eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, &
laudem dicam tibi, & benedicam nomini Domini.*

Praxis ad gratias Deo datorum agendas.

PRIMA. Præter eas, quas variis locis habes, ea eſſe poterit, Catalogum
fac benefi-
ciorum, ſin-
gularium
Bernard.
ſcripto colligere Dei in te beneficia particulatim, eaque ver-
bis affectu plenis deſcribere; atque ita Davidem & Prophetas
imitari, quibus ſolemne erat, poſt acceptum aliquod benefi-
cium ſingulare, de eo carmen ac canticum componere. Diſce,
ait Bernardus, in referendo gratiam non eſſe tardus aut ſegnus,
diſce ad ſingula dona gratias agere, diligenter confidera, quæ
tibi apponuntur, ut nulla Dei dona debitã gratiarum actio-
ne fruſtrentur. Eſt autem gratitudo magis operibus, quàm

verbis sit ostendenda, tamen gratissimum Deo, si ob beneficia cum sæpè laudemus, eaque meditemur. In singulis verò consideranda sunt quinque; Primò infinita dignitas largitoris; Secundò, infinita charitas; Tertio, benefici excellentia; Quarto, vilitas abjectioque nostra; Quintò, infinita Dei liberalitas.

*In singulis
Dei benefi-
ciorum quinque
observanda.*

*Genes. 28.
Quo pacto
grati Deo
esse possimus*

Psalms. 115.

*Pro gravio-
rum pecca-
torum re-
missione agē-
da gratia.*

*Pro accepto
à Deo bene-
ficio, proxi-
mo aliquod
reddendum.*

Prov. II.

Utque gratiæ ritè agantur, rogandi beati illi spiritus; ut, quia satis dignas agere gratias non possumus, nos juvare dignentur. Deinde omnes creaturæ invitandæ, muneraque vicissim offerenda: Primum est, Dominum pro tuo Deo ac Domino agnoscere, ut Jacob: Si, inquit, fuerit Deus mecum, & custodierit me in viâ per quam ego ambulo; erit mihi Dominus in Deum. Quò pertinet, facere decretum, nunquam sibi aliquid tribuendi, cum illi omnia oporteat, qui in omnibus omnia operatur. Secundum, statuere Deo gratis, & non tui commodi causâ, servire. Tertium, offerre ei omnia opera tua, labores, & te totum, ad omnia, quæ sapientiæ illius æternæ, & paternæ providentiæ visa fuerint, prospera & adversa. Sic præcinit regius Propheta dicens: Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem, ait, salutaris accipiam, (et si amatum) & nomen Domini invocabo. Vota mea Domino reddâ, (etiam cum ipsâ vitâ) quia preciosa in conspectu Domini, mors Sanctorum ejus: quia scilicet sibi, & mundo moriuntur.

Secunda. Quemadmodum verò recogitamus annos præteritos in amaritudine animæ nostræ, ita pro graviorum peccatorum remissione, quorum servitute durâ liberati sumus, gratias agere oportet, & pro infinitâ bonitate Dei erga nos, simul conteri de malitiâ nostrâ: ac exultare in Domino, quia justitia ejus & pax osculatae sunt, veritas & misericordia obviaverunt sibi. Immò aliquod opus pium, quasi in compensationem, & gratiarum actionem Domino retribuere convenit.

Tertia. Quoties aliquod à Deo beneficium accepimus, quia retribuere ei nihil possumus, proximo in eodem genere, siquidem id fieri potest, conferamus. Ideò decimas omnium, quæ possidebant Isiaëlita, sibi Dominus tribui volebat, & primogenita consecrari. Imitare, & anima tua, quæ benedicit, impinguabitur. Ad locum enim, unde exeunt flumina gratiarum, revertuntur ut iterum fluant.

Dignatus es, &c. ut sup. pag. 10.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Conuertere pedes meos in testimonia tua.

Ibunt de virtute in virtutem

JACVLATORIÆ,

CVM Deo tam sit accepta gratitudo, viri sancti ac Prophe-
tæ nullâ in re magis, quàm gratiarum actione se exercuisse
videntur; hinc totis pænè psalmis hoc unum David agit:
accipe tamen aliquot versiculos tam sancto gratitudinis exer-
cizio accommodatos.

Sit nomen Domini benedictum in sacula: ante solem permanet Psalm. 71.
nomen ejus.

Magnificate Dominum mecum & exaltemus nomen ejus in id- Psalm. 33.
ipsum

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die ma- Psalm. 70.
gnitudinem tuam.

S E X T Æ I M A G I N I S A N N O T A T I O.

Examina defectus tuos; & vitio excin-
dendo, ac virtuti plantandæ incumbere.

TVam sapè, qui perfectioni studes, **A** excute
conscientiam, ab eaq; **B** rationem exige co-
ram **C** Christo judice. pone tibi ob oculos **D** Dei
præcepta, **E** regulasq; tuas. vide ut te **F** demon ac-
cuset, quamq; parum **G** boni egeris; proculca **H**
peccatum, & quemadmodum id fugias vide: mox
deinde infelicem peccati **I** arborem, cujus fructus
mors est, excinde sancto ac firmo proposito, &
novam **K** virtutem insere. Tum **L** oppugna **M**
vitium illud peculiari curâ & examine, illud in-
quam vitium quod te præcipuè in **N** decalogi, **O**
regularumq; tuarum observatione, id est in viâ
Dei retardat. Invigila in omnem victoriæ **P** occa-
sionem, & adverte primum virtutis gradum esse
molestissimum, secundum faciliorem, tertium fa-
cillimum.

CAPVT IV.

De Examine generali & particulari.

INTER aliã pietatis exercitia, quæ ad profectum vel maximè conducunt, est crebrò conscientiam discutere, & sui examen instituere. De hoc dicere possumus: si nosmetipsos iudicaremus, non utique iudicaremur à Domino. Examen autem hoc generale facito tanquam si coram Deo & Angelo ac dæmone te accusante id institueres. Constat autem partibus quinque, quas primò breviter, deinde diductas accipe. Eas enim Meditatione seriã expendisse plurimum prodest, ut quotidie deinde cum fructu & affectu semel atque iterum examen instituat.

Puncta examinis generalis.

Prima, est gratiarum actio pro omnibus beneficijs acceptis.

Secunda, est imploratio gratiæ pro cognoscendis & detestandis peccatis.

Tertia, discussio sui: incipiendo à postremo examine, & quoad fieri potest, cogitationes, verba & opera examinando ad Decalogi, & Regularum suarum, si quis sit Religiosus, normam.

Quarta, detestatio defectuum & peccatorum, variis considerationibus excitata.

Quinta, propositum, quo quis decernit in futurum vitam in melius instituere; ad quod conducet primò, agenda & patienda prospicere, atque ad utrumque animum comparare.

Exercitium de examine generali.

Modus agendi gratias in Exam.

PVNCTVM I. Considera Primò, quot titulis Creatori & benefactori nostro par sit gratias agere. Secundò, vide sursum, & nihil aliud advertes agi à Beatis. Tertio, attende deorsum, & audies nihil sonare inferos præter ingritudinẽ, perpetuãque in bonitatem infinitam maledicta. Jamque vide quibus assimilari exoptes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*Motiva de-
testationis
peccatorum.*

PVNCTVM IV. Considera, quantum doleat, qui parentum, liberorum, bonorum, honoris, favoris, lucri iacturam fecit: & vide quanto magis dolendum illi, qui lucri æterni, gratiæ Dei, favoris illius detrimentum subiit. Secundò, quantum dolere oporteat, quòd tam bonum & benignum Patrem & benefactorem homo offenderit, retribuendo mala pro bonis. Tertiò, vide unde contingat relapsus, & adverte fieri ex defectu veri doloris; ideoque in hoc maximè te exerce.

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

*Modi for-
mandi bona
proposita
O quanti est
velle!*

PVNCTVM V. Propone firmiter coram Deo & Angelis ejus, vitare defectus, maximè eum, quem examine particulari studeas corrigere: & vide quanti sit, in re qualibet firmum decretum. Collige verò ex eo, quòd videamus eos, qui inimici societatem æternò decreto vitare, & periculum corporis fugere statuunt, vix adduci ullo pacto posse, ut à sententiâ discedant. Triplici autem modo firmantur decreta & promissa. Primò, si coram aliis fiant: fac igitur coram Angelis; & Sanctis Dei, & Patronos invoca. Secundò, si pœna adjiciatur: statuere igitur convenit sibi, si relabatur, spontaneam aliquam afflictionem. Tertiò verò, juvat indicare eadem aliis, maximè Confessario, ut humano etiam respectu confirmeris. Quartò, in particulari designare, qualiter vitam instituere velis. Quintò, quomodo etiam in adversis te gerere.

COLLOQVIVM.

Exercitium pro examine complectens
præcepta Decalogi.

Psalm. 12.

ILLUMINA, Domine, oculos meos, ne umquam obdormiam in morte, neque in peccato conquiescam; ne quando dicat inimicus meus, Prevalui adversus eum: veni, lux vera, qua illuminas omnem hominem, pelle tenebras cordis mei, ut videam te ad quem suspiro. O quàm desideravit anima mea te in nocte! tu scis: donec aspiraret dies, & inclinarentur umbra: & tu, cui nomen

nomien Oriens; splendesce in corde meo. Obsecro te, ô bone JESU, precede me ad ostendendam viam per diem in columnâ nubis, & per noctem hanc in columnâ ignis: sine te enim mediâ vitâ in morte sumus; sine te sumus sicut oves errantes, sine te cæci, & nescimus viam, in quâ ambulemus. O veritas æterna, dissipa cordis mei caliginem, ut inter tot viæ & vitæ hujus varietates, ad te veniam, propter quem sum, vivo & suspiro.

1. Ecce sto coram te hodie, Deus meus, & confundor, & erubescor levare faciem meam ad te, quoniam iniquitates meæ multiplicatæ sunt super caput meum, & delicta mea creverunt usque ad celum; sed sto coram patre filius, coram advocato meo reus, coram redemptore meo servus, ideoq; attollo oculos & mentem, & spem meam, ut propitius fias peccatis meis, & deleas omnes iniquitates meas. Convertete me, & convertar, quia tu Dominus Deus meus. Fac, ut memor sim unde exciderim, & pœnitentiam & prima opera faciam. Debui te creatorem meum amare ex toto corde meo: idem tecum velle & nolle, & in te solo confidere, tibi credere. Sed eheu! divisum fuit cor meum, & posui carnem brachium meum; & ad nihilum redactus sum; & nescivi quòd in te solo stare, vivere & moveri possim & debeam, neque unquam erubescere, aut quæ supra me sunt, scrutari: sed humiliari sub potenti manu tuâ.

2. Quemadmodum autem cor meum abiit in vanitates; ita etiam lingua mea inflammavit rotam nativitatis meæ: quæq; deberet esse lignum vitæ, te laudare, de te loqui, ô omne bonum, mihi aliisq; mortis occasionem dedit. O beatum & perfectum, qui non est lapsus in linguâ! qui enim putat se religiosum esse, non refrenans linguam suam! hujus vana est religio. O ter felicem, qui reddidit tibi vota sua perfectè, quæ distinxerunt labia sua! Ecce ô Deus meus, reddo tibi hæc mea N. coram omni populo tuo ex toto corde meo.

3. Atque utinam saltem delectatus fuisset in te, & Sabbatum delicatū servassem, in officiis tuis fervens: & exultassent labia, cùm cantarem tibi: spallissem voce, spallissem spiritu, ut delectarer in voce laudis tuæ! visitasses enim terram, & inebriasses eam, & multiplicasses locupletare eam: flumen Dei repletum es-

1. Esdr. 9.
Actus pœnitentiæ maximè circa primum præceptum.

Jerem. 31.
Apoc. 2.

Jerem. 17.

Secundum præceptum.
Jacob. 3.
Ibidem.

Circa tertium præceptum.
Psalm. 64.

Devotionis & Religionis fructus. *set aquis, & lacrymæ mea vinum fuissent Angelorum; benedixisses corona anni benignitatis tuæ, & campi tui, potentia animæ meæ impleta fuissent ubertate, & pingua fuissent facta speciosa deserti: valles abundassent frumento, frumento electorum: & me vino stabilivisses, in sacro Missæ sacrificio, vino electorum, vino quod germinat virgines.*

Circa quartum præceptum. Obedientiæ & Superiorum observantiæ. Lucæ 10. Hebr. 13.

4. Tum fuisset mihi cibus, facere voluntatem tuam, id est, Superiorum meorum: propter te alacriter & perseveranter obedivissem illis, neque durâ cervice, & incircumciso corde, etiam in parvis Spiritui sancto aliquando restitivissem: ipsi enim non mandant mihi, sed spiritus tuus, qui loquitur in illis; quia dixisti: Qui vos audit, me audit. Quàm libens, si hæc cogitarem, iis honorem, & amorem, & quacumque alia tribuivissem, ut vicariis tuis; cum pervigilent quasi rationem pro animâ meâ reddituri! Sed & ego subditis meis, ut tibi, me exhibuivissem, necessaria curassem, infirmitates patienter & onera portassem; sciens quia quod uni ex minimis facio, tibi facio, ô Deus meus, & omnia.

Matth. 25.

Circa quintum præceptum.

Matth. 16. Actus charitatis circa proximum.

5. O quantus hic esse stimulus debet, ne ullum cogitatione invidiæ, verbo injuriæ, aut factu ledam: sed pacem servem, quoad fieri potest, cum omnibus; pacem Christi, qua exsuperat omne gaudium! sumus enim filii tui, qui facis solem tuum oriri super bonos, & malos. Et si amicos tantum & benevolos diligam & salutem; ecce etiam Ethnici hoc faciunt, & fera: vincere autem in bono. malum, hoc gratiâ tuâ filiorum tuorum est, & unicum votum meum, ut in eorum numero censerî valeam.

Circa sextum præceptum. Cordis mundities, & auxilium ad eam.

Psal. 50. Superbia punitur per luxuriam. Jacob. 1.

6. Talis enim agnosci in extremo judicio spero; ideoq; sanè longè facere à me volo desideria turpia & illecebrosa, ut mundo corde te aliquando videam, & non peccem in corpus meum, aut proximi mei: sed diligentissimâ oculorum & sensuum custodiâ, repellam jacula ignita, igne illo candentia, qui ad interreccionem devorat, & sancta omnia profanat. Cor hoc mundum crea in me, Deus meus, & spiritum rectum innova in visceribus meis: averte à me superbiam; quam iusto tuo judicio luxuria supplicio castigas, ut saltem vel sic homo humilietur, & se agnoscat, quia similis erat ei, qui consideravit se in speculo, & abiit, & oblitus est qualis fuerit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

bulabo coram te, omnes diligam propter te; & quidquid sanctissima tuae voluntati collibitum fuerit, gratissimum mihi erit, & accipiam de paternâ manu tuâ: tibi enim vivere, tibi mori cupio, ô vita, ô salus, ô gaudium meum. Id profiteor hodie coram te, & curiâ tuâ caelesti universâ, testem illam invoco desiderii mei, & auxilium infirmitatis meae, ad gloriam tuam. Amen.

Praxis peragendi examinis generalis.

PRIMA. Post examen sollicitè rursus incipe ambulare coram Domino Deo tuo, ac propòsita per singulas horas, ut minimum, renova.

Secunda. Imò poteris ad singulas breviter tuam excutere animam, eadem ferè normâ.

Tertia, si paterfamilias sis, effice ut familia, vel communiter hoc examen instituat simul, vel singuli. Sic enim ad cor redibunt, & placabunt Dominum sibi & familiae tuae: quam sæpè flagellat iusto iudicio ob unius improbitatem Deus, quemadmodum ob famuli pietatem eidem benedixit, ut Scriptura de Iacob commemorat, ob quem domum Laban locupletavit.

Quarta Nota hoc examen posse usurpari per modum meditationis, de quo Gerson scribit hoc pacto: Novi personam, quæ non modicum profecit per hoc, quod diligentius seipsum intuebatur quasi pauperem & miserum, & in cælum mente conscendens à singulis Sanctis mendicabat ea. Itaque pauperem ejusmodi imitare, & inopiam à virtutibus, & morbos ac vulnera animæ ostende Domino ac Sanctis ejus, atque opem implora.

Quinta. Quia examen particulare pluribus est tractandum, hoc solùm hîc observa, expedire per sæpè, maximè occupatis, ut simul cum generali id faciant.

Praxis examinis particularis.

CUM ad perfectionem non nisi gradatim ascendatur, explicandum hîc erit examen particulare, tantopere à S. P. Ignatio commendatum. Est verò illud, quo quis studio singulari, ac, ut ita dicam, certamine, singulos defectus aggreditur superare, & virtutes gradatim acquirere. ad quod, Dei gratiâ, sequens directio juvabit. Ut autem ea quis in singulis fructuosè utatur, antequam contra aliquod vitium particulare examen instituat, ut Bern. monet, agnoscere se debet homo, ad quæ sit bona naturaliter propensior, vel ad quæ mala proclivior: quibus exercitius valeat meliùs promoveri, quibus vitis faciliùs

Vigenda familia ut examen faciat.

Affligitur aliquando aut benedicitur familia propter unum.

Gen. 30.

Lib. de monte contemplationis. Spiritualis mendicatio.

Bernard de in ter domo.

liùs corrumpi: quid pro his pœnæ vel præmi expectare: quantum quotidie proficiat, vel deficiat, & cum quantâ industriâ satagat præterita mala deflere, præsentia declinare, futura prævenire, cum quantâ animi constantiâ studeat reparare bona amissa, custodire & multiplicare possessa. Per hoc ad sui cognitionem, quam tum Philosophi, tum Sancti omnes adeò commendârunt, perveniet: quæ sanè in eo potissimum consistit, ut animæ defectus intelligamus. Ad quod poterit juvare etiam lectio D. Bernardi de Consideratione, & Interiore domo, S. Bonaventuræ ad Novitios, Seraphini Firmani de Animæ imperfectione, Thomæ à Kempis lib. 4. cap. 7.

*Cognitio sui
quo pacto
comparari
possit.*

Item consulere Superiorem, Confessarium, & vitam suam præteritam considerare, attendendo radices malorum, quibusque de rebus fuerit aliquando ab æmulis redargutus, aut à Superioribus sæpiùs commonitus. Hac ratione cognoscet quis vitia animæ suæ præcipua, & quo ordine aggredi quæque debeat.

Ordo verò hic est, ut externa vitia, & quæ alios offendunt, vel quæ nostrum maximè retardant progressum, primò impugnet, quod in vitis locum habeat: in virtutibus verò est, ut in eis quis sese primò exerceat, quæ magis necessariae, utiles, universales & solidiores; ut sunt, Pura intentio, Communicatio cum Deo, Zelus animarum, Amor Dei, Humilitas, Obediëntia, Patientia, ferre alienos defectus, nulli detrahere, nullum offendere, nulli contradicere, in primis verò Contemptus rerum humanarum, atque Odium sui, & mortificatio quaerenda.

*Quis ordo
instruens.
dus.*

*Circa quæ
priùs faciendæ
dum parti-
culæ re exa-
men.*

Notandum hîc est, quod si in virtute nos exerceamus, non totam simul amplectendam esse, sed gradatim & constanter à facilioribus ordinariè inchoādum, v. g. pro æquienda humilitate. Primò, videat ut se non laudet; Secundò, studeat nolle laudari; Tertiò, quoad potest vitet agere coram hominibus, unde laudetur; Quartò, excusationem omnem excludat, Quintò, etiam cogitationes superbiæ, usque invigilet; Sextò, exerceat se in eo ut omnes habeat velut superiores ac meliores. Hoc autem sic accipe, nisi aliquis tantum unum vitii caput in se deprehenderet, seu ramum: tum enim, ut patet, illum excindere solum necesse est.

*Per partes
vitia extir-
panda.*

Tempus verò seriò in vitio extirpando ponendum est, quousque superemus, aut saltem in tantum proficiamus, ut facile tentationibus resistere, & heroicis actus elicere possimus: aut, si de virtute agitur, quousque eam facile exercere in occasionibus possimus.

*Quanto
tempora.*

*Omnia ex-
ercitia ad*

Cùm autem juxta Cassianum & B. Ignatium, tempore quo

*unum refe-
rantur.*

examen hoc particulare contra unum omnino vitium debellandum exercetur, omnia exercitia, orationes & cogitationes eò referendæ sint, additiones quæ sequuntur juvare ad id poterunt. ad quas ritè faciendas dies unus aut alter est impendendus earum considerationi & praxi, priusquam cum vitio certamen, ut ita dicam, ineatur singulare.

*Vitii exstir-
pandi natu-
ra scrutan-
da.*

ADDITIONE I. inter has est, collectio eorum quæ ad hoc vitium spectant, vel virtutem: convenit enim ut colligat Asceta ex auctoribus sibi, quod sæpè concionatores aliis faciunt; Primò, quæ vitii vel virtutis natura, signa gradus & effectus, scire enim quemque oportet in quo gradu sit, quasque habeat occasiones lapsus, attendere. Ad hæc Peraldus, P. Lessius l. de Iust. & jure in fine, Viridarium & Panarium Busæi, D. Bonaventura de Profectu, Arias de Mortificatione, & alii materiam dabunt. Secundo, remedia colligat ex iisdem. Inter hæc sunt praxes, ut dare elemosynam, facere hoc vel illud opus pium, quoties lapsus fuerit; Tertio, motiva, quæ sunt exempla & similitudines, vitium vivè repræsentantes, ipsiusque vitii foeditatem & molestiam; item sententiæ S. Scripturæ rationes aliquæ ab utili, honesto, jucundo, ex sacris & Philosophis; præmia denique virtutis, & pœnæ à Deo hominibus inflictæ huic vitio obnoxiiis.

*Quærenda
remedia cõ-
tra id ipsum.*

Hæc ordine describere potest, ac Primò quidem vitii natura, foeditas atque occasiones, quæ sunt, & esse possunt, ponantur; Secundò, rationes aliquæ; Tertio, sententiæ graves; Quarto, exempla Christi & Sanctorum, &c. Quintò, similia; Sextò, præmia, & pœnæ; Septimò, praxes. Harum una est deligere motiva efficacissima quæque, & iis se excitare propositâ sibi aliquantisper in genere vitii & virtutis occasione quâ habuit, aut habere potest, hanc amplectendo, illud refutâdo; quia sic minor est repugnantia, dum enim hanc sibi repræsentabit occasionem, simul voluntatè exercebit circa virtutem, ut illam appetat; circa vitium, ut illud detestetur. Postea in particulari ad faciliores actus exequendos se accingat, ut victorius se animet. Tertio, difficiliore & propinquos exerceat. Quarto, remotiores quos primò exerceat, ut v. g. martyrium optare, suadere solet magno astu diabolus ut nos inflet, atque manes relinquat, perturbet verò minutioribus. Tamen in ipsâ occasione oblata pugnare, & eam ad hoc querere si non deur, utilius est (excepto turpitudinis vitio, cujus omnis occasio & memoria est fugienda.) Quòd si illa non invenitur, eam nobis repræsentare, ut dixi, debemus certis locis & temporibus. Quod diligenter notandum: ex eo enim magnus fructus est, dum præludimus ante pugnam, & providè futuris tempestatibus occurrimus.

*A faciliori-
bus examen
particulare
inchoandū.*

*Occasio pug-
næ quærenda
præterquam
in carnali-
bus.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

*Qui vitium
aliquod ex-
tirpare, vel
virtutem
acquirere
velit, omnia
pietatis
exercitia eò
dirigat,
oportet.*

*Pœnitentia
etiam pro
commis-
sionibus
assumenda.*

*Adjumenta
memoria.*

Euangelicæ imitando. nec difficile id erit, si attendamus tristi omnia tristia, lato læta, & homini ut affectus est, ita & alia ferè apparere. Ad hoc operæ præciū erit semel semihorâ unâ & alterâ considerare, ut omnia ferè huic rei expeditè possint applicari. Potest etiam fieri oratio ex motivis præcipuis, contra hoc vitium, vel pro virtute conflata, quæ omni, clypei instar, tentationi opponi possit. sic & Patroni deligi, & invocari, qui hâc virtute claruerunt, quotidie, manè potissimum: quin & illam orationem tum expediret recitare.

ADDITIO V. Mortificatio insuper est adhibenda, quâ pœnitentiam aliquam spontaneam Asceta, quoties errat, assumit [quæ si in ipso ubi admisit errorem loco fiat, utile] sicut est tundere pectus, ut B.P. monet, &c. Posset etiam aliqua assumi, donec quis obtineat quod postulat, v.g. jejunare: vino, ut Nazæorum olim mos erat, vel sale aliòve obsonio ad tempus abstinere. Verùm actio virtutis contrariæ, si vitium extirpare coneris, pœnitentia est omnium saluberrima. Alia: autem mortificationes in cibo, potu, curiositate, silentio, &c. eò dirigi possunt. Valdè etiam utile si quis ex zelo eandem tecum faciat pœnitentiam, donec defectum emēdaris tuum, tum ut facilius à Deo impetres, tum ut amici hominis spontaneum pro te susceptum supplicium, ad officium tuum præstandum tibi calcar addat. Aliena hæc mala cordatus facilius sentit, quàm sua. Sic novimus Sanctos pœnitentiâ peccatorum in se partem à nocente transferre solitos: S. Ignatium luxuriæ mancipium in gelida stando, à servitute liberaffe, & S. Xaverium simili industriâ obduratum hominem emollivisse.

ADDITIO VI. Renovationem propositi frequenter exercendam, ad quam affectus vehemens facilè viam ostendit. Quia verò frequens illa propositi renovatio omittitur aliquando defectu memoriæ, juvare hanc poterit, vel signis certò loco positus, v.g. sententiâ ante se in mensâ, vel funiculo ad brachium circumligato, certisq; temporibus designatis, quibus id renovandum. Inter tempora Primum sit matutinum, quo consideratâ aliquâ vitij occasione, vel pluribus, usq; habitis vel habendis, Asceta motivum aliquod considerat, & vel pulcritudine virtutis, vel vitii fœditate se excitat, ac proponit occasiones solitas diligenter vitare, vitiumq; execratur; vel si de virtute agatur, illam, illiusq; occasiones amplectitur. Secundū tempus est meridianū, quo hoc examen breviter instituendum est, aut seorsim, aut initio examinis generalis; & desiderium renovandum sicut manè, ac conferendum examen hoc cum priore. Tertiū est vespertinum, quo idem faciendum. Quartum esse

esse potest & diligenter notandum, vesperi in lecto: altè enim imprimitur, quod ante somnum animo suo quisque volvit. Quintum, dum auditur hora, quo similiter ex aliquo motivo, occasione virtutis sibi repræsentatâ, renovandum propositum cum aliquâ jaculatoriâ: quæ si fieri possit, vim motivi cõtineat. Inò expediret singulis motivis suam jaculatoriam adjicere, atque ita ipsam quoque variare, ut semper aliquid novi possit mens nostra, & cum recreatione ruminare. Sextum tempus est occasionale, cùm occasio est, vel instat labendi, aut virtutem exercendi: quo tempore eo diligentiùs, quo magis necessarium, renovandum illud est, repræsentatâ sibi occasione propositum. Huic renovationi propositi circa examen particulare exemplo SS. Gulielmi, Bonaventuræ, S. P. N. Ignatii, & aliorum, utiliter adjicietur brevis consideratio horæ præteritæ, videndo an transacta sit uti oportuit, uti quis sibi constituerat, an quid peccatum in materiâ examinis particularis: deinde quid proximâ horâ faciendum prævidendo, atque omnia Deo B. Virginis manibus offerendo. Poterit autem ita ut hîc præcepi, vel prout cuique magis placuerit, fieri. Verbi gratiâ, si in humilitate quis se exercent: *O IESU, qui pro me flagellatus es, & humillimus fuisti* (sic mysterium aliquod dolorosum, gaudiosum vel gloriosum, memorari posset) *quid retribuisti tibi?* (hîc examinari hora potest lapsa.) *Quid retribuam hoc vitæ meæ momento irrecoverabili?* (hîc fieri consideratio & propositum de futura.) *Offero me, vota mea, (si Religiosus es) & actiones meas, sensus & proposita mea, in unione meritorum tuorum, & gratias ago pro bonis & malis quæ per creatura mibi ceco & agro, ô Sapiencia aterna facies, desidero te, dirigo te, ô omne solum bonum. O satieras vera, quando per te* (sine te enim nihil sumus, aut possumus) *humilissimus ero?* Hîc consideratio, sed motivum quod quis assumpsit, memorari atque adjici debet. verbi gratiâ. Quandoquidem tam vilis sum, &c. secundum materiam examinis particularis. Potest autem quis illâ oratiunculâ, vel jaculatoriâ aliquâ uti, si cui illa longior est, unâ cum examine horæ præteritæ, & ordinatione futuræ. Jaculatoriam autem immutare subinde, uti dixi, oportet; animumque eâ recreare, os suum aperire, ut Psalmista ait, & attrahere spiritum.

ADDITIO VII. est, diligenter legere, tum ea quæ collecta sunt ad excitandam voluntatem, tum auctores, qui de hoc vitio vel virtute scripserunt; quotidie verò ex his aliqua percurrere utilissimum: similiter & Regulam, ad vitium quod oppugnas, vel virtutem, cui operam das, si fortè Religiosus es, accommodatam.

Præsentia
Dei.

Examen ho-
ræ præteritæ.
Resignatio
& unio.

Amor Dei.

Vtile est habere Admonitorem,

Multa sæpius labenti constituenda.

Colloquium de virtute proposita sæpè instituendum.

Perseuerantia necessaria.

Nota diligenter.

ADDITIO VIII. Juvat habere admonitorem, vel designatum, vel ultrò delectum; aut si id non placeat, certè confessorio vel Superiori aperire profectum & defectum, & petere, si res ferat, ab amico, & familiari, vel Superiore aliquando exerceri ex improviso, aliquando veidò post præparationem, uti vires erunt. Si plures sint, qui conspirarunt se mutuo monere, possent offerre simul aliquos actus ac proposita, & velut vota coram Ven. Sacramento renovare; communicare defectum ac profectum, de eodem consultare, ut sic loquar; victorias aut certos actus faciendos indicere, pœnâ ac præmio proposito, verbi gratiâ, is qui plures victorias numerat, aut defectus pauciores, meritorum unius mensis, vel diei partem habere poterit, &c. Possit etiam una familia Religiosa aliam æmulari, prout alicubi fieri memini, imò etiam provocare.

ADDITIO IX. erit, colloquium eâ de re frequens instituere, & ad alios sermonem, ac conniti ut ad similem virtutem acquirendam etiam ipsi elaborent: virtutis enim amor, verbi gratiâ, castitatis, in se, atque aliis eam nos amare compellit; ac vitium contrarium odisse. Ideò reclè B. Xaverius curabat, ut qui superbiæ tumorem vellet deprimere, de humilitate ad alios dicendo, se adhortaretur. Notandum autem, hæc quidem ferè dici pro vitio extirpando, sed propè eadem in virtute acquirendâ esse observanda. Certè amore virtutum potiùs, quàm vitii infectione plerique juvantur: quia fortiùs ac suaviùs amore trahimur, etiamsi ordinariè præstaret inchoare à vitio, uti lolio extirpando & persequendo, deinde ad virtutem inserendam pertransire. eòdem tamen pœnè res redire videtur, quidquid id est, constantia utrobique adhibenda est, idècque ferè à facilibus inchoandum, violentia omnis vitanda, cum hoc opus totum Dei sit, & ab illius gratiâ pendeant universa: cui proinde uni confidendum, uni tribuendus profectus, non industriæ nostræ: aliàs certè non proficiemus. quod altè in animum tuum proinde dimitte. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

JACULATORIÆ.

Quæ cuivis virtuti applicari potest.

PRIMA O IESU, unica virtus mea, Secunda, doleo de inobedientiâ illâ meâ, v. g. propter te: Tertia, Et statuo ad gloriam tuam coram te: Quarta, cum pulsabitur: Quinta, quia, v. g. ita vis, sincerè obedire.

Pars prima hujus jaculatoriæ diffidentia sui actum habet: Secunda, contritionem: Tertia, intentionem cum proposito & actu præsentia Dei: Quarta, occasionem: Quinta, motivum.

Medi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hominum, quâ vitio illo N. infectos pœnâ, quo contrariâ virtute præditos, præmio dignos æstiment. Secundò considera, quàm placeat hoc vitium diabolo, & quo pacto per vitium veneno voluptatis, mortem propinet; quòd si habeas, sit fastidio; si desideres, inexplebili desiderio & inquieto te cruciet. Tertiò considera, si in hoc te mortificaveris, Deum ab alterâ parte quasi coronam, & ineffabile gaudium pollicentem; quia gaudium virtutis opus sequitur, tam in hâc vitâ, quàm in futurâ: & quàm stolidum hosti credere potiùs, quàm Salvatori amantissimo. Quartò considera, quid amico hâc in re consuleres, & in morte fecisse optares, &c. *Hæcine firma fide, &c. ut sup. pag. 8.*

Meditatio pro virtute acquirenda.

*Quid sit
virtus.*

PVNCTVM I. Considera, virtutem nihil aliud esse quàm habitum, quo animus hominis sanatur, ac velut cæcus illuminatur, claudus ambulat: & quandoquidem hæc in corpore ita optemus, quanto opere ea in animâ optare oportet. Secundò quòd sicut se homo à vitiis corporis, v.g. cæcitate, curare non potest, ita nec ab ullo vitio animæ sine Dei singulari gratia, quidquid adhibeat remediorum, &c. cùm omnia tantùm operentur quantum illis tribuit Deus: ideoque totum illi tribue. Tertiò, cogita triplicem esse virtutem, Politicam, Hypocriticam, & Veram. Et quæ hæc? quæ sincerè Deum amat, ei que verè placere studet, quâ animâ se ornat, ut velut sponsa sponso placeat. Hunc finem habe ob oculos positum, huc toto pectore aspira.

Effectus virtutis, &c.

Credo tibi, &c. ut supra pag. 7.

PVNCTVM II. Considera virtutis naturam, effectus, causas, finem, gradus; hi autem sunt. Primò, propositum acquirendæ virtutis; Secundò, fortitudo adversus tentationes & difficultates; Tertiò, delectatio in usu virtutis. Attende etiam, quid in intellectu, quid in voluntate, quid in externis, & operatione efficere soleat, & quomodo

quomodo potentia tua erga illam versentur; signa denique & occasiones. Secundò, considera pulcritudinem & honestatem, quàm rationi conformis sit, quàm decens Christianum & Religiosum. Tertiò, quàm procul ab hâc fueris, & sis. Quartò, quanta ejus necessitas. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

PUNCTUM III. Considera virtutis commoda. Primò, animæ illius quietem & tranquillitatem, & ordinationem, in quâ ipse imperat. Secundò, etiam corporis robur, quia virtutes, dum sedant passiones, corpus vegetum reddunt. Tertiò, incommoda ex virtutis defectu, sæpè enim ô quoties fit, ut parva res in speciem, non sublata per virtutem, impediatur bona plurima, sitque velut obex ostium claudens deliciis spiritualibus. *Commoda virtutis. Res parva quantum sæpè noxia.*

Hæcine vera, ut sup pag. 7.

PUNCTUM IV. Considera sententias graves sacræ Scripturæ; Secundò, Sanctorum; Tertiò, sapientium; Quartò, bonorum commune judicium; Quintò, regularum si Religiosus es, obligationem; Sextò, media, quibus Sancti usi sunt. *Auctoritas Auctorum.*

PUNCTUM V. Considera exempla, ac primò quidem in Deo opt. max. (ut docet D. Thomas in opusculo de Divinis moribus, quos imitandos proponit) Christo Domino, B. Virgine, velut tibi in particulari data ac relicta, item in Sanctis, Philosophis, & aliis; postremò in familiaribus. *Exempla eorum.*

PUNCTUM VI. Considera Primò, quàm grata sit Deo virtus. Secundò, gloriam & laudem eorum qui hâc claruerunt in hoc mundo, tam Sanctorum, quàm Philosophorum. Tertiò, præmium cæleste quod virtuti debetur, & certanti bonum certamen à Domino tribuetur. *Hæcine firma fide, ut sup. pag. 8.*

Alia Meditatio esse potest de Jaculatoriis aliquibus juxta secundum orandi modum, de quo c. 9. l. 1.

Vide Exercitium quod suprâ habes, post examen, nam huc etiam pertinet.

JACVLATORIÆ.

- Pſalm. 5. **D**omine, deduc me in iuſtitiâ tuâ propter inimicos meos, dirige in conſpectu tuo viam meam.
- Pſalm. 79. **Q**ui regis Iſraël, intende, qui deducis velut ovem Ioseph.
- Pſalm. 39. **D**eus virtutum, convertere, respice de celo, & vide, & visita vineam iſtam, & perfice eam quam plantavit dextera tua.
- Pſalm. 37. **D**omine, ante te omne deſiderium meum, & gemitus meus à te non eſt abſconditus
- Pſalm. 118. **E**xitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non cuſtodierunt legem tuam.
- Ibid. **I**niquitatem odio habui, & abominatus ſum: legem autem tuam dilexi.
- Pſalm. 38. **A**b omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium inſipienti dediſti me.
- Pſalm. 50. **A**mplius, lava me ab iniquitate meâ, & à peccato meo munda me.

S E P T I M Æ I M A G I N I S
A N N O T A T I O.

Provide actiones tuas; ac de iis coram Deo diſpone, ad gloriam magni nominis ejuſ.

Conſidera, que agenda hodie, hâc **A** horâ, atque perinde quaſi in ſtadio curreres, **B** opera ac paſſus dirige ad metam, id eſt, ad Dei gloriam, **C** corde ardenti: certo quæ ſcias, te ſine **D** gratiâ Dei nihil poſſe. eâ itaque poſtulatâ, opera tua fac; velut in **E** pondere, numero & menſurâ, & non aliter, quàm ſi **F**. mors ſequatur, **G** Angeluſquæ & **H** demon te tuaquæ omnia vigilanter obſervent. Imò **I** bona opera ita fac, ac ſi tibi **K** ſepulcrum jam foderetur. Meque hoc tantum, ſed opera tua perfice **L** Chriſti Sanctorumquæ exemplo; quæ **M** Angeli Deo offerunt. Antè omnia autem ſemper adverte, ac memineris **N** Deum te, cum celefti curiâ ſemper intuèri.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

CAPVT V.

Exercitium de Consideratione rerum agendarum.

COMPOSITIO LOCI erit, constituere se coram Deo, eiusque curiâ, ad vitam & viam æternitatis ordinandam.

ORATIO, ut supra.

PVNCTVM I. Considera, perfectionem rectè colligi posse, imò debere, ex perfectione actionum nostrarum; adeò ut verè is perfectus dici possit, qui illas accuratè atque perfectè exequitur. Vide igitur ut actiones tuas in dies perficere coneris, & quod in Deuteronomio monemur, justè quod justum est persequaris. ab operibus enim tuis profectum tuum noscere debes, & ex illis velut fructibus incrementa virtutis interioris. Neque enim sat est benè operari, id est, fructum aliquem reddere; sed elaborandum ut semen gratiæ Dei, trigessimum, sexagesimum & centesimum fructum proferat, & talenta ejus maximas usuras ad divinæ majestatis maximam gloriam, & nostram utilitatem. Attende quàm indignum, cùm possis ex agro cordis tui centesimum colligere fructum, cùm Dominus illum toties imbre gratiæ & sanguinis sui irrigaverit, exiguum reddere, id est, orationes atque actiones tuas imperfectè facere. Ferrus D. Bernar. in matutinis Horis vidisse Angelos, qui Fratrum orationes scriberent, aliorum quidem auro, aliorum argento, aliorum aquâ, aliorum etiam prætermitterent. Considera itaque opera tua, & quomodo ab Angelis scribi digna sint, ac totius diei opera percurrere. *Hæcine vera, &c.* ut sup. g. 7.

Perfectio in quo sita sit.

Deut. 6.

Talenta Dei diligenter impendenda. Fructus centesimus colligendus.

PVNCTVM II. Considera, in omni actione tria tibi esse consideranda; Primò, Deum; Secundò, te ipsum; Tertio, rem agendam. Primò, inquam Deum, tanquam finem, & à cujus tibi voluntate recedere nefas sit. Videndum igitur ante omnia, quem ille finem rebus, & omnium actionibus statuerit, & eo tanquam ad scopum

Attende ad finem tuum, o homo.

*Fiducia in
Deo locāda.*

Psal. 126.

Luca 14.

*Solitudo in
Deum ja-
cienda.*

Philip. 4.

1. Pet. 5.

*Diffide tibi,
si crescere
vis.*

1. Cor. 12.

*Præsentia
Dei.*

oculus, pes atque omnis actio dirigenda. Secundò, at-
tende Deum tibi præsentem & paratum esse, ut volun-
tatem timentium se faciat. Ut verò id fiat, & ab illo ut
causâ primâ tu movearis, necesse est ut illi conjunctus
sis, nihilque aggrediare, nisi ex voluntate ejus: aliàs si-
quidem utiliter operari non potes, neque ille tibi coo-
perabitur, etsi concursus non sit negaturus. Nónne
hoc est quod monet Psalmista dicens, Nisi Dominus
ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædi-
ficant eam? nisi Dominus custodierit civitatem, frustra
vigilat qui custodit eam? frustra certè nititur ædificare
turrim, qui sumptus non habet ad perficiendum. Im-
plora igitur humillimè auxilium ejus, ut scias finem
ejus, & ad eum tua consilia dirigere possis, deinde fidu-
ciam omnem in eo colloca, & anxietatem depone
consilio Apostoli dicentis: Nihil solliciti sitis, sed in
omni oratione petitiones vestræ innotescant apud
Deū. & alterius: Omnem sollicitudinem vestram projici-
entes in eum. Inquietudo enim Dei gratiam, & no-
stram enervat industriam, atque in eâ, ut in tempesta-
te, rectum iter tenere perdifficile est: si qua igitur oc-
currat, persevera in oratione cum Christo Domino in-
horto, donec tranquillitas revertatur. Attendere deni-
que, ut suprâ dixi, debes te ipsum, quodque ex te possis
nihil, atque à Deo pendeas, velut à sole radius, ab arti-
fice malleus, à scriptore calamus. ut meritò Scriptura
dicat: Deus operatur omnia in omnibus. & quidem ad
salutem utiliter neminem absque gratiâ operari posse,
fide certum est.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera, quomodo rem agendam,
seu actiones tuas perfectè agere possis, & quàm certò
id futurum, si Deum ut præsentem agonothetam sem-
per intuearis. Secundò, hostem, qui te observat ut ar-
guat, & Angelum ut rectè facta annotet, quæ deinde
Dominus coronet. Tertiò, attende ut in pondere, nu-
mero,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Genes. 27. *Virgine MARIA, cui nos omnes in cruce commendasti ut matri, edoctus offero cibos, quibus ipsa te vesci libenter novit. induit illa me gratiâ tuâ, vestimentis valdè bonis, ut esset anima mea accepta, eiusq; odor, sicut odor agri pleni, cui benedixisti de rore celi, & de pinguedine terræ. nihil enim hîc ex amoris mei putidissima cloacâ exhalare permittam, sed puro & sincero amore tam benefici creatoris, liberalissimi redemptoris, dulcissimi sponsi animæ meæ, omnia facere decerno, ut tibi placeam.*

**Intentio
recta.**

1. Cor. 4. *Mihi jam pro minimo est, ut ab hominibus judicer, aut ab humano die. Diem enim hominis non desidero, tu scis; sed ad te sunt oculi mei, qui habitas in excelsis: tu omnes scio gressus meos consideras: sed & observat etiam hostis, ut me accuset; Angelus, ut tuâ gloriâ me ornes. O Deus, scio absque te nihil possum, imò neque ut oportet, velle possum: sine te enim velle meum teneret inimicus, & indè faceret catenam mihi. ambulabo igitur coram te, velut si novissima dies foret: curram, ut accipiam bravium, quod es tu Deus meus, Deus cordis mei, & omnia. O quàm concupivit anima mea desiderare & facere iustificationes tuas in omni tempore! Sed potissimum desideravit te in desolationis nocte, & de manè vigilare ad te, ut amplectar te, & quotidie quasi incipiam, quæ quidem retrò sunt relinquens. & ad ea quæ anteriora sunt extendens me ipsum. Ut verò id facere possim, in matutino interficiam omnes peccatores terræ; & manè ad te orabo, Domine, manè exaudies vocem meam, & illuminabis faciem tuam super me.*

**Diffidentia
sui.**

Psalms. 118.

Phil. 3.

Psalms. 100.

Psalms. 5.

Psalms. 103.

**Applicatio
ad Com-
munionē.**

Psalms. 83.

**Oblatio
sui.**

Orieris ô sol iustitiæ, in corde meo. Quid dico? Tu æternum verbum quasi rursus infinitâ dignatione ad invocationem Sacerdotum, Caro factû habitabis in me, & videbo gloriam tuam, gloriam quasi unigeniti à Patre plenum gratiæ & veritatis, & superamabilissimæ charitatis. Cùm verò oriaris in me, nonne tenebræ vitiorum meorum dissipabuntur, & pones fines meos pacem, & adipe frumenti satiabis me? O quàm dilecta tabernacula tua, Domine! altaria tua, Domine virtutum! veniam, & offeram tibi cum omni reverentiâ in conspectu tuo sacrificium, corde contrito & humiliato; & scio, non despicias: sed respicies in faciem Christi tui, & misereberis mei in terrâ desertâ,

fertâ, inviâ, & inaquosâ: idè enim iam in conspectu tuo apparui tibi, ut videam faciem, & infinitam caritatem tuam. Deinceps verò, Domine, dirigam in conspectu tuo viam meam, & opera manuum mearum respicies, ut faciam omnia in pondere, numero & mensurâ: nam quod factum semel, infectum, scio, numquam erit. Docebis me vias tuas, vias caritatis & amoris, ut mitis & humilis corde, neminem ledam, sed te sequar benefaciendo, & quoad possum, amando omnes, maximè inimicos meos; quæ enim seminaverit homo, hæc & metet.

Opera nostra semel facta quasi æterna.

1. Cor. 3.

Si necessitati parendum erit, & oportuerit nutriri & recreari corpus hoc quod corrumpitur, & aggravat animam; ut iumentum erit illud apud te, & propter te nutrietur, & de necessitatibus meis erues me unicum refugium meum. Denique tuus semper ero, ut tu meus es, & in te sperabo, ac dum tempus poenitentiae est, expiabo gratiâ tuâ delicta mea, & sic ibo infelix ego, homo ad vesperam: sicut enim mercenarii, dies mei; donec adspiret dies, & inclinentur umbra, & venias, & assumes me ad te ipsum. Ne verò venias mihi sicut fur in nocte, expectabo te omni horâ, ut fidelis servus, donec venias, & recorderis mei, donec clamor fiat, donec janua aperiatur, donec introducas me, donec intrem in sanctuarium tuum, donec abstergas omnem lacrymam ab oculis meis, donec dicas ut requiescam à laboribus meis, donec audiam; Euge serve bone & fidelis, intra in gaudium Domini tui; donec osculeris me osculo oris tui, & videam te desiderium oculorum meorum, & amplectar & stringam in seculum, & in seculum seculi. Amen.

Sap. 9.

Corpori quid itibendum.

Iob. 7.

Cant. 4.

1. Thess. 2.

Matth. 25.

Cant. 1.

Praxis ad rerum agendarum considerationem.

OPTIMA est, actiones suas Primò, distinguere in quotidianas, hebdomadarias, menstruas, annuas. Secundò, eas expolire ad exemplar Christi Domini & Sanctorum; exercendo Dei præsentiam, puram intentionem, ut in Meditatione dictum est. Tertiò, eas sic describere, & quasi diarium, aut vitæ normam circumferre, ad quam in examine se examinet velut ad lineam.

Actionum distinctio.

*Fructus spi-
ritualium
exercitiorū.*

Fructus qui ex usu exercitiorum huiusmodi spiritualium
provenit; Primus est, tranquillitas animi: ordo siquidem est
causa pacis. quocirca ubi actiones ordinatae sunt, & exercitia
definita, pacifica est anima, novit quid & quando agendum, co-
gitationum volubilitatem corrigit: & piis ac sanctis pravas,
aut minus decentes facile depellit. Accedit; quòd exercitia sic
velut lege praescripta, sollicitè servare quisque conetur; atque
ita non facile deficit, imò verò profectum curat, & facile dis-
cernit considerando, an ferventiùs, an remissiùs, solitis exerci-
tiis incumbat.

*Cavenda
multitudo
& nimia
frequentatio exerc.
Prov. 4.
Psalm. 63.*

Observa tamen, neminem se obruere debere aut multitudine,
aut frequentatione: sed exemplum Sanctorum sequi, quo-
rum semita ut lux splendens paulatim crescebat usque ad per-
fectam diem. Ibant illi de virtute in virtutem, donec viderent
Deum deorum in Sion. Ordinanda ergo exercitia sunt, juxta
cujusque statum aetatem & profectum; ita ut facile perpetua-
ri possint; cum inconstantia & dedecat, & plurimum noceat:
idcirco lectioni oratio, orationi labor & corporalis exercita-
tio, gratà vicissitudine succedere debent.

*Laur. Iust.
de convers.
Monach.
cap. 10.*

Disce igitur quantopere juvet ad vitæ spiritualis profectum,
certa exercitia, & ordinatas actiones habere; ut pulchrè Lau-
rentius Iustinianus: Maximi, ait, periculi res est, prout sugge-
rit animus velle degere, quare omnia tēpora ordinanda certis
virtutum exercitiis, sicut & actiones. idque pro cuiusque gustu
& spiritu. Neque enim sanctus Spiritus, qui multiplex est in-
donis, unâ omnes viâ ducit, & sæpè nocet eum inspirantem
non sequi; quare hæc exercitia pro exemplo esse possunt, ut
quisque hæc vel similia sibi propria, quod omnino commen-
datur, assumat; & in eo peccationem suam positam esse sciat,
si sua perfectè faciat, etiam minima quæque. Hinc in Religio-
nibus, maximè in Societate nostrâ, à spiritu Sancto minima
quæque, imò etiam motus directi sunt: & regulæ temperandi
victum, exempli gratiâ, posita videntur à S. Ignatio fundatore
nostro: qui secutus in eo S. Bonaventuram, simili modo suos
instituentem. Ecclesia verò mater quàm accurata in omni di-
vino officio! ut minuta videri possit ei, qui nescit eam à Spiri-
tu sancto gubernari. Sicut enim ille in veteri testamento Noë
omnia quæ circa arcam; & rursum quæ circa tabernaculum
Mosi; ac quæ circa ejusdem fabricam deinde Beseleeli etiam
minutissima revelavit: ita in templo cordis nostri omnia accu-
rata esse desiderat, & in eis sibi complacet. Ex hoc sensu S.
Ephrem jubet Superiores, singulorum observare incessum,
motum, gestum, habitum, ut ad optimum ea statum firmumque
redu-

*Perfectio in
eo sita est
quod perfecti-
tua facies
etiam
minima.*

*Templi
Salomonis
perfectio.
Ephrem ser.
de vitâ
spirituali.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

IACVLATORIE.

Pro oblatione actionum suarum.

Pfal. 118. **P**ortio mea Domine, dixi, custodire legem tuam, in omni scilicet actione.

Psal. 61. *Nonne Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.*

Pfal. 39. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.*

Pfal. 118. *Tuus sum ego, saluum me fac, quoniam justificationes tuas exquisivi.*

Ibid. *Suscipe me secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea.*

S. Bonaventura exercitia quedam spiritualia.

In fine
opusculi.
tom. I.

VT in virtutibus conserveris, oportet te habere exercitia spiritualia, quibus animum tuum occupes; quia nisi sic, non poteris in virtutibus perseverare.

Primò igitur exercebis te in oratione, tali modo, & temporibus istis ferventer. Ante cujuslibet operis, vel acti inceptio- nem, Dominum invocabis, & modicum orabis, cum tali ora- tiunculâ: *Deus in adiutorium meum intende: Misere mei Deus;* vel ejusmodi. Item, quandocumque audis campanam sonare, orabis; vel quando audis pulsare horas. Has orationes ferven- ter ab intia facias: quòd si juxta alios fueris, illi non confide- rent quòd ores.

Quid faciē- dum cum sonat hora.

Secundum tuum exercitium erit istud: videlicet, ut ferven- ter proponas quandocumque audis sonare campanam, gene- raliter te emendare, breviter, cum oratione per morulam unius Paternoster. Antequam notabile opus facias, breviter cogitabis, qualiter proposuisti te habere in priori proposito. Item, de manè semper proponas, qualiter te per totam diem velis habere; & hoc, antequam facis facta tua extrinseca, & quando facis factum aliquod, cogitabis breviter, qualiter pro- posuisti. Item, ter, vel quater in die propones ferventer contra superbiam.

Cogitanda sin. n. is die- bus hebdo- made.

Tertium exercitium erit, de aliquo bono cogitatio, quando tempus vacaverit. Habebis enim qualibet die unam memo- riam specialem, de quâ cogitabis sæpè, & ad quam cursum ha- beas. Habebis enim Dominicâ die, de regno cælorum; feriâ se- cundâ, de extremo judicio; feriâ tertiâ, de beneficiis Dei; feriâ quartâ, de morte; feriâ quintâ, de pœnis inferni; feriâ sextâ, de passione

passione Domini, Sabbatho, de Dominâ nostrâ, & peccatis propriis. Passionem tamen Domini in qualibet die, cum materiâ diei, & cum beneficiis Dei habebis. Et in qualibet horâ matutinâ, Primâ, Tertîâ, &c. de passione illius horâ, cum pauco de materiâ illius diei cogitabis. Sic igitur cogitando, & tua facta faciendo, spero, quòd tempus competenter expendes.

Quartum exercitium erit, ut quotidie te exerceas in operibus humilibus & despectis: semper eligere locum vilissimum, & te ipsum ex toto corde despiciere, nulliusque laudis dignum te reputare, sed totum adscribere Deo: sive lauderis, sive vitupereris, non curabis. Esto considerans te ipsum, & inuenies, quòd non es aliquâ laude dignus, sed omni opprobrio dignissimus. Cùm enim es juxta alios, habebis te taciturnè, verecundè & mansuetè, tamen sicut decet.

Humiliatio frequens.

Quintum exercitium erit, ut omnia signa superbiæ devites: scilicet, clamorem in loquendo, & sic de aliis.

Sextum exercitium erit, ut sæpè consideres in quibus te malè habeas, ubicumque fueris; & non permittas aliquod parvum vitium transire, non judicatum; quia, qui parva non reputat, in majora sæpè cadit.

Septimum exercitium erit, ut præcipuè, ubicumque fueris, oculos tuos custodias: quia ex incustodiâ oculorum, infinita mala eveniunt. Ergo præcipuè custodi oculos.

Oculi custodiendi.

Octavum exercitium est, considerare aliorum bona, & non mala. Cùm enim videris aliquem peccantem, cogitabis, quòd si ipse haberet tantam gratiam à Deo, sicut tu ipse, multò ferventius emendaret se, quàm tu. Si autem videris aliquem aliquid boni facere, cogitabis, qualiter illud posses imitari.

Nonum exercitium erit, ut omnia quæ videris, & audieris ab hominibus, ad bonum trahas: & sic, non suspicaberis.

Decimum exercitium erit, ut semper, ubicumque fueris, habeas te morigeratè & compositè ab extrâ, ne aliis adhibeas malum exemplum: quia interior incompositio, est signum indevotæ mentis.

Undecimum exercitium erit, ut semper, ubicumque fueris, videas, ut illud non facias, cum quo alicui possis præbere malum exemplum, vel unde alius posset suspicari: quia valdè periculosum est aliis præbere malum exemplum.

Cave diligenter dare malum exemplum.

Duodecimum erit, viriliter tentationibus resistere, & à carnalibus te abstinere, & abstrahere.

Ultimum erit, ut semper stes in timore, & habeas te verecundè: & ita custodi te solus, sicut quando es cum aliis. Nam Deus omnia videt quæ facis.

Hæc exercitia in communi, in quantum potes, facere studebis: & Dominum diligenter rogabis, ut velit tibi dare gratiam, ad faciendum ea, quia sine ipso nihil potes facere, &c.

*Cognitio sui
perutilis.*

Redeam ab exterioribus, ab interiora; ab interioribus, ad superiora conscendam, ut possim cognoscere, unde venio, aut quò vado: quid sum; & unde sum. Ut ita ex cognitione mei valeam pervenire ad cognitionem Dei. Quanto namque in propria cognitione proficio, tanto ad cognitionem Dei accedo. Unde venio? secundum exteriorem hominem de parentibus illis, qui me fecerunt antè dñatum, quàm natum; peccatores peccatorem in peccato suo genuerunt, & de peccato nutrierunt. Quid sum ego? homo, de humore liquido. Sum enim in momento conceptionis de humano semine conceptus, deinde spuma illa cata modicùm crescendo caro facta est: postea plorans & ejulans traditus sum hujus mundi exilio. & ecce, jam major, plenus iniquitatibus, jam jam præsentabor ante districtum judicem: tunc dicetur de me, Ecce homo, & opera ejus. Cogita hæc profundius.

Dignatus es, ut supra pag. 10.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

OCTAVÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

Coñsidera crebrò quæ tibi aduersa acci-
dere possint , & animum ad ea præ-
para.

P Revide mala, & incommoda quæ tibi etiam
hodie evenire possent, ac memento te hac
communi lege natum, & vocatum, ut crucem tuam
portes, cum **A** Christo, & post ipsum intres in
gloriam. Amplectere itaque crucem cum **B** sancto
Andreâ, & te **C** Tobia senioris, ac **D** Iobi, alio-
rumq; Sanctorum exemplis corrobora. à Dei enim
magnâ **E** charitatē, secundum vires tuas, crux tua
ab omni retrò æternitate appensa est, & quasi per
F Angelum ad te missa. hanc si detrectes, gravio-
rem **G** diabolus imponet. Deo itaque te permitte,
ut te ducat dirigatq; : solus enim novit **H** exitus
viarum; & cave ne proprio sensu viam eligas,
omnium ignarus, atque hanc te consideratione so-
lare; **I** crucem unius horule **K** æterno premio com-
pensari.

CAPVT VI.

Exercitium de Consideratione malorum, quæ nobis accidere possunt, ac primò de tolerantia alienorum defectuum.

Patientia in viâ vitæ maximum præsidium.

Greg. hom. 35. in Euãg.

Attende diuinam providentiam.

Via crucis unica est ad vitam ducere.

Remedium efficax malorum.

RECTE agere, & pati fortia ac dura Christianum est: quantum autem à viâ rectâ nos mundus blandiendo divertere nititur, tantum adversis pressi sæpe numero sponte ab eâ declinamus, unde meritò Philosophus in his duobus sapientiam locabat: sustine & abstine. Igitur ad sustinendû mala vitæ hujus hoc exercitio Dei gratiâ te comparare potes, animumque ad ea præparare: Tela enim, ut vulgò dicitur, prævisa minùs feriunt; & nos, ait Gregorius, tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientiæ clypeum munimur. Idèò quotidie manè, ut jam aliquoties dictum est, illa providentiâ nostrâ quasi præcipere oportet, atque adversus fortuitos hostium incursus animæ nostræ portas habere diligenter custoditas, & perpetuos excubitores. Postquam igitur ea, quæ agenda nobis sunt disposuerimus, oculum ad patienda convertamus; & simul ad Deum qui summâ bonitate ac æquitate omnia moderatur & appendit, ad Christi Domini nostri, Sanctoꝝumque exempla; ad æterna præmia, quæ tribulationi unius horæ reponuntur. Nec parum juverit attendere viam crucis unicam esse, quæ ducit ad vitam; cæteras ambagiosas & exitum habere infelicem, etsi initia blanda & amœna. Illud verò maximè quietum animum reddit; neminem scire mortaliū quæ via sibi salutaris sit; ac proinde unum illud esse in re incertâ certissimū consilium, divinæ sese committere providentiæ,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

quàm propter unum aliquod vitium, virtutes proximi tui cæteras merito præmio laudeque suâ defraudare, atque optimum agrum, ob urticam negligere; seu doctissimum virum, quòd rem aliquam ignoret, contemnere; aut cibum, quòd vnus omnia non contineat. Insuper suum eximium defectum cum illo proximi convenit componere: quem si fortè amore proprio excæcatus non inveniatur, superbiam omnium malorum maximum, certò sibi esse eum persuadeat.

Credo tibi, &c. ut supra pag. 7.

*Judicium
temerarium
cavendum.*

PUNCTUM III. Considera, si defectum aliquem alter habeat quo careas, cujus gratiâ id fiat, nonne Dei? ergo si te altiùs alterius manus levet, vel scala, vel mōs, vel turris; ridiculè te effers, quòd altior sis eo, qui in terrâ relinquitur. Simile etiam est, si aliquis equo vectus, alium peditem & claudum præcurrat; ac rideat. Cùm ergo illa bona quæ habes sint tribuenda Dei gratiæ, planè dignus es qui illis præveris, si alteri insultes. & hoc est quod Apostolus ait: In quo tu alium judicas, in eo te ipsum condemnas. Et rursus: Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu tenteris. *O Rex regum, &c. ut infr. p. 220.*

*Rom. 2.
Galat. 6.*

Meditatio secunda de eodem.

*Zelus præ-
posterus ju-
dicantis
proximum.*

Galat. 6.

*Matth. 18.
Stultum est
proximo non
ignoscere.*

PUNCTUM I Considera, quare offendaris alieno defectu. Primò, quia tibi fortè displicet; & ferri non posse dicis; quid ita? quia contra Dei legem: atqui Deus legem eam tulit, & tolerat tamen; præterea simul statuit ne irascaris, ne impatiens sis, mandavit alterum alterius onera portare, mandavit remittere unumquemque proximo suo, & conseruo de corde denarium, talentaque millia plurima se demissurum spondit; & tu abnuis, sed cum improbo seruo tenens proximum, ferè suffocas, & clamas, Redde quod debes? Quid dicis? mavis hæc debere; quàm denarium tibi deberi? &

Non vides Deum pati, & longanimiter expectare eum? & tu ulcisci cupis? Vel est quia contempnit mandatum tuum. Quorsum illud dedisti, servus & mancipiū Domini Dei tui? nōne pro tuo commodo? si sic fecisti, prævaricatus es: omnia enim ad obsequium Domini curanda sunt, corpus tuum & anima, omnesque actiones tuæ. Omnia propter semetipsum creavit, conservat, gubernat, ipse finis omnium, & tu te finem vis statuere, & idolum erigere in templo Dei tui? dominium usurpare in domo Domini tui? *Hæcine vera*, &c. ut sup. pag. 7.

*Amans sui
al e: i suæ,
censet.*

Nota:

PUNCTVM II. Sed vis eum sic emendare? dicit, Quis est, qui curare potest morbos, nōne solus ille de quo scriptum, quod solus potest facere mundum de immūdo conceptum semine? per sapientiam sanati sunt omnes, ait Sapiens, quicumque placuerunt tibi ab initio; nec herba, nec malagma sanavit eos, sed sermo tuus, Domine, qui sanat omnia. Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit. Sed cum Dei auxilio id vis? At quando illud tibi aderit? utique cum juxta præscriptum illius, proximum curabis: nihil enim exterior correptio operatur, nisi interior loquatur excitator. Unde Greg. Tantæ, ait, caritatis esse debet, qui alium ad Deum compellere studet, ut instanti desiderio non petitor, sed petitio esse sentiatur. Salutē quippe fidelium tum instantiūs debet appetere, ut ex usu interni gustus omnem motum cordis in affectum ducat supplicationis. sicut ergo nauta, dum omnia ad navigationem comparat, etiamsi insanat, omnia frustra sunt, nisi Dei beneficio adspiret ventus: ita hīc omninō se res habet. Deinde, si ut medicus curare eum vis, blandire, non irascere; Deo que ultionem relinque. Quæ major miseria, mederi non posse, nisi deteriore morbo, & vulnere graviori laborare incipias, superbiā & indignatione? omnes enim alii defectus, præ hoc parvi sunt, & tu, Deo repugnante, parvum tanto malo tuo sanare vis? & quasi in Satanā Satanam ejicere? sæpè

Iob 14.

*Sap. 9. 6
16.*

*Eccles. 7.
Deus solū
corrige ho-
m: nem po-
test suā gra-
tiā.*

*Gregor. in 1.
Reg. l. 5. c. 3.
Qui corri-
pit, simul
oret.*

*Quam stul-
tum ab erius
vulnus &
morbum cu-
rare velle, &
sibi accerse-
re.*

Dent. 19.

etiam novum vulnus infligere & mortem? Etenim sæpè dū ligna peccatorū cædere quis cupit, fugit securis manum, ferrumque lapsum de manubrio proximum occidit; & panis quem præbebat, vertitur in fel aspidū, dum turbatum monet, & sanare cupit, qui ipse animi sui perturbationem componere non valuit. Et ille quidem sanari potest correptus, tu verò quomodo poteris, qui auxilium fortè aut non habes, aut non admittis? quomodo illos potiùs non toleras, qui te toleras? Et quidem si sic curari posset, benè quidem; sed cūm Deus curare debeat, & superbis resistat, nihil proficis, sed te vulneras alterius vulnere; omniumque morborum cōtagio inficeris, dum curare optas: cadis cūm stare deberes, & alium erigere. Nequaquam autem jacentem erigit (vt Gregor.) nisi qui status sui rectitudinem per compassionem flectit. Ecce pro zelo tuo optas ut quis Deo satisfaciat de duobus minutis; & tu pluriima debita contrahis? si irascaris, liberisque & subditis, ut sic loquar, maledicas, si illi ollam frangant; tibi succense, qui fœdus ac pacem animæ cum Deo & proximo convel- lis. fœdant rem aliquam aut perdunt, aut obliviscuntur; tu verò animam vitio maculas, tuique oblivisceris. Nō ejicitur, aiebat Dominus, dæmonium, nisi in jejunio & oratione. ita etiam de aliis crede, vitiumque, quod velut dæmonium est, pellendum esse, non irā, sed patientiā; non arrogantiam, sed humilitate: num ignem potes igni extinguere? Ergo primum vitium quod in proximo curatum optas, illud in te supera: nam, ut olim sanctorum Patrum sensus fuit, nemo ex animā alterius dæmonem ejicit, nisi prius in se superarit. Postremò, etiam si totus mundus periret, animi omne bonum, id est pacem, perdere non debes: quia sic est voluntas Dei, qui potest cūm vult, verbo uno omnia emendare, & tamen tranquillus videt, ac permittit.

*Superbo
Deus resistit.**Gregor.**Vitium non
vitio, sed
virtute
emendandū.
Matth. 17.**Cassianus.**Pax a nimi
servanda.**Attendo**Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*PUNCTVM IV. Considera, Christum crucifixum à te
per

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Quales nos
proximo, ta-
les nobis
Deus.*

non ei irascaris, sed hosti, eumque eripe. Denique di-
cito qualem erga te Deum & homines cupis, & cupe-
res, si ipsi tibi præessent? talem erga proximum te præ-
be. At non proficit, videt Deus, & sustinet, cuius illa cu-
ra est: ipse Dominus & Pater est, tū quasi pædagogus
videre debes quomodo eos regi velit, & scire te ad uti-
litatem eorum datum esse, non tuam; præesse iustum, ut
iis profis, non tibi. Imitare medicum, nec vindictam
aliam opta, quàm ut æger conualecat, morboque ve-
rissimè puta imputandum, non ægro, si quid perperam
dicat aut faciat; eoq; majorem judica, quo minùs æger
eum fatetur. sic ignis zelus ardebit misericordiæ oleo,
& plus sic proficiet amica correptio, quàm accusatio
turbulenta; illa pudorem incutit, hæc indignationem
mouet; denique beatus eris: Beati enim misericordes
quoniam misericordiam consequentur.

Matth. 5.

E X E R C I T I V M.

*Gratitudi-
nis actus.*

*Veniæ pe-
nitio.*

O Rex Regum, & Domine dominantium, ego minimus ser-
vorum tuorum, cui tot debeo talenta, quot vita mea sunt
momenta, quot gutta in mari, & arena. Verè fateor coram te &
curiâ tuâ, multiplicata esse peccata mea super capillos capitis
mei; sed, tu Domine, Pater misericordiarum es, qui tamdiu pa-
tientiam habes non ut omnia reddam tibi, sed omnia condones
mibi, imò dones te mihi; & ego non miserebor conservi mei, &
donabo illi, sicut mihi donasti & donas? misericordiam ego volo,
& vindictam postulabo adversus proximum, id est, adversum te
omne & unicum solatium meum?

*Quàm in-
dignum
proximum
temerè ju-
dicare.*

Dicebas olim adulteræ accusatæ coram te: Nemo te condem-
navit mulier? nemo, aiebat, Domine. Et tu bonitas infinita quid
ad hæc? nec ego te condemno. Sic tu iudex vivorum & mortuo-
rum; ego verò reus in carcere hoc, ignarus amore an odio dignus
sum, quid agam? ego reus filios tuos iudicabo, & me damnabo?
ego veniam petam manu unâ, & alterâ coram te proximum
precipitabo? Absit hoc, ô JESU, ô salus mea, ut eum pro quo
mortuus es, pro quo animam ponere millies in die debeo, id est,

pro

pro te, ut illum perimam gladio linguæ, eum quem sic redemisti, sic despiciam? ut sic ex ore & factò meo me iudices.

Egò te in proximo repellam, & quotidie rogabo, sicut & rogo humillimè, ut venias ad me, & intra me maneas, & beatum facias? ego irascar illi, & placare te volam? An nescio verum esse, quod uni ex minimis meis fecisti, mihi fecisti? Scio, Domine, & quid ego irascar tibi, & veniam negabo tibi, à quo veniam rogo? percutiam te, à quo osculum pacis expeto? occidam te parvulum à quo vitam flagito? panem solatii illi negabo, & ego, ego miser & infelix panem Angelorum, te omne delectamentum in te habentem, uti facio, postulabo? Absit à me, bone JESU, quem docuisti & doces, & jubes magis exemplo quàm verbo mitem esse & humilem corde.

Applicatio
ad Com-
munionè.

Absit Domine, ut linum fumigans extingnam, & calamum conquassatum conteram, absit ut alterius peccatis irascar, qui meis urgeor: quomodo enim apparebo in conspectu tuo, qui misericordiam vis, & non sacrificium, qui mavis me reconciliari fratri meo, quàm tibi sacrificare; & quàm mensurâ mensus fuero, meritò remetieris mihi? idcirco ego condono in primis omnibus adversariis meis, etiamsi verè nemo iniquè, si me considero, adversum me egit, quia pravaricatore[m] legis tuæ meritò avversari debebant, & affligere omnes creaturæ tuæ; sed misericordiæ tuæ super omnia opera tuæ. Da mihi, quæso, gratiam tuam, quàm longanimitatem tuam illam valeam imitari, & te in proximo; & in omnibus, super omnia ardentissimè amare: & non verbo neque linguâ, sed opere & veritate. Sic enim statuo coram te hodie corde amare omnes maximè adversarios & molestos, & verbo dulci reconciliare, & opere ipso N. ut cognoscant omnes, quia diligo te Patrem meum dulcissimum, & quod sicut mandatum dedisti mihi, sic facio; paratus animam pro proximo, id est, pro te ponere, qui pro me dignatus es mori. Respice, & audi vocem amantis & querentis te. Amen.

Actus charitatis erga proximum.
Isaiæ 42.
Oseæ 6.
Matth. 5.

Praxis ad tolerantiam exercendam.

HVIVS exercitii praxis est omnibus necessaria: nullo enim unquam tempore, nullo loco deest materia tolerantiae alienorum defectuum. Cui enim ex voto servit famulus? cui

Necessitas
hujus exercitii!

pro

pro arbitrio dominus satisfacit? quis est qui careat vitiis? quis in omnibus cum alio sentit & consentit? nemo certè, hinc ut pacem & tranquillitatem summum animi tui bonum serves; exerce te hoc exercitio sedulo ac frequenter, fructumque illius uberrimum comperies, & ad universam pietatem non exiguum præsidium.

*Pax animi
servanda.*

Stude verò Primò, ante omnia animum pacatum habere, priusquam corripas: ita enim per zelum aciem mentis excæcat.

Secundò, dolorem de simili tuo, vel ejusmodi peccatis excitare, & te humiliare, Deoque soli confidere.

Tertiò, compassionem exerce eiga proximum, & studeas dolorem correptionis amore lenire.

1. Reg. 2.

Quartò, Dei implora auxilium, & postquam adhibita est à te opera, Deo curationem committe: Deus enim sanat & vivificat.

*Publica
publicè ar-
guenda.*

Notandum etiam Primò, correptione publicâ id quod publicum, privatâ verò & secretò quod secretum & privatum, arguendum esse.

*Remediorũ
usus.
August.*

Secundò, medicamenta primò lenia adhibenda esse, deinde amariora, quia, ut Augustinus: Sicut meliores sunt quos dirigit amor: ita plures sunt, quos corrigit timor.

1 Tim. 5.

Tertiò, maxima habenda ratio complexionis, & personæ, & temporis, unde seniosem ne increpaveris, sed obsecra ut patrem, sæpè enim deflectendum à rectâ viâ in publico, ut transire quis possit, nisi velit incurrere in multos, & prægnantes desideris offendere.

Dignatus es, &c. ut sup. pag. 10.

J A C V L A T O R I Æ.

Rom. 14.

TV quis es, qui servum alienum judicas? Domino suo stat aut cadit.

1. Tim. 1.

Fidelis sermo & omni acceptione dignus, venit Christus peccatores salvos facere, quorum primus ego sum.

Matth. 7.

Nolite judicare, & non judicabimini.

Gal. 6.

Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.

Luc. 6.

Hypocrita, eice primam trabem de oculo tuo,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

projicit, cum quisei levem rem surripit, omnia bona sua abjicit, exusta parte domus caeteram succendit; fama aliquam maculam acceptam, per impatientiam gravioram facit. Bonus vero si in corpore aut re externam patitur, magnum in anima, at majus in Deo praesidium & refugium habet. Considera Tertio, si toleres mala quantam apud omnes laudem habiturus sis. Primo, apud Deum, quia ejus voluntati acquiescis, & patiendo tuum erga majestatem illius amorem ostendis. Ille enim patiendopotiùs, quam agendo declaratur: unde mille invenies, qui multa largientur, orabunt, & levem pro Dei amore injuriam impatientissimè ferent. Quis hic, quaeso, amor, quantus est? nonne si verus est, talis est qualis in fortitudine ac patientiam Martyrum apparuit? verè fortis & adamantinus est amor, imò fortis est ut mors dilectio, & dura sicut infernus aemulatio. Secundo, considera quantus, si fueris patiens, apud Sanctos fortissimos amatores futurus sis, idque quia illis similis factuseris, de quibus canitur, Omnes Sancti quanta passi sunt! *Hæcine vera*, ut supr. pag. 7.

PUNCTUM II. Considera quantus sit patiens apud homines: nemo enim est, qui non obstupescat patientem, & præferat expugnatori urbium eum, qui moderatur animo suo. Ille enim est aeneus murus, & scutum inexpugnabile, tectum patientiam & æquitate. Neque interest an de re, an famam agatur. Etsi enim linguam maledicam quis tibi detraxerit, nihil est quod movearis, nihil quod irascaris. Sive enim bona, sive mala, benè, vel malè dicat tibi aliquis, vel etiam faciat; perinde est: talia enim tibi erunt, qualia esse volueris, qualiter eis uti volueris, usus fueris. Sicut enim mentitur iniquitas tibi, non tibi, si non consentias; ita omnia mala facit tibi accidit, id est, ad perniciem suam, si nocenti compatiaris, eumque propter Deum ames, & gratis. id vero tum facis, cum nec beneficiis solis ad amorem excitaris, nec maledictis ab eo avocaris, & commiseraris ei potiùs, quam

*Patientia
laus.*

*Can. 8.
SS. Martyrum
exemplum.*

*Quisque sibi
bona audit
vel mala.*

quàm in malis propriis gemas, quibuste appetit. Dignus est enim commiseratione: mala enim ejus, illi mala, & valdè maia sunt; sed tibi dicta ac facta, si velis, in tantum bonum, & tantum malum convertere potes, quantum voles. Nam etsi re verâ mala sint, non tibi tamen erunt, neque mala esse ullo modo poterunt, nisi malè utaris; nec bona bona, nisi eis benè usus fueris. Hoc semper ergo intuendum, quid fiat in animo tuo, non verò, quid boni, vel mali alii faciant; sed quid tu de ipsis eorum factis facias: quomodo scilicet utaris bonis & malis eorum: quantumque ex iis proficias, sive favendo, & adjuvando; sive compatiendo, & emendando. Ac mala à voluntate tuâ habent, quòd tibi mala, vel bona sint; sic aurum visum fit rapinæ occasio furi, & mali, ex malitiâ ejus; abstinenti & misericordi virtutis, quia tribuit egenti. Vt sol indurat lutum, liquefacit ceram eodem radio; ita hic homo adversis fortior fit, ille liquefit; ille iis honoratur, hic vilescit. Quid si enim tu patienter injurias, calumnias, bonorum direptionem feras; ridenti vultu, fortiore animo, rependas bona pro malis; nōne gaudebis? ab omnibus laudem, etiam improbis feres? quid si irascaris? malo uni tuo in animo, & aliud adjicies & gravius. At de honore agitur. ita est; sed non de vero: quo tunc solùm excides, si impatiens fueris. Sed & de bonis periclitâris; vis etiam potiora abjicere, quia sequiora perdi disti? *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

*Mali tantū
possunt nobis
occasionem
dare virtutis.*

*Honoris inanis
cura &
bonorum.*

PVNCTVM III. Cōsidera, precor, Primò, an scias, quâ viâ ad cælum pertingere possis; utique certū est te ignorare: ergo sic cogita: Ecce hanc tribulationē mihi Deus immittit, hæc via est, quâ ad cælum me perducere vult, & non aliâ: præsertim cū, etiamsi omnia adhibeam, eam evitare nequeam. Deinde cū certissimum sit per multas tribulationes oportere nos saluos fieri, & quòd omnes, qui piè volunt vivere in Christo, persecutionē patienti; ac verissimum illud. Mundus gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in

*Via ad Deū
monstrata
est patientia.*

*1. Tim 3.
10. 17. 16.*

*Resignatio
necessaria.*

*Cruz Chri-
sti aut da-
monis fe-
renda.
Matth. 11.*

*Sap. 5.
Impatientia
infructuosa.
Actor 9.
Isaia 45.*

*Deut. 32.
Adversa
sunt medici-
na.*

*In ijs
Deum con-
verte.*

gaudium. hæc, inquam, cum ita sint, age, discerne, an saluus fieri, an pie vivere, an tritari hinc cum filiis Dei, & tristitiam velis verti in gaudium? Quod si annuis: iterum te rogo, & percunctor ex te: Cur ergo quereris? & an tuum potius sit eligere genus afflictionis & adversitatum, id est, an infirmus tibi genus pharmaci præscribere debeat, an medicus; an dux militem, an miles ducem sequi debeat; Sapiencia æterna insipientiam nostram? Secundò, si hanc recuses crucem & afflictionem, cogita certo certius graviolem à dæmone sustinendam. ideò enim dixit Dominus: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos: jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Ideò in inferno lugent improbi se ambulasse vias difficiles, mundi que hujus gravissimam tyrannidem sustinuisse. Tertio considera, eam lege omnes natos, ut adversa feramus; & frustra te repugnare; ipse enim Dominus ait, Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Numquid dicet lutum figulo: Quid facis? Si ergo non possis effugere, quid turbaris, & auges dolorem ac malum tuum? neque enim Deo nocere potes; quòd si velis, proximo ultor ipse erit, qui dicit, Mihi vindicta & ego retribuam: adeò ut solùm dicentem proximo fatue, igne puniat sempiterno. Non sufficit tibi?

O æterna Sapiencia, ut infr. pag 36.

PUNCTVM IV. Considera primò, an cum videas in te superbiam, & impatientiam, velis sanari? ita, inquis: ergo admitte manum medicam, gratias age illi, qui te ad belluas istas extinguendas & incendium javat: neque enim patientia sine illis exercitationibus potest acquiri, neque humilitas sine humiliatione. At res tua tibi erepta est, officium, æstimatio, honor; à quo? à Deo, cujus erat, quod tu occultè ut idolum colebas magno amore. Si ignoras quanto, collige ex dolore què in animo tuo experiris, eo quòd diu fornicari, ut Scriptura loquitur, & tuum illud idolum colere non potueris. Quid cum?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Hebr. 10.

Resignatio
necessaria.

momentaneâ tribulatione retribuetur, & secundùm Apostolum, patientiam ad omnia necessariam esse, ut reportemus promissionē, & possideamus animam nostram. Ergo generoso animo te divinæ, providentiæ cōmitte in tempore, & in æternitate; & fac velis id, quod Deus vult. aliàs enim nihil velle potes, quod tibi utile est: utilitas enim nostra sola Deus est, & voluptas ejus. mane ergo in eo, & frueri illo qui ubique est; & omne bonum; & queri nūquam poteris. Queritur enim, qui caret aliquo bono: & ecce si vis, habes omnia in Deo tuo, si ei voluntate & charitate conjunctus sis: in hoc enim omnis lex & Prophetæ; in hoc vera charitas, & charitatis perfectio consistit.

E X E R C I T I V M.

Sap. 8.

Amos 3.

Matth. 10.

Confide in
Patris nō-
stri æterni
providen-
tia.

Actor. 17.

Matth. 10.

 Applicatio
ad Com-
munionē.

O Sapiencia eterna, quæ attingis à fine usque ad finem fortiter, & disponis omnia suaviter. nōne dixisti per Prophetã tuum: Nō est malum in civitate quod non fecit Dominus? Nōne dixisti capillos nostros omnes numeratos esse? Nōne oculi tui sēper nos contemplantur? Nōne Pater noster, nostriq; amantissimus es, & creator, & conservator? Nōne in te vivimus nos, movemur & sumus, & omnia, quaecumq; sunt? neque folium in arbore movetur sine providentiã tuã, neque cadit passer super terram sine illã. Quid ergo si hoc, vel illud mihi adversi accidat? anne velut canis lapidem petam, & nō attollam oculos ad te, qui id facis, & ex immenso amore id mihi immittis? Oro te sēpè, Domine, pro patientiã, cur ergo eam viã ordinariã acquirere nolo; sed velut homo tentans Deum; patiens esse volo, & pati nolo? Quale membrum sanctissimi corporis tui habes, Domine JESU, quale, quàm deforme! tu vulneratus es propter iniquitates meas, & à plantã pedis usque ad verticem capitis non est in te sanitas, ut ego sanus sim, & ego pro meis pati recusō? ô Domine, tu vides imperfectum meum, & si vis, potes me sanare, & cur nolis? potestne vincere malitia mea bonitatem tuam? non potest: ecce enim paratus es venire etiam hodie, ut me sanes, ut sibes, ut potes, ut amplectaris; ut similis tibi efficiar. Fac obsecro mihi secundùm misericor-

misericordiam tuam. Porro me in manu tuâ, ut lutam in manu figuli, & resigno me tibi in tempore, & in aeternitate, & tantummodo id rogo, ne projicias me, neque despicias me Deus salutaris meus. Tu Domine, didicisti ex ijs quæ passus es, patientiam & obedientiam; & ego omnia dura respuam: ignavus certè miles forem.

Tu propter me in cruce dura coronatus, & flagellatus fuisti; & ego mollia omnia quaram? Tu famem passus es; ego ventrem distendere cupiam? Tu ignominiam & improperium elegisti; ego insanus gloriam spectabo? Tu in omnibus dura elegisti & vilia & aspera, sicut & omnes Sancti tui; ego verò non tuo spiritu, sed carnis & mundi impulsus, commodis meis studebo! nōne tu nosti, dulcissime JESU, reprobare malum, & eligere bonum? si in cruce & tribulatione malum; anne eam elegisses? nōne calicem passionis Matri, & amantissimis Sanctis propinasses, qui circue- runt in melotis, & pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, per desertum vite hujus, ut in veram promissionis terram pervenirent? ego verò quomodo aliam viam invenire volo, quàm tu, Sapientia aeterna, elegeris? Displicetne mihi, ô Deus meus, consilium tuum? oportuit te pati, & ita intrare in gloriam tuam? quo pacto igitur intrabo in illam, nisi viâ regiâ sanctæ crucis? Quocumque eam aut fugiam, effugere crucem nullo modo valeo, undique malis cinctus: sed hoc ago, ut ea, quæ, si libenter de manu tuâ acciperem, suavia essent (tu enim dixisti, Cum ipso sum in tribulatione) jam ob propriam voluntatem, & repugnantiam aspera fiant & intoleranda.

Quid me facies, bone JESU? nōne certum, quod nisi compatiar, corregnare nequeam? cur ergo eos, qui coronam mihi fabricant, odî & aversor, qui vel imprudentes, vel ingenti suo malo, etiam in hoste commiserando eam mihi faciunt? Ecce medicinam præbent peccatis meis, & hostibus abigendis arma; sed nolo bone JESU, & instar furiosi, qui hostes meos fovent, diligo: qui eos debellant, aversor, neque pudet, eheu! me Christianum verbis dicere, & quasi factis negare. O JESU amantissime, talēne tolerare potes in servitio tuo, qui horret velut demonem crucem tuam? qui non diligit persequentes se, neque orat pro illis, neque

Christus sibi & suis elegit dura, quid tu? Isaïæ 7.

Hebr. 11.

Resignatio necessaria.

Psal. 90.

Compassio erga adversarios.

Confusio sui.

Matth. 5.

benefacit iis, sed velut Ethnicus & publicanus, diligentes se diligit, & odientes odit: quod etiam fera faciunt? & licet jubeas inimicos diligi, ac tanta premia proponas, eheu! ecce plus apud multos valet verbum proximi placabile, aut obsequium vile, quàm omnis voluntas tua: ob illud enim illi ignoscitur, ob hanc nec verbum condonatur.

Ecce confiteor tibi delicta mea, & postulo humillimè gratiam tuam, per dolores, fatigationes, mœrores, vùlnera innumera, & opprobria tua, ut discam inimicos diligere, adversa ut à te immissa amplecti, per multas tribulationes à providentiâ tuâ immissas aliquando salvus fieri, & inter amicos tuos, quos & imploro, fortissimos Martyres tot passionibus nobiles, inter Confessores & virgines etiam cruce suâ insignitas stare, & te frui in aeternum. Resigno me tuæ providentiæ, dispone de creaturâ tuâ. De nihilo hoc fac quod tibi placet, Domine mi Deus cordis mei: quid enim novi quid expediat mihi? tu medicus es animæ meæ, nosti quid expediat; tu dux nostrî, quâ ducas; tu, Pater, scio, non proicies, neque despicias, neque deseres me; neque ego te per gratiam tuam, ò bone JESU, mori tecum & vincere, & in aeternum tibi adherere volo, Amen.

Oblatio
sui.

*Praxis ad malorum propriorum exercendam
tolerantiam.*

Prævide
adversa.

I. PRÆVIDERE manè, & in examine; immò etiam singulis horis, ut jam dictum, ea quæ nobis adversa possent accidere, & ad ea animum comparare.

Deum præ-
sentem in-
venire, & cruce-
fixum cõ-
plectere.

Secundò, oblatâ occasione patientiæ oculos in cælum ad Deum convertere, ac gratias agere, & cogitando esse te coram crucifixo, eum complecti. Reprimere ergo vocem, & commoratur ira in te, neque unquam ulli postea enarra, vel auge ab alterò injuriam illatam: id enim est aggravare, & sese ad ultionem dæmonis astu provocare. sed ut verè humilis extenuare debes, quia injuria nō fit illi, qui Deo perduellis, & toties injurius fuit.

Præveni
proximum
officio.

Tertiò, si quid amaritudinis sentias, præveni proximum, saltem si aliter nequis, per alium; Primò, humiliatione, etsi illius culpa sit; Secundò, beneficio: Tertiò, saltem diligenter pro illo ora. Sunt qui ex aversione & odio declinant conspectum & alloquium, nōne ex ore illorum & factò judicabis illos. Domine? Quàm vereor ne nunquam videant in jubilo faciem tuam?

Sunt

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

*Meditatio de contemnendis hominum
judicijs.*

PRÆLVDIVM I. Erit statuere se coram Deo, ejusque curiâ amplissimâ, cum proposito omnia dirigendi ad gloriam illius.

PRÆLVDIVM II. Postulare humillimè gratiam, ut fontem propè omnis mali cognoscere possimus; qui est judiciis hominum subservire; & ex iis, (quod plerique faciunt mortalium) vitam suam ordinare.

*In plerisque
judicijs ho-
minum me-
vemur.*

HOMO. O Sapiencia æterna, vulgò dicitur homines moveri non tam rebus, quàm rerum opinionibus; & ecce, si percurro vitæ meæ rationes N. sicubi dolor, aut gaudium; aut timor, aut spes nata fuit, ab hominum opinione, laude aut vituperio video magnâ parte profecta: nemo enim dedecora, infamiam, paupertatem despectum timet, aut de ijs dolet, nemo de honore, fama, &c. exultat, nisi vitam suam ad aliorum opinionem velut normam dirigat. Et ecce, hinc fit ut quoties in animo meo pium decretum facio, non id tantùm me considerate sentiam, quid res in se sint; sed etiam quæ vulgò de rebus sint opiniones. Si enim rectè vivendi, vitandi cõsortia prava & colloquia, sobrietatis, fugæ sæculi, modestiæ in victu & vestitu, si confitendi crebrò, ac communicandi legem mihi statuo; pondus grave addit mihi in plerisque iudicium hominum, sæpè improborum, aut eorum, qui neque probi, neque improbi sunt, sed in confinio utriusque commorantur, & claudicant in utramque partem: & insinuat se mox, quid dicent hi, quid illi recensebunt?

*Cogita Dei
judicia.*

CHRISTVS. Nõne potiùs cogitandum tibi foret, quid ego verbis, quid factis senserim? Ego Sapiencia æterna, ego Judex tuus, qui judicabo te secundùm legem meam & opinionem, & iudicia mea, non verò insipientium & mundi hujus. Cur ergo judiciis hominum aut incitaris, aut retardaris? grave certè præjudi-
cium

dicium, quod iudicium non habet, & à me recedit.

Hæcine firma, ut sup. pag 8.

HOMO. Nili id fecero, n'onne credo, videoque me à tuâ Majestate, & à toto mundo subsannandum, quod ei stulto crediderim, & illusori sciens & volens? Tædet *Cur stulto* me valdè, sic ventis auræ popularis ferri & abripi, non *potius credis* pondere rerum, sed opinione. Sed quis me liberabit de *quàm sa-* istâ cōmuni malignitate & morbo, nisi tu Deus meus? *pietiat* namque, ut video, quosdam Religiosos etiam iste adurit; quos non rarò iudicis hominum transversos agit, plausuque, ac vituperio, à normâ humilitatis & obedientiæ, simplicitatisque lege, longiùs facit aberrare. Hic de loco, munere, alterius obloquio, famæ detrimento queritur, ille locum, munus, & studia affectat; & si horum petam causam, una est hominum opinio fons omniũ propè malorũ. *Hæcine vera*, &c. ut sup. p. 7.

CHRISTVS. Imò, n'onne rara avis est, invenire Iobum in terrâ Hus inter malos bonum, sive in sæculo, sive etiam in religione?

HOMO. Tu nosti, Deus bone! quæ hæc maledictio, quòd adeò pauci velint singulares videri in bono, & tibi placere? quodque in naufragio malorum cum illis optent potius perire, quàm tuâ gratiâ super aquas ambulare! Pudet, aiebat servus tuus Augustinus conquere- *l. 2. Confess.* *c. 9.* rens de hâc infaniâ, pudet non esse impudentem. O quanta calamitas, & malitia sæculi hujus! quæ etiam in claustra, & sui contemptores sibi tantum juris vendicat. N'onne tibi debemus, ô JESU vita nostra, vivere, & mundo mortui esse, quotquot Christiani sumus? & vehementer id quidem desidero. Audio enim dicentem Apostolum tuum: Si hominibus placerem, Christi ser- *Gal. 1.* vus non essem. An vera hæc veritas? an fallere non po- *Placere Deo* test? non potest certè. Utinam id mihi concedere di- *nequit ho-* gneris, ut hoc opere credam, qui solus potes facere mû- *mirum su-* dum de immundo conceptum semine; & solus Sama- *vita.* ritanus vulnera nostra sanare! *Credo tibi*, ut sup. pag. 7.

CHRISTVS. Nónne tu, ut omnes discipuli mei, abrenuntiasti mundo in sacro fonte, & pómphis, & iudiciis eius, mihiqúe seruire statuisti? & sic ad vitã ingredi?

HOMO. Et ecce, veremur dici mali, & haberi, neque tolerare id possumus, imò malumus esse quàm haberi, & propter verbum hominis gratìs mali esse volumus potiùs, quàm propter tuum boni & beati,

Bone JESV, ut infra pag. 241.

CHRISTVS. Et verò, quid sunt ista iudicia, nisi aliquot homuncionum, & ferè malorum, quiqúe malè affecti sunt, cogitationes inanes, sermones & deliria? uti enim quisque affectus est, sic sentit, & loquitur, Cùm verò totus mundus in maligno positus sit; & quicquid in eo reperitur, sit concupiscentiã carnis, oculorum, & superbia vitæ; quod esse iudicium illius potest? An potest mala arbor bonos fructus facere? malus ad bonum hortari, & illud verè probare?

Credo tibi, pag. 7.

HOMO: Qui prudentiores haberi volunt, iudicium sæculi pro suã insipientiã cum virtute & pietate jungere volunt, etsi ut plurimùm dissideant: etsi jungere ea nequeant. tum videmus eos potiùs de pietatis exercitiis aliquid detrahere, quàm videantur hominum sæpè pessimorum iudiciis non subscribere.

Iudicia hominum quid profunt?

CHRISTVS. Quid autem ista profunt, vel obsunt? quid Lunæ, Soli, & astris, quòd ut Deus ab idololatriis habita fuerint? quid auro, si lutum æstimeretur?

HOMO. Nihil utique, nec nobis, quòd variè iudicemur, quòd laudemur, cogniti simus, variè celebremur, aut vituperemur, amemur aut odio simus: & scriptum memini, Si de mundo essetis, mundus utique quod suũ est diligeret, nunc autem odit vos mundus, quia elegi vos de mundo, sed scitote, quia me priorem odio habuit. Quid dulcius esse potest mihi, quid verius?

Singulariter amari velle,

CHRISTVS. Amari certè velle singulariter (cùm proximus quilibet, sicut quisque se diligit, diligendus sit) omnium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

fugere? sibi comedunt, & tibi detrahunt: ita, qui ad te veniunt, aut opis, aut solatij gratiâ, quod per te illis præsto, quod suum est, petunt: propter illos enim dedi; quod meum est accipiunt. Reddant itaque mihi laudem, neque tibi de laude, aut vituperio cura sit, aut iudicio hominum.

HOMO. Si ergo neque laudem appetere, aut sperare debeo, si bonus esse voluero, neque vituperium averfari: quanta, Deus bone! insipientia, propter illam malum esse velle, aut saltem me perturbando, & dolendo, minùs bonum?

CHRISTVS. Quis est, qui, si ejus sanitas, scientia, robur, opes non laudentur, imò vituperentur, ea corrupta? Nemo fame se cruciat, quòd à furiosis & parùm faventibus, cibus & potus venenum esse clametur.

HOMO. Et tamen, ne quis vituperet nos, sæpè exercitiis pietatis, & observantiâ abstinemus, id est, cibo animæ, ejusque robur & opes perdimus, & gratis vendamur sub peccato. *Bone JESV*, ut infr. pag. 241.

CHRISTVS. Quid si te quispiam consuleret: quid sibi eligendum foret, quidque expediret; verè divitem esse honoratum, beatum; an talem falsò haberi? omnibus abundantem, an indigentem? verâ, an adumbratâ virtute præditum? Nónne vera falsis & vanis anteponenda esse judicares? Attamen hic error abripit omnes; ac, ne vituperentur, injusti esse malunt, aut minùs justis, quàm ob virtutem verè laudabiles, beati esse, & honore digni. Quàm diversus erit in morte, & iudicio sensus! imò, aliud tuum universi erit iudicium mundi. Laudabitur ab eo, qui illum contempserit; & vituperabitur, qui illius vocibus incantatus, inertem & turpem duxerit vitam. Tum paupertatis amor, honorum ac sæculi contemptus ac opinionum, & liberalitas in pauperes, & virtus omnis extolletur, etiam ab improbis; & à Sanctis meis, & me, in æternum laudabitur. vt meritò diem mortis Sanctorum, natalem eorum esse, & dici voluerim.

*Cur falsa
pro veris eli
gis?*

rim. Oriuntur enim tum, & velut sidera, deficiente die hæc, in nocte lucere incipiunt. *Bone JESV*, ut inf. p. 241.

HOMO. Improbi verò, etiam tunc, cùm de salute agitur, ne inconstantes, ne timidi appareant, converti ad te, publicè confiteri, communicare, inungi verentur; & dira conscientia tormenta patiuntur.

*Multi con-
verti nolunt
ob hominum
iudicia.*

CHRISTVS. Si causam quæras in promptu est: Quis, inquiunt, esset sermo?

HOMO. Et sic, bone JESV, pluris est sermo, & verbum volans, re ipsâ, salute Pluris est, quàm sit te suscipere, à te vilitari, pasci, roborari. Pluris verbum, quàm omnia dona tua. Pluris timor, & volitare per ora hominum, quàm æternæ vitæ discrimen adire. O quanta vis & potentia iudiciorum humanorum! Eheu! quid in iudicio ille respondebit tibi, quando coram universo orbe terrarum, patebit insipientia illius? Exprobrabis eam illi tunc, ô Sapiencia æterna, quòd te spreto, vilissimorum hominum vocem pluris æstimarit, quàm mandatum tuum. Tunc insultabit illis orbis terrarum, Sancti subsannabunt, & dæmones illudent, quorum laudes, id est jacula, tam avidè quæsierat; quibus vulneratus, æternâ ignominiâ plectetur.

*Stultitia eo-
rum qui ca-
rant iudicia
hominum.*

CHRISTVS. Qui autem me confessus, & pietatem fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo: & qui me erubuerit, & sermones meos, hunc Filius hominis erubescet, cùm venerit in maiestate suâ, & Patris, & sanctorum Angelorum.

Matth. 10.

HOMO. Quàm dolebunt filii huius sæculi, eheu! in longâ æternitate; quòd ob verbum, cogitationem, nutum hominis alicuius, omiserint occasiones mille salutis, gloriaeque sempiternæ!

*Vide ut oc-
casionem
virtutis non
negligas.*

CHRISTVS. Tunc, ut etiam in iudicio, ejulabunt reprobi, dicentes: Ecce hi sunt, quos aliquâdo habuimus in derisum, & in similitudinem impropertii: nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: ecce, quomodo computati sunt

Sap. 5.

inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est!

Credo tibi, ut supra pag. 7.

HOMO. Amari volumus, & ecce, si idcirco omittimus amorem tuum, erimus in æternum odio tibi Deo nostro, & Angelis tuis: honorari cupimus, & omnia scelera & recessus cordis nostri omnibus aperta erunt: celebrari, & eheu! æterno carcere, & æternâ erimus oblivione sepulti, neque unquam recordaberis nostri, Deus noster: quos audivimus, quorum judicia timuimus, perpetuis nos maledictis incessent; si honorem quærimus, nõne, eheu! æternum sperare ac eligere pro momentaneo oportuit? O felices animæ, & ter felices! quibus Spiritus sanctus eam indidit mentem, ut honores mundi simul & fauores despiceretis, excelsioresque rebus omnibus humanis effecit! O beate Alexi! qui cum esses clarissimus genere, illud celasti, ut filium Dei te esse toti orbi cõprobares: vicisti generose athleta, & latitando sub gradibus toto terrarum orbe sanctitatis sparsisti radios. O Apostoli, & Martyres Christi, quæ exempla nobis contemptus opinionum mundi præbuisistis! Ibatis à conspectu concilii gaudentes, quoniam digni eratis pro nomine JESU contumeliam pati. O beata agmina Anachoretarum, quàm feliciter mundo illusistis, ne ille vobis illuderet! quæ laudabat ille, calcastis; quæ vituperabat, elegistis. quis est, precor, qui vobis hunc spiritum addiderat?

CHRISTVS. Caro certè & sanguis non revelaverat, sed Spiritus Patris mei qui in cælis est: magnamque ex eo pacem consecuti fuerunt, numquam anxii, nulli obnoxii; sed liberi, securi per gloriam, & ignobilitatẽ; per infamiam, & bonam famam: ut seductores, & veraces: sicut qui ignoti, & cogniti: quasi morientes, & ecce vivimus: ut castigati, & non mortificati. Mundanus verò, quem, humani respectus exagitant omnium oculos, ora & rumores observare jubetur, omniumque esse servus. qui enim diligit aliquid, necesse ei per amorẽ sub-

datum

*Æternâ
cur momen-
taneis non
præfers.*

Act. 5.

*Fructus non
curantis ho-
minum ju-
dicia.
2. Cor. 6.*

*Incommoda
ex eo quod
hominum
judicia ma-
gni fiant.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*Chrysoſt. de
contemnen-
dâ laude
hominum.*

*Servi Dei
prima virtus
eſt, iudicia
hominum
contemnere.
Galat. 1.*

*Dei benefi-
centia alio-
rum con-
temptum
docet.*

quærat, & iudicet. At numquam magis, quàm falſum ſit mundi huius iudicium apparuit, quàm in ſacratiffimâ morte tuâ: tu enim ſanctus, innocens, agnus ſine maculâ, cum iniquis ab illo deputatus es, & deſpectus, exiſtimatus noviffimus virorû: & ego illius laudem aut vituperium æſtimabo? Neque aliam viam Sanctis tuis oſtendiſti, qui te ſeriò, non fictè; ſincerè, non errore, aut proprio amore decepti, amarunt, & ardentè exoptârunt contemni, ſtulti haberi ac reputari, ut imitari te poſſent. Magna certè injuria tibi eſt (ut Chryſoſtomus ſervus tuus loquitur) ſi, tamquam non ſufficias ad nos laudandum, te omiſſo ad conſervos feſtinemus, hoc omnia pervertit, hoc univerſum orbem terrarum perturbavit; quoniam hominum reſpectu omnia facimus, & de bonis operibus nulla nobis cura eſt; ſed laudem nobis à conſervis noſtris inquirimus.

CHRISTVS. Idcirco verè per me dixit Hieronymus: Prima Monachi virtus eſt, contemnere hominum iudicia, ſemperque Apoſtoli mei recordari, dicentis: Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſervus non eſſem.

HOMO. Neque ſolùm exemplis me invitâs, amantiffime IESV; ſed inſuper beneficijs plurimis, quæ in ſingula confers momenta. Quid enim iſta mihi prædicant, niſi à te laudem veram quærendam eſſe, à quo nobis omnia bona proveniunt? ſi enim nihil boni niſi à te Oceano bonorum omnium, cur æſtimari ab alio cupio, qui nihil mihi niſi à te præſtare poteſt; nihil verè æſtimare, quia cognoſcere plenè rem nullam poteſt? Tuum unius iudicium ſolum verum eſt. Cùm ergo iudicium hominum nō vereamur, niſi ſimul aliquid ab ijs nobis polliceamur; qui videt te boni omnis fontem, nihilque eſſe extra te, deſpicit omnia propter te: quid enim extra te quærat: videt longas & difficiles eſſe vias, quibus ſcrutatur humana cæcitas quietè, ubi inveniri nequit, quodque eo ipſo infelix homo indicat ſe in omnè inquietudinè, dolorè & afflictionè ſpiritus: ſe enim credit dubijs

dubiis ventis voluntatis, favoris & timoris hominum; cum numquam in eodem statu permaneant. O quam stultè vanitatem talis amat, eique innititur, ut undis fluentibus, aëri & ventis, meritoque timet, & timendo manifestè insipientem se atque improvidum demonstrat! Et tamen tot ambagibus, timoribus, simulationibus bullæ istæ quæruntur.

EXERCITIUM.

BONE JESU, ô quantum vanitati subjecta est creatura tua non volens, ô Creator mi! quot sibi laqueos parat, & impedimenta ponit, ne perveniamus ad te, Amor nostri! Quid enim est in universâ vitâ, quod magis à recto deviare faciat, quàm quod respiciamus ad iudicium hominum? Ecce, perire plerimi malunt, eternùm cruciari, dum confessiones imperfectæ sunt pudore noxio, & pestilenti, quàm ab uno homine iudicari, vel despici. Quanta, prohi dolor, dementia! Quid quærimus placere homini & displicere tibi? An tanti nobis est, ut ille de me rectè sciat & loquatur, ut vulgus imperitum, ut fallax homo & mēdax & in horâ mutabilis, ut potius quàm illi displiceat, à te damnari velim? O Deus meus, ô Redemptor mi, hæc videtur esse universitas iniquitatis, hic fons omnium duellorum, omnium contentio-
num, simulationum, ambitionis, fastus & superbia: qui enim non respicit ad hominum iudicium, humilis, & pacificus est Deo meo, & hominibus amabilis & Angelis tuis. securus vivit, beatus moritur, gratiam invenit in oculis tuis. Veniat mihi obsecro illa, & non respiciat me visus hominis; sed despiciat, dummodo placeat tibi anima mea. Cur miseri servi esse volumus hominum, quos sanguine tuo liberos fecisti? Cur etiam cogitationes hominum veremur, & magis quàm iudicia tua?

Creaturæ
amor la-
queus.

Iudicia
mundi ma-
gnifacere
fons est ca-
lamitatum.

Ah, Domine, hæc est calamitas filiorum Adæ. Sed potes, & verbo potes, & nutu potes, sanare infirmitatem nostram. Aspice in me, & salvus ero. Respice in me, & miserere mei, quia unicus & pauper sum ego. Spero equidem cum toties nos viscre digneris, cum nobiscum esse usque ad consummationem sæculi, fore ut ro-

Fiducia in
Deum.
 Applicatio
ad Com-
munionem.

boret me virtus tua, & caro tua, & sanguis tuus. Scriptum memini: Erunt duo in carne unâ; & dictum hoc in te Christe JESU, & Ecclesiâ. Fac ergo ut unum tecum sim, & aptum membrum corpori tuo fac ut hoc pane refectus non esuriam iterum, & bibens de fonte gratiæ tuæ non sitiam in æternum, nisi te unum, ad quem desiderat anima mea ut cervus ad fontes aquarum.

Miserere, Domine, miserere, conditor omnium, vanitatis nostræ & servitutis, quâ mundo, & cogitationibus hominum servimus. Si servire libet, nonne potius tibi Deo meo vivo & vero? nonne tibi, Rex Regum, & Domine dominantium? si laudari volo, à te verè coram curiâ tuâ, & orbe terrarum, & in æternum desidero: si gloriam cupio, æternam à manu tuâ expectare volo: si vituperium timeo, à te despectui & contemni formidare vehementer debco. Quis enim laudabit, quem tu despexeris? quis eum dicet bonum, quem tu reprobâris, verax Deus, qui scrutaris corda & renes? Ecce, Domine, iam viam veritatis elegi, & judicia tua verè justificata in semetipsa. Illumina igitur tenebras meas, ut non ultra diem hominis desiderem, sed uni tibi placere optem, & displicere timeam. tu enim laus mea, tu gloria mea: si gloriari oportet, in te gloriabor; quia in te inimicos ventilabimus cornu, & spernemus insurgentes in nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus tibi omnibus diebus vite nostræ. Amen.

Psal. 118.

Psal. 17.

Psal. 43.

Præcis ad judicia hominum contemnenda.

Præcisiones orationis Dei iudicio.

PRIMÒ, considerare oportet actiones suas, easque non ex vulgi iudicio, sed Dei lege ordinare; ac tunc generoso animo in viâ virtutis progressum facere. Duci nequit quantum hunc impediât iudicia hominum vereri: hoc enim multos à frequenti confessione & communionem publicâ, aliisque pietatis exercitiis avertit; & audent plerumque in scholâ vanitatis & nequitiae esse principes, in pietate verò paucos reperies qui prætere audeant.

Vide in quo theatro stes.

Secundò, sæpè juvat considerare, se coram Deo ac curiâ ejus in magno theatro existere atque operari, ac iudicia hominum spernere.

Tertiò; cum hoc malum ex amore sui ducat originem, nec ferè quisquam altius iudicium vcreatur sinitium, aut vituperium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Ephes. 4.
Peccati ve-
nialis gravi-
tas.*

*Ser. 1 in con-
vers S. Pauli*

sanctum Spiritum contristet, adeo ut, si totus mundus posset salvari uno peccato veniali admissio, non esset faciendum quod, cheu! toties tam levi causa perpetrasti. Secundò, ex multitudine beneficiorum Dei. Tertio, ex eo, quod in baptismo, & magis Religione quisque consecratur Deo. Quarto, ex multitudine auxiliorum in eam. unde Bernardus: Non est magnum, dicitis, si in his maneam venialibus minimisque peccatis: hæc est, inquit, dilectissimi, impoenitentia, hæc blasphemia in Spiritum sanctum, blasphemia irremissibilis. *Hæcine vera*, ut supr. pag 7.

*Hier. epist. ad
Iul.*

*Eccles. 19.
Minima vi-
tanda,
de ord vite
ad Fratres.*

*Minora pec-
cata gravio-
ribus ali-
quando peri-
culosiora.*

*Iosue 2.
Act. 5.*

PUNCTUM III. Considera quædana adferat Primò, etsi gratiam non adimat, tamen tardat in viam virtutum, & molestam facit. Secundò, omnes virtutes obscurat, sponsam Christi animam foedat, & fervorem minuit. Tertio, desolatione gravi afficit, mœroribus, & scrupulis sæpè ad plures annos. Sic soror Petri Damiani sedecim annis curiositate afflicta fuit. Quarto, quia consolationis spiritualis incapaces reddit, ut nec sæcularia, nec religiosa gaudia habeat; cum nemo possit hinc implere venterem, & ibi mentem. Quintò, quia exponit nos gravibus periculis peccati mortalis; nam ut Aug. timenda ruina multitudinis, si non magnitudinis, secundum illud. Qui spernit modica, paulatim decidet. Unde & Bernardus, Mēs Deo dicata sic caveat minora vitia, ut majora. Quid interest enim si fluctu magno an guttis plurimis per sentinam mergaris? quibus scilicet vires anime contabescunt, ut sic in mortalia facile homo labatur. Imò ut Greg. numquam in parva deterius, quam in majori culpa peccatur: major enim quò citius, quia sic culpa agnoscitur, eo etiam celerius emendatur; minor verò, dum quasi nulla creditur, eo peior est, quo & securius in usu retinetur. Sextò, considera omnia magna ex parvis necessario perdere: sic orator etiã syllabas, & interpunctiones observat. Septimò, sæpè apud Deum magna esse, quæ nostro iudicio parva sunt ut in colligente ligna, Num. 5. Acham, Moysè dubitante, Num. 20. Heli, 1. Reg. 3. Ananiã

naniâ, & Saphirâ, in iis qui opera misericordiæ omiserunt, Matth. 26. O anima, ecquid est in orbe tibi tam charum, quod ad tanta incommoda te impellat? *Hæcine firmâ fide*, ut supr. pag. 8.

PUNCTUM IV. Considera, quanto offendiculo proximo sint & impedimêto peccata venialia. Nã omnem auctoritatem tollunt, etsi parva sint, & magnas etiam res impediunt: dum alii mirantur eum qui toties communicat, confitetur, orat, psallit, & si Religiosus, omnia deseruit, in minutis istis hæerere, quæ ipsi sæpè, etsi minùs id profiteantur, superant. Et sanè dolendum tanta hominem fecisse, ut Deo frueretur, maximè si in Religione, & tantilla impedimenta non tolleat; tantum fodisse ut aquam inveniret, & jam desistere. Secundò, etiam talis offendit sæpè totam communitatem, dum tali vitio pravas inducit consuetudines, quas postea nulla quandoque illius, qui præest, industria valet corrigere. Tertiò, vide ut Sancti etiam minima vitarent & castigant, ut Eusebius apud Theodoretum, &c. *Quis cognovit*, ut infr. pag. 246.

Triste venialia non declinare.

PUNCTUM V. Considera, servile valdè esse peccata venialia committere. Hoc enim perinde est, ac si dicas, illud non est vetitum sub pœnâ capitis, ergo libet, & licet offendere: contrâ, filiale etiam minima vitare. quod Deo ita gratum, ut talem præferat mille aliis justis, ut in Antonio, Job, Abraham patet. Talem enim virum quærit Deus, qui interponat seipem, & stet oppositus contra se pro terrâ ne dissipet eam. Vide ad quanta Deus talem minima vitantem elevet, ut contrâ alios tepidos scrupulis & tentationibus castiget. Qui enim non cooperatur parvæ gratiæ, indignus est majore; eaque ob teporem illi negatur. Peccata enim sive parva, sive magna, impunita esse non possunt; quia aut homine pœnitente, aut Deo judicante plectuntur hîc, vel post hanc vitam igneo flumine expiantur. Age, dic quo precio vivus exuri velles? nullo, inquis,

Ezech. 22. Servile venialia non declinare.

Isaia 5.

& tamen quotidie ob vanitatem, &c. huic periculo te exponis. Væ igitur qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrum peccatum. Idcoque propone diligentissimè examen generale facere, ut puritatem conscientiaè adipiscaris.

Oratio pro detestatione peccati venialis.

Iob II.

Quis cognovit sensum tuum, Domine, & quis consiliarius tuus fuit? verè iudicia tua abyssus multa, inscrutabilia iudicia tua, & incomprehensibilia cogitatu. Excelsior cælo es, & quid faciet homo profundior inferno; & unde cognoscet? longior terrâ mensura tua, & latior mari. Si subverteris omnia, vel in unum coarctaveris, quis contradicet tibi, vel quis dicere poterit, cur ita facis? Ecce, tu, Deus, excelsus in fortitudine tuâ, & nullus tibi similis in legislatoribus. Quis poterit scrutari vias tuas, aut quis audebit dicere tibi, operatus es iniquitatem? Toties promiseras Israëlitis terram lacte & melle manantem, & duo tantum (obstupescite cali & terra) Calib & Iosue in eam pervenerunt, etsi omnes pasceres pane cali in deserto, & vestes eorum servares. Moyses amicus tuus erat, & facie ad faciem ei loquebaris, & deprecante illo impij conciliabantur tibi; & ecce, hesitavit ad aquas contradictionis; & non potuit ingredi terram promissionis. Gideon fortissimus post victorias per te parvas factus populi salus fecit sibi Ephod, & factum est ei & domui eius in ruinam. Sampson de sterili conceptus, liberator populi sui, quomodo à te abut & recessit, & factus est opprobrium inimicis suis? Filij Israël Benamitarum scelus ulturi iussu tuo ierant, & ecce casi fugatiq; aliquoties fuere. Saule non erat melior in populo, & quomodo ob superbiam projectus à te? David vir secundum cor tuum, quomodo cecidit, & Salamō amabilis Domini filius eius? Nōne & Leo prophetam deceptum occidit? Iosias dilectus tuus perrexit ut dimicaret contra Nechao & periit? Quis huiusmodi casus varios & ruinas non obstupescet? Quis appendere valbit delicta eorum, aut intelligere iudiciū tuum? Ided ego humilio me sub potenti manu tuâ, & rogo te, ut ab occultis meis, & parvis & ma-

Exempla
varia.A. S. h. u.
salutatis

gnis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

CAPVT X.

*De Tentationibus gravi impedimento in
viâ vitæ.*

*Tentationi
utilis divi-
sio.*

*Modi resistē-
di.*

Nota.

NVNC de tentationibus agendum, earumque re-
medijs. Sunt verò illæ duplices, aliæ leves & bre-
ves, & hæ velut muscæ levi verbere manus dispelluntur.
aliæ graves, sed & breves, & his etiam extemplo forti
animo & dilectione repugnandum, propositorum &
votorum, si habeas renovatione, Christi velut præsentis
amplexu vel protestatione coram cælesti curiâ iteratâ;
vel coram Angelo Custode proposito innovato.

Aliæ sunt graves ex naturâ ipsarum, & durant ali-
quamdiu; aliæ leves, sed tamen duratione suâ permo-
lestæ. his utile remedium spero futurum hujus dialo-
gi lectionem. Neque tamen talibus tum per diem cre-
brò affigenda cogitatio, nam ab illis divertere cogita-
tionem & mentis oculum valde salutare.

*Dialogus in tentatione legendus ex locis Scripturæ
concinatus.*

*Tentatio
pacē turbat.*

Amos 8.

Iob 10.

Iob 7.

HOMO. Conturbant me cogitationes meæ, &
cùm antea in pace dormirem & requiescerem;
ecce nunc cor meum æstu magno, ventis contrariis
agitatur; nec credere nec sperare in Deo videor, lan-
guidus & torpescens; nil nisi terrena cogito, non placet
cælestia meditari, orare non delectat, sed fabulari; tri-
stitia impletur cor meum, & cantica mea versa in la-
mentationem. Numquid mare ego sum? si dixerò, Cō-
solabimur me lectulus meus, & revelabor loquens me-
cum in strato meo; terreor per somnia, & cogitationi-
bus ipsis horrore concutior. quamobrem tædet ani-
mam meam vitæ meæ, parce mihi Domine: nihil enim
sunt dies mei.

ANGELUS

ANGELVS. Quare tristis est anima tua, & quare conturbas te? Tentatio te apprehendit, & venit super te tribulatio; sed animæquior esto, & scito hoc primum, tentationem esse quam jam pateris. *Psal. 41.*

HOMO. Non estimo equidem; aut certè gravior est quàm ut vincere queam.

ANGELVS. Nónne sentis rem in specie bonam tibi proponi à diabolo, & quasi ostendi; (nemo enim intendens, ut dicit Philosophus, ad malum vel minora bona operatur) & hâc velut illecebrâ ad peccatum detrahi, perturbarique te dicis, anxium esse & inquietum? hoc est tentari, & à concupiscentiâ tuâ abstrahi, & allici. En ab Evâ tuâ proponitur tibi pomû: cave ne accipias per Deum immortalem: latet sub melle venenum, venenum aspidum insanabile. Ægyptia mulier seu caro te invitat, ut castus Joseph fuge: aut velut Thamar allicit, aut ut Dalila importunitate & frequentiâ cogitationû fatigat, aut velut Agar rebéllat; vigila & ora, ne intres in tentationem. forsan se jungit hosti tuo mundus seu peccator, exemplo & verbo provocans, & vel piè volentem vivere persequitur, vel creaturæ seducit amore: quippe, ut Sapiens, factæ sunt in odium & tentationem & muscipulam pedibus insipientium. Ergo ad Deum confugas supplex, & adverte quid, & quo fine ea proponat, Dei que gratiâ innixus, superare hostem poteris. *Signum tentationis.*

HOMO. Vix id sperare audeo, quid enim agam? si locutus fuero, non quiescet dolor meus; & si tacuero, non recedet à me: nunc oppressit me dolor meus, & ad nihilum redacti sunt omnes artus mei. collegit hostis furorem suum in me, & infremuit contra me dentibus suis, aperuit super me os suum, & exprobrans percussit maxillam meam. conclusit me Deus apud iniquum, & manibus ejus me tradidit. Ego ille quondam opulentus repentè contritus sum, tenuit cervicem meam, confregit me, & posuit me sibi quasi in signum, circum-

dedit me lanceis suis, & convulneravit lumbos meos; non pepercit, & effudit in terra viscera mea: terra, ne operias sanguinem meum, neque inveniatur in te locum latendi clamor meus.

*Fiducia in
Deo locanda.
Psal 49.*

Isaia 36.

Iob 6.

Ibidem.

Iob 16.

*Attende
prævidentiã
Dei.
Iob 5.*

ANGELVS. Ecce in celo testis tuus & conscius tuus in excelsis; immò verò tecum est in tribulatione, & à dextris tuis ne fortè commovearis. Invoca, ait, me in die tribulationis, & eruam te, & honorificabis me.

HOMO. Defecerunt oculi mei suspicientes in cælum excelsum, non est qui consoletur me: clamo ad Dominum, & non ex audit; sed sagittæ ejus in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum. Quis det ut veniat petitio mea? & quod expecto tribuat mihi Deus? quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut, quis finis meus ut patienter agam? nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est. ecce non est auxilium mihi in me: & necessarii quoque mei recesserunt à me: semitam meam circumsepfit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit, destruxit me undique, & pereo, & quasi evulsæ arbori abstulit spem meam: dereliquerunt me propinqui mei, & qui me noverant, obliti sunt mei.

ANGELVS. Nihil in terrâ sine causâ fit, & de humo non oritur dolor. deprecare Dominum, & pone ad eum eloquium tuum: qui facit magna & inscrutabilia, & mirabilia absque numero, qui dat pluviam super faciem terræ, & irrigat aquis universa: qui ponit humiles in sublime, & mœrentes erigit sospitate: qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod cœperant: qui apprehendit sapientes in astutiã eorum, & consilium pravorum dissipat: per diẽ incurrent tenebras, & quasi nocte sic palpabunt in meridie. porrò salvum faciet egenum à gladio oris eorum, & de manu violenti pauperem, & erit egeno spes, iniquitas autem contrahet os suum. Beatus homo qui corripitur à Deo, increpationem ergo Domini ne reprobet:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

argentum; homines verò receptibiles in camino humi-
 liationis. crede Deo, & recuperabit te, & dirige viam
 tuam, & spera in illum. Respice, fili, nationes homi-
 num, & scito, quia nullus speravit in Domino, & con-
 fusus est. *Hæcine firmâ*, &c. ut suprâ pag. 8.

Eccli. 2.

HOMO. Scio, scio, & credo, quia non est qui man-
 sit in mandatis illius, & derelictus est; neque invocavit
 illum, & despexit illum, fortitudo mea, & laus mea Do-
 minus, & in nomine ejus despiciam omnes inimicos
 meos.

Isaia 12.

Psal. 117.

*Attende
 quis te ten-
 tet.*

ANGELVS. Attende verò quis sit qui te invitatur de-
 ficias à semitâ rectâ. nōne teterrimum vitium, quod
 ex nunc priusquam te captivam teneat, animæ vires la-
 befactat, eamq̄, rebus terrenis immergit, captivam red-
 dit, & manifestè à salute suâ abducit? Illinc verò virtus
 ad se vocat, opem promittit, ut in amœnam cæli viam
 & palatium deducat, victoriis celebrem efficiat, tenta-
 tionibus meritum augeat, diligentiam & humilitatem.
 Vide igitur, cui parere velis, aspice & attende quod vin-
 centi tibi dabitur manna. & ut olim Salvatori, etiam
 tibi Angeli ministrabunt.

Apoc. 2.

Matt. 4.

CHRISTVS. Imò verò, si superaveris generosè ten-
 tationem, non tantum ab ea deinde libereris, sed & aliū
 in ea juvare poteris, & adversus alia peccata munieris.

2. Cor. 12.

Nōne Paulus ait, Datus est mihi stimulus carnis meæ,
 ne magnitudo revelationū extollat me? Et verò suade-

*Peccati dura
 servitus.*

résne alteri, peccato illi consentire? nōne vides hîc
 velut illecebra, te in abyssum trahi miseriarū? scis enim
 eum qui facit peccatū, servum esse peccati. O quàm du-
 ra servitus est, quæ hominē tot tantisque involvit cala-
 mitatibus! Cui verò servitur? carni, & inexplebili sen-
 suū cupiditati. Quemadmodū autē servus, si dominari
 incipiat, intolerabilis est, Ita castro vestra. Citò autē té-
 tationis scintillam excute, aperi amico fideli hostiles
 technas; væ enim soli, quia cūm ceciderit, non habet
 sublevantē se. Etsi si quispiam prævaluerit contrà unū;

*Vtile aperire
 alteri tenta-
 tionem.*

Eccles. 4.

duo resistent ei. Et: Frater qui adjuvatur à fratre quasi *Prov. 18.*
civitas firma.

ANGELVS. O quot gemitibus & lacrymis, si feceris, si consenseris, non factum non cogitatum optabis, & serâ forsan pœnitentiâ! quin igitur maturè sapis? hodie si vocem Domini audieris, noli obdurare cor tuû. Quid dicâ de iudicio illo terribili? nōne puderet te hujusmodi cogitationem tuam toti orbi patefieri? Quid respondebis Domino, qui te jâ per me monet? quid mihi, qui jam assiduè te exhortor? quid excusare poteris?

HOMO. Certè nihil: video enim malum esse si hoc agam; & si verè ac sincerè judicare voluero, hoc pacto me legem Dei mei, & consilium ejus despiciere.

ANGELVS. Si ergo in æternitatem cogitatione transferis, quid tristius ibi erit, quàm momentaneâ voluptate æterna emisse tormenta, & perdidisse gaudia sempiterna? Memora te ergo novissima tua, & in æternû non peccabis. Neque existimes te esse solum in hoc certamine: aspice Sanctos, quomodo Antonii, Pauli, Tobix, aliiq̃ue exerciti fuerint, & quàm sint, eò quòd viriliter certaverunt, toto orbe nominati. nemo enim coronatur nisi qui legitimè certaverit. Imò Beatus, ait *2. Tim 2. Iacob. 1.* S. Jacobus, qui suffert tentationem; quoniam, cû probatus fuerit, accipiet coronam vitæ. Esto verò post hâc vitam nulla superesset, nōne melius est animo tranquillo vivere, & beatè, quàm aut turpibus, aut aliis cogitationibus animam fœdari, inquietam & perturbatam reddi? Ecce, ut dixi, jam experiris quantas hostis molestias tibi creet, etiamsi nec dum intra animæ tuæ portas admissus sit. Quid faceret, ô miser! quam stragem ederet, si ut in capta urbe cordis tui grassari liceret? omnia ibi ferro flammaq̃ue vastaret.

CHRISTVS. Quid invenisti in me iniquitatis, quia clogare te vis à me? Transite, ait Propheta meus, ad insulas Cethim, & videte: & in Cedar mittite, & cōsiderate vehementer, & videte si factum est ejuscemodi. si mutavit

Cogita æternitatem.

Eccli. 4.

2. Tim 2. Iacob. 1.

Quies animi querenda.

Jerem. 2.

*Peccator est
idololatra.*

*Præsentia
Dei.*

*Dei & dia-
boli Anti-
thesis.*

Apoc. 3.

Jerem. 2.

Luc. 12.

Heb. 10.

vir gens deos suos, & certè ipsi non sunt dii: populus autem meus; & tu mutares gloriam tuam in idolū? Obstupescite cæli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer. Nónne meritò idolum vocatur id, propter quod me despiceres, qui te creavi & exaltavi, & lavi in sanguine meo? Anne ut voluptate brevi fruaris, despiciere potes omne consiliū meum? & nihil valere apud te omnia beneficia mea, ut hoc uno quod dæmon offert potiaris; nihil promissa, ut fallacis mundi gaudiis ad momentum exultes? Obstupescite cæli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer. Nónne vides quàm illa fœdà, quàm fluxa gaudia? enumera generationes singulas, & vide quot millia sint, qui iisdē inebriati fuerunt, & aut miseri postmodum perierunt, aut multis lacrymis & doloribus vix tandē brevem voluptatem expiârunt. Denique memento te stare in conspectu meo, Judicis tui, Domini tui, Regis regum, & tu audebis illudere mihi, spernere jussa mea? Ego te hinc invito æternis præmiis; & diabolus indè suppliciiis. ego pro te sanguinem fudi, & mortē sibi, ille nihil nisi mortē tuā spirat. ego te creavi; & ille destruere nititur; & prævalere adhuc poterit. Ego permisī, ut tentareris, ut probarem te, infidelis esses, nec ne. Vide igitur, ut corā me, & universâ curiâ meâ id ostendas: aut citò veniam tibi, quasi vir armatus, & effundā iram meā in te, & videbis quòd amarum sit tibi dereliquisse Dominum Deum tuū. nequē tibi promittas pœnitentiæ spatium: tot repentini aliorum casus satis te monent, & dixisse me, Quâ horâ non putatis filius hominis veniet. Frustrâ ergo tibi blâdiris de spatio pœnitentiæ, qui coacervas tibi irā & vindictam meam: neque potes tibi veniæ spem, & misericordiæ magnitudinem proponere, qui jam sponte corā me hortante, monente, comminante, rogante, tantillū omittere non vis, aut facere. Justa sunt judicia mea, & omnes viæ meæ æquitas: & horrendum esse scias incidere in manus Dei viventis. *Credo tibi, ut supr. pag. 7.*

Oratio

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*guet. Conserva ergo me, Domine, quoniam Deus meus es tu; vindica sanguinem tuum de inimicis tuis. Agnosce figmentum tuum & fragilitatem meam, & fac me vas in honorem; nec sinas me fieri vas in contumeliam magni nominis tui. Nolo exhibere membra mea arma iniquitatis; sed anima mea serviet tibi, & omnia interiora mea dicent, Domine, quis similis est tibi? scio enim quia post tempestatem tranquillum erit, & cum iratus fueris, misericordiae recordaberis. & tunc letabitur & dilatabitur cor meum, & cantabo tibi gloria mea: quia in nomine tuo spre-
vi insurgentes in me. Tunc in templo animae meae suspendam spolia de inimicis meis, & idola voluntatis meae sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est; quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, & super inimicos meos despexit oculus meus.*

Rom. 6.

Psal. 53.

Pici Miran-
dulæ spiri-
tualis pu-
gnæ arma
12.

*Quid mihi illudis voluptas brevis & exigua,
Cum sequantur dolor & angustia,
Supremum detrimentum animæ,
Sit hæc vita somnium & stultitiæ?*

*Ecce, mors propè latitat in januâ,
Reatus forsân erit sine gratiâ,
Æterna pœna & retributio.
O quàm digna hominis conditio!*

*Pax dulcis munda conscientia,
Tot dona Dei celestis gratia,
Tormenta crucis Christi horrida,
Sanctorum gesta tot conformia,*

*Vbi tot sunt animæ subsidia,
Nisi sponte ruam ex dementiâ,
Nisi me tradam dira insania,
Inanis erit per te orci potentia.*

O JESV spes & amor meus, & omnia. Amen.

P R A X I S.

Regulæ duodecim Ioannis Pici Mirandula partim excitantes, partim dirigentes hominem in pugnam spirituali.

Primò, si homini videtur dura via virtutis ob pugnam assiduam, advertit plura esse in quavis viâ aliâ, dura, aduersa, tristia.

Secundò, consideret in mundo diuturna bella, & æmuletur constantiam.

Tertiò, recordetur stultum esse credere posse ad cælum perveniri aliter, quàm per violentiam, cum Christus vim regnum cælorum pati dicat, & per crucem obtinuerit.

Via crucis est via cali.

Quartò, gaudeat conformari Christo: & cum sensibus suis vim faciet, cogitet cui parti crucis conformis sit.

Quintò, confidat in virtute Christi, qui dixit: Confidite, ego vici mundum.

Sextò, unâ tentatione superatâ aliam expectet, cum dæmon semper circumcat.

Septimò, non tantùm diabolus vincendus est, sed faciendus cum tentatione proventus, ac tentatio accipienda, v. g. superbiæ, ut ad humilitatem adhortatio & invitatio.

Superatâ tentatio virtutem oppositâ confert.

Octavò, dum pugnas, pugna quasi perpetuam deinde pacem habiturus, quia sæpè generosis animis Deus hoc largitur: sed cum vicisti, geras te quasi mox pugnaturus.

Nonò, fuge semper occasiones peccati.

Decimò, principiis occurre.

Undecimò, cogita dulcius esse vincere tentationem, quàm peccatis consentire: atque ita compara dulcedinem victoriæ, dulcedini peccati; non pugnam voluptati.

Victor non victus gaudet.

Duodecimò, ne putes à Deo te derelictum, aut ei ingratum. justos enim probare solet, sed humilia in primis spiritum tuum, ne ruas in superbiam.

Deus tentando nos probat.

Aliæ praxēs ac remedia.

Primò, observa præsentissimum esse remediũ fingere sese inter Christum & diabolum, uti in imagine est, utriusq; in nos merita, affectum, &c. perpendere; & mox opem Domini implorare, atque occasiones vitæ. Sic Lotho dictum, ut statim è Sodomâ egrederetur, & in monte salvum se faceret. Eoque item pertinet à tentatione ejusque materiâ memoriam & imaginationem avocare; sive occupatione, sive cogitatione, quam aliquândo quis abrupi solet; ut esset casus tristis, aut admirabilis,

Tentatus inter Christum & diabolum medius.

Gen 19.

Animus in tentatione divertendus.

vel ejusmodi. Id maximè in canis tentatione, scrupulis, & molestioribus tentationibus blasphemix, &c. locum habet: uti etiam in minutis ac frivolis, quæ ut muscæ, non gladio, non hastâ, abigendæ, sed leni flatu: aut certè negligendæ, ut canis latratus ab equite solet; suaviter enim equitat quem gratia Dei portat. Avertat ergo se suaviter, oculosque ad Deum convertat absque perturbatione: & actu uno, si libet, contrariæ virtutis elcito, vel potius amoris Dei, qui omnia complectitur, pergat in viâ studioque virtutis.

Math. 26.
Oratio tentat omnis remedium.
Ab c. 2.

Secundò, confugiendum ad orationem. Orate, ne intretis in tentationem, ait Dominus: neque ab eâ desistendum, donec redeat tranquillitas. Ita Dominus in hortu oravit, donec ab Angelo confortaretur; neque deerit ipse, si quis perseveraverit, quia veniens veniet, & non tardabit.

Psal. 120.
Præsentia Dei tentationis remedium.

Tertiò, mox ut tentatio ingruit, elevandus saltem oculus in Deum præsentem, cum David dicente: Levavi oculos meos in montes, unde veniet auxiliû mihi. Cogitatio autem ea sic suscipienda est: Ecce Deus videt hanc tentationem, & permittit, certoque certius non patietur me tentari supra id quod possû; sed in tantum, ut, si velim, facere queam cum tentatione proventum. Tentat me Deus, & probat an sim fidelis, ut, si sponsus sinat tentari pudicitiam sponsæ; Rex fidem ducis sui: & si hîc sciret se superari non posse, nisi omnino vellet, & simul à Rege videri, qualiter putas se gereret? dic itaque cum Regio Prophetâ: Etiam si consistant adversum me castra, non timebit cor meum, dæmon siquidem violentius, ut femina, quo timidiores nos reperit, minulque Deo confidentes, insultat: qui que gigas & leo est torpido, fidenti in Deum nanus & formica apparet, ut in Vitis Patrum narratur.

1. Cor. 10.
Deut 13.
Deus probat nos.
Psal. 26.

Vita Patrû.

Patientia nec saria.
Gregor.

Quartò, patientia etiam necessaria est: nam impatientia superbiæ manifestum argumentum, nam Dei provocat: ut apertè ait Gregor. Qui appetit plenè vitia vincere, studeat humiliter purgationis suæ flagella tolerare, cum Deo enim contendere non possumus, nec dicere ei. Cur sic facis?

August.
Crucifixus tentationi resistit.

Quintò considera, Christum velut crucifixum: stringe illû, eiusque pedes osculare, & lateri adhære: nihil præstantius reperit S. August. quàm cum amplecti, intueri, & protestari, & avertete hoc pacto cogitationem: itaque cum adversario non contendere, sed eundem contemnere: nonne enim potius est loqui cum Deo postulando adiutorium, quàm cum dæmone præliari?

Climach.

Sextò, cum primum poteris, explica tentationem Patri spirituali: nullum præsentius remedium omnium sanctorum Patrû judicio, adeò ut Climachus referat olim Religiosos etiâ tabel-
las

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sed humiliter ad Dei thronum confugiendum, & gratiæ agendæ, quòd graviora quis non commiserit Dei beneficio, atque manu sustentante: quod alias procul dubio futurum erat.

Alia praxes, seu remedia contra vitia Capitalia.

*Vita Christi
ejusq; doctrina
est antidotum
contra omnia
vitia.*

Luc. 18.

Matth. 5.

Luc. 6.

CONTRA SUPERBIAM vide humilitatem Christi, & miseriam ac malitiam nostram; ejusque auxilio implorato sententiam aliquam animo versa velut antidotum & amuletum. Quid fui, sum, & ero? Omnis qui se exultat humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur.

CONTRA AVARITIAM valet paupertas Jesu Christi, qui propter nos pauper factus est, cum dives esset. Audi illum, & si credis asserenti, vicisti: Beati, ait, pauperes spiritu, quoniã ipsorum est regnum cælorum. & rursum: Væ vobis divitibus, qui habetis hic consolationem vestram.

EXPUGNA LVXURIAM, intuendo Christi Jesu puritatẽ: virgo enim fuit, virginem elegit matrem. Agnus immaculatus: & qui illum sequuntur quocumque ierit, virgines sunt. Si verò voluptas trahat, audi pronuntiantem: Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur: & dicit: O Jesu crucifixe, ô vera delectatio, libera me, ô dulcedo ineffabilis, per sanguinẽ tuum à cæco hoc, infami, inextricabili & æterno malo. Amen.

Matth. 5.

CONTRA INVIDIAM, Christi charitas stabit: qui pro inimicis mori dignatus est. Deum ergo sic appella: O Deus meus, ex te, in te, & pro te sunt omnia, da mihi charitatem veram: etenim in hoc cognoscent omnes quòd discipuli tui sumus, si dilectionem habuerimus ad invicem.

Matth. 5.

DAMNAT GVLAM Christus, in cruce felle & aceto potatus aspice in eum, & sanabere, & audi dicentem: Beati, qui esuriunt & sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

MODERARI IRAM discite à Christo patiente, & tã longanimi super innumeris hominum malis & blasphemis: sic enim ille voluit. Discite, ait, à me, quia mitis sum & humilis corde.

Matth. 11.

SI ACEDIA TE ONPVGNAT, considera Jesum bajulantem crucem, & quanta pro tuã salute fecerit; audi dicentem, In laboribus à juventute meã.

In omni tentatione hãc oratiunculã uti potes.

Tentas me, Domine, an amem te, neque tamen ultra id quod possum. Scio, quòd sine gratia tua spernerem te, ô omne bonum, ut teterrimo hosti placerem: æternum lucturus; momentaneum gaudium, ac juravi & statui custodire judicia justitiæ tuæ. Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me.

Psal. 118.

Psal. 26.

Alia

Alia remedia.

Primò, manè cogitationes, verba, & actiones illius diei pro- *Matutina*
spice quoad potes: atq; eas ad Dei gloriam dirige, cum pro- *deliberatio*
testatione coram Deo, & curiâ ejus, & Angelo Custode nomi- *malum præ-*
natum, quòd ne minimo quidem peccato tantam majestatem *veniens*
offendere sciens eo die velis, ac mortem potius obue. *utilis.*

Secundò, contere toto corde, & nominatim de peccato, si *Contritio de*
fortè aliquando commisisti ad quod tentaris, & abnega rem il- *precedente*
lam, quæ est occasio & objectum peccati: hic enim est funis, *peccato.*
quò quis trahitur in interitum, præscindendus omnino: nec re-
fert an affectus & sensus maneat: voluntatem enim Deus in-
piciit, seu in bono, seu in malo, quam & solam coronat aut
damnat. Neque te commoveat hostis importunitas: uicmo læ-
litur nisi à seipso etiam in hac pugna.

Tertiò, accipe clypeum fidei, & illius actum exerce etiam *Actus fidei,*
excitando attentè Symbolum. dura cervix esset, quæ tãtis in eo *spei & ca-*
ecensitis beneficiis non flecteretur: ideoque in horâ mortis *ritatis ten-*
ronuntiari consuevit: idque est quod Apostolus suadet, assu- *tationes ex-*
tere clypeum fidei, in quo pessimus omnia tela nequissimi *tingunt.*
gnea extinguere. Secundò, spei in Deum actum elice, & diffi-
entiaæ tui. Tertiò, charitatis. quod breviter sic facies: Credo
Domine, & in te spero; & toto corde te diligo: ex te enim, & pro
e, & in te sunt omnia.

Quartò, invoca Sanctos, qui virtute contrariâ claruerunt, & *Sanctorum*
maxime B. Virginem, quæ verè cestrorum acies ordinata. Per *invocatio.*
nmaculatam conceptionem eam rogasse in gravi luxuriæ lu-
a, multis salutare fuisse, usu comperitum est.

Quintò, neminem judica de ullo vitio: quia verissima illa *Rom. 2.*
sententia: In quo tu alterum judicas, in eo teipsum condemnas. *Alium faci-*
z ferè nemo est qui id expertus non sit. Justo siquidem judicio *le de al quo*
mili punitur tentatione, qui alium severè judicat & damnat. *vitio judi-*
a in Vitis Patium, cum adolescens durè à seniore, cui carnis *cans in id in*
tentationem aperuerat, correptus esset, ab eadem pulsatus fuit *ferè semper*
nex, ac tantùm non superatus. misericordes verò misericor- *incidit.*
tam consequentur. *Dignatus es, &c. ut sup. pag. 10.* *Vite Patrũ.*

J A C V L A T O R I Æ.

) *Omne vim patior, responde pro me.*

In te, Domine, speravi, non confundar in eternum *Isaiæ 38.*
nobis, Domine, nō est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini *Psal 30.*
resistere, quæ irruit super nos. sed, cum ignoremus quid agere debea- *2 Paral. 20.*
mus, hoc solùm habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.
Deus in adjutoriũ meũ intende; Domine, ad adjuvandum me festina *Psal. 69.*

sed humiliter ad Dei thronum confugiendum, & gratiæ agendæ, quòd graviora quis non commiserit Dei beneficio, atque manu sustentante: quod alias procul dubio futurum erat.

Alia praxes, seu remedia contra vitia Capitalia.

*Vita Christi
ejusq̄ doctri-
na est anti-
dotum con-
tra omnia
vitia.*

Luc 18.

Matth. 5.

Luc. 6.

CONTRA SUPERBIAM vide humilitatem Christi, & misericordiam ac malitiam nostram; ejusque auxilio implorato sententiam aliquam animo versa velut antidotum & amuletum. Quid fui, sum, & eio? Omnis qui se exultat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.

CONTRA AVARITIAM valet paupertas Jesu Christi, qui propter nos pauper factus est, cum dives esset. Audi illum, & si credis asserenti, vicisti: Beati, ait, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. & rursum: Væ vobis divitibus qui habetis hinc consolationem vestram.

Matth. 5.

EXPUGNA LVXURIAM, intuendo Christi Jesu puritatem virgo enim fuit, virginem elegit matrem. Agnus immaculatus & qui illum sequuntur quocumque ierit, virgines sunt. Si vero voluptas trahat, audi pronuntiantem: Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur: & dicito: O Jesu crucifixe, ô vera delectatio, libera me, ô dulcedo ineffabilis, per sanguinem tuum à cæco hoc, infami, inextricabili & æterno malo. Amen.

CONTRA INVIDIAM, Christi charitas stabit: qui pro inimicis mori dignatus est. Deum ergo sic appella: O Deus meus, ex te, in te, & pro te sunt omnia, da mihi charitatem vestram: etenim in hoc cognoscent omnes quòd discipuli tui sumus, si dilectionem habuerimus ad invicem.

Matth. 5.

DAMNAT GVLAM Christus, in cruce felle & aceto potus aspice in eum, & sanabere, & audi dicentem: Beati, qui esuriunt & sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Matth. 11.

MODERARI IRAM discite à Christo patiente, & tam longinimi super innumeris hominum malis & blasphemis: sic enim ille voluit. Discite, ait, à me, quia mitis sum & humilis corde.

SI ACEDIA TE OPPUGNAT, considera Jesum bajulantem crucem, & quanta pro tuâ salute fecerit; audi dicentem, laboribus à juventute meâ.

In omni tentatione hâc oratiunculâ uti potes.

Tentas me, Domine, an amem te, neque tamen ultra id quod possum. Scio, quòd sine gratia tua spernerem te, ô omne bonum, terribilissimo hosti placerem: æternum lucturus; momentaneum gaudium, ac juravi & statui custodire iudicia justitiæ tuæ. Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me.

Psal. 118.

Psal. 26.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

- Pfal 58. *Eripe me de inimicis meis, Deus meus, & ab insurgentibus in me libera me.*
- Pfal. 53. *Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua iudica me, quoniam alieni insurrexerunt in me, & fortes quasi erunt animam meam.*
- Pfal. 30. *Illustra faciem tuam super servum tuum. saluum me fac in misericordia tua.*

CAPUT XI.

De Impedimento Acediæ submovendo per ardens profectus, & orationis desiderium, ad quod excitandum septem considerationes seu stimuli proponuntur.

Desiderium fervens optimū orationis condimentum.

Isaia 26.

Pfal. 81.

QUEMADMODUM fames non tantum est optimum ciborum condimentum, sed etiam ut corpus reficiatur plurimum confert: ita desiderium fervens, pietatis studium & exercitationes pias mirifice commendat ac promovet, maxime verò orationem; cumque eam præcedit, magnam condit suavitatem, & fructuosam animam efficit. Huiusmodi certè habebat Isaïas dicens, Anima mea desideravit te in nocte, sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te. Excute igitur torporem omnem in virtutis exercitiis: dilata ante orationem desiderio os tuum, & implebit illud Dominus, & dabit tibi petitiones cordis tui.

Eccl. 10.

Si verò torpidus fueris, vide ne tibi accidat, quod viatori tardo & ignavo; is enim laborat & lassatur, & in urbem non pertingit, juxta illud: Labor stultorum affliget eos, qui nesciunt in urbem pergere.

Septem considerationibus id excitandum.
Jerem. 48.

2. Cor 9.

Ad desiderium hoc perfectionis acuendum cum videbitur, juvare poterit aliqua ex his septem considerationibus quæ subjicientur. Sic quoties remitti animum ad pietatis exercitia & torpescere senties, ex istisdem collige unde eum promptum & alacrem in divinæ Majestatis obsequio reddas. Maledictus enim homo est qui facit opus Dei negligenter; hilaremque dorem

torem diligit Deus, neque sibi ex tristitiâ aut necessitate, sed bona voluntate optat serviri.

Hanc ut habeas & augeas, primò sæpè statue ante oculos tuos creationis tuæ finem, atque ante omnia divinam præsentiam, quâ nihil efficacius ad opera pia strenuè faciendâ, & orationem rectè perficiendam. Pluribus hæc jam suprâ c. 1. tractata sunt, & infrâ tractabuntur.

1 *sine creationis & Dei præsentia propositâ.*

Secundò, attende seriò hanc forsitan novissimam actionem, v.g. orationem fore, & occasionem Deo opt. max. supplicem pro æternâ salute libellum offerendi.

2. *novissimâ hac seriè horâ.*

Tertiò, vide quot mala te circumdent, à quibus, nisi ad virtutem & orationis asylum confugas, liberari non possis.

3. *malis circumstantibus.*

Quartò, aspice Sanctorum fervorem, eoque te languentem accende.

4 *Sanctorum fervore.*

Quintò, audi Ecclesiam matrè undique ab hostibus oppugnatâ, à te petentè strenuos in virtute progressus & orationum subsidium; imò & Christum Dominum, qui amore nostri in Venerabili Sacramento nobiscum permanere dignatus est, & exponere sese mille injuriis, quibus eum quotidie improbi afficiunt, quasque vitâ sanctè institutâ & oratione, bonâ parte posses avertere.

5. *Ecclesiâ preces expectante.*

Sextò, neque minùs te excitabit animarum imploratio quæ in Purgatorio detinentur, & orationum suffragium efflagitant. ô quàm piè & fructuosè unam horam, si daretur impenderent!

6 *animabus Purgatorii suffragia postulantibus.*

Septimò, fac te videre animarum pereuntium numerum, & orationibus atque omnipietate adjuvare contende.

7 *multitudine pereuntium.*

Exercitium suprâdictâ motiva complectens.

DE fecit caro mea, & cor meum, Domine Deus meus, longè à salute meâ verba delictorum meorum. ô Domine, quando respicies, quando restitues animam meam à malignitate hostium meorum, & à leonibus unicam meam? Ecce dereliquerunt me

Psal 72.

Psal. 21.

Psal. 34.

- Iob. 7. vires mee: memorare. quæso, quæ mea substantia, nõnne ventus est vita mea, & forsitan illius extrema est hora quâ licebit in tẽpore miserendi alloqui te, ò Pater misericordiarum, & operari pro te?
- Bern. serm. 4. in Cant. Multiplicati sunt qui tribulant me super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis, & insuper timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ: non legere libet, non delectat, meditationes solitas non inuenio. Eheu! vbi est illa inebriatio spiritus? ubi mentis securitas & gaudium, & pax in Spiritu sancto? Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum quãdo apparebo in conspectu tuo, in concilio iustorum, & congregatione Sanctorum tuorum caritate summâ ardentium? quo pacto succurrã Ecclesia matri opem poscenti? quomodo solabor gementes in Furgatorio animas sponsas tuas? quis mihi tribuat, ut avertam ab interitu tuo precioso sanguine tuo redemptas, ad quas infernus dilatavit os suum!
- Isaiæ 38. ubi mentis securitas & gaudium, & pax in Spiritu sancto? Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum quãdo apparebo in conspectu tuo, in concilio iustorum, & congregatione Sanctorum tuorum caritate summâ ardentium? quo pacto succurrã Ecclesia matri opem poscenti? quomodo solabor gementes in Furgatorio animas sponsas tuas? quis mihi tribuat, ut avertam ab interitu tuo precioso sanguine tuo redemptas, ad quas infernus dilatavit os suum!
- Psal. 110. conspectu tuo, in concilio iustorum, & congregatione Sanctorum tuorum caritate summâ ardentium? quo pacto succurrã Ecclesia matri opem poscenti? quomodo solabor gementes in Furgatorio animas sponsas tuas? quis mihi tribuat, ut avertam ab interitu tuo precioso sanguine tuo redemptas, ad quas infernus dilatavit os suum!
- Fervoris propositũ. Obsecro, Domine, da mihi incensum offerre dignum in cõspectu tuo, & vitam in melius instituere. Velociter exaudi me, quoniam defecit me virtus mea, quoniam benigna est misericordia tua. Da mihi operari cibum qui nõ perit, in vitam æternam. Da mihi pro te vivere, & laborare usque ad defatigationem; & ne, obsecro, sinas ut prudentiores sint filii huius seculi filiis lucis in generatione suâ. Et verò qui quotidie pascor celesti mannâ, & cibo fortium, ignavus esse poterò? cui quotidie ex infinitâ, & ardenti charitate propinas tuum sanguinem, poterit surrepere maledicta tepiditas? Ita Domine, ita Domine, ideoq; Apostolus tuus aiebat:
1. Cor. 11. Inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Respice verò bone IESV spes mea, respice in me secundum multitudinẽ miserationum tuarum, & ne avertas faciem tuam à puero tuo, intende animæ meæ, & libera eam, propter inimicos meos eripe me. tu scis, Domine, improperium meum, & confusionem, & reverentiam meam: in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me.
- Psal. 68. intende animæ meæ, & libera eam, propter inimicos meos eripe me. tu scis, Domine, improperium meum, & confusionem, & reverentiam meam: in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me.
- Psal. 67. Si respicere dignatus fueris, sicut fluit cera à facie ignis, sic peribunt omnes peccatores, & inimici mei à facie tuâ; & exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi. Amen.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Tepidus vere est miser.
Ser. 6. de Ascens. Domini*

*Matth. 3.
Fervida Christi
Sanctorum
exempla a-
cediam nos-
tra expellunt*

1. 10. 6. 25.

*Fervor mü-
danorum in
temporalia.
Vita brevis,
ergo sedulo
laborandū.
2. Cor. 9.
Ephr. in 2.
Domini Ad-
ventu 10. 1.*

*Prov. 12.
Ezech. 16.
Prov. 21.
Job. 5.*

1. Cor. 3.

perpetuò urgeantur, atque inter mundi & Dei gaudia locati, neutris frui possint, desideriiisque molestissimis ferantur; adeò ut Bernardus dicat : Num tibi horum tepidorum vita inferno potiùs appropinquare videtur, dum intellectu affectui, & affectu intellectu repugnante necesse habent mittere manum ad opera fortium, qui cibo fortium minimè sustentantur?

Hæcine vera, ut supra pag. 7.

PUNCTVM II. Considera illa verba, Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur. Secundò, labores Christi pro tuâ salute susceptos, pœnitentias, orationes, legis observantiam, etiamsi non teneretur. Tertio, Sanctorum labores, Apostolorum, Martyrum, pro suâ salute consequendâ; & accingere ad opus. illud enim remedium optimum docet Cassianus. Considera Quarto fervores eorum omnium qui Religiones ingrediuntur: vide pompam virginum mundo valedicentium. Quintò, ut omnia creata strenuissimè laborent. Sextò, homines mundo deditos, honoribus & operibus inhiantes. Septimò, brevitatem vitæ nostræ, quodque nox veniet fortè hodie, quando non licebit laborare. Octavò, quòd hilarem datorem diligat Deus. Nonò, novissima considera, & tempus irrecuperabile præterire: unde ne simus hîc negligentes carissimi mei, ut non per infinita sæcula pœnitentiam agere cogamur, ait B. Ephrem. *Aspira, ut sup. pag. 8.*
Hæcine firmâ fide, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera quomodo Scriptura invehatur in otiosos. Qui sectatur, ait, otium, stultissimus est: unde etiam hæc iniquitas Sodomæ fuisse dicitur: & alibi: Omnis piger semper in egestate erit. Secundò, considera, hominem natum ad laborem, sicut avis ad volandum, & unumquemque propriam mercedem accepturum secundùm suum laborem. Tertio, considera quid in hoc mundo utile ac pulcrum, aut jucundum, in victu vestitu, quod sine labore à nobis
aut

aut à bestiis haberi possit: imò omnia operantur, cælum & terra, Deus etiam ipse. Pater meus usque modò operatur, & ego operor, ait Dominus; & tu torpere & otia-ri auderes? Quartò, considera stagnantia & torpida omnia putrescere, hebescere ferrum, & rubigine obduci, sine usu, & ut Ambrosius, tentare otia, quos bella non fregerunt. Quintò, vide, ut periculum omnia perden-di merita adeant tepidi, sicut & peccati gravissimi, & nunquam mergendi ex torpore, ut suprà dixi, quia scilicet se sanctos putant: deinde quia tentationibus omnibus otiosi expositi sunt. hinc Matthæus: Dum dormirent homines, zizania superseminata sunt: Israëlità ad idololatriam per otium illecti: Samson victus, & David ac Salomon ceciderunt. Sextò, Dominum at-tende operariis dare mercedem, non otiosis; & eum qui parcè seminat, parcè & metere. Septimò, præmium immensum considera, & pudeat ob obolum munda-nos ita strenuos, te tam pigrum ob æternitatem. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7. vel *Oratio ut suprà. Defecit, &c.* ut sup. pag. 263.

*Natura ipsa
torporem
horret.*

Serm 11.

Cass collat:

4. c. 19

Matth. 13.

Exod. 32.

Matth. 20.

Praxis ad teporem abjiciendum.

Considera in secreto cordis tui signa tepiditatis. Primò, hor-reie difficultates, abjecto animo esse & pusillanimum in ar-duis, desperare finem, & hinc otium quæreie, tempusq; perde-re. Secundò, divinis non delectari, ac facillè fatigari, fugidè Sa-cramentis uti, & absque conatu ad fervorem; remissè orare, ac sine attentione: vagis orationi interesse oculis, sperere, aliorum defectus notare, illis suos velare, fictè confiteri, verbum Dei gravatè audire, examinare se perfunctoriè, & agriè colligere. Tertiò, zelum non sentire, consortia hominum quæreie, ad fa-stidium levandum; alios observare, censere, ac iis obtrudere. Quartò, effundere se in corporis comoda, memoriâ repe-te-re mundanorum gaudia, ad ea suspirare, divinos instinctus ad vitæ severitatem non advertere, undique emendicarie solatia, honorificè haberi velle, & honorifica affectare. Quintò, negli-gentem esse in iis quæ præcepti & consilii, circumstantias ac caerimonias facillè omittere, inconstantem esse, disciplinam gravi-

*Sex signa
tepiditatis.*

gravi-

*Alia signa
ex Firmano.*

graviter ferre, ac tardè obedire, indignari melioribus, putare quòd alibi meliùs proficeret. Sextò, excelsa vox, sermo rigidus & superfluus. Hæc ferè ex Bernardo Serm. 6. de Ascens. Cassiano l. 10. c. 2. 3. 4. item l. 12. c. 25. 26. 27. Seraphinus Firmanus: Tepidus, inquit, dicit, Non est jam vita Sanctorum, verbaque movet otiosa, captiosa, cavillis plena, curiosa, inania; securè in dies recedit, teporem excusat per discretionem, arrogantiam dicit maturitatem.

Parva superando alacriter paulatim acediam tollit.

Secunda, à parvis incipere utilissimum, eaque constanter agere potiùs quàm multa complecti: sic enim crescit animus & ad ardua comparatur.

Acediam tollit impostatibi necessitas.

Tertia, necessitatem sibi imponere, vel voto pœnali, aut spõsione, aut aliter. optima certè hæc necessitas secundùm Augustinum, quæ ad meliora compellit. Observandum autem hæc non inceptare quempiam oportere, nisi multâ præmissâ oratione, aut saltem crebriore, cum nullum propè genus morbi difficiliùs curetur. Alias toto propè libro praxes reperies.

Dignatus es, ut suprâ pag. 10.

IACVLATORIÆ.

Psal. 41.

*S*itivit anima mea ad Deum fontem vivum.

Psal. 4.

Usquequo gravi corde, ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Psal. 70.

Ne projicias me in tempore senectutis, cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Psal. 6.

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo.

Psal. 37.

Non est sanitas in carne mea, à facie ira tua: non est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.

Ibid.

Miser factus sum, & curvatus sum usque in finem: totâ die contristatus ingrediebar.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

NON Æ IMAGINIS

ANNOTATIO.

Mors instat, vita fugit; quid celsas viator?

Considera **A** tempus vitæ incertum, breve, volucre. Fingitur illud personâ grandævi senis; quia in singula momenta innovatur, convescitur, labitur simul ac emoritur tempus. Vterc igitur quasi mox transituro. Ejus fluxum horaria **B** clepsydra notat; ab horâ autem & vitæ filo pendet aeternitas; in quam mors nec opinantes rapit. Aeternitatis hieroglyphicum veteribus est anguis circulum faciens; quia hic neque principium, neque finem habet: & ipsa à filo fragilis hujus vitæ dependet. Fugit hæc instar **C** fumi, bullæ, sagittæ, navis, fluminis, avis, cervi, ac verni floris: **D** messis instar decerpimur; ac velut **E** candela extinguimur, flatu minimo. Vigilandum itaque: nam **F** securis ad radicem posita est. Qui sapiens est custodiet hæc, & vivet: agetq; omnia quavis horâ, quasi **G** novissima foret, ut monet Angelus. Et meritò, hanc enim felix aut infelix **H** aeternitas exceptura est.

CAPVT XI-I.

*De secundo stimulo perfectionis; qui est de morte,
ac fugacitate vitæ, Meditatio.*

PRÆLVDIVM I. erit, contemplari ea, quæ in imagi-
ne proponuntur.

Secundum, petere gratiam, ut diligentem rationem
temporis & occasionis, quæ modò offeruntur, habere
possis.

*Vita hæc
fugax.*

Sap. 5.

*Vanitas vi-
tæ humana.*

*Galat. 6.
Ioan. 12.
Luc. 13.*

PVNCTVM I. O viator, vides, ubi stes, quàm fugiat vi-
ta tua, quæ te expectet æternitas? Obsecro te, quid mo-
raris vel ad momentum converti? quem expectat æ-
ternitas, quem spectat Sanctissima Trinitas, & tota
cælestis curia, adspice ut omnia quæ circa te sunt, fluât;
adspice & considera vitam hanc, divitias, honores, ac
voluptates instar navis, fluminis, volucris, sagittæ, fumi
ac floris fugere. quod Salomon eleganter expressit:
Transierunt, ait in personâ impiorum, omnia illa tam-
quam umbra, & tamquam nuntius percurrens, & tam-
quam navis quæ pertransit fluctuantem aquam: cuius,
cùm præterierit, non est vestigium invenire, neque se-
mitam carinæ ejus in fluctibus: aut tamquam avis, quæ
pertransvolat in aëre; cuius nullum invenitur argumē-
tum itineris: aut tamquam sagitta emissa in locum de-
stinatum, divisus aër cōtinuò in se reclusus est, ut igno-
retur transitus illius; sic & nos nati continuò defimus
esse. Spes enim impii tamquam lanugo, quæ à vento
tollitur; & tamquam spuma gracilis, quæ à procellâ dis-
pergitur: & tamquam fumus, qui à vento diffusus est,
& tamquam memoria hospitis unius diei prætereuntis.
Itaque dum tempus est, operemur bonum, & ambule-
mus dum lucem habemus, ne tenebræ nos compre-
hendant, & januâ clausâ audiamus illud triste: Nescio
vos. *Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firma fide, ibid.*

Secundò, attende, quid de præteritis lustris, annis,
mensibus & transitoriis rebus, ubi transierunt, super sit;
nihil

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dùm incepturi. Etenim densè cadunt velut in conferta turba mortales, mortis jaculis confecti. Mortem igitur omnibus horis impendentem time, & occasione utere, quæ nunquam, ubi semel abiierit, reditura est. *O Rex regum*, ut infra.

PUNCTUM III. Considera occasiones rectè agendi quas jam habes, ac simul inspirationem ad eas non negligendas: etsi etenim vita prorogetur, non tamen tempus in quo Dominus recordetur nostri. siquidem si, postquam Dominus vocavit, occasionem offerendo, ea à nobis negligatur, justè etiã nos deinde negligit. Vocavi, ait, & renuistis; extendi manum meam, & non fuit qui respiceret; ego quoque in interitu vestro ridebo. Quid enim dignius, & quid justius? Non audimus? nō audimur: nō respeximus? non respicimur. Qui ex Deo est, ait veritas, verba Dei audit; propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Non audis ergo Deum sic monentem? time itaque ne non sis ex Deo. Audi verò etiam Samuelem Sauli sic intonantem: Pro eo quòd projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis Rex super Israël. Projicere autem sermonem Domini videtur, qui ad Dei vocem audiendam non se uti debet comparat, torpidè ad orationem & opera pia procedit, atque ita ineptum sese divinis inspirationibus reddit, quas tunc ei Dominus largitus fuisset, quibusque forsàn, & aliàs non, esset salutem consecutus. Ait enim: In tempore accepto exaudivi te, diesque nostri non solùm numerati sunt, quoad vitam temporalem, sed etiam sempiternam.

Exercitium pro actionibus piè ac rectè perficiendis.

O Rex regum, & Domine dominantium, numerasti dies nostros qui prateriri non poterunt, & ecce hoc N. tempus mihi poenitentiae concessisti. Sed quamdiu hoc erit? Tu scis, amantissime JESU. Quot sunt dies servi tui, quando facies etiam de me iudicium?

Prov. 1.
Vocationi
Dei parendum.

Ioan. 8.

1. Reg. 15.

1. Cor. 6.

Iob 14.
Brevitas
vitæ.

judiciū? tu scis, & sufficit mihi. Scio non esse meum scire tempora vel momenta, quæ pater posuit in suâ potestate, Salvator mi, Benedictus sis in æternum. Sed redimere tempus meum est, quoniam dies nostri pauci & mali, cùm verò illud ubi elapsum fuerit, nullo precio redimi, aut recuperari industriâ aut diligentia possit, te humillimè rogo, ô vita anima mea, da mihi ut redimam tempus, emptus à te precio magno. Da, dum lux est, operari salutē meam. Quæ autem illa nisi tu lux vera, quæ illuminas omnem hominem, ut veniat ad te? Ambulabo igitur ex hoc nunc sic N. N. coram te, dum lucem habeo, & ascendam ad te. Ecce, enim, ô panis Angelorum, factus es mihi panis viatori, ut ambulem in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei mei Oreb, & suavissimos amplexus tuos. Surgo igitur cum Heliâ, nam grandis mihi restat via, ut perveniam ad te ad quem suspiro.

Applicatio
ad Com-
munionē.

At quot dies, quibus mercari possum uno verbo regnum tuum? quibus mereri gratiam tuam, & emere mihi à te aurum ignitum charitatis tuæ? Eheu, ubi semel hoc momentum, hac hora peregrinationis, quâ jam tibi reconciliari possum, & volo toto corde, transierit, scio, scio, recuperari non poterit. Vbi sunt tot coevi & Sodales mei, & noti N. N? mors eos aut sera, aut prematura abstulit, qui tamen sibi ab etate aut viribus multos annos promittere videri poterant. Sed improvisum fore adventum tuum illi didicerunt, & nos docuerunt, ut omni horâ & hâc essem paratus. Sûmne igitur? & vestem habeo nuptialem charitatis tuæ? Certè Domine per gratiam tuam desiderio desidero amare te, adherere tibi, & unum esse tecum. Miserere, & desiderium hoc pauperis servi tui exaudi, quo desidero te suscipere quanto possum affectu, & sic vitam & orationem meam instituere, & omnes actiones meas, quasi ex quolibet opere tota salus mea, & tota laus tua, & universitatis utilitas dependeret; quasi nunquam ad hoc opus reversurus, quasi nullum aliud postmodum incepturus. Itaque sic N. coram te ambulare volo, & perfectus esse, ut inveniam gratiam in oculis tuis. Nonne tempus est jam miserendi, Domine, tempus miserendi venit? Recordare igitur tot miserationum tuarum erga me N. & citò anticipent nos misericordia tuæ. Ecce inclinata est jam dies, ecce venit nox,

Vanitas
mundi.

Propositū
serviendi
Deo.

quando amplius nemo poterit operari, venit nox, sed aspirat etiam dies eternitatis, qua non habet occasum, cum te videbo, & JESU, unicum desiderium meum. Quando venies, ô sol justitiæ, spes mea unica, unica fiducia, unica vita mea? Veni, veni citò, veni, & noli tardare, relaxa facinora plebi tuæ, libera me à corpore mortis hujus, ut in sanctitate & justitiâ jam serviam tibi, & moriar, & vivam in æternum tibi, qui vixisti mihi & mortuus es, & vivis, & me expectas, donec des mihi te, & retribuas mihi. Amen.

Praxis.

PRIMÒ, contemplari aliquando ex editiore, si res ferat, loca ea quæ Sapiens cap. 5. de vanitate rerum humanarum eleganter differit, cogitando quot in urbe istâ vixerint mortales, & ubi jam sint, &c. tum verò id magis afficit, cum ruinæ apparent veteres, & casus magnarum urbium oculis, menti que objiuntur: hâc consideratione vitam tuam ordina.

Catalogum
habe ac memoriam
amicorū mortuorum:

Secundò catalogum habere familiarium & notorum, magnorum maximè virorum, quos dum viverent, suspiciebas, & videre ubi sit homo, & opera ejus: percontari quasi ex iis quid de hujus mundi rebus jam sentiant.

Tertiò, percurrere qualibet hebdomadâ vel mense vitam antea actam, & multa quæ evasimus divinâ misericordiâ pericula; ut ex iis providi efficiamur & ferventes.

Vide occasiones
pietatis.

Quartò, quas occasiones pietatis quisque habuerit & habeat percensere, maximè si oculos ad alios retrò convertat, & chartas geographicas consideret; maximamque terræ partem & hominum, aut ignorantiam aut malitiam perire.

Quintò, aliquando percurrere actiones suas omnes die aliquo solemniore dum officio interest divino, & secum dispicere, an non aliter eas in hora mortis fecisse voluisset: hoc enim plurimum illuminat intellectum, & voluntatem accendit.

Cogita horam
supremam
in omni actione.

Sextò, sapius, cum dubij hæremus, ut animus ab affectu liber sit & sincerius judicet, cogitare quid jam nos si hæc hora mortis foret, egisse optarem: certè facile quis hac ratione induceret animum, ut inimico condonaret, facile torporem excuteret, Missam debitè audiret, conscientiam discuteret, &c.

Ordina omnes
actiones tuas:

In actionibus verò ordinandis; hoc in primis observandum, ut non tantum definitæ sint quoad modum, sed etiam quoad tempus: & provideantur bona non solum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus.

Septimò, sententiam etiâ illam D. Thomæ antè allatam confide.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

1170

HENRI

E

H

G

Venite ad me qui laboratis.

F

Con
die affe
No perdis
vitam m

Memento,
vento ra
queris?
Ego dixi m
Adiutor me

invita

tionē q
recipe:
Et viri
H Mo
re, ac
g. vmi

ſiderare pluiimùm iuuerit: maximè, ut actiones vitæ præcipuas perfectè exequamur. *Dignatus es, ut ſup. pag 10.*

J A C V L A T O R I Æ.

Conſiderando innumeros, qui hâc horâ æternùm pereunt,
dic affectu magno :

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam. *Pſalm. 25.*

*Quid est homo, quòd memor es ejus, aut filius hominis, quoniam viſi-
tas eum?* *Pſalm. 8.*

*Memento, Domine, quia ventus est vita mea; contra folium, quod
vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam ſiccã perſe-
queris?* *Iob. 7.*
Job. 13.

Ego dixi in dimidio dierum meorum, Ecce nunc coepi.

*Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus ſalu-
tatis meus.* *Iſaiæ 38.*
Pſalm. 26.

D E C I M Æ I M A G I N I S
A N N O T A T I O.

Vide, quæſo, pericula tua, & ad pietatis &
orationis aſylum confuge.

Conſidera quomodo **A** mūdus, **B** demon, **C** pec-
catum cum **D** morte te perſequantur, & con-
fuge ad crucifixũ **E** Ieſum, amantiſſimè ad ſe omnes
invitantẽ, cum ait: *Venite ad me omnes, qui labo-
ratis, & onerati eſtis, & ego reficiam vos.* Ad **E** ora-
tionẽ quoque, ac Dei præſentiam velut ad aſylum te
recipe: ſic magnus ille **G** Antonius, & plurimi San-
cti viri, orationis armis de hoſtibus triumpharunt.
H Moyses eãdem Amalecitas ſuperavit. hos imita-
re, ac magnis paſſibus ad Chriſtum contende, ejuſ-
q; imitationem: omnis enim qui invocaverit no-
men Domini ſalvus erit.

CAPVT XIII.

De tertio stimulo, timoris Domini, qui est Meditatio de periculis hujus vitæ.

PRÆLVDIVM I. seu COMPOSITIO LOCI, est qualis in imagine adumbratur:

PRÆLVDIVM II. Oratio.

PVNCTVM I. Considera Primò, te undique cinctum hostibus esse, mundo, diabolo, carne, & peccato, ejusq; occasionibus; neque ullo unquã tempore aut loco eos cessare ad interneccionem te persequi. Credis? quid ergo facturus es? Secundò, eos esse potentissimos, vaferimos & pessimos, & ne quidem unum eorum te posse absque singulari Dei præsidio & gratiâ superare. Tertiò, adverte, quomodo Angelos è cælo peccatum deturbavit, & deinde Adamum ex paradiso, etsi illi in gratiâ creati, & infinitis (ut ita loquar) præsidis vallati essent. Omnem ergo operam adhibe, ut orationis fideique clypeo jacula excipias inimici, & extinguas. O Domine Deus exercituum, in nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos; sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solùm habemus residui ut oculos dirigamus ad te. *Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.*

Hostes plurimi & potentissimi.

2. Par. 20.

At se deriuas bonorū.

PVNCTVM II. Considera ruinas bonorum, qui columnæ cæli videbantur & Ecclesiæ Dei, postquã annos plurimos sanctè pièq; vixissent, uti fecerat Hosius, Lucifer Calaritanus, Origenes, Tertullianus, &c. tam multi Religiosi, qui à Religione & sanctissimâ vocatione suâ, atq; adeò etiam à fide persæpè apostatârunt. O judicia Dei abyssus multa! Vide etiam, quàm multi penè usque ad extremum vitæ multo te prudentiores & pietatis studiosiores, tandem in superbiam elati, per hypocrisim lapsi, miseri perierint. Causam horum malorum si exquiras à Sanctis, eam ferè audies; sinceram, puram ac scryentem orationem, & virtutis studium hominès ejus-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mus vocem fletus mei. Non timebo millia populi circumdantis me, quoniam, tu, Domine, vocasti me, & suscepisti me.

*Applicatio
ad Com-
munionē.
Hom. 61.
ad Pop.*

Imò parasti mihi mensam adversus eos, qui tribulant me, à quâ ut servus tuus Chrysostomus hortatur, tanquam leones ignem spirantes recedamūs oportet, facti diabolo terribiles, & caput nostrum revolventes. Quem verò ignem nisi caritatis tuæ? Tu enim Deus meus ignis consumens es, & Deus qui solùm exaudis per ignem: etsi enim distribuero in pauperes facultates meas, & tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest, nihil tibi cui vivo. Da igitur hanc mihi & sufficit, & cur non sperabo eam ab te, qui te ipsum sic dedisti nascens in socium, convescens in edulium, moriens pro me vilissimo servo tuo in precium, & regnans daturus es in premiū? Fateor coram te & curiâ tuâ, debeo tibi me, & plusquam me, sed ecce perij & eternum, nisi porrigas mihi operi manuum tuarum dexteram.

*Actus invo-
cationis.*

Psal. 9.

Psal. 10.

Psal. 11.

Memento ergò Domine, memento, quæso, quomodo feceris, & refeceris me, & pascas me, & tot annis quæsieris me. Ecce ego, ego, Ô JESU, nunc te quæro, dum inveniri potes, & invoco humillimè, & amantissimè te dum prope es. De profundis clamabo ad te Domine, & ad abyssum misericordiæ tuæ. Exsurge Domine, exsurge Domine, ne unquam dominantur nobis inimici nostri, sed sciant quia manus tua hæc, & tu Domine fecisti eam, & factus es refugium pauperi, adjutor in opportunitatibus, in tribulatione. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum, quoniam non reliquisti quærentes te, Domine; sed exaltasti eos de portis mortis, ut annuntient omnes laudationes tuas in portis filie Sion. Tibi derelictus est pauper, & orphano tu eris adjutor, quoties in oratione confitebitur tibi, & extollet manus suas in sancta, & benedicet tibi. Oculi enim tui in pauperem respiciunt, & propter miseriam inopum & gemitum pauperum exurges, & servabis nos, & custodies nos à generatione hac in æternum. fiat, fiat.

Praxis.

*Ex aliorum
miserijs bo-
næ tuæ discere.*

Primò, universum orbem mente decurre, dic aliquo certo ac horâ ut in Sacro solemni, vel Vesperis; & miseras quas in corpore & animâ homines aliij patiuntur, Deo que grates age, quòd ab iis liberum te esse singulari beneficio voluerit.

Secundò,

Secundum
 dum, ut creatur,
 creatura, et
 sur) & quod
 Tercio
 rem semel
 lo cum vi
 fer, gratia
 cessare te
 humana

Domine
 sequere

arma
 Eripe me de
 Vi quid D
 latione?

VN

Amula

tuer
 omni pie

Bruno

Etus cru

Peccat
 di G D
 tretis i

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

CAPVT XIV.

*Meditatio de quarto stimulo sanctæ emulationis ;
qui est fervor Sanctorum.*

COMPOSITIO LOCI, ut in imagine proponitur.

ORATIO, ut supra.

Sancti magnam vitam partem orationibus dabant.

Apoc 4.

4. Reg. 2.

Levit. 6.

PUNCTVM I. Considera Primò, quomodo Sancti dum in terris agerent, bonam vitæ partem orationi cōsecrârint, pietatem diligentissimè coluerint. Ibant illi de virtute in virtutem, & requiem non habebant die ac nocte; sed quærebant Dominum in toto corde suo, & curru igneo ac equis igneis Eliæ, id est desideriis, ferebantur in cælestia. Omnia eorum sacrificia ignis ille cōsumebat, quem Dominus venit mittere in terram, & voluit vehementer accendi, id est caritatis: ob eam ad solitudines & monasteria, ut in imagine vides, conuolabant, ut in sacro orationis otio Deo suo quietiùs fruerentur. Ea tu mente perambula, & vide quam diligentiam adhibeas, ut Deo conjunctus sis. Aspira ut sup. p. 8. *Hæcine firmâ fide credo, &c. ibid.*

Secundò vide, quanta impetrârint sibi & aliis Sancti, nec non in omni elemento per orationem patrârint. oratione Elias pluvias stitit, & oratione revocavit; alius ad sanitatē ægros, alius mortuos ad vitam. Vide quanti Deus & orationem & pietatē facere solitus sit. Tertiò, attende quantis in periculis mundani jaceant, securi tamen, & inter medios hostes crudelissimos altum dormiant, etiamsi Dominus inculcârît: *Vigilate & orate, ut nō intretis in tentationē.* Ab inferiori parte, ait Bernardus, timor nocturnus insurgit, à sinistris sagitta volat in die, à dextris perambulat negotiū tenebrosū, à superiori parte dæmoniū meridianū insurgit; nos verò tot serpentibus atq; hostibus circūdati perniciosissimâ securitate & inertia torpemus, otio dormitamus in negotio maximè arduo, pigri ad spiritualia, prompti ad tēporalia, segnes, ad salutem, parati ad interitum. *Quis miserebitur incantatori*

3. Reg. 18.

Mirū quanta orando impetraverat.

Miseri mundani inter tot & tanta pericula securi agentes.

Paz. 10. l. 5.

p. 2. c. 6.

Matth. 16.

Bern ser. 2.

de S. Andrea.

Eccles. 11.

ratori à serpente percusso, & omnibus qui appropiant bestiis? Tu Domine, qui dominaris potestati maris, & motum fluctuum ejus tu mitigas *Hæcine vera, &c.* ut supra pag. 7. *Psalm. 88.*

PUNCTVM II. Considera Primò, quanta solatia ex Deo & oratione perceperint Sancti, ut sine tædio annos plurimos absque omni humano solatio in solitudine multi perseverârint, alij in laboribus plurimis & periculis, atq; adeò in tormentis. non habet enim, ô Deus meus, amaritudinem conversatio tua, sed in gaudio summo propinare soles de fontibus tuis, ô Salvator mi, vinum tuum, vinum germinans virgines, quo inebrias Sanctos tuos. Secundò, considera vanitatem omnis humani solatii: prætereunt enim omnia tanquam umbra, &c. *Oratio summa Sanctoꝝ voluptas.*
Omnis voluptas malorum dolorifica.

*Habet omnis hoc voluptas,
Stimulis agit furentes,
Apiumq; par volantum,
Vbi grata mella fudit
Fugit, ac nimis tenaci
Ferit ic̃ta corda morsu.*

*Boët. de
Consol.*

At verò reliquæ cogitationis & meditationis sanctæ diem festum agunt in animâ, quæ in Domino delectatur. Orando enim, inquit Bernardus, tuum bibitur vinum lætificans, vinum spiritus, quod inebriat, & carnalium infundit oblivionem. Et Augustinus vulneratus amoris telo aiebat: Dulciores sunt lacrymæ orantium quàm gaudia theatrorum. Quid verò Propheta David? Quemadmodum, inquit, desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus. Quid verò Dominus, qui dives est in misericordiâ, his retribuit? id quod ipse promisit, Ego sitienti dabo de fonte aquæ vivæ gratis. Quis mihi det, ut veniat etiam petitio mea, & quod expecto tribuat mihi Deus? Credo tibi, &c. ut supra pag. 7. *Bern. ser. 18. in Cant.*
Solatia bonorum.
*Apoc. 21.
Iob. 6.*

PUNCTVM III. Considera, quomodo Sancti in celo

*Orantibus
pro nobis
Sanctis tur-
pe est nos
serpere.*

nostra pericula & labores contemplantur, & pro suâ erga mortales charitate ardentissimè pro nobis supplicent Deo; & quàm turpe somniculosos nos in salute nostrâ curandâ, & maximè in orando, coram eo comparere, ac tepidos in medio ferventium Cherubim & Seraphim! Unde meritò certè Ecclesia cum iis nostras preces ut pater misericordiarum admitti jubeat, deprecatur. Secundò, quomodo ij in omni æternitate exal- tent Dominum in Ecclesiâ plebis, & in cathedrâ seniorum laudent. Itaque etiam nunc id incipe, ô anima Christi sponsa, ad quod perpetuò faciendum à Deo creata es, neque committas ut vanis rebus & colloquiis temporis plurimum perdatur, orationi & pietati succisivum & exiguum ægrè concedatur.

Exercitium ad fervorẽ Sanctorum impetrandum.

Psal. 68.

Operuit confusio faciem meã, Domine Deus meus, quia extraneus factus sum fratribus meis Sanctis tuis & peregrinus, quia dissimilis filiis matris meæ Ecclesiæ tuæ. Video enim eos, dum viverent, Spiritu sancto & gratiâ plenos, numquã ab oratione spiritum relaxasse, operibus piis instituisse, sollicitè ambulasse coram te. ô quot suspiriis pulsabant portas palatii tui, & dulcissimũ cor tuum, Domine JESU! quot desideriis humilitate plenis penetrabant aciem ordinatissimã Angelorum tuorũ! Centies ille per diem flectebat genua corporis sui, & millies cordis sui: iste lacrymosis oculis tacitus clamabat ad te afflictus & tribulatus, ut radius aliquis affulgeret à te sole justitiæ, & dissiparentur nubes, id est, cogitationes iniquæ, quæ eheu etiam separant me à te, & tribuli, & spina terra cordis mei eruerentur, in quo seminasti toties semẽ verum; & irrigasti illud sanguine tuo ab ubertate charitatis pientissimi cordis tui. Ego verò multo magis miser & miserabilis, ut eos sequar, suspiro: & velle quidẽ adjacet mihi; sed perficere nõ invenio, nisi tu dederis mihi. Surgã, & quæram te unum quem diligit anima mea, ibo ad solitudinẽ, ut loqui digneris ad cor ejus, & possit procedere de virtute in virtutem, donec videat te Deum deorum in Sion, donec inebrietur ab ubertate donus tuæ.

Cant. 3.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*pades ignis atque flammaram flumina peccatorum meorum ob-
ruent, neque altitudo & profundum miseriae meae, latitudinera
& profundam abyssum misericordiae tuae. Utinam igitur sicut tu
desideras venire ad me, ita ego sitiens semper curram ad te, ut
cervus ad fontes aquarum, & bibam ut inebrier vel nunc uti mil-
lies concupisco, à calice tanta ac tam stupenda benignitatis tuae.
Amen.*

Praxis ad fervorem Sanctorum consequendum.

Primò, sanctos patronos, maximè menstruos, constitue prae-
sides orationum & actionum tuarum, v. g. recita cum illis
Psalmos, affectumque illorum induc.

Secundò, eorum singulares virtutes studiosè observa ac imi-
tare. quod ut facere possis, vitas eorum sedulò volve.

Tertiò, eorum manibus frigiditas orationes tuas Domino
offer.

Quartò, visita eorum sepulcra, reliquias, aliosque ad eorum
cultum exemplo tuo & narratione eorum quae gesserunt, invita.

Quintò, orationis studium diligenter complectere. Ignitum
enim est eloquium Dei vehementer, ideoque si tepidus es & fri-
gidus, accede ad Dominum, loquere ad eum qui est ignis con-
sumens, tu qui es pulvis & cinis.

Sextò, quemadmodum filij Israël diem habebant solemnem
ignis, sive Urim, quo ignem caelitus missum sibi gratulabantur,
Deoque gratias agebant: ita etiam nos oportet gratias agendis
pro justificationis & vocationis gratiâ, & illius caritatis quali-
bet horâ innovare atque augere. Quid dulcius illâ esse potest?
quid utilius? exsuperat omnem sensum, & omne gaudium
quod de te, Domine JESU, sumit anima, quae non praesumit de
se, sed vivit in te. *Dignatus es, &c.* ut sup. pag. 10.

JACULATORIÆ.

Psalms. 30. *Quam magna est multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscon-
disti timentibus te!*

Psalms. 137. *In conspectu Angelorum psallam tibi, adorabo ad templum sanctum
tuum, & confitebor nomini tuo.*

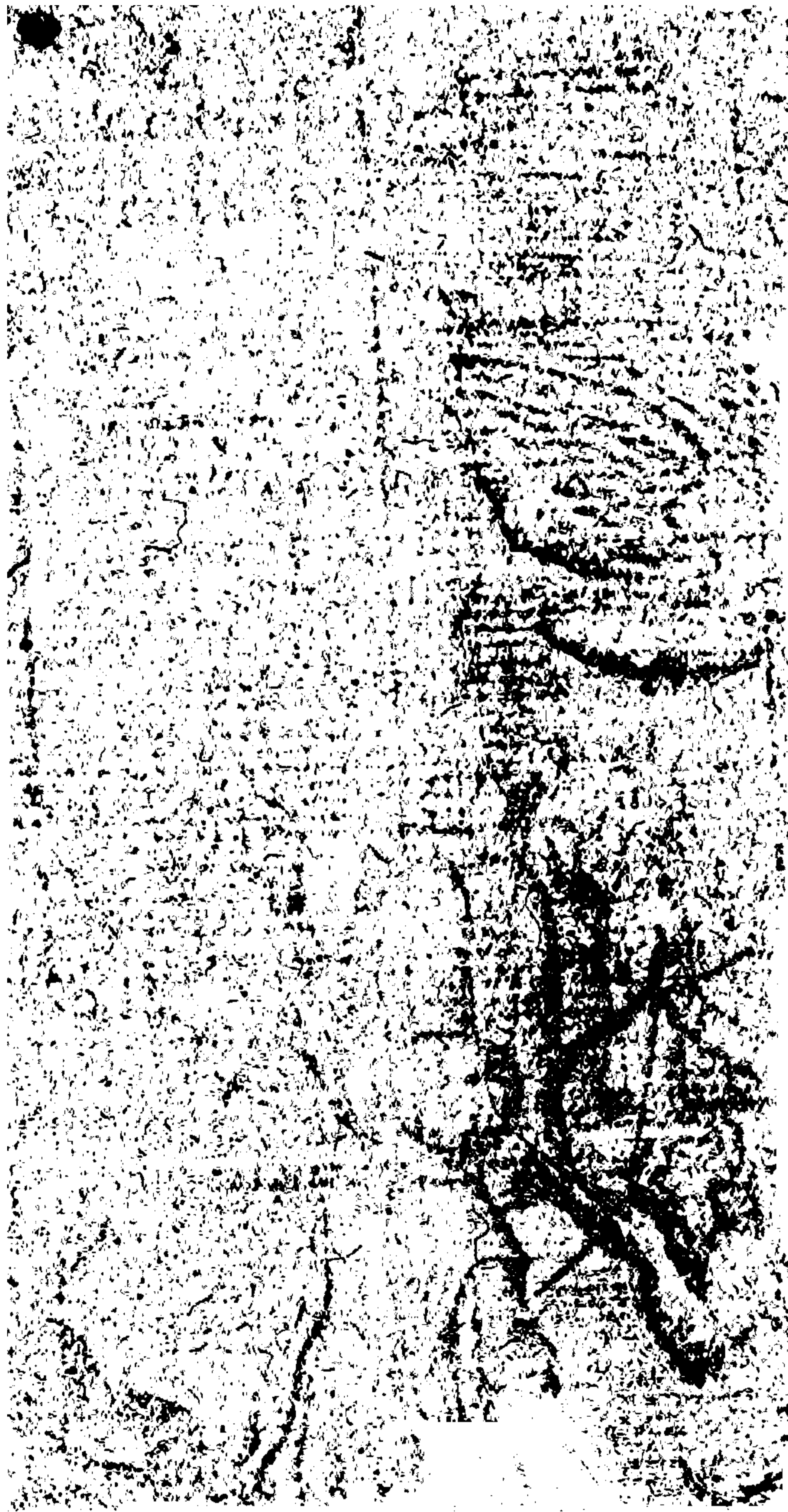
Psalms. 41. *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desideras
anima mea ad te Deus,*

Psalms. 142. *Expandi manus meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi.*

Ibidem. *Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus.*

Psalms. 91. *Iustus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

CAPVT XV.

De quinto stimulo charitatis erga Ecclesiam matrem, qui est meditatio de Ecclesie afflictione.

*Christi amor
erga Eccle-
siam.*

*2. Tim. 3.
D. Leo.*

*Persecutio
Ecclesie.*

Bernard.

*Isai. 38.
Ecclesiastici
mali nocent
plurimum.
Greg. hom.
17. in Euāg.*

PVNCTVM I. Considera Primò, quomodo Ecclesiā Dominus velut sponsam sibi precioso sanguine subarrhaverit, adeo que amavit, ut pro ea mori dignatus sit: ac proinde fideles ejus servos hostibus cinctam strenuè propugnare, idque egregiā virtute oportere. Secundò, attende quàm multi in eā sancti & pii homines; quos quotidiana propè procella multarum adversitatum & persecutionis exagitat. Omnes enim qui piè volent vivere in Christo, persecutionem patientur: neque decrit tribulatio persecutionis, si nunquam desit observantia pietatis. Atque adeò repete, si placet, altiùs; neque in veteri testamento ullum Deo probatum invenies, quem velut aurum antea tribulationis ignis non repurgarit. *Aspira, ut sup. p. 10. Hæcine firmā fide, ibid.*

Tertiò, attende quantas per orbem totum persecutionses patiatur universa Ecclesia, tum à Mahometo, tum Ethnicis, tum vel maximè hæreticis. quæ regna hi non vastarunt? quæ sacra non profanarunt? omnium tamen maximè à dyscolis Prælati: qui, ut dicit D. Bernard. cum ministri Christi sint, serviunt Antichristo: honorati incedunt de bonis Domini, & Domino honorem non deferunt, ut Ecclesia meritò dicere possit: Ecce in pace amaritudo mea amarissima, amara priùs in nece Martyrum, amarior in conflictu hæreticorum, amarissima nunc in moribus domesticorum. Et Gregorius, Nullum puto, fratres carissimi, ab alijs majus præjudicium quàm à sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit; quando ipsi peccamus qui compescere peccata debuimus. Neque minùs tamen à Religiosis ordinibus peccatur, quorum multos miserè

miserè discerptos & deformatos lugemus: quorum aliqui cùm sal mundi esse deberent, infatuati sunt; cùm eorum sit angelicam vitam inter homines degere, & exemplo præire, ex ipsis scandala multa nata sunt, atque etiam magistri errorum. *Astiterunt*, ut infra pag. 288.

PVNCTVM II. Considera Christū JESVM ex infinito amore se Ecclesiæ suæ dedisse in augustissimo Sacramento altaris, ut etiam sic cum eâ esset usque ad consummationem sæculi, ad præsidium, refugium ac solatium omnium fidelium. Jam vide quantis amore tuī se exposuerit simul injuriis magorum, hæreticorum, qui eum non tantum conculcare, sed & mille indignis modis & blasphemis dehonestare consueverunt. Et utinam hi tantum! sed, quod multo magis lacrymis dignum est, à Catholicis & Sacerdotibus aliquibus, & Religiosis improbis eadem patitur: ut meritò illud iterum dicere possit: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me, nam qui pro Domino sanguinem ponere debuerant, hi sunt qui eum ostentui habuerunt, & eum rursus sibi crucifixerunt. Iam video quo pacto subditi Regis terreni, eum in mediâ acie pro se stantem iuvare & tutari, suis etiam corporibus oppositis conentur: & idem pro Rege tuo Christo IESV facito, imò pro patre, pro redemptore, tanto benefactore & sponso animæ tuæ. *Credo tibi*, &c. ut supra pag. 7.

PVNCTVM III. Considera quàm fortiter zelati sint pro Deo & ejus Ecclesia Machabæi, & post Domini mortem à principio pro eâ pugnârunt Apostoli, Martyres & Doctores, & divi Athanasius, Hieronymus, Augustinus, &c hæreticos scriptis, & quibus poterant modis persequentes. Quantâ solitudine, velut boni speculatores in Ecclesiæ speculâ cõstituti, vigilârunt super gregem suum: neque tantum pro animabus, quod præcipuum est, sed etiam pro immunitate Ecclesiæ fortiter

stere-

*Ephes. 6.**Quantum
unus vir ze-
lofus praestet.
S. P. Igna-
tius.**1. Mach. 7.**Luc. 1.**1. Mach. 2.*

steterunt, ut Stanislai, & Thomæ Cantuarienses. Secundo, quanta hinc illis merito gloria accesserit: non enim de hostibus carnalibus triumpharunt, sed de principibus mundi hujus, & potestatibus tenebrarum. Tertio, quantum aliquis vir zelosus possit, uti S. Dominicus, Franciscus, Ignatius, Xaverius. Certè duodecim Apostoli modicum fermentum, pauci aliquot viri Religiosi, plus aliquot millibus posuere operæ, & fructum collegere. Solitus sanè S. Ignatius dicere, neminè nosse, quantum Deus per eum gratiâ suâ operaretur, si homo illâ quæ jam concessa est, uteretur. Attende ergo matrem Ecclesiam his te verbis compellantem: Fili, miserere mei, quæ te in utero portavi & lac dedi, & in ætatem istam perduxi, peto, nate, ut adspicias ad cælum & terram, & ad omnia quæ in eis sunt, & intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, & hominum genus ita fiet ut non timeas propter eum carnifices ullos, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illâ miseratione cum fratribus te recipiam. Illa enim nos Domino regeneravit & pascit, ut in sanctitate & justiciâ coram illo vivamus. Induamus ergo Mathathææ zelum, videntes contritionem populi nostri. En sancta in manu extraneorum facta sunt, templa nostra sicut homo ignobilis, vasa gloriæ ejus captiva abducta sunt, trucidati sunt senes ejus in plateis, & juvenes ejus ceciderunt in gladio inimicorum: omnis compositio ejus ablata est, sancta nostra, & pulcritudo nostra, & claritas nostra desolata est. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

Exercitium.

*Psal. 2.**Thren. 1.*

Astiterunt Reges terra, & Principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum & Ecclesiam ejus: ideò plorans ploravit in nocte, & lacryma ejus in maxillis ejus, & vix est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. habitavit inter gentes, nec invenit requiè: omnes persecutores ejus apprehenderunt eam: inter angustias filij ejus. Idcirco ego plorans, & oculus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

operibus nostris, & te esse nobis columnam nubis per diem vanitatis, & ignis per noctem seculi hujus; Amen.

Praxis juvandi Ecclesiam laborantem.

Primò, statas preces sibi indicere, aut applicare pro Ecclesia, Principibus, & iis qui multum obesse & prodesse bono publico possunt. Sic B. Ignatius ter pro Hispaniarum Rege quotidie coram Domino cum lacrymis supplicare se aiebat; cum quidam eum commendaret.

Secundò, pro Religiosis Ordinibus; quia florere eos plurimum Ecclesie interest: & hoc pacto, per complura sacra numismata particeps quis fit meritorum, ut videre est in variis Indulgentiis.

Tertio, Sanctos provinciarum hæresi infectarum, & Angelos earum præfides colere atque orare.

Quartò, conferre pro virili ad Seminaria, & catechumenos instituendos & promovendos, & ejusmodi pietatis exercitia, aut per facultates, aut industriam.

Quintò, immunitates Ecclesie diligenter tueri, pro quibus etiam fortissimi Martyres occubuere, ut D. Thomas Cantuariensis, &c.

Sextò, de Ecclesiasticis Prælatibus honorificè semper loqui, eoque venerari; adeoque id D. Francisco cordi erat, ut diceret prius se sacerdotem obvium, quam Angelum salutaturum fuisse, si uterque simul occurrisset.

Dignatus es, ut supra pag. 10.

IACULATORIÆ.

Psal. 79.

Psal. 83.

Psal. 105.

Ibid.

DEVs virtutum convertere, & visita vineam istam.

Protector noster aspice, Deus, & respice in faciem Christi tui.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui, visita nos in salutari tuo, ut lauderis cum hereditate tua.

Salvos nos fac, Domine Deus noster; & congrega nos de nationibus, confiteamur nomini sancto tuo.

L

C B

D

H

Miseremini mei.

Saltem vos amici mei.

O si daretur supra!

Opus quale sit Ignis probabit i cor.

A

I

IX

J

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

CAPVT XVI.

De sexto stimulo, caritatis erga animas in Purgatorio existentes, seu meditatio de Purgatorio.

*Tormenta
atrocia ani-
marum.*

Iob 19.

*Pœna sensus
quanta
Greg. in
Psalm 37.
August. de
vera & fals.
pœnit c. 18.
Cæsar. ho-
mil 7.
Pœna dam-
ni.*

PVNCTVM I. Considera, quomodo esses affectus, si damnatum te scires ut igni interires magnâ cū confusione coram orbe terrarum universo, & quid non faceres ut illud genus mortis cum alio cōmutare liceret: sanè nihil intentatum relinqueres. Et fieri ne potest. ut quisquam credat pro peccatis venialibus tam atrocita subeunda esse supplicia, & tam diuturna; ea que sæpe parcendo verbo otioso, aut aliâ quapiam parvâ mortificatione redimere non libeat? Considera, si parentes vel amicos videres in illis torqueri cruciatibus, quem sensum haberes: maximè si opem tuam gemitibus & ejulatibus miserabiliter implorarent, an ridere & deliciari luberet? Audi igitur eos jam clamantes: Misere mei saltem vos amici mei: & iuva quâ potes oratione, jejuniis, eleëmofynis. *Aspira*, ut sup. p. 10. *Hæcine firmâ fide*, &c. ibid.

PVNCTVM II. Percontare ex iis quæ patiantur & quare: & intelliges Primò, pœnam sensus tantam eos pati, quantam nullus unquam maleficus; aut Martyr passus est in hâc vitâ, ut D. Gregorius & Augustinus asserunt; imò etiam graviolem quàm ullus in hâc vitâ pati possit, atque adeò, ut Cæsarius, majorem quàm à crudelissimis tyrannis excogitari queat: & tamen quæ non malitia eorum adinvenit? Secundò, pœnam patiuntur damni, & si spes hîc dilatæ affligunt vehementer animam, quantum existimas eos percipere doloris, quòd amantissimi patris & sponsi tanto tempore optatissimo adspectu & amplexu frustrentur; eo que vel maximè, quòd parvo eam moram dum viverent redimere potuissent; quam jam non nisi exquisitissimis tormentis luere concedatur? O quàm tristis illa relegatio amicorum

corum, filiorum, & sitientium ad Deum fontem vivum, ad quem tot annis suspirarunt & contenderunt: justa tamen sunt judicia Dei, & vera. Attamen uti est peccatorum inter se magnum discrimen, ita etiam pœnæ. De quibus Cyrillus sic ait, esse quædam peccata ita lævia, ut stipulæ comparentur, cui proinde ignis illatus diu non potest immorari: alia verò fœno esse similia, quæ & ipsa non difficulter ignis absumat; sed aliquanto tardius quàm stipulæ immoretur: alia verò esse quæ lignis conferuntur, in quibus pro qualitate criminum diuturnum ac grande pabulum ignis inveniat. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

PUNCTVM III. Attende ob quæ crimina ista patiantur, & videbis vel ob mortalia, quorum condonata est culpa; vel ob lævia, ut otiosa verba, negligentiam in rebus divinis, &c. Secundò, quid illi de hujus vitæ voluptatibus & honoribus jam judicent, exquire. Tertiò, quanta crudelitas esset hujusmodi tribus verbis liberare nos posse, & negligere aut oblivisci, & qualiter id te afficeret si earum loco fores. Enimverò, quid aliud requiritur quo eas liberare possimus, quàm pauculas preces recitare, eleëmofynam dare, Indulgentiam iis applicare? O quàm sedulò hæc illi præstarent, si eis horula daretur pœnitentiæ, ad redimendum tam justa & immania tormenta! Postremò justo Dei judicio scias evenire, ut qui immites sunt erga illas, tales etiam post mortem suam vivos erga se experiantur; & è contrario ita à divinâ benignitate videri deçietum, ut qui animam è Purgatorio liberat, propè de salute certus sit: cum gratissimæ sint piæ illæ animæ, & non cessent in cælis orare pro eo, quem sciunt tanta bona sibi repræsentasse.

Cur ista patiantur animæ.

Magnam salutis presidium orare pro animabus.

Exercitium pro animabus Purgatorii.

O Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, miserere animarum istarum, super quas invocatum est no-

men tuum: perveniat ad te suspirium earum, aperi aures clementia tua, & ostende eis faciem tuam, tot annis tantis desiderijs petitam. Iusta quidem sunt iudicia tua, & non est iniquitas in eis; verum misericordia tua super omnia opera tua. Parce, Domine, parce populo tuo electo, & ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut irrideant eam inimici eius. Concede mihi gratiam, ut orationibus, jejuniis, & piis operibus eas juvare, & ad amplexus desideratissimos perducere valeam. Scio equidem quod, cum venerint in regnum tuum, meminerint longè melius mei quàm Iosephi pincerna ille Pharaonis: sed & meritò iusto iudicio tuo eâ mensurâ mihi remetientur homines, cum hac mortalitate ero defunctus, quâ eis mensus fuero.

Applicatio
ad Communionem.

Nihil sanè crudelius quàm audire illud: Misere mini mei; & videre fidei oculis flammam voraces & tormenta, nec dignari vel pauculis precibus, aut indulgentiis refrigerare tibi carissimas animas, & quibus ego plurimum debeo. O qualiter illas horas que mihi abeunt inanes, traducerent! quantum exiguo tempore questum facerent pietatis! Quomodo te susciperent accedentes ad mensam tuam, convivium pinguium & medullatorum, flumina de ventre earum fluere aqua viva, dum tu, Oceano bonorum, & fons vitæ esses in medio earum. Et ego eheu bibo ex hac aquâ, & sitire iterum possum cisternas dissipatas? & quâ possum bonitate tuâ redimere tormenta ista? vereor ne negligentiam meâ preparem illam mihi. Utinam vel ex hoc momento incipiam restringere illas flammam charitate tuâ! Utinam velut Christina mirabilis, & Odilo amabilis, tibi dignus sim liberare eas pro te de ore leonis, & representare eas in lucem sanctam! respice Domine ad hoc desiderium meum, & animarum istarum, ut ego & illæ tibi vivant, & cantare incipiant tibi canticum novum, misericordias tuas fideles, & capere bravium, & videre inmensam caritatem tuam, & frui optatis amplexibus, & desideratissimo vultu tuo. Cupio igitur per gratiam tuam sic instituire vitam meam, & deliciis & vanitati seculi renunciare, ut non veniam in locum tormentorum eorum; sed hoc corpore mortis exutus veniam ad te, ô desiderium oculorum meorum, optata & millies desiderata quies, gaudium, & gloria mea. Amen.

Fraxis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

DECIMÆQVARTÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

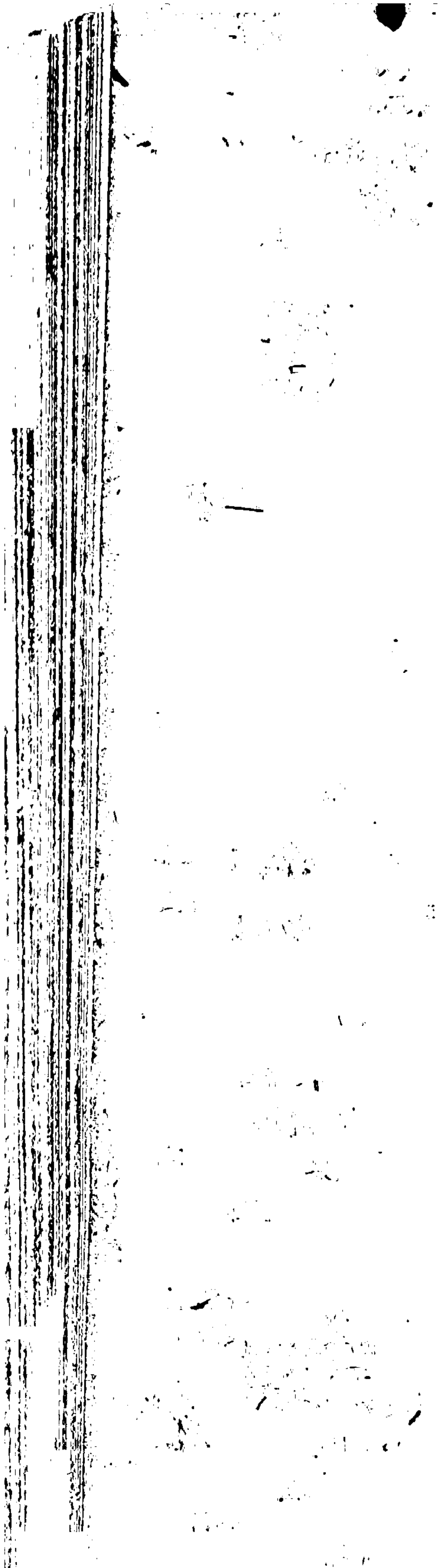
Vide, quàm lata sit via ad perditionem, & quot, si perfectionis studiosus esses, animas liberare posses.

Considera magnum **A** pereuntium numerum: quos **B** demon invitat, ac latitans ex insidiis **C** sagittat harum **D** vanitatum illecebris: **E** mundus trahit impellitq̄, per leges scilicet suas: & sunt, prò dolor! qui **F** sponte in infernum precipites abeant; hos **G** adjuva exemplo, verbo precibusq̄. Eheu! vide quàm infida **H** peccatoris fiducia, tela scilicet aranearum, ut est Iob. cap. 8. quâ inferni puteus prætextitur. vide ut **I** Angeli omnes ad zelum hortentur: immò ipse **K** Rex noster Iesus iterum (si sit opus) in terras, ut periclitantes **L** animas liberet, descendere paratus sit, ut **M** Carpo quondam Episcopo monstratum, ut refert S. Dionysius Areopagita.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

1. Pet. 5.
*Dæmonum
 vigilantia
 te excitet.*

Matth. 25.

PUNCTVM III. Considera Primò dæmonis impro-
 bam vigilantiam; quâ circuit tanquam leo rugiens,
 quærēs quem devoret, & alios quaqua versus mittit, ut
 animas perdant, & æternis secum suppliciis involvant.
 Excita torporem vigilanti illius malitiâ, & quandoqui-
 dem illi servi ejus, seu homines seu diaboli, tam sint
 strenui in perniciem animarum; non patiare ut in iis
 iuvandis opera tua desideretur. Secundò, vide quibus
 illecebris dæmon inescare solitus sit miseros mortales,
 nempe voluptate aliquâ momētaneâ, vel honore, quæ
 multâ adsparguntur amaritudine, & nullo pacto exfa-
 tiant. Tertiò, expende illa verba, Quod uni ex minimis
 meis fecistis, mihi fecistis, & quo affectu proximo tantis
 in periculis constituto succurrere debeas; cùm Redem-
 ptor noster sibi fieri existimet quod illi factum fuerit,
 uti hoc ipsum in novissimo die coram universo orbe
 declarabit.

Exercitium zeli.

Isaia 5.
 Matth. 7.

Thren. 2.
 Thren. 1.

O Christe JESV, Salvator mundi, qui redemisti nos in san-
 guine tuo, & dedisti preciosam animam tuam in mortem
 pro nobis; respice, quæso, quia dilatavit infernus os suum absque
 ullo termino, & lata valdè facta est via, quæ ducit ad perditionē,
 & plurimi ingrediuntur per eam: angusta autem est via quæ du-
 cit ad vitam, & pauci ingrediuntur ad illam. ideò defecerunt
 præ lacrymis oculi mei, & conturbata sunt viscera mea, effusum
 est in terrâ jecur meum; quia facti sunt hostes nostri in capite, &
 inimici nostri locupletati sunt propter multitudinem iniquita-
 tum nostrarum; & qui se debuerant ponere muros pro domo tua;
 principes populi tui, abierunt absque fortitudine.

Applicatio
 ad Com-
 munionē.

O JESV Redemptor mi, nonne verum illud est, quòd panis
 tuus quem parasti mihi, confortat cor hominis, & vinum letifi-
 cat animam meam? quòd fortis est ut mors dilectio tua? est uti-
 que & ea maxime quâ toties mihi nasci, toties mihi mori, to-
 ties in me resurgere paratus es, & te dare mihi pignus salutis,
 & infinita charitatis tue. utinam ea incensus omnia contemnā
 propter

propter te, & animam meam ponam pro proximo meo, maxime inimicis meis! Offero eam tibi, Domine, pro his, & quibus placet me totum tibi in holocaustum, in tabernaculum infinitae misericordiae tuae, & locum habitationis tuae. Tu enim dixisti: Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi, & aeternum spero mecum eris, quia aeternum diligere te volo.

O vani filij hominum! o caci & tardi corde! Si pereat numerus, maria trajiciuntur; pereunt animae innumerae hereditas tua, & non est qui recogitet corde. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte super interfectos populi mei? Sed misericordiae Domini quod non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus, & non repellet in aeternum Dominus; si abiecit, & miserebitur secundum multitudinem miserationum suarum. Verè enim dolores nostros portasti dulcissime JESU. & livore tuo sanasti languores nostros. Recordare quòd steteris, & stes etiamnum in conspectu Patris, ut loquaris bona pro nobis; & aperi, precor, oculos caecorum, ut cognoscant & diligant te; aperi aures surdorum, ut audiant vocem tuam, o Pastor animarum nostrarum, & miserere omnium, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Dominus Deus noster.

Isaia 57.

Jerem. 9.

Thren. 3.

Isaia 53.

Praxis exercendi zelum animarum.

PRIMÒ, proximo praelucere exemplo, & diligenter quæ ad proximi, ut dici solet, ædificationem spectant observare. Id verò Ecclesiasticos atque in primis Religiosos, omnino facere oportet, ut videant homines opera eorum bona, & glorificent Patrem qui in caelis est.

Secundò, sermones pios inferere, colloquiaque prava, quæ mores corrumpere solent, impedire. Idem de cautionibus judicium.

Tertiò, nullos in domum suam famulandi gratiam admittere, nisi cum pacto, ut singulis minimùm mensibus confiteantur ac communicent. Idem valere potest in operis adlegendis, in militum delectu.

Quartò, beneficia corporalia homini conferre, ut aliquid spirituale impetres ab eodè. Sic S. Ignatius ad lusum invitatus què ignorabat, ea conditione lusit, ut victoris arbitrio victus aliquot dies viveret itaque hominem ad exercitia spiritualia, & viam bonam perduxit. Sic alibi non prius elemosinam dari vidimus, nisi

Adverte
quæ sint oc-
casiones pie-
tatis.

post

post auditam Christianæ fidei explicationem. Alibi verò Sodales Deiparæ opulentiores singuli pauperem deligebant, quem donarent eleëmofynâ post sacram synaxin perceptam.

*Adversitate
vivere ad ze-
lum.*

Quintò, infirmos, afflictos, carceres & nosocomia visitare, iis que pietatem commendare, nunquam enim paratiores sunt ad haurienda salutis monita, quam cum adversis premuntur, & re juvantur. Neque existimandum hoc dedecere Christianum; qui pauperum solorum suffragio, ut ita dicam, in iudicio extremo sciat sese absolvendum.

Sextò, libellos pios donare, & imagines & rosaria: nam & divites, in aliis profusi, hîc negligentes sunt.

Septimò, catechismum, ut supra dictum est, curare, & scholas ac domos pias pupillorum, viduarum, atque in iis majorem pietatis & animæ quam corporis habere rationem.

Matth. 10.

*Cur pecuniâ
tuâ animas
non emis.*

Octavò, animarum zelatores alere: qui enim recipit & alit Prophetam in nomine Prophetæ, mercedem Prophetæ accipiet. Sic Lusitanæ Regina à S. Xaverio persuasa est, ut pecuniâ in sandalia dari solitam, animarum auxiliis applicaret. quippe hâc ratione qui concionari, docere, catechismum tradere per se nequit, per alium sæpè fructuosius præstat. Et quemadmodum qui Ministrum hæreticum aleret ac fundaret, reus esset blasphemiarum & perditionis animarum, quæ inde sequeretur, ita è contrario fieri omnino certum est.

*Pij viri in
militiam &
Magistratû
adlegendi.*

Nonò, si quis in republicâ constitutus ad clavum à Deo est, ut Magistratum creet, militum delectum faciat; pietatis sciat primam sibi in se atque aliis habendam esse rationem. Quis enim nescit ad Magistratum? mores atque exemplum alios sese componere? Et si nemo tam improbus ferè reperitur, qui populum ac subditos ad impietatem adhortari, vel cogere velit, suoque ad flagitia simul verbo, & exemplo invitare; certè non minus convenit evitare scandalum, publicumque peccatum. Si enim, quòd verissimum est, exempla trahunt, movent verba; seriò cogitandum, quantum sit flagitium, quod plurimos pertrahit in lapsum, unâque ruinâ involuit. Atque hinc est, quod Scriptura dicat. Exiguo conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur; cum non rarò contingat eos pietate minimè cæteris antecedere, quos dignitate præire videmus.

Sap. 6.

*Daniel 4.
Miles bonus
quanti sit.*

Decimò, quod in Magistratu valet, & ejus electione, multò magis in militiâ. sive de ducibus agatur, sive de militibus. Si enim, præter militarem licentiam, trahat ad crimen ducis exemplum, fieri nequit, quin certum sit pietatis exitium. Cum autè omne regnum in manu Dei sit, & cui voluerit, det illud; atq; ab illo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CAPUT XVIII.

*De exercitiis ad quæ proficientes stimulantur:
quorum primum est Mortificatio.*

Quid mortificatio.

PRimo aspectu horridum nomen est, ut sectio, ustulatio: sed, si consideratur ut medicina, quemadmodum verè est, gratior futura. Mortificatio enim nihil aliud est quàm ea exercitatio, quâ per Dei gratiam (absque illâ enim nihil) quod in nobis ægrum est, sanû fit; quod pravum ac obliquum, rectum; quod obscurum, perspicuum, quod in viâ virtutis, amarum, suave & jucundû, denique, quâ passiones animi & corporis, (quæ suâ violentiâ post peccatum originale eam perturbant & evertunt) ratione coërcentur; homo satisfacit pro peccatis, omnes tentationes vincit, ædificat proximos, orationes suas efficaces facit, ac tandem ad primævam pacem & integritatem revertitur. *Hæcine verâ*, ut sup. pag. 7.

Quæ ejus diviso.

1 Cor. 9.

Duplex est mortificatio: alia exterior corporalis, alia spiritualis. Exterior est, quâ corpus jejuniis, & aliis austeritatibus cohibetur, & sensus quinque juxta rationis regulas cõponuntur: de quâ Apostolus, Castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne fortè, cum aliis prædicavero, ipse reprobus efficiar. Spiritualis verò, quâ affectiones animi & spiritus circumciduntur.

Qua necessitas.

Rom. 8.

Gal. 5.

Et si autem oratio summopere cõmendetur, & velut prima virtus ab Asceticis habeatur, tamen mortificatio nō minùs collaudatur. adeò ut Apost. dicat: Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini; si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis: qui enim Christi sũt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & cõcupiscentiis suis. Quemadmodum autem mortificatio ad orationem optima viâ est, ita oratio non tantum ad mortificationem ducit, sed impellit, & eam suavem efficit. Ascende itaq; cum sponsâ ad montem myrrhæ, seu mortificationis, & collem thuris, sive orationis, & exue veterem homi-

Cant. 4,

homi-

hominem, & induere novum, qui secundum Deum creatus est: ac quemadmodum serpentes pellem veterem inter angustias sibi detrahunt, ita nos exuere mores veteres, idque sponte nostrâ facere oportet. Ita tamen, ut ab aliis etiam oblata mortificatio, velut de manu Dei sit acceptanda eo animo, quo medicina à medici manu; quo subsidium ad hostem superandum à fidei amico. *Credo tibi*, ut supra pag. 7.

Mortificandus autem imprimis est amor proprius, id est, quo quis suis nimium studet commodis; qui etiam potest objectum habere res spirituales, quatenus utilitatem & jucunditatem aliquam habent, isque non minus sæpè noxius, quam ille, qui circa sensuum oblectamenta, honores, opes, & alia bona temporalia versatur. nam cum perfectio nostra sit divinam voluntatem in omnibus sequi: si quis affectu illo in obedientiâ difficilior sit, & suorum exercitiorum ac iudicii tenacior, æquè ac magis est noxius atque alius.

Effectus huius amoris narrantur ab Apostolo: In novissimis, ait, diebus erunt homines seipso amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obediētes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, & voluptatum amatores magis quam Dei. Item effectus ejus, pudor ob naturales defectus, vilitatem parentum (nam de Dei offensa solum pude fieri oportet) excusare defectum, tractare quæ ad laudem nostram spectant; de aliis contempnim, de se magnificè sentire ac loqui; ea solum quæ dignitatem, quæque auctoritatem pariunt ac alunt, affectare; studium adhibere, ac se coërcere in publicis, non privatis; terrena curare, æterna negligere; honorificè habere; omittere opera pia ob iudicia hominum, &c.

Contraria autem in remedium adhibenda, ut sunt, honorem fugere, defectus discretè aperire, non se excusare de se suisque, nisi necesse, nunquam loqui; in iis quæ

Que præcipue mortificanda. Amor proprius.

Qui effectus amoris proprii. 2. Tim. 3.

Que remedia.

ad corpus, voluptuosa & supervacanea non expetere; sed necessaria, & in iis (quod in se est) optare voluptate carere. Denique optimum remedium, bonâ ac purâ intentione actuali aut virtuali omnia, facere non propter proprium commodum, sed Dei voluntatē, & proximi utilitatem, &c. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

Item mortificanda propria voluntas

Isaie 58.

Quid ea.

Qui eius effectus.

Qua remedia.

1. Pet. 2.

Item mortificandus ambitio affectus.
Ioan 5.

Alter defectus mortificatione superandus est propria voluntas, lepra pessima animæ nostræ, quæ etiam bona opera vitiat ac corrumpit. Quare, aiebant Iudæi, jejunavimus, & non aspexisti; humiliavimus animas nostras, & nescisti? responditque Dominus: Ecce in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra.

Voluntas autem propria est, quæ nō est nobis communis cū Deo & hominibus, sed nostra tantum: quando quod volumus non ad honorem Dei, non ad utilitatem fratrum, sed propter nosmetipsos facimus; non intendentes placere Deo, & prodesse fratribus; sed satisfacere propriis motibus animorum.

Varii autem hujus effectus: siquidem, ut D. August. ostendit, omnia peccata ex eo ortum habent. Est enim homo voluntatis propriæ servus, curiosus, instabilis, contentiosus, correctionis impatiens, plenus excusatione, & promptus ad eam, tenax judicii proprii, & voluntatis, aliena imperia detrectans, in communibus segnis, privatis commodis sedulus. Credis, hæc? *Credo tibi*, ut sup. pag. 7.

Remediū est Primò, curiositatem refrænare, stabilitatem colere, deniq; verbo vno contraria contrariis curare, & alterius sequi voluntatem; etiam si Superior non sit. Nunquid enim dicit omnibus Apostolus: Subjuncti estote omni creaturæ propter Deum? Hoc enim voluntatem propriam necat, ambitionemq; laudis ac honoris (prolem pessimam propriæ voluntatis) excindit.

Tertiò, igitur extirpandus est ambitionis affectus, virus longè gravissimū, quod etiā fidem labefactat. Quomodo, aiebat Veritas, vos potestis credere, qui gloriam ab

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Basil. in Reg. brev. q. 122. Bern. ser. 2. de resurrect. gantia enim est, ut Basilius, nolle majoris partis sententia acquiescere, & Bernardus: Quæ major superbia esse potest, quàm si unus suum iudicium præferat universæ congregationis iudicio, quasi solus haberet spiritum Dei?

Qua remedia.

Ad hoc juvat advertere ignorantiam nostram, cuius magnum verè pelagus est; opinionum varietates & passionibus quibus excæcatur ratio, & quoties experientia comperimus, nos falsos & errore delusos fuisse. Sicut autem in Ecclesiâ, Republicâ, omni cõgregatione, hoc vitium omnium est malorum dissensionumque origo, ita etiam gratissimũ est Deo abnegationis huius sacrificium. Itaque aliorum voluntati & iudicio tuum libens accommoda: ut sis filius pacis, & Dei optimi Patris tui. Delige verò Patrem spiritualem, cuius prudentia te regi permittas; neque tamen omitte propterea aliorum consilia humiliter exquirere, etiam inferiorum; imò & monita libens admitte: nescis enim, ut Job loquitur, unde tibi oriatur lux in tantis ignorantia tenebris. *Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.*

Meditatio de Mortificatione.

COMPOSITIO LOCI. Considera coram te Christum Dominum in cruce omnibus membris vulneratum.

Per peccatũ corrupta natura est. PUNCTVM I. Considera Primò in Adamo statum naturæ integræ, quomodo tum corpus animæ subjacebat, passionibus rationi, ipsa Deo: ita ut homo liberè contempleretur, Deiq; voluntati in omnibus conformis esset, &c. Secundò, per peccatũ omnia inversa esse: neque id minùs fœdũ, quàm si membra sursum deorsum essent locata. Tertiò, quòd si homo vivere já velit secundum rationẽ, id est, ut homo (quod ejus unicum est & summum bonum) non ut bestia, mortificatione uti debere: multò magis si Christianè, si Religiosè: neq; in sæculũ relabi. Adverte itaque, per mortificationem hominem

restitui

restitui statui primævo, cum per eam rationi pareat, legibus & Deo: & contra, fugiendo eam, ægrum manere ac instar bruti, &c. proinde eam diligenter quærere, & amplecti constitue. *Aspira*, ut supra pag. 8. *Hæc in firmâ fide*, ibid.

*Mortificatio
instar
ratur.*

PUNCTUM II. Considera Primò, mortificationem; voluntatè, intellectum, aliasque potentias facere sanas, integras, perfectas; ita ut rationi pareant, & vetus homo crucifixus in servitutem redigatur. Secundò, quòd viator nemo possit perfectè desiderio cælestiù bonorum inflammari, nisi diligēs sit in reprimendis cupiditatibus corporis, etiã licitis & necessariis. Tertiò, quòd tota iudicio sapientium, philosophia, sapientia & felicitas hominis in mortificatione posita sit: nã homo immortificatus semper plenus est pœnitentiã, semper ut mare, aut velut in cribro, ut ait Macarius, agitatur: mortificatus verò in pace summâ est, atq; cælesti vitâ fruatur; humanis rebus superior: neque prosperis, neq; adversis frangitur. Quartò, considera Sanctorum solatia, quietem, etiam in magnâ austeritate, & perpetuâ mortificatione. Quintò, considera quæ passiones te magis fatigent, quibus faciliùs valeas corrumpi, & proponas examine particulari eas tollere. *Credo tibi*, ut sup. pag. 7.

*Tota sapiē-
tia in mor-
tificatione.*

PUNCTUM III. Considera quàm gratum sit Deo mortificationis sacrificium; ideò namque Dominus JESVS, etiamsi gloriosus esset, coërcuit gloriam, quæ ex animâ in corpus redundasset, idq; ut tolerare pro nobis acerbissima tormenta & mortem posset; cui proinde humani generis tribuitur redemptio. Secundò, B. Mater illius, & Joannes Baptista atque Apostoli plurimis adversitatibus exerciti fuerunt; quorum unus sic loquitur: Usque in hanc horam & esurimus, & sitimus, & colaphis cædimur. Martyrès verò quo amore & ardore patienti tyrannos urserunt, ut sese quibus possent modis affligerent? Tertiò, omnibus Sanctis Dominus hunc spiritum mortificationis etiam in minimis

*Christi Iesu
& sanctoris
exemplum
1. Cor. 4.*

2. Reg. 23.

inspiravit, ut patet in B Aloysio & alijs: adeò ut Deo sit gratius negligere florem, condimentum, cibum, aquã, uti David, Deo que offerre, quàm mortuum suscitare. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Eccli. 23.

Matth. 16.

Gloria nostra mortificationis est.

2. Reg. 15.

Matth. 16.

3. Reg. 21.

Greg. hom.

34. in Euãg.

PUNCTUM IV. Considera quàm gloriosũ nobis sit per hoc exercitium imitari Christum Dominum tanta passum toto vitæ suæ tẽpore: gloria enim magna est sequi Dominum, & præceptum ejus est: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Neque ullũ certius signum est amicitie cum Christo Jesu, quàm crucem cum eo ferre, qui est Rex noster, & Dominus, ac caput nostrum. Sic Davide nudis pedibus egrediente, nullus equum conscendere voluit. Urias, noluit divertere in domũ suam, cum Joab & arca essent sub pellibus: & quomodo Christianum non pudebit sub cruce militare, & eam horrere? ducem ac caput habere spinosum, & se esse delicatum?

Greg.

Luc. 7.

Iona 4.

PUNCTUM V. Considera mortificationem esse satisfactionem pro peccatis. Sic Achab, Davidem, aliosque Domino satisfecisse Scriptura commemorat. Hinc Gregorius, Cogitandum summopere est, ut qui se illicita meminit quæsisse, quibusdam etiam licitis studeat abstinere, quatenus per hoc conditori satisfaciatur. Sic B. Magdalena, & omnes pœnitentes fecerunt. Sciebãt enim Deum omne peccatum punire vel hîc, vel in futuro; nisi nos ipsi puniamus: atque ita, ut in Ninivitis monstratum, per mortificationem tum à malis hujus vitæ, tum futuræ liberamur.

Exercitium pro spiritu mortificationis impetrando.

Psal. 87.

Matth. 8.

Coloss. 3.

Quis mihi tribuat, benignissime JESU, ut sequar te, & vestigia pedum tuorum? Video te in laboribus à juventute tua, & vulpes habere foveas, & volucres cali nidos, te autem, Domine mi, non habere ubi caput reclines: & quorsum hæc, nisi ut doceas me exemplo tuo carnis delicias non amare, sed mortificare membra

bra

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

in corpore meo ; si enim complantatus factus fuero similitudini mortis tue, spero quòd misericordiâ tuâ similis etiam resurgam in gloriâ per gratiam tuam. Amen.

Praxis mortificationis.

*Consecra
Deo mortifi-
cationes
certas.*

P R I M A, præter eas quas suprâ habes, erit, certo numero, v. g. quinario ad honorem vulnerum Christi, mortificationes offerre, præsertim in materiâ illâ, de quâ examen particulare instituitur, neque cessare quoad usque illud præstiteris. Quemadmodum enim David amore Michol, donec centum capita Philistinorum collegisset, quibus ei desponsa fuerat à Saule, non cessavit eos persequi; ita, ut anima nostra divino amore digna sit; de passionibus, amore nostri, cæterisque hostibus aliquot victorias referre debemus.

*Vni tuas
Christi me-
ritis.*

Secunda est, omnes illas cum Christi passionibus unire, & sic divinæ Majestati offerre, velut in compensationem, & ut membra capiti nostro, duci milites, ac filij parenti simus conformes;

Tertia, catalogum occasionum mortificationis colligere utile est iis, qui Christi crucem in corpore suo semper & stigmata eius cupiunt circumferre.

*Certa coram
Deo, & eu-
riâ celesti.*

Quarta, cogitet in difficili pugnâ theatrum esse mundum, & coram Deo, ut generosus miles ardua habeat in votis, & gloriosum putet commissum se potius cum forti armato, quam imbelli lixa.

*Creatura
venenum.
Prov. 23.*

Quinta, sæpè cogitet creaturam vinum esse, pincernam qui propinet dæmonem, in fundo cyathi colubrum, & fontem malorum omnium, juxta illud Sapientis, ne intuearis vinum, cum splenderit in vitro color eius: ingreditur blandè, sed in novissimo mordabit ut coluber, & sicut regulus venena diffundet. *Dignatus es, ut supr. pag. 10.*

J A C V L A T O R I Æ.

Psal. 30.

*V*iriliter agite, & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Psal. 49.

*I*mmola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua; omnes qui in circuitu ejus adfertis munera.

Psal. 2.

*A*pprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de viâ justâ.

Psal. 43.

*P*ropterea mortificamur totâ die; facti sumus sicut oves occisæ.

Prov. 16.

*M*elior est patiens viro forti, & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.

CAPVT XIX.

De Passionibus edomandis.

Quemadmodum in parte superiori animæ omnis mali fons est voluntas & amor proprius, ac iudicium proprium; ita in inferiore passionū, quæ alioquin indifferentes sunt, immortificatio. Motus autem animi dicuntur passionēs, eò quòd appetitus sensitivus commotus imaginatione alicujus boni, vel mali, impressionem seu immutationē in corpore faciat. Duplex est autem ille appetitus, concupiscibilis & irascibilis. Concupiscibilis, qui circa bonū vel malum absolutè versatur, has sex passionēs habet. Amorem boni repræsentati, ex quo desiderium si non adsit; & gaudiū, si præsens sit, promanat: si malum sese menti offerat, mox odium illius; inde fuga, si absēs sit; post dolor, si præsēs, exoritur. Irascibilis versatur circa bonum & malum, quatenus ardua sunt: cujus passionēs sunt quinque. Spes de bono arduo: audacia cōtra malū, quod superatu difficile: desperatio de bono, quod acquiri nequit: timor à malo, quod vinci nō potest, uti & ira. Passionēs istę pro objecto habent ea, quæ sensibus percipiuntur; bona in quā mūdi hujus, quæ aut utilitate, aut gloriā, aut voluptate continentur. Si quis igitur affectum à temporalibus ad æterna trāsferat, passionum suarum dominium nanciscetur; hæ siquidem ab illo omnes commoventur. Qui enim non amat temporalia, non desiderat, non diffluit gaudio, si affluent: rursus, si contraria accidāt, id est mala, eā non odit, sed, ut Christi servus, crucē amat, ut verè utilē, salutarem, gloriosam ac jucundam: non fugit, sed sequitur; non tristatur immodicè, sed cū Apostolo in cruce Domini gloriatur, per quā ipsi mundus crucifixus est, & ipse mundo. Similiter spem suā cū in bono æterno totam collocārit, bona mundi hujus aspernatur: malū arduum vitat quidē, quatenus ratio dicit, non tamen audacia perturbatur: nihil desperat, aut ti-

*Quid passio.**Vbi inveniatur.**Sex passionēs appetitus concupiscibilis**Quinque passionēs appetitus irascibilis.**Quæ passionum objecta**Quæ remedia.**Galat. 6.*

*Amor mudi
ejiciendus
ex animo.*

Luca 16.

met, quia nihil concupiscit. Vides remedium omnium passionum, esse proprii amoris ac creaturæ evacuationem, quã amor Dei cõsequitur? Fac igitur ante omnia, ut temperatus in te omnino sit omnium hujus mundi bonorum amor: idq; fiet si æterna cogites, & hæc fluxa esse multis permixta doloribus, ac fieri nõ posse, ut quis hîc illis fruatur, & postmodum æternis. unde dictũ Epuloni: Fili, recordare quia recepisti bona in vitã tuã. Difficile id quidem, maximè in initio, sed Christi exẽplo carnem crucifigere oportet, sensuumque voluptates spe cælestium abnegare: ipsoq; usu mortificatio ita dulcescet, ut non mors, sed vita esse credatur. Observa quod dictum est. amorem temporalium, seu voluptatis aut commodi alicujus, causam esse perturbationum: trahit enim unumquemque sua voluptas, atque uti in saporibus & cibis, eorumque gustu evenit: ita in alijs, varij varijs oblectantur.

*Curiositatis
mala.*

1. Thessal. 1.

*Mortificatio
in parvis
laudata.*

2. Reg. 23.

Luca 16.

Curiositas autẽ in primis refrænãda in visu, auditu, &c. ut Guilielmus Parisiẽsis rectè docet. quãta enim eius sit violentia, patet in omnibus, seu tristibus seu alijs spectaculis, quibus quantum homo inescetur, docet Alipius apud D. Augustinũ: etenim cùm semel in theatro spectasset, postea vix averti potuit. Beatus verò Hugo Lincolniensis Episcopus totos annos quinquaginta mulierem non aspexit: nec S. Franciscus ullã de vultu nõrat. Quòd si metuebant viri sancti induiti lorica fidei, galeam salutis, & omnem armaturam Dei, quid nos pumiliones inermes, de quibus toties hostis triumphavit, formidare nõ debeamus? Sic & auditus coërcẽdus à fabulis, inutilibus, novis; sic odoratus, cæteri que sensus sancto sui odio, & Christi amore mortificandi. Neque tantum in magnis, sed etiam parvis; quid enim magnũ à turpis rei aspectu abstinere? sed à licitis & parvis se continere plurimum est. Sic David haustum è cisternã Bethlehem aquam effudit, & Deo sacravit; qui enim in modico fidelis non est, & se superare nequit, neque et-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

*Omnes
quietem ani-
mi ubique
querunt,*

sæpè corporis suavitate, quiete, serenitate fruitur; quem tanti sapientes omnes fecerunt, ut omnia, etiã Ethnici, præ hæc contempserint; quam tanti omnes mortales, ut omni studio ad eam contendãt. Quotsum enim mortales implere ventrem, cupiditatem, ambitionis desideria explere, curiosis opplere rebus intellectum exoptant, nisi ut dicere possint animæ suæ: *Quiesce hîc?* Sed frustra; cùm saturari anima his nequeat: & quamvis omnia possideret, nullius tamen certam ac diuturnam scit esse possessionem, usum, aut fructum, tantumque proinde in humano pectore timoris, quantus fluxæ rei est amor atque cupiditas. Secundò, considera quòd nullus tam sit dirus hostis, tortor crudelis, qui te cruciare ita assiduè possit, atque hæc passiones, cùm intrinsicæ sint, perpetuæ atque pervigiles: immò nihil ferè nocere potest tibi dæmon, nisi harum velut ministerio utatur.

*Dæmon passionibus nostris nos oppugnat.
Genes. 4.*

Tertiò considera, hominẽ ad hoc creatum, ut omnibus creatis dominetur, & subter eum sit appetitus ejus; per has verò passiones. cuius illũ rei etiã vilissimæ subijci, si videlicet ei non secundũ voluntatem Dei afficiatur. unde talis quasi amens Deum sæpè, & animæ pacẽ, æternã gloriam, & omne bonum abjicit, ut illam consequatur; & si petatur, cur ita insaniat, se sponte cruciet? re ipsã ait, *Aliter res ista quàm cupio, agere me non permittit, illi pareo, aliter non possum: consequi illam debeo.* Per sæpè autem vilissima ea res est, à qua si prohibeatur aut vi, aut lege, aut mandato, manus tradit hosti, murmuratiõni se substernit, ac bonorũ omnium suorum oblitus, miseram trahit vitam; fortunatissimus, si voluisset, futurus. O infelicissimum & abjectissimũ, qui tot tortoribus se dedit in rei vilissimæ gratiam, & gloriam æternam perdit! Quamvis autẽ non semper damnetur, tamen gloriam quam haberet, si in eo se vicisset, perdit æternam. *Aspira, ut s. p. 8. Hæcine firma fide, ibid.*

PUNCTVM III. Considera Primò creaturas omnes,
& vide

& vide quomodo si uni per amorem adhærescas, mox desideria, spes, timores, fervor, zelus, audacia, ira, si quis obsistat, in te impetum faciant; & rursus odium cōtrarij, tristitia cum desperatione boni. quòd si habeatur bonum optatum, amor, zelus, extasis, unio, inhæsiō. nã priùs amatur res aliqua, quæ amorem sui quasi formam imprimat amanti, velut ignis alij calorem. hunc sequitur desiderium, cum ardore & fervore & languore, si frui optatis nō liceat; dehinc spes, timor ac desperatio, ne bonum consequatur, interveniunt; item ira & zelus & audacia, si quis obster; & rursus odium, fuga mali, & tristitia ex carentiâ boni. si autem consequatur, nascitur delectatio valdè trahens, fervor, languor, extasis quâ est amans in re amatâ, liquefactio cordis, ut bonum subintret, viva inhæsiō & zelus, timor perdendi, spes & desperatio retinendi, odium, fuga & tristitia de malo cōtrario. & sic perpetuò agitur passionibus sex concupiscibilis, quæ sunt amor, desiderium, gaudium, item odium, fuga, tristitia; & rursus irascibilis, quæ quinque numerantur, nempe spes, desperatio, timor, audacia, ira. Cùm igitur quævis res, etiam vilissima, tot te modis agitare possit, abnega omnem creaturæ inordinatū affectum; & in uno Deo omnem amorem colloca, fonte omnium bonorum. *Domine Iesu Christe, ut inf. pag. 324.*

*Quanta
perurbatio
ex amore rei
creata.*

*Amor omnis
in Deū con-
vertendus.*

Meditatio posterior de iisdem.

COMPOSITIO LOCI, ut suprâ.

PUNCTVM I. Considera Primò, Deū ut summum bonum & omnis boni fontē, ubique tibi adesse, ubiq; operari, in quo sit summa quies tua, & vide an res ulla ab eo te abstrahere possit, quâ optes habere aut jam habes, & retinere; an verò cū Apostolo dicere queas, Quis nos separabit à charitate Christi? Ut verò cognoscas cui rei afficiaris, vide quid sæpiùs verses animo tuo, ea que quâ sit vilis, amara, turpis, fugax, agnosce. Secūdò, quomodo non satiet, sed irretet magis & torqueat, attende.

*Deus ubique
adest.*

*Creatura
non satiat.
Rom. 8.*

Tertiò,

Tertiò, quàm turpe illi se subdere, & ob eam sic velle agitari. Quartò, quòd, sicut nemo ab orbe condito in ullâ re hætenus quieuit, neque unquam quiescere in creaturâ ullâ potuit, ita etiã tu non possis in istâ, quodque certè neque in morte voles hanc ita dilexisse, neque in iudicio *Aspira*, ut. sup. pag. 7. *Hæcine firmâ fide, &c.* ibidem.

*Dæmon
amare crea-
tura nos
vincit.*

Esai. 113.

Gregor.

Nota.

Quintò, quomodo dæmon velût aranea sedeat in omnibus creaturis, ut sagittet amore earum rectos corde, ut patet in Evâ parente nostrâ à serpente delusâ. Cogita verò te primò à dæmone, postea ab omnibus supradictis passionibus, desiderijs, spebus, desperationibus, aversionibus, timoribus, irâ, antequam habeas, & postquam habueris, agitandum; si dæmon ullius rei amore te vulneraverit, & similem sibi effecerit. Similes enim, ait Propheta, illis fiant qui faciunt ea. Neque refert parva, an magna res sit. multi enim percunt & opprimuntur arenâ, ut ait Gregorius, qui grãdia vitarunt. Sextò, considera quid ab ista re tibi desideres? voluptatem? atqui nõnne animus passionibus perturbatus verè eam non gustabit, sicut ægro cibi non sapiunt? & ecce meliorem in Deo ad manum habes ac paratam. Cur eã non frueris sine noxâ? *Credo tibi*, ut supra pag. 7.

*Beneficia
Dei attende.*

*Stultitia fi-
liorum sa-
culi.*

PUNCTVM II. Considera Primò, quo modo Deus fons omnis boni, in te hætenus cõtinuò misericordiæ suæ rivos per beneficia innumera siverit & sinat fluere: itaque in eo omnes passionem merge, sit ille timor tuus, ut Jacob aiebat, sit ille spes tua, cùm solus iuvare possit: sit amor tuus & desiderium cùm sit omne bonum? nihil oderis, nisi quod ei repugnat, qui omnia continet, & solus bonus est: cùm neque quidquam nocere possit, sine eo; neque quidquam te extra eum beare. Considera Secundò, quid sit quòd hæc tu & plerique omnino homines non apprehendant. Fascinatio oculorum & intellectus, & insania maxima: cùm enim pacem & quietem in creatis habere nequeas, & nihil hinc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Meditatio prima de Odio sui.

COMPOSITIO loci erit, cogitare teterrimam voraginem, velut puteum abyssi, omnia mala eructantem, talis nempe est amor sui.

ORATIO, ut supra.

Lue. 14.

Amandi qui nos exercent.

*Senec. ep 66.
Amor sui.*

PUNCTVM I. Considera Primò illa verba: Qui non odit patrem & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus. Secundò, quòmodo is qui aliquem odit, erga eum afficiatur, & quòd ita etiam qui se odit, erga se affectus sit. nam in malis illatis sibi gaudet, & inferentes amat, uti contra hostem suum còspirantes: alios sibi blandos, ut hostem foventes, non magnopere amplectitur. Tertio, vide quàm innumera desideria amor hic gignat in te, & quàm ampla sit seges odium hoc exercendi, ac detestare hunc amorem tui, dicens cum Seneca: Major sum, & ad majora genitus, quàm ut mancipium sim mei corporis. Hic te excita, ô viator, & aspera amplectere, eosque qui ea tibi offerunt; & contrà suavia aspernare. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Origo malorum.

PUNCTVM II. Considera Primò, omnia peccata, & per consequens omnia mala mundi, nasci ex sui amore. Nemo enim honoris ambitione, aut luxuriâ peccat, nisi quia commodum suum amat: unde qui perfectum odium sui habet, liber est ab omnibus peccatis. Secundò, attende & appende, ô Christiane, eundem amorem tui Christum tuum crucifixisse. Nónne verè Apostolus dixit, peccator sibi metipso filium Dei crucifigit? quare odio tui satisfac Deo, & Christo Jesu pro te ex infinitâ charitate crucifixo. Nónne satis est semel eum pro te mortuum, ut ei vivas, & beatus sis? Tertio considera amorem sui, velut teterrimam lepram, & diaboli characterem; odium verò sui Christi discipuli notam, ut in Sanctis, eorumque gestis apparet. *Credo tibi*, ut supra pag. 7.

PUNCTVM

PVNCTVM III. Considera, cui irasci soleant homines, scilicet hosti capitali: talis est volūtas tua, & amor tui. Est enim proditor venenū propinans, superbissimus & truculentissimus miserorum oppressor, bellorum omnium in animâ tuâ & seditionis auctor, spoliator bonorum, Dei & animæ interfector. hæc omnia amoris sui tribuere qui vis potest, ac sic eum detestari.

COLLOQVIVM cum Christo crucifixo, qui nos sic dilexit, ut à planta pedis usque ad verticem non esset in eo sanitas. *Domine Iesu Christe*, ut inf. pag. 324. *Isaia 1.*

Meditatio II. de Odio sui.

COMPOSITIO LOCI, ut supra.

PVNCTVM I. Considera Christum JESVM, conculcatum ab impijs in domo Caiphæ, quamque hoc longè pejus faciat amor sui; & quàm indignum, vilissimum mancipium, id est carnem, Deum, Regem regum pessum dare; & tu eum amas, & non succurris? tu hæc vides, & aut rides, aut non lacrymaris? Secundò, tuum hostem crudelissimum esse carnem, & quàm turpe, eam velle præ amico, qui sanguinem suum nobis dedit, diligere; insidiatorem admittere, Dominum excludere; vilissimæ rei, utpote vermi fœtido, carni tuæ, plus honoris & favoris tribuere, quàm summæ Majestati. *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firma, &c. ibid.*

*Amor sui
Christum
pessumdat.*

PVNCTVM II. Considera, Regem sapientissimum Christum JESVM, qui cùm possit alijs mille modis salvare mancipium, tamen ad ostendendam immensam charitatem, voluisse pro mancipio, & quidem sibi injurio, mori, & omnia quæ homo pati potest, tolerare. vitam humilem & pauperem agere. Tūc hæc credis, & intelligis? Secundò considera, mancipiū illud contrà quærere ubique sua cōmoda, ut possit Regi & Patri insultare. Tertiò, etiã filios ex Rege cōceptos id est pia desideria, in gratiam hostis adulteri trucidare.

Quartò

Heb. 6.

Quartò, amantissimum tui Regem quasi abs te opem
poscere, ad ulciscendum hostem suum, & tuum; te ve-
rò, non tantùm eam non præstare; sed hostem fovere,
in delicijs habere, cum eo Regis tui cædem (crucifigit
enim sibi Deum, ut dixi, peccator) tractare. hæc omnia
amori tui, ac sensualitati applica, & detestare, ac vehe-
menti amore complectere Deum omne bonum tuum.
Domine JESU, ut inf. pag. 324.

O quam
turpe Spiri-
tum servire
carni!

PUNCTVM III. Considera Primò, te constare animâ
preciosissimâ, & corpore vilissimo. Secundò, quàm tur-
pe saccum vermium, corpus inquam tuum, quod est
velut brutum, dominari animæ tuæ: & quanta stultitia,
pro æterna animæ ruinâ, hostem momento recreare, &
corpus simul cum animâ perdere in gehennæ ardori-
bus perpetuò cruciandùm! *Hæcine vera, &c.* ut sup. p. 7.

COLLOQVIUM, ut suprâ.

Meditatio III. de Odi sui.

COMPOSITIO LOCI, ut suprâ.

Amor sui
dæmone pe-
jer.

PUNCTVM I. Considera Primò, quot dæmo-
nes nobis insidientur, quæque mala hominibus passim
inferant. Secundò, nullum tamen adeò potentem &
infensum quàm amorem tui, neque quidquam tibi in
mundo magis nocere. Tertiò, omnes alios vinci, si a-
morem tui viceris. Detestare eum igitur, & recreatio-
nes; voluptatis illecebras, carnisque blâditias, ac simul
attende quàm bonus Israël Deus his qui recto sunt
coerde. *Credo tibi, &c.* ut suprâ pag. 7.

Anima vo-
luptas pro-
pria qua-
renda.

PUNCTVM II. Considera Primò, brevissimam esse
sensuum voluptatem, & quanto diuturnior & potior
ea, quâ anima de Deo & virtute percipere potest: præ-
sertim cum anima tantopere afficiatur eâ recreatione,
quæ jumentis sui est. Secundò, attende impossibile utrâ-
que frui; hîc ventrem & ibi implere mentem. Tertiò,
etiamsi omnia concèdas, tamen tantùm irritamentum
fore,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

ab. invitis, & celare forsan volentibus inuerecundè requirit; locis sibi non concessis, congregationi, & collocationibus Fratrum se ingerit non vocatus; cum abesse putaveris, adest impudens lateri, adest auri, ut nec secretum valeas occultare sermonem; observat angulos, vagis circumspicit oculis, hæret ad singula quæ occurrunt, communes obædet transitus, superuenientium & forensium gaudet occursum; rumoribus, & sæcularibus verbis hauriendis & referendis intendit; res sibi non deputatas curiosè revolvere non quiescit. Secundò, quàm turpia hæc sint attende.

DOMINE JESV CHRISTE, ut inf. pag. 324.

PUNCTVM II. Considera signa domitæ curiositatis esse, nec domi nec foris oculos inconsideratè conjicere, nisi vel ob necessitatem, vel honestam recreationem; (nunquam tamen in mulieres figendus est aspectus) aliena non explorare, ex objectis piam aliquam considerationem capere. Secundò, finge te Christum Dominum, vel beatam Virginem videre per omnia continentem: & vide quàm illis moribus dissimilis sis, & ad imitandum te accende.

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

*Sensus cur
dati à Deo.*

PUNCTVM III. Considera Primo, hanc vitam, & sensus datos ut Deum cognoscamus, & ea conquiramus quæ nobis necessaria sunt ad salutem; unde colligendum quantum erret qui animam affectibus fœdis, & noxiis imaginibus rerum deturpat. Secundò, considera hostes nullâ ratione ingredi in nos posse, seu arcem animæ nostræ, nisi per curiositatem sensus nostri indubitè pateant. Tertiò, quòd, sicuti facile est, contra hostes extrà positos sese tueri, ita sensibus custoditis omnia intus fore secura. Quatò, brevissimum est tempus vitæ nostræ. Vnde seriis & utilibus quibus cælum comparetur danda opera; & quàm turpe malle de nominibus disputare, nova inquirere, videre velle, &c. quàm animam inferno eripere, & se nosse. *Hæcine vera, ut su. p. 7.*

*Temporis
habenda
ratio.*

Medi-

Meditatio posterior de eadem.

COMPOSITIO LOCI, & ORATIO, ut supra.

PVNCTVM I. Considera Primò, quid ex omnibus curiosis hætenus visis vel auditis habeas. Secundò, quid haberes si longè plura & omnia nosse, si te ignores & Deum ac viam ad illum. Tertiò, attende perfectè nihil ab hominibus percipi posse, sed omnia velut per transfennam videri. unde nullius animalculi naturam omnino capimus. Quartò, cogita inquietudinem summam curiosi, pericula & molestiam: & contrà quietem ejus qui in Deo uno omnia habet, & studet curiositati coërcendæ. Audi Sapientem: Proposui in animo meo quærere & investigare sapienter omnia, quæ sunt sub sole. hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum, ut occupentur in eâ: & agnovi quòd in his quoque esset labor & afflictio spiritus, eò quòd in multâ sapientiâ multa sit indignatio: & qui addit scientiam, addit & laborem.

Fructus curiositatis.

Ecclesi. 1.

Aspira, ut sup. p. 8. Hæcine firma, &c. ibid.

PVNCTVM II. Considera Primò; quàm stultum te aliena frivola curare, dum de vitâ tuâ agitur, eaque sempiternâ Credis & intelligis, & sapias? Secundò, eum sapientissimum in cælo fore, qui cū S. Benedicto sapienter indoctus fuerit, rerum, scilicet, curiosarum. Considera Tertiò, omnem delectationem, quam ex creatis haurire potes, in Deo plenissimè te reperire, & purissimè. Quartò, frustra te conari satiare animam insatrabilem visis & auditis, cū nec satietur oculus visu, nec auris auditu. Quintò, considera ut curiositatem Bethsamaritarum Dominus punierit morte, in omnibus qui arcam adspexerant. Sextò, in Paradiso Evam curiositate tentatam ac victam, nos in hoc miseriarum pelagus deturbasse.

Aliena stultè curat curiosus, sua negligit.

1 Reg. 6.

Hæcine vera, ut sup pag. 7.

PVNCTVM III. Considera Primò, frustra aliquem

Sensus mortificandi.

Cant. 6.

Prov. 25.

Ratio mandati non est inquirenda.

Isaï. 20.

conari ad contemplationem ascendere, nisi refrænet sensus suos, ideoque dictum sponsæ: Averte oculos tuos: illi enim me avolare fecerunt; & quantum id damnum sit, attende. Secundò, numquam curiosè perfectionis Dei, ejusque judicia & facta scrutanda. Scrutator enim majestatis opprimetur à gloriâ; nunquam, ut in fide fit, rationes quærendas esse præcepti, ut propter eas operemur. Dæmonis hæc est vox & investigatio: Quare præcipit vobis? At verò silet Abraham, nihil inquirat, nec quò eat, cùm abire jussus è terrâ suâ; nec de filii stirpe, cùm eum sacrificare juberetur; neque Isaias, cùm nudus incedere; nec Jeremias, cùm catenis gravatus; nec Ezechiel, cùm ut in latus incumberet mandatum accepisset.

COLLOQVIVM fiat ad Deum, in quo omnes Sancti omnia vident, cum affectu magno amoris & abnegationis omnis affectus erga res curiosas.

E X E R C I T I V M.

Eccli. 3.

DOMINE JESV CHRISTE, in quo omnes thesauri scientiæ & sapientiæ absconditi sunt; utinam noverim te; noverim me, & noverim voluntatem tuam: illa enim sola scientia sufficit mihi, quâ in æternum sapientissimus esse possum, & cognoscere te, videre te, ac possidere in te omnia; eo plura ac perfectius, quo minùs me hic vana curiositas in diversa distraxerit: unum enim est necessarium, & hæc est vita æterna, ut unum te cognoscamus. Hæcine vera sunt? hæcine vivâ fide credo? & quasi crederem, sic vivo, cogito, loquor, & operor coram te, & in te spero, ô spes unica, & te amo, ô infinita bonitas hic mihi presentissima? Credo, Domine, adjuva incredulitatem meam, spero in te solo, & scio, non confundar, vanitas enim vanitatum, & omnia vanitas, & sicut amore tui super omnia doleo, quòd offenderim te, ita toto corde amo te super omnia. Et an aliquid N. ultra me separare poterit à te, ô JESV, ô vita, ô amabilissima charitas! ô omne bonum Deus meus, Deus cordis mei & omnia! Quid nunc, anima mea, quero altiora & fortiora me scrutari? cur oculos

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

contemptus, mediæ, incommoditatis, mortificandi gustus, cupiditatis &c. Neque illud quod dictum est de cogitatione revocanda valet in re carnali, aut gravi odio, aut simili affectu vehementi: in illis siquidem victoria fuga est, seu avertere cogitationem & omnem illius admonitionem.

*Meditatio
utilis.*

Praxis alia mortificationis passionum hæc est. Primò, meditatione frequenti animum à voluptate, & sensuum oblectamentis, tanquam iis quæ infra hominis dignitatem sunt, alienum reddere. Huc spectant meditationes de vitiis capitalibus.

*Oratio cre-
bra*

Secundò, habere considerationes certas in promptu, & exempla, quibus se, una cum piece, in occasione sustentet, animumque lapsantem ac nutantem roboret & confirmet.

*Affectum
suspendere.*

Tertiò occasione se offerente suspendere primò affectum, seu pedem aut manum, ne statim injiciatur, & explorare an bonum, an utile quod offertur. Quis prudens in tenebris manum aut pedem temerè ponet, ubi spinæ, ubi sordes, ubi contagionis multa pericula?

Quartò, implorato Dei auxilio ex ejus amore & odio nostri, contrarios actus virtutis facere: si verò res necessaria sit, aut utilis, bonâ intentione eam admittere, non solâ voluptate.

Quintò, revocare post victoriam cogitationem præteritam, & lustrare unde periculum & lapsus; ac prudenter aliquoties coram Deo & cuiâ ejus (ut dixi,) refutare; unam occasionem, vel plures quærere, & aliquo numero Domino consecrare, ac sic capitibus Philistinorum [id est, mortificationis actibus] amorem Dei preincreari.

Dignatus es, ut sup. pag. 10.

C A P V T X X.

Deliberatio de Mediocritate tenendâ, auxilio primo in viâ Dei.

ANIMA. O Sapientia æterna, ô via, veritas & vita, **J**ESU Christe, dirige gressus meos in semitis tuis, & errantem ovem reduc ad ovile tuum. Ecce velut in bivio hæreo: illinc sese aperit ad honores via; hinc ad tutam & quietam vitam semita: illuc mundus & amici, aut protrudunt aut provocant; huc mea me felicitas & exemplum tuum invitat, & verò, aspirante gratiâ tuâ, sequendum esse mihi propono. Nonne enim servi
tui

tui sumus & filii? atque idcirco æquum, ut hoc tantum spectemus quid in tuâ familiâ, id est Ecclesia, à nobis fieri velis, quia tua voluntas sola sancta, beneplacens & perfecta. Tu siquidem pro munere, ad quod, vocas, solus potes largiri vires & gratiam; eamque tum largiri soles, quando quis non sumit sibi honorem, sed à te, si quando vocatur tanquam Aaron eum suscipit. Hæc enim una beatitudo nostra ex voluntate tuâ vivere, & operari. Quis enim homo est, qui sciat viam suam, quam tenere debeat? Nescit, nescit homo finem suum, nescit viam in quâ ambulet. Ergo doce me facere voluntatem tuam, & vias tuas edoce me, & gratiâ largire ut sequar, & perseverem usque in finem, & salvus fiam.

Rom. 12.
Deus dat
gratiam se-
cundum
munus.

Eccles. 9.
Psalm. 142.

CHRISTVS. Verumtamen considerare te oportet, & cum signatum sit super te lumen vultus mei, rationis trutinâ expendere, quam viam eligas: sic enim accedes ad me, & illuminaberis; sic ascendes ad montem Domini tui, & docebo te vias meas, & ambulare disces in semitis meis. Attende verò primò, quid sit honor & dignitas, fama & nominis celebritas, ob quam multi, Ethnici potissimum, vitam etiam libenter prodegerunt; certè nihil aliud, quàm testimonium excellentiæ, quod quibusdam cærimoniis externis exhibetur, sicut laus verbis. quæ autem excellentia est vera nisi virtutis?

Ratio au-
dienda &
hominis.

Quid honor.

Quid laus.

Aspira, ut sup. pag. 8. *Hæcine firma*, ibid.

HOMO. Nulla alia, quin & ea sola nobilitas, etiam Ethnicis, & solæ veræ opes: nam opes per se non esse honore dignas, neque nobilitatem, patet: sicut nec hastæ, nec arma sunt honor militis; sed objectum sunt & instrumentum. si autem miles neque hastam ferre, neque vibrare, nisi in suum & cognatum sanguinem nequit, dedecori illi est potius & damno; honori verò si iis benè uti noverit & utatur.

Quæ vera
nobilitas.

CHRISTVS. Idem vides de omnibus bonis externis dicendum. quis enim perduellem, improbum, divitem

seu nobilem non iudicat honore indignum? illis igitur neque honor verus opibus aut splendore, neque famulorum etiam si bonorum agmine paratur. Imò verò non magis his tales illustrantur, quàm si gemma in se malè colorata inter alias pulcras, aut inter pulcerrimas aves noctua collocetur, aut inter opulentos, & splendidos pannosus: hæc enim omnia æstimanda sunt, non prout oculis patent hominum, sed ut oculis meis, quibus omnia patent.

Externa non reddunt hominem meliorem.

HOMO. Video perspicuè: quæ rei alicui, aut homini non insunt, eum meliorem reddere non posse, neque venustiore; sed verâ sapientiâ (quâ viri in omni republicâ illustres evasere) verâ pietate, justitiâ, fortitudine, honoris contemptu, honor meritò paratur: ab illis etiam suos Ethnici celebrârunt Scipiones, Alexandros, Catones, Cæsares. Qualiter verò tu æstimes, qui pauperes dicis beatos, & persecutionem patientibus regnum tribuis, & contemptibilia mundi eligis ut confundas fortia, & cum in formâ Dei esses, temetipsum exinanisti formam servi accipiens: Tu, inquam, æterna sapientia & verbo & exemplo nos miseros, & cæcos mortales docuisti.

Nota bene.

CHRISTVS. Vides igitur, honorem, dignitatem, non esse nisi vanam alterius imperiti æstimatoris æstimationem, quam an habeas scire nunquam possis, quamque indies millies, si velit, alter deponere possit. Dixi imperiti æstimatoris: nam prudentior homini nihil tribuit, sed mihi cuius sunt bonâ omnia; dignitates verò per se despicit, et si tamen jure meritoque omnem potestatem in alijs veneretur, maxime si virtutem illi videat conjunctam.

Vanitas honoris mundi.

HOMO. Si verò ea desit, cum virtuti honor deferatur, cærimonia illa illusio potius esse videtur, perinde ac si nigro dicatur quòd sit albus, & claudus rectus prædicetur. Sæpè autem fit (quæ maxima calamitas est) ut virtus parvo honore deperdatur; cum honores mu-

terent

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

re, qui ipse solvendo non sit? alterius sarcinam ferre, qui suam nequit? me Deum suum pro alijs placare velle, cum pro se non possit? alium ignotâ sibi viâ ducere, & quæ ignorat sæpè docere? alium è luto extrahere, cui ipse non rarò altiùs inhæreat? *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

HOMO. Hæc video omnia omni dignitati communia, seu sæculari seu Ecclesiasticæ; huic tamen magis: ideoque longè ampliùs ab eo qui te Dominum timet, fugiendam esse. O dementiam! ô insaniam mortalium hæc scire, & palpate, & non sapere!

CHRISTVS. Porrò si in horâ mortis jam te esse fingas, & hæc enarrata consideres; nõnne obstupesces, posse fieri, ut aliquis ad dignitates & honores adspiret, nisi sit insipiens? Et si in iudicio te statuas, quem sensum horum habiturus es? ibi veri honores humilibus decernentur, & qui reliquerunt omnia, sedebunt super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israël: de quibus Bernardus servus meus dixit: Hæ sedes sunt ambiendæ, hæc pulpita toto conatu exquirenda; at humana ambitio humi tantùm locatas sedes quærit, in cælo constitutas non novit. Infelix ambitio quæ magna ambire non novit! O quàm perspicuè toti orbi tum vanitas ambitiosorum, & honorum etiam non ambitiosè quæsitorem apparebit; neque petetur in illo theatro, quis quid gesserit muneris, sed qualiter gesserit quod sibi impositum fuerat: ibi pauper & inglorius honorabitur à me, superbus & opulentus despicietur, & ejulabit dicens: Ecce hi sunt, quos habuimus in derisum, ecce quomodo computati sunt inter filios Dei. Et verò, si honores quærendi, cur non potiùs momentaneum contemnendo, æternos amplecteris & certos.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

HOMO. O quoties hîc honores adepti, vix eos aspexerunt, & perierunt; spreverunt alii, & æternos à te nacti fuerunt! Sic narratur de viro religioso, qui cognovit se damnandum graviter fuisse, si Episcopatum suscepisset,

*Qui honores
ambiendi.*

Matth. 19.

*In iudicio
non quid, sed
qualiter ge-
stum sit at-
tenditur.*

Sap. 5.

*Honores bre-
ves hujus
vitæ.*

cepisset,

cepisset, & te audio dicentem: Potentes potenter tormenta patientur. Quanto potius esset nomen scriptum esse in vitæ libro, in fastis æternis, quàm in mundo hoc, mortis theatro, perituis mox vocibus resonare? Quid verò est, quòd Sancti omnes tam sollicitè refugerunt honores, adeoque etiam mori petierunt potius quàm susciperent? Aut illi errarunt, aut ego si secus facio.

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

CHRISTVS. Expendebant illud, rapinam esse Deo soli honorem & gloriam debitam ambire; atque altè illud imbiberant: Qui hominibus placent, confusi sunt, Deus spreuit eos.

Honores ambire rapina.

Psal. 52.

HOMO. Imò tuus Chrysoſt. Mirum, ait, si aliquis rectorum potest salvari, etiam si necessitate compulsus officium susceperit, ut Saul, ut Aaron; de quo illud: Nemo sumit sibi honorem, nisi qui vocatur à Deo tamquam Aaron. Et verò si appetat, eo ipso videtur indignus dignitate, quo ipsam ambit: in super gratiâ tuâ, ô Deus, & auxilio, cum tamen illo maximè indigeat; tu enim superbis resistis, & humilibus das gratiam. atque ita omnes secum periculo subditos exponit.

Chrysoſt. super ep. ad Hebræos, ca. 13. hom. 34. Hebr. 5.

CHRISTVS. Hoc est quod metuebant tanto operè Sancti. & amici mei maximè, dum se in hoc sæculo velut exilio, aut carcere, aut pœnitentiæ loco esse considerabant, ideoque cum timore, & tremore salutem suam operabantur: ubi ambitiosus non suam tantummodò gravi periculo, sed etiam exponit alienam.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

HOMO. Imò Ethnici prudentiores me confundunt, honorum culmina fugientes, & privatam vitam eligentes, beatum illum appellantes, qui procul negotiis & publico foret. Quot enim casus, ruinæ, strages magnorum? ut verè stare in excelsis diu vix quisquam posse videatur. Pax certè, ut video, suavissimum bonum animæ nostræ, nunquam ab ambitioso, rarò etiam ab honoribus pleno possidetur; servi sunt omnium,

Pax caret ambitiosus.

omnium

*Vide Greg.
4. Moral.*

*Ambitionis
mala.*

*Bern. 3. l. de
Considera-
tione.*

Matth. II.

Luc. II.

*Gregor.
Ambitio
apostasia.*

omnium iudicia metuunt, invidiâ & cupiditate torquentur. Cùm verò omni Christiano ad quietem internam & publicam quoad potest, & veram libertatem tendendum sit, quantum status permittit; planè ambitio maximè detestanda, ut video, & fugienda est. unde enim in consiliis etsi pravis, pertinacia? unde detractiones, adulationes? ferè omnia ex ambitione nascuntur, aut honorum, aut vanæ opinionis; & gravissimo scelere, sæpè ob punctum, ut dicitur, honoris, respublica tota, multorumque salus periclitatur, boni impediuntur, foventur mali, Dei que gloria & honor despicitur. O ambitio, exclamavit rectè Bernardus, ambientium crux! quomodo omnes torquens, omnibus places? nihil acerbiùs cruciat, nihil molestiùs inquinat, nihil tamen apud miseros mortales majus est ac celebrius. *Credo tibi, &c.* ut sup. pag. 7.

CHRISTVS. Sed quid magis valet quàm quod ego præbui humilitatis exemplum? Discite, dixi, à me, quia mitis sum & humilis corde. vis tu meus discipulus esse? ergo audi & sequere; audi, Væ vobis hypocritæ, qui amatis primas cathedras, & vocari ab hominibus Rabbi.

HOMO. Imò audio ambitionem à sapientibus etiam apostasiæ speciem vocari, & æstimari: sic sanè tuus Gregorius: Toties in apostasiæ crimen Prælatus labitur, quoties præesse delectatur. & rursus, Quoties hominibus præesse desidero, toties Deum præire affecto: humiliavit enim semetipsum Dominus, factus obediens usque ad mortem. & fieri ne potest, ubi tu Deus te humilias, homo se exaltet?

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

CHRISTVS. Si jam commemorem beneficia quæ largior homini, ut humilis sit & obediens mandatis meis; quid magis æquum, quàm ut me imitetur? quid magis rationi consonum? sed, quod indignissimum est, qui non habet nisi propositam sibi vanitatem, beneficiis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quàm fieri sanctissimam voluntatem tuam; sed in vocatione quâ vocatus sum permanebo, & recumbam in novissimo tecum loco; donec dixeris mihi: Ascende superius. O utinam hîc latere possim, & fulgere in celo; hîc esse parvus, & ibi magnus! imò etiam si magnus non forem, nunc melius mihi est tecum humilem vitam agere, quàm habitare in tabernaculis peccatorum; melius tibi notum esse, quàm vulgò; tibi similem, quàm mundo; vestigia tua sequi, quàm Luciferum imitari; in humili stare, quàm ex alto ruere; tibi assimilari, quàm omnem mundi gloriam possidere; Peream potius, quàm ego ambitione meâ impediam sana consilia, excludam fortiores, prudentiores & me meliores, aut us detraham, aut primas deposcam.

Pium pro-
positum.

Psal. 115.

Protestor coram te, Domine, & curia tuâ celesti, servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ; melius quæ esse novi servire tibi, quàm vanitati; perire, quàm peccare in conspectu tuo. Fiat igitur in omnibus sanctissima voluntas tua, & concede mihi gratiam, ut portare possim improperium tuum, & eligere abjectus esse in domo tuâ, neque ulli velle placere nisi tibi. Ambitio enim subtile malum secretum virus, pestis occulta, doli artifex, mater hypocrisis, livoris parens, vitiorum origo, criminum fomes, virtutum ærugo, tinea sanctitatis, excacatrix cordium, ex remediis morbos creans, generans ex medicina languorem. Quantos hæc pestis nequiter supplantatos, turpiter dejecit, ut ceteri quique, quos latuit occultus effossor, subito expavescerent ad ruinam! quantos trudi fecit in tenebras exteriores, veste spolians nuptiali, & virtutum exercitio, & fructu pietatis evacuans!

Bernard.
serm. 6. su-
per Psalm.
Qui habi-
tat.

Applicatio
ad Com-
munionē.

Gloria certè in confusione eorum, qui sic terrena sapiunt. Non veniat anima mea in consilium eorum, qui despiciunt consilium tuum, ô Sapiencia eterna. In nidulo meo moriar, & ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus. Quæ autem illa, nisi tu arbor vitæ, & vita mea? Inclinaisti enim te à summo calorum, & inclinas brachia tua, ut amplectar te, & ego, ego miser, accedam ad cor altum ut exalteris à me? non permittas dominari mihi superbiam, Domine mi, cui servire toto corde desidero, & cum ex intimo corde tibi dedicem hoc templum cordis, oculi tui sint die ac nocte aperti super locum istum habitationis tuæ, vel melius vilif-
sini

simi hospitii tui, quod non dedignaris, etsi celi calorum te non capiant; neque despicias, ô ter maximè Deus, etsi angustum; neque aversaris etsi per superbiam immundum, tu qui mitis es & humilis corde. Eheu quid magis indignum? quid detestandum amplius? quid gravius puniendum, quàm ut videns te Deum celi, parvulum factum, ultrà apponat homo magnificare se super terram? Intolerabilis impudentiæ est, ut ubi sese exinanivit majestas, vermiculus inflatur & intumescat.

Bern serm.
I. de Natal.
Domini.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

C A P V T X X I.

Meditatio de Superbiâ.

COMPOSITIO LOCI. Considera & imaginare coram te barathrum inferni, omnesque inferorum cruciatus ab unâ superbiâ esse profectos.

ORATIO, ut supra.

PUNCTVM I. Considera Primò, superbiam esse appetitum inordinatum excellentiæ in temporalibus aut spiritualibus, quo quis majorem se facit, & fieri vult quàm re ipsâ sit: id verò tam stolidum, quàm si pumilio indignetur, quòd gigas esse negetur, aut vestis hujus sibi non aptetur. Ideoque aptè Chrysostomus homil. 59. in Matth. Nihil certè arrogantiam atque superbiâ pejus, quæ mentis quoque vires naturâ hominibus concessas ita dejiciat, ut amentes ex prudentiâ ac animo stolidos efficere videatur. Nam si quis, cum staturâ cubitum non superat, instar montium, imò altiorem se putet, ac ideò se quasi montes excessurus erigat, nullum aliud argumentum suæ insanix quæremus: sic cum inflatum videris hominem, qui meliorem se cæteris arbitretur, contemni que opinetur, si cæteris hominibus conferatur, nullum jam aliud signum vecordix hominis exquiras: tanto quippe ridiculosior illis est, qui naturâ insaniunt, quanto ipse sibi sponte hunc morbum injecit. Et post pauca: Certè quasi vile man-

Quid sit superbia.

*Chrysostr.,
hom. 59. in
Matth.*

*Dementia
superbi.*

*Superbus
diabolus
mancipium.*

agitatque

agitatque verberibus, & mille contumeliis quocumque velit. *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firma*, ibid.

Secundò, cogita oriri illam ex sui ignorantia, & verâ stultitiâ, ut ex allato exemplo patet. Hinc fit ut multa sibi deberi falsò existimet, multa licere, atque ita nee legibus pareat, neque beneficijs gratitudinem reddat; quia nemini se debere existimat, cum tamen debeat omnibus; imperia excutit, leges ac regulas parvi pendit, aliis imperare affectat, imperiosè agit. Considera igitur pro remedio qui hæc legis, quid tibi arroges, quid ambias, quid tibi post tot peccata deberi existimes. Ut autem id noveris, vide etiam atque etiam quid fueris, quid sis, & eris.

Cuius omnia mala accidere possunt.

Contritio.

Tertiò, considera, nullum esse in mundo malum animi, aut corporis, quod tibi contingere non possit; imò, si rectè judices, non debeat. nonne enim æquum est, ut creatori à te illatam contumeliam omnis vlciscatur creatura? Admirare igitur Angelos, ac Deum imprimis, te tolerare, quem factis ipsis blasphemias, & conterere Christum etiam Dominum, qui talem abs te moribusque tuis sustinet contradictionem, & in suâ scholâ humilitatis ignaviam, & illiberalitatem, ac cordis duritiem, quòd ipsi pulsanti renuas aperire. Sic ad creaturas cæteras digredere.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM II. Considera te, ut creaturam, Deo parere debere; ut Christianum, Ecclesiæ, ut civem, & Republicæ: imò, si rectè judicas, omnibus obstrictus es; nam qui Deo per peccatum est injurius, omni etiam creaturæ consequenter est contumeliosus; unde ergo gloriari potes? Secundò, cogita talem te verè esse, qualem æstimat Deus. Expende igitur, qualis coram eo sis, ob opera mala plurima, bona pauca, eaque imperfecta, ut meritò te ulceri comparere possis. Tertiò, compara te cum bestijs quoad corporis qualitates; nonne reperies te iis longè inferiorem? ingenio verò non fo-

Vide quantum sis coram Deo sis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

dicētes; Tu vulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus, detracta est ad inferos superbia tua! O JESU, p. 343.

Meditatio de Humilitate.

COMPOSITIO LOCI. Imaginare te velut recens ex nihilo creatum, nudum atque inermem, omnibusque destitutum, coram Deo ac curiâ ejus, & ante te plurima peccatorum præcipitia, post te & undique plurimos hostes impellentes, subtus infernum apertum, suprâ cælum & cælestem curiam te spectantem.

ORA Dominum, ut tibi veram humilitatē cordis largiatur.

PUNCTUM I. Imaginare te, ut in loci compositione jam dictum, & diù insiste, & demum aspira dicens: *Hæcine firma fide, ut sup. pag. 8.*

*Humilitas
quid sit.*

Galat. 6.

*Homo nihil
habet à se.*

1. Pet. 5.

*Humana
miseria.*

Deinde, considera humilitatem esse virtutem, quâ homo ex sui cognitione sibi vilescit, humilemque verè sese existimat, ex eo quod est ex se; quid verò illud? utique nihil: ex nihilo enim homo est, & in illud relaberetur, nisi nos sustentaret Dominus, qui portat omnia verbo virtutis suæ; imò in longè pejus quàm nihilum volveretur, id est, peccatum, omnium malorum gravissimum. Nunc vide, an sic te æstimes; si enim aliquid existimes te esse, cum nihil sis, ipse te, ut loquitur Apostolus, seducis. Credis hoc & verè? Secundò, cogita, cum tu nihil à te, quid ab alio habeas, à Deo, hominibus, cæterisque creaturis. detrahe illa & separa à te aliena, esse, tuum vivere, & intelligere; redde ea: & quid supererit tibi? nihil sanè. ibi igitur siste, ut te ipsum noveris, & discas humiliare te sub potenti manu Dei. Tertio, considera te ipsum ut aliquid es, diem ortus tui, vitam & exitum illius, & cognosces verè vilissimum ac miserimum esse in omni ætate. Quid enim fuisti? nihil. Age verò, quid nunc es? inspice corpus, quid nisi saccus stercorum, scaturigo sordium & vermium? inspice animam; secundum intellectū, plenam erroribus & multâ igno-

/ tā ignorantia, ut penè de nullâ re bonâ rectè judicare possit; secundùm voluntatem, ad omnia bona segnem, ad prava verò plurimùm pronam & inclinatam. Nōne enim omnium peccatorum capitalium in te fomitem habes, ac radicem sæpiùs pullulantem, & concupiscibilis passiones ardentes experius? irascibilis verò in bono segnes? Quid dicam de memoria? eheu! quàm multâ vanitate fœdatur? Quartò, aspice, quæso, *Pericula.* iterum iterumque mala quæ te circumstant, ut in Loci compositione dictum est, præcipitia peccatorû in quæ hodie incidere potes, præterita verò sicut onus grave gravata super te, dæmones undique te oppugnantes, infernum subtus te hiantem, cælum apertum, ac judicem expectantem. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Quintò, considera quid futurus sis: certè secundùm *Quid futurum* corpus post tempus breve, morboisque, & miseras *rum post mortem.* exhaustas plurimas, esca vermium, usque ad diem noxissimum. Subsiste paulisper, ô lector, & descende in sepulcrum vivens. Quid tunc proderit superbia, gula, luxuria, &c? Deinde quid secundùm animam futurus sis, nempe post errores & longam spiritus afflictionem, & peccata, morte multaberis, & reus ad Judicem traheris, salutis incertus, ejusque sententiâ cremandus, ut minimùm (pauci enim plenè hîc purgantur) in Purgatorii ignibus. Et fieri potest ut extollas in altum cornu *Psalms. 74.* tuum, ac loquaris adversus Deum iniquitatem, tu *Jacob. 4.* va- por ad modicum parens, qui hodie es, & cras nō comparebis? *Aspira*, ut sup. p. 8. *Hæcine firmâ fide*, &c. *ibid.*

PUNCTUM II. Cogita te ex te nec posse, nec scire *Hominum* quidquam, sed Deum omnia operari in omnibus; te *ignorantia.* verò instar pueri, qui nec se attollere, tueri, stare, nutrire, neq; hæc ab alio postulare possit. *Matth. 11.* Credis hoc & adhuc superbis? & unde? disce ab amantissimo JESU mitis esse, & humilis corde; omnia illi, tibi verò nihil adscribe. ille enim lux est illuminans omnia, tu velut laterna *Homo instar* in quâ si lumen ponatur, non lucet ipsa, sed lumen: imò *laterna.*

verò hoc ipsum obscurat, quòd arbitrio Domini ubi vis locari potest. Disce ergo esse humilis corde, ab humilissimo IESV. Huccine redacti sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi in te, Domine mi, ut hoc pro magno discamus à te, quoniam mitis es & humilis corde? Itane magnum est, esse parvum, ut nisi à te qui magnus es fieret, disci omnino non posset? ita planè; non enim aliter invenitur requies animæ, nisi in quieto timore digesto, quo magna sibi erat, quando sana tibi non erat. *Credo tibi*, ut su. p. 7.

*Aug. de S.
virginitate.*

*Imperfectio
omnium.*

PUNCTVM III. Considera aliarum perfectiones creaturarum, quodque præ cæteris nihil habeas, sed plurima tibi quæ alij habent desint, & in multis ab iis supereris, etiamsi forsitan in uno superes. Quid igitur in victu, vestitu, (quem nemo preciosum petit nisi ut videatur) officio, loco tibi conveniat, attende; ne, si jam plus tibi tribuas, digniori quid præripias in bonis, in honore, munere, in iudicio confundaris, & jubearis novissimum locum tenere. Invenies certè, si rectè attendas, omnia infima tibi convenire.

Hæcine vera, &c. ut suprà pag. 7.

Itaque sicut rideremus, si vilissimus rusticus præ Rege sese extolleret, aut si quis magnum se putaret, quòd in monte staret; sic nõnne meutò ridebere si altiora te quæsieris, si te propter dona Dei extuleris, Christo se humiliante & ministrante? Gaude igitur, uti Sancti omnes, tui contemptu; fateare eum tibi deberi, aliis honores, privilegia, omniaque officia: tu de nullo querere, de quo omnis creatura meritò, sed imprimis Deus gravissimè queri potest. Et tu si te velim æstimes, nõnne foret indignum, si talis nolis haberi, dici, tractari? hypocrisis ista foret & iniquitas, si enim alios meliores & sapientiores iudicas, nõnne eos honore prævenire, non contristare, non iudicare, sed de omnibus bene te sentire ac loqui oportet, & iis optima quæque deferre? tibi deteriora eligere, nulla privilegia vindicare, numquam dolere

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Bern. ser. 2.
de ascens.
Domini.
Chrysoft.
hom. 20. in
Acta.
Psalm. 101.
Isaia 66.

1. Pet. 5.

est turris spiritalis, & per humilitatem ad sublimitatem ascendere oportet; quia hæc est via, & non alia præter ipsam: qui aliter vadit, cadit potius quam ascendit; quia sola est humilitas, quæ exaltat; sola quæ ducit ad vitam. ita Bernardus, Chrysostomus verò ait, Ipsa mater est, & radix, & alitrix, & fulcimentum, & vinculum bonorum, sicut superbia malorum; nihil humilitate potentius, fortior est petrâ, solidior adamantæ. Quid verò tu sentis, & reipse ostendis te sentire? Secundò, considera humiliantis se orationem semper exaudiri. Respexit, ait David, in orationem humilium, & non sprevit præcem eorum. Imò ad nullum alium respicit. Ad quem enim, ait, respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & tementem sermones meos? Deus autem superbis resistit.

Hæcine vera, ut sup pag. 7.

Philip. 2.

PUNCTUM VI. Considera te stare in theatro universi, & coram cælesti curiâ; jam tu decerne, an verè æternum ab ea, an à verme falsò & ridiculè ad momentum laudari malis. Secundò, considera omnem Christianæ vitæ perfectionem in humilitate consistere: hæc est hominis sublimitas, hæc gloria & magnificentia, verè cognoscere hoc quod magnum est, & illi conglutinari, & gloriam à Domino gloriæ quærere; hoc tu credis, & de honore es sollicitus? Tertio, attende Christi exempla, qui humiliavit semetipsum usque ad mortem, ut tu viveres in æternum. *Credo tibi, &c. ut su. pag. 7.*

Luc. 14. 18.

Actor. 5.
Hebr. 11.

Prov. 3.

Quartò, perpende veritatem hujus sententiæ, Omnis qui se humiliat, exaltabitur; & qui se exaltat, humiliabitur. Quintò, percurrere exempla Sanctorum qui gloriabantur in cruce Domini: exultabant, quia digni erant pro nomine ejus contumeliam pati. Eligebant affligi, sicut Moyses, cum populo Dei magis, quam temporalis regni habere jucunditatem. Postremò, considera magnum Dominum non nisi ab humilibus honorari, quodque cum simplicibus sit sermocinatio ejus;

ejus, nihilque illi esse tam amicum, quam si quis se minimis annumeret.

EXERCITIUM.

OJESU humillime, Creator & Redemptor mi, nonne ex nihilo creasti me, & redemisti me in sanguine tuo, ac proinde totus tuus sum ego: memoria, intellectus, voluntas, & omnia tua sunt opus manuum tuarum, & quodcumque his bonum gratiâ tuâ operor, tuum est; sed mihi hæc data à liberali manu tua, ut iis utar, rationem strictam redditurus. Si ergo hæc omnia acceperim, & verè sim villicus malus, quid gloriari possum nisi in infirmitatibus meis, aut quomodo aliis me præferre! Eheu! poterone tibi respondere unum pro mille talentis & gratis tuis? An de uno peccato velut propitiato possum esse sine metu? scio me reum æternæ mortis fuisse, sed de verâ pœnitentiâ ignoro, & num amore an odio dignus sim. Video etiam innumeras miseras & casus ac peccata, in quæ hodie sic N. labi possum. non est enim peccatum, quod facit homo, quod non faceret alter homo, si tu deesses Deus meus. Ecce velut infans, nec stare, nec lapsus surgere, nec edere, nec tueri me possum in medio hostium deprehensus & inter angustias plurimas. Verè, Domine, jure ac meritò agnoscere me debeo ob ista vilissimum; sic de me sentire, loqui, me tractare, & velle ab aliis censerî, tractari; illos verò ut meliores sapientioresq; habere & existimare.

Contemptus sui.

Ecclesi. 5.

Ecclesi. 9.

Sed ecce, Domine doleo vehementer, quòd cum talis sim, tam infirmus, tam miser, præ me alios vitupero, præferri iis me meumq; sensum volo, peccata excuso, celo, æstimari cupio, ac facta mea laudari, vituperari horreo, de publicis vehementer coram vermibus terræ sollicitus, de privatis coram te securus. Nonne si sic egero, meritò erubescam coram toto orbe terrarum supremo die, & abominabilis tibi ero, despectus, & contemptus, fur gloriæ tuæ deprehensus, cum æternâ ignominiâ meâ. O Domine, ecce ego pulvis & cinis, quomodo audeo coram te attollere in altum cornu meum? unde mihi hæc insania, ut audeam hominum laudem captare, tuam spernere qui me in gehennam hoc momento perdere potes? An ignoro, utra verior, melior si? & cur, quæso, su-

Contritio.

Superbia. *perbio, aut quid unquam superbia mihi profuit, aut gloria vana mundi hujus? An meliorem me faciet alterius error aut fucus, ac simulatio mea? imò deteriorem facile, cum veram aeternamque laudem Sirenes istae si audiantur, eripiant, & aeternum reponant in iudicio vituperium.*

Lucæ 14. *O insaniam filiorum Adam! curritur, laboratur, studetur, suadetur, ut fumus acquiratur, ut à vanitate quis illudatur. Nonne firmâ fide credo, quòd qui se exaltat, humiliabitur? Si honorem igitur peto; certè humiliationem flagito & vituperium; nonne solus honor is est, quem tua bonitas, & Sancti, in quorum conspectu stò, habent & habebunt in die illo iudicij? aeternus hic, momentaneus ille; verus hic, falsus ille; magnus hic, verè minimus est ille; denique ad salutem hic, ille verò ad interitum, velut venenum melle illitum, propinatum ab hoste vero, aut hostiliter amico. Ergone venabor ultrà amorem & favorem hominum, id est vermium terræ, de quo numquam certus esse queo? quem ut fumum nequeo retinere? Et tuas laudes spernam, ob vanitatem illam sub diaboli regno me constituam, & discipulus tuus, ô humillime JESU, esse renuam, & gratiam quam humilibus dare soles, & conversationem tuam quam simplicibus & humilibus nequis negare, aspernabor?*

Psal. 39. *Ecce infra, supra, intra me pericula sunt; imò anima mea malorum omnium fons & origo, uti corpus est morborum, quod ut video de sordibus natum, sordibus plenum, in sordes abibit.*

Contritio. *Quò verò anima mea? Tu scis Domine: multiplicata enim sunt iniquitates meae super capillos capitis mei, & bona si quae feci, omnia, vereor, infecit aut amor mei, aut voluntas mea. Doleo vehementer, ô infinita bonitas, maximè quia retribuì mala pro bonis; quòd pro gratiâ tuâ & donis injurias reposui, quoties vanae gloriae servus fui. nihil est tibi carius humilitate, nihil acceptius modestiâ, nihil perosius gloriâ & studio hominibus placendi. Hac est enim precipua conservatrix, & quasi custos quedam virtutum omnium, nihilquæ est, quod nos ita hominibus gratos ac tibi Deo meo benignissimo faciat, quàm si vita merito magni, humilitate infimi simus. Humillime JESU, qui humilitatem meam ab ortu usque ad mortem tuam docuisti, qui Samaritanus &*

Tertull. de virg.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Esai. 1.

rare; si soletur, Spiritum Sanctum contristare; si liberalitatem erga nos exerceat, etiam quod illius est, nobis vindicare: quid enim aliud superbus agere videtur, quàm accipere à Deo dona, & mox eadem per vanitatem hosti tribuere in Dei despectum, aut eisdem Deum impetere, exaltari à Deo, & illum deprimere? ideoque per Isaiam queritur *Fuissis onutivi & exaltavi, illi autem spreverunt me?*

Aspira, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ*, ibid.

Modus humiliter loquendi.**1. Cor. 15.**

Juvenit etiam non mediocriter si numquam inter loquendum quis sibi aliquid tribuat, sed diuinæ bonitati adscribat, à quâ omne donum; fiatque id quod monet Apostolus: si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tanquam ex virtute quam administrat Deus, ideò numquam usurper, Ego hoc feci, sed Dei gratiâ hoc factum est: sic Apostolus, *Non ego sed gratia Dei mecum.*

Septima. In iis quæ obvia sunt, observa ubique humilitatis documenta; quid enim vallis abundans frumento, quid ariditas & sterilitas in monte, aliud docent quàm humilitatem, &c.

Septuplex ruina tibi impendet.

Octava. Aliquando contemplari septiformem ruinam; Prima est, tui similibus qui fœdè lapsi sunt; Secunda, Gentilium; Tertia, infantium ante Baptismum; Quarta, desperantium; Quinta, præfidentium; Sexta, perfectorum; Septima, penè perseverantium. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Nona. In aliis aliquas virtutes notare, easque sibi imitandas proponere, nulli se antepone.

Admonitionem habet.

Decima. Admonitorem habere amicum & fidelem, qui non serviat auribus, sed veritati.

Undecima. Humilitatis opera ac obedientiæ, exemplo Christi Domini exercere. neque quisquam est tam magnus, quin sæpè debeat alienæ parere servientium sibi voluntati; faciet cum fructu, si libenter virtutum occasione utatur.

Duodecima. Libenter in viâ comitis & socii in negotiis consilio & voluntati acquiescere, numquam de se suisque rebus ad ostentationem loqui.

Homil. 22. Modestia & humilitati quomodo studendum.

Accipe alias è S. Basilio homilia de Humilitate. Quoniam pacto, inquit, ad salutarem hanc animi humilitatem, perniciosâ superbiæ elatione relictâ, descendemus? si perpetuo studium modestiæ exerceamus, &c. Vide ne in sermone arrogantiam usurpes sophisticam, neque dictionem ostentes superbam, sed in omnibus splendori ac magnificentiæ detrahas; comis erga amicum, mansuetus erga domesticum; patiens erga temerarios, humanus erga humiles; patronus afflictis, invitens in dolore constitutos, in summâ neminem contemnens: suavis in appellatione,

atione, alacer in responsione, dexter & expositus universis, ne-
 ue tua ipsius celebrans encomia, neque alios qui hoc faciant
 tubornans, neque inhonestam de proximo famam admittens,
 & virtutes tuas ac prerogativas, quantum fieri potest, obregens,
 peccatorum vero gratiam te ipsum accusans, nec expectans ut
 ab aliis reprehendere: ut idem facias quod iustus, qui in prin-
 cipio sermonis se ipsum accusat. & sis qualis erat Job, quem
 non puduit urbis tumultuationem, propriam contra se depræ-
 dicare ruinam. Ne sis increpando molestus ac severus, neque
 statim aut cum animi commotione quemquam reprehendas,
 [resipit enim hoc contumaciam quamdam.] Neque propter
 modica delicta condemnes aliquem, quasi rigidus juris exa-
 ctor: sed eos qui deliquerunt complectare, & spiritualiter in-
 struas, quemadmodum admonet Apostolus: considerans te *Nota.*
 ipsum, ne & tu tenteris. Et tantum studij impendas, ne apud
 homines gloriosus habeâre, quantum impendunt alii, ut glori-
 ficentur, siquidem Christi memor fueris. At prælatus es alus,
 & homines te glorificant; par esto subjectis, non tamquam do-
 minans in clericis, ut Apostolus inquit, neque sæcularibus Prin-
 cipibus te conformes. qui namque primus esse cupit, omnium
 hominum servum esse jubet Christus.

Adverte gradus superbiæ, & ad hoc te examina, & singulos *Gradus su-*
 detestare. Primus, nolle puniri ob peccatum; Secundus, ferre *perbia.*
 impatienter punitionem; Tertius, non ferre si errasse dicaris;
 Quartus, agere ut alii credant te non errasse; Quintus, nolle
 fateri; Sextus, non dolere; Septimus, defendere peccatum.

Gradus ex D. Bernardo. Primus, curiositas: Secundus, levi- *Idem ex*
 tas animi: Tertius, inepta lætitia: Quartus, jactantia: Quintus, *D. Bernard.*
 singularitas: Sextus, arrogantia: Septimus, præsumptio: Octa-
 vus, defensio peccati: Nonus, simulata confessio: Decimus, re-
 bellio. Undecimus, libertas peccandi: Duodecimus, consuetudo
 peccandi.

ACTVS. Primus, magni pendere se: Secundus, ad alta se di- *Eiusdem*
 gnium profiteri: Tertius, alta appetere; Quartus, velle ab aliis *actus.*
 magni fieri: Quintus, dolere si non: Sextus, præferre se aliis, &
 meliorem putare: Septimus, Superioribus non parere: Octa-
 vus, nec Deo quidem obedire. Explora an hæc in te sunt, & de-
 testare.

Nota gradus humilitatis.

Primus, cognoscere vilitatem: Secundus, dolere: Tertius, *Humilitatis*
 fateri: Quartus, facere ut credant alii: Quintus, pati ut dicant: *gradus.*
 Sextus, pati ut velut viles tractemur: Septimus, optare ut sic
 fiat. Statue te coram Deo, & hos conscende sanctis desideriis.

*A S. Benedicto hi assignantur.**Idem ex D.
Benedicto.*

Primus, timor Domini; Secundus, resignatio; Tertius, obedientiâ; Quartus, obedientia etiam in arduis; Quintus, mala & alia aperire Superiori; Sextus, ad omnia se indignum æstimare; Septimus, omnibus se inferiorem ex animo existimare; Octavus, communia servare, non esse singularem; Nonus, tacere donec rogetur; Decimus, non esse ad risum promptum; Undecimus, pauca & rationabilia modestè loqui; Duodecimus, corde & corpore præ se ferre humilitatem. Horum occasiones attende & propone.

*Ejusdem
actus.*

ACTVS PRIMUS. Vilipensio sui; Secundus, putare se ineptum ad omnia; Tertius, nolle æstimari; Quartus, vilem velle se haberi; Quintus, dolere magni fieri; Sextus, alius se conferendo inferiorem reputare; Septimus, resignare se totum; Octavus, subjicere se hominibus omnibus propter Deum; Nonus, amplecti quod humilior est. Vel sic; Primò, nihil dicere unde laudem consequatur; Secundò, non gaudere cum laudatur; Tertio, non facere quidquam ob respectum humanum; Quarto, non se excusare; Quintò, vanas cogitationes procul pellere; Sextò, omnes sibi ducere superiores; Septimò, benè accipere humilitatis occasiones. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

*Signa humilitatis ex Cassiano.**Signa.*

Primò, mortificatum esse; Secundò, aperire omnia Superioris; Tertio, omnia ejus arbitrio facere; Quarto, obedientia in omnibus & mansuetudo; Quintò, non inferre malum, & illatum pati; Sextò, nihil agere sine exemplo aut regulâ; Septimò, omni vilitate contentum esse, & inutilem operarium se existimare; Octavò, se ex corde putare omnibus inferiorem; Nonò, cohibere linguam, & modestè loqui; Decimò, non facile ridere.

Alia.

Vel hæc. Primò, nolle laudari; Secundò, simplicem in moribus esse; Tertio, bona de se dicta non agnoscere, aut, ne ea perdat, quia cognita timere; Quarto, minus putare de se quàm dicantur; Quintò, in proximo videre quòd plus habeat sese; Sextò, accusare se; non negare; Septimò, non excusare, & correctionem admittere libenti animo; Octavò, nescire virtutes suas; Nonò, humana contemnere; Decimò, pro persequentibus orare & iis benefacere.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Quàm ne-
cessaria sit in
omnibus
subordina-
tia.*

*Deo maior
certè cura
communita-
tis quàm
singulorum.*

*Rom. 13.
Deut. 17.*

*Obediencia
perfectio &
dignitas.*

PVNCTVM I. Considera, divinam Majestatem, et ubique præsens sit, tamen noluisse gubernare hæc inferiora, nisi per superiora, ut patet in cælis, Angelis & hominibus. Considera Secundò, subordinationem illam adedò necessariam, ut, quemadmodum in cælestibus orbibus contingit, inferiorem à supremo non nisi per immediatum moveri, ita neque homo à Deo ejusque voluntate gubernetur, nisi ille cum Superiore suo ejusque voluntate conjunctus sit. Primus enim orbis, sive supremus hac in re est divina voluntas, regula omnium bonarum voluntatum: huic proxima illius quam ipse delegit, Superioris scilicet, omnis enim potestas à Deo est, & à Deo singulari curâ gubernatur, cum per Superiores communitas regatur, cujus meritò cura major est Deo quàm singulorum. *Hæcine vera, pag. 7.*

Considera Tertiò, omnia creata Deo parere; atque erubescere esse solum te rebellem, cui tamen omnia data sunt à liberalissimo Domino, ut pareant tibi, & tu uni vicissim pareas Deo. Considera Quartò, quàm sit indignum hominem voluntati divinæ, id est Superioris, non parere: siquidem talis, ut equus, non fræno, sed fessori resistit. qui enim potestati resistit, Dei ordinationi resistit; atque ideò Scriptura dicit, Qui superbierit nolens obedire sacerdotis imperio, morte morietur.

Aspira, ut supr. pag. 8. Hæcine firmâ, & c.

PVNCTVM II. Considera dignitatem & perfectionem obedientiæ. Primò, quia conjungit nos optimè Dei voluntati, ut quasi errare homo nequeat; quid tibi optatius esse potest? Secundò, nos totos Deo tradit in holocaustum, veluti si arbor, non fructus tantum, daretur; quippe executionem, volūtatem & judicium, quod difficillimum est, tradit. vide an talis sis, scilicet ut cadaver, baculus senis in manu Superiorum tuorum quisquis sis, & quocumque in statu, & vide ut vel coactè hanc expleant milites in omnia pericula omni horâ parati. Tertiò, scito quòd obedientia sola virtus est, quæ

quæ virtutes cæteras (juxta id quod S. Gregorius) menti inserit insertasque custodit. idque tum quòd omnes actus virtutum jubeantur, tum quòd ipsa humilitatis, patientiæ, fidei & charitatis actus virtute contineat; inò per ipsam ut notam, omnes aliæ virtutes in Sanctis, etiam extaticis probentur. Quartò, considera locum illum Scripturæ, Melior est obedientia quàm victimæ; & auscultare magis quàm offerre adipem arietum. quoniam quasi peccatum ariolandi est, repugnare; & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Victimæ Gregorius corporis castigationem & devotionem interpretatur; Et obedientia, inquit, victimis verè præponitur, quia per victimas aliena corpora, per obedientiam verò voluntas propria mactatur.

Greg. lib. 35.

Mor. c. 10.

Obedientia
nota veræ
sanctitatis.

1. Reg. 15.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

Expende item illa verba Salvatoris nostri: Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit. Sive enim Deus, ut Bernardus, sive homo vicarius Dei mandatum quodcumque tradiderit, pari profectò obsequendum est curâ, pari reverentiâ deferendum. ideoq; hortatur Apostolus. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus.

Luc. 10.

Bernard. de
precept. &
disp.

Coloss. 3.

Credo tibi, &c. ut suprâ pag. 7.

Considera Quintò, obedientiâ omnes tentationes & pericula superari; juxta illud, Vir obediens loquetur victorias; operaque insuper nostra valdè nobilitari, & meritoria fieri, ac nostras orationes efficaces. Obediet enim Deus orationibus nostris, si obedientes fuerimus Præpositis nostris. Sextò, obedientia, ut Climachus, est abnegatio animæ, corporis proprii voluntaria mors, vita sine sollicitudine, navigatio sine damno, sepultura voluntatis, vita humilitatis, & quasi si quis dormiendo iter faciat: securus enim est, sive faciat, sive omittere, quando quidem Deo se tradiderit.

Prov. 21.

Gregor.

Gradu. 4.

Creator meus, ut inf. pag. 356.

PUNCTVM III. Considera quantæ tenebræ sint hominum,

Obedientia
commoda:

*August. l. 3.
Conf. cap. 11.
Psalm. 22.*

Exod. 25.

*Grad. 4.
Obedientia
tentationes
vincit.*

Hebr. 13.

minum, quanta cæcitas, quàm incertæ providentiæ nostræ, ut nemo sciat quid expediat, ideoque verè beneficium esse magnum, bonum ducem nancisci, & potissimum Deum, qui ita intendit nobis, perinde ac si soli essemus, ut verè dicere liceat: Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocavit. Nam ut Deus per Sacramenta sanctificat, ita per homines homines regit, & per internuntios suos suam voluntatem indicat: habes non solum tu Religiose, sed omnis subditus, Arcam Domini Superiores suos, quã in omni re interroget. Secundò atendo nullam artem sine magistro facilè addisci, ita neque artem Deo serviendi. Adverte autem multo magis vitam spiritualem peritum ducem requirere, magnamque esse stultitiam scito, rerum incognitarum facere experimentum tuo periculo, cum aliter possis: ideoque Climachus ait, rudem hac duce perfectionem attingere, sine eâ peritissimum facilè errare. Quartò, considera utilitatem sinceræ obedientiæ: si quis enim sincerus & obediens sit, statim etiam gravissimas tentationes, potissimum carnis, evanescere sentiet, atque per eam sanari. Quintò, quanto amore & observantiâ Superiores colendi, cum sint patres nostri, vicarii Dei, rationem reddituri pro animabus nostris. Obedite, ait Apostolus, præpositis vestris, & subjacete eis. ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri; ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7. vel Creator meus, ut infra pag. 356.

Meditatio II. De Obedientia.

COMPOSITIO LOCI. Considera, Deum omnia creatantem, & suæ voluntatis exequentem præceptum.

Obedientia.

PUNCTVM I. Considera, ô viator Dei voluntatem sequi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Prov 12.

Incomm d.
propria pris
dentia

Bern serm.

3. de circum-
cis.

Inobedien-
tia concor-
diam tollit.

Obedientia
fructus.

Bernar. vo-
luntas pro-
pria lepra
est.

Cass coll.
Abb. Moy-
sis.

Ensil.

titur propriâ suâ prudentiâ, quod stultum est: via verò stulti, ut Sapiens ait, recta est in oculis eius; qui autem sapiens est, audit consilia. Iudicio certè repugnante nemo obedire diu potest; talis enim murmurat, temerè Superiorem judicat, se illi præfert: ideoque obedientia illa non est virtus patientiæ, sed velamentum malitiæ. Accedit Secundò, concordiam perire, pro quâ æquum est membrum capiti potiùs, quàm contrà caput membris consentire. Considera ut adversus hæc preces, quamque grave sit hominem & maximè Religiosum, qui ut baculum & cadaver se fore obtulit, & obediendum pro regulâ vitæ habet, hîc deficere; quantaque superbia sit ullum hominem se in suâ re sapientiorum Deo aut meliorem putare. Si enim secùs arbitratur inobediens, cùm sciat Deum mandare, cur obedientiæ refragatur? *Creator meus*, ut infra pag. 356.

PUNCTVM II. Considera Primò, quòd obedientia voluntatem propriam lepram pessimam animæ destituat: lepra quippe est, facitque ut bona bona non sint, Deumque oppugnat, ac universi ordinem à Deo constitutum perturbat. Secundò, quòd hæc portam aperiat gravissimis tentationibus & perturbationibus: neque ullo certè vitio tam præcipitem diabolus monachum pertrahit ad mortem, quàm si suo iudicio suaserit definitionique considerare: idem valet in aliis. Obediens verò, propriaque voluntate carens, tranquillissimo in portu navigat. Considera Tertio, quàm sit grave, maximè si vovisti, non parere, cùm ratio, creatio ac redemptio, vocatio & conservatio nos obstringat. Idè Basilus, Quicquid eo (Superiore) nesciente facis, furtum ac sacrilegium est, tibi que exitium, nullam autem utilitatem apportat, esto, tu id bonum judices: nam si bonum, cur non in aperto? Considera Quarto, si non obedias, necessariò aut carni aut dæmoni parendum esse; & vide quàm stultum, suave Christi jugum cum tam dirâ servitute commutare. *Credo tibi*, ut su. p. 7.

PVN-

PUNCTVM III. Considera Primò conditiones obedientiæ, & an ex in te sint. Primò, debet esse integra, et-
 jam in minimis; turpe enim pro tantillo detrahere ho-
 locausto. Secundò, prompta, ut simus sicut Angeli ve-
 loces & ad nutum parati; sive enim Deus, sive homo
 mandatum aliquod tradiderit, pari profectò obse-
 quendum est curâ, pari reverentiâ deferendam. Ter-
 tiò, simplex, purè propter Deum, non ob commodita-
 tem. Hinc perfectè obediens nullum in præceptis dis-
 crimen facit, fortisque est in arduis tolerandis, patran-
 dis, appetendis. Quartò, perseverans; Quintò, alacris;
 Sextò, humilis; Septimò, ex amore & devotione; Octa-
 vò, cum gaudio spirituali. Considera Secundò exempla
 Sanctorum verè obedientium, ut magni Abrahami,
 ejusque præmium; Joannis Monachi, &c. & pudeat nos
 prudentiæ nostræ: etenim si quis etiam minus spirituali
 obediat, tamen, ut Climachus, non injustus est Deus ut
 eas animas fallat, quæ cum fide & humilitate alterius
 judicio se submitunt. Tertio vide pœnas inobedien-
 tis Adami, Saulis, Prophetæ illius in Bethel; & contrem-
 misce. Adverte autem Sanctorum omnium summum
 bonum & solatium esse in omnibus scire & exequi pos-
 se divinam voluntatem; ejusque obedientem verè
 participem esse. An verò tibi dulce est parere? an mur-
 muras si quis petita neget & voluntati tuæ repugnet?
 Quartò, considera sine obedientiâ nullum meri-
 tum esse. quis enim remunerat servum non operan-
 tem pro se, nec secundum voluntatem suam? Obdien-
 tia verò opera etiam indifferentia veluti virgula Midæ
 inaurat. Postremò vide, cum tot nominibus Dei ac Do-
 mini tui sis, quàm grave sit murmurare, nolle obedire,
 ut patet in Core, Israëlitis, Maria sorore Moysis: ut verè
 à Basilio dictum sit, Præmium majus debetur obedi-
 tiæ, quàm rectè factò cum continentia.

*Conditiones
obediencia.*

*Bernard. in
tract. 2. de
præcep. &
dispens. ferè
in 110.*

*Obediens
non fallitur
Gradus 25.*

*Gen. 3.
1 Reg. 15.
3. Reg 13.*

*Num. 26.
Num. 12.*

EXERCITIUM.

Psal. 54.

Creator meus, & Redemptor meus, Dominus meus, & Deus meus, ecce ego creatura, servus, filius, infinitis titulis tuus sum, ut obediam Majestati tuae. sed eheu! etsi omnia tibi obediant, & hac mihi dederis ut obediam tibi; tamen instar prodigi substantiam accipio, & parere recuso; quasi prudentior te sim, & us quos ut me regerent constituisti. Hinc vagor incertus consilii, & sollicitus vivo, qui passum securus, si in te iactarem cogitatum meum. Quid enim scio quid expediat mihi? certè novi hoc unum ut obediam tibi & Superioribus meis, & instar Abraham offeram voluntatem meam primogenitum meum, & libertatem; id certè hodie facio in conspectu tuo, & curia tua, ac in omnibus obedire volo: Superiores sive seculares, sive spirituales agnoscere pro vicariis tuis, eosq; amore omni sincero & reverentiâ colere, non judicare jussa eorum. nescit enim judicare, quisquis perfectè didicit obedire.

Philip. 2.

Luc. 22.

Ioan. 5.

Bone JESU, qui ex amore mei factus es obediens usque ad mortem crucis, atque ex iis quæ passus es, obedientiam didicisti, & docuisti exemplo & verbo tuo; dicis, Non mea voluntas fiat, sed tua. Ego ne igitur dicam, etsi dura, etsi adversarios mihi immiseris, Non tua, ô Deus, sed mea fiat? repugnando, excusando, & murmurando, quoties sensualitas & proprium judicium aliud ab obedientiâ suaserunt? Tu dicis, Non quero voluntatem meam, sed eius qui misit me, & animam tuam ponis pro me; ego verò nisi sensui, nisi palato meo placeat quod jubetur, ut placeam tibi repugnabo, & ubique quæram toto corde & animo voluntatem meam: Non ita sed ecce iam tibi offero eam in victimam & holocaustum. In æternum nec in parvo, nec in magno eâ utar absquẽ sanctissima voluntate tua. Nemo enim sibi vivit, sed tibi, qui pro nobis vivere & mori dignatus es, utinam verò ego jam sincere dicere possim, Vivo ego, tam non ego, vivit verò in me Christus.

Galat. 2.

Applicatio
ad Com-
munionẽ.

Quid enim justius, quàm ut tibi vivam, ô vita mea, & qui manduco te, vivam propter te? Et verè si hoc credo, te esse, & vivere in me, cupere mecum esse æternum, quatum exultare debeo, & amare

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Quinta. Ad mandata quæ graviora accidere possent, animum præparare.

Sexta. Frequenter illud in corde revolvete : Quis vos audit, me audit, id est, sapientiam, bonitatem & potentiam infinitam, cui resistere nemo potest.

Septima. Nunquam conari Superiores in suam sententiam pertrahere, sed rationes exponere cum resignatione.

Dignatus es, ut sup. pag. 10.

I A C V L A T O R I Æ.

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Domine, quid vis me facere?

Levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi : & exercebar in justificationibus tuis.

O Domine, quia ego servus tuus : ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in seculum seculi, facta in veritate & equitate.

Pax multa diligentibus legem tuam, & non est illis scandalum.

1. Reg. 2.

Act. 9.

Psal. 118.

Psal. 115.

Psal. 110.

Psal. 118.

C A P V T XXIII.

Deliberatio de moderandâ cupiditate bonorum, secundo in viâ perfectionis auxilio.

HOMO. Nihil intulimus in hunc mundum, haud dubiûm quòd nec auferre quid possumus : Nudus egressus sum de ventre matris meæ, & nudus revertar illuc in matrem omnium. Interea, eheu! luctamur hîc inter desideriorum undas, spinæque divitiarum uiunt & trahunt. Felicitas putatur multa possidere; sed quanta infelicitas Deus meus, pro felicitate amplecti infelicitatem. Divitiarum enim amor insatiabilis, longeque amplius desiderio torquet animam, quam refrigetet usu suo; utpote quarum acquisitio laboris, possessio timoris, amissio plena doloris invenitur.

Hæcine vera, ut supr. pag. 7.

Paupertas verò gravis est, multa que secum incommoda, multa impedimenta virtutis adferre videtur, & beata quidem esse dicitur, sed omnibus odiosa, quid eligam

1. Tim. 6.

Iob 1.

Cupiditas est animi carnifex & tortura.

Bern ser de convers. ad Cleric.

eligam ignoro: Dirige me CHRISTE JESV Redemptor mi dux viæ, & vitæ meæ, ne radix malorum omnium cupiditas errare me faciat à viâ æternitatis & fine creationis meæ. Scio opes parandas esse ad vitam sustentandam mortalem, sed vereor ne sollicitudo hujus sæculi virtutis opprimat semina, & divitiis si potiar, apponam cor meum. 1. Tim. 6.

CHRISTVS Ideò vide quem terminum constitueris desiderio quærendi & augendi opes. Nónne enim fatigat se supervacuo labore viator, qui terminum viæ nullum sibi proponit? Quòd si cupiditatem solam audias, certè terminum nullum invenies: illa enim sanguisuga semper dicit, affer, affer: impletur autem numquam. Cupiditas
refrenanda.
Prov 30.

HOMO. Sic vulgò video cupiditati laxari fræna, & si multas opes congerere potuerint, multas largiri decernunt; juxta illud Tobix monitum: si multum tibi fuerit, abundanter tribue; si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertire. Tob 4.

CHRISTVS. Nónne hoc est ad incertum portum navigare, cupiditati vela pandere, & fædi sese periculo naufragii exponere? definias ergo desideria, neque plus opum postula, quàm ut necessitati subvenias tuæ, ac Christianam in proximo exerceas charitatem, idque secundùm statum ac vocationem tuam. Cur tu togam staturæ tuæ non aptam, cur onus humeris tuis impar quæris? & cujus gratiâ? si nihil hinc auferes, hîc verò ultra victum & amictum nihil habere sit necesse, quid frustra te torques? an ut cum damno animæ tuæ moriturus pascas alienum corpus?

Credo tibi, ut suprâ pag. 7.

HOMO. Sed nescio, quomodo perpetuò desiderio torqueamur, crescatque illud semper, & amor divitiarum quantum ipsæ augefcunt.

CHRISTVS. Credis hoc, & demens augere vis opes? si vis te divitem facere & contentum, non pecuniæ est adjicien-

adjiciendum, sed cupiditati detrahendum, sitis enim restinguenda, non verò dolia illam foventia quaerenda: neque mirum tamen divitiis auctis augeri earum protinus desiderium. nam si crescant opes, familia ferè augetur, & sic nonne tantum paupertas crescit, quantum opes? perinde enim est, ac si quò vas aquæ magis impleas; eò plura facias epistomia. quia quo quis plus acquirit, in plures id abit, & proinde eo etiam pluribus eget. hinc qui volunt fieri divites in hoc sæculo, incidunt in tentationem, & laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & noxia, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. Credis hæc, & dives fieri optas? credis, inquam, hæc, & cupiditatem omnium malorum radicem non tantum non extinguere, sed & accendere quotidie conaris? Quis miserebitur tui? Nonne qui amat periculum, peribit in eò? Tunc Salomone meo sapientior, qui me sic rogabat: Mendicitatem, & divitias ne dederis mihi? tribue tantum victui meo necessaria, ne fortè satiatus illiciar ad negandum, & dicam: Quis est Dominus? aut egestate compulsus furer, & perjurem nomen Dei mei. Itaque etiam tu statue cupiditati tuæ modum, & proventum tibi necessarium bonis artibus non anxie, sed moderatâ sollicitudine quære, & à me postula, nonne ego solus sum bonorum omnium fons, & origo, & hæc credis?

HOMO. Equidem si nos mortales opes propriùs inspiceremus, & fulgor earum non perstringeret oculos nostros, non tanti perituras opes tuà gratiã faceremus.

CHRISTVS. Rectè: Quid enim sunt opes? an agri: & hi terra; dignumne ut cælestem animum ea occupet? & Quid vestræ opes? pecunia? Fulva certè terra vel alba, quâ si cælum mercari possis, beatus es; si verò illis apponas cor tuum, utique de terrâ es, quia terram amas: & utilitatem ex opibus non capies, nisi illis superior dispergas, & de pauperibus, & justitiã tuã maneat in sæculum sæculi. Hunc scopum tibi propone, & velut prudens

1. Tim. 6.

*Cupiditas
radix malorum.*

*Eccles. 3.
Prov. 30.*

*Vide quid
sint opes.*

*Psal. III.
Aeternæ
opes quærendæ.*

prudens

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

*vitiarum
intuere.*

Luc. 6.

Marc. 10.

te adjuvent ad finem tuum consequendum, ideoque opes, nonne hætenus quærendæ sunt tibi quantum ad finem consequendum utiles futuræ?

HOMO. Eheu! Domine, quæ utilitas ex illis esse potest, cum dixeris, ô æterna veritas; Væ vobis divitibus. & rursus: O quàm difficile est divitem intrare in regnum cælorum! imò facilius esse camelum transire per foramen acus, quàm divitem ad illud pervenire.

Hæcine vera, ut supra pag. 7.

CHRISTVS. Utile tamen esse possunt si benè dispenses, & cælum tibi nummo emas, sed aliena. Primò, restitue: Deinde illis largire quibus charitatis lege teneris; Tertio, pia opera promove, ut templa, hospitalia, Religiosas domos, quibus rebus optimè divites æternum nomen suum efficiunt. Quarto, pauperes quotidie ale, atque ex substantiâ tuâ fac eleëmofynam, & noli avertere faciem tuam ab ullo paupere; ita fiet, ut nec à te avertatur facies mea. & iterum dico: Ab inopie ne avertas oculos tuos, propter iram; & non relinquo quærentibus tibi retrò maledicere. Maledicentis enim tibi in amaritudine animæ, exaudietur deprecatio illius, exaudiet autem illum qui fecit illum. Conclude ergo eleëmofynam tuam in corde pauperis, & hæc pro te exorabit ab omni malo, honora me Dominum tuum de tuâ substantiâ & de primitiis omnium frugum tuarum da pauperi, id est mihi: & implebuntur horrea tua saturitate, & vino torcularia tua redundabunt. Quis sapiens, & intelligit hæc? Tunc credis, & primitias frugum tuarum negas mihi? Nescis viduam Elię eleëmofynam contulisse, & farinam simul & oleum toto famis tempore non defecisse? Sanè nisi pauperibus meis, id est mihi, opum tuarum partem sic credas, nihil magis noxium est opibus, quia ærugine suâ inficiunt hominem, & gravant ascensuros in montem Domini, & luctantes cum hoste nudo vehementer impediunt. Imò nihil honestum, benignum, liberale avarus cogitat; nec sibi

Tibia 4.

Ecc. 29.

Proverb. 3.

sibi ex pecuniâ, neque aliis utilitatem ex eâ capit. avaro enim nihil est scelestius, nullusque servus infelicior. *Eccli. 10. Divitum summa in felicitas.* Cur ita? quia pecuniæ obedit per omnia, omnesque ejus sentit affectus, pro eâ se vendit, & omni vitio se deturpat, torquet, &c. Quid? hoc cine ergo alteri suadere posses, ut opibus, quibus ad brevè spatium vii potest, totus incumbat, animo oculisque in terrâ versetur? Quemadmodum enim is qui multis sarcinis oneratus est, difficillimè iter arduum facit; ita dives. divitiæ enim verè onus sunt. *Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firma, &c.*

HOMO. O quanto potius longè est modestè vivere & lætari, quàm immodico opum amore æstuarè, & perpetuò laborare, ac infirmari languore pessimo, qui non senescit, neque ullâ ætate sanantur!

CHRISTVS Quid tibi proderunt opes in horâ mortis? quid tunc auferes, quando omnia relinquenda erunt? quæ nunc paraveris cujus tunc erunt? vides quanto labore quærat, & quàm parvo, vel nullo tēpore iis frui liceat? Age quanto prudentiores qui certò scientes civitatem diripiendam esse, opes suas in æternam cæli mansionem per manus pauperum præmittunt, ut, cum hinc expulsi, nudi & egeni fuerint, ibi reperiant æterna tabernacula! & tu hæc credis, neque sapias? appende igitur quomodo in judicio iniquitas avaritiæ maximè declarabitur. Quis, precor, dives ibi laudabitur? nōne qui animo pauper fuerit, plurima tribuerit, omnia relinquere paratus, si ita mihi visum ac placitum fuisse intellexisset? Quis ibi nisi liberalis in egenos & afflictos laudabitur? quis ibi nisi avarus damnabitur, & in res vanas prodigus? Tu verò quibus annumerari optas. *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

HOMO. Dum hæc recogito mecum, tremore concutior ad vocem hâc tuam, ô Salvator mi. O quàm erit ergo acerbum audire, Esurivi, & ut deliciosè viveres, noluiſti me pascere; sitivi, & ut inebriareris, sitim meam levare detrectaſti; nudus eram, & ut multifariâ veste

*Bernard.
Elemofy-
narum com-
mendatio.*

Matth. 19.

veste splenderes, tegere me recusasti; multisque rebus in membris meis indigni, sed quia tibi libebat ludere & illudere opibus, non valuit deprecatio pauperis, quam ego tamen verè ore eius pronuntiavi: credis hoc? Clamant nudi, clamant famelici, & conqueruntur. Nobis, inquiunt, fame & frigore miserabiliter laborantibus quid conferunt tot mutatoria, vel extensa in perticis, vel plicata in manicis? nostrum est quod effunditis, nobis crudeliter subtrahitur quod inutiliter expeditis; inveniunt otiosi quo delectentur, non inveniunt miseri quo sustententur. Nec ferè se solos, sed posteros divites eodem malo involvunt, quos exempla trahunt majorum; & difficillimè suadeas malè parta dimittere. Audite cupidi, Amen dico vobis, ait Veritas ipsa, quia dives difficilè intrabit in regnum cælorum; imò & facilius est camelum transire per foramen acus. Et quis non contremiscat? *Aspira, vt sup. pag. 8. Hæcine firmâ, &c.*

*Aug. serm.
9. in Nov.*

CHRISTVS. Verè miserrimus hominum est qui quantumcumque crescat opibus numquam satiatur, neque fortunâ suâ contentus est, ô quanta vanitas! ô quanta insania! ô quanto satius esset æternas parare opes! nōne momento hîc vivitur, momentoque transit omnis mundi gloria, & quæ parasti cuius erunt? Dives & pauper occurrerunt sibi. in quâ viâ? nisi in istâ vitâ? natus est dives, natus est pauper, occurristis vobis, pariter ambulatis viam. Tu noli premere: tu noli fraudare. Ille eget, tu habes: feci autem ambo ego Dominus, per eum qui habet iuvo egentem: per eum qui non habet probo habentem.

*Dives non
videtur cre-
dere.*

HOMO. Nescio verè, ô JESV, æterna veritas, nescio, an dici possit eos verè credere, qui hæc cogitant: & tamen per omnem vitam de opibus terrenis, & vix de cælestibus tractant: sudant & laborant à diluculo in seram noctem pro terrenis, & ut æternas opes, gloriâ, præmia habeant, vix vilem extorquere pauper nummum potest? Quis hunc avarum dicat, qui regnum nummo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Quid verò videtur? egone Sapiencia æterna errare potui? si non potui, errat certè mundus, qui ita quærit opes, ac si præcepissem; ita auaritiæ studet, ac si paupertas omnium malorum gravissimum foret. Erras verè si anxie proponis opes coacervare, iisque non parere te existimas, cum famelicos exsatiare abnuis, & mihi tribuere. Ego promitto omnibus, qui propter me reliquerint domum aut agrum, centuplum in hæc vitâ, & vitam æternam. Quis autem credit mihi? Tunc? quis mihi fœnerari optat? sanè arguere me falsi debet, qui non credit, aut fateri quorumcumque hominum fidem & ab iis lucellum minimum potius esse, quàm id quod ego promitto. Sed & Religiosos hæc tangit parabola, qui amore mei omnia deseruisse videntur, & re culis parvis ita aliquando adhærent, ut difficulter ab iis avellantur, tanto filiis sæculi miseriore, quòd his velut crepundiis illudat diabolus, illis mundus majoribus insultet. O utinam meminissent diei quâ egressi sunt de terrâ Ægypti! illine à me regnum petere poterunt mercedem, dicentes, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te?

*Promissio
pauperi facta à Deo.*

*Avarus Deo
non credit.*

*Religiosus
adherens terrenis
quàm
miser.*

*Thesaurus
divinae providentia.
Matth. 6.*

Et quidem si ego meis non prospicerem, esset quòd de se solliciti forent mortales; verumtamen eis asservi dicens: Nolite solliciti esse dicentes; Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia Gentes inquirunt: scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergò primùm regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicietur vobis; nolite solliciti esse in crastinum. Sed quæ multorum est diffidentia, quo plus illis tribuo; eo minùs mihi confidunt, magisque solliciti sunt: neque tantùm, quod vetui, in crastinum anxie sunt solliciti, sed in annos, quibus victuri non sunt.

Avari animus non satisfiatur.

Hæcine vera, ut supr. pag. 7.

HOMO. Sic illudat nobis, Domine Jesu, & imponit præstigiis suis dæmon, quasi satiari avarus animus; qui

qui spiritus est, pecuniâ, & terrâ ista possit, aut conquiescere. Ignis fateor ille numquã dicit, Sufficit; tam enim ei deest quod habet, quàm quod non habet. O quanto erant prudentiores Sancti de tuo obsequio solliciti, ubique securi, tranquilli, omnia in te habentes, qui hîc beatam vitam, & post hanc tecum æternam consecuti sunt!

CHRISTVS. Quos tu imitaris? quorum exitus placeat? quorum præmium?

HOMO. Sequar te, Domine JESV, quocumque ieris? tu Rex meus & Deus meus. Tu veritas, tu bonitas, tu Sapientia es & omne bonum meum.

CHRISTVS. Et quamvis illorum nihil esset, neque opes, onus, & spinæ; neque paupertas, beatitudo; nõne sufficit quòd hæc mihi placeat? nõne expedit magis meum, Dei ac Domini tui consilium sequi; quàm hostis fallaciis, rebus & spinis, quo nomine verè opes appellavi, implicari & irretiri, & animam suam pro tantillo venalem habere? nõne mea sunt omnia, & vos dispensatores omnes? cujus verò arbitrio dispensari ea oportet, nõne meo? Verùm, ubi quis avaritiæ semel *Gal. 5.* mancipatus est, me projicit. est enim illa idolorum servitus, plusque valet imperium nummi quàm meum, plus ille me honoratur; quòd si verò illum aut creatum quid eripiam, sæpè idolum, in quo homo animo fornicatur, querimoniis omnia plena sunt; & injuriam facere videor. *Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ, ibid.*

HOMO. O potentissime Deus, cum per gratiam tuam cupiditatis mala cognoverim, detestor eam in conspectu tuo; ac primò statuo juxta vocationem meam: sic meum cor ab omni affectu immodico terrenarum rerum abducere, ut te sequar; deinde moderatè ea quæ mihi necessaria, quærere, & piè vivere, ac fiduciam in te collocare; non ita insanire, quin te, Domine, honorem de substantiâ meâ, seu potiùs tuâ. Tua enim verè petis per pauperem, dicisque mihi, Da mihi ex eo, quod *Deo redditur quod suum est.* dedi

*Consilium
Dei audi.*

Gal. 5.

*Propositum
pium.*

*Deo reddi-
tur quod
suum est.*

dedi tibi; de meo quæro, & mihi donas? da mihi, & reddo: habuisti me largitorem, fac me debitorem, habeant te fœneratorem: pauca mihi das, plura reddam, temporalia mihi das, æterna restituum. Itaque quantum de bonis à te largè concessis potero, iudicio prudentis tibi in paupere restituum, & in æternum mihi conservabo; numquam differam debita dissolvere, aut defraudare mercedem operarii, libens in pia opera, & ad tuum cultum largus ero; omnia enim tua sunt. Denique cum dispensator fidelis esse debeam, numquam aliud agam quam secundum sanctissimam tuam voluntatem & beneplacitum tuum. Amen.

Orationem vide infra: *O Rex regum*, &c. p. 374.

Meditatio de Avaritiâ.

COMPOSITIO LOCI. Considera omnes homines velut montem conscendere, & Christum Regem præire pauperibus, pauperes Christum facile sequi, alios dæmonem vel etiam CHRISTVM JESVM nudum, sed suffarcinatos relabi.

ORA, ut Dominus aperiat cor, ut intelligas paupertatis pretium, quam Dominus coluit ab utero usque ad mortem.

*Quid sit
avaritia.*

PUNCTVM I. Considera quid sit avaritia, nempe pecuniæ & rerum hujus mundi inordinata cupiditas, quâ homo ita afficitur illis, ut impotenter ferat iis privari, quærit superflua & curiosa, etiam aliquando cum damno alterius, & anxie servat. Secundò, quàm fœda sit. Primò, ratione objecti, & quomodo homo pecuniæ, id est terræ metallo vili se tradat, ad eò ut idolorum servitus appelletur: Et tamen quis pecuniâ melior est, quis beator, cum extra nos sit? Quid ergo? quòd vanitatis aliquid nanciscatur, & dicatur opulentus, hoc habet avarus, præter victum enim & amictum, & hoc vanitatis ludibrium habet nihil.

Galat. 5.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

Secun-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Math. 21.

enim omnium malorum cupiditas. Primò, orare nequeunt, ibi enim est cor eorum, ubi thesaurus eorum. Secundò, ab operibus pietatis alieni sunt, cum semper egeant, & satiari numquam possint. Tertiò, per fas & nefas acquirunt, & iniquè acquisitis ita afficiuntur, ut propè impossibile sit ad restitutionem cogere. Quartò, morientes, ob rationem reddendam, pauperes defraudatos, opes deferendas, velut in desperationem aguntur. Itaque, ô homo, veluti si in summâ tempestate esses periturus, nisi abjiceres opes, jam projice; & divitiæ si affluant, noli cor apponere, ut ad æternum portum pervenias. Noli ergo, cum alteri omnia relinquenda, illi gaudium creare, tibi tormentum, non restituendo; & si saltem in morte aliquid abnegandum aut restituendum, noli tam enormi tuo damno differre.

Avari stultitia.

PUNCTUM III. Considera stultitiam avari & conquistoris hujus sæculi, qui Deo in paupere, æternæ inquam Veritati, centuplum promittenti & vitam æternam, ea quæ certò alioquin ei sunt peritura dare recusat, & contra mundo fallaci, & hominibus credit exiguo & momentaneo lucro. Secundò, quanta stultitia, quòd cum tantùm dispensator sit, Domino recuset reddere, & dilapidet alterius bona, redditurus strictam rationem. Tertiò, mirum certè quod quispiam hic eligat esse momento dives cum tot miseris, & in futuro perpetuò pauper, potiùs quàm in æternum cum gloriâ maximâ dives, & hîc tecum, benignissime JESU egenus. Quartò, quòd res viles tanti faciat, ut puer crepundia; cum Christus & omnes sapientissimi nihili fecerint. Quintò, quòd animam toto mundo preciosiorem pro quâ mortuus est Christus, tantillo vendat, vel saltem imperfectam relinquat, & pauperem in alterâ vitâ; & sic opes longè pluris quàm se æstimet. Sextò, quàm stultum, quòd Domino promittente omnia adjicienda, si quæratuè primò regnum cælorum, hoc negligat & prorsus contra faciat, & quasi diffidat ejus bonitati.

Cur ô dives non vis esse cum Christo pauper.

Considera,

Considera, quomodo Dominus punierit hîc avaros, & quidem Achan jussit ob furtum lapidibus obrui, Je- *Iosue 7.*
 sabelem vineam Naboth concupiscentem, Ananiam *4. Reg. 9.*
 & Saphiram de precio oblato detrahentes, & Judam *Actor. 5.*
 proditorem dirâ morte multârît. *Matth. 27.*

O Rex Regum, ut inf. pag. 374. vel *Aspira*, ut sup. pag. 8.
Hæcine firmâ fide credo, &c. ibid.

*Meditatio de Paupertate, cujus affectus
 omnibus necessarius.*

COMPOSITIO LOCI, erit Christum videre cum Discipulis miserè vestitum, famelicum, pauperculum pagos & villas obeuntem, & nos velut peregrinos eum sequentes.

ORATIO. Pete ut possis cognoscere dignitatem paupertatis, & eam in tuo statu complecti.

PUNCTVM I. Considera i. paupertatem esse duplicem, una est quâ homo etsi opulentissimus ita animo comparatus est, ut potius, quam Deum offendat, paratus sit: vitam degere pauperem, opes partas omnes relinquere. Hæc verò, ô Lector attende, tibi, & omnibus ad salutem necessaria; cujus defectu multi egeni reipsâ pauperes, sed animo divites valdè, & avari ad malas confugiunt artes, furta, usuras, injustitias, quia paupertatem ferre nequeunt, vel divites ne in eam incidant, eadem sectantur, imò naufragium fidei faciunt potius quàm bonorum. Alia paupertas, quæ reipsa abdicat omnia, & à Domino suadetur, non verò præcipitur. Nunc ergo expende paupertatem esse rerum omnium externarum saltem in animo abdicationem, quæ hominem totum ordinat exterius & interius circa illas. Primò, in intellectu ponit veram, qualem Deus habet, illarum æstimationem; ostenditque verè esse caducas, viles, noxias. Secundò, in affectu contemptum & fastidium, denique in opere plenam, si Dominus ad perfe-

*Quid sit
 paupertas.*

etionem vocaverit, abdicationem. Vide an hæc in te sentias, quanti tu eam facias, an sis etiam hodie paratus omnibus carere, si salus animæ id posceret, aut necessitas flagitaret. O *Rex Regum*, ut infra pag. 374.

*Aug. lib. 2.
de civ. Dei.
cap. 13.*

*Ambrosius in 5.
in Luc.*

Matth. 19.

Isai. 48.

*Aug. serm.
28. de verbis
Apost.*

Confidera Secundò, quòd sicuti cupiditas est radix malorum, & fundamentum Babylonis, ut August. ita paupertas spiritus ac contemptus divitiarum radix bonorum, & parens quædam generatioq; virtutum, fundamentum cælestis Jerusalem, & prima beatitudo, maximè tamen si re ipsa quis eam sequatur. Ratio est, quia removet instrumentum vitiorum divitias, quæ superbiam, gulam & alunt & tuentur; & bene vivendi adfert quandam necessitatem ac facilitatem: cùm iudicio Sapientiæ æternæ facilius sit camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in regnum cælorum. Credis hæc ô pauper & non exultas? ô dives, avare, & non horrescis? attende præterea paupertatem expiare peccata, juxta illud, Elige te in camino paupertatis; & liberum reddere ab occupatione rerum terrenarum, ut soli Deo vacare quis possit. O felicitas magna Christianorum, quibus datum est, ut paupertatem precium faciant regni cælorum! non tibi displiceat paupertas tua, nihil eâ potest ditius inveniri.

Hæcine vera, ut sup pag. 7.

*Paupertas
Deo gratif-
sima.*

*2. Cor. 5.
Luc. 9.*

Phil. 3.

PUNCTVM II. Considera gratissimos Deo esse spiritu & re pauperes, cùm paupertatem sibi IESVS, copulârit, & in se tantopere dilexerit, divitias verò ut quisquillas, splendidaque omnia nascens, vivens & moriens sit averfatus: qui cùm dives esset, factus est pro nobis egenus, ut non haberet ubi caput reclinaret, matremque elegit & discipulos pauperes. Et sanè nonne credendum tibi videtur eum dignum se statum elegisse? cur ergo tu in tuo gemis, aut eum times? Sic & Sancti, qui cum D. Paulo omnia arbitrabantur ut stercora gaudebant fame, siti, & nihil habere, adeò ut B. Franciscus sanctè pauperioribus invideret. Tu ergo vide ne di-
tioribus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Divina pro-
videntia er-
ga pauperes.*

Psal. 33.

Psal. 143.

PUNCTUM III. Considera providentiam Dei erga pauperes secundum illud Psalmistæ, Divites egerunt & esurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono. non pauperibus ut nobilibus de suo providet Dominus in tempore, illum habent œconomum, ut beatus populus, cujus Dominus Deus ejus. Secundò, quòd ipsi sciunt certò jubilationes, nihil metuunt, nihil sperant, curis vacui, paucis contenti, in quo etiam Epicurus felicitatem posuit; non nauseabundi, ut divites, sed ex petriâ melle saturantur, & cum tam gaudeant nihil vel parum habendo, quàm omnia possidendo, nucleum sine cortice habent: nam quærentibus Deum hæc omnia adjiciuntur, ut Paulo, Danieli, Eliæ, & infinitis viris bonis, ac omnibus Religiosis, unde hi fiduciâ pleni utramque sortem securi expectant, neque bonâ frustrari, neque adversâ gravari metuunt. O beatos! quovis ire etiam sine viatico parati sunt, de nullâ se solliciti quàm de Dei gloriâ, animarumque lucro, quia Dominus sollicitus est eorum.

Exercitium paupertatis omnibus utile.

*1. Cor. 8.
Eccli. 31.*

*1. Tim. 6.
Bar. 3.*

Math. 6.

O Rex regum, & Domine dominantium, ô Salvator mi, qui cum dives esses, pro me egenus factus es, ut tuâ inopiâ nos divites essemus; concede mihi, ut nunquam post aurum abeam, nec sperem in pecunie thesauris, in incerto divitiarum, neque anxie dives fieri quæram, cum desideria ista nociva & inutilia mergant homines in interitum & perditionem. Vbi sunt enim qui argentum thesaurizant & aurum, in quo confidunt homines? exterminati sunt, & ad inferos descenderunt. Idcirco ego, Domine JESU, pro honore & amore paupertatis tuæ, cujus voluisti me per Prophetam tuum recordari, offero divinæ Majestati tuæ quacumque de manu tuâ accepi: neque retinere volo, aut detrahere quidquam cum Ananiâ de hoc holocausto, nec sollicitus esse anima meæ, quid manducem; neque corpori meo, quo induar. Pater enim meus es tu, & nosti quia his omnibus indigemus: quæram

ram igitur primùm regnam tuum, & scio ô bonitas; ô veritas, quia ea omnia adjicies mihi. Qui enim posses non adjicere mihi tua, cum digneris quotidie te tradere mihi? & quid ego negare possim tibi ex omnibus quæ dedisti mihi, si tu illa ipsa & te mihi tribuïs? O Deus, ô Deus, & Abyſſe bonorum, fac, obsecro, ut tu unicum sis desiderium meam! Absit à me ut apponam cor meum terra frusto, imò replere coner illud terrâ, quando hodie Rex cali & terra paratus es me replere gratiâ & divinitate tuâ, & divine consortem facere natura. Cur adhaerebit in terrâ venter meus, quando à te, benignissime JESU mi, & corde tuo & voce dulci, & sanguine & morte ad caelestia tua regna vocatus sum? Ecce, video, ut iis fruam, & te ipso pascam, tu Rex cali & terra, omnia reliquisti amore mei, & non habuisti, ô dulcissime Redemptor, cui calum sedes est, & terra scabellum pedum tuorum, ubi caput reclinares. Reclina igitur ô JESU spes mea, obsecro in corde meo, paratum enim cor meum, & declina precor ad manendam, quoniam ecce advesperascit dies ista mortalitatis, & suspirat anima mea ad diem illum eternitatis tuæ.

Applicatio
ad Com-
munionem.

Isaiæ 68:
Matth. 8.

Ecce, ecce illa N. abnego, & coram te renuntio omnibus, quæ possideo, aut possidere possum potius quàm vel in minimo displiceam tibi. In te enim habeo omnia, & extra te nihil volo. Quomodo ergo deinceps ego aliquid injustè ad momentum retinebo, unde eternùm crucier? quomodo preciosis utar, quando tu, Rex meus, amore mei vilibus? ubi esset frons mea, si videns te amore mei pauperem & nudum, ego vestiri appetam splendidius quàm status exigat meus? congregare argentum, & te inopem non imitari? scio enim quia satiari cupiditas non potest, sed, quò plus adjicitur, plus eam irritari. Pudet me vehementer, cum audio Philosophos sua projecisse, & me sollicitum vivere, filium tuum, cui providus parens sollicitè, & perpetuò invigilat.

Da mihi, queso, gratiam, ut omnem sollicitudinem meam projiciam in te, & animo verè pauper sim. Beatos enim dixisti pauperes, & eorum esse regnum calorum, divites autem dimittis inanes. Cur ergo nolim esse beatus, & evadere tristissimum illud Væ vobis divitibus? Qui enim verè servi tui sunt, sicut sicut egentes, multos autem locupletantes, tanquam nihil habentes, &

Matth. 5.
Lucæ 1.
Lucæ 6.
2 Cor. 6.

Num. 18. omnia possidentes. Interea nihil cum Levitis possident nec habent partem in terrâ : sed dixisti eis : Ego pars , & hereditas tua. Ideo etiam venis quotidie , & mihi te das & pacisceris reipsâ , ut sim tuus : & cuius ero , si non tuus ? qui creasti me , & sic emisti , & sic paciscis , & sic tibi conjungis ? & poterit me quicquam separare à te ? quidquid id est , mors est quæ me separaret à te vitâ meâ. Et posset id fieri ? Eheu ! potest , scio , si me respicio. Attamen dico , & volo , & cupio unus esse tecum , mihi enim pauperi & misero , & esurienti , & sitienti , tibi , ô omne bonum , ô salus , ô panis vitæ , & fons aquarum viventium , tibi adherere verè mihi bonum est , & ponere in Domino Deo meo spem meam in æternum , in æternum , & ultra. Amen.

Desiderium
unionis
cum Deo.
Psalm. 72.

Praxis ad paupertatem amandam.

Quid seculares prestare debeant.

*Quid Religiosi.
Praxis pro seculari.*

PRIMA. Sive sæcularis , sive Religiosus , recenseat & enumerata habeat quæcumque possidet , videatque an quid injustè retineat , aut Superiore in scio , si Religiosus est , aut superfluum , vel nimis curiosum , idque quotannis semel & iterum , omniaque Superioris potestati resignet ac tradat. Triste certè est & commiseratione dignissimum Religiosum , qui orbem spæque omnes suas deseruit , rosario , libello , scalpello adhærescere. eoque turpius illud , quo gloriosius de mundo triumphâit. Ideo nonnullis in more positum , ut catalogum rerum suarum habeant ; eumque non nisi bonâ consideratione præmissâ adaugeant.

Secunda Modestiam in habitu servet , ceteraque suppellectile : quidquid verò splendori suo detrahit , si sæcularis est , aut commoditati , id tribuat Christo pauperi , & nuda membra Christi eo tegat quo parietes velarentur.

Tertia. Quemadmodum Thomas Morus fecisse fertur , potest quisvis alterius curæ se committere , ut sibi prospiciatur , & datis contentus esse : quod filiis familias , ac filiabus , ac maxime Religiosis convenit , qui gaudere debent , si paupertatem experiri digni sint. neque ferendum certè ut conquerantur , pauperesque se velint , ac sibi nihil deesse , cum divitibus etiam desint plurima.

Altera.

Quarta. Cum status & dignitas vestem splendidiorē requirunt , potest paupertatis & perfectionis amans interiora vilia amare , ut de S. Carolo Bonomæo memoratur , & plurimis aliis etiam sæcularibus.

Nota.

Quinta est , exemplo Christi pauperes non averfari , sed libenter pro divitibus qui suam consolationem habent , eis opem fer-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Sap. 5.

quieti alienis invident, sordidè quærunt quæ postea prodigat, alieno se gravant ære creditoribus atque amicis graves; & cum omnia fecerint, inde colligunt vituperium & dolorem, unde famam, quietem & honorem sperarant. Verè enim spes impii tamquam lanugo, & tamquam spuma gracilis, quæ à procellâ dispergitur.

IACVLATORIÆ.

Psal. 61.

Eccl. 31.

Divitia si affluant, nolite cor apponere.
Beatus dives, qui post aurum non abiit; nec speravit in pecunia thesauris.

Matth. 16.

Prov. 30.

Quarite primùm regnum Dei, & hæc omnia adjicientur vobis.
Mendicitatem & divitias ne dederis mihi, tribue tantùm victui meo necessaria.

1, Tim. 6.

Nihil intulimus in hunc mundum, haud dubium quòd nec auferre quid possumus.

Matth. 19.

Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia que habes. & da pauperibus.

2. Cor. 8.

Propter vos egenus factus est JESVS, cum esset dives, ut ejus inopiã vos divites essetis.

Matth. 8.

Vulpes foveas habeant, & volucres celi nidos; filius autem hominis non habet uti caput suum reclinet.

Matth. 19.

Luc. 14.

Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis?
Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

Exercitium seu consideratio de Bonorum usu, & dispensatione pro divitibus, &c.

Job 1.

Vnde ha-

beantur

bona.

Que eorum

reddenda

ratio.

CONSIDERA Primò, unde, cum nudus in hunc mundum veneris, tibi hæc bona accesserint: & cognosce à Deo tibi data; non ut dominus sis, sed ut dispensator: rationem enim redditurus es villicationis & negotiationis, & talentorum usque ad novissimum quadrantem. An paratus es? hodie enim fortè omnium erit tibi reddenda ratio, an justè, an utiliter, an ad Dei gloriam illius bona dispensaveris.

Secundò, an obstrictus ad rationem sic reddendam sub pœnâ non tantùm capitis, sed æternæ damnationis, non debeat esse sollicitus pro bonâ administratione? quæ autem bona est? nōne ea sola, quæ fit secundum

dùm voluntatem Domini? quæ autem eius voluntas, & quo fine hæc eum tibi dedisse putas? certè ut iis salutem æternam acquireret, alios ad eandem perduceret, & ad Domini tui obsequium & laudem. si quis verò bonis ad luxum & voluntatem, & animæ grave detrimentum utatur, Dei que contemptum, quâ fronte ad Dominum veniet, & rationem reddet? Attende jam qualis sis dispensator, an fidelis, an verò & tuam & aliorum salutem bonis his perdidideris, Domino contumeliam feceris, & quasi tuâ essent, iis usus sis: imò eo deterius forsitan vixisti quo plura tibi contulit bona bonus Deus. Quid ergo? nonne tibi dicet: An oculus tuus, & cor tuum nequam est, quia ego bonus sum? cur mihi retribuïs pro bonis mala, & odium pro dilectione. *Aspira*, ut supra pag. 8 *Hæc in firmâ*, ibid.

Matth. 20.

Considera Tertio, unde contingat hæc in sæculi divitibus infania, ut sibi quid vis libere & licere putent: & verum sit illud Augustini, sæculi potentiam esse impunitam nequitiam. & videbis id accidere ex obcæcatione, quâ præcipitia non vident, sed velut equi effrænes in ea ruunt, vel in angustâ trabe ambulantes se jactant, & ruunt. auri enim fulgor & adulatio, quæ opes consequitur, fascinat divitem, & tumidum reddit. Unde Apostolus divitibus præcipiendum aiebat, ne altum saperent præstantiores enim sibi videntur propter opes: quasi verò equum strigosum & claudum phaleræ atreæ præstantiorem redderent. Nonne autem præstantia hominis vera in anima est? Quid si enim stultus auro splendeat, & niteat margaritis? sanè non eo melior vel præstantior. Age an quisquam prudens mallet esse minùs prudens aut sapiens, & magis dives? Imò verò divites cæteris ferè deteriores sunt. Unde Sapiens: Beatus dives, qui inventus est sine maculâ, quis est hic, & laudabimus eum? quapropter & Salomon petebat à Domino: Divitias & paupertatem ne dederis mihi Et si Sapiens æterna pauperes beatos dixit, esurientes, lugentes,

Divitum infania.

August. de verb. Domini. ser. 37.

1. Tim. 6.

Eccli. 31.

P. overb. 30.

Matth. 5.

*Divitum
arrogantia.
Iob. 21.*

Luc. 14.

Luc. 6.

Matth. 19.

*Divitia
spina.
Eccli. 31.*

Eccli. 41.

*Divitum
mors.*

Iob. 27.

lugentes, patientes propter justitiam; cur divites se propter divitias beatos dicunt, tenentque tympanum & cytharam, crapulâ & ebrietate se onerant, largi in ludo & conviviis usque ad insaniam? cur vos in pauperes avari, & ut eos juvetis, inopes estis, aut videri vultis? cur, si suadet Dominus, cum facis convivium, voca pauperes, vos eos despicitis? Si humilitatem commendat, cur verbo læsi, verberare, immò alterius morte vos vindicare vultis? si pacificos laudat Dominus, cur fastu pleni ad duella provolatis, & propter justitiam pati nihil vultis? Vide quanta diviti humiliandi se sit causa. Inter vinctos, qui de suspendio certior, humilior est alio de veniâ prope certò: at qui dives de gehennâ quo certior est, eo magis superbit, Quid enim dicit Veritas? Væ vobis divitibus, væ qui habetis consolationem vestram: væ vobis qui saturati estis! Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum. Iterum dico vobis, facilius est camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in regnum cælorum. Vide an hæc vera putes; an ita vivas, ac si putares esse certissima. Aspira ut sup. p. 8. *Hæcine firmâ fide, &c. ibid.*

Considera innumeras spinas divitias gignere: non enim frustra à Domino spinæ appellantur. Unde Sapiens: Multi dati sunt in auro casus: & facta est in specie ipsius perditio illorum. væ illis qui sectantur illud, & omnis insipiens in eo capietur. Hæcne credis & ultrò in laqueos te abjicis?

Jam vide quis exitus & mors sit divitum. O mors, ait ille, quàm amara est memoria tua homini habenti pacem in substantiis suis! quid verò post mortem? revertitur in terram communem matrem omnium, uti nudus egressus erat. unde Job: Si comportaverit impius argentum ut pulverem, & sicut lutum præparaverit vestimenta; præparabit quidem, sed justus vestietur illis, & innocens argentum dividet. Quæ ergo habes; cujuserunt? àt familiæ erit splendor. eheu, & animæ

tux

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

riturus in cælis haberes. Atqui non tenebaris. An forsitan ludere & prodigere debebas cùm scires talem reddendam rationem? Tertiò, vide quàm securè & quietè vivat bonus dispensator: non illum sollicitum creditor agit, non anxium habet rei familiaris angustia, ab omnibus colitur, & gratus est, ubi alius plurimis uti obstrictus est, ita iis supplex esse cogitur.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

Considera, unde contingat hæc stultitia, ut plus quisque gratis expendat, quàm habeat in bonis: unde ista inquam prodigalitas? causa est Primò, quòd putet sese bonis pro arbitrio posse uti; quod falsum. unde monet Sapiens, Benefac humili, & ne dedêris impio: si benefeceris, scito cui benefeceris. Dives autem hoc non considerat, & malè beneficia & opes collocat. Paria autem sunt, ait Hieronymus, dare histrionibus, & sacrificare dæmonibus. Secunda causa est gula, propter quàm Esau primogenita sua dedit pro lenticulâ, & abiit parvi pendens quod primogenita sua vendidisset. Ita multi in conviviis prodigi stultè uno die multo parva tempore distribuunt, & se exhauriunt. Et cùm dicat Scriptura: Si multum tibi fuerit, abundanter tribue; tales de modico multum tribuere volunt, sed non Deo, Tertia est superbia, quâ se majorem & ditio rem, quàm sit, haberi cupit, & (ut ita dicam) plus vult ferre quàm potest, etiam si se disrumpere. Vide quanta sit insania. Vide precor, quàm vanum sit à parasitis hodie laudari, & cras rideri; hodie largiri, & cras animã debere; posse Deo servire securè, & in omnibus gratificari, & inquietam tamen vitam ducere, & sæpè perditam, dum loculi vacui pessima suggerunt consilia, & amici ollares ea fovent.

Remedium in promptu est, quod monet Sapiencia æterna; Primò, sedere nimirum, & computare sumptus, ne censum superent; Secundò, generosò esse animo, & scire ubi vera gloria, quæ non famulorum turbâ; sed bonâ

*Eccli. 12.
Vide ô dives
ubi & quomodo
expendas.*

Hieron.

Nota.

Genes. 25.

Tob. 4.

Quisque ratione subducere debet.

bonâ vitâ; non sumptu, sed prudenti dispensatione merienda est. O Deus, ut infr. pag. 387.

Meditatio seu consideratio de Bonorum dispensatione.

PVNCTVM I. Considera, quorsum bona hæc à Deo sint data, nempe ut iis non aliter quàm ad ejus gloriam & tuam salutem utaris. Expende an ita feceris. Secundò, scias non licere ociosa relinquere, & , ut ille Matth. 25. talentum abscondere, sed mandatum nobis esse, ut negotiemur dum veniat Dominus; idque ad maximam ejus utilitatem, si servi fideles esse velimus & collaudari; ut ille Matth. 25. qui quinque talentis acceptis, alia quinque superlucratus fuerat. Cogita, quæso, an non tu sic velles tua bona administrari; an non semen, quod jadis, fructum adferre centuplum; atque ita collige, meritò Dominum præcipere, ut sic bonis tuis utaris, ut fidelis dispensator inveniaris. Adverte deindè, illa tua quæ appellas, tua non esse, sed Domini, ac proinde disce tuo arbitrati & commodo de iis nefas esse disponere: neque te esse fidelem, si, cum possis centum annuè (ut ita dicam) lucrari, octoginta tantùm Domino reddas; viginti verò in proprios usus & vanitatem expendas: ut servus ille Lucæ 16. idem autem facit, quisquis ad Dei gloriam non purè bonis suis utitur, sed suam etiam quærit, aut certè vanitatem.

Aspira, ut supr. pag. 8. Hæcine firmâ, ibid.

PVNCTVM II. Considera tres classes hominum, seu servorum, seu mavis filiorum. Prima eorum est, qui bona domini, vel patris, expendunt ad ejus contumeliam, utque bellum illi inferant. ejusmodi sunt, qui bonis ad luxuriam & fastum abutuntur, & sodales & amicos exemplo & aliter ad hujusmodi invitant, vel iis illa largiuntur qui id faciunt, ut commodiùs faciant, & sic ære suo hostes Dei fovent. Nonne enim illos comparare aptè possumus his qui à patre vel domino pecuniam

Cur bona hominibus à Deo data.

Matth. 25.

Dispensator es, vide ut fidelis.

Lucæ 16.

Tres classes utentium bonis.

Matth. 6.

niam accipiunt, ut eis seruiant, eosque tueantur: qui-
que eâ acceptâ, sicarios & latrones in necem patris,
seu domini conducunt, quorum etiam se duces consti-
tuunt? Alia classis est eorum qui Deo seruire volunt &
Mammonæ, uti Samaritæ Deo & idolis, Domino & si-
bi negotiantur. Hi, ubi herus ponit insignia sua, illic et-
jam propria collocant: si hero duodecim debeantur,
sex sibi capiunt; gloriæ, inquam, vel utilitatis partem.
Hi sunt, qui in conspectu Dei dicunt ei, se velle partim
ejus voluntatem, partim suam adimplere in bonorum
usu. Tertia classis est eorum, qui sciunt ea, quæ possi-
dent, prorsus aliena esse, eaque Domino offerunt, ut
iis ad arbitrium utatur, & sollicitè quærunt, quomodo
iis maximam voluptatem, honorem & gloriam conse-
qui Dominus possit. Hi sunt verè resignati, & qui in-
venti sine maculâ, post aurum non abeunt: hi sunt, qui,
ut Christi sint discipuli, renunciant omnibus quæ pos-
sident, ut Luc. 14. præcipitur. Vide in quâ classe hæc-
tenus fueris & esse velis. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Luc. 14.

*Stricta bo-
norum ratio
danda in die
judicij.*

PUNCTVM III. Considera, rationem bonorum ma-
ximam habendam & reddendam esse in die judicii: de
eorum enim dispensatione ita Matth. 25. agitur, quasi
aliarum ibi rerum ratio nulla haberetur. Secundò,
considera quomodo cupiditas humana in hoc mundo
ad summa tendat, & pecuniam in cibum, vestem, do-
mum, agros, non nisi optimè collocari optet, & quæ
dementia in æternitate, neque de optimâ mansione,
nec de victu aut vestitu, magnoperè curare? Nonne
stultus putaretur mercator, qui cum posset eodem pre-
cio comparare preciosam margaritam, multò deterio-
rem sciens sibi vel hero emeret? Aliter Sapiencia æterna
docet, dicens: Simile est regnum cælorum homini ne-
gotiatori, quærenti bonas margaritas: & inventâ unâ
preciosâ dedit omnia sua, & comparavit eam. Expen-
de hæc coram Deo, & ab eo lumen & gratiam pete, &
dole, quòd tu filius lucis non tam fueris prudens in

Matth. 13.

Lucæ 16.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

nii vestri invenitur voluntas vestra. *Credo tibi, ut su. p. 7.*

Quæ eleëmofyna optima.

PUNCTUM II. Ut autem ratiocinando quænam sit voluntas Dei assequaris. Considera, quæ eleëmofyna melior sit. Est verò illa, quâ Dei honor maximè propagatur, unde hæc sunt piorum vota, ut optent suis facultatibus & aliis modis efficere, ut omnes Deum agnoscant & ament; atque adeò, si cælos novos creare possent, & Angelorum hierarchias in Dei laudem perpetuâ, id sanè præstarent. Cùm verò Deus à justis & bonis maximè honoretur, si quis, ut id illi cõmodè præstent, sua conferat, id Deo acceptissimum esse apparet. Bonorum verò duo genera sunt: unũ eorum, qui ut Christum sequi possint, & meliùs illi servire, sponte suâ abdicant. Et quanto opere Rex hujusmodi sibi devotos milites à subditis suis ali desideret, manifestum est. Aliud genus bonorum est eorum, qui aut sorte, aut vitiõ suo, aut coactè sive ex necessitate pauperes sunt: quibus si tua conferas, omninò rectè etiam feceris. quanto tamè gratior Deo sit eleëmofyna cæteris paribus illis potiùs, quàm his collata, liquet. Inter hos duo item alia genera reperies; unũ, quod sibi vivet, & Domino servit: aliud, quod insuper complures ad Domini obsequiũ adducit, nomen ejus celebrat, imperium propagat & tuetur. Et hujusmodi Religiosos nonnullos esse, omnibus notum. divites autem procuratores esse videntur, opibus ad hoc donati, ut operarios ejusmodi ad obsequiũ Domini adducant. quo verò illi aptiores & perfectiores, eo meliùs rem Domini agunt; magis certè quàm ii, qui incerto eventu erudiendos ad ministerium multo labore adsciscunt. Id ex militiâ sumpto exemplo clarius evadet. Quis enim Rex non mallet exercitatos milites, quàm prorsus tirones? quis non mallet ascriptis à se in militiam annonam præberi, quàm tirones legi, qui incertũ an futuri militiæ apti? denique quos sapientissimus dux magno studio delegisset è millibus, hos meritò quivis aptiores militiæ ejus, & gloriæ propagandæ judicaret.

Divites procuratores sunt.

Qui pauperes pro aliis abendi.

Applica

Applica hæc Christo Regi, clero & Religiosis, & aliis qui proximi salutis vacant: his enim tessera militiæ vocatio est. alii quicumque aluntur, hoc fine aluntur, ut tales, vel similes aliquando evadant. sic etiam gratus esset Regi, naucleros pro suâ classe alii & conqueri, quàm epibatas & sentinarios; sive architectos potius quàm viles operas. Quàm verò gloriosum sit Deo & homini, laudatores Dei, propugnatores fidei, complures architectos & naucleros in dubio hoc mari & naufrago undique colligere, luce clarius existit: sic enim eleëmofyna latissimè diffunditur, ejusque fructus, cum uni corporalia præbentur, ut multis spiritualia tribuantur; imò etiam corporalia. denique hoc certum sit, eleëmofynam ex omnium Theologorum consensu potius ac prius meliori tribuendam. Unde Hieronymus contra *Hier. contra Vigilantium explicans illa verba: Facite vobis amicos de Mammonâ iniquinatis. Num, inquit, isti pauperes, inter quorum pannos & illuviem corporis flagrans libido dominatur? nō, ait simpliciter pauperes; sed, pauperes spiritu beati appellantur: in vulgi pauperibus sustentandis nequaquam intellectu, sed eleëmofynâ opus est; in sanctis pauperibus, beatitudinis intelligentiâ, sicut scriptum est: Beatus, qui intelligit super egenum & pauperem: in die malâ liberabit eum Dominus.* *Hier. contra Vigilantium. c. 5. Luc. 16. Psalm. 40.*

Oblatio quâ dives verè fit pauper & beatus, & illud, vae divitibus, evadit.

ODEVS meus ecce hæc bona mihi largitus es, ô infinita bonitas; sed verè bona sunt? Obone JESV, tu aeterna veritas dic mihi, obsecrò; quia audit servus tuus; & ecce vae, ais, vobis divitibus qui habetis hic consolationē vestram; vae vobis & bona sunt hæc? eheu infelix ego homo, cui tu ob ista vae minâris, ô fons bonorum, imò addis: Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum celorum; & rursus: Facilius est camelum *Matt. 19.* transire per foramen acus, quàm divitem intrare in regnum tuum; hæcne ergò bona? hæcne verè sunt, ô aeterna veritas! &

Eccli. 11.

1. Iac. 6.

Luc. 16.

Eccli. 31.

Ibid.

Matth. 5.

illa bona sunt, ô aterna bonitas? quomodo bona: an quia tibi summo bono acceptos nos reddunt? sed elegisti, ut ait Apostolus tuus, pauperes in hoc mundo. & num forte us meliores sumus divites? Eheu si dives fueris inquis, non eris immunis à delicto: omnes qui volunt divites fieri in hoc seculo, incidunt in tentationes & laqueos diaboli; & multos perdidit aurum & argentum, sed forte divites melius serviemus tibi? Verùm audio, Non potestis Deo servire & mammonæ; non potestis? non possumus? & bona sunt hæc? veruntamen aliquando convertes nos ad te: quid? nõnne asseris quòd qui amat aurum non justificabitur? nihil enim est iniquius quàm amare pecuniam, & beatus vir qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris; & Beatos ais pauperes spiritu, & meritò, quoniam ipsorum dixisti esse regnum celorum. O vox Domini confringentis cedros! vox Domini revelantis condensa! An huic credo Deus meus? verène credo tibi ô aterna veritas? verène credo sapientia aterna? si vera sunt, si certa, si indubitata responsa tua, nõnne va mihi misero, quem bona fluxa, ad vitæ hujus momentum retinenda separare possunt à te ô omne bonum! Quid faciam tibi ô custos hominum, quare posuisti me contrarium tibi? scio quid faciam, honorabo te de substantiâ meâ, quid aio? tua, inquam. Quid enim intuli in hunc mundum? dispensator quidem tuus sum, sed eheu! si ponas rationes cum servis tuis, quis fidelis invenietur? Scio quid faciam, angustia mihi sunt undique, & iactor in naufrago mari. Potiùs quàm peream eternùm, projiciam omnia, & tu mihi restitues hereditatem tuam. Angusta est via, potiùs quàm excludar à te, in eternum libentissimè exuam omnia, & scio, scio inveniam omnia.

Lucæ 14.

Renuntia-
tio rerum
tempora-
lium.

Sequi te nemo omninò seu secularis seu Religiosus potest, nisi qui renuntiaverit, saltem animo, omnibus quæ possidet. nemo? Renuntio ergo omnibus, & volo & rogo. & humillimè rogo & obsecro te per viscera misericordie, ut possim esse discipulus tuus. O Domine, ô salus nostrâ, ô vita nostrâ, tu non delictaris in perditione & morte nostrâ; aufer ergo à me concupiscentiâ, & suscipe hoc desiderium meum quo animo meo omnibus renuntio, re ipsâ etiam paratus facere potiùs quàm te offendam, & pauper esse potiùs cum

Lazaro,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Cavendum
ne aliena
quis possi-
deat.*

Primò, recense bona tua, & vide num quæ mixta sint aliena; ne hæc, velut tinea, tua consumant, ne verò tuis fur appropriet, trans mitte crebrò manu pauperis in cælum, ibi domum, ibi agros compara æternos.

Secundò, delibera cum prudentibus, quomodo impendere tua maximo lucro possis pro tuâ tuorumque salute.

*Æmulare
filios sæculi.*

Tertiò, sæcularium mercatorum industriam non tantùm æmulare, sed si potes, cùm de æternitate agatur, supera.

Quartò, ut illi rationes subducunt lucu temporalis, sic tu spiritualis.

Quintò, ut illi certos institutores habent, sic tu pauperes, quibus compares tibi æterna tabernacula. Ut illi non uno in loco, sed ubicunque possunt, colligunt pecuniæ fructum, sic & tu collige undecunque liberalitatis thesauros.

Dignatus es. &c. ut sup. pag. 10.

J A C V L A T O R I Æ.

Psal. 72.

Psal. 5.

Psal. 8.

Psal. 141.

Matth. 16.

*Q*uid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram?

Dominus pars hereditatis meæ & calicis mei.

Et quæ est exspectatio meæ? nonne Dominus?

Portio meæ Dominus sit in terra viventium.

Quid prodest homini, si un: versus mundum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur?

C A P V T XXIV.

*Deliberatio de delectationum appetitu moderando,
tertio auxilio in viâ Dei.*

Sap. 4.

HOMO. O quàm pulcra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam apud Deum nota est, & apud homines: cùm præsens est, imitantur illam; & desiderant eam cùm se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat in coinquinatorum certaminum præmium vincens. Sic sonat in auribus vox tua dulcissima, Christe Jesu, & afficit intima cordis mei: verumtamen cùm in omni vitæ genere dederis, ô Bonitas infinita, unde gaudeat cor hominis, & rursus intonet Apostolus tuus: Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis suis; quid faciam ô magni consilii Angele, ô Sapien-

Ga'ar. 5.

Sapientia æterna? trahit me voluptas, periculosa esca, quâ multos advefarius inescat & in interitum rapit.

CHRISTVS. Fili, dixi ego veritas. Qui non odit patrem & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus. Credis hoc? Nõne vides, quia transit mundus & concupiscentia ejus, & transit velut umbra? ô si amaritudines quibus condiuntur mundana gaudia, degustares? clamares utique mortem in ollâ esse, neque edere ex eâ neque bibere posses de calice hoc, cujus fæx non est exinanita, ex quo bibunt omnes peccatores terræ. Quid enim sunt voluptates corporis & sensuû, videre, audire, sentire? nihil aliud quàm momentaneum aliquod gaudium, idque de re extra vos longè posita, quæ vobis tantummodo per solam sensuum cognitionem conjungitur, neque tamen unquam verè possidetur. Imò attende, & vidè quàm vana sit voluptas & omnia. Ecce licèt Rex esses, & tamen regnum te possidere ignorares; nihilo felicior esses, quàm si eo careres. Vel è contrario, si fingeres te Regem esse, vel regnum habuisse, eodem modo te fictio, sicut res ipsa vera afficeret. Hinc qui se beatum putat, etiam si verè miser sit, gaudet, uti beatus: Qui verò se miserum putat, miser est etiam si bonis omnibus affluat; ut avaro inter opes accidere solet, & ambizioso inter honores, & delizioso inter delicias, quarum extrema major amaritudo semper occupat. Vbi verò sis si attenderes, in valle scilicet lacrymarum, exilio, carcere, putas liberet deliciari tibi, quem lictor ad portam, ut ducat, expectat? *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæc me firmâ*, & c.

HOMO. Magnam omnino sentio vim esse voluptatis, eheu per eam video columnas cæli, & stellas cecidisse, & totus contremisco. Adamum unius pomi voluptas, Esauum pultis cepit, & perdidit: & quos non libido supplantavit? Davidem sanctissimum, sapientissimum vicit Salomonem, & fortissimum Samsonem superavit. Video, Domine, nemo continens esse potest,

Luc. 14. .
Voluptates
amaritudine
condiuntur.
1. Ioan. 2.
4. Reg. 4.
Psalm. 74.

Gen. 25.

nemo deliciis, nemo vitiis abstinere, nisi tu dederis.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

*Voluptatis
& abstinencia
effectus.
2. Cor 3.*

CHRISTVS. Hoc est sapientiæ initium & salutis, scire & cognoscere quòd non sitis sufficientes aliquid ex vobis tamquam ex vobis cogitare. sufficientia enim omnis vestra ex me est. Vide tamen quid ad salutis optatum finem conferat voluptas, quid abstinencia. illa hominem enervat, mollem facit, & velut in viâ viatorem quidem momento reficit, sed sæpè tardantem cælesti patriâ excludit. quis enim facilè modum voluptati ponit? in tam lubrico loco quis consistit? & ut possit, non invenitur sapientia in terrâ suaviter viventium. Finge hominem qui cum Salomone nihil deneget oculis suis, & abeat in viam concupiscentiarum suarum; quid in illo, nisi imaginem prodigi reperies? Videre omnia ardet, & sitim non restinguit; audire, & semper plura auct cognosce; vult gustare, & rursus gustata desipiunt; trahitur in omnem partem, & ut Euripus agitur: modò videre vult, modò audire, modò ambulare: vicissitudo in omnibus placet, non tamen placat appetitum, sed accendit ut oleum camino additum, nulla ibi virtus, non modestiæ decor, non temperantiæ splendor, non tranquillitatis cælestis imago; sed multis dominis servitatem serviens, in partes trahitur, nullique satisfacit, nusquam quiescit, sibi gravis, sibi ipsi displicet & fastidio est. hoc unum agit, & nihil agit, quando inutilibus se onerat & exonerat. Et quemadmodum turpe foret uni colori & saporì omnem intendere sollicitudinem; ita etiam variis: varias etenim cupiditates induere non est laudabile, sed magis vituperio dignum. Ille autem id agit, & variis sese subdit, ac quasi brutorum formam induit, qui gaudet ut canis de luxuriâ, de voracitate & voluptate ut porcus exultat. Nonne id monebat Propheta meus dicens, Nolite fieri sicut equus & mulus?

Iob. 28.

psalm. 31.

Hæcine vera, &c. ut suprâ pag. 7.

HOMO

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

nónne meo Domini tui crucifixi? Et tu mundo talem te probare poteris, si indulgeas cupiditatibus tuis?

Galat. 5.

HOMO. O dulcissime JESU, & quidem si voluptas, placet; nónne magis debet æterna? nam, ecce, si hác visus vel auditus vitavero, æternam mihi promittis. Et quomodo, si hác credimus, non libentes mortificamus carnem cum vitiis ac concupiscentiis suis?

Credo tibi, &c. ut su. pag. 7.

Sanctorum solatia.

CHRISTVS. Nónne hoc Sanctos meos in eremo solitarios, consortio & solatio hominum ut sponte se priuarent effecit? sæpè toto vitæ tempore, sæpè annis multis austeritatis & silentii observantissimos, severos sensuum custodes? quod jam multis sæpè cohortationibus, regulis ac statutis à Religiosis aliquando aut vix, aut non potest impetrari. Quid causæ est?

2. Reg. 23.

Hebr. II.

1. Cor. 9.

HOMO. Tu nosti, Domine, imperfectum & tepiditatem nostram, odibilem quidem tibi, sed & sanabilem. O quàm rectè ad hoc quidam per te dixit: Si spectaculis interioribus non careres, nunquam ad exteriora exires, siue vacares, aut voluptate abstraheris, quæ quantumcumque fœda, tamen trahit. Nónne ideò vix, ô JESU, vix potest videri in multis detractionis & maledicentiæ emendatio, eò quòd solùm pruritus, eheu, quispiam sit, & delectatio in alterius ulcere, sordibusq; fodicare? Qui verò viri virtutum fuerunt, carnem suam crucifixerunt cum concupiscentiis suis. Ideò David aquam effundens olim sacrificavit toto corde tibi, & Moyses grandis factus elegit magis affligi cum populo Dei, quàm temporalis regni habere jucunditatē. Paulus verò tuus castigabat corpus suum, & in servitutem redigebat, ne fortè, cùm aliis prædicasset, ipse reprobus efficeretur. Similiter & omnes Sancti tui quo Spiritu ducti? quo impulsis? Quid verò magis pudere Christianos debet, quàm quod Ethnici etiam oculos à formâ præstantiore, & aures à petulanti sermone, & manus sæpè ab avaritiâ abstinebant, qui paulò plus cordis habebant?

Ethnicorum modestia.

bant? Jam verò, Domine JESV, quasi cum Epicuro laxasses habenas omni voluptati. sic multi passim pro-
ruunt in sensuum curiositates & oblectationes: & eheu,
si negentur, gravis illis afflictio, & tamen discipuli tui
dici & haberi volunt. Ethnici voluptatis regnum cum
virtute consistere non posse asseriebant; neque in Re-
publicâ voluptuosos, qui ei servirent idoneos, sed pro-
brosos. Quid verò de Christianis multis dicemus? Do-
mine JESV, ô Sapientia æterna, an confiteri fratres po-
teris coram Patre tuo, quos ad cò degeneres vides ab
exemplo tuo? quid enim nos aliud totâ vitâ docuisti;
quàm deliciarum affectum moderari? eligisti enim
quod carni molestius est: id ergo melius, id utilius, id
magis eligendum, & quisquis aliud docet, vel suadet, ab
eo tamquam seductore cavendum est.

*Voluptas
Christi ex-
emplo fu-
gienda.*

*Bern. ser. 12
de Nat.*

*Quare tam
pulcer calo-
rum aspe-
ctus.*

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

Nonne etiam idcirco tot innoxias voluptates & ob-
lectationes in pulcerrimo cælorum aspectu dedisti no-
bis, totque quotidie producis liberalissimâ manu tuâ
herbarum & fructuum genera? ut saltem velut in Para-
diso Adamum oportuit, abstinentiam à paucis & parvis
libentes tibi dicaremus. Sed ô insaniam! quærit homo
gaudium & quietem, ubi certò inveniri non potest, in
fædo lacu scilicet vanitatis: an enim satiatur unquam
oculus visu, vel auris auditu impletur? Et certò scitur,
quod qui biberit ex lacu voluptatis, sitiet iterum, & ma-
gìs sitiet, ita ut ipsamet in tormenta oblectamenta ver-
tantur, desideriumque nascatur bibendi, & habendi in-
tolerabile & insatiabile. Quando, ait gulosus, evigila-
bo, & rursus vina reperiam? & licet voluptas, ut ait Ber-
nardus, videatur esse medicamentum, tamen facit ad
infirmittatis augmentum, ipsumque medicamentum in
vulnus vertitur.

Eccles. 1.

Bernard.

Aspira, ut supra pag. 8. Hæcine firmâ fide credo, ibid.

CHRISTVS. Unde Sapiens meus meritò ajebat: In-
veni amariorem morte mulierem. quod ad omnem
meritò

Eccles. 7.

Iob. 20.

Seneca.

Oratio.

Iob. 21.

meritò voluptatem transferre potes, in quâ pereunt robusti Israël, & cùm satiati fuerint, arctantur, & omnis dolor irruit super eos. Ebrietas enim unius horæ hilaritatem insaniam nōne longi temporis tædio pensat?

HOMO. Itaque si delectari libet, delectari in te, Domine, cupio, & scio dabis mihi petitiones cordis mei: & si medico præcipiente ob valetudinem aliquibus abstinco, quanto magis propter te, Deus meus, qui tam ferè eam voluptatem in parente nostro castigasti, & in nobis filiis ejus etiamnum post tot sæcula castigas? Teneant alii tympanum, & citharam, & gaudeant ad sonitum organi; ego verò delectabor in te, Domine, & replebis me lætitiâ cum vultu tuo. Vivant licet sæculi filij in deliciis; melius longè mihi adhærere Deo meo, & voluptas mihi maxima erit propter te carere voluptate, ut gustare possim & videre, quàm suavis sis, Domine Deus meus, & diligere te ex toto corde meo, quod totâ animâ meâ in æternum desidero, ô gaudium nostrum, ô pax & requies mea sola & unica, Amen.

Meditatio I. De Castitate.

COMPOSITIO LOCI. Erit spectare Christum Dominum, quem B. Virgo, & tot myriades virginum in caelesti palatio sequuntur.

*Præstantia
castitatis.*

1. Cor. 7.

PUNCTVM I. Considera præstantiam hujus virtutis, quantam animo pariat tranquillitatem & felicitatem: adeò ut Philosophus Plato diceret hominum vitam fore instar deorum, si absque uxoribus homines esse possent. Secundò, contrarii vitii molestias: nam verè omnino experiuntur tribulationem carnis voluptatum amatores. Tertiò, collige dignitatem illius ex precio quod pro ea sapientissimi dederunt. Quot enim virgines & Sancti, pro hac ex Christi amore vitam prodegerunt? Aspice Agnetes, Catharinas, Barbaras, & totum virginum chorum. An hos, an mundum falli putas? Quòd si martyrìum iis defuit, domesticum quæsierunt,
id est,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Lib. 1. de
virgin.*

Apoc. 14.

*Magnâ curâ
servanda
castitas.*

*Bern. serm. 1.
in fest. SS.*

martyrio castitas comparetur, immò Martyres faciat. Sextò, quòd præmium virginibus summum tribuat in cælo, ut sequantur agnum quocumque ierit, & cantent ei canticum novum. Considera deinde, quantâ curâ ea gemma servanda sit ob innumera ferè pericula; quam fugienda propterea omnis occasio, & familiaritas cum dispari sexu. Attende verò humilitatis tibi custodiâ esse adhibendam, & vide quo pacto id facias. Præterea observa f. dulò, & diligenter cole obedientiam, qui talem invenit anima inferiorem suam, ut Bernard. qualem se exhibuerit Superiori, & rebellionem carnis dicit arguere inobedientiam. Quatò, voti crebra renovatio etiam juverit plurimùm eos qui illud nuncupârunt.

O Beatissima, ut infr. pag. 400.

Meditatio II. de Castitate.

COMPOSITIO LOCI, Considera Beatissimam Virginem stipatam virginibus, in cælo coruscantem.

*Quomodo
peccetur con-
tra castita-
tem.
Signa casti-
tatis.*

*Greg. 11.
Mor. c. 8.*

*Folia lili
castitatis.
Immunditia
fœditas.*

PVNCTVM I. Considera peccati contra hanc puritatem Angelicam; Primò, cogitatione impura; Secundò, verbo quocumq; modo huc vergente; Tertid, quinque sensuum blanditiis. Signa autem castitatis sunt: Primum, oculos, linguam & aures, habere bene custodita. Secundum, magnâ parcitate iis uti, quæ sensibus delectabilia, & rejicere mollia. Tertium, puritas in ore. Quartum, puritas in amicitiiis, vitando mulierum familiaritatem, colloquia & munuscula. Quintû, fuga omnium quæ huic virtuti adversantur, ut iræ, superbiæ, cõsortiorum. Sextum, puritas in cogitationibus & motibus, in somno & vigiliâ. hæc folia sunt lili castitatis.

PVNCTVM II. Considera vitii turpitudinem, vidento corporis nostri originem, quod est fœditatum & mille morborum seminarium fœditissimû, & vermium denique pabulum. Fige ibi oculos, & colliges vitii fœditatem, adeò magnam, ut natura ipsa semper latebras quærere docuerit. Attendè contrâ, animæ dignitatem,

& cre-

& crede certò ejus delicias longè puriores: & detestare corporales ut illis fruaris, & ad cælestes animum transferas. Secundò, considera effectus hujus. Hi sunt cæcitas mentis, inconsideratio, inconstantia, præcipitatio, amor sui, odium Dei, affectus præsentis sæculi, & horror ac desperatio futuri. Denique præ cæteris omnibus hominem ad omnia indigna cogit hoc vitium, & est, ut B. Job, ignis usque ad perditionem devorans. Tertio, vide in quot mala ruant homines hoc igne succensi, in quot famæ, virium animæ & corporis detrimenta. Bestiis illos omnino similes facit, etiam judicio Ethnicorum: estque inexplebilis prorsus libido, & inextricabilis. Considera Christum Dominum quasi coram te oculis & toto habitu corporis spirantem hanc virtutem, & deinde Sanctos ejus: vide ut oculos fervârint, curiositatem oderint, occasiones omnes vitârint, tentationes vicerint, ut S. Bernardus, Benedictus, Thomas, Edmundus, Xaverius; & contrâ, quàm graves ruinæ fuerint eorum, qui minùs circumspècti fuerint, etiam si sancti, ut Davidis, Salomonis, Samsonis, & aliorum de quibus Augustinus, Cedros Libani, duces gregum sub hac peste luxuriæ cecidisse reperi; de quorum casu non magis suspicabar quàm de Ambrosii vel Hieronymi impudicâ turpitudine: & tu audes in ætatis flore, pleno ventre, corpore benè curato, in mediis periculis castum & purum te sperare?

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM III. Considera, quomodo Deus in hoc mundo punierit istud vitium. Primò, diluvio universalis; Secundò, Sodomæ everfione; Tertio, viginti quatuor millium Israëlitarum deletione, filiorum Heli perditione, Salomonis exitio, Davidis persecutione à filio institutâ, Samsonis ruinâ, &c. Considera deinde pœnas, quibus ob momētaneum quod delectat, æternùm crucientur impuri in inferno. Cogita, luxuriose, cogita, obsecro, frater, pœnas illas & flammam, & his turpes

Greg lib. 31.

Mor. c. 17.

Luxuria effectus.

Job. 31.

Ruina multorum in

luxuriam.

De verb.

Domin.

Domin.

Impudicitia

pœna.

Gen. 7. 19.

Num. 22.

1. Reg. 4.

3. Reg. 11.

2. Reg. 15.

Judic. 16.

cum gratiâ Dei exstingue; descende in stagnum ardens; & animum refrigera ardoribus sempiternis. Aspice, & dic obsecro, hæc credis? & tamen præ Christo eligis diabolum, præ vitâ mortem, pro momentaneo gaudio æternum luctum? Credis? credis? & non stupes? & non liquefcit anima tua amore ejus, qui pro te mortuus est, ut in æternis deliciis viveres in æternum?

E X E R C I T I V M.

O Beatissima Virgo, & omnium Regina, spes nostra post filium tuum unica, respice queso benignissimo oculo tuo luctus nostras, & prelia filiorum Adam: tu vides quomodo medii in fluctibus, & hostibus vivamus, imò nobiscum hostem portemus, & nutrire ac fovere cogamur carnem nostram, cum nemo carnem suam odio habeat. Et quis evadere poterit tyrannidem illius? Ecce Davidem sanctissimum virum, & secundum cor Dei, sapientissimum Salomonem, fortissimum Samsonem superavit: Quis igitur vincere poterit? O quot millia bellua ista voravit, & in infernum hac etiam hora precipitavit! O quot in iudicii die secreta hominum patēscent flagitia, quorum pietas videbatur esse conspicua! hæc enim est universitas iniquitatis, quæ inflamat rotam natiuitatis nostræ, inflammata à gehennâ. O infelices nos! Anima mea, quam tam dirus premit hostis, & nullo umquam tempore deserit, descende in infernum, & si libet torreris æternum, ut momento corpori indulgeatur amarissima voluptas, perge, neque occasiones vitæ, ama periculum, & peri in eo.

Verum freno potius illud compeſce, & erige te ad sponsum tuum, cuius deliciae sunt esse cum filiis hominum. Qui & hodie paratus est cœnare tecum, & præbere tibi cor suum. Et poterit fieri, ô amator hominum, ô Salvator mihi, ut potius libeat mihi volutari in porcorum volutabro, quàm amplexibus tuis, & gaudiis frui Angelorum, quàm similem esse illorum? Recordare, ô anima, Creatoris tui, & nobilitatis tuæ, & noli degeneri animo, ut corpori servias, crudeliter te jugulare, sed. fuge, fuge: in fugâ salus est, & victoria; in asperu dulcedo, in duris suavissimum solatiu. O Angele Custos, qui me dignaris custodia tuâ, ô calesii per nymphas

Prover. 8.
 Applicatio
 ad Com-
 munionē.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Praxis castitatis conservanda.

Optimum remedium fuga.
Eccli. 3.
Cyprian. de sing. Cler.
Basil in constit. Monast. cap. 4.

PRIMA. Fuga occasionum: si enim ulpian, verum hîc est, Qui amat periculum, peribit in eo. ideoque S. Cyprianus agebat, gustandum cum mulieribus, non continuandam esse præsentiam. Basilus vero, Danda est opera, ut si fieri possit mulierum colloquia tuditus tugiamus; si id non possit, in eo entendum est, ut quàm rarisima illa, & quàm brevissima fiant. Neque existiment sæculares, Religionis hæc tantum convenire, norunt enim an ipi in periculis magis sint tuti. quàm ii quos assidua arinat pietatis exercitatio. Certè de R. P. Francisco Borgia refert Ribadeneira, eum, cum in sæculo versaretur, & feminæ essent visitandæ, id non nisi postquam cilicio se armasset, tacere solitum.

Secunda. Pravas suborientes cogitationes confestim expellere & avertere, numerando aut fenestræ rhombos, aut tabulati tigilla, aut syllabas versus alicujus, aut ejusmodi animo versando, casusve tristes aut admirandos.

Tertia. Castigare corpus, maxime jejuniis: his enim materia ignis illius subtrahitur. Castigo, agebat Apostolus, corpus meum, & in servitutem redigo.

1. Cor 9.

Familiaritas vitanda.

Quarta. Nolle peculiariter à sexu dispari diligi, aut coli, imò nec aspici; familiaritatemque, omnem rescindere, & visitationem etiam Confessarii, nisi necessitas aliud postulet, uti Sancti facere consueverunt. ideoque non absque discrimine aliâ inceditur viâ; sermones longi feruntur & crebri, atque adhærescit animus sensim sine sensu, Licet enim uno eodem uti confessario, Sanctorum sit consilium, affici tamen illi, absentem multum requirere, periculo non caret, & plurimum in viâ spirituali nocet.

Eccli. 33.
Otium vitandum.
Ezech. 16.

Quinta. Otium diligentissime vitare. Multum enim malitiam docuit otiositas. Hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, ait Propheta, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius, & filiarum ejus.

D. Bonav. lib. 2. de Profect. cap. 27.
Signa amoris carnalis.

Sexta, Attende ad signa carnalis amoris, quæ S. Bonaventura collegit. Primum est, otiosas fabulas & inutiles confabulationes miscere; cum spiritualis dilectio ædificatoris collationibus pasci soleat. Secundum, insolentia gestuum & morum: spiritualis amor sedatus, cautus oculos servat, & membra omnia sub norma disciplinæ. Tertium, inquietudo cordis, nata ex absentia ejus quem diligit, cogitando quid agat, ubi sit: spiritualis dilectio hæc non curat. Quartum, impatientia condilecti; zelare, si alteri loquatur, ejusve exquirat consilia. Quintum, ira & conturbatio ex levi causa. Sextum, crebra munuscula, & fasciolas; &

las, & zonas, & præguftatos cibos, & dulces ac suaves amoris litteras sanctus amor non habet. Septimum, inordinata difsimulatio vitiorum, ut etiam mutua vitia diligant. Hæc ille.

S. Hier ep. ad Nepotianum.

Septima praxis & cautela optima; multorum probata experientia est, alium non temerè judicare de hoc vitio. familiare enim est, ut qui de eo alium judicat, juxta illud Apostoli, in eo seipsum condemnet: hoc enim non nisi ex superbiâ manat, quæ sæpè non aliter sanatur quàm lapsu in luxuriam. Exempla hujus moniti vide in vitis Patrum.

*Temerariū
judicium se-
culò eave.
Rom: 2.*

Octava est, diligentissima sensuum custodia: ab illorum incuria omne malum in animam illabitur. Huc pertinet turpes omnes & nudas imagines ex domo sua eliminare: si enim quod turpe est, juxta Apostolum, non debet nominari inter Christianos, quanto minùs spectari ab eis? sed ubiq; ferè, eheu! videas ejusmodi irritamenta proponi. Si esca, ait Paulus, scandalizat fratrem meum, non comedam carnes in æternum: si oculus, si pes scandalizet, jubet Dominus abscindere eum, & projicere abs se. Quis verò istis persuadeat, Veneris instrumentum, elegantem, sed nudam picturam ut projiciant: non vis artem perire, & sanguine Christi emptas animas perdere non formidas: doles imagines corrumpi eximii artificis, & Dei imagines foedari; ac gehennæ addici non vereris? O IESU quàm frustra his dixisti, Quid prodest homini si universum mundum lucretur, & animæ suæ detrimentum patiatur! Tunc, tunc, ô dulcissima Domina, benignis intueri oculis cum filio potes domum illam, in quâ luxuriæ pabulum omnibus intrantibus, & invitamenta nequitiae, perditionisque illecebra proponitur?

*Custodiam
sensuum
habe.*

*I. Cor 8.
Matth. 5.
Marc. 9.*

Quorsum enim foeda imago Christiana atria deformat? num ut herus sit memor flagitij patrandi; & spectator advena cupiendi? an ut artem spectet & salutem perdat? Dubio procul his astare dæmonem crediderim, intantium oculos huc convertentem, ut animas venetur incautas, & sub dulci melle ingerat venenum. Quid de pictoribus sentiam, hæc tacitè loquuntur: non sunt hæc idola opera vestra, sed ingeniosam pedicam animarum per vos earum hostis effecit. si hic genius vester magis favet, ingenium profitemini veltum. illi in quavis animâ sæpè turpia pingere non licet, sed à vobis in tabulâ perpetuâ & præstanti suæ cupit exstare monumenta nequitiae, & de annis victorias, quibus effecit ut membra Christi membra fierent meretricis. Si doceres & pingeres, quâ patria arte expugnari posset, quâ fiscus expilari, nonne proditoris esles reus, & sacrilegi si in templo talia proponeres? Quid igitur ne-

*Imagines
turpes quàm
noxiae.
Matth. 16.*

*Quo fine
turpes habes
imagines.*

*Dæmon ad-
stat turpibus
ut venator
esca.*

*Pictores quæ
peccent.*

*Demonis
vices obeunt.*

*Lectio lasci-
ua pestilens
& sermo.*

scis animam arcem esse, & Christi domicilium, & eâ maximè parte infirmam quâ carni conjungitur? nescis templum esse Dei, cui tu tales infers imagines? Si tentator desit, tu vices ejus obis, quâ potes, artifici manu & studio. Omittere etiâ nequeo, quin moneam lascivam omnem lectionem esse vitandam, & curiositatem moderandam. Quid quæris scire quod facere est nefas? vix Ethnici cultores Venenis hæc probabant, & laudabit Christianus? At venenis linguarum peritiam: & scilicet mores perdis atque animam. Discere vis bene loqui, & malè vivere? imò malè loqui, & malè vivere? Ex abundantia enim cordis os loquitur, & quorsum ista leguntur, nisi ut narrentur; & disertus esse videatur in amore, & sæpè etiam versatus in officinâ nequitia; ut fallatur tempus preciosissimum, & pereant animæ, ut sit in medio earum puritatis hostis, quando illius amator, filius Virginis, per inepta & obscœna verba faceffere justus est?

Dignatus es, ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

Psalm. 118.

Psalm. 37.

Ibidem.

CONFIGE timore tuo carnes meas, à judi. us enim tuus timui.

Non est sanitas in carne meâ, à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.

Domine, ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

CAPVT XXV.

Meditatio de Modestia.

*Modestia
bona.*

MODESTIA corporis ad animi tranquillitatem & ordinationem mirè omnium sapientum judicio condecit: de eâ igitur, qui proficere desideras, seridò cogita, eamque omni cum diligentia complectere ac sæpè de eâ meditare.

COMPOSITIO LOCI erit, coram Domino te aspiciente, ac si recens creatus esses, & corpus cum membris accepisses, ut iis ad gloriam Domini utereris, & arma essent justitiæ, non iniquitatis, ut Apostolus loquitur.

Roman. 6.

*Quid sit
modestia, &
quomodo
contra eam
peccetur.*

PUNCTVM I. Considera modestiam virtutem esse, quæ decorum in moribus & gestibus, potissimum nuntibus oculorum servat, habitâ ratione personæ, loci & temporis. Peccatur contra hanc rusticitate, mollitie, petulantia & affectatione, attende percurrendo actiones tuas,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Prov. 6.

lo decalvabit Dominus verticem earum. Sapiens verò: Homo apostata, qui non consentit cum Deo, vir inutilis, graditur ore perverso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur. Commendatur autem crebrò modestia, utque omnia honestè & secundùm ordinem fiant in nobis. Modestia, ait Apostolus, vestra nota sit omnibus hominibus. & Dominus IESVS: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cælis est.

*1. Cor 4.**Philip. 4.**Matth. 5.*

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ fide, ibid.

*Eccli. 19.**L. I. Offic.*

Tertiò, considera hinc fieri à prudente iudicium de interioribus; ex visu siquidem cognoscitur vir, & amictus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enunciant de eo. si enim, ut Ambrosius, vox quædam animi est motus corporis, membra indomita animum significant indomitum, unde etiam Nazianzenus prædixit, Iulianum exitio orbi fore. hinc collige modestiam non fictam esse oportere, sed ut S. Thomas, ab interiori procedere, considerando Deum ut patrem & magistrum ubique præsentem.

*Nazianz.**2. 2. q. 168.**a. 1. ad 3.**Modestia*

allicit mirificè ad pietatem.

PUNCTVM III. Considera quòd uti nihil magis offendit homines quàm immodestia, ita contra nihil magis modestiâ allicere ad pietatem, cùm exempla trahant, verba vix moveant. O quanto præstat sic cum B. Francisco concionari! adeoque ut frustra verbo dicat, qui facto longè potentiùs & immodestiâ contradicit. Ideò hortatur mulieres Apostolus modestiâ (quæ locuples est in conspectu Dei) viros qui verbo non credunt, convertere. Sanè cùm Thaumaturgum homines viderent tam modestum & humilem, magis se ob mores ac modestiam quàm miracula credere professi fuerunt, atque eum diligere: sine quâ nulla amicitia, maximum hominis bonum, durare potest. vnde disce ad omnes omnino hæc monita pertinere. Tertiò, considera mores leves animum corrumpere, ut colloquia prava. unde Basilius; Studeamus modestiæ; nam studius

1. Pet. 3.

Ser. de humil.

& exer-

& exercitiis assimilatur anima & qualia facis, talis formatur & figuratur. Quartò, quòd passiones etiam omnes, si exteriores actus comprimuntur, velut ignis suffocentur, idque faciliè. Quintò, considera sine hac omnem devotionem perire, atque velut è rimoso vase omnem effluere. Sextò, immodestiam saltem maculosum hominem, etsi alioquin bonum, facere. quod autem maculas habet, hoc in sacrificium Deo acceptum offerri nequit. morum levitas potest quidem aliquando esse in bono ad horam, sed in devoto numquam, dummodo, ait Bonavent. sit devotus.

Hæcine vera, &c ut supra pag. 7.

Denique attende, si Religiosus es, multorum sæcularium modestiam, qui de his vix monentur, vix instruntur. quodque ex te uno omnes judicentur, ac quanta hinc incommoda nascantur.

Bonav. de profect. Relig. c. 5.

PUNCTVM IV. Considera Domini nostri JESU verè humilem & modestam domi & foris conversationem, & B. Virginis & aliorum sanctorum. De S. P. Ignatio, quemadmodum de S. Malachiâ, refertur, quòd nullum sine ratione membrum move: et: de S. Luciano Martyre, quòd multi solo ejus aspectu conversi fuerint. hos imitare quisquis es, & plus exemplo Christum prædicabis quàm multi verbo, dum illi ab eo moribus discrepant. D. Chrysostomus asserit, Apostolos non tam miraculis, quàm morum sanctitate orbem convertisse, quam utique morum modestiâ præ se ferebant; sicut & S. Joannes, qui nullum fecit signum; tantus propheta, tantus apud Deum, ut percursor illius fuerit, uti nec Abraham credentium Pater, & tamen latissimè fidem præpagavit. O JESU suavissime ut inf. p. 411.

Christi Domini modestia.

PUNCTVM V. Considera te esse templum Domini, & quasi sepulchrum, quod utiq; an oporteat esse gloriosum, tu judica, cum toties S. Eucharistiæ particeps fias. Secundò, expende membra omnia tua Deo dicata esse, ita ut potestatem eorù non habeas, unde August. ad suos

Isaia II.

*Aug serm.
ad frat. in
Erem.
Membrano
stra Deo
sacra.*

Psalm. 34.

loquens ait, Carnes ergo vestras cum timore ejus crucifigite, & vobis diligenter providete, ne lingua loquendo, quæ vocat de cælo filium Dei, contra Dominum loquatur; & ne manus quæ tinguntur sanguine Christi, polluantur sanguine peccati. Postremò vide, ut non solum anima Deo servire debeat, eumque imitari, sed etiam corpus per modestiam mortificationem Domini IESU circumferre, ut in populo gravi Dominus laudetur. Denique animo quieto statue te coram crucifixo, contemplare omnia IESU Christi membra pro te vulnerata, & alloquere Dominum, & percunctare, quid eum ad hoc impulit? nempe ut singulis tuis eum laudares, qui sic te redemit, te provocavit ad imitationem, & amorem.

Credo tibi, ut sup. p. 7. vel O IESU suavissime, ut inf. p. 411.

Meditatio de ratione conversandi cum proximo.

COMPOSITIO LOCI, Statue te coram Deo, & vide orbem laqueis plenum.

ORATIO, ut supra.

*Pericula in
agendo cum
proximo.*

Jac. 1.

PUNCTUM I. Considera primò pericula quæ sunt in conversatione, tum quia verè totus mundus sit in maligno positus; tum ex parte tuâ. Difficile enim est in multiloquio vitare peccatum, ac refrænare linguam suam. Hoc verò quanti fiat à Spiritu S. audi, ut illius vanam esse dicat Religionem, qui id non potest: collige ergò certò magni periculi esse improvidam conversationem; cui ut occurras, statue materiam sermonis ut non sit nisi pia, vel saltem utilis & honesta, nam ut in lubrico & periculoso itinere tutior hîc via deligenda est. Religiosus certè vir, & quisquis pietatis amans; de pietate frequenter sermonem inferre debet. Servum Dei, inquit Bonavent. de Deo loqui decet, ut fiat quod scriptum est, Si quis loquitur quasi sermones Dei. Quid enim potius? cum notum sit ex abundantia cordis os loqui?

1. Pet. 4.

Matth. 12.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

O quantâ cum voluptate & cum utilitate convenirent homines, & maximè Religiosi, si quisque velut ad charistia veniens, symbolum conferret; alius ex veteri, alius è nova, sacra profanaque historia, aut litteris sanctisque Patribus. O quàm suave illud foret menti epulum, postquam corpus curatum est! uti enim cibi corpus replent ac nutriunt, ita ejusmodi colloquia animum pascunt. Optandum certè foret conspirare ad hoc exercitium probos, non minùs atque improbi aut saltem minùs religiosi solent in vaniloquio constanter perseverare. *Aspira, ut sup. pag 8. Hæcine firmâ.*

*Cor spira
cum bono
de hoc exer-
cicio.*

*Turpe est fa-
studiosè de
Deo loqui.*

*Ioan. 8.
Ioan. 3.*

PUNCTVM III. Considera postremo, quid sit quod te retrahat à tam pio, tam obvio charitatis erga proximum & pietatis exercitio. an tædium? quòd si illud, erubescere & horrescere. neque enim de amato amantem loqui piget, sed facundum facit amor seu mundi, seu Dei. Appende illud: Qui ex Deo est, verba Dei audit: & iterum; Qui de terrâ est, de terrâ loquitur. unde ergo es tu? ex ore tuo te judica. *Hæcine vera, ut suprâ pag. 7.*

An forsân piget, quia fructum non speras? At novit Dominus tempora, tu verò ignoras, & ut dicitur, Quo minimè credis gurgite piscis erit, referetque mercedem juxta laborem ac studium tuum. Sed pudet forsitan coram de Deo loqui, & non pudet aliena à vitæ instituto, ac Christianæ pietatis professione effurire vel audire? Cur cum vides alios de mundo & pro eo loqui, tu zelum non exeris pro Deo tuo, qui debes id miles Regi tuo, servus Domino, filius amanissimo Patri? Considera ergo diligenter occasionem pietatis, neque ejus negligas opportunitatem. Non excludo tamen utilia colloquia, sed pietatem in oculis semper esse oportere admoneo. A silentio autem opportuno inchoandum illi est, qui rectè loqui velit. Secundò pauca loquatur oportet. Tertiò, circumstantiarum habeat rationem, eoq; magis quòd linguæ lapsus ferè irrevocabilis sit. idcirco etiam Philosophi, imprimis Pythagorici,

quod ad
moderat
pronun
non offe

Exerciti

cupulatus

quidem al

mea: sed q

eadem su

me, si man

to magis

dalizem

igitur cib

o vita mea

cessus, si h

stinebo ab

peretur m

cant nom

cui bened

Ecce e

pra omni

num Ie

dum De

virtutib

destia,

cant de

Et verè

pinquar

nostris?

ci silentii maximam curam habuere. & nihil certè est quod adeò commendetur in sacris Literis, ut linguæ moderatio; atq; adeò Spiritus sanctus per S. Jacobum pronuntiavit eum perfectum esse virum, qui linguâ *Jacob. 3.* non offenderet. *Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7.*

Exercitium pro modestiâ & sanctâ conversatione impetrandâ.

O JESU, suavissime, vel mitissime Agne, qui pro inordinatis motibus meis, & immodestiâ meâ in omnibus membris gravissimè sponte tuâ cruciatus fuisti; da mihi hodie gratiam per modestiam tuam, ut memor ubique sim professionis meæ, & discipulatus tui: ne propter me blasphemetur nomen tuum. Invenio *Rom. 7.* quidem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ: sed qui feci membra meæ servire iniquitati, cur non faciam eadem servire justitiæ & æquitati? si oculus meus scandalizet *Matth. 5.* me, si manus, jubes abscindere eam, & projicere, & meritò: quanto magis coërcere membra meæ debeo legibus modestiæ, ne scandalizem ullum ex pusillis istis minimis qui in te credunt? nolo *Rom. 14.* igitur cibo aut gestu aut motu illum perdere, pro quo mortuus es, *1. Cor. 8.* ô vita meæ, sed cum Apostolo tuo dicam coram te, Si esca, si incessus, si habitus, si conversatio scandalizat fratrem meum, abstinebo ab his in æternum, ut nulli dem offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum; sed omnes qui vident me, benedicant nomini tuo, quod toto corde desidero, & dicant, Ecce semen cui benedixit Dominus.

Ecce ego semen, bone IESU, cui benedixisti misericorditer supra omne meritum, cui dixisti per Apostolum; Induimini Dominum IESUM Christum. Induite novum hominem qui secundum Deum creatus est. Itaque te rogo humillimè, indue me virtutibus tuis ut honorificem te humilitate, & charitate, & modestiâ, ut omnes qui me vident glorificent te, & ament, & dicant de filius tuis: En populus sapiens & intelligens, gens magna. *Deut. 4.* Et verè quæ est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi sicut tu Deus noster ades cunctis obsecrationibus nostris? Ecce etenim venis, erubescō dum cogito, venis ad me no-

visimum fervorum à summo calorum, ut pascas me, & mecum sis, & mecum labores. Custodi ergo me, Domine JESU, & animam meam sollicitè pro immensa charitate tua Custodi, & visita vineam istam, cor meum, habitationem tuam, & perpetuam mansionem in eo fac. Qui mihi det, quis mihi tribuat, ut nunquam avertas faciem tuam à me? Ita spero, & toto corde te diligo, & tota anima mea.

Philip. 2.
1. Tim. 4.

Jacob. 3.

1. Pet. 2.
Matth. 5.

Recordare, quaeso, Domine, quòd constituisti nos, ut simus sine querela, & simplices filij Dei, sine reprehensione in medio nationis pravae & perverse: ut exemplum simus fidelium in verbo & conversatione, in charitate, in fide, in castitate, ut profectus noster manifestus sit omnibus, ac conversatio bona, ut in eo quod detractant de nobis, ex bonis operibus nos considerantes, glorificent te Deum nostrum in die visitationis. Neque satis esse scio si graviora devitem. quis enim, inquit Iacobus Apostolus tuus, sapiens & disciplinatus inter vos? ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae. Sic enim est voluntas tua, ut bene facientes obmutescere faciamus hominum ignorantiam; & sic luceat lux nostra coram hominibus, ut videant opera nostra bona, & glorificent te Patrem nostrum qui in caelis es, & benedictus in secula seculorum. Amen.

Praxis.

*Privatim
agendum ut
publicè.*

Prima est, observare defectus cujusque membri, & aliorum etiam judicium supra hoc exquirere; vix enim fieri potest, ut quis se ad normam modestiae componat, nisi ab aliis observetur. Itaque fieri videmus, ut in publico magis modestiae memores simus & observantes, quàm alibi: hoc tamen D. Bonavent. diligenter commendat, ut quisque sic se gerat in privato suoque cubiculo, uti solitus est in publico. Præterquam enim, quòd hæc ratione faciliùs habitus acquiratur modestiae, ejusmodi faciliùs ad orationem perfectam, atque animi quietem pervenit, quò non sinunt immodesti mores ullum pertingere.

Secunda. Legere libros de hac re conscriptos, tum à D. Bonaventura ad Novitios, tum aliis. Quamvis autem exterior illa modestia, nisi à virtutum omnium concentu proficiatur, diuturna futura non sit; magnum tamen ipsa ad virtutem est præsidium,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

stitutum licet, ut omnibus omnia fiat.

Nonò, nec statim ad summa veniat, sed gradatim ac suauiter ad ulteriora promoveat.

Decimò, capacitati hominis multùm se attemperet. Si quis enim in guttur multa simul infundere nitatur, effundet potiùs quàm infundat.

*Vitanda in
conversa-
sione.*

Vndecimò, cavendum esse dicebat, ne vitia in nobis deprehendantur: ut sunt excessus in cibo, potu, hyperbolæ, vanitates, rixæ, motus inconcinni ac gestus: hæc enim uti existimationi non parùm detrahunt, ita minuunt amorem. In exteriori itaque homine concentum & compositionem magnam (signum animi compositi) requirebat. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

J A C V L A T O R I Æ.

1: Corint. 4. *Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.*

Philip. 4. *Modestia vestra nota sit omnibus hominibus.*

Matth. 5. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cælis est.*

C A P V T XXVI.

Meditatio de Temporis ratione habendâ, & ejusdem accuratâ distributione.

QUEMADMODUM vides in universo suis temporibus, pondere, numero & mensurâ definita esse omnia, & accuratissimè, ita & in te microcosmo fieri convenit, temporisque maximam haberi rationem, ac te vitam ejusque partes ad illud dimetiri. estque hoc præsidium ad pietatem minimè vulgare.

COMPOSITIO LOCI, considerare velut in solitudine cælorum ordinatissimos motus, & ut omnia velocissimè transeant, itaque ut post momenta singula nihil sit recuperabile eorum quæ fuerunt in æternum.

PUNCTVM I. Considera primò ordinationem Dei & voluntatem, quâ suo tempore creata hîc oriri & occidere voluit, & accuratissimè tempora esse definita, & signa

diem, & t
rò quare
crari, ab

tempore
lud posse
estimaren
vere; illi u
rentur! Id
novisses &
tibi! O si
pore poss
tempore
ferunt: in
deesse q
pendia
vindica
mibi da
diem æ
uaris, c
cum re

signa eorum, & imitare quantum potes. Secundò, *Temporis*
 quàm sit tempus vitæ nostræ incertum, quàm breve, si *brevitas, in-*
 comparetur ad longissimam æternitatem. Tertiò, per *certitudo,*
 singula momenta æternum gloriæ pondus, aut pœna- *pretium.*
 rum tibi accedere. merita enim coronabuntur æter-
 num, & peccata etiam levia æternum punientur in iis
 qui reprobi fuerint. Quartò, vide quanta habeatur ra-
 tio à sæculi filis mercatus, occasionis lucri alicujus;
 quomodo manè evigilent, diem in laboribus consu- *Serm. ad*
 mant homines, maria trajiciant, vitamque prodigant, *schol.*
 tu verò quid agis? Considera Quintò, omnium rerum *Mercatus*
 tempus preciosissimum esse, & irrecuperabile: sed, *est vita.*
 eheu! ut Bernardus ait, nihil preciosius tempore, & ta-
 men nihil hodie vilius reperitur. Transeunt dies, men-
 ses, anni salutis; & nemo recogitat, nemo sibi perire
 diem, & numquam rediturum causatur. Attende ve-
 rò quare ita sit preciosum; quia nempe omnia illo lu- *Damnati*
 crari, absque illo nihil possumus. Immò quamvis uni- *pretiū tem-*
 versum mundum daret homo, pro prorogando vitæ *poris docens.*
 tempore in morte vel ad momentum, nequaquam il-
 lud posset comparare. quod seriò expende. Quanti *Luca 19.*
 æstimarent, putas, damnati & beati unâ horâ posse vi-
 vere; illi ut salutem, hi ut gloriam majorem conseque-
 rentur! Ideoque exclamat Sapientia æterna: O si cog-
 novisses & tu, & quidem in hac die tuâ, quæ ad pacem
 tibi! O si cognosceret homo quantum hoc vitæ tem- *Zeno.*
 pore possit animæ suæ bona augere! Quid, quòd de *Democritus,*
 tempore etiam Philosophi sic philosophati sunt & sen- *Seneca.*
 serunt: inter quos Zeno agebat, hominibus nihil magis
 deesse quàm tempus; Democritus preciosissimum im-
 pendium esse tempus. Seneca: Ita fac ergo, mi Lucili,
 vindica te tibi; & tempus collige, & serva. Quem enim
 mihi dabis qui aliquod precium temporis ponat, qui
 diem æstimet? Expende igitur quomodo tempore tuo
 utaris, cui rei preciosissimum omnium impendas, quâ-
 cum re commutes, fortè cum fabulis, otio, iusu, cum
 pos-

posses regna acquirere, Dei gratiam augere, juvare próximo-
ximos, vocationē tuam certam per bona opera facere.

Aspira, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ*, &c. ibid.

PUNCTVM II. Attende, ô mi frater; ante omnia
quàm parum temporis superfit, quantumque tibi ha-
ctenus perierit. Secundò, quomodo illud impenden-
dum. Monet certè Seneca eleganter: Formemus, in-
quit, animum, tamquam ad extremum ventum sit; ni-
hil differamus: qui quotidie vitæ suæ manum imponit;
non indiget tempore. Videte verò; ait Apostolus, quo-
modo cautè ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sa-
pientes. redimentes tempus, quoniam dies mali sunt,
Impendere autem oportet ad salutem: ad hoc enim
concessit illud Deus; atque, si hoc non fecerimus, seve-
ra ejus ratio reddenda erit. Adverte igitur quantum
quotidie pietatis exercitiis tribuas temporis; an plenè
quod debetur illis ac diviño obsequio tempus imper-
tias; an his stultissimè tantùm succisivum, aliis opti-
mum. Præterea, an non meliùs impendere posses. Quis
obsecro mereator stramen vile emet in die mercatus,
cùm possit aurum, gemmas preciosas; imò regnum?
Tertiò, attentè cōsidera, quid unâ hora boni, quid uno
die, quid constanter agere paucis hebdomadis posses
in virtutis studio: & erubescere; maximè si attēdas mun-
danorum in rebus vilissimis incredibilem diligentiam.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera quantæ dementiæ sit, o-
mnia (vade, si lubet, per singula) bene supputare quæ ad
rem familiarem spectant, & tempus negligere omnium
rerum preciosissimum, turpibusque & inanibus rebus
impendere. Secundò, quanta ex otio isto incommoda
expertus sis, & experiantur multi, qui numquam quid
certi agunt, sed foruitò, velut cymbâ, quæ nullum cer-
tū portum habet, feruntur:

Exercitium

Seneca epist.
102.

Ephes. 5.

*Tempus
quomodo
impenden-
dum.*

Nota bene.

*Vita est dies
mercatus, &
optima eme.*

*Temporis
ineunda ra-
tio.*

quæ
est, &
exite ob
amore, di
plectar. Frater
go me ipsum
Obsecro
enim reliqu
quid quero
amarissimè
lor vestigia
Dominus est
tro: Nunc se
ravit me de
meorum! Va
non sunt con
que revelabi
filiorum Dei
volens; sed
ne. Id enim
tionis nostr
dus operat
& partur
primitias
nem filior
stri, &
Quando
O qua
singula ha

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

i. Pet. i.

Bera serm.
ad schol.Temporis
iactura
quanta.

Eccles. 3.

in te modicum si nunc oportet contristari, ut tribulatio nostra multò preciosior auro inveniatur in gloriam & laudem tuam! ò omne bonum! O quàm apparebit tunc preciosum tempus, quo aeternitas potuit & tu omne bonum comparari; quàm brevis hora vita nostra, quàm brevis labor, quàm preciosus hora quadrans, qui iam sepè abit in otia, in malitiam, in fabulas! volat verbum irrevocabile, volat tempus irremeabile: nec advertit insipiens quid amittat; libet fabulari, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendâ gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quò divinam propitiare debueras pietatem, properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hereditatem, excitare remissam voluntatem, flere admissam iniquitatem. Omnia tempus habent, & suis spatiis transeunt universa sub celo; nunc tempus flendi, pòst erit tempus ridendi; nunc tempus plangendi, pòst erit tempus saltandi; nunc tempus belli, pòst erit tempus pacis; nunc tempus odii (nisi enim qui oderit animam suam, tuus esse, ò dulcissime IESU, non potest) sed pòst erit tempus dilectionis. Imò iam est, à summo enim calo egressio amoris tui, & non est qui se abscondat à calore eius. Utinam ergo ab hoc momento in æternum te amem toto corde, & me oderim! utinam nihil amem extra te! utinam sis mihi omnia in omnibus, & laudem nomen tuum magnum in seculum, & in seculum seculi. Amen.

Praxis pro temporis ratione habendâ.

Salutis est
prima cura.Vita ordi-
nanda est &
quomodo.

Primò considera, quæ tempora tibi commodiora rebus gerendis, & ante omnia salutis negotio procurando, atque attende ne rebus nihili tempus optimum, orationi & salutis negotio id tribuas, quod illis incommodum. Ita, cheu! quotidie fieri videmus, optimam vitæ partem mundo ac vanitati tribui, optimam diei; effœtum corpus, deteriora tempora senectutis pietati adscribi. Res pub. geritur in flore ætatis, negotium salutis in declivi. Quid verò tibi potius, salvum, an bonum esse civem? Distribuat ergo sibi quisque annos, dies, horas, nec fortuito vitam agat, sed decieto. Ille inter otiosos ac inertes numeratur, qui si fortè se benè gerendæ rei occasio obtulerit, rectè faciat. Dividendum autem ita tempus est, ut Primò ea ad quæ obligamur, id est, quæ ad salutem spectant, tractemus, de

divinò

E Cce nua
ergo o
Fratres, hor
stra salu
Quodcumqu
opus, nec

Operamini
operari.
Ambulare d.

Medit:

ITA
Inemo
sua: ide
iis quæ f
monito:
Com
errorib:
ORATI

divino cultu, oratione, Missæ sacrificio, lectione piâ, examine conscientiæ. Secundò, quæ his proxima sunt curemus, qualia ea quæ ad statum & officium nostrum pertinent, artificium & laborem: natus est enim homo ad laborem, sicut avis ad volandum; Tertio, quæ ad familiam; Quarto, quæ ad honestam recreationem. quod enim caret alterna requie durabile nō est.

Job. i.

Secundò, singulis mensibus rationem temporis subducas, & considera, an in meliori, an fructuosiori occupationi illud impendere non possis. occupationes enim variæ; aliæ animæ, ut sunt oratio, studium varium, lectio; aliæ corporis, ut sunt artificiorum exercitatio, item equitatio, venatio, luctatio, & recreatio; aliæ rei familiaris, ut sunt plantatio, ædificatio moderata, instauratio; aliæ rei publicæ; alia denique omnium gravissima, præparatio ad mortem. huc enim omnia diriguntur, dies, anni, lustra, & omnis exercitatio.

Ratio temporis subducenda singulis mensibus.

Præparatio ad mortem.

Dignatus es, ut supr. pag. 10.

J A C V L A T O R I Æ.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: abjiciamus 2 Corint. 6: ergo opera tenebrarum.

Fratres, hora est jam nos de somno surgere: nunc enim propior est nostra salus, quàm cum credidimus. Rom. 11.

Quodcumque potest facere manus tua, instanter operare; quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quò tu properas. Eccl. 9.

Operamini dum lucem habetis: venit enim nox, quando nemo potest operari. Ioan. 9.

Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebra comprehendant. Ioan. 12:

C A P V T XXVII.

Meditatio de Monitore aliquo eligendo, auxilio magno in viâ Dei.

ITA à Domino comparatum est in hâc vitâ & viâ, ut nemo sibi dux esse possit, nemo inniti prudentiæ suæ: ideoque nullum subsidium suavius ac utilius ab iis quæ foris sunt accipi potest, quàm amicus fidelis & monitor. *Monitoris utilitas.*

COMPOSITIO LOCI erit, speculari mundum plenum erroribus, & erronibus ac vanitate, coram Deo nostro.

ORATIO: ut supra.

*Dux viæ
quantum
expectatur.*

Eccles. 9.

*Res parva
sæpè magni
mali fons.*

*Sapientes
quoties lapsi,
& fœdè!*

Rom. I.

PUNCTVM I. Considera coram Deo te in viâ multi-
viâ, vel ad flumen aliquâ tantùm parte vadofum, sed
nescire quâ, neque quam viam capias: Dic, rogo, eo ca-
su quantum optates ducem seu monitorem? si verò sci-
res hinc vitam & salutem certò pendere, quàm diligen-
ter scrutàrere an aliquis index esset viæ, quàm gratus es-
ses, si quis errantem etiam asperè revocaret, aliàs ad
præcipitium venturum? Imò si jumentum tuum, de
quo in veteri lege præceptum erat, erraret, revocari vel-
les. Applica viæ æternitatis irremeabili, & cogita tibi
necessariò de duce & monitore aliquo prospiciendum.
Nescit enim homo finem suum, neque ullius negotii,
ob plurimos & varios casus in rebus humanis, & sæpè
quod minoris estimas, causa tibi est omnium malorum,
ve esse potest; & quanta demèntia tentare spreto du-
cè, vias ignotas, vada periculosissima? & vide an alicui
hoc suaderes. Secundò considera, sapientissimos omni
sæculo primùm in iis quæ ad animam, deinde etiam in
aliis quæ ad res humanas pertinent, turpissimè errasse,
quia suo iudicio præfidentes, monita bona spreverunt.
Quis enim sapientior Salomone? & quomodo infat-
tuatum est cor ejus? Secundò, optimos etiam in pro-
priâ causâ cæcutire. Quis Davide prudentior? & ecce
novem mensibus excæcatus in adulterio hæsit, donec
Nathan eum moneret. Huc referri possunt varii eximii
viri, qui tandè in hæreses & errores lapsi sunt, quia inni-
tebantur prudentiæ suæ. Denique vide errores mundi,
tum in sæcularibus hominibus, avaritiâ, aut amore, aut
ambitione, se in multa pericula præcipitantibus quoti-
die; tum in Ethnicis prudentissimis alioquin, lapides a-
doiianibus, &c. Postremò in variis viris bonis, & Reli-
giolis, qui defectu admissæ monitionis dati fuerunt in
reprobum sentum. Tunc collige quàm avidè monito-
rem in viâ hac & ducem quærere oporteat.

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ, &c. ibid.

PUNCTVM II. Considera quomodo in omnibus re-
bus

magno
machin

stræ,

confide

tissimè

confide

nobis n

mulare

stituti d

mus? ve

serò vide

fortuna

nem in

fisset ve

mittere

Quintò

tur hom

admoni

medicu

quàm il

ris? App

Aspir

PVN

Primò,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

posse; omnia laudari nostra volumus, aliorum graves
 censores; cùm tamen (ut supra ostendimus) sapientis-
 simi & prudentissimi erraverint, & non sit homo qui
 non peccet. Secundò, quia putamus nos per nos erro-
 res videre posse; sed, ut proverbium, non videmus man-
 ticæ quod in tergo est. Et ut nemo in facie sua videt
 nævum nisi in speculo; ita neque errori occurrere quis
 potest, nisi monitus. & sic de aliis. Itaque superbiam,
 malorum radicem, hoc remedium pellit. Unde Seneca:
 sit aliquis custos, & aurem subinde pervellat, abigat-
 que rumores, & reclamet populis laudantibus, &c. Ne-
 cessarium est admoneri, & habere aliquem advocatum
 bonæ mentis in tanto strepitu tumultuque falsorum,
 unam denique audire vocem. Quæ erit illa vox? ea sci-
 licet quæ tibi tantis clamoribus ambitiosis exsurdato
 salubria insusurret verba. Tertiò, quia alios dijudicare
 nostra non posse putamus. & hæc dementia, quasi no-
 stra aut sint supra captum hominum, vel sanè arcana
 patefacere amicis verè nolimus; quod quàm sit no-
 xium, patet: si enim quis foret, qui medico morbum a-
 perire nollet, & remedium tamen peteret, certè is de-
 mens eiset; & arcana nolle aperire, est consilium nolle
 petere, aut perperam petere. Cogita an tibi in amici-
 tiam aliquis recipiendus sit; cumque placuerit fieri, to-
 to illum pectore admitte, tam audacter cum illo lo-
 quere, quàm tecum: post amicitiam credendum, ante
 amicitiam judicandum, Quartò, quia omnino perire
 volumus, ut is qui erroris in viâ seu præcipitij monetur,
 & contemnit: imò quærimus eos qui ad interitum ruen-
 tes fistulis & sambucis eò nos propellant; adultores
 scilicet: qui verò obstare possèt rejicimus. Sic Roboam
 senioribus consiliariis patris sui dimissis, juniores adle-
 git, & periit. Xerxes vocatis ad se Asiæ Principibus, viis
 prudentibus, ait, Venisse se scirent, ut parerent, non
 suaderent. Pruden es verò Principes longè aliter fecê-
 re: atq; adeò rumores de se avidè captare soliti, ut Fre-
 dericus

Reg. 8.

neca epist.

neca.

icus de-
endus.

eg. 12.

ler. Max.

9. cap. 5.

ges habet

mitores.

vum, con-
tere; acque

ni: ore licet

Meforum: at

caulis audis

cuiquam no

Regemage

parum ami

familiari ta

terius circu

mus. Et h

mèto aliis

de anima.

oderit te,

rabit corre

ficiam ami

spuere sole

Scriptura,

titia certè

crepation

arguere d

ligit te. Ill

stranti via

cinam sib

verit & i

in colub.

Hacit

Pvnc

re audeat

dericus

dericus III. Carolus V. & Franciscus I. Galliarum Rex. Imò & ipse Dominus ad exemplum nostrum petiit, Quem dicunt homines esse filium hominis? Quinta causa spernendi monitorem est, quia dedecus putamus moneri privatim, quod publicè audire aliàs cogemur. Plutarchus ad hoc scitè ait, Telephum vulneratum, coactum fuisse ab hostibus vulnere remedium petere; atque ita eum qui non habet amicum, sæpè ab inimicis sua vitia audire. Persarum Reges quotidie à monitore sic excitabātur: Surge Rex, ac negotia cura, quæ Mesoromades te curare iussit. Philippus Rex cùm in causis audiendis negligentior esset, & vacare se mulieri cui piam non posse dicere, publicè audiit: Noli ergo Regem agere. Denique monitorem respuimus, quia parum amicum putamus eum, qui non adulatur; in re familiari tamen, si quis vitium, discrimen nostrum, alterius circumventionem indicet, amicum factum putamus. Et hæc est insipientia filiorum Adam, qui de iumento aliisque rebus omnibus magis solliciti sunt, quàm de anima. Vnde Sapiens, Noli arguere derisorem, ne oderit te, &c. vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus. Sanè qui corripit, si amicus non est, officium amici facit, aut facere voluit; quod nemo respuere solet: si est, meliora sunt vulnera diligentis, ait Scriptura, quàm fraudulenta oscula blandientis. Stultitia certè magna est monentem averfari. Qui odit increpationes, ait Sapiens, insipiens est. & rursus: Noli arguere derisorem, ne oderit te; argue sapientem, & diligit te. Ille, ut phreneticus, curantem se mordet, monstranti viam irascitur, & errare pergit. vel bonam medicinam sibi datam, odio medici, sponte sibi in venenum vertit & hautit, fitque ut virga Moysis (id est correptio) in colubrum vertatur.

*Matth. 16.**Plutarch.**Adulatorem
quærit qui
non vult
moneri.**Prov. 9.**Eccli. 10.**Corripens
facit amici
officium.**Prov. 27.**Prov. 9.**Monitionem
respuens
stultus est.*

Hæcine vera, &c. ut supra pag. 7.

PUNCTUM IV. Considera aliquem quem nemo mone-
re audeat, nonne is similis tibi vide. ut ei equo quem

*Corripire-
cusansquan-
to in peri-
culo.*

*Nota simi-
lia.*

*Seneca de
benef. lib. 6.
cap. 10.*

*Pauca mone-
ri volunt.*

*Psal. 140.
Excusatio
mala.*

Eccli. 19.

Levit. 13.

*Genes. 27.
Serm. 16.
Excusans re-
pellit medi-
cinam.*

Genes. 3.

Ibid.

in præceptis ruentem & calcitrantem nemo retinere po-
test; vel quem nemo velit, quòd eum contemnat? nòn-
ne tibi is miser videtur, & in crepidine montis prærupti
ambulare; aut ponte angusto & excelso admodum,
absque ullo præsidio & retinaculo? nònne comparan-
dus ei viatori, quem proximum ut incidat in manus
hostium, speculátor admonere negligit aut horret? ita
omnino est. quare aptè Seneca: Monstrabo tibi cuius
rei inopiâ laborent magna fastigia, quid omnia possi-
dentibus desit: scilicet ille qui verum dicat. nemo ex a-
nimi sui sententiâ suadet dissuadetque, sed adulandi
certamen est, & unum amicorum omnium officium ac
contentio quis blandissimè fallat. Hæc pestis est sæcu-
larium, hæc multorum etiam piorum, quos si moneas,
exasperas; quosque proinde melius sinere jacere, quàm
erigere. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM V. Considera, quàm sit turpe declinare
cor suum in verba malitiæ ad excusandas excusationes
in peccatis: qui enim justificat seipsum, hostem suum
excusat & Dei; cumque sit æger, sanus haberi vult; &
cæcus, videns; imperitus, peritus; & qui injustus est, ju-
stus censerit. Peccator enim homo vitabit correptionem,
& secundum voluntatem suam inueniet comparatio-
nem: justus autem accusator est sui. Hinc jubetur le-
prosus, vestimenta dissuta habere, & caput detectum;
id est, peccator se aperire. At Jacob extrema pellibus
tegit; & peccator haberi vult. De eo Bernar. super Can-
tica: In animam peccat suam, qui excusat dum arguitur,
repollit proinde à se medicinam, & sic vitam sibi inter-
cludit æternam. Excusat, ait, quis dicendo. Non feci,
aut benè feci; aut si male. Non multum malè; aut si
multum malè, Non malâ intentione: si autem de illâ
velut Adam & Eva convincitur, alienâ suasionem excu-
sare se nititur. & Gregorius: Superbiæ vitium est, ut
quod quisque de se fateri dignatur, hoc sibi ab aliis di-
ci dedignetur. Considera Secundò, Adamum, Cain, &
Saulem,

mentiu
Dixi ey
Domin
n
ba mali
in

Exc

C
tempus
candi.
lius tur
cor me
niam lo
anima
quand
& sic
Ne per
viâ, ig
ut vid
tar ad
vestig
datus
abstr
serico
aut v
cede e

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

ugust. non desinam. Verè enim dicebat servus tuus Augustinus : Si peccaverit in te frater tuus, corripe illum inter te & ipsum solum; si neglexeris, peior es. ille injuriam fecit, & injuriam faciendo gravi seipsum vulnere percussit : tu vulnus fratris tui contemnis? tu eum vides perire, & negligis? Peior es tacendo, quàm ille conviciando. Sed plures qui alios libenter censeant & judicent, reperiri video, paucos qui optent moneri. veritas hac odium parit. Iusti esse nolumus, & dici volumus; cum corripere nos audeat nemo, et si perire propè videat; quia ex superbiâ medicamentum viderit esse factum venenum.

oncri
uici vo.
nt.

ov 18.
al. 138.

rnard. de
ad. Hu.
il.

b. 3.
b. 20.

— O infelices, quibus à bonitate tuâ ad salutem nobis data auxilia, fiunt ex militiâ, rectæ mentis impedimenta! Aufer à me, Domine IESU, qui tot calumnias pro me passus fuisti, hanc superbiam, quâ defectus meos agnoscere detrecto, & aperire nolo, malens in iudicio perire forsitan, & malus judicari à te, dum bonus ab homine haberi possim, & malus esse. Si corpus curari opto, negligi indignè sero; cur mihi anima mea sic viluit, ut irascat, si quis eam curare velit, si sanare? si laqueus pedi meo ostendatur positus, gratus sum; si vulnus aperitur anima ingratus, immò furiosus sum, quia perire libet potius, quàm de periculo moneri; miserum esse, quàm ubi opes & felicitas sunt, revelari. Proditio vulgò censetur, occultare, & nutrire hostem amici sui; amicitia verò sæpè reputatur, graves animorum (vitia inquam) adversarios fovere. Ea est, Domine, infelicitas nostra, cum justus in principio sermonis accusator sit sui; hoc est imperfectum nostrum, quod viderunt oculi tui, & sanare potest unica manus tua; quæ omnia fecit, & facit benè, & me infinitâ misericordiâ refecit. Sunt qui se nequiter humiliant, & arguunt, sed si, velut vasa figuli probat fornax, hoc etiam exerceat aliqua tribulatio; cujus est simulata confessio, unâ vel levi contumeliâ, aut exiguâ poenâ interrogatus, iam humilitatem simulare, iam simulationem dissimulare non potest: murmurat, frendet, irascitur, nec in gradu stare humilitatis, sed in novum superbiæ gradum corruisse probatur. Scio, non veniet in conspectu tuo omnis hypocrita, & si ascenderit usque ad calum superbiæ ejus, & caput ejus nubes tetigerit, quasi sterquilinum in fine perdetur.

perdetur.
non adhibet
gnus & tunc
mones mos. 2.

Fi.

Quidem P.
prium est ver.
pietate, virtu.
cto nemo cur.
eadem aut fir.
re: multi em.
odium parer.
quia non fin.
micorum nu.
trione, blan.
majorem ap.
tate odium
sunt, ait ider.
desperanda
lestiam qua
gligunt, mo.
Secunda.

aperiendum
diffidas; nec
alter sentent.
Sapiens: Ca.
traneo ne re.
probrare ne.
berè, & ser.
& amico h.
eos qui par.
tores, cum
sæpè libert.
quorum si.
bi, noceant.
amicorum
respicens
non sit an.
ter, & stat.
& cum co.

perdetur. Aufer itaque de medio mei magniloquos superbia, & Sophon. 3. non adjiciant exaltari in corde meo; quia tu scio, Domine, magnus & terribilis, non respicis nisi ad humiles & trementes sermones tuos. Amen. Isaia 66.

Praxis in monitore adhibendo.

PRIMA. Vide, quas conditiones monitor habere debeat. Et quidem Primò, debet esse amicus: moneri & monere proprium est veræ amicitia, inquit Cicero. Secundò, debet esse pietate, virtute & prudentiâ præditus. nam ut doceri ab indocto nemo cupit; ita se moneri ab illo pauci patiuntur, quem eadem aut similis culpa redarguit. Tertiò, debet velle id facere: multi enim sunt, qui scientes obsequium amicos, veritatem odium parere, monere detrectant. Accedit autem hoc ferè, quia non sincerè diligunt, sed sua quærunt, & tales non in amicorum numero collocandi, sed adulatorum. at verò adulatione, blanditiâ, assentatione in amicitia nullam esse pestem majorem aptè Cicero dicit. Vel certè eò accidit, quòd ex veritate odium nasci videant. cujus autem aures veritati clausæ sunt, ait idem, ut ab amico audire verum nequeant, hujus salus desperanda est. Vel denique eò quòd ii qui monentur eam molestiam quam debent capere non capiunt, cum emendare negligunt, monita spernunt.

*Qualis esse
debeat Mo-
nitor.
Cicero.*

Secunda. Ut ergo aliquis monitore utiliter utatur. Primò aperiendum pectus: aliàs enim nec amicum agnoscis, cum diffidas; nec consilium expectare potes, cum de re incognita alter sententiam ob dissimulationem tuam dicturus sit. Unde Sapiens: Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reveles, ne fortè insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset. Secundò, cogendus amicus ut moncat liberè, & seriò allaborandum, ut corrigat quis quod à prudente & amico homine suggeritur. Ex his facile colligitur, sæpè eos qui paræ conditionis sunt, non ita aptos esse monitores, cum inter eos sæpè æmulatio sit; neque subditos, cum sæpè libertate abutantur, aut timore prohibeantur: neque eos, quorum si amicitia dissuenda sit, timeas, ne, quòd parum proibi, noceant (multi enim nisi viri omninò probi sint, sæpè vitis amicorum offenduntur;) sed alium quempiam, qui in Deum respiciens, nihil timeat, aut speret, & salutis tuæ ac felicitatis non sit æmulus, sed amans. Talis unus deligendus est atque alter, & statuendum quoties, si ita res poscat, eum auditurus sis, & cum eo de tuis rebus acturus.

*Quales non
sint apti mo-
nitores.*

*nomodo
facienda
on. t. 10.
al 6
Tim. 2.
m. br. lib. 8.
Lucam.* Tertia. Correctio fiat non de re incertâ vel levi, vel intempestivè, dum perturbatus est animus errantis: modusque fit lenis, juxta Apostolum. Si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, instruite ejusmodi in spiritu lenitatis. Servum enim Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse; & verè, ut Ambrosius, Plus profuit amica correctio, quàm accusatio turbulenta. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

*falm. 6.
alm. 38.
rov. 3.
falm. 40.* **D**omine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me
Propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus.
Quem diligis, Domine, corripis, & quasi pater in filio complaces tibi: fac de me secundum divinum beneplacitum tuum.
Corripe me, Domine in misericordia tua: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

CAPVT XXVIII.

Meditatio de amicorum delectu.

*amicitia
Aus.
per
ith.* **I**nter externa pietatis præsidia est amicitia: bonus enim sic malo connectitur, ut Chrysostr. ait, ut aut pares reddantur, aut citò ab invicem separentur. Amicitia enim pares aut quærunt, aut faciunt, & sicut multa bona habet communis vita sanctorum, sic plurima mala societas malorum.

Compositio loci, erit se constituere in Dei præsentia. **O**ratio, ut supra.

*br. de
icit. c. 7.
cli. 6.* **P**unctum I. Considera quid sit amicitia. Est verò, ut Cicero loquitur, divinarum humanarumque rerum summâ cum benevolentia consensio. Duplex illa est, falsa & vera. vera autem hæc est & Christi glutino, copulata, quam non utilitas rei familiaris, non corporis præsentia tantum, subdola & palpans adulatio, sed Dei timor & divinarum Scripturarum conciliant studia, ut Ambrosius. Hinc collige qualis tua amicitia sit. 2. Considera quorsum amicitiam Deus instituerit; & donum illud largiatur (qui timet enim Deum, habebit ami-

amicitiam
& pergit
pariam
oblit. Co
biselle ve
primò vit
mone conf
stillant, in
tune eum p
tot nomine
quienim fa
bonum De
velis explo
cum, qui
meram est
jam coram
consuetud
dum id fut
tibi concil
P V N C
nuc consid
nito dicent
lo & infatig
tem secreto
superbum
ergò amic
tem. Hic
permanet
spectant,
ma, unde
rate illius
cum Dav
lentio, n
enim det
medit, et
sanguine

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Eccli. 13.**Deut. 12.**DetraCTORIS
malitia.**Prov. 30.**DetraCTOR
nulli fidus.**Eccli. 28.**Eccli. 28.**Eccli. 20.**DetraCTOR
vix corri-
gitur.**2. Reg. 1.**Quales a-
mori deli-
gendi.**Psal. 17.**Seneca.*

nicatio sancti hominis ad canē? unde monetur; cave ne sanguinem comedas, vel quod idem, carnes proximi. Ideo quidam sanctus agebat: Melius est comedere carnes & vinū bibere, quā detrahere. Persequere ergo detractorem, cujus dentes arma & sagittæ, & gladius in labiis ejus, & venenum aspidum sub iisdem: hi enim sunt de quibus Sapiens: Est generatio quæ pro dētibus gladios habet, quibus auditores percutit, & se & proximū. Ne permitte ut alienas foides in cornuū ingerat, & aures, sic de te certò cras loquitur, ut jã de proximo tuo & festucam in oculo tuo videbit ut trabē, & te judicabit. Dic, quæso, putas plus amicitia tua tribuet, & fidelior erit tibi quā Deo, & ejus legi quæ ita charitatem præcipit, & susurrone & bilinguem maledictum appellat? Si ille arbitretur se tibi gratificari, similē te sibi æstimat, & velut porcum qui volutari velis in sordibus. sepi ergo aures tuas spinis, & noli audire linguam nequam; scriptum est, Non maledices surdo, nec coram cæco pones offendiculum: ille enim se excusare nequit adversus hunc testem iniquū. Neq; ab hoc speres correctionem; homo enim assuetus verbis improprii omnibus diebus vitæ suæ non erudietur. vide ut David Amalechitem, & eos qui Isboset occiderant, peremit, illi dicens: Quare non timuisti, mittere manū tuam ut occideres Christū Domini? Idem dico detractori, & similem crede Ozæ percusso & arcam tangenti si superioribus detrahat.

Hæcine vera, &c. ut supra pag. 7.

PUNCTVM III. Nunc considera quales tibi diligendi sint, & ad hoc simul attēde qualis sis, quibusq; obnoxio vitis & qualis esse velis, cum bono enim bonus eris, serpuntque, ut ait Seneca, vitia, & in proximis quemque trāsiliunt, & contactu nocēt: convictor enim delicatus paulatim emollit, & enervat. Necessè est aut imiteris, aut oderis. Igitur optimum quemque delige, vel potius cum quisque suos habeat nævos, quàm minimè inquinatos. Ratio manifesta est, amicitia enim nos alteri cō-
jungit,

beas, nec
augeatur
bis, quibus
num habe
micos & f
cero, quā
& non a
ideoq; ic
non nisi i
altero nil
citia adju
solitaria
venire, cō
re cum an
virtutem
mum est.
hoc, quid
sit, quid f
PUNCT
quàm di
cens: ha
munice
tibi fidel
bus com
dò cōsi
utilitate
nia bon
possessi

jungit, uti & familiaritas, imò facit idem velle & nolle. (ea enim amicitia sola est) atq; adeò anima quæ amat, magis in eo est quem amat, quàm ubi animat. An ergò mirum sit talem esse quemque, quales ii cū quibus versatur? Vnde veteri proverbio. Pares cū paribus ferè sociantur. Vti enim similitudo morum amicitiam parit, ita vicissim morum similitudinem amicitia facit, & ad hoc attende, quæ vitia in animo, imò etiam corpore habeas, ne consuetudine ejus qui eodē malo laborat, tuū augeatur, & si diligenter observes, iisdem aspersos videbis, quibuscum aut consuetudinem habuisti, aut etiamnum habes. Statue proinde si bonus esse velis, bonos amicos & familiares eligere; nihil enim stultius, ait Cicero, quàm equum, famulos, domum, optima, parare, & non amicos à quibus salus nostra pendet universa, ideoq; idē Cicero toto prope libro disputat amicitiam, non nisi inter bonos esse posse, nec amicum alterum ab altero nisi honestum petere debere, virtutū enim amicitia adjutrix data est, non viriorum comes: ut quoniam solitaria non posset virtus ad ea quæ summa sunt, pervenire, cōvinctā & sociata cum altera perveniret. Quare cū amicitia hoc spectet unum, ut amici auxilio ad virtutem perveniamus, illius in delectu amicorum primum est habenda ratio, considerandi mores, quid ex hoc, quid ex illo virtutis discere, quod tibi maximè usui sit, quid sapientiæ possis *Hæcine vera, &c.* ut sup. pag. 7.

Amicitia est ob virtutem. Cicero.

PUNCTVM IV. Considera quā suave sit amicitia bonū quàm dulce ejus solatium, idcirco hortatur Ambr. dicens: habeas amicū cui pectus aperias, cui arcana communices, cui secreta tui pectoris committas, ut colloces tibi fidelē virū, qui in prosperis gratuletur, tibi in tribulibus compatiatur, in persecutionibus adhortetur. Secūdò cōsidera nihil potētius esse amore, itaq; etsi amicitia utilitatē nō spectet, nihilominus utilissimā esse cū omnia bona cōmunia facit, & perpetuā & jucundā eorum possessionem, usum, ac fructū. Itaq; si desideras alienis

Ambr. li. 3. Offic.

Solatium ex amicitia magnum.

Amicitia utilis.

bonis

bonis tui, si optas favorem, stude omnes amore prævenire, ac devincere concertatione benevolentiae, nullo enim nummo commodius amorem emeris, atque amore. Eum si obtinueris, & cor hominis possideris, quid erit amici tui, quod tuum etiam non erit? at tamen amicitiae ac benevolentiae stude, non tua quaerendo, sed ut proximo tuo placeas in bonum, ut cum eo propter Deum conjunctus sis, & certo possidebis illum. O quanta industria charitatis! quam utilis mortalibus; quam grata, quam jucunda, quam Deo accepta! Tertio considera; hinc sequi omnium jacturam esse libenti animo faciendam, ut charitas conservetur, quia si illius integritas servatur, omnia salva sunt apud Deum & homines. Quarto considera, quanta insania eorum, qui per similitudinem verbo uno, repulsam unam amicitias violant; se ipsos enim ob hoc privant maximo humani generis bono, quod certe naturae instituto omnes vehementer desiderant, id est, amari etiam ab hoste. Et verò qui se ulcisci cupit, si spectes finem, quid aliud petit quam amari! injuriam illatam non esse? id est; amatum perpetuo amicum etiam fuisse, vel amicitiam reparatam? scilicet, per amorem. Nam dona, officia, obsequia delata, si animus ejus qui praestat sit adversus, offendiunt, non placant. Illud verò attende nullo amorem imperio aut vi extorqueri, nullo etiam precio, nullam arte comparari, quam benevolentiam, & amore. Monstrabo tibi, ait Seneca, amatorium sine medicamento, sine herba, tunc ullius veneficae carmine; si vis amari, ama. Huc omnia à Deo & naturam directa, ab hominibus ordinata, urbes, vici, familiae, leges. Itaque statue inviolatam in omnibus servare, cum omnibus quoad fieri potest pacem habere, nemini dare ullam offensionem, insuper omnes devincere propter Deum, serioque vias ac modos accommodos ad hoc invenire, omniaque praeter amicitiam vilia habere. Amico enim fideli nulla est comparatio, & non est digna comparatio aurum atque argenti contra bonitatem fidei illius. Nam frater

*Amicitia
omnibus
praeposenda.*

*Amicitiam
amore ac-
quiritur.*

Seneca.

2. Cor. 6.

Eccli. 6.

Prov. 8.

qui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

dedignatur nos amicitia sua, quando filius ejus amore nostri dignatus est mori.

Exercitium pro amicitia fidei, & vera consequenda.

Ioan. 13.

Ioan. 3.

Marc. 12.

Dixisti, Domine, quod in hoc cognoscent omnes discipulos tuos, si dilectionem habuerint ad invicem. Habeone illam? Estne ullus, quem aversor, & non diligo in te corde sincero? Absit, absit, ut oderim quemquam, & non vivam tibi, qui enim non diligit manet in morte, & qui fratrem suum odit, in eo charitas tua non est, sed odit te; quod abominor, & detestor, & ejuro. Veniat mihi mors, o vita mea Iesu, veniat potius quam non diligam te in te, & in omnibus, cum sis mihi omnia in omnibus. Amo te, o amor, diligo te omne bonum. Quero te salus mea, & placere volo tibi, & gratus offerre tibi sacrificium hodie laudum & cordis, & mentis mea, & reddere tibi altissimo vota mea. Audi Domine de profundis clamantem ad te, & exaudi vocem meam, & fac ut diligam te; diligere enim te, & proximum majus est omnibus holocaustis & sacrificiis. Nihil utilius homini, nihil gratius tibi, quam si simus in charitate radicati, & fundati, ut possimus comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum, utque tibi servire possimus humero uno; omnis enim amicitia nostra ad hoc dirigi debet, ut serviamus & placeamus tibi, & amici tui simus. Si quis aliud a me poscat, anathema mihi est: tuus enim sum ego, & justificationes tuas quaesivi, & quero, quero ex nunc in toto corde meo.

Ierem. 9.

Magna certe foret, & ter maxima dementia, amicum fieri hominis & mundi hujus, & inimicum tuum constitui, quid enim tribuere, aut veri solatii, aut subsidii potest quisquam, nisi tu dederis ei? Ideoque, iusto tuo iudicio, Deus meus, fieri videmus, ut quos charitas non conjungit, sed vanitas; non tui amor, sed mundi; perseverare in amicitia nequeant; immo nullos magis experiantur adversarios, quam illos, quos non propter te dilexerunt; ut omnino attendere oporteat eos admonitum illud Prophetae tui, *Vnusquisque se a proximo suo custodiat, & in omni*
fratre

fratre suo
supplicat
rem facit
ne fidelis
hoc imper
nis angelor
& peregrin
niam & app
panes die ac n
Hac recordat
transibo in loc
& tu habita
tris mee pug
co, noli conf
hodie, conce
trionis socio
qui, si cecid
enim fidelis
tuent te, D
inventum
nevolentia
cor unum, &
dicamus, ide
id autem erit
beneplacens
omnia habe
quid enim
ram? O te
meus in at

PRIMA
ac puer
ac stabile
tus enim,
cero, conf
in amicitia

fratre suo non habeat fiduciam ; quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet, & vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquetur. Sed, tu Domine, fidelis es, & amicus in tempore obductionis, & quamvis videas hoc imperfectum meum N. me tamen amas, & visitas me, & panis Angelorum dignaris fieri cibus viatorum. Viator enim sum, & peregrinus & advena, sicut omnes patres mei. Quando veniam & apparebo ante faciem tuam ? suerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus ? Hac recordatus sum, & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei, & tu habitabis in medio mei. Verum exclamat illa : Filii matris meae pugnaverunt contra me. monet alter : noli credere amico, noli confidere in duce, Dum ergo transeo, dum propero ad te hodie, concede mihi, Deus meus, in via hac, ut tales peregrinationis socios acquiram, qui non retardent iter meum ad te ; sed qui, si cecidero, fulcire me possint ; si ager fuero, recreare. Amicus enim fidelis medicamentum vitae & immortalitatis ; & qui metuent te, Domine, invenient illum. Da mihi ut inveniam, ut inventum serrare possim, omnibus placere in bonum, omnes benevolentiam sic coniungere mihi, ut unum simus tecum, fit nobis cor unum, & anima una, & spiritus unus, quod idem sentiamus, dicamus, idem velimus. velle enim & nolle idem, amicitia est : id autem erit, si nihil velimus, nisi ut fiat sancta voluntas tua, beneplacens & perfecta, & amici optemus fieri tui, in quo uno omnia habentes, ad aliud suspirare poterimus, aliud amare ? quid enim nobis est in caelo, & à te quid velle possumus super terram ? O Iesu, ô Iesu, tu spes, tu solacium, tu refugium, amicus meus in aeternum & omnia, Amen.

Applicatio
ad Cōmunionem.

Psal. 41.

Cant. 1.

Eccles. 4.
Eccli. 6.

Rom. 12.

Psal. 72.

Praxis in amicis deligendis.

PRIMA. Seridè circumspicere qui in amicos tibi deligendi sint, ac primò quidem, ut dixi, probi sint oportet. Secundo, firmi ac stabiles ; vitiosi autem ejusmodi nunquam esse possunt: Stultus enim, & peccator, ut luna mutantur. Sult ne itaque, aut licero, consilio cursum benevolentiae, & amicos tenta, p' uti quā in amicitiam recipias perfectam. Si possides amicum, ut sa-

Probi amici
eligendi.

Probi amici
eligendi.

ccli. 6.

piens, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. Tertio, eligendi fideles: cum illis enim uti nobis loquendum, ita & agendum sapientes censent. Mulierosi igitur, & ebriosi, & detractores idonei non sunt: horum enim multiplex ingenium, & tortuosum fidum esse non solet. Quarto, eligendi qui utilitatis suæ causâ amicitiam non ambiunt, sed honestatis: illi enim instabiles fortunam sequentur; quæ si fuerit, multi numerantur. Quinto, eligendi humiles, non fastuosi, non detractores, nam inter superbos semper jurgia & æmulatio: maledicus verò, & gravis aliorum censor, præterquam quòd manifestè arrogantiam fateatur, mordebit te ut coluber in occulto. Quid enim? illum qui pro proximo debet animam ponere, & multis plurimum debet, ac nihilominus detrahit, eosque contemnit: tu eum fidum putabis? Canis macello assuetus, ubi occasio datur, ad ingenium redit, nec parcat heri sui carnibus; nec maledicus & susurro amico suo. Ad quod appositè Bernardus: Ego, inquit, in hoc sensu puto appositum, Recti diligunt te. Nec absurdè, ut æstimo, cum ubiq; pœnè in choro adolescentularum tales inveniam, quæ acta sponsæ curiosè observent, deiogandi non imitandi causâ; torquentur in bonis seniorum suorum, malis pascuntur. Videas ambulare seorsum, convenire sibi & sedere pariter, moxque laxare procaces linguas in detestandum susurrium. Una uni conjungitur, nec spiraculum incedit in eis: tanta est libido detrahendi, audiendive detrahentem. Incunt familiaritatem ad maledicendum, concordem ad discordiam: conciliant inter se inimicissimas amicitias, & pari consentaneæ malignitatis affectu celebratur odiosa collatio. Haud secus egere quondam Herodes & Pilatus, de quibus narrat Evangelium, quia facti sunt amici in illâ die, hoc est, in die Dominicæ passionis. Convenientibus sic in unum non est Dominicam cœnam manducare, sed magis propinare & bibere calicem dæmoniorum; dum importantibus linguis alienæ perditionis virus, aliorum aures intrantem mortem libenter excipiunt. Sic quippe, juxta Prophetam, intrat mors per fenestras nostras, cum prurientes auribus & oribus, lethale poculum detractionis invicem nobis ministrare contendimus. Non veniat anima mea in concilio detrahentium, quoniam Deus odit eos, dicente Apostolo, Detractores Deo odibiles.

m. 1.

juenda
andque
icitia.

Secunda. Observa, quòd si jam aliquos habeas amicos non bonos, dissuendam potius, quàm disciendam amicitiam. ad omnes quidem benevolos semper esse licet, & convenit; sed in familiaritatem, & crebrum colloquium, non nisi bonos admittere. qui secus facit, nec animæ suæ consulit, nec famæ, cū quisque talis meritò habeatur, quales ii quorum consuetudine delatatur.

micos. Et
qui convicia
produxeris
cum, si aper
cepto conv
tione, & pl
infert plag
perdit? & n
amici myst
verbum ad
quoniam n
non intell
dat facere.
posside cun
tis. In tēp
reditate ill
est amicus
tribulation
vas enim t

E Ripe me
me.
Eripe me d
me.
Eripe me d
bera m
Non ad
gnose
superb

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

CAPVT XXIX.

Meditatio de Familiæ delectu, atque ejus gubernatione, magno in viâ Dei presidio.

COMPOSITIO LOCI erit, considerare se stantem corâ Deo, cui ille cõmittat aliquot conservos, ad hoc tamen, ut soli seruiant sibi. ORATIO, ut suprâ.

PVNCTVM I. Considera Primò, omnem potestatem esse à Deo: nihil enim fortuitum in hoc mundo, sed ex certâ scientiâ, potentia, opes, scientia (ob hæc enim alii aliis subjiciuntur) ab illo tributa sunt; quo vero fine? eo scilicet, quò Princeps committit cohortes ducibus suis, non ut contra se militent, sed ut pro se, etiam sacramento adacti; utque sanguinem pro imperio, pro honore suo generosè profundant, & ad hoc instituuntur. vel eo, quò pater filiis pædagogos dat, qui eos instituât, & corrigant; ac ducant: hoc enim dominorum, hoc patrum familias, hoc eorum qui alios docent. Secundò, quomodo generosi viri suis cohortibus studeant, præclara facinora facere, quanta gloria illis sit, civitates intercipere, hostes subigere. id applica familiæ, scholæ, &c. Considera verò quos subditos habeas, & quantû, si velles, ad Dei gloriam iis præstare posses. Quis nescit, aliquando unû ludimagistrum corrumpere posse non unam civitatem, sed provinciam? similiter & juvare, discipulis ut pietatis incentoribus submissis? quis nescit è famulis dominos, è mancipiis Reges non semel factos, è discipulis ad omnes dignitates materiam præparari? Instituire Ordinem, & formulam rectè vivendi tradere, multos eâ ad virtutis perfectionem adducere, opus est grande: sed & per eum quasi ordinem instituit Deus, per quem, seu dominû, seu herum, seu magistrû, plurimos ad pietatem promovet, spargitque in Republ. optima semina. Tertiò, quanta necessitas domino incumbat familiam sic ordinandi atque instituendi, ut Deo ac Domino nostro accepta sit; & militet, non

Omnis potestas à Deo.

O quantum boni præstare superior potest.

hosti:

nocens
solvendus
opes conc
que servat
PVNCT
sint subdit
ber

quidem
quasi in
stis gravi
hominis
nes, nisi
le ac nec
enim sap
qui turba
propter u
fragium fi
perdit, p
Quantur
alienos c
simum e
minori,
summo
râti, qui
res filiu
delis &
mille, c
cui infi
quidem
Dei ma

hosti:

hosti : etenim fidejussor est pro suis herus ; & vœ, si negligentia tuâ, si exemplo, pereat filius tuus, servus tuus & discipulus tuus, idemque discipulus Christi, servus Christi, filius Dei : etsi ipse cætero quin bonus sis, innocens non eris ; sed damnaberis alienâ vitâ, qui absolvendus propriâ fueras. Nónne tibi potestas, domus, opes concessæ, ut stipendium à Principe, ut tu Deo tuique serviant ? *Hæcine vera, &c.* ut supra pag. 7.

PUNCTVM II. Considera esse necessarium, ut probi sint subditi, discipuli, delectum (qui in filios non cadit) ut boni eligantur, aut minimè mali. quis enim cum perduellibus ad bellum tendet ? quis cum epibatis vitiosis & infirmis tempestuosum conscendet mare ? Equidem famuli, discipuli, eidem navi tuæ impositi sunt, quasi in cohorte tuâ sunt, quâ aggrediendus tibi est hostis gravissimus diabolus : nónne enim militia est vita hominis super terram ? ut Job ait. qui verò commilitones, nisi famuli, discipuli, subditi ? Vide ergo quàm utile ac necessarium sit delectum hunc facere. Omnem enim sæpè industriam ac robur unus in militia Achab, *Iosue 7.* qui turbavit tota castra Israël, inertem & inanem facit : propter unum Ionam fugientem à facie Domini naufragium fit nisi ejiciatur : unus improbus sæpè familiam perdit, pietatem omnem ac vigilantiam heri eludit. *Ion. 1.* Quantum in discrimen venit familia Jacob, ob deos *Gen. 35.* alienos quos Rachel occultârat ? Secundò, quia certissimum est ; eum solum fidelè atque obsequiosum hero minori, qui magno sit Deo ; domino conseruo, qui summo Regi ; se pascenti, qui se creanti ; se hîc remunerâti, qui largissimo remuneratori fidelis est. Tûne putares filium viri optimi tibi fore fidelè, qui patri esset infidelis & injurius ? Tûne putares tibi soluturum debitorè mille, cui minimo titulo obligatur ac spontaneo ; qui ei, cui infinitis titulis obligatur, ne rem minimâ restituere quidem velit ? Tu in præceptis gravibus pariturum, qui *Matth. 23.* Dei mandatis, quæ gravia non sunt, ipsius Veritatis ore,

Ille solus Domino suo fidus qui Deo.

non obedit? Tertiò, quàm turpe tē conseruum pacisci de obsequio tuo, dum seruum conducis, & de communis Domini seruitio minimè sollicitū esse? Tu dux cohortis es, exempli causâ, vis in verba tua jurare militem, & non Principis? Tu seruus Domini exercituum, missus ut operarios in vineam ejus eligas, quorum præstes noxas; vide igitur an illi utiles sint Domino. Procurator es; vide negotium geras non tuum, sed Domini tui. Vides viros in Repub. principes familias suas suo insignire colore, & gaudent ac volunt colore suo signari seruos suos, & pudet eos obligare, ut gerant signa summi Regis? Quartò, adverte sæpè unum verè bonum toti familiæ salutem adferre: nōne propter Jacob domui Laban benedixit Dominus? propter Moysen domui Iethro? *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ fide*, ibid.

PUNCTVM III. Quomodo præterea ad familiam ordinandam necessarium sit eum qui præest, prælucere exemplo ac præire. quâ enim fronte hortabitur seruum ad Dei obsequiū, qui efficaciter exemplo suo trahit ad dæmonis seruitiū? Hinc Saul cū electus est, dicitur nō fuisse vir de filiis Israël melior illo: ab humero & sursum eminebat super omnem populū. humerus fortitudinē, collum & guttur efficacitatē jubendi notat. Hinc Isaias ait: Princeps ea quæ digna sūt Principe cogitabit. Caput in statuâ Nabuchodonosoris erat aureū, ita familiæ sit oportet. Mōstrosa certè res, ut Bern. gradus summus, & animus infimus; sedes prima, & vita ima; lingua magniloqua, & vita otiosa; sermo multus, & fructus nullus; vultus gravis, & actus levis; ingens auctoritas, & nutās stabilitas. Et certè tristis res & lacrymis digna, quo major aliquando quispiã est, eo minus bonū; quo divitiis potentior, eo vitiis infirmiore; quo honore ac gloriâ apud homines illustrior, eo magis apud Deum vitâ ac moribus dedecoris esse plenū. Ecce, cū parvulus esset in oculis suis Saul, caput in tribubus Israël factus est; exaltatus autē, increassatus & dilatatus, te calcitravit. Secū-

dò,

uomodo
mis con-
ucendi.

eruus bo-
us est salus
milia.

en. 30.
ced. 2.

ualis he-
s & pater-
mibas esse
beat.

ia 32.

.Confid.
Eugen.

eg. 15.

juauer; u-
me repro-
tui, & pre-
sum puer-
ergo seruo

grediar cor-
gnè judicari
mea dicant
missi mihi
Etenim
eorum de-
furoris tu-
vel subdit-
aterrum
ego novis
jubebor c-
quasi rat-
anima n-
quàm ut-
lis, & qu-
me ampe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

meo, quia animam tuam posuisti pro me, & venisti, & ecce iterum & iterum venis, & accurris quotidie in sacrificio Missa, ut vitam habeam & abundantius habeam. Eia Pastor bone, cognosce oves perditas, & cognoscant te tua, ego gratiâ tuâ tuus sum, sonet vox tua in auribus meis, & suscipe animam meam, imò omnes; pro omnibus enim paratus sum meam ponere gratiâ tuâ, & propter te. Nónne enim vita mea abscondita tecum est, Christe IESV, in Deo? Serva eam, Servator mi, & non intres in iudicium cum seruo tuo, quia verè sincero corde eligo, abiectus esse potiùs in domo tuâ. Concede ergò mihi, mihi quem ita pravenisti benignitate tuâ & amplexu tuo, concede Domine Dominantium stare super custodiam meam, ut te letus venientem excipiam; vineam meam sic custodire, ut bibas vinum in letitiâ ex eâ, & sic aliis præesse, ut prodesse queam, & eos ad te perducam, ut cantent tibi canticum letitiæ, & exultationis, & laudent te mecum.

Da mihi verò ut sicut minimus sum servorum tuorum, ita verè parvus sim in oculis meis, & inveniam quod unum quero & cupio, gratiam in oculis tuis. Scio & contremisco, dum te in Apostolo audio dicentem: Si quis suorum, & maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit, & infideli est deterior; & tu visitabis super omnem qui arroganter ingreditur. Hac igitur, dulcissime IESV, subtilissima ars vivendi est, culmen tenere, & gloriam premere; esse quidem in potentiâ, sed potentem se nescire; ad largienda bona potentem se cognoscere, ad rependenda noxia omne, quod potenter valet, ignorare. Sed, tu, Domine, cuius solius magna potentiâ est, & à quo est omnis potestas, & omnis paternitas in celo & in terrâ nominatur, conserva me, quoniam Deus meus es tu: converte eos quos dedisti mihi, ut non perdam ex iis quemquam, sed quarant nomen tuum & gloriam tuam, & sciant, quia tu es Dominus, & non est alius. Da in mansuetudine perficere opera mea, utq; alter alterius onera portemus. Monuisti me, dicens, Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosq; greges considera. Utinam, Domine, fructum omnem, quem facere possunt, sedulò colligam! utinam omne quod eis nocere potest, studiosè avertam! utinam etiam anathema esse possem pro fratribus

1. Tim. 5.

Greg. 26.
Mor. c. 19.Eccli. 3.
Galat 6.
Prov. 27.

Rom. 9.

rum anima
re pro his
Secund.
cisci cum
cōfiteatur
tiores esse
lus evadat
stre tibi d
bris: qui ve
sua famili
transgresso
è suâ domo
sam unam
secus facer
quam pan
plicatum.
deretur.
trona, q
singulis
Quartò,
dium pr
operibus
Deum, f
quisqua
impudi
te, mort
rumper
violator

tribus meis, ut agnoscant & diligant te! Venite, filij, audite me, timorem Domini docebo vos, Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Deus adiutor noster in eternum. Accedite ad eum, & illuminamini, & facies vestrae non confundentur; apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de viâ iustâ. Sed tu, Domine Deus, obsecro te per viscera misericordiæ tuæ, operi manuum tuarum porrige dexteram tuam, ut serviamus tibi corde perfecto atque verissimo, omnibus diebus vitæ nostræ. Amen.

Psalm. 33.

Psalm. 61.

Psalm. 33.

Praxis ad familiam ritè ordinandam.

PRima est, diligenter cōsiderare & sæpè, quanti sit anima una, & quibus modis domesticorum, & nobis commissorum animas juvare possimus, atque à Domino humiliter petere pro iis gratiam necessariam.

Considera quanti una anima.

Secunda. Quoties in familiam aliquis admittendus est, pacisci cum illo de Dei obsequio perinde ac nostro. nimirum ut cōfiteatur & cōmunicet saltem quolibet mense, ne nostri amantiores esse quàm Domini nostri deprehendamus: quòd si dyscolus evadat, aliisq̃ue noxius sit, eliminandus est. Exemplum illustre tibi dabit S. Elzearius, de quo Surius in vita ejus 27. Septēbris: qui velut novus paterfamilias, novo quodam modo cœpit suæ familiæ præsidere, novaq̃ue morum plantulas inserere, & transgressoribus pœnas proponere. Primò constituit, ut omnes è suâ domo tã inares quàm feminæ quotidie ut minimum Missam unam integrè audiant. Secundò, ut vivant vastè & purè: qui secus facerent, eos suâ domo expellebat: nolebat enim ut quisquam pane suo vesceretur, quem sciret peccato mortifero implicatum, ne alios inficeret. & ne illius peccatum ipse fovere videretur. Tertiò, ut nobiles & milites, itemq̃ue virgines & matronæ, quâ libet hebdomadâ semel confiteantur peccata sua, & singulis mensibus devotè percipiant Eucharistiæ Sacramentū. Quartò, ut eadem virgines & matronæ manè usque ad prandium precibus & piis exercitiis vacent: à prandio manuaris operibus sese occupent. Quintò, ut nemo ausus sit blasphemare Deum, sacrosanctam Virginem, vel aliquem Sanctorum: nec quisquam falsò juret, aut vitiosè & leviter absque causâ, nec impudicæ vel inhonestæ verba proferat. Sciebat enim ex Sapientie, mortem & vitâ esse in manibus linguæ: & ex Apostolo, corrumpere bonos mores colloquia prava. Hujus constitutionis violatores hâc ratione puniri voluit, ut vel toto prandio coram

Nota & paciscere de Dei obsequio.

Surius.

Exemplum S. Elzearij.

Prov. 18.

1. Cor. 15.

aliis

aliis sederent in terra, solo pane & aqua contenti, vel toto die in cubiculo manerent inclusi, communi cibo vescentes. Sextò, ut nulli fas sit ludere tesseris, aut alio uti lusu illicito, turpi ac inhonesto, si quis contra fecisset, gravis illum pœna manebat. Septimò, ut omnes è sua familia, pace, amicitia & concordia inter se fruantur, alius aliù non offendat, neq; vërbo neq; facto: si quid à quoquam aliter sit attentatum, mox cum offenso reat in gratia. atque ut id fieret, nō mediocriter ipse dabat operam: reos autem pro ratione culpæ puniebat. Octavò, ut quotidie à prandio, vel alia hora vespertina, nisi legitimum impedimentum inciderit, fiat aliqua collatio inter illos, ipso præsente, de verbis Domini pro animarum informatione. In eo autem colloquio, dum unus aliquis loquitur, cæteri orent pro illo in cordibus suis, ut Deus illi subministraret sermonem, ex quo omnes proficiant: nec quisquam audeat sic loquentis verba interrumpere, aut aliter impedire. id si quis non observet; à tam pio colloquio excludatur, donec emendatus ab aliis revocetur.

*Lectio pia
fiat in fami-
lia.*

Tertia. Ad orationem aliquam saltem vespertinam curare ut conveniant. quod S. Carolus Borromæus per totam diœcesim suam introduxit. idem est de lectione aliqua libri pij, vesperi, maximè dum familia convenit, quod à multis usurpatur.

Quarta. Curare ut libri pii in manibus sint, & ad manum, & ad conciones, aliaque pietatis exercitia mittantur.

*Pietati dan-
dum præ-
mium.*

Quinta. Ut præmia pietati ac probitati tribuantur, atq; aded nihil quoad fieri potest, nisi eo fine concedatur, ut melior fiat qui accipit, ac corporalia accipiendo ad spiritualia invitetur: idque quantum valeat in pueris, vix credi potest.

*Tob. 4.
Educatio
filiorum
quanti sit.*

Sexta. In familia sunt liberi, sunt servi: liberorū veiò habenda ratio maxima, ut benè educētur, videte, nōne qualis furculus, talis arbor? Educationis formam dedit Tobias: Honorem, ait, habebis matri tuæ omnibus diebus vitæ ejus; memor enim esse debes, quæ & quāta pericula passa sit propter te in utero suo. Cū autem ipsa compleverit tempus vitæ suæ, sepelias eam circa me. Omnibus autē diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum, & cave ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta Domini Dei nostri. Ex substantiâ tuâ fac eleëmofynam, & noli auertere faciē tuam ab ullo paupere; ita enim fiet, ut nec à te avertatur facies Domini. Quomodo potueris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit abundanter tribue; si exiguū tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis, quoniā eleëmofyna ab omni peccato, & à morte liberat, & nō patietur animam ire

*Tobias
exemplum
& monita.*

in te-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

perantiæ. Videant sibi se non vivere, sed multis: unoque suo defectu ac labe tot animas interire, quot habent sibi commissas. Nullæ charybdes aut syrtes juventuti maiores, quàm pædagogus vel magister, si ingenio magno sint & moribus improbis.

*Otiū vitan-
dum pueris.*

Otium omnino à pueris arcendum est. idcirco ante omnia dividere illis oportet tempus, ita ut in pietatis, civilis vitæ exercitia, & recreationes dispertiatur. *Dignatus es*, ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

Psalm. 100. *Non habitabit in medio domus mea, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.*

Psalm. 30. *Diligite Dominum omnes sancti ejus, quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.*

Ibidem. *Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.*

Psalm. 21. *Et anima mea illi vivet, & semen meum serviet ipsi.*

Psalm. 33. *Timete Dominum omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum.*

Tob. 4. *Pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum.*

Psalm. 100. *Oculi mei ad fideles terra. ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.*

Ibidem. *Non proponebam ante oculos meos rem injustam, facientes pravariationes odivi.*

CAPVT XXX.

Meditatio de Solitudinis bono.

PRÆLVDIVM I. Constitue te velut in deserto cum Domino IESV jejunante & orante.

PRÆLVDIVM II. ORATIO pro subiectâ materiâ.

Solitudo duplex.

Seneca.

PVNCTVM I. Cōsidera duplicē esse solitudinem, animi, & corporis, Animi (quæ ab omnib. haberi potest) solitudo ea vocatur, quâ homo mentē avocat subinde à rebus externis, & secū habitat, ut vulgò dici solet. Seccessi, aiebat quidā, non tantūm ab hominibus, sed à rebus. Omnes enim vacant, qui volunt: neminem res sequuntur, ipsi illas amplectuntur, & argumentū felicitatis, occupationem esse putant. hâc frui, etiam in turbâ quis potest. Ita videmus aliquos ea quæ præsentia sunt, nec videre, nec audire, nec gustare. Alia est corporis, quâ etiam corpore quis sese ab hominū separat consortio, idque

idq; ut animi sanctam solitudinem consequatur, eum-
 que à terrenis ad cœlestia eleuet: juxta illud, *Sedebit so-* *Thren. 3.*
litaris & tacebit, quia levavit super se. vide an hanc at-
que illam ames, & quantum de utraque consecutus sis.
 Qui enim solus esse nequit, vix unquam spiritualis e-
 vadet. Considera Secundò, quanti hanc mentis, vel a-
 nimi Sancti fecerint. Quid enim aliud Joannes Baptista *Quanti sit*
 in deserto, Pauli, Antonij & tot Anachoretarum mil- *solitudo.*
 lia, fuga mundi, & solitudinis amore testantur? Quis ad
 hoc eos impulit? Spiritus certè sanctus, cujus vocem
 aure cordis audierant, quam Arsenius etiam corporis
 acceperat clamantem: Fuge, late, tace. Imò vix ullus
 Sanctorum reperitur, qui non hujus amans fuerit. Sed
 ante omnia intuere exemplum IESV Christi, qui ductus
 fuit à Spiritu Sancto in desertum post baptismum, & *Matth. 4.*
 quadraginta dies in eo permansit; præterea pernocta-
 bat in oratione, secedebat in montem ipse solus, & o-
 rabat, persæpè autè in montem Oliveti: sciebat enim,
 ut ait Ioannes, Iudas locum, quia frequenter IESVS *Ioan. 18.*
 convenerat illuc cum discipulis suis. Sequere, imitare
 Dominum, & Sapientiam æternam. *Aspira, ut sup. p. 8.*
Hæcine firmâ, &c. ibid.

PUNCTVM II. Considera quanta necessitas hujus
 sit: etenim uti nulla negotia rectè in turba tractantur;
 ita minimè omnium quæ ad salutem pertinent. Si enim
 nemo scubit sapientiam, nisi in otio: nemo rem tractat *Solitudo in*
 gravem, nisi secretum petat, seque interpellari, aut stre- *referri qua-*
 pitum fieri prohibeat, immò etiam in mensa, in ludo, *ritur.*
 in somno optata quies est: quid non debet facere in
 salutis negotio is, qui eam amat? quid non pericu-
 la plurima efficere, & admonitio, & exemplum, &
 doctrina Domini IESV à te impetrare? Audi eum *Matth. 6.*
 monentem: Tu autem cum orare vis, intra in cubi-
 culum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum in abs-
 condito. Audi per Prophetam loquentè: Ducam eam
 in solitudinem, & loquar ei ad cor; quasi in turbâ loqui *Osea 2.*

4. Reg. 4.
Vidua debi-
ta nequit
solvere nisi
solitudine.

non sit solitus, aut certè non ad cor, ut convertatur. neque profectum etiã largitur, nisi ei qui secessu captato, & clauso ostio considerat semitas domus suæ. Non poterat mulier illa Elisæi alûna debita dissolvere, nisi domo clausa oleum in vasa vacua infunderet. ac sæpè ob-
rui necesse est peccatis & debitis gravissimis hominem, nisi receptui aliquando canat. Nõnne hoc Dominus, innuere visus Marci c. 6. cùm discipulis in prædicatione occupatoribus dixit: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

Idcirco sanctus Franciscus in montem Alvernum, S. P. Ignatius in Cassinum montem secedebat, S. Martinus quotãnis mensem unum, exclusis omnibus, ab urbe in solitario loco animum viresque colligebat: idem S. Carolus Borromæus factitabát, aliisque Sanctis ferè omnibus commune est & fuit. Hic expende iterum quo spiritu impulsus illi solitudinem ita amârint & quæsierint, tantoque eam tempore incoluerint: nõnne sancto? proinde solitudinis horrorem maximè in pio aut religioso ferè à spiritu maligno esse scias. Vis igitur Deum tibi ad cor loqui? vis legem vivendi ac normam certam cum Moyse accipere? solitudinem pete. vis IESVM trãfiguratum videre? vis sponsum invenire cum sponsa? egredere in agrum, relinque turbas, non tam corpore, quàm animo; corpore tamen etiam fuge, quantum vitæ tuæ ratio permittit. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera attentius, unde tam laudata solitudo corporis. Nempe quia animum extra se positum, revocat ad se; & obsurdescentem divinis vocibus obaudientem facit: ita ut quem antea non audierat, hujus vocem audire incipiat, & virtutis dulcedinem in fonte degustare. E contrario ut musicæ in strépitu harmonia percipi nequit, nec loquentis vox: ita neq; Sancti Spiritus inspiratio, neque mentis gaudium absque solitudine potest degustari: imò nec homo
consi-

Dei vox non
auditur in
urbã.

am
cor
sint ad sal
quia solat
ti autem ill
Deinde on
dir. Imò qu
nisi à mod
test, nisi se
Ideoque c
mansi in
rit, qui vul
quia ibi li
non offen
losophi al
set, & ad
loquũ, &
ties, asserit
dii. Si end
quendi, &
menta vit
in solitudi
posita, qu
exemplo
det in sol
est, auditu
jam mon
peccanti
Spiritu
non poss
tẽpas pe
mum arg

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

his existimo, posse secum consistere, secum morari. Certe conversio, quam neque auditis concionibus atque adhortationibus impetrare à se homo potuit; diei aut horarum aliquot secessu, ac consideratione non rarò ab eodem obtinetur. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

*Solitudo au-
ges pruden-
tiam.*

Seneca ep. 8.

cap. 51.

In Psal. 127.

PUNCTVM IV. Considera, quæ solitudo in super bona secum adferat. In hæc enim homo ad se redit atque ad cor, suaque expendit & disponit prudenter, oculo mentis depurato; atque ita, qui nihil videtur agere, majora agit. Præterea hoc pacto aptus redditur Dei colloquio, illoque fruitur. Quid ultrà sperare, aut optare potes, ô anima? dic enim, nonne illud suavius quàm humanum arbitraris? cum illo inquam amantissimo Patre ac Domino colloqui, totius beatitudinis & bonitatis fontem degustare, cui per orationem homo conjungitur, sed rarò nisi in solitudine. Ubi enim Eliæ, ubi Moyse locutus Deus? nonne in deserto? ubi Christus manifestavit gloriam suã? nonne in solitudine? Quod per Isaiam dignatus est promittere, dicēs, Ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini, gaudium & lætitia invenietur in eâ, gratiarum actio, & vox laudis unde verè, ut August. ait, dulciores sunt lacrymæ orantium, quàm gaudia theatrorum *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firmâ*, &c. ibidem.

*Exercitia so-
litudinis
quàm ju-
cunda.*

*Hier sup. il-
lud. Ps. 147*

Et ad pe.

PUNCTVM V. Considera alia solitudinis bona; quæque sit voluptatis Sanctorum Patrum lectio, & quæ ex studio universim hauritur scientia & cognitio. quàm dulcis enim cum illis collocutio? Nunc etiam vide inter alia solitudinis bona, quàm in eâ liber cæli aspectus, quàm jucundus terræ & terrenarum rerum despectus, in quo crebrò se exercere solitū scimus S. P. Ignatium, & suavissima cæli gaudia libantem, erumpere in has voces, Quàm sordet mihi terra, dum cælū aspicio! At quanto dulcius in solitudine, ac sancto otio post orationē, prata inambulare Scripturarū? nam ut D. Hieron. pinguis est sermo divinus omnes in se habens deli-

delicias: quidquid volueris ex divino sermone nascitur. & rursus: Si quidquam est, quod in hac vitâ virum sapientem teneat, & inter pressuras & turbines mundi æquò animo manere persuadeat, id esse primum reor meditationem, ac scientiam Scripturarum, *Hæcine vera, &c* ut supra pag. 7.

*super ep. ad
Ephes. l. i.*

Non igitur molestia solitudinis timenda est, maxime cum Sapiens, ut idem Hieron. nunquam solus esse possit: habet enim secum omnes qui sunt, & qui sunt boni, & animum liberum quocumque vult profert & transfert, & quod corpore nō potest, cogitatione complectitur; & si hominum inopia fuerit, loquitur cum Deo Nunquam bonus solus erit. Denique videri certè potest, neminem in terram sanctam veræ perfectionis, aut veræ beatitudinis pervenire, nisi per mare rubrum, id est Christi meritâ, & desertum, solitudinem saltem animi, quæ ægrè nisi ea quæ corporis est aliquando colatur, acquiritur: hæc autem sine illâ, nullius precii est. nam quid prodest, ait Seneca, totius regionis silentium, si affectus fremant? Utinam hæc consideraret amans pietatem, maxime Religiosus, & delectaretur, quiete potiùs, quàm concursatione; nisi quoties urget charitas atque animarum zelus! Si enim SS. Patres, Pauli, Antonii, conversationem hominum detrimentum spiritus sentiebant; quid accidet nobis miseris, si non zelo, sed ut tædium levetur, solatiola quærantur, otium sanctum & quies deferatur? O si scirent quantum in solitudine, silentio, colloquio cum sanctis Patribus, cum eruditissimis vitis, cum sapientiâ æterna capere possent solatium!

*Contra
Iov. n.*

Bonus nunquam solus:

Solitudo quàm necessaria patet ex viâ deserti.

Seneca ep. 6:

Solitudo externa sola parvi est pretij.

Exercitium pro solitudinis ac silentii virtute impetranda.

O Amator hominum, qui lucem habitas inaccessibilem, olim nemo poterat te videre & vivere, sed jam quotidie ubique & maxime in V. Eucharistiâ quanta apparet humanitas &

*applicatio
ad Communionem.*

benignitas tua, quando nemo vivere potest, nisi te videat; neque tantum videat, sed, quod opto vehementer, te manducet & bibat. Quid ultra facere potes mihi? & quid ego jam reddam tibi, nisi me totum toto corde, tota animam meam, & totam mentem meam? Quid olim, eheu! tum spes esse poterat inveniendi te, cum tibi non esset cum hominibus conversatio? nunc vero plurimum est, cum nobis vivere tibi & nosse te dedisti, & cum dignatus es propter me descendere de throno regali, de caelesti palatio in desertum istud anima mea. Ecce quale desertum! & tu tamen dignaris in illud descendere, & manna plueres, & in terram saeculi huius, terram horro- roris & vastae solitudinis venire. Cum enim in eam nos vides erran- tes in montibus, sicut oves sine pastore, quid facere potes cui natu- ra bonitas? Quomodo possent non commoveri viscera misericordiae tuae, ut populus qui sedet in tenebris te videat lucem magnam? Et quorsum haec? ut rediremus, & converteremur ad te pastorem animarum nostrarum, sequeremur te itinere tridui in solitudi- nem, & ibi nos manna pasceres corporis ac sanguinis tui; ut ha- bitaret in solitudine iudicium, & esset opus iustitiae pax, & cultus iustitiae silentium, & hac pignore salutis accepto securitas usque in sempiternum.

Isaia 32.

Isaia 35.

Dixerat Propheta tuus, Letabitur deserta & invia, & exul- tabit solitudo, & florebit quasi liliium, germinans germinabit, & exultabit letabunda & laudans: gloria Libani data est: decor Carmeli & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum, quia scissae sunt in deserto aquae, & torrentes in solitu- dine, & quae erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aqua- rum, in cubilibus in quibus prius dracones habitabant, orietur vi- ror calami & iunci. Quid ista sibi volunt, Deus meus, nisi in soli- tudine & non in turba exultare animam, & florere, germinare, & videre gloriam Domini sui? bibere aquas de fontibus tuis, & Saluator mi, & aridam fieri in stagnum, & sitientem in fontes aquarum? qui enim bibit ex aqua quam dederis ei, flumina de ventre eius fluent aqua viva. Concede mihi ergo ut libenter de tot annis vitae, tot mensibus, tot diebus decimas aliquas deum tibi, ut te sequar in solitudinem, & audiam quid loquaris in me: non enim

quiescere n
videre, audi
satiare me; i
dere igitur a
patris tui: o
concupiscet l
O anima
ex omnibus t.
secede ab ami
de, sed mente:
tu. O quis mi
dilecte anima
cogitationum
ci oriatur, t
perturbet, r
JESU, in I
ma celi spat
voces me ad
exultatio in

Pr.

Prima. O
& scilicet c

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Linguosus
ut urbs sine
muro.*

*Quantum
silentium
cura erat S.
P. Ignatio.*

*Quot die so-
litudinis
vaca.*

*Seneca ep. 8
Ten. poris
quarta ha-
benda ratio.*

*Solitudo in-
te gravi est
quaranda.*

*Amanda
sub precipua
festa.*

*Decimam
da temporis
Deo.*

lia intrent hostes, pacemque turbent, & solitudinem cordis tui. Sicut enim urbs patens, & absque murorum ambitu; sic vir qui non potest in loquendo, idem est in videndo, audiendo, cohibere spiritum s. um. Merito idem comparatur horto absque sepe, de quo Eccles. Qui dissipat sepem, mordebit eum coluber, ille scilicet tortuosus, ac infernalis: unde primum argumentum disciplinæ religiosæ, modestia ac solitudo, adeoque in usu tempore S. P. Ignati (ut ex iis qui cum eo erant intellexi) ut cum magna hominum turba domi esset, nullus ibi esse crederetur. imò si quis strepitum faceret, ipse Generalis egrediebatur, & monebat grauitè transeuntem: ita ut non nemo, quem novi, quoties ad cubiculum. Beati viri transiturus accederet, manu prehenderet calceos, ne strepitum vel molestiam illi crearet. Hic est spiritus Sanctorum, qui aliter vadit, cadit potius quam vadit, ut verbis Bernardi utar.

Secunda Quotidie saltem aliquod tempus tibi tribue, & salutis tuæ in remoto, quoad fieri potest, à strepitu loco. Sic scimus fecisse Thomam morum, aliosque illustres sanctitate viros. quòd si domi nequeas, in religiosâ domo, velut a sylo, periturae vitæ partem aliquam decerpe, & otio tribue non otioso. Otium enim, ut Philosophus, sine litteris mors est, & vivi hominis sepultura; additque. Nullus mihi per otium dies exit, partem noctis studiis vendico; non vaco somno, sed succumbo. Ecce ubi Gentilis, & idolatra: ubi pos?

Tertia. Quoties tibi licet, negotia tua in otio dispone, & considera in solitudine vias ac semitas domus tuæ. Nihil certè utilius, quàm meditatè sua agere, & non fortuito, ut etiam alias monui. Ideò negotium grave, aut iter, aut munus suscepturus, secede ad dies aliquot, atque imitare Dominum, qui priusquam prædicationem inchoaret, in deserto 40. dies in oratione ac ieiunio sese exercuit. Quin & Scipio Africanus dicere solitus erat, nunquam se minus otiosum esse, quàm cum esset otiosus; eò quòd in otio de negotiis cogitaret.

Quarta. Sub festa solemnia more multorum, aut domi frequentius solitudinem cole; aut si eam ibi nascisci nequis, in domum aliquam religiosam, si potes, te abde. Atqui, inquires, non hæc sola ad salutem via. fateor. at tu securiorem ad opes, ad honores, ad gloriam, ac faciliorem negligas?

Quinta. Quamvis omnes, maximè tamè Religiosos, crebrò, imò quotannis dies aliquot anno colligendo dare convenit; saltem ex mensibus singulis diem unum, cum de Arsenio legamus eum quot hebdomadis id facere solitum. Illud tamen tuadendum imprimis ei, qui de re gravi, statu vitæ, vel simili dilibe-

ratio?

sa determinat, hiantia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera vestigat, verosimilia examinat, ficta & fucata explorat. Hæc est quæ agenda præordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat, aut incorrectum, aut correctione egens. Hæc est quæ in prosperis aduersa præsentit, in aduersis quasi non sentit: quorum alterum fortitudinis, alterum prudentiæ est, tam pio otio, tamque utili, nullam in vitâ operam dare, nonne vitâ perdere est?

Quod sit solitudo tua, si qua quærenda vel unius hora quotidie.

Nota.

Bern. de triplici custodia. Fabula vitanda.

Seneca.

Sensum assuesce solitudinis.

Varia sunt exercitia assumenda.

Septima. Quod si neque oratione, neque lectione, neque concionibus audiendis iuari te sentias, percunctare quæso ex te, an iuari velis: nã si corpus frustra aliquibus remediis tentasses curare, & præstans suggereretur, idque sine noxâ sumendum, plurimaque experientiâ probatûm, nonne amplectereris? Applica simile istud animæ tuæ: & tenta hoc saluberrimum ejus remedium. Secede, si potes, ad hebdomadas aliquot; si non potes, ad dies; si neque hoc, ad unum: quod si nec istud salutis animæ tuæ, tibi, Deo tribuere velis, horam continuis diebus aliquot, non audiendo professori, non mimo, non ludo, sed concede Deo loquenti in solitudine ad cor. Audi eum, & noli auertere aurem, obdurare cor: sed erubescere quod libeat sæpe fabulis horas optimas tribuere; confabulari, donec hora, ut Bernardus ait: prætereat, quam tibi ad pœnitentiam agendam, ad obtinendam veniam, ad quærendam gratiam, ad promerendam gloriam, misericordia conditoris indulserat; & non libeat horam unam aut alteram quieti, solitudini, taciturnitati dare, è quâ tot tantaque bona omnium sapientium iudicio, omnibus quidem, sed maxime Clerico & Religioso proveniunt. Certum est sæpè unâ horâ attentè & inquietè considerasse plus profuisse, quàm plurimas conciones in turba audivisse. Ut appositè dixerit Seneca: Quid, ait, tibi præcipuè vitandum existimem, quæris? turbam. numquam illi tu te commiseris: nunquam à turbâ mores, quos extuli, refero.

Octava. Quemadmodum autem in omni virtute gradatim ascendendum est, ita & in hac. Assuesce igitur sensim, & coge te exiguo tempore in solitudine permanere, deinde illud protrahe, variaque præbe, sed sancta in quiete solatia: protrahe, inquam, v. g. ad honorem B. Virginis ad quadantem unum atque alterum, ut solitudinis capias usum & amorem.

Nona. Solet in solitudine tædium nasci, quod magnum Antonium in suo tirocinio cœpit tentare: verum Angeli monitu edoctus est quâ ratione illud levaret, orationem cum manuum opere alternando: sic etiam & tu poteris variis exercitiis te occupare, tædiumque levare. Sunt autem illa Primum, oratio vocalis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

Otium fugiendum.

Otium qui nescit uti, plus negotii habet,
Quàm cum est negotium in negotio.
Nam, cui quod agat, institutum est, nullo negotio
Id agit, studet sibi, mentem atque animum oblectat suum.
Otioso in otio animus nescit quid velit,
Dignatus es, ut supr. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

Psalm. 62.

IN terra deserta, in via & in aquosa; sic in sancto apparui tibi, ut
viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Cant. 7.

Veni, dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis,

Cant. 8.

Quis mihi det te fratrem meum, ut inueniam te foris, & deosculer,
& jam me nemo despiciat?

Psalm. 54.

Ecce elongavi fugiens, & mansi in solitudine.

Oseæ 2.

Duc me in solitudinem, Deus meus, & loquere ad cor meum.

CAPVT XXXI.

Meditatio prima de studiis, & precipuâ hominum occupatione.

PRÆLVDIVM I. Compositio loci est statuere se coram Deo patre luminum, velut cæcum & inopem, &c.

Secundum. Orare ut Dominus te illuminare & accendere dignetur.

PVNCTVM I. Considera Primò, quanta sit in homine ignorantia: quod in pueris & plerisque mortalium patet. Sed & sapientissimus Socrates hoc magnum putabat, quòd sciret se nihil scire: & vix quidquam in Philosophiâ, etsi maximè obvium, plenè cognoscitur, & multò plura ignoramus quàm scimus. quòd si quis, uti debet, credit, se vilipendet, alios libenter audiet, non interpellabit; Dei gratiæ, si quid perceperit, animo & ore tribuet. Et quid hæc profunt si nos ipsos ignoramus, si te, ô sapientia æterna? Considera Secundò, in scientiis, artibus & opibus velut vilissimis rebus, Dominum Ethnicis principatum dedisse, adeò ut nullus ad eos jam accedat: omnes verò eos cum plerisque doctissimis

Socrates.

Homo nihil perfectè cognoscit.

quàm de
sapiens un
Dei gloria
ex cogniti
mus cogni
quòd Dec
quâ, ut f
lumen rei
ab animi
de, & ibi
P y n
ctiores, l
lunt, diffi
tando ala
primam c
Sed atten
Angeloru
bis prode
universu
ma suæ
credis, c
quod in
giste or
luntate
bit, & c
muræ
latas ar
P y n
bram,

Etissimis damnatos, ut fidem etiam facere fortè Salomon sapientissimus, potest. eheu! ex quo vanitatem scientiæ agnosce. Tertio, attende & nisi demens sis, te ipsum despice & confunde, Deum cum simplicibus sermocinari, & contemptibilia mundi semper solere eligere; scribas & sapientes sæculi ferè projecisse: & modo mulierculis familiaris (ut B. Tere sæ dixit) uti quàm doctis, ob superbiam illorum, quid ergo habet sapiens unde gloriatur? Quarto, omnia creata esse ad Dei gloriam, & salutem nostram consequendam; utq; ex cognitione creaturarum, ad Creatoris perveniremus cognitionem & amorem. Detestare igitur studiū, quo à Deo receditur, à verâ scientiâ, & insaniam istâ, quâ, ut scientia vana habeatur, charitas destruitur; ut lumen tene habeatur, sol excluditur Christus JESVS ab animis nostris. *Aspira*, ut sup. pag. 7. *Hæcine firmâ fide*, &c. ibidem.

*Deus docet
simplices &
pios.*

*Insania docti
qui Dei
oblitus est.*

PUNCTVM II. Attende cur jam in scientiâ prove-ctiores, sæpè, eheu! arrogantiores sibi plus tribui velint, difficilius regantur, privilegia vindicent: in disputando alacres, in piâ vel regulari vita remissi: & videbis primam causam esse superbiam, & ambitionē tacitam. Sed attendite miseri: si linguis hominum loquamini & Angelorum, charitatem autem non habeatis, nihil vobis prodest Et videte Secundò, quid profit homini, si univèrsum mundum non dico sciat, sed lucretur, & animæ suæ detrimentum patiatùr, ac se ignoret? Hæcine credis, ô Lector? Age quod in morte optabis viaticum? quod in judicio? an a scientiâ malis, quàm à virtute magis te ornatum, illic ubi plagis multis servus sciens voluntatem Domini vapulabit; & tanto gravius vapulabit, & damnabitur, quanto plus sciverit. Facito ergo murænulas primò aureas bonæ vitæ; deinde vermiculatas argento doctrinæ. *Credo tibi* &c. ut sup. pag. 7.

*Cur aliqui
eruditi sint
arrogantes.*

1. Cor. 13.

Matth. 16.

*Doctrina &
pietas jun-
genda.*

PUNCTVM III. Considera homines ejusmodi umbram, folia, & pictam pro verâ scientiâ colligere: hinc tales

*Umbram e-
ligit vanus
pro corpore.*

tales dum intellectum implent scientiâ, gratiam & Deum tandem ejiciunt, & vocationem sæpè perdunt post orationes & vitam distractionibus plenam. Considera Secundò, insaniam hujus, qui de Deo & virtutibus benedisserit, ut contra se sententiam pronuntiet mortis; aliis ostendit iter, & ipse deviat; alios pascit, & ipse esurit: lucet aliis, & ipse in tenebris est. Tristatur, si de nugis, vel etiâ virtute differendo alteri cedat; si virtute cedat, non curat; dùm pecunias alteri numerat, ipse pauper solo sono recreatur; hinc clamoribus omnia complet, quibus, & impatienciæ signis dùm studet, ut post aliquando, si vivat, homines ad Deum trahat, jam illos ab eo, uti & à doctrinâ suâ (cùm ex paciëntia viri cognoscatur de doctrina ejus) avertit; neque quisquâ hortanti, ut bene faciat, credat, nisi ille sibi fidem habeat, & ipsemet intelligat (secundùm Psalmistam) ut bene agat. Considera Tertio, talem uti furem gloriam Dei sibi tribuere; & sicut injuste eam acquirit, etiam verisimile, quòd ea sic utetur.

COLLOQUIUM:

Meditatio secunda, de studio Christianè instituendo.

COMPOSITIO LOCI, ut suprâ. & Oratio.

PUNCTUM I. Considera illum neglectum spiritus oriri ex nimio affectu in studia; quòd putent se per ea postea Primò, gloriâ Dei; & Secundò, salutem proximi promoturos, & quod ad ea plurimum juvat, auctoritatem se comparaturos. Et ad primum errorem, considera beatitudinem nostram hîc, & in cælo, in Dei contemplatione consistere, etiam Philosophorum judicio. Quàm ergo stultum, velle variarum rerum imagines contemplari, & sic studere, ut Dei imaginem recipere, & ei inhærere, & beatus esse non possis? Deinde attende Spiritum Dei nunquam sibi contrarium. Cùm ergo eos qui virtute & doctrinâ maximè claruerunt, ut D. Bonaventuram, & S. Thomam, & plurimos alios docuerit,

ide di pu
coram in
vitate
priorum
saniam.

nus homo
est.

de oratur
doctis in
votio.

videtur ut
eos in aliis
datur.

Jam literar
Sextò, quò

renda. Se
tempore
fertur, ag
pure glo
quia qui
operari p
re furari
spectes a
& virtute
humilibu
resistere
exterius
scientia
Ethnic
fecti si
venter
studeas
Pve
mò, qu
futuru
in lua
studia,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*Intentio re-
cta in studio
maximè ne-
cessaria.*

*Quomodo
studium in-
choandum.*

*Pax animi
querenda.*

*Vanus stu-
diosus ad-
versarius
Dei & sui.*

Nota.

primis intentio recta habenda, & quidem super omnia in studiis, cum potissimâ parte vitæ nostræ tractentur. & sicut nemo prudens peregrinare incipit, nisi sit in viâ; ita nemo studere debet, nisi amore Dei & proximi se sentiat, id est purissimâ intentione, impelli. Secundò, puritas & tranquillitas animi quærenda; ut velut purum speculum, radios plenæ lucis melius percipiat: nam perturbatio oculos obfuscat, &c. Considera secundò, signa, quibus cognoscere possis, an purâ intentione feraris ad studia: ea sunt, si non intempestivè, non nimis fervidè, sed devotè ea aggrediaris; nullam orationem omittas, nullam regulam vitæ negligas; immò si inter studendum sæpè ad lumen æternum, fontem sapientiæ præsentem confugas; Deum, Angelum & Sanctos invoces, & consulas; ad Deum à creatis ascendas. Tertiò, si post studia oratio & colloquia de Deo sapiant; si, quando Dei gloriam, & propriam salutem per hæc quæ jam didicisti promovere possis, attendas, Deo gratias agas: mox enim talentum dandum ad usuram & fructum. Cur enim differs? memineris autem ut humiliter de te loquaris; Deo totum tribuas: non te de ingenio, facilitate & plausu jactes. Considera Tertiò, eum qui contrà facit, & non impellitur solâ voluntate Dei ad studendum; Primò, prævaricari ejus voluntati, & studere ut illi adversetur: hinc enim postea scientia adversus Deum inflatur, & velut gladio suo se jugulat & interficit. Secundò, operam perdere, & scopum: cum Deus tunc non misericorditer, etsi naturaliter concurrat, & talem tendendo ad Deum, averti ab eo, & vilissimæ rei cognitionem numquam perfectam, Deo, ejusque cognitioni & amoris præponere. *O sapientia æterna,* ut inf. pag. 463.

PUNCTVM III. Considera Primò, quantâ diligentiam homo, maximè Clericus & Religiosus studere debeat. Primò ex parte Dei, quid ab iis postulat. Secundò, ex parte proximorum, qui eos alunt suis opibus, ut se doceant

ceant & præluceant factis & verbo . Vide an hoc præ-
 stes: alioqui quisquis es, otiosus panem pauperum edis.
 Tertiò, quia tantam Clerus commoditatem habet, &
 in Religionem qui vocatus est, ut bonitatē & discipli-
 nam, & scientiam discat. Quartò, quia plurimum ad
 Dei gloriam promovendam pius ac doctus præstat. Po-
 stemò, quia felicitas humana aliquo modo in scientiâ
 consistit. Preciosior enim est sapientia cunctis opibus; *Prov. 3^r*
 & omnia quæ desiderantur, huic non valent compara-
 ri. Ideoque Cyrillus ait, Semper oportet addiscere, &
 in extremis hortis, fundum sapientiæ investigare. Con-
 sidera præterea, unde contingat id non fieri, & adverte
 id fortè contingere, quia dum unum agere deberet, ad
 futura, quæ destinat animo, se stolidè (cùm ea fortè
 numquam sit consecuturus) præparat, contra Dei vo-
 luntatem; & sic numquam perfectè alicujus rei scien-
 tiam consequitur: vel, quia velox ad loquendum, cu-
 riosus, vagus, solitudinis non amans, sed in familiarita-
 tes & recreationes pronus, parum de scientiæ veræ ma-
 gno thesauro augendo, est sollicitus. Vel denique otia-
 tur, ut puer, & tempus omnium preciosissimum illi vi-
 lissimum est. Attende quæso quot pro gloriâ, & vili
 nummo Jurisconsulti, litterati in Universitatibus, &
 sæpè totos propè dies & noctes absument cū volupta-
 te (quam P. Platus propriam in Religiosis, & ut exi-
 miam voluptatem commendat) & tu verè miser si hanc
 non percipis, sed ad recreationes anhelas. Statue igitur
 exemplo eorum, & omnium mercatorum, scientiæ se-
 cundùm Deum vacare, & videre per illam, quàm sua-
 vis sit Dominus. *Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7.*

Exercitium.

O Sapientia æterna, ô lux quæ illuminas omnem hominem *Eccli. 36.*
 venientem in hunc mundum, te quero, te desidero; respice
 in me, & ostende mihi lucem miserationum tuarum, ut videam
 te, & amem toto corde meo & sufficit mihi. O sol justitiæ, illu-
 ce, ce

tesce mihi, ut amem lucem, & bonitatem tuam, hoc enim quæro in nocte hæc, donec illucescat dies, optata dies, desiderata millies quâ te videbo, & cognostam sicut cognitus sum, & ultra non erit nox, neque mors, neque clamor, neque dolor. Nunc vero dolor est, quod uti cupio non amem te, & clamor, quia in hoc non exaudis; & nox, quia angustia mihi undique, & mors, quia à te peregrinor vita mea. Solatio tamen mihi est, quod infinita pietate visitas servum tuum, sed eheu ponis nubes descensum tuum, & tenebras latibulum tuum. Hoc tamen utcunque sustento vitam meam, & spem, & desiderium meum. Qui enim manducat te, ipse vivet propter te, & ego vivere volo & mori pro te, tu scis.

O JESU, ecce in quantis tenebris sumus, & difficile estimamus, quæ in terra sunt, & quæ in prospectu sunt, invenimus cum labore; quæ autem in celis sunt, quis investigabit? Nemo, Domine, nisi cui tu dederis, ut noverit se, & noverit te: nisi simplex & rectus, quocum est sermocinatio tua. Utinam igitur sim cum multis servis tuis potius sapienter indoctus, quam cum seculi filiis insipienter doctus! qui dicunt se esse sapientes & stulti facti sunt; qui existimant se scire aliquid, non tamen cognoscunt quomodo oporteat eos scire. Quid ergo? gloriari poterit sapiens in astutia ac sapientia sua, nisi noverit te; in quo cognoscet humilis & modestus sæpè in æternum eo plura, quo pauciora hic intellexerit? Sed quanta vanitas hic etiam nobis illudit? Scire quid calum sit studemus, & ad inferna vanitate tendimus. Scire quid sit creatura inanis vapor & umbra & nihil; & te & nos ipsos ignoramus: quoties disputamus & asserimus humilitatem, charitatem, patientiam, & verbis quasi pro eis digladiamur acriter & factis eas eliminamus, & conculcamus, sententias quisque suas tuetur, & præcepta tua negliguntur. O vanitas, ô vanitas! triumphare quasi de scientia & damnare sese de malitia, quid, ô sapientia æterna, ô Christe IESU, quid prodest homini, si universum mundum non sciat, sed lucretur, & anima sua detrimentum si non exitium patiatur? nonne omnis scientia ad virtutem accommodanda est? cur igitur nunc mihi serviet ad contentionem, ad emulationem? quæ de sursum est sapientia, primum quidem pudica est, modesta, suavis, bonus consentiens; & qui per eam sapiens, ostendit ex bonæ

conver-

applicatio
ad Com-
munionem.

Sap. 9.

Rom. 1.

Iacob. 1.

Prima est
tionem
in dubiis, c
vanitatem
pauca lega
dientis em
gnomas, v
tantum em
post studiu
eorum, qu
de iisdem
videmus
omnia me
nibus S. A
studiis le
re habuit

O Acto
87
67. Prop.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

gestas inspiravi, & dedit: & quæ agno vero, facere ad gloriam tuam, & salutem animarum; non ut doctus sim, vel habear. sed ut te amem. Quid enim scire & sciri in iudicio proderit? Suscipe hoc opus, in unione operum tuorum, Deus cordis mei, & omnia.

Oratio post studium.

Scio, Domine, hanc esse voluntatem tuam N. (hic lecta breviter repete) & gratias ago. Da mihi gratiam, ut faciam illam & amem te, neque enim aliter possum, sed eâ freus hac propono N. scienti enim, & non facient: peccatum est illi. Quinam his omnibus N. utar ad gloriam tuam! Amen.

Quid qui docet facere debeat.

Secunda. Quòd si docendum tibi est: postquam benè paratus es, ingressurus scholam, Deum supplex roga, & intentionem renova, ac statue captare occasionem pietatem insinuandi; eaque inter docendum utere. Cùm autem discipuli, quorum affectum tibi conciliare debes, plurimum etiam præceptorum debeant, & tribuere, si boni, soliti sint; vide, ut auctoritate & scientiâ utaris, ad omnes, sed eos magis in spiritu iuvandos, quos Dei obsequio & reipublicæ iudicas esse utiliores. Plures industrias unctio docebit.

Oratio, antequam ad scholam docturus eas.

O potentissime IESU, qui me ab eterno dilexisti, & de me optimè ordinasti, pro tua sapientia & bonitate: ecce mitis me ut doceam, eamque scio esse voluntatem tuam & licet ob malitiam meam destruire, quàm adificare magis paratus sim, tamen quia jubes, ad tuam solius gloriam hoc aggredior, & offero hunc laborem in unione doctrinae tuae in praesentia tua, & has animas, seminarium Ecclesiae tuae, sponsas & filios tuos; fac ut zelo honoris tui ductus, rationis reddenda memor eos ut oportet, instruam, pietateque semper informem. Et vos Angeli sancti praesentes adeste, ut exemplo praeam, N. defectus hos vitem, hac ultima forsitan hora, & viscera charitatis impetrate, per Christum Dominum nostrum.

Postquam docuisti, lauda Dominum. roga ut semini det incrementum, & Angelis id commenda. *Laudate Dominum omnes gentes, &c.*

ORATIO

O R A T I O.

Gratias ago tibi, IESU, Sapiencia aeterna, cui hæc per me operari placuit. Da, Domine, incrementum; ignosce defectus illos meos N. & quod ritè egi suscipe in unione actionum tuarum, ad gloriam tuam. Et vos Angeli sancti, irrigate semen, ut fructum afferant clientes vestri, & fructus maneat; & Dominus noster glorificetur, & ametur, & delectetur in operibus manuum mearum. Amen.

Quomodo disputandum.

Tertia. Quòd si disputandum, præparatione præmissa atque oratione, cogita te velut in theatro stare, & ab omnibus judicandum, sed maximè à Deo, primò de vitâ, deinde de doctrinâ. Secundò, cogita utrum præstet, alium doctrinâ an virtute superare, alios contentione avertere, an charitate devincere. Tertiò, cave censeas, arguas alios, aut interpelles. Hæc aut arrogantis, aut impudentis, aut fatui signa habentur, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

J A C V L A T O R I Æ.

Confiteor tibi Domine celi & terra, quia abscondisti tua à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Matth. 11.

Eccet timor Domini, ipsa est sapientia; & recedere à malo, intelligentia. Prov. 3.

Mitte sapientiam de calis sanctis tuis, & à sede magnitudinis tue, ut mecum sit & mecum laboret. Sap. 9.

C A P V T X X X I I.

De officio ejus qui alium docet Patrisfamilias, Præceptoris, Concionatoris, &c.

PRÆLVDIVM. I. Constitue te coram Domino & ejus majestatem intueri.

PRÆLVDIVM II. Pete, ut sicut labia Isaiaæ Prophetæ ita etiam tua mundet calculo ignito amoris sui.

1. Cor. 1.

Gregor.

Omniū est
proximum
promovere.

Quid requi-
ratur in eo
qui alium
docet.

PUNCTUM I. Considera ignorantes docere omnibus incumbere Christianis, & eos Apostolorum atque Episcoporum munus obire, qui id agunt: imò Angelo similes esse qui filios Israel cum Moyse per desertum duxit. Unusquisque vēstīūm in quantum sufficit, quantum gratiam supernæ adspirationis accepit, si à pravitate proximum revocat; si exhortari ad benè operandum curat; si æternum regnum vel supplicium denuntiat; cūm sanctæ devotiōnis verba impendit profectò Angelus est: vide igitur an Angelica vita tua sit; an cum Abrahamo, Moyse, cum Apostolis, cum (si Ecclesiasticus es) Vincentiis, Xaveriis, contemplatione & oratione cum Deo sis conjunctus; an virtutibus ad exemplum ornatus. Dic enim, quo pacto amore virtutis humilitatis & caritatis accendes alios, si ipse eo non ardeas? Qui sibi nequam, cui bonus erit? Quomodo fidelis dispensator multiformis gratiæ Dei, qui eam negligit? Quomodo tepidus illuminare per noctem poterit, esse fermentum bonum, & columna in templo Dei? Quomodo instrumentum atque organum fieri gratiæ ac gloriæ Dei? *Aspira, ut sup. pag. 3. Hæcine firmâ fide, &c. ibidem.*

Legatus Dei
qui alium
docet.

PUNCTUM II. Considera, eum qui alium docet, legatione fungi pro Deo; ut populos rebelles conciliet; quid ergo si ejusmodi legatus pacis à Rege missus, belli incensor foret? negotium Regis agere jussus, suum ageret, gloriam quæreret suam? si, cūm convertere ad Deum animas deberet, averteret manu, ore simulatè advocaret? si, cūm quærere deberet sponfam Domino suo, ipse exemplo eam corrumpere? si, cūm pascere verbo, ipse vanitatis vento ejus famem accenderet? nōne magni criminis reus foret? Qui alium docet id agere videtur, qui, dum aliis bene dicit, agit sibi malè.

Docere

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et, ut Gregorius, inflammare auditores suos nequeunt verba, quæ frigido corpore profertur. *Domine Deus*, ut infra pag. 471.

PUNCTUM III. Considera Primò IESUM, exemplar doctorum & concionatorum, & eorum qui alios erudiunt, quomodo, & quando ad conciones processerit: nōne post baptismum, & ad annum usque trigessimum in humilibus exercitatus: post jejunium atque orationem quadraginta dierum? Cœpit enim IESVS facere, & docere. Humilitas enim maximè necessaria est, ne fiat quod Gregor. deflet: Ossa jejniis atterimus, & mente turgemus; corpus despectis vestibus tegimus, & elatione cordis purpuram superamus; jacemus in cinere, & excelsa suscipimus; doctores humilitatis, duces superbiæ; ovinâ facie, lupinos dentes abscondimus. Considera Secundò, quàm severum erit eorum judiciũ in die novissimo, qui tot, perperam viventes, protulerunt sententias contra se. Toties enim ex ore suo iudicabuntur, quoties alios ad humilitatem & charitatem hortati fuerint. Propter quod, ait Apostolus: inexcusabilis es, ô homo omnis qui iudicas: in quo enim iudicas alterum, te ipsum condemnas. Quare, inquiet Dominus, enarrasti justitias meas, & assumpsisti testamentum meum per os tuum: tu verò oderas disciplinam, & cum adulteris portionem tuam ponebas? Hos enim adulterare verbum Dei dicit Apostolus, quia, ut Gregor. non Deo filios gignere, sed suam scientiam desiderant ostentare; plurima cum Pharisæis onera aliis imponunt, quæ digito nolunt attingere. Considera Tertio, quantam gloriam verus verbi Dei prædicator consecuturus sit, juxta illud Matth. 5. Qui fecerit, & docuerit, magnus vocabitur in regno cælorum: fulgebit certè ut splendor firmamenti, & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates.

Actor. 1.

Gregor.

*Turpe vestē
habere hu-
mitem &
animum
superbum.*

*Rom. 1.
Iudicium
temerarium
periculosum.
Psalm. 49.*

*2. Cor. 2.
Greg. l. 8.
Moral. c. 25.
Adulter est
doctor va-
nus.*

Daniel. 3.

Exercitium.

Domine Deus, in cuius manu sunt omnes fines terre, in cuius conspectu totus mundus, quasi gutta roris antelucant; priusquam me formares in utero, nosci me. Me nosti? imò amasti, & vocasti, ut annuntiarem nomen tuum fratribus meis. Me vocasti? nōne vir pollutus labiis ego sum, & in peccatis concepti in mater mea? Quis igitur sum ut enarrem justitias tuas, qui eheu! non facio eas? imò cuius peccatis, & exemplo plures in interitum deturbari potuerunt! Quis ego sum, ego, ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion? Et magis, quis sum ego, ut toties venias ad me, & potestatem mihi tribuas filium tuum fieri? repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totā die magnitudinem tuam. Certè universum orbem, quod B. Catharina Senensis de si, sanctissima inquam, virgo fatebatur; mea malitia nata est velut pestis, inficere. Quomodo ergo assumam testamentum tuum per os meum? quis sum ego, canis mortuus, ut respicias ad me, & loquaris mihi? & per me ducantur ad te anime istae N. qui eheu longè sum à te? Sed hodie, spero de longè venies ad me, ut propè sis, & rivam in te, & qui surdos facis audire, & mutos loqui, solves vinculum linguæ meae, ut non loquatur os meum opera hominum: nihil enim nisi de te cogitare, & loqui volo eternum.

Applicatio
ad Com-
munionē.

Psalm. 70.

Audio infelix ego homo; *Je s'v bōne*, per servum tuum sic te loquentem: Feci ego calum & terram; eā conditionis facultate te dono, ut terram facias calum: accendi ego luminaria; accende & tu clariora illis: namque potes his, qui in errore sunt, lumen veritatis accendere. maius istud beneficium est, quàm solem intueri. hominem facere non vales: at justum gratumq; in hi potes efficere: ego substantiam feci; tu exorna propositum. vide quā te diligam, qui majora tibi faciendi potestatem tribuo. Video, Domine, & gratias tibi ago toto corde, sed, ut novit divina bonitas tua, nescio loqui; & scio certissimè, quòd nihil possim sine te, nullū verbum proferre, quia puer sum ego, & miser, & miserabilis absque te: & verè sine te peccator gravissimus, pestis certissima futurus, ut non sit, unde me extollam. sine te enim verè nihil possumus; & nemo potest venire ad t., etiam in omnia adhibeantur,

Nota di-
guitatem
eius qui
aliū docet.

Humilia-
tio sui.

nisi gratia tua traxerit illum. Mitte ergo, Domine, manum tuam, & tange labia mea, ut auferatur iniquitas mea; tange os meum, & pone verba tua, sicut gladium acutum, in eo. Sis tu, Domine, in ore meo; doce me quid loquar, ut evellam, destruam, disperdam, dissipem, edificem & plantem, non asperè aut superbè, sed in visceribus charitatis & amoris.

Ecce bone pastor, IESU dulcissime, mittis me ante faciè tuam, ad oves, quæ perierunt, domus Israël: concede mihi gratiam, coram populo isto, ut eundo fructum adferam, & fructus maneat, & semen centuplum afferat in virtute tuâ.

Pater sancte, sanctifica nos in nomine dilecti Filij tui, ut simus unum, sicut & vos. Sanctifica nos in veritate, quia pro nobis Dominus IESUS sanctificavit semetipsum, ut simus & ipsi sanctificati in veritate. Zelus honoris tui comedat me, ut te conculcantes, vel eò properantes amovere studeam; caroq; sanguine redemptas sponsas, tuosq; filios de hostium captivitate educam in brachio tuo, qui sceleribus meis eos perdere, & exemplo potui & conversatione. Ecce video stantes in crepidine abyssi, & audio te, Domine, vocantem, ut succurram, hoc sitis, Domine IESU: pro hoc mortuus es, & ego eo fine vocatus. Da ergo mihi Domine, in vis tuum sanguinem intueri, tuam imaginem, non autem accipere personam hominum, sed te, dulcissime Redemptor mi; te, qui ubique es, cui fieri scio, quod uni ex minimis factum fuerit. Da mihi gloriam tuam spectare, non meam quærere. Absit, ut ego videri velim, vel laudari, & esse Luciferi mancipium, à curiâ caelesti, & ab ipsis hominibus in die iudicij condemnandus. Propter te igitur, & tuam solius gloriam, quia ita placitum est tibi per obedientiam iubere, clementissime, amantissime, misericordissime, hoc aggredior, in conspectu tuo: adjuva me protector meus, & tu beatissima Virgo Maria, refugium meum, & vos Angeli Custodes, & sancti loci Patroni quotquot adestis, date veniam mihi peccatori enarranti iustitias Domini mei; benedicite mihi; & vestris orationibus succurrite. Amen. Ave Maria. Veni Creator. Benedictionem pete à Domino, & B. Virgine. Nos cum prole pia, &c. Angeli sancti Dei, &c.

Exercitium

cogito namq;
ego veniã di-
muncioni p
& omnibus
derim semp

fimo servo
in populo v

Ecce eni
unico satis
ravi. Oq;
tra me tuli
albatum. I

Et ut Hypo-
cam eruer:

Quomodo
cere, non i

cerem? C

bono popu
per eos sta

no suo, ne
demonia

mine, de-
mine, &

& suscip
omnium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

& Patronorum; & in unione prædicationis & passionis, & laborum Christi IESU: & à tentatione me libera protector meus, cui me totum, usque ad extremam sanguinis guttam consecro & devoveo, licet indignum Majestate tua holocaustum, Amen.

Oratio brevior ante concionem.

Dignus es, Domine, accipere omnem gloriam & honorem, utinam omnes ad te creatorem suum convertam! Eia, Domine, video ut infiniti pereant, tuo sanguine & laboribus empti: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labiis & corde præstare poterò sine te? da igitur mihi gratiam ad hoc, ad quod vocasti me, & adsint mihi Angeli tui, ut ad tuam unius gloriam fiant universa. Amen.

Oratio brevior post concionem.

Luc. i.

Magnificat anima mea Dominum. Tuum est, ô IESU à quo omnis sufficientia nostra. Ignosce imperfectionibus meis, ne & convertendis obsint, & repetas eos de manu meâ. Benedic, Domine, ut terra hæc afferat fructum suum, & vos Angeli sancti Dei intercedite pro nobis. Amen.

Praxis ad ritè concionandum.

*Ambitio ad
pulpita tur-
pis & noxia*

Prima. Numquam ambi locum, pulpitum, aut cathedram, sed humillimè admittite; minùs frequentes opta ex humilitate; alius majores cede, quòd alios te meliores æstimes, ac proinde Dei instrumenta aptiora. Vehementissimè autem abhorreat Dei servus impedire, quo minùs gloria Dei per alium promovatur.

*Affectus in-
duendus
virtutis à
concordia.
tore.*

Secunda. Nullam unquam concionem habe, quin priùs ipse imbiberis affectum ei ga illam virtutem, quam alius commendatam esse desideras. maximè zelum exacue, & charitatem excita ei ga primum & humilitatem: ut dicere possis cum Apostolo. Testis mihi est Deus, quomodo cupiam vos omnes in visceribus IESU Christi.

2. Cor. 9.

Tertia. Pœnitentiis atque mortificatione Dei gratiam ante concionem imploia: gravissimam enim rem tractas, salutem pluri-

plurimarum animarum, quam oratione multâ & lachrymis à Domino impetrare debes, non dictione tuâ. Stulto itaque labore confumeris, si multû dictioni, parum orationi tribuas. Hinc videmus concionatores multos aliquando annos multos studere & concionari fructu parvo; qui si spiritum orationis haberent, magnum facerent. Quis ut Gregorius, afferre soliti, quæ auditorum corda ad rependendas laudes excitent, non autem ad lachrymas accendant. Munus suum ut præstet, ait Augustinus, magis pietate orationum opus est, quam orationis facultate. Gregorius verò imitandum Christum Dominum proponit, qui nocte orabat, per diem docebat, ut quieti contemplantur sorbeant, quod occupati erga proximos loquentes refundant appositè: ipsi enim haurire assiduè debent de fontibus Salvatoris, quod in pectora auditorum transfundant. Accedit, frustra concionatorem dicere, nisi Spiritus sanctus cor præparet, & in te loquatur, & ad illud. Proponere quidem potest, sed non aptè. neque quod expedit, nisi per gratiam illius, qui omnium corda videt, & omnium corda habet in manu suâ. Ad hoc statas habeat preces; quotannis, ut minimum semel, in solitudine exercitiis vacet. Denique semper oret, & non deficiat; & majorem sciat curam in oratione, quam in præparatione ponendam. Etenim dicit Chrysostomus: Cùm video quempiã non amantem orationis studium, neque hujus rei fervidâ vehementique curâ teneri; continuo mihi palam est, eum nihil egregiæ dotis in anima possidere. Rursum: ubi quem conspexero insatiabiliter adhaerentem cultui divino, idque in summis damnis numerantem, si non continenter oraverit; conjecto talem omnium virtutis esse meditatorem, ac Dei amicum. D. Bernardus septem requirit quasi gradus ad suggestum. Primus est, contritio; Secundus, devotio; Tertius, pœnitentiæ labor; Quartus, pietatis opus; Quintus, orationis studium; Sextus, contemplationis otium; Septimus, plenitudo dilectionis.

Quarta. Primò, oratione præmissâ, & intentione innovata, materiam diligenter conquire & distribue, scopo seu intèntione destinata, ac deinde de illa meditationem institue, Observa, eo pacto utilem fore concionem, si formam meditandi supra positam secutus, ex aliquo loco stimulum petieris ad excitandos auditorum animos; certû enim est si in præsentia Dei, & compositione loci facta dixeris, ad Deum sæpè etiam inter dicendum oculos & animum attuleris, efficaciter te dicturum. Præparatione igitur præmissâ, cùm tempus instat, ad orationem confuge: & Primò, considera Dei Majestatem, & intentionem rectam. Secundò, peccata tua, & ineptitudinem tuam, & te humilia,

*Vanitas
multorum.*

*Greg. l. 8.
Moral. c. 26.
Aug l. 4. de
doct Christ.
6. 5.
Greg. lib. 6.
Moral. c. 17.*

*Dei est mo-
vere cor.*

*Chrysost l. 1.
de orando
Deo.
Orationis
vis & ei
instandum.
Septem gra-
dus ad sug-
gestum.
Serm. 18. in
Cant.*

*Praxis va-
ria ante, in,
& post con-
cionem.*

*Quomodo
quis dicere
queat effi-
caciter.*

Gregor. l. 3. milia sub omni creaturâ, omnes te æstima meliores; tibi que
Moral. c. 12. prorsus diffide, Deo que confide. Habet, inquit Gregorius, do-
Arrogantiam ctina arrogantiam, ut humiliter nequeat inferre quod docet;
concionato. in verbis enim eorum proditur, quod cum docent, quasi in
rum noxia, quodam sibi videntur sanctitatis culmine residere. Tertio, cõ-
sidera miseras hominum, & peccata plurima, & numerum in-
numerum propè pereuntium, & dolores ac labores Christi Ie-
su, & zelum excita. Consensus suggerit, iterum te humili-
lia; Secundo, intentionem ardentem renova, dicendo: *Munda*
cor meum, ac labia mea, &c. Tertio, invoca omnes Angelos præ-
sentes auditorum. Inter dicendum, Dei præsentiam, quo ad
potes, habe; ad eum sæpè animos attolle.

*Nunquam
sine fructu
concio di-
mittenda.*

1. Cor. 15.
*Laudator
vanus Deo
detrahit.*
*Vituperia
signum
perfectus.*
Leo.

*Humilitas
perfectio est.*

Matth. 10.

Hieron. epist.
2. ad Nepot.

*Facta oportet loquan-
tium.*

Nunquam concionem deseras, quin efficias, ut auditores aliqua proponant, & ipse pro eis, quasi Deo offeras; qui unus est & perpetuus fructus concionis, sicut elemosyna, & oratio. Verbi gratia, dixisti de charitate inimicorum, offer Deo aliquos actus virtutis illius ex parte auditorij, quia legatione fungeris pro eo, objectiones dilue coram Domino, per apostrophem, vel aliter. Post concionem, gratias age Deo, eique totum tribue, & roga, ut dignetur benedicere opera manuum tuarum, Diligenter autem vita plausum, eiusque locum, & tempus. Ad omnem laudem, cogita, *Non ego, sed gratia Dei mecum:* vel similem aliquam sententiam. Certè qui se laudat, ferè ex ignorantia Deo detrahit, & quasi calamo tribuit, quod scriptori debetur. Secundo, ad vituperia, si causam non dederis, gaude: illud enim certum signum est profectus tui, & alieni, Numquam de tuis loquere. Tota Christianæ sapientiæ disciplina, non in abundantia verbi, nõ in astutia disputandi, neque in appetitu laudis & gloriæ, sed in vera & voluntaria humilitate, consistit. Superbum enim Deus & homines despiciunt. Huc pertinet, gratulationes non admittere, quoad licet. Tertio, paupertatem colas, particularia ne admittas: Gratis accepistis, gratis date, ait Dominus: & sic libertatem serva Christianam, & contentus esto paucis, paucisque indigebis, vive- que nulli obnoxius, & omnibus carus. Nescio enim, ait Hieronymus, quomodo etiam ipse qui deprecatur ut tribuat, cum acceperis, viliozem te iudicat, & mirum in modum, si eum rogantem contempseris, plus te postea veneratur. Et sic faciendo omnino, plus opere, quàm verbo; tacendo, quàm loquendo proficies, sicut plus confert virtutis, quàm doctrinæ opinio. Iatronem de iusticia dicentem spernimus: ita quemvis caputran- tem, vel appetentem, quæ vitanda proclamat. convivia, specta- cula, sæcularia negotia, per se patet quàm sint vitanda.

Videre

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ret, præteritarum inquam rerum memoriæ tibi & omnibus viventibus præsentem res eas facerent, & magna ejus enarrarent. gratias ergo illi age toto corde, & donis utere. Deinde cum loco parvo, ergastulo hujus corporis inclusi simus, & neque oculis, neque cogitatione longè prospicere possimus: ut ea quæ longè absunt coràm essent, illique pasci in alienis scriptis posses, & malis simul ac bonis eventis ad salutem, quo spectant omnia, juvari: cum diligentibus Deum omnia cooperentur in bonum. Adde, ut quæ lingulis Deus communicavit non ex vanitate, sed societatis humanæ jure, communia ea essent; & quidem non temerè pronuntiata, sed labore & meditatione multâ expolita. Vides quanta sit providentia Domini in librorum scriptione, quàm suavis, quàm benigna? uterè igitur, & statue tantum beneficium non negligere. Quid enim hoc esset? præsidium certè ad salutem non exiguum contemnere, idque aut quia homo per se solum sapere se putat, quod extremæ est arrogantia, aut, quod non minoris dementiæ, quia sapientiam ac prudentiam discere, parvi facit; aut certè quia tempus illi tribuere piget: enimverò, si considerares, quanto suavius cum mortuis, quàm cum vivis esset colloquium, nec fabulas, nec ludum lectioni præponeres. illi enim jucundam tibi omnium temporum (& simul ferè) seipsum repræsentarent, illi naturæ seu potius auctoris ejus arcana patefacerent, illi gratiæ portentis in admirabilem divinæ potentia abyssum considerationem deducerent. *Hæcine vera, &c.* ut sup. pag.7.

*Neglectus
lectionis
unde*

*Suavitas ex
lectione.*

*Lectionis pia
utilitates.*

PUNCTUM II. Considera quæ bona, quas pia lectio utilitates habeat. Primò, intellectum illuminat; Secundò, voluntatem accendit; Tertiò, memoriam optimis imaginibus, id est, templum animæ nostræ exornat, vereque divitem hominem facit. Nónne enim præstantiores opes rerum cognitio, quàm terræ, lap-

lapidum, &c. possessio? Intellectum dixi illuminare: videbis enim in eâ, ex præteritis quæ tibi futura, quæ tibi providâ mente cavenda, te tibi in alio velut speculo, intuebere: te nosces, ut Gregor libro 1. Moral. *Gregor.* Hieronym. verò epist. 143. ad virg. Demetr. dicit, O- *Hieron.* primè uteris lectione divinâ, si tibi eam adhibeas speculi vice. Erit tibi etiam pro concionatore, consiliario bono, admonitore qui liberè moneat, quod alii non audent. Denique poteris ex omnibus ad Dei cognitionem ascendere. Expende hæc, & non mirabere, si *Dæmon le-* dæmon tanto conatu à bonorum librorum lectione *tionis stu-* adolescentes, viros, feminas, magnates divertat, ne *dium odit.* scilicet in bono opere se inspiciant, ad cor redeant, & ad Deum suum. Omnis enim scriptura divinitus in- *2. Tim. 3.* spirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia, ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus. Illud fateor quidem de sacrâ dictum esse, sed ad aliam etiam, quando bona est, potest transferri: nemo enim bonus, nisi solus Deus, & quæcumque bona & utilia, *S. Scripturæ* ab eo sunt. Considera igitur illa verba, & utilitates sa- *laudes.* cræ Scripturæ expende, & quantum studium sit ponendum in ea. Est enim sacræ Scriptura, Primò, lux & lucerna pedibus nostris. Lucerna, ait David, pedi- *Psal. 118.* bus meis verbum tuum. & Apostolus Petrus: Habemus firmiorem propheticum sermonem, cui benè faci- *2. Petri 1.* citis attendentes, quasi lucernæ lucenti in caliginoso *Et lux, & spiritus, & vita.* loco, donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris. Secundò, est hæreditas à Deo nobis relicta; unde dicebat David: Hæreditate acquisivi testimonia tua, & diligebat ea super aurum & topazium. *Psal. 118.* Tertiò, est via: quis autem peregrinus de ea sollicitus non est? Hæc est via, ait Isaias, ambulate in eâ, & non *Isaias 30.* declinetis neque ad dextram, neque ad sinistram. Quartò, quia spiritus & vita est in iis (sic enim Dominus Joannis 6. Verba mea, spiritus & vita sunt) & amo-

Luc. 24. ris incentiva. nōne, aiebant illi, cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur nobis in viâ, & aperiret nobis scripturas? Vis igitur vivere? vis spiritum ducere,

*Deus vult
Scripturam
legi.*

re, attrahere salutarem? lege Scripturam. Lege, inquam, quia Deus ita mandavit. Primò enim iussit Prophetas, & viros Sanctos scribere: illos expressè, hos sanctâ inspiratione: cùm non alio fine, quàm studio proximum iuvandi, ad id animum appulerint. Sic

*Exod. 17.
Ierem. 30.
Apoc. 1.*

Moyse dixit: Scribe hoc, ob monumentum in libro. Jeremiæ: Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba quæ locutus sum. S. Ioanni, Scribe ergo quæ vidisti. & alibi sæpè. Secuudò, mandavit legi publicè.

Deut 31.

Convenientibus cunctis ex Israël leges verba legis hujus coram omni populo Israël congregato, tam viris, quàm mulieribus, parvulis, & advenis. sed novissimè mandavit per filium, Scrutamini, ait, scripturas.

*Iou. 5.
Deut. 17.*

Nec solùm communiter, sed etiam privatim lectio commendata: & Primò, Regibus ac Principibus: Postquam, ait Dominus, sederit in folio regni sui, de-

*In manibus
superiorum
Scriptura
esse debet.
Iosue 1.*

scribet sibi Deuteronomium legis hujus in volumine, accipiens exemplar à sacerdotibus Leviticæ tribus; & habebit secum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ; ut discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba, & cærimonias ejus. Et Iosue 1. Non recedet volumen legis hujus ab ore tuo, sed meditaberis in eo cunctis diebus ac noctibus, ut custodias, & facias omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. Et rursus: Ponite hæc verba in cordibus, & in animis vestris, & suspendite ea pro signis in manibus, & inter oculos vestros collocate: Vides quo studio Dominus legi Scripturas velit,

*Scriptura est
Dei epistola,
& piget lege-
re?*

Nunc attende: si tu magno studio, & amore ac labore dictasses epistolam ad amicum, ut eum moneres de periculis maximis, & ille negligeret: quid si filio, si ser-

vo mandata scripsisses, & ipse legere contemneret, & simul tuam negligeret curare hæreditatem; quàm ægrè

id ter-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

HOLY BIBLE

Continue

*Fair use policy applies

*August. l. 8.
Conf. c. 12.*

*Exempla eorum qui con-
versi per le-
ctionem.
Actor. 8.*

*Deus adest
p̄a legenti.*

*Aug. ser. 56.
ad Fratres.*

Hieron.

*Ambros. l. 1.
Offic. c. 20.
Lectio est
colloquium
cum Deo.*

tas & magnas esse delectationes, certum est. Quid igitur juvat, quid prodest, in mundanis proficere doctrinis, & inanescere in divinis? caduca sequi figmenta, & cœlestia fastidire mysteria? Considera Tertio, hoc esse unum, inter præcipua salutis media. Sic Augustino ut converteretur cœlitus in clamatum: Tolle, lege; tolle, lege; legit, & intellexit viam mandatorum Domini. Sic illi, apud eundem Nobiles cum B. Antonii vitam legerent, conversi, à sponsis, à sæculo ad Religionem perducti fuere: sic S. Pater Ignatius. Sic Eunuchus legit Isaiam, missusque ei Philippus interpres. Considera igitur, Deum quasi carmine, ut sic loqui, invitari, quoties de eo sermonem legimus, aut facimus. Advolat ille amator hominum, benignissimus JESVS, ubi duo congregati sunt in nomine ipsius: saltem corpus & anima. Quarto, præterea est velut epistola amatoria Dei ad animam; & quomodo poteris despiciere eam? Augustin. ait, Divinæ Scripturæ, quasi litteræ de patriâ nostrâ sunt. Immò verò, quotquot libri, veræ sunt epistolæ: quibus innumeris modis suam Deus tibi, ut eum ames, declarat potentiam, sapientiam & bonitatem. O quanta dignatio! quantus amor Dei nostri! O Domine, quid est homo, quòd memores es ejus; aut filius hominis, quoniam reputas eum? Tenenti ergo codicem, ait Hieron. somnus obrepat, & cadentem faciem pagina sancta suscipiat. Quinto, est etiam cum Deo colloquium. Cur non, ait, Ambros. illa tempora, quibus ab Ecclesiâ vacas, lectioni impendas? cur non Christum revisas? Christum alloquaris? Christum audias? Illum alloquimur, cum oramus; illum audimus, cum divina legimus oracula.

Oratio post lectionem.

IN capite libri huius scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam; Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei. Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore, cognovi enim Domine, quia equitas judicia tua: sed cum non simus sufficientes aliquid facere ut oportet ex nobis, da mihi gratiam, ut quod scio & desidero, faciam ad gloriam magni nominis tui. Amen.

Psalm. 39.

Psalm. 118.

Praxis ad librum spiritualem legendum.

PRIMA. Cura pios ac bonos libros, & libellos comparari, immò pro munusculis distribue. De Alexandro legitur, quòd Darii myrothecium preciosissimum dederit Homero servando, eumque secum tulerit semper, sub cervice habuerit dormiens, ut evigilans ad manum eundem haberet. O quantum confundat hujus diligentia in re vanâ, nostram in salutis negotio inertiam! Sanctus Chrysostronus verò de Eunuchò Candacis Reginae, quod ad rem nostram facit, loquens: Ecce, ait, hic Eunuchus, & Barbarus erat: quæ utraque ad legendum negligentiores ut redderent sufficiebant, & ad hæc dignitatis amplitudo, & opum abundantia: adde, quod & in itinere erat, & curru ferebatur: attamen desiderium & ingens studium, omnia obstacula è medio auferens, in lectione retinebat.

*Exemplum
Alexandri
& Eunuchi
legentis.**Chrysostr. 35.
hom. in Gen.*

Secunda. Statue tibi certum tempus, quocumque in statu sis, legendi quotidie aliquid ad salutem tuam: neque perisse illud arbitrare, si quæ dicta sunt, expendens. Hoc in omni ordine benè ordinato servatur. Immò etiam si paterfamilias es, cura communiter familiae commodo tempore aliquid legi. Poteris etiam facere, ut ex lectione privatâ, quilibet aliquid in commune post mensam proferat, ut in Galliâ à viris etiam principibus fieri solet. Utinam & in omni Religione, in quibus Scripturæ ferculum ferè super mensam proponitur, imò & ejus explicatio; utinam, inquam, de parte aliquâ sermo post eam institueretur! sanè suavissimus fructus atque utilissimus illius exercitationis foret.

*Statue!
lectioni tem-
pus ut cibo.*

*Bern. in ep.
ad Fratres.
Eleva men-
tem dum
legis.
Vincent.
de vita
spirituali.*

*Pii libri in
carcere, et in
curandi.*

*Quæ obser-
vanda in
lectione.*

Bernard,

*Fortuita le-
ctio quando
usui.*

*Rom 13.
Luca 4.*

*Baron. 10. 8.
a. 622.
2. Cor. 16.
Consultur
Dominus
lectione for-
tuita.*

Tertia. Inter legendum fac quod monet S. Bernardus. Hauriendus est sæpè, ait, lectionis scriæ affectus, & formanda oratio, quæ lectionem interumpat, & non tam impediatur interumpendo, quàm puriorem continuò animum ad intelligentiam lectionis restituat. Idem monet D. Vincentius, & quòd vulgò dici solet, faciendum est ut columbæ, ut gallinæ, quæ post singula propè grana sursum respiciunt. Imò ei qui meditari, aut orare nequit, utilissima hæc occupatio est.

Quarta. Non solum pii libri ut domi suæ sint curare, verùm etiam noxios ab eâ proscribere. Huc pertinet in locis ubi morari multi debent, v.g. ubi statio militaris, libros aliquos, ut instrumentum certum loci illius, affixos habere, & in atrio Religiosorum sæpe hæc occasione curiositas adduxit ad legendum, & pietas etiam sese in animam insinuavit.

Quinta. Adverte autem nonnulla in lectione tibi observanda; Primò, ut præpares animum tuum ad illam brevi mentis elevatione, quâ roges Dominum ut dignetur tibi loqui ad cor, cum proposito faciendi quod te docuerit, ut suprâ obiter l. i. dictum est; Secundò, tractim lege, neque te hoc cibo spirituali obrue: sed attende quasi audias Deum; Tertiò, interrompe oratione jaculatoriâ saltem dicendo, *Da Domine quod jubes. & jube quod vis*; Quartò, postquam plura legisti, ut D. Bonavent. bene monet, ea ipsa in modum orationis redige, & compendium, ut sic quod Bernard. monet, commodè præstare posses. Sic enim ille ad Fratres de monte. Sed & de quotidiana lectione aliquid quotidie in ventrem memoriæ demittendum est, quod fidelius digeratur, & rursus revocatum crebrius ruminetur, quod proposito conveniat, quod detineat animum, ut aliena cogitare non libeat.

Sexta. Fortuita lectio in tristitia, tentatione, dubitatione sæpè opportuna fuit. Sic S. Augustinus aperiendo librum, legit aptum sibi locum: Non in comessionibus & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitis, non in contentione & æmulatione, sed induimini Dominum Iesum Christum. Sic Salvator noster librum quasi fortuitò aperuit, & locum de se inventum explicavit. Consultantes autem sic consulere Deum solitos refert Illustriss. Cardinalis Baronius ex Cedreno, dicens, Heraclium post triduanum jejunium nescius an in Albania maneret, aperuisse librum, & lectis illis verbis: Apud vos autem forsitan manebo, vel etiam hiemabo, ambiguum animum firmasse. Sic Morovæus dum regnandi avidus Chilperico patri insidias parat, Gregorio Turonensi cum eo colloquente, eoque instructionem petente, aperuit hic librum, & opportu-
nus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Meditatio prima de Perseuerantiâ, singulari auxilio in viâ virtutis.

COMPOSITIO LOCI, est, constituere se coram Christo crucifixo, qui ut omnia consummavit, ita illustre illic perseuerantiæ dedit exemplum.

ORATIO, ut suprâ.

Quid sit perseuerantia.

Thom. à Kempis, l. 1. cap. 21. Cuique gratia data cooperandum. 1. Cor. 12.

PUNCTVM I. Considera, quòd perseuerantia sit in ratione bene consideratâ stabilis, ac perpetua mansio, non obstante difficultate diuturnitatis. Percurre hîc proposita sancta tua, & vide quantâ, & quàm frequenti consideratione ea decieveris; quàm verò inconstanter ea persecutus sis: & si vel unum vitium constanter quotannis conatus fuisses extirpare, quantus modò fores! Secundò scias Deum unumquemque vocare non tantùm ad statum certum; sed certam viam, & sèmitam & gradum in hoc vel illo statu: quæ sunt exercitia aliqua, quibus si homo insisteret, ad perfectionem venire posset, & non aliter. (varia enim dona sunt, & divisiones gratiarum, etsi unus spiritus.) Hinc verò ferè esse principium apostasiæ, à fine & religiosa vocatione, quòd parva in speciem propria statui; re verò magna negligantur & interrumpantur exercitia, atque fluxus divinæ gratiæ retardetur. vide igitur ad quæ bona propensus, quæ tibi magis necessaria.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

Matth. 24.

PUNCTVM II. Considera necessitatem hujus virtutis, etiam in parvis: qui enim perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Quod, etsi de finali in bono perseuerantiâ dictū; tamen ad alia pertinet exercitia: in quibus si inconstans fueris, finalem aliquâ etiam ratione perseuerantiâ labefactas, cui ut calcaneo diabolus insidiatur. Deinde, ut Laurentius Justinianus, virtus laudem non mereitur, nisi in eâ uuliter perseveretur. Sicut non satisfacit partem debiti solvens, nec qui par-

Laur. Just. de ligno vite tract. de obedient. c. ult.

rem itineris conficit, pervenit; nec qui partem stadii decurrit, bravium capit. Quid ergo hi faciunt? Labore sese fatigant prorsus inani, ac pleno in super ignominia, defectu perseverantiae. Bonum enim inchoare, & malo fine concludere, quid aliud est quam monstruosas res conficere? Illa enim actio quasi chimæra est, quæ initium quidem habet à ratione, sed finem à sensualitate. Prorsus absque perseverantia, nec qui pugnat victoriã, nec palmam victor consequitur. Vigor virium, virtutum consummatio est (ut Bernard.) nutrix ad meritum, mediatrix ad præmium, soror est patientiæ, constantiæ filia, amica pacis, amicitiarum nodus, unanimi- tatis vinculum, propugnaculum sanctitatis. Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo.

Perseverantia necessaria in omni re.

Aug. ser. 8. ad fratres in Eremo.

Bern epist. 10. ad Iannenses.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM III. Considera Primò, quàm turpe sit, instar arundinis vento agitatae multa inchoare, nihil perficere: ut patet ex simili, si quis in universo omnia inchoata videret. Secundò, quòd omnis labor irritus sit, & ut ita dicam, impensa gratiæ perdita, dum semper struimus, & mox destruimus. Tertiò, attende relabentem facere perinde, ac si proditor post veniam à Rege adoptatus, iterum incipiat rebellionem moliri, & Regis cædem: etenim peccator, culpâ mortali Christum sibimet crucifigere dicitur. Quamvis autem venialibus peccatis atque imperfectionibus Dominus JESVS non crucifigatur; tamen quia per illa ad mortale disponitur homo, eò quòd charitatis vigor sensim imminuatur, etiam ad illud facinus tendere videtur. Quartò, considera, optimam vitæ rationem, constantiã & consuetudine valde facilem fieri; at contrà semper inchoantem, semper esse discenti similem, omniaque difficilia experiri. Igitur sic statue: Ecce stadium ingressus sum: quid ergo? cupiõne rapere bravium? si volo; utrum præstat? uno mense vel altero strenuè laborare,

Labor omnis inanis absque perseverantia.

Inconstans proditionem molis vitatur.

2. Tim. 3.
*Quam miserum semper
 ire, & non
 pervenire.*

& postea in summâ quiete vivere; an semper in scholâ Christi discere, & numquam ad scientiam pervenire; semper ferere, & non metere: fodere, & aquam non invenire: ædificare, & numquam consummare, ut domo frui possim, sed injuriis aëris expositum manere? Quintò, considera perpetuum, & sibi similem cælorum motum, anni tempestates, & cætera à creatore nostro, perpetuo quodam ordine ac modo gubernari; omnia in pondere, numero & mensurâ, etiam minutissima quæque esse facta, ut nos etiam accurati esse dicamus, & ab omnibus creatis ad id invitemur. talia commoda & incommoda constantiæ & inconstantia percurre.

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ fide, vel O Rex Regum, ut infrâ 492.

Meditatio Secunda.

*Inconstans
 dupliciter
 laborat.*

*Indicia ho-
 minum
 contempne.*

Eccli. 19.

PVNCTVM I. Considera, quid sit, quod in exercitio virtutis te inconstantem efficiat. Primò, fortè est laboris fuga; sed si inspicias, illum hoc pacto eo plus auges, quo facilius domum conservare, quàm ædificare; servare sanitatem, quàm recuperare; cavere lapsum, quàm surgere. ergo vide, an præstet declinare parvum laborem, & gravem admodum, ac intolerabilem propè, subire; ut inconstans facit. Vel Secundò, fit ob judicia hominum, & sermones. O quæ dementia! adverte eum, qui suadet vel cogit interrumpere, gravissimè tibi nocere, quacumque specie id faciat, seu amici, seu adversarii. quòd si verè talis non est, saltem ab adversario tuo capitali diabolo subornatus est, ut in viâ deficias, ne ducem JESVM constanter sequaris, ac tandem, fractus molestiâ, ex parvo profecti nasci solitâ, ab ejus sequela nauseabundus abscedas; nam qui contemnit modica, verè (ut Scriptura loquitur) paulatim decidit. Videtur hujusmodi perinde facere, ac si cataractam diu reten-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

*Matth. 12:**Hebr. 6.*

nis illius novissima deteriora prioribus, juxta Euangelicam parabolam. Namque ob ingratitude[m] ex parte Dei, emendatio fit difficilior; & ex parte dæmonis, quia ille potentior; & ex parte peccatoris, quia debilior. unde Paulus, Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cæleste, & prolapsi sunt, rursus renovari ad pœnitentiam.

Aspira, ut sup. p. 8. Hæcine firmâ fide, &c. ibid.

Meditatio tertia.

Remedia efficaciacia sunt querenda.

Non vult sanari qui remedia efficaciora non querit.

PVNCTVM I. Considera, quæ remedia hæcenus adhibueris ad superandum te, vel virtutem acquirendam, quemque profectum feceris; si exiguum, cogita an illud per se remedium satis sit efficax, nec ne: si non, & nihilominus aliud pigeat adhibere, ex te percontare num velis illam imperfectionem expugnare, aut perfectionem acquirere. Volo, ais; Quare tibi ergo illudis? Quid enim? velle tibi is videretur sanari qui remedia adhibita novit minùs sufficere, neque tamen alia quæ in manu habet usurpare vult, aut applicari permittit? cui talis imponit, nisi sibi, quasi velit, & imperitis? Dicitto verò mihi, si videres aliquem crebrò tentasse levare grave pondus, aut promovere manu unâ currum, vel bove uno aratrum trahere, neque posse; nollet tamen conatum majorem, aut auxilia adhibere illúmne velle diceres? Adde, si quis foret, qui vellet quidem extructum ædificium, neque tamen materiam aut operas conquirere, manumque admovere studeret, nõne stultè eum agere meritò diceres? id applica tibi, volenti turrim perfectionis ædificare. quâ in re certè perindè est, aut nulla adferre, aut efficaciacia nolle media adhibere: immò præstaret omnino nihil tentare, quàm se frustrâ fatigare, vanaque sui complacentiâ, majori periculo se exponere, ac lento labore velut igne frustrâ consumi. *Hæcine vera, ut sup. p. 7.*

PUNCTUM II. Cogita, Vel ego in hoc nunc superare me volo, vel nunquam. Si volo, potius jam pergere constanter debeo, priusquam intepescat amor ac voluntas, & dum vita datur, & occasio, dum vires animi corporisq̄ue magis integræ, minùs per torpedinem ac inconstantiam labefactatæ, minùs Deus à me offensus per eam, à quo mihi omne auxilium meum. quorsum differo? nōne crescit passio dum negligitur? dilatione & interruptione fervor charitatis minuitur? morbus gravior animi quo diutiùs in tepiditate manetur? Denique quid ex morâ utilitatis?

Utendum occasione & tempore.

Aspira, ut supra pag. 8 Hæcine firmâ fide,

PUNCTUM III. Considera, in omnibus difficilibus virtutum exercitiis esse tria, quæ permovere te debeant. Primum est necessitas durissimum telum; quæ hîc sine dubio invenitur, cum salvi omnino esse velimus. certum autem multos, eò quòd initio scilicet non superent, deficere primò à vocatione, deinde etiam salutis facere naufragium. Secundum, jucunditas, quæ partam sequitur victoriam: qui verò remissè agit, est frater opera sua dissipantis, semperque laborat, ac de fructu manuum suarum minimè comedit; contrà qui semel virtutis molestiam vicit, perpetuò felix & beatus. Tertius stimulus, est æterna gloria virtuti debita: ecce quàm multi, quàm fortiter in bello & aliis se gerant filii sæculi pro vanâ gloriâ, te verò cur obsecro non excitat æterna? quid non fecerunt Martyres cum Christo jam in cælis triumphantes? quomodo audebis cum illis & coram illis comparere, quos fortissima facta, durissima tolerata gloriosos efficiunt & coronant?

Necessitas nos impellat, oportet.

Prov. 18. Jucunditas ex fervore & felicitas.

Obsecro te, & moneo, qui hæc legis, ut qui Sodomam reliquisti, ad montana festinans, post tergum ne respicias, ne aratri stivam, ne fimbriam Salvatoris, ne cincinnos ejus noctis rore madefactos, quos semel tere nere cœpisti, aliquando dimittas: ne de recto virtutum pristina quæsiturus vestimenta descendas, ne de agro

Hier ep. 28. ad Lucinũ.

Nota similia.

reverta-

revertaris, domum : ne campeſtria cū Loth, & amœna hortorum diligas, quæ non irrigantur de cælo, ut terra ſancta, ſed de turbido flumine Jordaniſ, poſtquam dulces aquas, maris mortui commixtione mutavit. Cœpiſſe, multorum eſt, ad culmen perveniſſe, paucorum.

*Aug. ſerm. 8.
ad fratres
in Eremo.*

O fratres mei, non tædeat incipere magna, nec faſtidio ſit retinere inchoata, ſcientes quòd perfeverantia informat meritum, colorat bonam propoſitum, remunerat currentem, coronat pugnantem, ducit ad bravium, conducit cunctos ad portum : hæc eſt tunica talaris S. Joſeph, uſque ad finem contingens : hæc eſt tunica ſacerdotalis, uſque ad pedes perveniens : hæc eſt cauda hoſtiæ, quam tenemur reddere Deo, & offerre : hæc eſt calcaneum bonæ operationis, quod contra ſerpentis morſum debemus obſervare : hæc eſt virtus, quæ Deum ligat, hæc eſt quæ omne bonum informat.

Exercitium pro perfeverantiâ in viâ virtutis.

*Epift ad
Roman. &
refertur à
Hieron l.
de Scripto-
ribus Ec-
cleſiaſticis.
Rom. 8.*

O Rex regum, & Domine dominantium, verè tibi ſervire regnare eſt; quis mihi det, ut ſincerè tibi ac perfeveranter ſerviam, & oſtendam me verè ac ſincerè ſervum tuum, fortia agendo, & dura tolerando? Ignis, crux, beſtia, confractio oſſium, membrorum diviſio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm Chriſto fruam, inſonat generoſus Martyr tuus Ignatius. Inclamat verò Apoſtolus: Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti, tribulatio? an anguſtia? an nuditas? an periculum? an perſecutio? an gladius? certus ſum, quia neque mors, neque vita, neque Angelus, neque principatus, neque virtutes, neque inſtantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia, poterit nos ſeparare à charitate Dei, quæ eſt in Chriſto JESU Domino noſtro. Me verò eheu! quæ non retardant, non propè ſeparant à te
Deus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Tolle me. super altitudinem terra, sublimem super omnia creata, in vertice quodam me statue juxta te, & nihil timebo, nihil cupiam, nihil detrectabo. Tu enim, ô JESU, unica es virtus mea, & in te omnia collocata scio, & omne bonum esse meum; ego propter te, & in te transgrediar murum; in te omnia potero, quando me confortare dignaberis, attendam ad patrem qui genuit me, attendam ad passionem tuam durissimam, & amoris plenissimam; quæ redemit me. quid est quod recusare possum dum hæc cogito? quid appeteres? vanum honorem, frustum terra, vilem voluptatem, ex creaturâ solatium? & quid difficile arbitraripro te, mi bone JESU potero? ane usque ad sanguinem restiti? aut vitæ periculo me pro amore tuo exposui, ut facit omnis miles, & mercator plurimus? & verò nõne sanguini tuo debetur meus? Quòd si ita est, quomodo recusabo quamcunque, Domine JESU, propter justitiam & pietatis studium, persecutionem pati? absit ut ullum opus difficile existimem, ullum munus, officium, accusationem, contemptum. Ecce despicio libentissimè omnes vanissimos mundi honores, ut te constanter sequar, & æternos consequar. Utinam haberem omnia, & contemnere possem omnia, per gratiam tuam, pro te! Utinam possem omnis creature affectu, diligere te super omnia, momento vitæ hujus! exemplo Martyrum N. dura pati constanter, & constantiâ Confessorum perseverare in exercitio virtutum jugiter, donec venias & assumas me ad te ipsum, donec sis omnia in omnibus! O quando hoc erit.

Adesto Beatissima Virgo. Adeste mihi fortissimi athleta Christi JESU Martyres. Adeste Angeli, coram quibus hæc propono. Adjuva me, ô IESU, fortitudo mea, virtus mea, & gaudium meum, & timor meus, & omne bonum meum. Amen.

Praxis ad perseverandum in benè cœptis.

PRIMA. A parvis incipere, & mordicus, ut sic loquar, servare. Incredibile est, quanti hoc intersit; non multa, quod vulgò dici solet, amplecti; sed stringere pauca. Melior est enim pugillus cum reque, & certa ejus possessione, quàm manipuli.

*Inchoan-
dum à par-
vis constan-
ter.*

Secunda. Diarium aliquod habere, & temporis distributio-
nem; etiam scriptam (de quo infra) seu vitæ legem, quam tibi
dicas ac statuas, quamque sequi velis.

*Eccles. 4.
Tempus est
ordinandū.*

Tertia. Vti alias dictum, triplici modo constantia in huma-
nis acquiritur. Primò, ex amore rei alicujus quam prosequi-
mur: ideò magna opinio æstimatioque esse debet virtutis ac
perfectiois. Secundò, ex obligatione adjectâ, vel promisso, vel
voto, vel juramento. Promittere Superiori possumus tot de
hoste animæ victorias, vel familiari, & certare quasi cum illo;
uti & votum aliquod pœnale facere; vel certè ferventer sibi si
deliquerit statuere spontaneam aliquam pœnitentiam. Tertiò,
offerendo Deo coram Ven. Eucharistiâ propositum aliquod
quotidie.

*Varia praxes
perseveran-
tia.*

Quarta. Offerre Angelo Custodi, vel sanctis patronis, victo-
riarum sui certum numerum. neque quiescere. donec eundem
acquiveris. Sunt qui gerant sacrum habitum certo tempore,
& piè quidem; utinam non vestem solùm corporis, sed animæ
quoque conarentur acquirere, pœnitentiâ susceptâ, donec in
hoc vel illo se superassent. Captivi alunt capillitium, obsessi
continuant jejunium, donec liberentur: quòd si & nos assiduâ
mortificatione imitemur, evaderemus vitiorum tyrannidem
atque captivitatem.

*Constanter
pœnitentiâ
etiam am-
plectenda.*

Quinta. Perfectorum exempla sibi proponere, ac magnani-
mitatem induere.

Sexta. Si quis aliquod exercitium angustiâ temporis pro-
hibeatur facere uti decreverat, saltem breviter id faciat; si ve-
rò omiserit, repetat, ut habitus retineatur; immò superaddat
aliquid ut defectus compensetur, etiamsi nulla culpa interces-
serit. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

*Habitus
quarendus.*

JACVLATORIÆ.

Psalm. 67. *C*onfirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, à templo sancto tuo.

Matth. ii. *D*ixisti, Domine, Rgnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud: dereliquerunt me vires mea, adiuua me.

Philip. 3. *F*ratres, ego me non arbitror comprehendisse: unum autem, quæ quidem retrò sunt obliuiscens, ad ea quæ priora sunt extendens me- ipsum, ad destinatum persequor, ad bravium superna vocationis Dei, in Christo IESV.

Ibid. *N*on quòd iam acceperim, aut jam perfectus sim: sequor autem si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo IESV.

Psalm. 79. *D*eus virtutum, convertere, respice de calo, & visita vineam istam, & perfice eam quam plantavit dextera tua.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

